

16 Dilde 250.000 Okura Ulaşan Ruhların Yolculuğu'nun Yazarından

RUHLARIN KADERİ

ÖLÜM VE YENİDEN DOğUM ARASINDAKİ
RUHSAL DÜNYA
ÜZERİNE ÇARPICI DETAYLAR

DR. MICHAEL NEWTON

Ruhların Kaderi adlı kitabınızın ikinci bölümünde sevdiklerimizin ruhlarının bizi rahatlatmak için geri döndüklerini öğrenmek çok etkileyiciydi.

Susan, Sacramento, CA

Dr. Newton'un öğretilerinin bir kitapta daha yayınlanması beni çok heyecanlandırdı. Bu kitapta, ilk kitabında öğrendiklerimizle ilgili çok daha büyük bir anlayış sunuyor.

Laura, Denver, CO

Ruhların Kaderi, Ruhların Yolculuğu dan sonra daha fazla şey öğrenmek isteyen benim gibi birçok kişiyi çok heyecanlandırıyor.

Jerry, Albany, NY

Çalışmanızı okuyana kadar öte aleme ilişkin zihnimde beliren anılarımı hiç anlamamıştım.

Dave, Atlanta, GA

Ruhsallık hakkındaki yazılarınızın niteliği ve kapsamı çok derin, yine de oldukça karmaşık fikirleri çok basit bir şekilde aktarabiliyorsunuz. Verdiğiniz ilham için bütün kalbimle teşekkür ederim.

Doris, Riverside, CA

Bir düzen ve sevgi yeri olarak ruh dünyasının yapısı hakkındaki analiziniz çok ilham verici.

Tracy, Jasper, IN

Kitabınız beni çok rahatlatıyor ve o büyük bilinmeyene dair korkumun azalmasına yardımcı oluyor.

René, Paris, Fransa

Bu çalışmalarınızdan çıkan aydınlatıcı mesaja değer biçilemez.

Holtz, Bonn, Almanya

Çoğu kez büyük bir yalnızlık ve bu hayata ait değilmişim duygusu yaşamışımdır. Siz benim bu duygularımın nereden kaynaklandığını ve gerçekte kim olduğumu görmemi sağladınız.

Rachel, Londra, İngiltere

Yazar Hakkında

Michael Duff Newton, Psikolojik Danışmanlık alanında doktora yapmıştır, diplomalı Master İpnoterapist ve Amerikan Danışmanlık Birliğinin üyesidir. Los Angeles'ta mesleğini özel hasta kabulleriyle aktif olarak sürdürmesinin yanı sıra, yüksek öğretim kurumlarının kadrolarında eğitmen olarak da görev almıştır. Dr. Newton ipnoz deneklerini etkin bir şekilde geçmiş hayat anılarının ötesinde daha anlamlı bir ruhsal deneyime götürebilmek için kendi regresyon (geriye götürme) tekniklerini geliştirmiştir. Yazar ilk olarak on dile çevrilen ve çok satan kitaplar listesine giren *Ruhların Yolculuğu* adlı kitabıyla, paylaştığı ruh dünyasındaki yaşantımızın gizlerine ışık tutan çalışmalarıyla bir öncü olarak kabul edilmektedir. Sayısız radyo ve TV talk show'larına ve New Age organizasyonlarına konuşmacı olarak katılan Dr. Newton, regresyon terapisti olarak uluslararası bir üne sahiptir. 1998 yılında zihin, beden ve ruh arasında köprü kuran çalışmalarından dolayı Ulusal Transpersonel İpnoterapistler Ulusal Birliği'nin "En Özgün Katkı" ödülünü kazanmıştır. Bu ödülle layık görülmesinin nedeni, uzun yıllarını verdiği klinik ruhsal anılar araştırmaları ve ölüm sonrası hayatın kozmolojisi hakkındaki keşifleridir. 2001 yılında, *Ruhların Kaderi* adlı bu kitabıyla her yıl verilen Bağımsız Yayımcılar Kitap Ödülü'nü kazanmıştır. Aynı zamanda bir tarihçi ve amatör bir astronom olan Dr. Newton Dünya'yı dolaşan bir gezgindir. Eşi Peggy ile birlikte Kuzey California'da Sierra Nevada Dağlarında yaşamaktadır.

Yazara Ulaşmak İçin

Yazarla temasa geçmek ya da bu kitap hakkında daha fazla bilgi almak isterseniz, mektuplarınızı Llewellyn Worldwide'a gönderebilirsiniz; mektuplarınız kendisine iletilecektir. Hem yazar hem de yayımcı bu kitapla ilgili düşüncelerinizi, ondan öğrendiklerinizi ve size nasıl yardımcı olduğunu duymaktan memnuniyet duyacaktır. Llewellyn Worldwide yazara gönderilen her mektubun yanıtlanacağına dair garanti veremez, ama bütün mektupları ileteceğini temin eder. Mektuplarınızı şu adrese yazabilirsiniz:

Michael Newton, Ph.D.
% Llewellyn Worldwide
2143 Wooddale Drive
Woodbury, MN 55125-2989

Dr. Michael Newton

RUHLARIN KADERİ

HAYATLAR ARASINDAKİ HAYAT HAKKINDA
YENİ VAKA İNCELEMELERİ

Çeviren
Sezer Soner

Ruh ve Madde Yayınları

Destiny of Souls

Copyright © 2000 Michael Newton, Ph.D.

Bu kitabın yayın hakkı **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfının** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.**'ye aittir. Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.'den yazılı izin alınmadan hiçbir alıntı yapılamaz.©

İstanbul, Ekim 2012

Kapak: Hakan Esmergül

ISBN: 978-975-6377-50-5

Yayıncı Sertifika No: 11225

Yayın

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.

Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı No: 4/9

3443 Beyoğlu/İSTANBUL

Tel: (212) 243 18 14 – 249 34 45

Faks: (212) 252 07 18

www.ruhvemadde.com

info@ruhvemadde.com

Baskı

Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi

Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.

Maltepe Mah. Çiftelhavuzlar Cad.

Ayvalıdere Yolu No: 3/3-I 34160

Zeytinburnu/İSTANBUL

Tel: (212) 567 64 26 – 576 78 62

Faks: (212) 567 64 26

www.boraks.com.tr

info@boraks.com.tr

Teşekkürler

Bu kitabı, hayatımın ilk dönemlerinde bana yazma sevgisini aşılayan babam John H. Newton'a ve sonraki yıllarda bana cesaret veren oğlum Paul'e ithaf ediyorum.

Bu kitabın hazırlanma aşamasında yüzlerce vakayı incelememde yardım eden sevgili eşim Peggy'e minnettarım. Taslakları okuyan Norah Newton Mayper, John Fahey, Jacqueline Nash, Gary ve Susan Aanes ile editörüm Rebecca Zins'e de özellikle teşekkürlerimi sunarım.

Ayrıca, 1994 yılında *Ruhların Yolculuğu* yayımlandıktan sonra öte alem hakkında bir şeyler bilmenin kendileri için ne kadar önemli olduğunu söylemek için benimle temasa geçen insanlara da şükranlarımı ifade etmek istiyorum. Sonunda, bir kez daha, onları zamanın diğer tarafına götürmek konusunda beni ikna ettiler.

İçindekiler

Sunuş.....	11
Giriş.....	13
1.Bölüm Ruh Dünyası	19
2.Bölüm Ölüm, Keder ve Rahatlama	31
İnkâr ve Kabul	31
Ruhların İyileştirici Teknikleri	33
Ruhların Yaşayanlarla Temas Kurma Yolları	37
<i>Somatik Dokunuş.....</i>	<i>37</i>
<i>Nesnelerle Kişileşme.....</i>	<i>40</i>
<i>Rüyada Farkına Varma.....</i>	<i>44</i>
<i>Çocuklar Aracılığıyla Aktarım.....</i>	<i>55</i>
<i>Bildik Ortamlarda Temas.....</i>	<i>57</i>
Elçi Olarak Yabancıları Kullanmak.....	62
Melekler ya da Başka Göksel Varlıklar.....	64
Ruhların ve Hayatta Kalanların Duygusal	
Açıdan İyileşmesi.....	68
Sevdiklerimizle Yeniden Birleşmek.....	75
3.Bölüm Dünyevi Ruhlar	79
Astral Planlar.....	79
Doğa Ruhları	81
Hayaletler.....	83
<i>Terk Edilmiş Ruh.....</i>	<i>85</i>
<i>Ruhsal İkilik.....</i>	<i>92</i>
İnzivadaki Ruhlar.....	95
Yeryüzünü Ziyaret Eden Bedensiz Varlıklar.....	101
İblisler ya da Deva'lar.....	107
4.Bölüm Spiritüel Enerji Onarımı	120
Ruh Enerjisi.....	120
Kapıdaki Standart Tedavi.....	121
Kapıdaki Acil Tedavi.....	122
Daha Az Hasarlı Ruhlar İçin İyileşme Yerleri.....	125

Ciddi Biçimde Hasarlı Ruhların İyileştirilmesi.....	129
Kendi Başına Kalan Ruhlar.....	143
Yeryüzünde Enerji Tedavisi.....	149
<i>İnsan Bedeninde Olan Şifacılar.....</i>	149
<i>Çevre Şifacıları.....</i>	154
Ruh Bölünmesi ve Yeniden Birleşme.....	158
<i>Üç İstasyon.....</i>	163
5.Bölüm Ruh Grup Sistemleri	169
Ruhun Doğumu.....	169
Spiritüel Ortamlar.....	179
<i>Bellek.....</i>	182
<i>Topluluk Merkezleri.....</i>	184
<i>Derslikler.....</i>	190
<i>Yaşam Kitapları Kütüphanesi.....</i>	197
Ruhların Renkleri.....	221
<i>Ruh Gruplarında Renklerin Karışımı.....</i>	221
<i>Gruplardaki Ziyaretçilerin Renkleri.....</i>	231
<i>İnsanlar ve Ruhun Renk Auraları.....</i>	232
<i>Renkleri Kullanarak Spiritüel Meditasyon.....</i>	234
<i>Enerji Renginin Formları.....</i>	237
Sesler ve Spiritüel Adlar.....	242
Ruh Çalışma Grupları.....	244
6.Bölüm İlerleyen Ruhlar	256
İnsanın Yargılanma ve Cezalandırılma Korkuları.....	256
Ruhların Değerlendirilme Ortamı.....	259
Meclisin Görünümü ve Oluşumu.....	269
İşaretler ve Semboller.....	284
Varlık.....	305
Tanrısal Etki Zinciri	311
Meclis Toplantılarının İlerleyişi.....	314
7.Bölüm Topluluk Dinamikleri	322
Ruh Eşleri.....	322
<i>Birincil Ruh Eşleri.....</i>	327
<i>Yoldaş Ruh Eşleri.....</i>	328

<i>Dışarıdan Katılan Ruhlar.....</i>	329
Spiritüel Aileler ile İnsan Aileleri	
Arasındaki Bağlantılar	340
Bizi İncitmiş Olan Ruhlarla Yeniden	
Bir Araya Gelmek	345
Ruh Grupları Arasında Etkileşim.....	355
Ruh Dünyasında Eğlence Etkinlikleri	359
<i>Boş Zamanlar.....</i>	359
<i>Molalar.....</i>	360
<i>D&E Olarak Kend i Başına Kalma.....</i>	361
<i>D&E İçin Yeryüzüne Gitmek.....</i>	362
<i>Dünyevi Yerleşimlerin Yaratılması.....</i>	364
<i>Hayvan Ruhları.....</i>	366
<i>Dönüşüm Yeri.....</i>	373
<i>Dans, Müzik ve Oyunlar.....</i>	376
Dört Genel Ruh Tipi.....	389
8.Bölüm İlerleye Ruhlar	390
Mezuniyet	390
Orta Düzeylere İlerleyiş.....	393
Uzmanlaşmalar.....	396
<i>Kreş Öğretmenleri.....</i>	396
<i>Etikçiler.....</i>	399
<i>Uyumlandırıcı Ruhlar.....</i>	405
<i>Tasarım Üstadları.....</i>	409
<i>Kaşif Ruhlar.....</i>	420
9.Bölüm Kader Dairesi	434
Gelecek Yaşamları İzleme Odası	434
Zaman Çizgileri ve Beden Seçimleri.....	440
Zaman Üstadları.....	446
Özgür İrade.....	452
Küçüklerin Ruhları.....	465
<i>Bir Çocuğun Kaybı.....</i>	465
<i>Yeni Beden-Ruh Ortaklığı.....</i>	469
10.Bölüm Spiritüel Yolumuz	481

SUNUŞ

Ölüm sonrası bilincin varlığını sürdürdüğü fikri en eski zamanlardan günümüze kadar tüm kültürlerde mevcuttur. Günümüzde bu fikri destekleyen pek çok bilinç araştırması yapılmakta ve bu araştırmalardan elde edilen veriler evrenle ve varoluşla ilgili anlayışlarımızı genişletmektedir.

Günlük bilincimizin ötesine geçildiğinde; olağandışı bilinç hallerinde evrenin görünmez dokusuna nüfuz edilebilmekte ve oradaki sonsuz bilgidен yararlanılabilmektedir.

Günlük bilincin ötesine geçmek üzere pek çok teknikler kullanılmakta ve ipnoz da bu araçlar içerisinde oldukça etkili bir yöntem olarak yerini almaktadır. Bu yöntemlerle araştırmalar yapan pek çok araştırmacılar çalışmalarını sürdürmektedirler.

Geçtiğimiz yıl yayınladığımız *Ruhların Yolculuğu* adlı çalışmasıyla ülkemizde ilk kez tanıma fırsatı bulduğumuz Dr. Michael Newton da bu araştırmacılarından biridir. Dr. Newton'un çalışmalarının bilinç araştırmaları literatürü içerisinde ayrı bir yeri vardır. Dr. Newton deneklerini derin transa soktukten sonra onları doğum öncesi evrede tutarak ölüm sonrasında ruhsal dünyada yaşananlar ve daha pek çok metapsişik konu hakkında bilgi toplamaya çalışmıştır. Ölüm sonrası varlığın durumu, evrenin yapısı ve varlıkların yaratıcılık fonksiyonları ile ilgili başarılı bir biçimde tespit ettiği temel ilkeler çok tutarlı bir çerçeve sergilemektedir.

Deneklerinin aktardığı ve hepimiz için çarpıcı sayılabilecek verilerle düşünce ufuklarımızı oldukça genişleten ve yaşamlarımızın daha anlamlı bir hale gelmesinde çok önemli bir fonksiyon gören *Ruhların Yolculuğu*ndan sonra okurlardan yeni bir çalışma

yapmasını gerekli kılacak kadar büyük ölçüde mektup alan ve bitmek bilmez sorularla karşılaşan Dr. Michael Newton aldığı bu zorlayıcı destek ve doğru yolda olduğuna dair hissettiği güvenle merak edilen pek çok konuya cevaplar ve ipuçları içeren yeni çalışması için eski ve yeni pek çok denekle bir araya gelerek araştırmalarına devam etmiştir. Yine oldukça çarpıcı, zihinleri esnetici ve hayatlarımızı, seçimlerimizi tekrar tekar sorgulATICI verilerle karşımıza çıkan Dr. Newton'un yeni çalışmasını da ilk kitabı kadar beğeneceğinizi umar, eseri dilimize kazandıran çevirmen Sn. Sezer Soner'e teşekkür ederiz.

Ege Meta Yayınları

Giriş

Kimiz biz? Niçin buradayız? Nereye gidiyoruz? Tarih kadar eski bu sorulara, Llewellyn tarafından 1994 yılında yayımlanan ilk kitabım *Ruhların Yolculuğu*’ne yanıt vermeye çalıştım ve bu kitabın ardından birçok kişi, kitabın kendi iç benliklerine ilişkin spiritüel bir uyanış sağladığını, çünkü ruh dünyasındaki hayatın neye benzediği konusunda daha önce bu kadar ayrıntılı bir şey okumamış olduklarını söyledi. Ayrıca, bu kitapta sunulan bilgilerin, fiziksel ölümlerinin ardından ruhlarının yaşamı ve yeryüzüne geri dönmenin amacı hakkındaki köklü duyguları geçerli kıldığını da ifade ettiler.

Ruhların Yolculuğu’basıldıktan ve başka dillere çevrildikten sonra, Dünya’nın dört bir yanından pek çok okurdan bu konuda ikinci bir kitap daha yazıp yazmayacağımı soran mesajlar aldım. Uzun bir süre bu önerilere karşı durdum. Yaptığım bu orijinal araştırmaların tüm verilerini toplayıp düzenlemek ve en sonunda da ölümsüz hayatımızın kapsamlı bir incelemesi olarak bir kitap haline getirmek hiç kolay olmamıştı.

Ruhların Yolculuğu’nun giriş bölümünde, uzmanlığımı geleneksel bir ipnoterapist olarak tanımlamış biri olarak metafizik regresyon için hipnozun kullanılması konusunda ne kadar kuşku olduğumu belirtmiştim. 1947 yılında, on beş yaşındayken, ilk deneyimi hipnoza aldığım da kesinlikle bir Yeni Çağ ekolü temsilcisi değildim. Bu nedenle, bir danışanla yaptığım görüşme sırasında istemeyerek de olsa ruh dünyasına bir kapı açtığımda çok şaşırmıştım. Bana öyle görünüyordu ki, pek çok geçmiş yaşam terapisti, hayatlar arasındaki hayatı sadece birinden diğerine bir köprü görevi yapan belirsiz bir *Araf* olarak düşünüyordu. Kısa bir süre sonra, denegin bu gizemli yerdeki varoluşa dair

anılarına ulaşmak ve bu anıları ortaya çıkarmak için gerekli adımları atmak zorunda olduğum artık iyice açığa çıkmıştı. Sessiz sakin devam eden araştırmalarla geçen yılların ardından, en sonunda ruh dünyasının işe yarar bir modelini çıkarmayı başardım ve bu sürecin bir danışan için ne kadar iyileştirici olabileceğini fark ettim. Kişinin bir ateist ya da dindar olmasının veya bu ikisi arasında bir yerde herhangi bir felsefi düşünceye sahip olmasının bir önemi olmadığını da keşfettim, uygun bir süper bilinç hipnoz haline geçtikten sonra, danışanlarımdan hepsi de birbiriyle tutarlı şeyler anlatıyorlardı. Spiritüel regresyon terapisti olarak anılmamın yani ölümden sonraki yaşam konusunda uzmanlaşmış bir hipnoterapist olarak anılmaya başlamamın nedeni de bu olmuştu.

Ruhların Yolculuğu adlı kitabımı, insanlara ölmenin ve öte tarafta geçmenin neye benzediğine dair temel bir bilgi vermek için yazdım ve bu bilgileri düzenli bir olaylar dizisi olarak sundum: Bizi kim karşılar, nereye gideriz ve tekrar doğmak için bir sonraki bedenimizi seçmeden önce ruh dünyasındaki ruhlar olarak neler yaparız gibi. Bu anlatım biçimi, geçmiş hayatları arasındaki hayatlarını anlatan danışanlardan edinilen gerçek vaka hikayelerinin kullanıldığı, zaman içindeki bir seyahatname olarak tasarlanmıştı. Dolayısıyla, *Ruhların Yolculuğu* tekrardoğuş hakkında yazılmış herhangi bir geçmiş yaşam kitabı değil, daha çok neredeyse keşfedilmemiş olan metafizik araştırmalarda hipnozun kullanılmasıyla birlikte yeni temel atan bir çalışmadır.

1980'li yıllar süresince, hayatlar arasındaki hayata dair bir model oluşturmaya çalışırken, uygulamalarımı diğer tüm hipnoterapi türlerine kapadım. Elimde biriken çok sayıdaki vaka hikayesi ile ruh dünyasının sırlarını çözmeye aklım takılmıştı. Bu da benim önceki bulgularımdan güvenilirliği ve geçerliliği konusunda daha rahat olmamı sağladı. Sadece ruh dünyası hakkındaki araştırmalarla geçen bu yıllar boyunca, bir nevi inzivaya çekilerek yalnızca bu çalışmayı bilen danışanlarımla uygulamalar yap-

tım. Metafizik kitapların satıldığı kitabevlerinden bile uzak durdum, çünkü dışarıdan kaynaklanan hiçbir önyargının olmadığı mutlak bir özgürlük istiyordum. Bir açıklama yapmaksızın kendimi geri çekerek çalışmamın, doğru bir karar olduğuna hala inanıyorum.

Los Angeles'tan ayrılarak Sierra Nevada Dağlarına çekilip *Ruhların Yolculuğu*'nu yazdığımda, orada dikkatlerden uzak kim olduğumu belli etmeden yaşamayı umuyordum. Fakat çok yarıldığım açıkça ortaya çıkmıştı. Bu kitapta sunulan materyalin büyük bölümü daha önce hiç yayımlanmamıştı ve yayımcımdan epey mektup almaya başlamıştım. Araştırmalarımı sunma konusundaki içgörülerini ve verdikleri cesaret için Llewellyn'e minnet borçluyum. Kitabın yayımlanmasından kısa bir süre sonra, konferanslar vermek, radyo ve TV konuşmalarına katılmak için yollara düşmek durumunda kaldım.

İnsanlar ruh dünyası hakkında daha fazla ayrıntı öğrenmek istiyor ve elimde daha fazla araştırma materyali olup olmadığını sorup duruyorlardı. Evet, vardı. Aslında, insanların tanınmayan bir yazardan duyarak kabul etmeyeceklerini düşündüğüm için hiç değinmediğim pek çok bilgi vardı elimde. İnsanların *Ruhların Yolculuğu*'nu oldukça ilham verici bulmaları gerçeğine rağmen, bu kitabın bir devamını yazma fikrine direndim ancak sonunda bir orta yol bulmaya karar verdim. *Ruhların Yolculuğu*'nun son baskısına, bazı konulara biraz daha açıklık getirilmesi yönündeki istekleri karşılamak amacıyla bazı paragraflar ilave ettim. Fakat bu da yeterli olmadı. Ölümünden sonra yaşam hakkındaki kuşkularla dolu mektupların sayısı, her geçen gün çarpıcı bir şekilde artmaya devam etti.

İnsanlar artık beni arayıp bulmaya başlamıştı, bunun üzerine sınırlı bir çerçeveye yeniden uygulama yapmaya karar verdim. Bu yeni çalışmalarda daha gelişmiş ruhların oranındaki yükseklik dikkatimi çekti. Yarı emeklilik durumum nedeniyle beni görmek için uzun bir süre beklemek zorunda kalan danışanların sayısı

büyük ölçüde azalmıştı. Böylece psikolojik sorunlar yaşayan az sayıdaki genç ruha karşılık elimde daha çok sabırla bekleyen danışanlar kalmıştı. Bu insanlar yaşamda belirli hedeflere uyumlanmak için kendi spiritüel anıları üzerinde çalışmaya başlayarak belli konuların ardındaki anlamı çözmek istiyorlardı. Birçoğu hayatlar arasındaki ruhsal hayat hakkında daha fazla bilgiyi paylaşma konusunda bana güvenerek kendilerini rahat hissedен şifacılar ve öğretmenlerdi. Umarım onlara kendi yollarında yardımım olmuştur.

Tüm bu zaman boyunca insanların, bütün sırlarımı açıklamadığım konusundaki düşünceleri değişmedi. Sonunda, ikinci bir kitap için nasıl bir yaklaşım tarzı sergilemem gerektiğini düşünmeye başladım. Anlattığım tüm bu şeylerin sonucunda *Ruhların Kaderinin* başlangıcı ortaya çıktı. İlk kitabımın, bir ebediyet nehri üzerinde ruh dünyasındaki kutsal bir yolculuk olduğunu düşünüyorum. Bu yolculuk nehrin ağzında, yani fiziksel ölüm anında başladı ve yeni bir bedene geri döndüğümüz yerde bitti. *Ruhların Yolculuğunda* elimden geldiğince *Kaynağa* doğru gitmiştim. Bu değişmedi. Bu yolculuğu sayısız defa yapmanın anısı her insanın zihninde olmasına rağmen, öyle görünüyor ki hâlâ bedenleniyor olan hiç kimse beni bu noktadan daha ileri götürmüyor.

*Ruhların Kaderi*yle, daha ayrıntılı bir araştırma için yolcuları nehrin başlıca kollarına yapılan yan gezilerle nehir boyunca ikinci bir keşif yolculuğuna çıkarmayı amaçladım. Bu ikinci yolculukta, birlikte yaptığımız geziler süresince, insanlara bütüne ait daha geniş bir bakış açısı vermek için güzergahın gizli yönlerinin daha fazlasını açığa çıkarmak istiyorum. Bu kez zaman ve yer açısından sırayla ilerlemek yerine, konuları başlıklar altında kategorileştirmeyi tasarladım. Dolayısıyla, bu deneyimleri tam anlamıyla analiz etmek için, spiritüel yerler arasındaki normal ruh hareketinin zaman çerçevelerini örtüştürdüm. Bunun yanı sıra, okuyucu için ruh yaşamının aynı öğelerine farklı vaka pers-

pektiflerinden bir bakış sağlamaya da çalıştım. *Ruhların Kaderi*'yle insanoğlunun yararı için var olan inanılmaz bir düzen ve planlama duygusuna dair anlayış ve bilgimizi genişletmemiz amaçlanmıştır.

Aynı zamanda, ruh dünyasının harikalarına yapılan bu ikinci turun acemi yolcular için de keyifli olmasını istedim. Bu nedenle ilk kez okuyacaklar için, çalışmamın ilk bölümünde hayatlar arasındaki hayat hakkında keşfettiklerimle ilgili genel bir bakışa yer verdim. Umarım bu kısa giriş daha sonraki bölümlerde anlatılanları takip edebilmeniz için yeterli olur ama belki yine de ilk kitabımı okumanız gerekebilir.

Evet, bu ikinci yolculuğa birlikte başladığımıza göre, zihnin spiritüel girişlerini açmak için gereken bu sıkı çalışmada beni destekleyen herkese, hepinize teşekkür etmek istiyorum. Bu ilişkiler, birçok rehberin, özellikle de kendi rehberimin hoşgörüsüyle birlikte, bana bu işi sürdürme enerjisini vermiştir. Bu anlamlı ve önemli çalışmanın elçilerinden biri olarak seçilmiş bulunmaktan büyük bir onur duyuyorum.

1. Bölüm

Ruh Dünyası

Ölüm anında, ruhumuz misafir olduğu bedenden ayrılır. Nispeten yaşlı bir ruhsa ve önceki hayatlarından deneyimler kazanmışsa, özgür kaldığını ve eve dönmekte olduğunu bilecektir. Bu ilerlemiş ruhların kendilerini karşılayacak birilerine ihtiyaçları yoktur. Bununla birlikte, çalıştığım pek çok ruh, yeryüzünün astral planının hemen dışında rehberler tarafından karşılanır. Genç bir ruh ya da ölmüş bir çocuk, biri kendisini karşılayana kadar bir parça şaşkınlık yaşayabilir. Bir süreliğine ölümlerinin gerçekleştiği yerde kalmayı seçen ruhlar da vardır. Pek çok ruh ise hemen ayrılmak ister. Ruh dünyasında zamanın hiçbir anlamı yoktur. Büyük üzüntü içinde olan bir kişiyi rahatlatmak ya da başka nedenlerden ötürü bir süreliğine ölümlerinin gerçekleştiği yerin yakınlarında kalmak isteyen bedensiz varlıklar, zaman kaybı gibi bir duygu yaşamazlar. Bu, bizim doğrusal zamanımızın tersine, ruh için *şimdiki* zaman haline gelir.

Yeryüzünden uzaklaşmaya başladıkça ruhlar çevrelerinde giderek artan bir parlak ışık deneyimi yaşarlar. Bazıları da griye çalan bir karanlık görecektir ve bir tünelden ya da geçitten geçme duygusu yaşayacaklardır. Bu iki olgu arasındaki farklılık ruhun yaşadığı deneyimlerle ilişkili olarak çıkış hızına bağlıdır. Rehberlerimizden kaynaklanan çekilme duygusu, ruhun olgunluğuna ve hızlı değişime yönelik kapasitesine bağlı olarak hafif ya da kuvvetli olabilir. Çıkışlarının ilk evrelerinde bütün ruhlar çevrelerinde "belli belirsiz bir bulanıklık" ile karşılaşır; bu bulanıklık çok geçmeden netleşir ve ruhların engin bir uzaklığı incelemelerine

olanak tanır. Ortalama bir ruhun kendisine doğru gelen belirsiz bir enerji formu gördüğü an da işte bu andır. Bu figür belki sevgili bir ruh eşi olabilir, ama genellikle rehberimizden başkası değildir. Bizden önce vefat etmiş olan bir eş ya da arkadaş tarafından karşılandığımız durumlarda da, rehberimiz yakınlarında olabilir, böylece bu geçiş sürecini üstlenebilirler. Araştırmayla geçen yıllarımda, İsa ya da Buda gibi çok önemli bir dinsel figür tarafından karşılanmış tek bir denekle bile karşılaşmadım. Yine de yeryüzündeki büyük öğretmenlerin sevgi dolu özü, bize atanmış olan kişisel rehberlerimizin içindedir.

Ruhların, ev dedikleri yere doğru yeniden yönlenmeleriyle birlikte, dünyevilikleri de değişmiş olur. Artık bizim düşündüğümüz biçimiyle belirli duygusal, fiziksel bir yapısı, kendine özgü bir mizacı olan insanlar değildirler. Örneğin, son yaşadıkları fiziksel ölüm için, sevdiklerinin duyacağı büyük üzüntüyü duymazlar. Bizi yeryüzünde insan yapan şey ruhumuzdur, ama bedenimiz olmadan *homo sapiens* değilizdir. Ruh, tanımlanamaz bir görkeme sahiptir. Ben genellikle ruhları zeka sahibi, ışık enerjisi formları olarak düşünürüm. Ölümün hemen ardından, ruhlar birdenbire kendilerini farklı hissederler, çünkü artık misafir oldukları bir beyin ve merkezi sinir sistemi olan geçici bir bedenle sınırlı değildirler. Bazılarının buna kendini alıştırmaları nispeten daha uzun bir süre alır.

Ruhun enerjisi, bir hologram gibi, özdeş parçalara bölünebilir. Bizim bildiğimizden çok daha az yaygın olmakla birlikte, başka bedenlerde paralel hayatlar yaşayabilirler. Ancak, bütün ruhların sahip olduğu ikili kapasite yüzünden, ışık enerjimizin bir bölümü daima geride, ruh dünyasında kalır. Dolayısıyla, bir hayattan geri döndüğünüzde, Dünya zamanıyla otuz yıl önce ölmüş ve yeniden bedenlenmiş olsa bile, annenizi görebilirsiniz.

Rehberlerimizin eşliğinde, küme gruplarımıza katılmadan önce gerçekleşen oryantasyon dönemleri ruhtan ruha ve aynı ru-

hün bir yaşamından diğér yaşamına değışiklik gösterir. Bu oryantasyon dönemleri yardım aldığımız dingin zamanlardır ve bize henüz bitmiş olan hayatta yaşadığımız herhangi bir olumsuz duyguyu dışa vurma imkanı sağlar. Oryantasyonun anlayışlı ve ilgili rehber öğretmenlerle beraber bir incelemenin yapıldığı bir görüşme olması amaçlanmıştır.

Bu görüşme yaşam sözleşmemize göre başardığımız ya da başaramadığımız durumlara bağlı olarak kısa ya da uzun sürebilir. Daha sonra kendi ruh kümesi grubumuzda ayrıntılı bir şekilde tartışılacak olmasına rağmen, belirli karmik konular da burada gözden geçirilebilir. Bazı ruhların geri dönüş enerjisi hemen kendi ruh gruplarına geri gönderilmeyecektir. Bunlar fiziksel bedenlerinde kirlenmiş ve kötülük içeren eylemlere karışmış ruhlardır. Önceden tasarlanmamış bir etkiyle birini incitecek yanlış bir şey yapmakla, kasıtlı olarak kötülük yapmak arasında fark vardır. Kötü niyetten kaynaklanan başkalarına zarar verme durumu dikkatle değerlendirilir.

Kötülüğè bulaşan ruhlar bazı danışanlarımın “yoğun bakım servisi” dediğı özel merkezlere götürülürler. Burada, bana söylendiğine göre, bu ruhların enerjileri tekrar bütün hale getirilmek için yeniden biçimlendirilir. İhlallerinin, yaptıkları kötülüklerin derecesine bağlı olarak, bu ruhlar yeryüzüne nispeten daha çabuk gönderilebilirler. Bir sonraki hayatlarında pekala başka kişilerin kötü eylemlerinin kurbanları olmayı seçebilirler. Bununla birlikte, eylemlerini birkaç hayat boyunca sürdürmüş ve zulüm yapmışlarsa, yanlış, aykırı bir davranış örüntüsü gösterebilecektir. Böyle ruhların uzun bir süre, hatta bin Dünya yılını aşkın bir süre inzivada kalmaları bile gerekebilir. Ruh dünyasında her ruhun, kasıtlı ya da kasıtsız, yaptığı yanlış şeylerin gelecek bir yaşamda bir biçimde telafi edilmesi gerekeceğı şeklinde bir ilke vardır. Bu bir ceza ya da kefarete değil, karmik gelişim için bir fırsattır. Ruhlar için, belki de yeryüzü dışında, bir cehennem söz konusu değildir.

Bazı hayatlar öyle zordur ki, ruh eve çok yorgun döner. Girişte kendi enerjilerini bizimkiyle birleştiren rehberlerin eşliğinde ki enerji yenileme sürecine rağmen, yine de tükenmiş bir enerji akışımız olabilir. Böyle durumlarda, dinlenme isteği duyan birçok ruh kendi grubuyla yeniden birleşmeden önce bu isteğini yerine getirir. Ruh gruplarımız gürültücü ya da baskıcı olabilirler, ama bir bedenlenme süresince yaşadıklarımıza saygılıdır. Bütün gruplar arkadaşlarını kendilerine özgü bir şekilde derin bir sevgi ve dostlukla karşılar.

Eve dönüş, özellikle yakın ruh eşlerimizle fazla bir karmik temasın olmadığı fiziksel bir hayatın ardından geldiğinde, sevinçli bir olaydır. Deneklerimin pek çoğu bana kucaklaşmalar ve kahkahalarla çok keyifli karşılandıklarını anlatır. Ben bunun ruh dünyasındaki yaşamın bir niteliği olduğunu gördüm. Geri dönen ruh için ayrıntılı kutlamalar planlamış olan gerçekten coşku dolu gruplar diğer bütün etkinliklerine ara verebilirler. Deneklerimden biri eve dönüşündeki karşılanmasını bana şöyle anlatmıştı:

Son hayatımın ardından grubum bana müzik eşliğinde şarap içilerek şarkı söylenen çok güzel bir danslı parti düzenlemişti. Her şeyi klasik bir Roma festivaline benzeyecek şekilde ayarlamışlardı; mermer salonlar, togalar, o döneme özgü eşyalar: Hepsi bizim kadim dünyada birlikte geçirdiğimiz birçok hayatta olagelen şeylerdi. Melisa (ilk ruh eşlerimden biri) beni en önde bekliyordu; onu en güzel haliyle hatırladığım yaşıydı ve hiç olmadığı kadar neşeli görünüyordu.

Ruh gruplarındaki üyelerin sayısı ortalama on beş olmakla birlikte, üç ila yirmi beş üye arasında değişir. Kimi zaman yakınlardaki küme gruplarından ruhlar da birbiriyle temas kurmak isteyebilir. Genellikle bu etkinlik başka gruplardan yüzlerce geçmiş yaşam boyunca ilişkide oldukları birçok arkadaşına sahip olan daha yaşlı ruhlar için geçerlidir. 1995 yılında yapımcılığını Paramount'un yaptığı ve Amerika'da yaklaşık on milyon kişi tarafın-

dan seyredilen *Sightings* adlı TV şovunda çalışmalarımı ilgili bir bölüm yayınlanmıştı. Ölümünden sonra yaşam hakkındaki bu şovu izleyenler, birlikte yaptığımız bir görüşmeyi anlatan Colleen isimli deneyimi hatırlayabilir. Colleen önceki bir yaşamdan ruh dünyasına dönüşünde tam on yedinci yüzyıla özgü bir kıyafet balosuyla karşılaştığını anlatmıştı. Deneyim geri dönüşünü kutlamak için oraya gelen yüzü aşkın insan görmüştü. Colleen'in yenilenme sürecine başlayabilmesi için sevdiği zaman ve yer cömertçe yeniden düzenlenmişti.

Dolayısıyla, eve dönüş iki tür ortamda gerçekleşebilir. Geri dönen bir ruhu girişte az sayıda ruh karşılayabilir, sonra da bu ruh ilk oryantasyon için kendisini götürecek olan rehberin eşliğinde oradan ayrılabilir. Daha yaygın olarak da karşılama heyeti, ruh gerçekten kendi ruh grubuna geri dönene dek bekler. Bu grup bir sınıfta inzivaya çekilmiş, bir tapınağın basamaklarında bir araya toplanmış ya da bir bahçede oturmuş olabilir veya geri dönen ruh bir çalışma salonu atmosferinde birçok grupla karşılaşabilir. Kendi yerlerine doğru giderken yolları üzerinde başka kümelerin yanından geçen ruhlar çoğunlukla geçmiş hayatlarda ilişkide bulundukları diğer ruhların kendilerine baktıklarını ve geri dönüşlerini gülümseyerek ya da el sallayarak kutladıklarını söylerler.

Bir deneyin kendi grup kümesini görme biçimi, her ne kadar okuldaki bir sınıf ortamına ilişkin anıları daima çok açık olsa da, ruhun ilerleme durumuna bağlıdır. Ruh dünyasında, eğitimsel anlamda yerleştirme ruh gelişimi düzeyine bağlıdır. Bir ruhun Taş Devrinden beri yeryüzünde bedenlendiği için yüksek bir başarı düzeyine ulaşmış olmasının hiçbir garantisi yoktur. Konuşmalarımda sıklıkla, kıskançlığını yenebilmek için dört bin yıllık bir geçmiş yaşam deneyimleyen bir danışandan söz ederim. Bugün kıskanç bir kişi olmadığını, ama yine de kendi hoşgörüsüzlüğüyle mücadele ederek çok az gelişme kaydetmiş olduğunu söyleyebilirim. Bazı öğrencilerin belirli dersleri almaları, tıpkı

okul sıralarında olduğu gibi, diğerlerine göre daha uzun sürebilir. Diğer yandan, yüksek düzeyde ilerleme kaydetmiş olan bütün ruhlar hem bilgi hem de deneyim açısından yaşlı ruhlardır.

Ruhların Yolculuğunda, ruhları genel olarak yeni başlayan, orta düzeyde ve ileri düzeyde şeklinde sınıflandırmış ve bu kategoriler arasındaki çok ince gelişim farklarını açıklamak için her biriyle ilgili vaka örnekleri vermiştim. Genel olarak, bir ruh grubu, kendilerine özgü bireysel güçleri ve eksiklikleri olmakla birlikte, yaklaşık aynı ilerleme düzeyinde olan varlıklardan oluşmuştur. Bu özellikler gruba denge verir. Ruhlar hem yaşamdaki deneyimlerden bilgi edinmeye hem de bu deneyimlerle doğrudan ilişkili olan misafir oldukları bedenin hisleri ve duygularını ele alma biçimlerini gözden geçirmeye dair anlayışlarla birbirine yardımcı olurlar. Bir yaşamın her yönü bütün ayrıntılarıyla incelenir, bazen bu inceleme daha büyük bir farkındalık kazandırmak için grup içinde ters rollerin oynanması derecesine bile varır. Ruhlar orta düzeye erişmeleriyle birlikte, belirli becerilerin gösterildiği belli başlı ilgi alanlarında uzmanlaşmaya başlarlar. Bunları konular ilerledikçe daha ayrıntılı bir şekilde tartışacağım.

Araştırmalarımın çok anlamlı bir yönü ruh dünyasında ruhların sergilediği enerji renklerinin keşfi olmuştur. Bu renkler bir ruhun ilerleme durumuyla ilişkilidir. Uzun yıllar içinde yavaş yavaş toplanan bu bilgi, danışan değerlendirmeleri süresince ilerlemenin bir göstergesi olmuştur. Ayrıca, deneklerimin bir trans halindeyken çevrelerinde gördükleri diğer ruhları tanımlarına da yarar. Tipik olarak, saf beyaz rengin genç bir ruha işaret ettiğini, ilerlemeyle birlikte ruhun enerjisinin turuncu, sarı, yeşil ve en sonunda mavi renge doğru giderek daha yoğun hale geldiğini buldum. Bu merkezi asıl auralara ek olarak, her grup içinde her bir ruhun karakteriyle ilişkili hale şeklinde renklerden oluşan süptil karışımlar da vardır.

Daha iyi bir sistem gerekliliğinden ötürü ruhsal gelişimi yeni başlayandan, yani 1. düzeyden, çeşitli öğrenme evrelerinden ge-

çerek üstada, yani 4. düzeye doğru ilerlediği şeklinde sınıflandırdım. Üstatlar, yani bu büyük ölçüde ilerlemiş ruhların rengi koyu çivit mavisidir. Daha yüksek düzeylerin var olduğundan hiç kuşku yok, ama bunlara dair bilgim sınırlı, çünkü sadece hala bedenlenmekte olan kişilerden bilgiler alıyorum. Açıkçası, ruhsal yerleştirmeyi tanımlamak için “düzey” sözcüğünü pek sevdiğim söylenemez, çünkü bu nitelendirici sözcük ruhların belli bir evrede elde ettikleri gelişim çeşitliliğini gölgelemektedir. Bu endişelerime rağmen, hangi öğrenme basamağında olduklarını tanımlamak için “düzey” sözcüğünü kullananlar yine deneklerim olmuştur. Deneklerim başarıları konusunda da oldukça alçakgönüllüdürler. Kendi değerlendirmelerime bakmaksızın, hiçbir danışanım ilerlemiş bir ruh olduğunu ifade etme eğilimi göstermez. İpnozdan çıktıktan sonra ise, tamamen bilinçli hale geçince kendilerinden oldukça memnun ve konuşkan bir hale gelirler.

Derin hipnoz sırasında bir süperbilinç halindeyken, deneklerim bana ruh dünyasında hiçbir ruhun başka bir ruha kıyasla daha az değerli diye aşağı görülmediğini söylerler. Hepimiz şimdiki aydınlanma halimizden daha büyük bir hale doğru bir dönüşüm sürecinin içindeyiz. Her birimiz, kendi derslerimizle ne kadar sıkı uğraşırsak uğraşalım, bütüne yönelik bir katkı yapacak şekilde ayrı ayrı niteliklere sahibiz. Bu doğru olmasaydı zaten ilk başta yaratılmamış olurduk.

Renkler, gelişim düzeyleri, sınıflar, öğretmenler ve öğrencilerle ilgili tartışmalarımdan, ruh dünyasının hiyerarşik bir yapıda olduğu sonucuna kolayca varılabilir. Bu çıkarım, bütün danışanlarıma göre, çok da yanlış değildir. Bu anlamda bir hiyerarşi varsa bile, bu zihinsel farkındalık açısından bir hiyerarşidir. Dünya üzerinde düzenle ilgili otoriteleri genellikle güç mücadeleleri, yetki savaşları ve yapı içindeki katı bir kurallar yığını kontrol etme şeklinde düşünürüz. Ruh dünyasında da elbette bir yapı vardır, ama bu yapı bizim yeryüzünde gördüğümüzün çok

ötesinde yüce bir duygudaşlık, uyum, etik ve ahlak doğruluğu matrisi içinde varlığını sürdürür. Kendi deneyimlerime göre ruh dünyası, ruhların atanmalarıyla ilgili kapsamlı ve merkezileşmiş bir personel bölümüne de sahiptir. Yine de burada hakim olan bir iyilik, hoşgörü, sabır ve mutlak sevgiden oluşan bir değer sistemi vardır. Bana bu tür şeyleri anlatırken deneklerim söz konusu sürece karşı çok alçakgönüllüdürler.

Tucson'da gelenek karşıtı olan ve tüm yaşamı boyunca her otoriteye karşı duran üniversiteden eski bir arkadaşım var. Aslında ben de böyle bir tutum içindeyim. Bu arkadaşım, danışanlarımın ruhlarının kendi kaderleri üzerinde kontrolleri olacağına inanacak biçimde "beyinlerinin yıkanmış" olabileceğinden kuşku duyar. Herhangi bir türde otoritenin -ruhsal otoritenin bile-yozlaşma ve ayrıcalıkların suistimali olmaksızın var olamayacağına inanır. Ancak araştırmalarım onun hoşuna gitmeyecek pek çok bilgiyi açığa çıkarıyor.

Bununla birlikte, deneklerimin hepsi geçmişlerinde çok sayıda seçeneğe sahip olduklarına ve bunun gelecekte de devam edeceğine inanmaktadır. Kişisel sorumluluk alma yoluyla ilerleme, üstünlüğü ya da statü derecelendirmesini değil, bunun yerine potansiyelin farkına varılmasını gerektirmektedir. Hayatlar arasındaki hayatlarında her yerde bütünlük ve kişisel özgürlük görürler.

Ruh dünyasında yeniden bedenlenmeye ya da grup projelerine katılmaya zorlanmayız. Ruhlar kendi başına kalmak isterlerse, bunu yapabilirler. Ödevlerinde ilerlemek istemezlerse, bu da kabul edilir. Bir deneyim bana şöyle demişti: "Kolay olan birçok yaşamdan geçtim ve bunu sevdim, çünkü sıkı çalışmayı gerçekten istememiştim. Şimdi değişme zamanı. Rehberim 'sen hazır olduğunda biz de hazırız' diyor." Aslında, özgür irade öylesine fazladır ki çeşitli nedenlerden ötürü ölümden sonra yeryüzünün astral planını bırakmaya hazır değilsek rehberlerimiz eve dönmeye hazır olana kadar kalmamıza izin vereceklerdir.

Bu kitabın hem ruh dünyasında hem de ruh dünyasının dışında birçok seçeneğe sahip olacağımızı göstereceğini umuyorum. Bu seçenekler hakkında bana göre çok açık olan şey, pek çok ruhun kendilerine güvene değer olduklarını kanıtlamak için duydukları yoğun istektir. Bu süreçte hatalar yapmamız beklenen bir şeydir. Daha büyük bir iyiliğe ve bizi yaratan Kaynakla birleşmeye doğru ilerleme çabası ruhların motivasyonunu sağlayan birincil unsurdur. Ruhlar kendilerine fiziksel biçim alarak bedenlenme fırsatı verilmesinden kaynaklanan alçakgönüllülük duygusuna sahiptirler.

Yaptığımız görüşmeler sırasında bir çok kez deneklerime Yaratıcı Kaynağı görüp görmediklerini sordum. Giriş bölümünde hala bedenlenmekte olan insanlarla çalışmanın getirdiği sınırlılıklar yüzünden Kaynağa doğru nehrin ancak biraz yukarısına gidebildiğimi söylemiştim. İlerlemiş denekler “En Kutsal Olan”la buluşacakları birleşme zamanından söz ederler. Bu koyu mor ışık küresinde, her şeyi bilen bir Varlık bulunmaktadır. Bunun tam olarak ne anlama geldiğini ben söyleyemem, ama kendi İhtiyarlar Meclisi’mizin önüne çıktığımızda bir Varlık’ın hissedildiğini gerçekten biliyorum. Hayatlar arasında bir iki kez kendi rehber öğretmenlerimizden bir ya da iki basamak üstte olan bu daha yüksek varlıklar grubunu ziyaret ederiz. İlk kitabımda, bu karşılaşmalarla ilgili birkaç vaka örneği vermiştim. Bu kitapla birlikte, gördüğüm kadarıyla Yaratıcı’ya yakın olan bu üstatlarla ziyaretlerimiz hakkında daha fazla ayrıntıya gireceğim. Bunun nedeni daha yüksek bir ilahi bilgi kaynağının bile ruh tarafından deneyimlendiği yerin burası olmasıdır. Danışanlarım bu enerji gücüne “Varlık” der.

Bu heyet bir yargıç grubu ya da ruhların yanlış yaptıkları şeyler yüzünden yargılanıp mahkum edildikleri bir mahkeme salonu değildir, ama kimi zaman bazı kişilerin bana bu heyetin önüne gitmeyi okulda müdürün odasına çağrılmaya benzettiklerini söylediklerini de itiraf etmeliyim. Bu heyetin üyeleri bizimle kendi

hatalarımız ve bir sonraki yaşamda olumsuz davranışları düzeltmek için neler yapabileceğimiz hakkında konuşmak isterler.

Burası bir sonraki yaşamımızda doğru bedenle ilgili şeylerin düşünmeye başlandığı yerdir. Yeniden doğum zamanı yaklaştığında, birtakım bedenlerin hedeflerimizi karşılayıp karşılayamayacağının gözden geçirildiği bir yere gideriz. Burada, geleceğe bir göz atma ve bir seçim yapmadan önce farklı bedenleri gerçekten test etme şansına sahip oluruz. Ruhlar karmik borçlarını ödemek ya da geçmişte sorun yaşadıkları bir dersin farklı yönleri üzerinde çalışmak için kendi iradeleriyle kusurlu bir beden seçebilirler. Pek çok ruh seçim odasında kendilerine sunulan bedeni kabul eder, ama bir ruh kendisine sunulanı reddedebilir, hatta yeniden bedenlenmeyi erteleyebilir. Aynı şekilde bir ruh bir süreliğine Dünya dışında bir fiziksel gezegene gitmek de isteyebilir. Yeni ödevi kabul edersek, hayatta karşımıza çıkacak olan bazı belirli işaret bayrakları ve ipuçlarının verileceği bir hazırlık sınıfına gönderiliriz; bu işaretler ve ipuçları özellikle birincil ruh eşlerimizin hayatımıza gireceği anlar için geçerlidir.

En sonunda, geri dönme zamanımız geldiğinde, arkadaşlarımıza geçici olarak hoşçakal der ve onların eşliğinde yeryüzüne yolculuk için ayrılma yerine doğru gideriz. Ruhlar atanmış oldukları bebeğin anne rahmindeki bedenine misafir olurlar; bu katılım zamanı, bebeğin beyninin çalışabilecekleri kadar gelişmiş olması için yaklaşık olarak hamileliğin üçüncü ayından sonrasına denk gelir. Cenin aşamasının bir bölümü olarak, misafir oldukları bedenlerin beyni ve değişen egosuna alışırken hala ölümsüz ruhlar olarak düşünebilmektedirler. Doğumdan sonra, bir bellek yitimi olur ve ruhlar yeni bir kişilik için çeşitli özelliklerden oluşan bir bileşim ortaya koyacak şekilde geçici insan zihniyle kendi ölümsüz karakterlerini birbirine karıştırırlar.

Ruh zihnine ulaşmak için hipnotik regresyonun ilk evrelerinde insanlar için bir dizi uygulama yaparak sistematik bir yaklaşım kullanırım. Bu prosedür deneyimin geçmişine dair anılarını yavaş yavaş netleştirmek ve onları ruh dünyasındaki yaşamdan

görecekleri imgeleri analiz etmeye hazırlamak için tasarlanmıştır. Olağan giriş görüşmesinin ardından, danışanı çok çabuk bir şekilde hipnotik hale getiririm. Sırrımı derinleştiren şey budur. Uzun süren denemeler boyunca, normal alfa seviyesinde hipnoz halinde bir danışana sahip olmanın, ruhun zihninin süperbilinç haline ulaşmaya yetmediğini fark etmeye başladım. Bu yüzden çalışmalarım, deneği daha derin olan teta seviyesinde hipnoz alanına geçiririm.

Metodolojik açıdan bakılacak olursa, orman ya da deniz kıyısı imgelerine dair uzun vizüalizasyonlarla yaklaşık bir saat geçirir, sonra da deneği çocukluk yıllarına götürürüm. On iki yaşındayken evlerindeki mobilyalar, on yaşındayken en sevdikleri giyim eşyaları, yedi yaşındayken en sevdikleri oyuncak ve iki ile üç yaşları arasında bir çocuk olarak hatırlayabildikleri en eski anılar gibi şeyler hakkında ayrıntılı sorular yöneltirim. Tüm bunları danışanı daha fazla soru için anne rahmine, daha sonra da kısa bir gözden geçirme için en yakındaki geçmiş yaşamına götürmeden önce yaparız. Danışanın o yaşamın ölüm anını geçmesi ve ruh dünyasının girişine ulaşmasıyla birlikte, köprüm tamamlanmış olur. İlk saat boyunca derinleşen sürekli hipnoz deneğin dünyevi çevresinden kurtulmasını sağlar. Denekler aynı zamanda ruhsal yaşamları hakkında yoğun bir soru cevap görüşmesine ayrıntılarıyla yanıt vermek için de koşullanmış durumdadırlar. Bu iki saatimizi daha alır.

Zihinsel olarak eve geri döndükten sonra transtan çıkan deneklerin yüzü huşu içerisinde ki, sadece basit bir geçmiş yaşam deneyimi yaşamış olsalardı, yüzlerindeki ifade bu kadar derin olmazdı. Örneğin, bir danışanı bana şöyle demişti: “Ruh benim yeterli bir şekilde yorumlama yeteneğimin ötesinde olan bir çeşitlilik ve karmaşık bir akışkanlık niteliğine sahip.” Eski danışanlarımdan, kendi ölümsüzlüklerini görmüş olmanın yaşamlarını nasıl değiştirdiğini anlatan mektuplar alırım. Aşağıda bu mektuplardan bir bölüm örnek olarak verilmiştir:

Gerçek benliğimi öğrenmekten anlatılamaz bir sevinç ve özgürlük duygusu kazandım. Şaşırtıcı olan şey bu bilginin hep zihnimde bulunmuş olması. Yargılamada bulunmayan üstat öğretmenlerimi görmek beni heyecanlandırdı. Bu maddi yaşamda gerçekten önemli olan tek şeyin nasıl yaşadığımız ve diğer insanlara nasıl davrandığımız olduğu içgörüsünü kazandım. Hayatımızın koşullarının, başkalarını anlama ve onları kabul etmemizle kıyaslandığında hiçbir anlamı yok. Artık neden burada olduğum ve öldükten sonra nereye gideceğime dair bir histen çok, bir bilgiye sahibim.

Bu kitaptaki altmış yedi vakayı ve sayısız alıntıyı içeren bulgularımı bir muhabir ve bir elçi olarak sunuyorum. Yaptığım her konuşmaya başlamadan önce, dinleyicilerime söylemek zorunda olduğum şeylerin spiritüel yaşamımız hakkındaki kendi gerçeklerim olduğunu açıklarım. Gerçeğe açılan birçok kapı vardır. Benim gerçeklerimin kaynağı uzun yıllar boyunca danışan olarak hayatımı şerefleştirmiş olan çok sayıda insandan edinilen büyük bir bilgi birikimidir. Sizin önyargılarınıza, inancınıza ya da kişisel felsefenize ters düşecek ifadelerde bulunacak olursam, lütfen size uygun düşenleri alın ve gerisini bir kenara bırakın.

Ölüm, Keder ve Rahatlama

İnkâr ve Kabul

Sevilen birini kaybetmek ve bu kaybı yaşamak hayatın en zor durumlarından biridir. Hayatta kalanın keder sürecinin başlangıçtaki şokunu yaşamayı, sonra inkar, öfke ve depresyonun üstesinden gelmeyi, sonunda da bir tür kabul etmeye ulaşmayı içerdiği bilinen bir şeydir. Bu duygusal kargaşa evrelerinin her birinin süresi ve şiddeti değişiklik gösterir; bazı durumlarda aylar, bazı durumlarda ise yıllar alabilir. Derin bir bağımızın olduğu birini kaybetmek öylesine bir umutsuzluğa yol açabilir ki sanki ölüm nihai olduğu için kaçmanın imkansız olduğu dipsiz bir çukurdaymışız gibi gelir.

Batı toplumunda, ölümün nihai olduğu inancı iyileşmenin önünde bir engel oluşturur. Bireyselliğimizi kaybetme olasılığımızın düşünülemez bir şey olduğu dinamik bir kültürümüz var. Sevgi dolu bir ailedeki ölüm dinamikleri, yıldızlarından birinin kaybı yüzünden karışıklığa sürüklenen başarılı bir sahne oyununa benzer. Yardımcı oyuncular senaryoda değişiklikler yapma gerekliliğiyle debelenip dururlar. Ölen kişinin gerisinde bıraktığı hikayedeki bu büyük boşluğun üstesinden gelmek geride kalan oyuncuların gelecekteki rollerini etkiler. Burada bir ikilik vardır, çünkü ruhlar ruh dünyasında yeni bir yaşam için hazırlanırlarken, yeryüzündeki bir sonraki büyük sahne oyunları için provalarda olmaya gülerler. Onlar bütün rollerin geçici olduğunu bilirler.

Bizim kültürümüzde, hayatı yaşarken ölüme gereği gibi hazırlanmayız, çünkü ölüm üstesinden gelebileceğimiz ya da değiştirebileceğimiz bir şey değildir. Yaşlandıkça ölümle ilgili endişeler de

içimizi kemirmeye başlar. Ölümünden sonra neler olacağına dair inançlarımız ne olursa olsun, ölüm daima oradadır, gölgelerin içinde gizlenmektedir. Konuşmalarımnda ölümünden sonra yaşamı tartışırken, geleneksel anlamda oldukça dinsel görüşlere sahip birçok kişinin ölümünden en çok korkan kişiler gibi görüldüğünü fark etmek beni çok şaşırtmıştır.

Bu korku pek çoğumuz için bilinmeyenden kaynaklanan bir korkudur. Bir ölüme yakın deneyim yaşamadığımız ya da ölümün neye benzediğini hatırladığımız önceki hayatlarımızla ilgili bir geçmiş yaşam regresyonundan geçmediğimiz sürece, ölüm bir gizemdir. Paylaşan biri ya da bir gözlemci olarak ölümle karşı karşıya kaldığımızda bu acı verici, üzücü ve korkutucu olabilir. Sağlıklı olanlar ölüm hakkında konuşmak istemezler, genellikle ciddi biçimde hasta olanlar da. Dolayısıyla kültürümüz ölümü nefret edilecek bir şey olarak görür.

Yirminci yüzyılda, ölümünden sonra yaşam hakkında insanların genel tutumlarında birçok değişim oldu. Yüzyılın başlarında, pek çok insan yaşanacak sadece tek bir hayatları olduğu şeklindeki geleneksel görüşü benimsiyordu. Yirminci yüzyılın üçüncü çeyreğinde ise Amerika'da insanların yaklaşık olarak %40'ının tekrardoğuşa inandığı tahmin edilmiştir. Genel tutumdaki bu değişim, daha spiritüel olan ve yaşamdan sonra unutulma inancından uzaklaşanlar için, ölümün kabul edilmesini biraz daha kolay hale getirmiştir.

Ruh dünyasındaki çalışmamın en anlamlı yönlerinden biri ölenlerin ruhlarının perspektifinden ölmenin neye benzediğini ve ruhların geride kalanları nasıl rahatlatmaya çalıştıklarını öğrenmek olmuştur. Bu bölümde, bir kaybın ardından içinizde, derinlerinizde hissettiğiniz şeyin sadece bir yanılgı, hayal olmadığını görmenizi umarım. Sevdiğiniz kişi gerçekte gitmemiştir. Ruhsal ikilik (soul duality) hakkında geçen bölümde söylediklerimi de düşünün. Enerjinizin bir kısmı bedenlenme sırasında geride ruh dünyasında kalır. Sevdiğiniz kişi eve yeniden geri dön-

düğünde, enerjinizin geride bıraktığınız bölümüyle halihazırda orada bekliyor olacaksınız. Aynı enerji geri dönen ruhla birleşme için saklanır. Araştırmalarımın açığa çıkan önemli bir şey de ruh eşlerinin birbirinden asla gerçekten ayrılmadıklarını öğrenmek olmuştur.

Bundan sonraki kısımda ruhlar tarafından sevdikleriyle iletişim kurmak için kullanılan belli yöntemler örneklenmiştir. Bu teknikler fiziksel ölümün hemen ardından başlayabilir ve çok yoğun olabilir. Bununla birlikte, ölenin ruhu, yeryüzünün yoğunluğu enerji tükettiği için, evine dönüş yolunu tutma konusunda kaygılıdır. Ölümle, birdenbire ruh serbest kalır ve özgürlük kazanır. Yine de ihtiyacımız varsa, ruhlar ruh dünyasından düzenli bir şekilde bizimle temas kurabilirler.

Sükunet içinde derin derin düşünme ve meditasyon, ölmüş olana yönelik daha büyük bir açıklık kazandırır ve bilincinize artmış bir farkındalık duygusu getirir. Öte alemden herhangi bir sözlü mesajın gelmesi gerekmez. Sadece kendinden kuşku duyma bloklarını kaldırmak ve zihninizi sevdiğiniz bir kişinin olası varlığına açmak, kederin geçme sürecine yardımcı olacaktır.

Ruhların İyileştirici Teknikleri

İlk vakam, bir öğrenci rehber olma eğitimindeki Tammano adında ilerlemiş bir ruhla ilgili. Tammano bana şunları söylemişti: “Binlerce yıldır yeryüzünde bedenleniyor ve ölüyorum, olumsuz düşünce örüntülerinin nasıl değiştirileceğini ve insanların nasıl sakinleştirileceğini ancak son birkaç yüzyılda gerçekten anlayabiliyorum.” Bu vaka, Tammano’nun görüşmemizde önceki bir yaşamından sonraki ani ölümünü takip eden anları anlattığı noktada başlıyor.

- Vaka 1 -

D (Denek): Eşim varlığını hissetmiyor. Ona, o an hiçbir sorun olmadığını anlatamıyorum.

Dr. N: Mesele ne?

D: Çok fazla acı var. Bu öyle kahredici bir şey ki. Alice, öldürülmem nedeniyle öyle bir şok halinde ki enerjimi hissedemeyecek kadar donuklaşmış durumda.

Dr. N: Tammano, bu önceki hayatlarından sonra senin için tekrar eden bir sorun mu, yoksa sadece Alice'le mi ilgili?

D: Ölümün hemen sonrasında sizi seven insanlar ya çok üzülüp ağlıyor ya da tamamen hissizleşiyorlar. Her iki durumda da zihinleri başka şeylere kapanabiliyor. Benim görevim, bir zihin ve beden dengesi kurmaya çalışmak.

Dr. N: Bu anda ruhun nerede?

D: Yatak odamızın tavanında.

Dr. N: Alice'in ne yapmasını istiyorsun?

D: Ağlamayı bırakmasını ve düşüncelerine odaklanmasını. Hala canlı olabileceğime inanmıyor, bu yüzden bütün enerji örüntüleri birbirine karışmış durumda. Bu çok sinir bozucu. Ben onun yanındayım ve o bunu bilmiyor!

Dr. N: Zihni kapalı olduğu için, şimdi ona ulaşmaktan vazgeçip ruh dünyasına gitmek için oradan ayrılacak mısın?

D: Bu, benim için kolay bir yol olurdu ama onun için değil. Onu, şimdi pes etmeyecek kadar önemsiyorum. En azından odada kendisiyle birlikte birinin daha olduğunu anlayana kadar gitmeyeceğim. Bu benim ilk adımım. Sonra daha fazlasını yapabileceğim.

Dr. N: Ölümünün üzerinden ne kadar geçti?

D: Birkaç gün. Cenaze töreni yapıldı, kendimi Alice'i rahatlatmaya verdiğim süre buydu.

Dr. N: Sanırım rehberin sana eşlik etmek için bekliyor?

D: (gülerek) Rehberim Eaan'a beni biraz daha beklemesi gerekeceğini bildirdim... gerçi gerekli değildi. O tüm bu olanları biliyor; Eaan bana öğretmenlik yapmış olan kişi!

Bu vaka, yeni serbest kalmış ruhlardan duyduğum sıkça rastlanan bir yakınmayı gösteriyor. Birçoğu Tammano kadar usta ya da kararlı değil. Öyle olsa bile, ruh dünyasına gitmek üzere ayrılan pek çok ruh kendilerini umursayan ve sıkıntı içinde olanları rahatlatacak bir şeyler yapmadan yeryüzünün astral planını bırakmayacaktır. Aksamış olan insan enerjisinin üzerinde ruh enerjisi örüntülerinin yatıştırıcı etkilerine odaklanmak için bu danışanın acı içindeki Alice'e nasıl yardımcı olduğuna dair anlattıklarını kısalttım.

Dr. N: Tammano, acı içindeki eşin Alice'e yardım etmek için kullandığın teknikleri bana anlatman mümkün mü?

D: Pekala, sana Alice'in beni kaybetmediğini söyleyerek başlayacağım. (derin bir nefes alıyor) İşe enerjimi Alice'in başından beline kadar bir şemsiye gibi yağdırarak başladım.

Dr. N: Ben senin yanında duran bir ruh olsaydım, bu nasıl görünürdü?

D: (gülerek) Pamuk şekerinden bir bulut.

Dr. N: Bu ne sağladı?

D: Onun kendisini sakinleştirmesini sağlayacak bir ılıklik veren zihinsel bir battaniye işini görüyor. Sana şunu söylemeliyim ki henüz bu örtme işinde tam olarak usta değilim, ama onu daha alıcı bir hale getirmek için ölümümünden bu yana geçen son üç günde Alice'in üzerine koruyucu bir enerji bulutu yerleştirdim.

Dr. N: Oh! Anlıyorum, Alice'le çalışmaya zaten başlamışsın. Peki Tammano, şimdi ne yapıyorsun?

D: Blokajın en zayıf olduğu noktayı hissedene dek, onun çevresindeki enerji bulutunun içinden bazı yönlerimi geçirmeye başlıyorum. (duraksama...) Bu noktayı başının sol tarafında, kulağının arkasında buluyorum.

Dr. N: Bu noktanın belli bir anlamı var mı?

D: Alice kulaklarını öpmemden hoşlanırdı. (duyarlı noktalara ilgili anılar anlamlıdır) Başının sol tarafındaki bu açıklığı gördüğümde enerjimi kuvvetli bir ışın demeti haline getiriyor ve bu noktaya yöneltiyorum.

Dr. N: Eşin bunu hemen hissediyor mu?

D: Alice ilk başta hafif bir dokunuşun farkında, ama acı bu farkındalığı bölüyor. Daha sonra bu ışın demetinin gücünü artırıyorum ve bu ona sevgi düşüncelerini götürüyor.

Dr. N: Bunun işe yaradığını görüyor musun?

D: (mutlulukla) Evet, Alice'ten gelen ve artık karanlık olmayan yeni enerji örüntüleri fark ediyorum. Duygularında bir değişim var... ağlaması kesiliyor... çevresine bakıyor... beni hissediyor. Gülümsüyor. Evet, şimdi ona ulaştım.

Dr. N: Işın bitti mi?

D: Her şey yolunda gözüküyor. Benim için artık gitme zamanı. Onu gözeteceğim, ama bunu onun kendi başına atlatacağını biliyorum, bu iyi bir şey, çünkü bir süreliğine kendimle meşgul olacağım.

Dr. N: Bu senin artık Alice'le temas kurmayacağın anlamına mı geliyor?

D: (karşı gelerek) Elbette hayır! Bana her ihtiyacı olduğunda onunla temasta olacağım. O benim aşkım.

Ortalama bir ruh kıdemsiz öğrenci rehberler kadar bile usta değildir. Bu unsurları 4. Bölüm'de, Spiritüel Enerji Onarımı başlığı altında daha fazla tartışacağım. Yine de, birlikte çalıştığım pek çok ruh, ruh dünyasından fiziksel bir beden üzerinde daha iyi çalışabiliyor. Tipik olarak, bu ruhlar Tammano'nun anlattığı ışın demeti etkisini kullanarak yoğunlaştıkları alanlarda çalışmayı tercih ederler. Bu sevgi dolu enerji korumaları, duygusal ve fiziksel travma yaşayan insanlar için, deneyimsiz bir ruhtan gelse bile, çok kuvvetli ve etkili olabilir.

Doğu'nun yoga ve meditasyon uygulamaları, ruhların iyileştirici enerjiyle insan bedenini bölümlere ayırmasına benzer yollarla şakra noktalarını kullanmayı içerir. Şakra iyileştirme sanatını uygulayan kişiler, fiziksel bedenle birlikte var olan bir eterik bedene sahip olduğumuza göre iyileştirmenin her iki ögeyi de hesaba katması gerektiğini söylemektedirler. Şakra çalışması, bedeni açmak ve uyumlu hale getirmek için, omurga, kalp, boğaz, alın gibi bedenin çeşitli noktalarıyla duygusal ve spiritüel enerjimizi açmayı içerir.

Ruhların Yaşayanlarla Temas Kurma Yolları

Somatik Dokunuş

Klinik "somatik köprü kurma" ve "iyileştirici dokunuş" terimlerini aldım ve bedensiz durumdaki ruhların bedenlenmiş durumdaki bir vücudun çeşitli bölgelerine dokunmak için yöneltmiş enerji ışın demetlerini kullanma yöntemini tanımlamak için bu iki terimi birleştirdim. İyileştirme daha önce sözünü ettiğim vücuttaki şakra noktalarıyla sınırlı değildir. Yaşayanları rahatlatmak için geriye gelen ruhlar enerjilerine karşı en alıcı olan bölgeleri arar. Vaka 1'de bunu gördük (sol kulağın arkası). Telepatik bir iletim halinde alıcının ve göndericinin zihinlerini birleştirecek şekilde köprüler kurulduğunda bu enerji örüntüsü iyileştirici hale gelir.

Acı çeken bir bedene düşünce iletmeye yoluyla köprü kurma, bu yöntemler fizyolojik olduğunda somatik demektir. Bir yandan duyuların kullanılmasını içerebilen belirli duygusal tepkileri ortadan kaldırırken, diğer yandan da vücut organlarının süptil dokunuşunu gerektirir. Ustaca uygulanmış enerji ışını demetleri görme, ses, tat ve kokuyla farkına varmayı uyandırabilir. Farkına varmadaki bütün fikir, acı çekmekte olan insanı sevdiği kişinin hala canlı olduğuna inandırmaktır. Somatik dokunuşun amacı acı çeken kişinin, yokluğun bir son değil, sadece bir gerçeklik değişimi olduğuna dair bir farkındalık kazandırarak kaybını kabullenmesini sağlamaktır. Umulan odur ki bu, yasta olan

kişilerin kendi hayatlarına yapıcı ve olumlu bir şekilde devam etmelerini ve tamamlamalarını sağlayacaktır.

Ruhlar aynı zamanda somatik dokunuşla alışkanlık örüntülerine girme yeteneğine de sahiptir. Bir sonraki vaka, kırk dokuz yaşında, kanserden ölmüş bir adamla ilgilidir. Bu adamın ruhu fazla bir beceri gösteremese de amacı iyidir.

- Vaka 2 -

Dr. N: Eşine ulaşmak için hangi tekniği kullanıyorsun?

D: Her zaman kullandığımı, göğsünü.

Dr. N: Göğüste tam olarak neresi?

D: Enerjimi doğrudan kalbine yönlendiriyorum. Azıcık başarılı olsam da sorun değil.

Dr. N: Peki, bu yöntem senin için niye başarılı oluyor?

D: Tavandayım, eşim dizlerini karnına çekmiş, ağlıyor. İlk temasım onun doğrulmasına yol açıyor. Derin bir iç çekiyor ve bir şey hissedip yukarı doğru bakıyor. Bunun ardından yayma tekniğimi kullanıyorum.

Dr. N: O nedir?

D: (gülerek) Bilirsin, tavandaki merkezi bir noktadan enerjiyi her yöne dağıtmak. Genellikle bunların biri doğru yere yani başa ulaşır.

Dr. N: Doğru yeri belirleyen ne peki?

D: Tabi ki, negatif enerjiyle tıkanmamış olan yer doğru yerdir.

Vaka 2 ile bir sonraki danışan arasındaki farkı karşılaştırmak; bu danışan, sanki bir pastanın üzerine krema sürer gibi, enerjisini dikkatle odaklandığı bir alana yayıyor.

- Vaka 3 -

Dr. N: Lütfen bana enerjiyle eşine nasıl yardımcı olduğunu anlatır mısın?

D: Omurganın hemen üstünde ensesi üzerinde çalışıyorum. Tanrım, Kevin çok acı çekiyor. O kendini iyi hissedene kadar buradan ayrılmayacağım.

Dr. N: Niçin bu nokta?

D: Çünkü onun ensesini ovmandan hoşlandığını biliyorum, bu yüzden burası benim titreşimsel etkiye karşı daha açık bir bölge. Sonra da bu alanla oynuyorum, sanki masaj yapar gibi, aslında gerçekten yapıyorum.

Dr. N: O alanla oynamak mı?

D: (deneğim kıkırdıyor ve beş parmağını tamamen açıp elini yüzünün önüne getiriyor) Evet, enerjimi yayıyorum ve dokunma yoluyla kendimi onunla rezonansa sokuyorum. Sonra da maksimum etkiyi sağlamak için Kevin'in başının her iki yanını avuçlarımın arasına alıyorum.

Dr. N: Kevin bunun sen olduğunu biliyor mu?

D: (yaramaz yaramaz gülerek) Ben olduğumu fark etmiş olmalı. Bu yaptığımı başka hiç kimse yapamaz, üstelik bu sadece bir dakikamı alıyor.

Dr. N: Sen ruh dünyasına geri döndükten sonra bunu arayacak mı?

D: Bu tür şeyleri bildiğini sanıyordum. Gerçekten canı her sıkın olduğunda ve beni her istediğinde geri gelebilirim.

Dr. N: Sadece soruyorum. Duyarsız olduğumu düşünme ama ya Kevin sonunda bu hayatta başka bir kadınla karşılaşır mı?

D: Yeniden mutluluğu bulursa buna çok sevinirim. Bu bizim birlikte ne kadar iyi olduğumuzun bir ifadesi olur. Birbirimizle geçen hayatımızın hiçbir anı asla kaybolmayacak, hem bu anlar ruh dünyasında yeniden yakalanabilir ve yeniden oynanabilir.

Tam da ruhların yapabilecekleri ve yapamayacaklarını bütünüyle kavramakta olduğumu düşündüğüm sıralarda, görüşme

yaptığım bir danışan bu temelsiz fikirleri ortadan kaldırdı. Uzun bir süre insanlara bütün ruhların iyileştirme enerjisiyle çalışmaya başlamadan önce büyük bir üzüntünün getirdiği kontrol edilemez hıçkırıkları gidermede zorluklar yaşadığını anlattım. Aşağıda 3. düzey bir ruhtan kısa bir alıntı verilmiştir; bu ruhun acı sürecinin doruk noktası süresince gösterdiği taktik yaklaşım benim yanlış olduğumu kanıtlamıştır:

Hıçkıra hıçkıra ağlayan insanlar beni engellemez. Benim tekniğim titreşimsel rezonansımı onların ses tellerinin tonal değişimleriyle eşgüdümlemek, sonra da beyne sıçramaktır. Bu şekilde enerjimi, özümle onların bedenlerini daha hızla birbirine karıştırmayı başaracak biçimde ayarlayabilirim. Çok kısa bir süre sonra nedenini bilmeksizin ağlamayı bırakırlar.

Nesnelerle Kişileşme

Aşağıdaki vakada olduğu gibi, tanıdık nesnelerin kullanılması hakkında ilgi çekici bazı hikayeler dinledim. Erkekler kadınlardan genellikle daha sonra öldükleri için, enerji teknikleri hakkında onların perspektifinden daha fazla şey duydum. Bu, rahatlatma konusunda daha fazla uygulama yaptıkları için erkek yönelimli ruhların iyileştirmede daha usta oldukları anlamına gelmez. Bir erkek olan Vaka 4, bu yaşamında, eşinden önce ölen bir kadın olarak oldukça etkili olduğu geçmiş hayatlarındaki kadar başarılı olmuştur.

-Vaka 4 -

Dr. N: Ölümün hemen ardından gösterdiğin çabalar istenen sonuçları vermezse ne yaparsın?

D: Eşim Helen'in doğrudan bir yaklaşımla beni anlamadığını fark edince evdeki tanıdık şeylerden biriyle çalışırım.

Dr. N: Bir hayvanı mı kastediyorsun, bir kedi ya da bir köpek gibi?

D: Onları daha önce kullandım, ama hayır... bu kez değil.

Eşimin bildiği benim için değerli olan bir nesneyi seçmeye karar verdim. Yüzüğümü seçtim.

Bu noktada deneğim bana bu geçmiş yaşamı boyunca daima ortasında dışarı doğru çıkıntılı bir turkuvaz taşı olan Hint tarzı büyük bir yüzük taktığını açıkladı. O ve eşi sık sık ateşin yanına oturup günlerinin nasıl geçtiği hakkında konuşurlarmış. Deneğimin, Helen'e bir şeyler anlatırken bu taşı ovma gibi bir alışkanlığı varmış. Eşi de genellikle turkuvazı ovuşturarak taşın yüksekliğini yüzüğün metal kısmıyla aynı düzeye indireceğini söyleyerek ona takılırmış. Helen bir keresinde, onun bu kendine özgü hareket tarzını, daha ilk karşılaştıkları gece fark ettiğini ona anlatmış.

Dr. N: Sanırım yüzüğü anladım, peki bir ruh olarak onunla ne yaptın.

D: Nesneler ve insanlarla çalışırken, ortam tamamen dinginleşene kadar beklemek zorunda kalırım. Ölümünden üç hafta sonra, Helen bir ateş yaktı. Gözünde yaşlarla ateşe bakıyordu. Ateşi bir sıcaklık ve esneklik kanalı şeklinde kullanarak enerjimi bizzat ateşin içinde karıştırmaya başladım.

Dr. N: Araya girdiğim için özür dilerim, ama bu "esneklik" ne anlama geliyor?

D: Bunu öğrenmek yüzyıllarımı aldı. Esnek enerji akışkandır. Ruh enerjimi akışkan hale getirmek yoğun bir konsantrasyon ve uygulama gerektirir, çünkü ince ve yumuşak olmalıdır. Ateş bu durumda bir katalizör görevi yapar.

Dr. N: Bu kuvvetli, sıkı bir enerji ışın demetinin tam karşıtı mı oluyor?

D: Aynen. Enerjimi hızla akışkan bir halden katı bir hale, sonra tekrar geriye değiştirerek çok etkili olabilirim. Bu değişim süptildir, ama insanın zihnini uyandırır.

Not: Başkaları da bana bu enerji biçimini değiştirme tekniğinin "insan beynini gıdıkladığı"nı anlatmıştır.

Dr. N: Çok ilginç, lütfen devam et.

D: Helen ateşle, dolayısıyla da benimle temasını sürdürüyordu. Bir an için üzüntünün ağırlığı azaldı, ben de hemen onun başının üzerine geçtim. Varlığımı hisseder gibi oldu... ama yeterli değildi. Sonra enerjimi sana anlattığım gibi çatal tarzında katıdan yumuşağa doğru değiştirmeye başladım.

Dr. N: “Çatal” enerji derken ne kastediyorsun?

D: Enerjiyi ikiye bölüyorum. Teması sürdürmek için hafif bir akışkan enerjiyi Helen’in başının üzerinde tutarken, bir masanın çekmecesinde yüzüğümün içinde durduğu kutuya katı bir ışın demeti gönderiyorum. Bundaki amacım Helen’in zihninde yüzüğe giden düz bir yol açmak. Katı bir ışın demeti kullanmamın nedeni de bu, onu yüzüğe yönlendirmek.

Dr. N: Peki bundan sonra Helen ne yapıyor?

D: Benim rehberliğimle birlikte, nedenini bilmeksizin yavaşça kalkıyor. Sanki uyurgezer gibi masaya doğru gidiyor ve duraksıyor. Sonra, çekmeceyi açıyor. Yüzüğüm kutuda olduğu için, onun zihninden kutunun kapağına doğru ileri geri gidip gelmeye devam ediyorum. Helen kutuyu açıyor ve yüzüğümü alıp sol elinde tutuyor. (derin bir iç çekişle birlikte) Sonra da onunla tam bir temas kurduğumu anlıyorum!

Dr. N: Çünkü?

D: Çünkü yüzük hala enerjimin bir bölümünü barındırıyor. Anlamıyor musun? Çatalın her iki ucunda da benim enerjimi hissediyor. Bu iki yönlü bir sinyal. Çok etkili.

Dr. N: Oh! Anlıyorum... peki sonra ne yapıyorsun?

D: Şimdi, onun sağ tarafında duran kendimle sol tarafındaki yüzük arasında çok güçlü bir köprüyle dördüncü vites geçiyorum. Helen bana doğru dönüyor ve gülümsüyor. Yüzüğümü öpüyor ve şöyle diyor: “Teşekkür ederim

sevgilim, şu an benimle olduğunu biliyorum. Mücadele edeceğim ve daha cesur olacağım.”

Sevilen birinin kaybedilmesi üzerine büyük bir üzüntü halinde olan herhangi bir kişiyi, yetenekli psişiklerin kayıp kişileri bulmak istediklerinde yaptıkları şeyi yapmaya teşvik etmek istiyorum. Değerli bir şey, bir giyim eşyası, ölen kişiye ait olan herhangi bir şey alın ve ikinizin de bildiği bir yerde onu elinizde tutun, diğer tüm ilgisiz düşünceleri kafanızdan uzaklaştırırken zihninizi tamamen açın.

Bu kısmı bitirmeden önce, bedensiz bir varlıkla nesneler yoluyla enerji teması kurma hakkında en sevdiğim hikayelerden birini anlatmak istiyorum.

Eşim Peggy danışmanlık alanında diploması olan bir onkoloji hemşiresidir. Kanseri hastaları ve onların aileleriyle ilgilenir. Bir hastanede kemoterapi uyguladığı için, hastane personeliyle de temas halindedir. Hastanedeki hanımlardan birkaçı ve eşim bir destek grubu olarak düzenli biçimde görüşen yakın arkadaşlar. Grubun üyelerinden biri kocası Clay'i kanser yüzünden yeni kaybetmiş bir kadın. Clay, salon danslarını severmiş ve ikisi sık sık en iyi orkestraların çaldığı yerlere giderlermiş.

Clay'in ölümünden sonraki bir gece, eşim ve destek grubunun geri kalanı bu hanımefendinin oturma odasının ortasında halka şeklinde oturmuşlar ve ruhların sevdiklerini rahatlatmak için nasıl geri döndükleri hakkındaki kuramlarını konuşmuşlar. Clay'in eşi hüsrana içinde, “Niye Clay beni rahatlatacak bir şekilde kendisinden haberdar olmamı sağlamadı?” diye bağırarak. Kısa süren bir sessizliğin ardından birdenbire kitap rafının üzerinde duran bir müzik kutusundan Glen Miller'ın *In the Mood* adlı parçası çılmaya başlamış. Anladığım kadarıyla, herkesin afalladığı bir sessizlik olmuş ve bunu grubun endişeli gülüşmeleri takip etmiş. Clay'in eşinin tüm söyleyebildiği, “Bu müzik kutusuna iki senedir kimsenin eli değmedi!” olmuş. Ne söylediği önemli değil, sanırım eşi Clay'in mesajını almıştı.

Işık enerjisinin bazı elektromanyetik kuvvet özellikleri vardır, bu yüzden de nesneler üzerinde gizemli etkileri olabilir. JoAnn ve Jim evlilikleri çok iyi giden ve birbirine çok yakın olan iki eski danışanımdı. Yaptığımız görüşmelerden birinin ardından, canlılarla enerji ışın demetlerinin kullanımıyla ilgili bir tartışma yaptık. Utangaç bir şekilde, bana California otoyolunda, aceleleri olduğu bir zamanda önlerindeki arabaları sürat şeridinden uzaklaştırmak için enerjilerini birleştirdiklerini anlattılar. Başka arabalarla aralarında çok az bir mesafe kalıp kalmadığını sordüğümde, “Hayır,” dediler, “sadece sürücünün başının arkasına birleştirdiğimiz bir ışın demeti gönderiyoruz, sonra bu ışın demetini sağa (orta şeride) ve tekrar geriye çatallıyoruz” %50 gibi bir başarı oranı kaydettiklerini iddia ettiler. JoAnn ve Jim’e, yarı ciddi bir şekilde, arabaları önlerinden uzaklaştırmamanın açıkça yanlış bir güç kullanımı olduğunu ve bunu daha iyi biçimde kullanmalarını söyledim. Sanırım ikisi de bu yeteneği daha olumlu ve yapıcı bir şekilde kullanmanın, her ne kadar bırakması zor bir alışkanlık olsa bile, çok daha iyi olacağını anladılar.

Rüyada Farkına Varma

Yeni ayrılan ruhların sevdikleri insanlara ulaşmak için kullandıkları başlıca yollardan biri de rüyalaradır. Bilinçli zihni kaplayan büyük üzüntü, uykuda olduğumuz sırada düşüncelerimizdeki doğrudan konumundan geçici süreyle uzaklaşır. Kesintili, düzensiz bir uyku halinde olsak bile, bilinçdışı zihin artık etki almaya daha açıktır. Ne yazık ki, büyük bir üzüntü yaşayan kişi bir mesaj içerebilecek bir rüyadan genellikle uyanacak ve bunun geride hiçbir şey bırakmaksızın bellekten silinmesine sebep olacaktır. Uyku sırasında gördükleri imge ya da semboller o an kendilerine hiçbir şey ifade etmeyecektir ya da rüyadaki olay, örneğin rüyayı gören kişi kendisini ölen kişiyle birlikte görürse, bu bir hayal olarak göz ardı edilecektir.

Bu konuya devam etmeden önce, rüyaların genel doğası hakkında bir değerlendirme sunmak istiyorum. Rüyalar konusundaki profesyonel deneyimim hipnozdaki deneklerin, bedensiz varlıklar olarak canlı olanlara ulaşmak için rüya halini nasıl kullandıklarını dinlemekten kaynaklanmaktadır. Ruhlar bizim rüya olaylarımızı kullanmada oldukça seçicidirler. Kişisel olarak, pek çok rüyanın çok fazla bilgi taşımadığı sonucuna vardım. Rüya ile ilgili çeşitli metinleri gözden geçirdiğimde, bu alandaki uzmanların bile gece boyunca görülen rüyaların çoğunun, sistemimizin gün içindeki aşırı yüklenmesinden kaynaklanan saçmalıklar olduğuna inandıklarını gördüm. Zihin, belirli uyku döngüleri süresince kendini dışa vuruyorsa, bu durumda sinaptik boşluklarımızdaki sinir iletimleri beyni rahatlatacak biçimde boşaltılıyor demektir.

Rüyaları üç şekilde sınıflandırıyorum; bunlardan biri ev temizleme halidir. Bazen gece süresince o günden kalan birçok başıboş düşünce sürüklenir, karışık ve anlamsız şeyler olarak zihinden atılır. Bunlara bir anlam veremeyiz, çünkü hiçbir anlamı yoktur. Diğer yandan, rüyaların daha algısal bir yönü olduğunu hepimiz biliriz. Bu hali ince bir çizgiyle ikiye ayırıyorum: problem çözme ve spiritüel. Rüyaların bir sonucu olarak gelecekteki bazı olaylar hakkında bir önsezide bulunan insanlar vardır. Zihin halimiz rüyalarla değiştirilebilir.

Yaşamımızın en stresli dönemlerinden biri, sevdiğimiz bir kişinin sevgisinin sonsuza kadar bizden alındığını düşündüğümüz yas dönemlerinde görülür. Bu büyük üzüntüden neredeyse tek kurtuluş, uyku süresince gerçekleşir. Keder içinde yatmaya gider ve yine acıyla uyanırız, ama bu arada bir bilmece vardır. Bazı sabahlar, kaybımızla başa çıkma konusunda içimizden yükselen iyi bir fikirlerle uyanırız. Rüyalarda görülen imgeler bize ileri doğru gitmenin yollarını öğrettiği için rüyalar yoluyla problem çözme, zihinsel bir kuluçka sürecidir. Peki bu içgörü bizim dışımızda bir yerden geliyor olabilir mi? Rüyalar, ruh hali

hakkında bir şeyler açığa vuruyorsa, bu durumda rüyayı dokuyan kişi büyük olasılıkla duygusal sıkıntımız için yardımcı olacak suflörler olarak bize bir çağrı yapmış demektir.

Spiritüel rüyalar, çözüm konusunda bize yardımcı olmak için elçi olarak gelen rehberlerimiz, öğretmen ruhlar ve ruh eşlerini içerir. Bu şekilde yardım almak için mutlaka büyük bir üzüntü içinde olmamız gerekmez. Bu spiritüel rüya karışımında, ruh dünyası da dahil olmak üzere, başka fiziksel ve zihinsel dünyalardaki deneyimlerimizle ilgili anıları da hatırlarız. Kaçınız havada uçabildiğiniz ya da suyun altında kolayca yüzebildiğiniz rüyalar görmüştür acaba? Bazı danışanlarımdan bu mistik anıların, başka gezegenlerdeki zeka sahibi uçan ya da suda yaşayan varlıklar olarak geçirdikleri hayatlar hakkında bilgiler içerdiğini öğrendim. Sıklıkla, bu tür rüyalar bize önceki hayatlarımızla şimdiki hayatımız arasında karşılaştırmalar yapmak için kapılar açan sembolik ipuçları sağlar. Ölümsüz ruh karakterimiz misafir olduğu bedenlerde çok büyük değişiklikler göstermez, bu yüzden bu karşılaştırmalar çok da garip değildir. En önemli farkına varmalarımızdan bazıları şimdiki bedenimizi kazanmadan önceki deneyimlerden kaynaklanan olaylar, yerler ve davranış örüntüleri hakkındaki birbirini takip eden rüyalarından çıkar.

1. Bölümde yeni bir yaşama geri dönmeden önce ruh dünyasında gittiğimiz hazırlık sınıfından kısaca söz etmiştim. Bu ruh egzersizi ilk kitabımda daha ayrıntılı bir şekilde ele alınmıştı, ama bu deneyim rüyalarımızla ilgili olduğu için burada da biraz söz etmek istiyorum. Bedenlenmeye hazırlanırken, bir öğretmen yeni yaşam sözleşmemizin önemli yönlerini pekiştirir. Yeni yaşamımızda bazı roller alacak olan kendi grubumuz ve diğer kümeleden ruhlarla bir araya gelme ve etkileşim kurma bu sınıfın ayrılmaz bir parçasıdır.

Bu hazırlık sınıfına dair anılar umutsuzluğun karanlığı içinde, özellikle de hayatta çok önemli bir ruh eşi kaybedildiğinde,

bir ışık yakacak şekilde rüyalarımızda pekala tetiklenebilecektir. Jung, "Rüyalar bastırılmış istekleri ve korkuları dışa vurur, ama aynı zamanda illüzyon ya da fantezi olmayan kaçınılmaz gerçekleri de ifade edebilir" demiştir. Bazen bu gerçekler rüyalarımızda metaforik bulmacalar biçiminde ifade edilir ve arşetipik imgeler olarak gösterilir. Rüya sembolleri kültürel olarak genel-lenir, rüya tabiri sözlükleri de bu genellemelerden bağımsız de-ğildir. Oysa bir rüyanın anlamını betimlemek için herkes kendi sezgisini kullanmak durumundadır.

10,000 yılı aşkın sürelik tarihe sahip bir kültür olan Avustralya Aborijinleri rüya zamanının aslında objektif gerçeklik açısin-dan gerçek zaman olduğuna inanır. Bir rüya algısı genellikle uyanıkken yaşanan bir deneyim kadar gerçektir. Ruh dünyasın-daki ruhlar için zaman daima vardır, dolayısıyla fiziksel olarak hayatınızdan ne kadar zaman önce çıkmış olduklarına bakmak-sızın, sevdiğiniz kişiler hala şimdiki gerçeklikte olduklarının far-kına varmanızı isterler. Peki, sevgi dolu bir ruh, rüyalarınızda bu şeylere dair içgörü ve kabul kazanmanıza nasıl yardımcı olur?

- Vaka 5 -

Bu vakadaki deneğim 1935 yılında New York City'de zatürre-eden ölmüştü. Orta Batı'daki küçük bir kasabada büyüdükten sonra New York'a gelmiş, otuzlarının başlarında genç bir kadın-dı. Sylvia'nın ölümü çok ani olmuştu ve geride kalan annesini rahatlatmak istiyordu.

Dr. N: Öldükten sonra hemen ruh dünyasına mı gidiyor-sun?

D: Hayır, gitmiyorum. Anneme veda etmeliyim, bu yüz-den o bu haberi alana kadar bir süre daha yeryüzünde kal-mak istiyorum.

Dr. N: Annene gitmeden önce görmek istediğin başka biri var mı?

D: (biraz duraksıyor, sonra kısık bir sesle) Evet... Eski erkek arkadaşım var... Adı Phil... önce onun evine gidiyorum...

Dr. N: (yumuşak bir şekilde) Anlıyorum; Phil'e aşık mıydın?

D: (duraksama...) Evet, ama evlenmedik... Ben... sadece ona bir kez daha dokunmak istiyorum. Onunla gerçekten temas kurmuyorum, çünkü uykuda gibi görünüyor ve rüya görmüyor.

Dr. N: Phil konusunda biraz acele etmiyor musun? Niçin uygun bir rüya döngüsü bekleyip ona bir mesaj bırakmıyorsun?

D: (net bir şekilde) Phil yıllardır hayatımın bir parçası değil. İkimiz de gençken birlikte olmuştuk. Artık beni pek düşünmüyor... hem... bir rüya aracılığıyla benden haber alması... neyse, mesajı yakalayamayacaktır. Enerjimin geriye kalan izleri şimdilik yeterli, çünkü ruh dünyasında yeniden birlikte olacağız.

Dr. N: Phil'in yanından ayrıldıktan sonra, annene mi gidiyorsun?

D: Evet, o uyanırken daha alışıldık olan düşünce iletişimiyle başlıyorum, ama hiçbir şey olmuyor. Öyle üzgün ki. Artık birlikte olmayacağımız düşüncesiyle ilgili büyük acısı onu çok etkiliyor.

Dr. N: O ana kadar hangi yöntemleri denedin?

D: Tıpkı bir mum alevi gibi turuncu-sarı bir ışıkla düşüncelerimi yansıtıyorum ve ışığımı başının çevresine yerleştiriyor, sevgimi iletiyorum. Ama etkili olmuyor. Kendisiyle birlikte olduğumu fark etmiyor. Bir rüya yoluyla ulaşmayı deneyeceğim.

Dr. N: Peki Slyvia, bana bunu yavaş yavaş anlat. Lütfen bana annenin gördüğü rüyalardan birini mi seçtiğini, yoksa yeni bir rüya mı oluşturduğunu söyleyerek başlar mısın?

D: Henüz rüya oluşturmıyorum. Annemin rüyalarından birini seçmek benim için daha kolay, böylece daha doğal bir temas kurup sonra da paylaşmak için onun rüyasına girebilirim.

Dr. N: Güzel, şimdi bana bu süreci anlat.

D: İlk birkaç rüya uygun değil. İlk karmakarışık, anlamsız bir rüya. Sonraki geçmiş yaşamla ilgili bir parça, ama içinde ben yokum. Sonunda evimin çevresindeki çayırılıkta tek başına dolaştığını gördüğü bir rüya yakalıyorum. Bu rüya sırasında üzgün olmadığını bilmen gerek. Henüz ölmemişim.

Dr. N: Peki Sylvia sen içinde olmadığına göre bu rüyanın iyi yanı ne?

D: (bana gülerek) Dinle bak, anlamıyor musun? Yavaşça onun rüyasına gireceğim.

Dr. N: Yani, kendini rüyaya katarak rüyanın gidişini değiştirebilir misin?

D: Tabii ki, enerji örüntülerimi annemin düşüncelerine eşleştirerek çayırılığın diğer tarafından giriyorum. Beni son gördüğü zamanki bir imgemi yansıtıyorum. Varlığıma alışmasına olanak tanımak için çayırılıktan yavaşça geçiyorum. Kucaklaşıyoruz. Şimdi de onun uyuyan bedenine canlandırıcı enerji dalgaları gönderiyorum.

Dr. N: Peki bu annene ne kazandıracak?

D: Bu sahne annemde daha yüksek bir bilinç düzeyine çıkarılıyor. Bu rüyanın uyandığında da aklında kalacağından emin olmak istiyorum.

Dr. N: Tüm bunların sana duyduğu özleminden kaynaklandığını düşünmeyeceğinden ve bu rüyayı gerçek olmayan bir şey diye göz ardı etmeyeceğinden nasıl emin olabiliyorsun?

D: Buna benzer canlı bir rüyanın etkisi çok büyüktür. Annem uyandığında, zihninde benimle geçen bu sahnenin canlı bir izlenimi kalacak ve kendisiyle birlikte olduğumdan

kuşkulanacak. Zaman içinde bu anı öyle gerçek olacak ki bundan emin olacak.

Dr. N: Bu rüyanın imgesi senin enerji transferin sayesinde bilinçdışından bilinçli bir gerçekliğe mi geçiyor?

D: Evet, bu birkaç gün sürecek bir filtreden geçirme süreci, annem öldüğümü kabul edinceye kadar enerji dalgalarını onun üzerine göndermeye devam edeceğim. Hala onun bir parçası olduğuma ve daima da öyle olacağıma inanmasını istiyorum.

Phil'in uyku haline dönecek olursak, Slyvia'nın Phil'in bilinçdışı zihninde kendi duygularını gösterecek şekilde uzun süre kalmadığı açıktır. Rüyalar hızlı göz hareketinin (REM) olmadığı derin delta beyin dalgalarında oluşuyor gibi görünmemektedir. Aynı zamanda paradoksal uyku olarak da bilinen REM uykusu genellikle uykunun ilk ve son evrelerinde görülen çok daha hafif, bu yüzden de çok daha aktif bir rüya halidir. Bir sonraki vakamda, rüya gören kişiye, büyük olasılıkla hala REM uykusunda olduğu için rüyalar arasında ulaşılabilecektir.

Temas kurmuş olduğum Rüya Dokuyan ruhlar iki önemli farklılıkla rüyalarla ilgilenirler.

1. Rüyanın Değiştirilmesi. Burada yetenekli bir bedensiz varlık uykuda olan bir kişinin zihnine girip görülmekte olan bir rüyayı kısmen değiştirir. Ruhların, rüyayı gören kişinin rüyanın değiştiğinin farkında olmayacağı bir şekilde kendilerini henüz tamamlanmamış bir oyunun gidişatına yerleştirdikleri bu tekniğe "satırlar arasına yazı yazma" diyorum. Slyvia'nın annesinin rüyasında kullandığı teknik de budur. Devam eden bir rüyada doğru zamanlamayı bekleyip rahatsız etmeden rüyaya girmiştir. Bu yaklaşım her ne kadar zor gibi görünse de, ikinci yöntemin daha karmaşık olduğu açıktır.

2. Rüyanın Yaratılması. Bu tür vakalarda ruh yeni baştan bir rüya yaratmalı, bunu rüyayı görecektir olan kişinin zihnine sokmalı ve amacına uygun biçimde rüya imgelerini anlamlı bir şekilde

işlemelidir. Rüya gören bir kişinin zihninde sahneler yaratmak ya da bunları değiştirmekle amaçlanan şey bir mesaj iletmektir. Ben bunu bir yardım ve sevgi hareketi olarak görüyorum. Rüyanın bir kişinin zihnine sokulması, o rüya anlamlı olacak biçimde başarıyla gerçekleştirilmezse, uykuda olan kişi devam edecek ve sabah uyandığında bu rüya hakkında ya hiçbir şey hatırlamayacak ya da sadece ilişkisiz parçalar hatırlayacaktır.

Rüyanın Yaratılmasının iyileştirici anlamda kullanımını göstermek için, son yaşamında adı Bud olan 5. düzey bir deneği örnek olarak kullanacağım. Bud 1942 yılında II. Dünya Savaşı sırasında öldürülmüştü. Bu vakada rüya gören kişi Bud'un hayatta kalan ağabeyi Walt olmuştur. Bud rüya dokuma konusunda usta bir ruh, bu yüzden savaş alanındaki ölümünün ardından ruh dünyasındaki evine dönüp Walt'ı rahatlatmak için etkili bir yöntemin hazırlıklarına başlamış. Bu vaka bana Rüya Dokuyan Ruhların uyumakta olan insanlardan faydalanabildikleri süptil bütünleşme yöntemlerine dair daha geniş bir bakış açısı sağlayan vakalardan biridir. Aşağıda kısaltılmış olan bu vaka sırasında, deneğim kendisine rehberi Axinar'ın öğrettiği rüya tekniklerini anlatmıştır.

- Vaka 6 -

Dr. N: Ruh dünyasına geri döndükten sonra kardeşinin acısını nasıl hafifletmeyi planlıyorsun?

D: Axinar benimle etkili bir strateji üzerinde çalışıyordu. Bu çok hassas bir konu, çünkü Walt'ın kopyasıyla birlikte olacağız.

Dr. N: Yani Walt'ın yeryüzünde bedenlenmesi sırasında geride kalmış olan enerji kütesini mi kastediyorsun?

D: Evet, Walt ve ben aynı ruh grubundayız. Walt'ın yeryüzündeki ışıyla daha yakından iletişim kurabilmek için kendimi buradaki bölünmüş doğasıyla temasa geçirerek başlıyorum.

Dr. N: Lütfen bana bu prosedürü açıkla.

D: Walt'ın geride kalan enerjisinin bağlı olduğu gizli yere uçuyorum ilk önce ve onunla kısa bir süre birleşiyorum. Bu Walt'ın enerji izinin kusursuz bir kaydına olanak tanıyor. Zaten aramızda telepatik bir bağ var, ama ben onun yatağının başucuna vardığımda daha sıkı bir titreşimsel birleşme sağlamak istiyorum.

Dr. N: Niçin yeryüzüne geri dönüşünde Walt'ın enerji örüntüsünün tam bir izini yanında taşımak istiyorsun?

D: Yaratacağım rüyaya daha güçlü bir bağlantı için.

Dr. N: Peki ama senin yerine niye Walt'ın diğer yarısı yeryüzündeki kendisiyle iletişim kuramıyor?

D: (net bir şekilde) Bu pek işe yaramaz. Bu sadece birinin kendisiyle konuşması gibi olur. Hiçbir etkisi yoktur, özellikle de uyku sırasında. Boşuna olur.

Dr. N: Peki, Walt'ın tam enerji izi seninle olduğuna göre, onun uyuyan bedeninin yanına gittiğinde ne oluyor?

D: Uykusunda bir yandan öbür yana dönüp duruyor, öldürülmem ona gerçekten çok acı veriyor. Axinar beni rüyalar arasında çalışmak için eğitti, kendisi bu enerji transferlerini çok başarılı yapar.

Dr. N: Rüyalar arasında mı çalışıyorsun?

D: Evet, böylece iki farklı rüyanın her bir yanına mesajlar bırakabilir, sonra da mesajların daha iyi alınabilmesi için bunları birbirine bağlayabilirim. Walt'ın tam enerji izine sahip olduğum için, kendi enerjimi yerleştirecek şekilde onun zihnine kolayca ve sessizce girebilirim. Ziyaretimden sonra, ilk iki rüyayla ilgili üçüncü bir rüya gecikmiş bir tepki olarak kendini gösterir ve Walt bizi yine bir beden dışı ortamda birlikte görür; burada kendini ruh dünyasında olarak algılamayacak, ama bu davetkar anıların aktivasyonu onu ayakta tutacak.

Not Tibet mistiklerinde de olduğu gibi bazı kültürler ruh dünyasını rüyanın doğal bir parçası olacak şekilde, neredeyse fiziksel bir cennet olarak fark edeceklerine inanırlar.

Dr. N: Yarattığın rüyalar neydi?

D: Walt üç yaş büyüktü, yine de çocukken çoğu kez birlikte oynardık. On üç yaşına geldiğinde bu değişti, kardeş olarak birbirimizden uzaklaşmış değildik, sadece o kendi yaşındaki çocuklarla birlikte gezmeye başlamıştı, ben de dışarıda kaldım. Bir gün Walt ve arkadaşları çiftliğimizin yakınlarındaki bir gölün üzerine doğru uzanan büyük bir ağacın dalına bağlı bir halatta sallanıyorlardı. Ben de yakınlarında onları izliyordum. Diğer çocuklar önce gittiler ve bir su savaşına başladılar. O sırada Walt sallanırken çok yükseğe çıkmış ve kafasını kötü şekilde başka bir dala çarpmıştı; suya düştüğünde neredeyse kendinden geçmişti. Diğerleri onu görmemişti. Göle daldım ve kafasını tutup yardım için bağırdım. Daha sonra, kıyıda Walt sersemlemiş bir halde bana bakıp "Beni kurtardığın için sağ ol Buddy" demişti. Ben bu davranışımın aralarına katılmamı sağlayacağını düşünmüştüm, ama birkaç gün sonra Walt ve arkadaşları kendileriyle birlikte top oynamama izin vermediler. Walt'ın beni desteklememesi kendimi aldatılmış hissetmeme yol açmıştı. Oyun sırasında top çalılıklara kaçmıştı, onlar topu bulamadılar. O akşam toplarını buldum ve onu ahırımıza sakladım. Yoksul çocuklardık, o yüzden topun olmaması onların oyunlarını bir süreliğine mahvetmişti, ta ki çocuklardan birine doğum gününde başka bir top hediye edilene kadar.

Dr. N: Walt'a iletmek istediğin mesajı bana söyler misin?

D: İki şey göstermek istiyordum. Ağabeyimin gölün kıyısında kucağında kanayan kafasını tutarken ve beni ağlar-ken görmesini, sonrasında da birbirimize söylediklerimizi

hatırlamasını istedim. Topla oynamayla ilgili ikinci rüya benim rüyaya bir parça daha eklememle bitti; onu topun hala saklı olduğu ahıra götürdüm. Walt'a birlikte yaşadığımız süre içinde beni önemsemediği her hareketi için kendisini bağışladığımı söyledim. Her zaman onunla birlikte olduğumu ve birbirimize duyduğumuz bağlılığın hiç bitmeyeceğini bilmesini istiyorum. Topu aramak için eski ahıra geri döndüğünde bunu bilecek.

Dr. N: Ziyaretinden sonra Walt'ın tüm bunlar hakkında yeniden rüya görmesi gerekiyor mu?

D: (gülerek) Uyandıktan sonra topun yerini hatırladığı sürece bu gerekli değil. Walt mesajımı hatırlıyor. Eski ahırımıza gitmek ve topu bulmak mesajı bir araya getirdi. Bu da ölümüm hakkında Walt'ı biraz yatıştırdı.

Rüya sembolizmi zihinde birçok düzeyde çalışır; bunlardan bazıları soyut, bazıları duygusaldır. Yaşanan bir şeye dayanan bir betimleme içeren bu vakadaki rüyalar, kayıtlı bir zaman dilimi içinde iki kardeşin acı veren anılarını pekiştirdi. Daha sonraki birleştirme Walt için üçüncü bir rüyada resmedilmiştir; bu rüya her iki ruhun da ruh dünyasında yeniden mutlulukla birlikte oldukları daha belirsiz bir rüyadır.

Bir Rüya Üstadına (Vaka 6'daki Axinar için bu tabirin uygun olduğunu düşünüyorum) çıraklık yapan ilerlemiş bir denek bulmak çok uzun sürdü. Tıpkı ruhların kullandığı diğer tekniklerde olduğu gibi, bazı ruhlar ileri düzey becerileri kazanma konusunda diğerlerinden daha yatkın oluyorlar. Vaka 6'da, Bud Walt'ın zihninde sadece bir rüya dizisi yaratmakla kalmamış, aynı zamanda bu rüyaları ağabeyine yönelik merkezi bir sevgi ve destek teması içinde daha kompleks bir teknikle birbirine bağlamakla da uğraşmıştır. Sonunda, Bud gizlenmiş bir topu kullanarak orada olduğuna dair fiziksel bir kanıt sunmuştur. Vaka 5'deki Sylvia'ya gölge düşürmek istemem, çünkü o da annesinin rüyasına girme ve rüya gören kişiyi rahatsız etmeksizin huzur

duymasını sağlamada çok etkili olmuştur. Vaka 6'da görünen şey sadece daha spiritüel bir sanatçılıktır.

Çocuklar Aracılığıyla Aktarım

Ruhlar sıkıntı çeken bir yetişkinin zihnine ulaşmakta güçlük çektiklerinde, mesajlarını iletmek için bir kanal olarak çocukları kullanma yoluna gidebilirler. Çocuklar ruhlara karşı daha açıktır, çünkü doğaüstü şeylerden kuşku duyacak ya da bunlara karşı duracak biçimde koşullanmamışlardır. Sıklıkla, bir kanal olarak seçilen çocuk, ölen kişinin ailesinin bir üyesi olur. Bu durum, özellikle de aynı evden biri olduğunda, hayatta olan bir akrabasına ulaşmaya çalışan ruha yardımcı olur. Aşağıdaki vaka kırk iki yaşında kalp krizinden ölen bir adamla ilgilidir.

- Vaka 7 -

Dr. N: Ölüm anında eşini rahatlatmak için ne yapıyorsun?

D: İlk başta Irene'e sarılmak için enerjimi kullanmaya çalışıyorum, ama henüz bunun nasıl yapıldığını bilmiyorum (denek 2. düzeydedir). Çektiği acıyı anlayabiliyorum, ama yaptığım hiçbir şey işe yaramıyor. Üzgünüm çünkü veda etmeden gitmek istemiyorum.

Dr. N: Şimdi gevşe ve yavaş yavaş anlat. Bana bu ikilemi nasıl çözdüğünü açıklamayı istiyorum.

D: Çok geçmeden on yaşındaki kızımız Sarah aracılığıyla ulaşarak Irene'i teselli etmem gerektiğini fark ediyorum.

Dr. N: Niçin Sarah'ın sana karşı daha açık olacağını düşünüyorsun?

D: O benim kızım, hem onunla özel bir bağımız var. Ayrıca, ölümüm Sarah'ı çok üzüyor, ama bu üzüntünün çoğu bana ne olduğuna dair bir korkuyla karışmış durumda. Sarah bunu henüz tam olarak anlamıyor. Çok sayıda komşu da eşime destek olmak için oraya gelmiş. Kimse yatak odamızda tek başına oturan Sarah'a fazla dikkat etmiyor.

Dr. N: Bunu bir fırsat olarak mı görüyorsun?

D: Evet, aslında Sarah hala canlı olduğumu hissediyor, bu yüzden yatak odasına girdiğimde titreşimlerimi kabul etmeye daha açık.

Dr. N: Güzel... peki, daha sonra kızınla senin aranda ne oluyor?

D: (derin bir nefes alıyor) Onu yakalıyorum! Sarah'ın elinde annesinin örgü şişleri var. Bu şişler aracılığıyla ona sıcaklık gönderiyorum, o da bunu hemen hissediyor. Daha sonra ensesinden omurgasına ulaşmak ve çenesini kullanmak için şişleri bir sıçrama tahtası olarak kullanıyorum. (denek duruyor ve gülmeye başlıyor)

Dr. N: Seni mutlu eden ne?

D: Sarah kıkırdamaya başlıyor, çünkü çenesini gıdıklıyorum, tıpkı her gece uyumadan önce yaptığım gibi.

Dr. N: Şimdi ne yapıyorsun?

D: Kalabalık dağılıyor, çünkü sokağa çıkarıldım ve bir ambulansa yerleştirildim. Irene tek başına yatak odasına geliyor, komşulardan biri onu hastaneye götüreceği için hazırlanacak. Aynı zamanda kızımıza da bir bakmak istiyor. Sarah annesine bakıyor ve şöyle diyor: "Anne, gitmek zorunda değilsin, babam burada, benimle birlikte... biliyorum çünkü çenemi gıdıkladığını hissedebiliyorum!"

Dr. N: Peki bunun üzerine eşin ne yapıyor?

D: Irene'nin gözleri doluyor, ama eskisi kadar ağlamıyor çünkü Sarah'ı ürkütmek istemiyor. Bu yüzden ona sarılıyor.

Dr. N: Irene Sarah'ın senin onunla birlikte olduğun hakkındaki fantezisine inanmak istemiyor mu?

D: Henüz değil... ama artık Irene için hazırım. Eşim kızımıza sarılır sarılmaz aralarındaki boşluğa sıçıyorum ve her ikisine de enerjimi gönderiyorum. Sarah kadar olmasa da Irene de beni hissediyor. Yatağın üzerinde oturuyorlar

ve gözleri kapalı bir şekilde birbirlerine tutunuyorlar. Bir süreliğine üçümüz tekrar baş başa oluyoruz.

Dr. N: Yapmayı amaçladığın şeyi başarabildiğini düşünüyor musun?

D: Evet, bu yeterli. Artık gitme zamanım geldi, onlardan çekiliyor ve evin üzerinde süzülüyorum. Sonra daha da yükselere, kasabanın üzerine yükseliyorum ve gökyüzüne çekiliyorum. Çok geçmeden parlak bir ışığa doğru gidiyorum, orada rehberim beni karşılamaya geliyor.

Bildik Ortamlarda Temas

Son vakadan da anlaşılabileceği gibi, ölen kişinin ruhu kendisini sevenlere dönüp temas kurduktan sonra, tekrar bizim yakını-mızda olarak sıkıntı vermeksizin ruh dünyasına gider. Bir ruhun varlığını ölümden hemen sonra değil de gelecekte hisseden kişiler vardır. Kendi büyük üzüntü süreçlerinde kabul etme aşamasına ulaşmış olan sağ kalan kişiler sevdiklerinin hala kendilerini gözetiyor olduğunu bilmekten teselli bulacaklardır. Bununla birlikte, asla hiçbir şey öğrenmeyecek olanlar da vardır.

Ruhlar bizden kolayca vazgeçmezler. Ruhların insanlarla temas kurmasının bir başka yolu anılarıyla ilişkili olan çevresel ortamlar aracılığıyla olur. Bu temaslar diğer tüm spiritüel iletişim biçimlerine kapalı olan zihinler için etkili olabilir. Aşağıdaki vaka da bu yöntemi örneklemektedir. Son yaşamında Nancy adında bir kadın olan deneğim, Charles ile evliliğinin otuz sekizinci yılının ardından ani bir felç yüzünden ölmüştü. Kocas bu ölümün verdiği büyük üzüntünün inkar etme ve öfke evrelerine sıkışıp kalmıştı. Duyguları da öylesine bastırılmıştı ki, arkadaşlarından yardım kabul etmiyor ya da dışarıdan profesyonel bir danışmanlık alma arayışına giremiyordu. Bir mühendis olarak baskın bir şekilde analitik olan zihni, yaşadığı bu kayba yönelik herhangi bir spiritüel yaklaşımı bilim dışı diye reddetmişti.

Nancy'nin ruhu cenazeden sonra aylar boyunca çeşitli şekillerde kocasına ulaşmaya çalışmıştı. Charles'ın stoacı doğası çevresinde büyük bir duvar yaratmıştı, bu yüzden de eşi öldüğünden beri gerçekten ağlamamıştı. Bu engeli aşmak amacıyla Nancy her ikisi için de tanıdık olan çevresel bir ortamla temasa geçerek Charles'ın koku duyusu yoluyla onun iç zihnine ulaşabileceğine karar vermişti. Ruhlar tarafından duyu organlarının kullanılması bilinçaltı zihinle iletişimi tamamlar. Nancy, Charles'a ulaşmak için bahçesini, özellikle de bir gül ağacını kullanmaya karar vermişti.

- Vaka 8 -

Dr. N: Niçin Charles'ın bir bahçe aracılığıyla senin varlığına karşılık vereceğini düşünüyorsun?

D: Çünkü bahçemi sevdiğimi biliyor. Ona göre bitkilerim benim için olmazsa olmaz şeylerdi. Bahçeyle uğraşmanın bana çok büyük bir keyif verdiğini biliyordu, ama ona göre bu iş sadece sıkı bir çalışma demektir. İşin doğrusu, arka bahçemizde bana pek yardım etmezdi. Kendi mekanik projeleriyle çok meşguldü.

Dr. N: Öyleyse senin bahçeyle uğraşmana pek dikkat etmiyordun?

D: Ben onun dikkatini bir şeye çekmediğim sürece. Giriş kapısının önünde çok sevdiğim beyaz bir gül ağacım vardı. Çiçeklerini her kestiğimde, onları Charles'ın burnunun önünde sallarsa ve ona bu güzel koku seni etkilemiyorsa, ruhunda hiç romans yok demek ki derdim. Buna çok gülerdik, çünkü Charles aslında çok duyarlı bir aşıktı, ama dışarıdan bakınca bunu bilemezsiniz. Bundan kurtulmak için bana şaka yollu sert bir şekilde "Bunlar beyaz güller, ben kırmızılarını severim," diye takılırdı.

Dr. N: Peki Charles'ın senin hala canlı ve onunla olduğunu bilmesini sağlamak için beyaz güllerle nasıl bir plan yaptın?

D: Ben öldükten sonra ilgisizlik yüzünden o gül ağacım öldü. Aslında, bahçemin tamamı çok kötü bir durumdaydı, çünkü Charles hiç çalışmıyordu. Bir hafta sonu sersem bir halde bahçede dolaşıyordu, komşumuzun güllerinin yanına gelmişti. Kokuyu almıştı. Beklediğim şey de buydu. Hemen onun zihnine geçtim. Beni düşündü ve ölü gül ağacıma baktı.

Dr. N: Onun zihninde gül ağacının bir imgesini mi yarattın?

D: (iç çekerek) Hayır, bunu yakalayamazdı. Charles aletlerden anlar. Onun zihninde bir kürek resminin ve toprağı bellemenin belirmesini sağlamakla başladım. Daha sonra gül ağacıma ve kentte bunların satıldığı fidanlığa doğru geçiş yaptık. Charles arabasının anahtarlarını aldı.

Dr. N: Onu arabaya yürüttün, sonra da arabasıyla o fidanlığa gitmesini mi sağladın?

D: (gülümseyerek) İnat etmem gerekti ama evet, öyle yaptım.

Dr. N: Sonra ne yaptın?

D: Fidanlıkta Charles ben onu güllere doğru çekmeyi başarana kadar bir süre ortalıkta dolandı. Orada sadece kırmızı güller vardı, bu da plana uyuyordu. Onun zihnine beyaz renk yansıttım, o da gidip satıcıya niçin hiç beyaz gül olmadığını sordu. Satıcı ona ellerinde sadece kırmızı güllerden kaldığını söyledi. Charles benim düşüncelerime üstün geldi ve kırmızı gül aldı. Arabasının kirlenmesini istemediği için satıcıya bunları eve göndermesini söyledi.

Dr. N: "Düşüncelere üstün gelmek"le ne kastediyorsun?

D: Stres altındaki insanlar sabırsız olur ve yerleşik düşünce örüntülerine dönerler. Charles'a göre, standart gül kırmızıdır. Onun düşünüş biçimi bu. O anda satıcının elinde beyaz gül bulunmadığı için eşim bununla daha fazla ilgilenmedi.

Dr. N: Yani, bir anlamda, senin onun bilinçdışı zihnine yansıttığın şeylerle kendi bilinçli düşünceleri arasında çelişkiler mi oluştu?

D: Evet, hem kocam ölümünden dolayı zihinsel olarak çok yorgun.

Dr. N: Peki kırmızı güller senin amacına uymayacak mıydı?

D: (açıkça) Hayır. Durum böyle olunca ben de enerjimi Sabine'e, yani o dükkânı işleten hanıma kaydurdım. O da benim cenazeme gelmişti, üstelik beyaz gülleri sevdiğimi de biliyordu.

Dr. N: Bu işin nereye gittiğini anladığımı sanmıyorum Nancy. Orada beyaz gül kalmamıştı. Charles kırmızı güllerden almış, sonra da eve gitmek için oradan ayrılmıştı. Bu senin için yeterli değil miydi?

D: (bana gülerek) Siz erkekler! Beyaz gül benim. Ertesi sabah Sabine şahsen evime gitti ve beraberinde beyaz güllerden götürdü. Kocama onları başka bir fidanlıktan aldığını ve benim bunları isteyeceğimi söyledi. Sonra da Charles'ı garajın yanında sersemlemiş bir şekilde bırakarak oradan ayrıldı. Charles gülleri kazmış olduğu çukurun oraya götürdü. Çukuru kazdığı yer benim eski gül ağacımın olduğu yerd. Güller yüzüne yakın duruyordu. Kokularını içine çekti, ama daha önemlisi beyaz güllerin görüntüsünün kokusuyla birleşmiş olmasıydı. (Deneğim gözyaşları içinde duraklıyor, çünkü o anı yeniden yaşıyor.)

Dr. N: (kısıp bir sesle) Her şey çok iyi gidiyor, lütfen devam et.

D: Charles... en sonunda varlığını hissediyordu... O anda, simetrik bir şekilde gülleri de içerecek biçimde enerjimi Charles'ın gövdesinin çevresine yaydım. Beyaz gülleri koklamasını ve beraberinde enerji alanının içine benim özümün de geçmesini istiyordum.

Dr. N: Etkili oldu mu?

D: (yumuşak bir şekilde) Sonunda, gülleri yüzüne bastırarak çukurun yanında dizlerinin üzerine çöktü. Charles yıkılmıştı ve ben onu tutarken bir süre hıçkıra hıçkıra ağladı. Ağlaması kesildiğinde hala kendisiyle birlikte olduğumu biliyordu.

Erkekler, arabalar ya da spor malzemeleri kullanabilir, ama kadınların, eşlerine ulaşmak için genellikle bahçecilikle ilgili malzemeler kullandıklarını gördüm. Başka bir danışanım da bana bağlantısını kurmak için bir meşe ağacı diken eşinden söz etmişti. Eşini kaybetmiş olan bu adam beni görmeden önce şöyle yazmıştı:

Başıma gelenler eşimden kaynaklanmıyor bile olsa, bu bir sorun mu? Asıl konu, bir şekilde iç kaynaklarımla temasa geçecek şekilde benimle birlikte olduğu şeklindeki hissimin ortaya çıkardığı bu duygusal enerjiyi kullanıyor olmam. Artık bir parça ışığın bile olmadığı dipsiz bir uçurumda değilim.

İnsanlarla, bazılarının mistik dediği bu tür deneyimler hakkında konuşurken, önemli olan şey spiritüel bir kaynak olasılığını göz önünde tutmaktır. Yaşadığımız büyük üzüntü süresince oldukça yüklü bir duygusal halde bulunabiliyorsak, hem iyileşebilir, hem de kendi iç benliklerimiz hakkında daha fazlasını öğrenebiliriz.

Ruhlar bizimle düşünce formunda etkileşim kurmayı da tercih edebilirler. Aşağıdaki ifadeler eski danışanlarımdan birinin gönderdiği ölen eşi Gwen hakkında yazdığı bir mektuptan alınmıştır. Birlikte yaptığımız görüşmenin onun eşinin düşüncelerini almanın en iyi yolunu bulmasında yardımcı olduğuna inanıyorum:

Ruhlar olarak iletişim kurma konusunda hepimizin eşit yeteneklere sahip olmadığını öğrenmiştim. Mesaj göndermek ve mesaj almak uygulamayla incelik kazanması gereken

bir beceri. Nihayet, meditasyonların süresince hiçbir şey elde edemedikten sonra, Gwen'in düşüncelerinin izini fark edebildim. İçimde bazı duygular uyandırmak için resimlerden çok sözcükler kullanan biriydi. Bana söylediklerini çözmek için, ondan gelen bu sözcük parıldamalarını eşimin de bildiği kendi konuşma tarzıma katmayı öğrenmek zorunda kaldım. Artık Gwen'le zihinsel olarak nasıl temas kurabileceğimi daha açık bir şekilde anlıyorum.

Elçi Olarak Yabancıları Kullanmak

- Vaka 9 -

Derek, hayatını gözden geçirmek ve en büyük üzüntüsünü çözmeye çalışmak için Kanada'dan beni görmeye gelen altmışlarında bir adamdı. Genç yaşlarında, dört yaşındaki sevgili kızı Julia'yı kaybetmişti. Julia'nın ölümü ani, hiç beklenmedik, perişan edici olmuştu, öyle ki eşiyle birlikte artık çocuk yapmama kararı almışlardı.

Derek'i derin hipnoza soktum ve onu kendi meclisinin önüne çıktığı son yaşamını takip eden bir sahneye götürdüm. Orada, alacağı en önemli yaşam derslerinden birinin acılarla baş etmeyi öğrenmek olduğunu keşfettik. Derek son iki yaşamı boyunca bu konuda yetersiz kalmış, kendisine bağımlı olan ailesinin hayatta kalan diğer üyelerinden ayrı düşmüş ve onlar için yaşamı çok güçleştirmişti. Şimdiki hayatında çok daha iyisini yapıyordu. Bu vakada benim için özellikle ilgi çekici olan şey Julia'nın ölümünün üzerinden yaklaşık yirmi yıl geçtikten sonra yaşadığı tek bir olay olmuştu.

Derek kısa bir süre önce eşini kanserden kaybetmişti ve yas-taydı. Bir gün, ümitsiz bir haldeyken yakındaki bir eğlence parkına gitmişti. Bir süre sonra bir atlıkarıncanın yanındaki bir banka oturmuştu. Bir yandan müziği dinlerken, bir taraftan da ağaçtan yapılmış rengarenk hayvanların üzerine oturmuş sevinç için-

de dönüp duran çocukları izlemişti. Sonra biraz ötede Julia'ya benzeyen ve gözleri yaşlarla dolu olan küçük bir kız çocuğu görmüştü. Tam o sırada yirmilerinde görünen genç bir kadın belirmiş ve yanına oturup oturamayacağını sormuştu. Genç kadın beyaz muslinden bir elbise giymişti ve elinde soğuk bir içecek vardı. Derek başıyla onaylamış, ama hiçbir şey söylememişti, kadınsa oturup elindeki içeceği içerken, bir yandan da İngiltere'de büyüdüğünü, özellikle Vancouver'ı çekici bulduğu için de Kanada'ya geldiğini anlatmıştı. Kadın kendisini Derek'e Heather olarak tanıtmıştı. Bu arada Derek kadının çevresinde güneş ışığının parıldadığını, bunun da genç kadına ışık saçan, meleksi bir özellik verdiğini fark etmişti.

Konuşma ailelere ve Heather'ın Kanada'daki yeni hayatının nasıl gittiği konusuna döndüğünde zaman Derek için sanki bir süreliğine durmuştu. Derek kendini bir baba gibi onunla konuşurken bulmuş, daha fazlasını konuştukça, onu daha da fazla tanıdığını hissetmişti. Sonunda Heather ayağa kalkmış ve elini hafifçe Derek'in omzuna koymuştu. Derek'e gülümsemiş ve şöyle demişti: "Benim için kaygılandığını biliyorum ama lütfen kaygılanma. Ben iyiyim, bu harika bir hayat olacak. Bir gün birbirimizi yeniden göreceğiz, bunu biliyorum."

Derek bana, Heather yürüyüp giderken ve ona son kez bir el sallarken, kızını gördüğünü ve içinde huzuru hissettiğini anlatmıştı. Görüşmemiz boyunca da, Julia'nın yeniden bedenlenmiş ruhunun onu görmeye geldiğini ve aslında onu kaybetmediği konusunda kendisini temin ettiğini anlamıştı. Sevdığımız insanların yokluğunun acısını çekerken, onlar esrarengiz şekillerde bize gelebilirler, özellikle de zihnimiz yüzeysel bir alfa haline geldiğinde. Bu anları ötealemden gelen mesajlar olarak kabul edin ve bunların sizi ayakta tutmasına izin verin.

Melekler ya da Başka Göksel Varlıklar

Son yıllarda meleklerin popülerliğinin yeniden canlandığı görülmüştür. Roma Katolik Kilisesi melekleri bedensel olmayan, spiritüel, zeka sahibi ve Tanrı'nın hizmetçileri ve elçileri olan varlıklar diye tanımlar. Hristiyan kilisesinin konumu bu varlıkların yeryüzünde hiçbir zaman bedenlenmedikleri şeklindedir. Bizler melekleri genellikle beyazlar giyinmiş, kanatları olan ve etraflarında haleleri bulunan figürler olarak düşünürüz. Bunlar bize Orta Çağ'lardan kalmış teolojik imgelerdir.

Danışanlarımın birçoğu başlangıçta ruh dünyasına geri gittiklerinde melekleri gördüğünü düşünür, özellikle de güçlü dini inançları olanlar. Bu tepki ölüme yakın deneyimler yaşamış bazı insanların tepkilerine benzer. Bununla birlikte, önceki dinsel koşullamalara bakmaksızın, deneklerim çok geçmeden hipnoz sırasında kafalarında canlanan eterik varlıkların, kendilerini karşılamaya gelen rehberleri ve ruh yoldaşlarını (soul companion) temsil ettiğini fark ederler. Bu spiritüel varlıklar beyaz bir ışıkla çevrelenmiştir ve giysiler içinde görülebilirler.

Çalışmalarımda, kişisel öğretmenlerimiz rehber düzeyine geçmeden önce uzun süre fiziksel formda bedenlenmiş olan varlıklar olmasına rağmen, rehberler kimi zaman koruyucu melekler diye tanımlanır. Bedensiz bir formda olan çok yakın bir ruh da ihtiyaç anında bizi rahatlatmak için kapıya gelebilir. Melek inancının birçok insan için kendi adlarına kişisel bir koruma yönündeki içsel istekten kaynaklandığını düşünüyorum. Bu gözlemi yaparken, amacım milyonlarca dindar insanın inançlarını bir kenara atmak değil. Uzun yıllar kendi varoluşumun ötesinde herhangi bir şeye inancım olmadı. Kendinizden daha büyük bir şeye inanmanın önemini biliyorum. İnancımız bizi bu hayatta ayakta tutan şeydir ve bu, bizi gözleyen üstün varlıklar olduğu inancı için de geçerlidir. Sunduğum vakaların, hayatımızdaki iyi, yardımsever ruhlar kavramına ağırlık vermesi amaçlanmıştır.

Spiritüel öğretmenlerimizin, tıpkı yeryüzündeki öğretmenler gibi, farklı tarzları ve teknikleri vardır. Onların ölümsüz karakteri çeşitli biçimlerde bizim özümüze uygun olmuştur. Aşağıda verilen kısaltılmış iki vaka kişisel rehberlerin ve ruh eşlerinin, temsili olmakla beraber, teselli ihtiyacımız olduğunda ötealemden bizimle temas kurdukları savımı göstermektedir.

- Vaka 10 -

Aşağıdaki ifadeler eşi Harry'yi görüşmemizden üç ay önce kaybetmiş olan kırk yaşındaki René'ye aittir. Burada yer alan soruları yöneltmeden önce görüşmemizin bitmesini bekledim. Amacım René'nin, rehberi Niath hakkındaki bilinçli ve süperbilinçli betimlemelerini karşılaştırmasını sağlamaktır.

Dr. N: Bugünkü görüşmemizden önce hipnozda Niath olarak gördüğün varlıkla herhangi bir temasın oldu mu?

D: Evet, Harry'nin ölümünden beri Niath karanlık saatlerimde beni görmeye geldi.

Dr. N: Niath sana bu hipnoz görüşmesinden önce ve sonra aynı mı göründü?

D: Hayır, onu hiç de aynı şekilde görmedim. Ben... önceden onun bir melek olduğunu düşünmüştüm, şimdiyse Niath'ın öğretmenim olduğunu anlıyorum.

Dr. N: Uyanırken gördüğüne kıyasla, hipnozdayken yüzü ve tavrı sana göre farklı mıydı?

D: (gülerek) Bugün kanatları ya da bir halesi yoktu, ama parlak ışık... aynıydı... yüzü, yumuşak tarzı da aynıydı. Ruh grubumuzda onun... sert bir şekilde öğretici olabildiğini de biliyorum.

Dr. N: Yani daha çok bir öğretmen, daha az da bir yas danışmanı (grief counselor) olduğunu söylüyorsun?

D: Evet, belki de öyle. Harry'nin ölümünün hemen ardından, beni görmeye geldiğinde çok tatlı ve anlayışlıydı...

(aceleyle) bu onun ruh dünyasında nazik olmadığı anlamına gelmiyor, sadece daha... titiz, her şeyin harfiyen yapılmasını ister.

Dr. N: Harry'nin ölümünün hemen ardından Niath'ı çağırmak için bir şey yaptın mı?

D: Cenazeden sonra yardım isteyerek ağladım. Yalnız olmam gerektiğini öğrenmiştim, bir de... dinlemek için... çok sessiz olmam gerektiğini.

Dr. N: Bu Niath'ı gerçekten görmekten çok dinlediğin anlamına mı geliyor?

D: Hayır, en başta onu yatak odamda başımın üzerinde uçarken gördüm. Sanki Harry'ymiş gibi bir yastığa sarıldım, ama ağlamayı bıraktım. Onu ilk gördüğümünden bu yana çok belirsizleşmişti. Daha sonra sesine dikkatlice kulak vermek zorunda olduğumu fark ettim. Takip eden günlerde Niath'ı görmekten çok duydum... ama dinlemek zorundaydım.

Dr. N: Bu konsantre olmak anlamına mı geliyor?

D: Evet... tabii ki... Yoo! Yo... daha çok zihnimin bedenimden özgür kalmasına izin vermek.

Dr. N: Peki gereği gibi dinlemediğin, ama mesajlarını almak istediğinde ne oluyor?

D: O durumda hislerim aracılığıyla iletişim kuruyor.

Dr. N: Nasıl?

D: Oh! Bir şeyleri düşünerek tek başıma araba kullanabilir ya da yürüyüşe çıkabilirim yani belli bir eylemde bulunarak. Bunu yapmam gerekiyorsa, doğrusu buysa, bu kendimi iyi hissetmemi sağlayacaktır.

Dr. N: Peki yapılan eylem senin için yanlışsa ne olacak?

D: Niath bu konuda kendimi rahatsız hissetmemi sağlayacaktır. Bunun yanlış bir hareket olduğunu içimde bileceğim demektir.

Bir sonraki vakam 1942 yılında otuz altı yaşındayken bir araba kazasında ölen genç bir adamla ilgili. Bu adam bize yeryüzüne geri dönen bir ruhtan melek mitolojisi hakkında başka bir bakış açısı sunuyor.

- Vaka 11 -

Dr. N: Bana kazadan sonra eşin için ne yaptığını söyler misin?

D: Yaşadığı sıkıntıyı, acıyı hafifletmek için üç gün boyunca Betty'nin çevresinde kaldım. Kendimi onun başının üzerine yerleştirdim, böylece titreşimlerimizi uyumlandırarak onu sakinleştirebileceğim bir şekilde enerji alanlarımız kesişiyordu.

Dr. N: Başka bir teknik kullandın mı?

D: Evet, yüzümü onun karşısına yansıttım.

Dr. N: Bu etkili oldu mu?

D: (neşeli bir şekilde) Başlangıçta benim İsa olduğumu düşündü. İkinci gün kafası karıştı, üçüncü gün de Betty benim bir melek olduğuma inandı. Eşim çok dindardır.

Dr. N: Dini inançları yüzünden seni tanıyamaması canını sıkıyor mu?

D: Asla! (biraz duraksadıktan sonra) Sanırım Betty ben olduğumu fark etseydi bu hoşuma giderdi, ama beni asıl ilgilendiren şey onun kendini daha iyi hissetmesi. Betty benim göksel bir varlık olduğuma inanıyor ve bunda da hiçbir sorun yok, çünkü onun için spiritüel bir yardım sunuyorum.

Dr. N: Peki sen olduğunu bilseydi kendini daha iyi hissetmez miydi?

D: Bak, Betty benim cennette olduğumu ve ona yardım edemeyeceğimi düşünüyor. Onun meleği bunu yapabilir, o aslında benim. Dolayısıyla, kılık değiştirmiş oluyorum, hem ona yardım etme amacım başarılı olduğu sürece ne fark eder ki?

Dr. N: Tamam, Betty seni görüntünle birleştirmediğine göre, daha kişisel bir düzeyde iletişim kurabileceğin başka bir yol var mı?

D: (gülerek) En iyi arkadaşım Ted yoluyla. O eşimi teselli ediyor ve her gün ona öğüt veriyor. Daha sonra hoşgörülü mesajlar... göndererek ikisinin üzerinde süzülüyorum. (denek bundan sonra gülüyor)

Dr. N: Komik olan ne?

D: Ted evli değil. Uzun süredir Betty'ye aşık, ama Betty bunun henüz farkında değil.

Dr. N: Bu seni rahatsız etmiyor mu?

D: (neşeyle, ama biraz da geçmişe özlem duyarak) Kesinlikle hayır. İçimi ferahlatan şey şu: Ted benim artık Betty için yapamayacağım şeyleri yapabilir... en azından Betty eve, bana dönene kadar.

Son olarak, sıkıntıda olduğunu bilmeyen insanlara yardım etmek için düzenli olarak yeryüzüne gelen melek benzeri ruhlar da vardır. Bu ruhlar eğitim gören şifacılar olabilir, aşağıdaki pasajı bana anlatan danışan için geçerli olduğu gibi:

Rehberim ve ben Hindistan'da nehirde boğulan ve korkudan ölen bir çocuğa yardım ettik. Annesiyle babası onu nehirden çıkardı, canlandırmaya çalışıyorlardı, ama çocuk tepki vermiyordu. Korkusunu yatıştırmak için ellerimi başına koydum, bedenine sıcaklık vermek için kalbine enerji gönderdim ve suyu çıkarıp yeniden nefes almaya başlamasına yardımcı olmak için bir anlığına özü üzerine kendi özümü yerleştirdim. O yolculuk süresince yeryüzündeki toplam yirmi dört insana yardım edebilmiştik.

Ruhların ve Hayatta Kalanların Duygusal Açıdan İyileşmesi

Eşi Betty'den söz eden Vaka 11'in son anlattıklarıyla, eşi Kevin hakkında konuşan Vaka 3'ün söyledikleri, hayatta kalanlarla da-

ha sonraki ilişkiler konusuyla ilgilidir. Bir eşin ölümünün ardından yeniden aşık olmak bazen suçluluk, hatta ihanet duyguları yaşanmasına neden olur. Her iki vakada da ölen eşin sadece hayatta kalan eşinin mutlu olmasını ve sevilmesini istediğini gördük. Bununla birlikte, sadece ruhlar bizim için bunu istiyor diye samimiyet duygularımızı geçmişe ve şimdiki aşklara öyle kolayca bölemeyiz.

İlk evlilikleri uzun süren, mutlu devam eden, sonra da eşini kaybeden insanlar başarılı bir ikinci evlilik için mükemmel adaylardır. Bu ilk ilişkiye bir övgüdür. Başka ilişkiler yaşamak ilk aşkımızı ne azaltır ne de lekeler, sadece bu ikisi arasında ulaşılan sağlıklı bir kabul etme durumu sağlayarak o aşkı geçerli kılar. Suçluluk duygularını bir kenara bırak demenin bunu yapmaktan daha kolay olduğunu biliyorum. Eşini kaybedenlerden çeşitli mektuplar aldım, bana ölen eşlerinin gerçekten de yatak odalarında kendilerini başka biriyle birlikteyken izleyip izlemediklerini soruyorlardı.

Ruh dünyası hakkındaki özetimde, ruhların bedenlerinden ayrıldıktan sonra, olumsuz duygusal yüklerinin pek çoğunu yitirdiklerini söylemiştim. Bir geçmiş yaşamdan bir sonraki yaşama bazı duygusal travmaların izlerini ve etkilerini taşıyabildiğimiz doğrudur, ama bu yeni bir bedene geri dönene kadar uygulanmayan bir durumdur. Ayrıca, negatif enerjinin büyük bir bölümü ruh dünyasına geri dönüşümüzün ilk evrelerinde, özellikle de oryantasyon süresince programlamanın silinmesinden sonra atılır.

Bir ruh, ruh dünyasında saf bir enerji haline tekrar geri döndükten sonra öfke, nefret, kıskançlık gibi duygular yaşamaz. Bu tür duyguların yaşanması ve bunlardan bir şeyler öğrenilmesi yeryüzünde kalmıştır. Yine de "Yeryüzünden ayrıldıktan sonra, ruhlar geride bıraktıkları şeyler için üzüntü duyarlar mı?" sorusu akla gelebilir. Elbette ruhlar bütün geçmiş hayatlarındaki güzel zamanlara bir özlem duyarlar. Bu, ruhların kendilerini yeryüzünde olduklarından çok daha canlı hissettikleri, artmış bir

esenlik ve mutluluk dolu bir her şeyi bilme halinden oluşan bir durumun yumuşattığı bir şeydir.

Bununla birlikte, ruhlarda var olan iki tür olumsuz duygu olduğunu gördüm; bunların ikisi de bir üzüntü biçimi içermektedir. Bunlardan birine karmik suçluluk duygusu diyorum; bu duygu, kötü seçimler yapmaktan kaynaklanır; özellikle de bu seçimler başkalarına zarar veriyorsa. Konunun bu yönünü ileride karma başlığı altında ele alacağım. Ruhların yaşadığı diğer üzüntü biçimi ise, ayrılmalarından sonra hayatın kendileri olmaksızın devam etme biçimine duyulan bir melankoli, hüznün ya da yaşlı bir mutsuzluk değildir. Tersine, ruhlardaki üzüntü duygusu varoluşlarının Kaynağıyla yeniden birleşmeye duyulan bir özleminden kaynaklanır. Ben bütün ruhların, gelişim düzeylerine bakmaksızın, aynı nedenden ötürü kusursuzluğa ulaşmak için bu özleme sahip olduklarına inanıyorum. Yeryüzüne gelen ruhlar için motive edici etken gelişmedir. Dolayısıyla, ruhlarda gördüğüm bu üzüntü izleri, kendi ölümsüz karakterlerinde, kendi enerjilerinin tamamlanması için bulmaları gereken öğelerin yokluğudur. Bu yüzden de, bilgelik kazanmak için kendi deneyimlerinde hakikati aramak bir ruhun kaderidir. Hayatta kalanlar şunu bilmelidir ki, ruhların duyduğu bu özlem, onlar için yas tutanlara duydukları empati, sempati ve şefkat hislerini ortadan kaldırmaz.

Ruhun ölümsüz karakteri artık bireye özgü mizaç ve son bedeninin kimyasıyla dolu olmadığı için, huzur içindedir. Ruhların yeryüzündeki insanlara karışmak yerine yapabilecekleri çok daha iyi şeyler vardır. Nadiren görülen durumlarda, belli ruhlar yaşamda kendilerine karşı yapılan haksız bir eylem yüzünden öyle rahatsız, huzursuz olurlar ki öldükten sonra bir şekilde çözüm bulana kadar Yeryüzünün astral planından ayrılamazlar. Bunu daha sonra hayaletler konusunda daha ayrıntılı tartışacağım. Ruhlarla bu spiritüel çatışma sizin başka biriyle mutluluğu bulmanıza dair bir üzüntüyü içermez, elbette ki bir başkasıyla

birlikte olmak için sevdiğiniz kişiyi öldürmek gibi bir şey yapmadığınız sürece. Ölen kişinin ruhunun hayatta kalanlara göre sahip olduğu büyük bir avantaj, hala canlı olduğunu ve kendisi için anlamlı olan herkesi yeniden göreceğini bilmektir. Ruhların bütünlüğü, sevdikleri kişilerin istedikleri şekilde hayatlarını sona erdirmeye konusunda özgür bir seçime sahip oldukları biçiminde her şeyi tüketen bir istek içerir. Bir ruhun size gelmesini isterseniz, büyük olasılıkla gelecektir, aksi taktirde mahremiyetinize saygı duyulmamış olur. Üstelik, enerjinizin ruh dünyasında geride bırakmış olduğunuz bir bölümü onlar için daima oradadır.

Ruhlar ruh dünyasına girmeleriyle birlikte olumsuz duyguların çoğunu yitirdiklerine göre, bunu aynı zamanda olumlu duyguların da değişmesi izler. Örneğin, ruhlar büyük bir sevgi duyar ama bu sevgi özgürce verilmiş olduğundan karşılıklı olması için başkalarına hiçbir koşul yüklemeyiz. Ruhlar birbirine yeryüzünde kavranamayacak kadar mutlak olan evrensel bir bağlılık sergilerler. Ruhların bize aynı anda hem soyut hem de empatik gibi görünmelerinin nedeni de budur.

Ruhların yapacak daha önemli işleri olduğu için hayatta kalanların ölen kişinin gitmesine izin vermelerini ve onlarla iletişim kurmaya çalışmamalarını öğütleyen bazı kültürel gelenekler duymuştum. Aslında, ruhlar karar verme özgürlüğünüzü engellemek için kendileriyle iletişim kurmaya bağımlı hale gelmenizi istemezler. Yine de hayatta kalan birçok kişi sadece teselliye değil, aynı zamanda yeni bir ilişkinin kurulması için bir tür onaya da gereksinim duyar. Sıradaki vakanın ölen kişinin sizin geleceğinizle ilgilenmediği fikrini ortadan kaldıracığını umuyorum. Mahremiyetinize, siz durumunuzdan hoşnut olduğunuzda sevdiğinizin ruhu tarafından saygı duyulur. Bununla birlikte, özellikle başka birine bağlanma gibi sizi karışıklık içinde bırakabilecek muhtemel bir gidişat varsa, kendi fikirlerini bilmenizi sağlamaya çalışabilirler. Ruh ikiliğinin doğası sayesinde, ruhlar aynı anda birçok işi yapabilme yeteneğine sahiptirler. Buna bir ruhun

enerjisini geride bıraktığı insanlar üzerine odakladıkları kendi başına olma halindeki sessiz zaman da dahildir. Ruhlar bunu, yardım için onları çağırmasak bile, bize daha fazla huzur getirmek için yaparlar.

- Vaka 12 -

George bana geldiğinde hayatına yeni bir aşkın girmesinin getirdiği suçluluk duygularından kaynaklan bir sıkıntı içindeydi. Francis ile uzun süren mutlu bir evliliğin ardından iki yıldır duldu. George Dorothy ile aralarında gelişen ilişki konusunda Francis'in kendisine hoşnutsuzlukla bakıp bakmadığını merak ediyordu. Bana Dorothy ve ölmüş kocası Frank'in George ve Francis'in yakın arkadaşları olduğu söylenmişti. Bununla birlikte, George Dorothy'ye duyduğu giderek artan ilginin bir ihanet olarak görülebileceğini düşünüyordu. Bu vakayı aktarmaya, George'un Francis'i önceki bir yaşamın ardından tekrar gördüğü noktadan başlıyorum.

Dr. N: Ruh eşlerinin döngüsüne girdiğine göre, ilk önce kim ortaya çıkıyor?

D: (ağlayarak) Aman Tanrım, bu Francis! Ta kendisi. Seni ne kadar da çok özlemişim sevgilim. Öyle güzel ki... en başından beri birlikteydik.

Dr. N: Onu şimdiki yaşamında aslında hiç kaybetmediğini ve gitme zamanın geldiğinde seni bekliyor olacağını biliyorsun, değil mi?

D: Evet... Bunu hep hissetmiştim... ama artık biliyorum.

Not: George o an yıkılıyor, bir süre devam edemiyoruz. Bu süre boyunca deneğimin eşini yeniden kucklamaya ve süperbilinçli zihni yoluyla onunla konuşmaya alışmasını istiyorum. Kendi rehberinin ve benimkinin onu bu noktaya getirmeyi ayarladığına kuvvetle inanıyor. Edineceği bilginin onun Dorothy ile hayatına devam etmesine yardımcı olacağını anlatıyorum. George'un

ruh grubunun diğer üyelerini tanımaya başladığımızda bu farkındalığın getirdiği katalizörü netleştiriyor

Dr. N: Şimdi senden Francis'in yakınlarında duran figürleri ayırt etmeni, tanımanı istiyorum.

D: (neşeleniyor) Gerçekten... inanamıyorum... ama, elbette... şimdi anlamlı geliyor.

Dr. N: Anlamlı gelen ne?

D: Bu Dorothy ve... (çok duygulanıyor, heyecanlanıyor) ve Frank, Francis'in yanında birlikte duruyorlar ve bana gülümsüyorlar... görmüyor musun?

Dr. N: Neyi görmem gerek?

D: Bizi birbirimize daha yaklaştırdıklarını, Dorothy ile beni.

Dr. N: Niçin böyle düşündüğünü açıklar mısın?

D: (bana karşı sabırsız) Birbirimizi... samimi bir şekilde... bulmamızdan mutlular. Dorothy Frank için uzun bir süre yas tuttu ve ikimizin de yaşadığı bu duygu birbirimizin arkadaşlığına sahip olmakla dağılıp gidiyor.

Dr. N: Peki hepinizin aynı ruh grubunda olduğunu görüyor musun?

D: Evet... ama bunun doğru olduğuna dair hiçbir fikrim yok...

Dr. N: Francis ve Dorothy, ruh olarak, ne kadar farklılar?

D: Francis çok güçlü bir eğitici ruh, Dorothy ise daha sanatkarane ve yaratıcı, yumuşak. Dorothy huzurlu bir ruh ve varolan koşullara geri kalanımıza göre daha kolayca uyum sağlayabiliyor.

Dr. N: Francis ve Frank'in onayını aldığına göre, bu yaşamda ikinci eşin olarak seninle ilişki kurmaktan Dorothy ne kazanacak?

D: Rahatlık, anlayış, sevgi... Ona daha fazla koruma sağlayabilirim, çünkü ben amaca yönelimli biriyimdir. Dorothy

için mücadele edebilirim. O da çok kabul edici. İyi bir den-
gemiz olur.

Dr. N: Dorothy birincil ruh eşin mi?

D: (empatik bir şekilde) Hayır, birincil ruh eşim Francis.
Dorothy genellikle hayatlarında Frank ile eşleşir, ama he-
pimiz çok yakınız.

Dr. N: Sen ve Dorothy başka hayatlarda da birlikte çalıştı-
nız mı?

D: Evet, ama farklı durumlarda. O genellikle benim kız
kardeşim, yeğenim ya da yakın bir arkadaşım rolünü alır.

Dr. N: Niçin bir çift olarak genellikle Francis ile eşleşiyor-
sun?

D: Francis ve ben başlangıçtan beri birlikte olduk. Birbiri-
mize çok yakınız, çünkü birbirimize yardım ederek müca-
dele ettik... beni ciddi doğama, daha doğrusu budalalılığı-
ma hep güldürebilmiştir.

Görüşmemizin bu bölümünü bitirdiğimde, George'un olduk-
ça içgörü kazandığını hissettim. Kendisinin ve Dorothy'nin bir-
birine çekilmesinin rastlantı olmadığını öğrenmek onu fazlası-
yla sevindirmişti. Dört ruhun dördü de şimdiki zaman hatlarını
önceden biliyordu.

Yeni aşklar konusunda aynı ruh grubunda olmayan, ama ya-
kın gruplardan bağlı ruhlar olarak birleşmiş olan danışanlarım-
dan da benzer bilgiler almıştım. Pek çok kişinin birlikte yaşadığı
insanın anlamlı bir ruh eşi olup olmadığını bildiğini gördüm. Bu
kendi gruplarının dışındaki ruhlarla iyi ilişkilere sahip olamaya-
caklarını anlamına gelmez. Aşağıdaki ifadeleri birlikte geçirdik-
leri önceki hayatlarında eşinden önce ölmüş olan bir danışanı-
mıdan aldım:

Öldükten sonra eşimi rahatlatmak için döndüğümde, bu-
nu bir arkadaş ve bir eş olarak yapıyorum. Aslında aşık
değiliz. O benim için çok yakın bir ruh eşiydi, ama ben

onun için öyle değildim. Kendi bireysel güçlerimiz ve zayıflıklarımıza göre oynayan bu şeyler üzerinde çalışmak için bu ilişkiye ihtiyacımız vardı. Bu yüzden onun zihnine "Seni seviyorum," demem, çünkü bunun doğru olmadığını bilecektir. Böyle olunca da kendi ruh eşiyile benim ruhumu karıştırabilir. Bizim yaşam sözleşmemiz yapılı ve istediği buysa, kalbine başka birini almasını ben de isterim.

Sevdiklerimizle Yeniden Birleşmek

Ölümle ilgili bu bölümü ruh eşlerimizle diğer tarafta yeniden birleşmenin neye benzediğini gösteren bir vakayla bitirmek uygun olacak. Bu vaka uzun bir ayrılıktan sonra kapıda eşiyile bu luşan bir kadınla ilgili.

- Vaka 13 -

Dr. N: Ölümünün hemen ardından seni kim karşılıyor?

D: BU O! Eric... sonunda... en sonunda... aşkım...

Dr. N: (danışanımı sakinleştirdikten sonra) Bu adam senin eşin mi?

D: Evet, diğer tarafa geçtikten hemen sonra, rehberimi görmeden önce biraraya geliyoruz.

Dr. N: Seninle Eric arasında sevgi duygularının aktarılma biçimi de dahil olmak üzere bana her şeyin nasıl açıklığa kavuştuğunu anlat.

D: Gözlerle başlıyoruz... aramızda biraz mesafe var... birbirimize bakıyoruz... zihinlerimiz arasında her şeyin aktığını bilerek... birbirimiz için ne anlama geldiğimizi bile rek... enerjimiz bizi birbirimize karıştırarak tanımlanamaz bir mutluluğun, sevincin oluşturduğu manyetik bir havuza çekiliyor.

Dr. N: Bu anda her ikiniz de son yaşamınızdaki fiziksel görünüşünüzde misiniz?

D: (gülerek) Evet, çabucak ilk karşılaştığımız anla başlıyoruz,

birbirimize nasıl baktığımızla ve uzun süren evliliğimiz süresince bedenlerimizin yaşadığı değişimleri geçiriyoruz. Bu kesin değil, çünkü birlikte geçen yaşamımızın sadece bir yılına odaklanmıyoruz. Daha fazlası... hemen o anda enerji örüntüleri helezonlaşarak dönüyor. Hatta önceki hayatlarda birlikte olduğumuz diğer bedenleri de buluyoruz.

Dr. N: O hayatlarda genellikle kadın mısın?

D: Çoğunlukla evet. Daha sonra, karışık bir cinsiyet örüntüsüne döneceğiz, çünkü geçmiş hayatlarımızda onun kadın olduğu, benim de erkek olduğum güzel zamanlar vardı. (duraklıyor) Son yaşamımızdaki halimizde olmak şu an sadece bir eğlence.

Not: Danışanım benden birkaç dakikalığına kendisine soru sormamamı istiyor. O ve Erik birbirine sarılıyor. Benimle yeniden konuştuğunda artık enerjilerini birlikte akıtmanın nasıl olduğunu anlatmanın zamanı.

D: Bu birleşmenin, tek vücut olmanın verdiği bir vecd.

Dr. N: Bu spiritüel aşk bana neredeyse erotik görünüyor.

D: Elbette, ama çok daha fazlası. Bunu gerçekten anlata-mam, ama birbirimize duyduğumuz aşırı mutluluk, hayatlar arasında yeniden birleşmiş olarak geçirdiğimiz eksiksiz mutluluk haline dair anılarla birleşen yüzlerce yaşamdaki ilişkimizden kaynaklanıyor.

Dr. N: Peki enerjinin eşinle karışması sana neler hissettiriyor?

D: (yüksek sesle gülerek) Gerçekten harika bir cinsel ilişki gibi, sadece daha iyisi. (sonra daha ciddi bir şekilde) Şunu anlamalısın ki ben hasta bir kadın olarak seksen üç yaşında öldüm. Yorgundum. Uzun bir hayattı. Ben, yeniden ısıtılması gereken soğuk bir sobaydım.

Dr. N: Soğuk bir soba?

D: Evet, enerjimin canlanması gerekiyor. Rehberlerimizle ya da sevdiğimiz diğer kişilerle karşılaştığımızda daima bir pozitif enerji transferi olur. Eric benim yorgun enerjimi canlandırıyor. Beni yeniden bütün hale getirmek için içimde bir ateş yakıyor.

Dr. N: Bu karşılaşma bittiğinde, ikiniz ne yapıyorsunuz?

D: Öğretmenimiz beni karşılamak için geliyor ve bana merkezimize doğru sisin içinde eşlik ediyorlar.

Deneklerimden biri bana ruh dünyasına yeniden girmenin yeniden bütün hale gelme etkisine sahip olduğunu anlattığında, bu niteleme gerektirir. Geride bıraktığımız enerjiyi de transfer edebilen ruh eşleri ve rehberlerden yeni bir enerji alırız. Bununla birlikte, spiritüel özlemi tartışırken söylediğim gibi, eksiksiz bütünlük işlemiz tamamlanana kadar gerçekleşmeyecektir. Buna rağmen, bu hayat başlamadan önceki halimize geri dönmek bir kez daha bütünü hissetmeye benzer. Bir deneğim bunu şu şekilde anlatmıştı: "Ölüm karmakarışık bir farkındalığa sahip olduğunuz uzun bir uykunun ardından uyanmaya benziyor. Hissettiğiniz rahatlama ağladıktan sonra yaşadığınız rahatlama gibi, ama burada ağlamak yok."

Ölümü, geride kalanların acısını yatıştırmak için ruhun perspektifinden göstermeye çalıştım. Eflatun'un da dediği gibi: "Bedenden kurtulduktan sonra, ruh hakikati açıkça görebilir, çünkü öncekinden daha saftır ve önceden bildiği saf düşünceleri hatırlar." Hayatta kalanlar, ölen kişinin ruhunun hala kendileriyle birlikte olduğuna güvenerek, sevdikleri kişinin fiziksel varlığı olmaksızın yaşamaya devam etmeyi öğrenmelidirler. Kaybın kabulü bir gün gerçekleşir. İyileşme gerçekten tek başınıza olmadığınız inancıyla başlayan bir dizi zihinsel adımdır.

Ölen kişiyle önceden yaptığınız yaşam sözleşmesini tamamlamak için, aktif bir katılımcı olarak insanlığın geri kalanına yeniden katılmak gereklidir. Sevginizin çok geçmeden yine yeterli

RUHLARIN KADERİ

olduğunu göreceksiniz. Ruh olarak sürdüğümüz hayatla ilgili araştırmayla geçen yıllarımın, hayatta kalanların ölümün sadece uzun bir varoluş sürekliliği içinde bir gerçeklikten bir başka gerçekliğe geçiş olduğunu fark etmelerine yardımcı olabileceğini ümit ediyorum.

Dünyevi Ruhlar

Astral Planlar

İpnoz deneklerim ruh dünyasına yükselişlerini “bulanık yarı şeffaf ışık katmanlarından yukarı çıkmak” şeklinde anlattıklarında, Doğu metinlerinde okuduğumuz astral planları hatırlarım. Doğu spiritüel felsefesinden gelen, aşağıdan yukarıya doğru tam olarak yedi varoluş planının o katı basamak basamak niteliğine hiç ilgi duymadığımı itiraf etmeliyim. Bunun nedeni danışanlarımın tüm bu planlara dair hiçbir kanıt görmedikleri gerçeğidir. Bir kodlama aracı olarak kavramları nitelendirmek insanın bir kusurudur. Ruh dünyası hakkındaki betimlemelerimde ben de herkes kadar bu uygulamadan dolayı hatalıyım. Belki de en iyisi belirli fikirlerin çağına ya da bize bunların doğru olduğunu kimin söylediğine bakmaksızın, bizim için spiritüel bir anlam ifade eden ilkeleri kabul edip geri kalanını reddetmektir.

Yeryüzünden Tanrı katına doğru belirli varoluş planlarının oluşturduğu katı bir formüle itirazımın nedeni, bu hallerin gereksiz engelleyiciler olmasıdır. Daha yüksek bir bilinç halinde olan deneklerimle yaptığım bütün araştırmalar bana ölüm durumunda bir giriş yoluyla yeryüzü çevresindeki bir astral plandan doğrudan ruh dünyasına gittiğimizi göstermektedir. Deneğimin genç bir ruh ya da oldukça ilerlemiş yaşlı bir ruh olması hiç fark etmiyor, hepsi de ölümden hemen sonra ruhları Yeryüzünün astral planının çevresindeki yoğun bir ışık atmosferinden geçtiklerini söylemektedir. Bu ışık üzerinde koyu gri benekler olmakla birlikte içinden geçilmez hiçbir siyah bölge yoktur. Birçoğu bir tünel etkisinden söz eder. Yeryüzünden gelen bütün ruhlar daha

sonra hızla ruh dünyasının parlak ışığına doğru hareket eder. Bu çevresinde hiçbir bariyerin ya da kuşakların olmadığı tek bir etereal uzaydır.

Ruh dünyasının kendisinde, yeniden bedenlenen ruhun ulaşabileceği bütün uzaylar ya da yerler benzerdir. Örneğin, Doğu düşüncesinin Akaşik Kayıt geleneği deneklerime diğer işlevsel alanlardan ayrılmış dördüncü bir nedensel/kozal planda olmak gibi görünmez. Deneğim bu kayıtlara diğer spiritüel yerlere bitişik gibi görünen sembolik kütüphanelerde saklanan Hayat Kitapları demektedir.

Yeniden bedenlenen ruhun spiritüel deneyiminin ötesinde, dolayısıyla araştırma alanımın dışında çok şey olduğunu kabul ediyorum. Belki de bütün bir kozmik planlar fikri aslında bariyerlerin engellediği hareketin aksine etereal farkındalık evrelerini kavramlaştırma yönünde bir girişimdir. Tarihsel olarak, “ölüler diyarı”nı (belli bazı değerli olmayan ruhlar için tasarlanmış bir yer) çevreleyen belirli plan tayinleri insanın düşünüş biçiminde daha yaygın olmuştur. Bunu 6. Bölümde daha ayrıntılı tartışacağım.

Deneklerim boyutlar arası seyahatten söz ederlerken, sanırım bu planlar boyunca ruhun hareketi olarak yorumlanabilecektir. “Plan” terimi, danışanım yeryüzüne gönderme yapmadığı süreç seviye, kenar, sınır ve bölüm sözcükleri gibi kullanılmamaktadır. İpnozdaki insanlar yeryüzünü çevreleyen astral plan içinde alternatif ya da birlikte var olan gerçekliklerin bizim fiziksel dünyamızın parçası olduğunu bildirmektedir. Görünüşe bakılırsa, bu gerçeklikler içinde, maddi olmayan varlıklar bizim fiziksel gerçekliğimizde bazı kişiler tarafından görülebilmektedir. Ruh dünyasından ruhlar tarafından eğitim ve dinlenme için kullanılan çok sayıda boyutlar arası küre olduğu da aktarılan bilgiler arasındadır.

Spiritüel sınırlar küme grupları arasındaki “cam gibi” bölümler kadar küçük ya da evrenler arasındaki kuşaklar kadar büyük olabilir. Bana bütün uzaysal kuşakların, ruhun geçişine ancak

enerji dalgaları gereken frekansa ayarlanabildiğinde olanak tanıyan titreşimsel özelliklere sahip olduğu anlatılmıştır. Daha gelişmiş ruhlar bildiğimiz mutlak zamanın bu alanlarda sanki olmadığını söylemektedirler. Acaba Yerküre'nin fiziksel dünyası da pek çoğumuzun göremediği benzer niteliklere sahip midir? Aşağıdaki satırlar yaptığımız görüşmenin ardından yazan düşünceli bir danışanım tarafından yazılmıştır:

Sizinle çalışmak bizim gerçekliğimizin gökyüzü, dağlar ve denizlerden oluşan üç boyutlu bir ekranda imgeleri gösteren bir film projektörü gibi olduğunu fark etmemi sağladı. Kendi alternatif ışık frekansları ve uzay-zaman dizileri olan ikinci bir projektör ilk projektörle senkronize edildiyse, her iki gerçeklik de aynı kuşak içinde maddi olan ve maddi olmayan varlıklarla birlikte aynı zamanda var olabilir demektir.

Trans halindeki bir insanın bu sistem hakkında anlattığı şeylerin bir geçerliliği varsa, eterik varlıklar yeryüzünü çevreleyen aynı astral plan içinde, aslında yeryüzünün kendisinde, farklı gerçekliklerde var olabilirler demektir. Yeryüzü çevresindeki titreşimsel enerji kuvvetleri sürekli bir akış halindedir. Bana öyle görünüyor ki bu manyetik alanların yoğunluğu değişirse, insana göre olan zamanın yüzyılları üzerinde döngüsel değişimler de yaratabilecektir. Dolayısıyla herhangi bir yüzyılda yeryüzündeki ruhları görmeye oldukça açık olabiliriz. Belki de kadim insanlar gerçekten de bizim modern dünyada gördüğümüzden daha fazlasını görebilmiştir.

Doğa Ruhları

Ulusal bir TV programında, bir kadın çiftliğinde elfleri gördüğünü anlatmıştı. İlk başta onları sadece işittiğini ve delirip delirmediği konusunda biraz kaygılandığını söylemişti. Onlara seslendiğinde birkaçı ortaya çıkmıştı. Onları sivri kulakları olan ve torba gibi

sarkan pantolonlar giyen yaklaşık altmış santimetre boyunda varlıklar olarak tanınılıyordu. Elbette, onun bölgesindeki birçok kişi bu haber yayıldığında kadının deli olduğunu düşünmüştür. Kadının, miktar ve nitelik olarak komşu çiftliklerin üzüm üretimlerinin üzerine çıkması için toprağında ne kullanacağı hakkında o varlıklardan aldığı öğüt yöredeki insanların çoğunun çok geçmeden onu daha ciddiye almalarını sağlamıştı. Hikayesi basında yer alınca, beyin dalgaları test edilmek üzere çağrıldı. Testler sırasında duyuları uyarıldığında beyninin bazı bölümlerinde normalden çok daha yüksek bir enerji çıkışı olabildiği görüldü.

Benim de bu tür yeteneklere sahip olduğunu iddia eden bir danışanım olmuştu. Yaşlı bir ruhtu ve derin bir trans halinde şunları anlatmıştı: “Peri halkı bizim uygarlığımız gelişmeden çok önce buradaydı ve burayı hiç terk etmediler. Pek çoğumuz kadim zamanlarda olduğu gibi bugün onları görmüyoruz, çünkü öyle yaşlılar ki yoğunlukları çok hafif bir hale gelmiş durumda, bizim yeryüzü bedenlerimizin ise hala ağır bir enerjisi var.” Daha fazla soru yönelttiğimde, şunları eklemişti: “Bir kaya 1-Y’ye (yoğunluğa) sahiptir, bir ağaç 2-Y, bedenlerimiz ise 3-Y düzeyinde olabilir. Dolayısıyla, doğanın varlıkları 4-Y ve 6-Y arasında şeffaf bir göstergeye sahip oldukları için görünmez olabilirler.”

Bağında elfleri gören kadını düşündüğümde, zihnimde bir resim canlandı. Yeryüzüne X ışını görüşüyle bakabilseydik bu üst üste binmiş bir dizi şeffaf topografik tabakaya benzerdi. Bana göre bu titreşimsel enerji katlarının yoğunluğu değişir ve alternatif gerçeklikler gösterir. Doğuştan bir yeteneğe sahip olan belli insanlar bu tabakaların içini belki görebilirdi, ancak pek çoğumuz bunu yapamayız.

Folklorumuzun büyük bölümünün başka fiziksel ve zihinsel alemlerde deneyimlere sahip olan ruhların anılarından kaynaklandığına da inanıyorum. Danışanlarımla hipnoz altındayken bu deneyimler hakkında söyledikleri şeyler bazı açılardan Yeryüzünün mitleri ve efsanelerine uymaktadır. Bu ruh çağrışımla-

rı hava, su ve ateş elementlerine bağlantıların yanı sıra ağaçlardaki ve bitkilerdeki ruhları da içermektedir. Folklor ve ruhların anıları sonraki bölümlerde daha fazla incelenecektir.

Hayaletler

Paranormal konusunda araştırma yapan birçok araştırmacı hayaletler hakkında yazmıştır. Her ne kadar ruhlarla hayaletler olarak bazı deneyimler yaşamış olsam da, kendimi bu alanda usta olarak görmüyorum. Konuşmalarımda, bana sık sık iyi ruh rehberlerin bu varlıkların nasıl olup da kaybolmuş, mutsuz ve yalnız bir halde ortalıkta dolanmalarına izin verebildiklerini sorarlar. Hayaletlerle ilgili araştırmalara katkım yanlış kanı olduğunu düşündüğüm şeyleri gözden geçirmek ve bu olguyu yeryüzünde hayalet görenlerin perspektifi yerine hayaletlerin perspektifinden açıklamak olacaktır.

İpnoterapi uygulamamı hayatlar arasındaki hayatın incelenmesine adamaya başladığımda, önceki bir yaşamından sonra hatırı sayılır bir süre boyunca bir hayalet olmuş bir danışanın beni görmeye gelmesi yıllar almıştı. Geleneksel anlamda kısa süreli hayaletleri dikkate almıyorum. Örneğin okulda çıkan bir yangında çocukları kurtarıırken genç yaşta ölen bir danışanım olmuştu. Bu öğretmen birkaç ay boyunca o kasabanın çevresinde kalmış, zamansız ölümü üzerine büyük üzüntü duyan diğer insanları ve çocukları bırakmamıştı. Nihayet onu ayrılmaya iten şeyin ne olduğunu sorduğumda, “Sonunda sıkıldım” demişti. Ruhların sadece küçük bir bölümünün, yeryüzünden ayrılmadan önce bu yeni bedensiz varlığın alışması için gereken normal zamanın ötesinde, hayalet olduğu sonucuna vardım. Yeryüzünde birçok hayalet tarafından ziyaret edildiğimize inanmıyorum.

Aşağıdaki vakalar, bitirilmemiş işlerimiz yeryüzünün astral planından ayrılmak istemeyeceğimiz kadar kuvvetliyse, rehberlerimizin ruh dünyasına geçmek için bizi zorlamadıklarını ya da buna mecbur etmediklerini gösterecektir. Özellikle de ruhun aşırı

hoşgörölü bir rehberi varsa, bunun doğru olduğunu düşünüyorum. Bazı rehberlerin çok daha kısıtlayıcı bir yaklaşımları vardır. Bu durumda da rehberlerimiz genellikle sıfır zemininde ölüm anında yanı başımızda kişisel görünümlemler almazlar.

Pek çok ruh için ölümden hemen sonraki çekilme duyumu yumuşak bir duyumdur ve ancak biz yeryüzünün astral planını terk ederken daha yoğun bir hale gelir. Yüksek varlıkların bizim ölümümüzün anında farkına vardıkları konusunda hiçbir kuşku yoktur. Bununla birlikte ölen kişinin isteklerine saygı duyulur. Zamanın ruh dünyasında hiçbir anlam ifade etmediğini aklınızda tutun. Bedensiz varlıkların doğrusal bir zaman kavramları yoktur, bu yüzden de günler, aylar ya da yıllar boyunca geride kalmak bedenli varlıklar için taşıdığı anlamı taşımaz. Bir İngiliz şatosunda dört yüz yıldır dolanan ve en sonunda ruh dünyasına geri dönen bir hayalet için bu, ruh zamanına göre kırk gün, hat-ta kırk saate karşılık gelebilir.

Bazı insanlar, hayaletlerin ölü oldukları ya da içinde bulundukları durumdan nasıl kurtulacaklarını bilmeyen varlıklar oldukları şeklinde bir yanlış kanağe sahiptir. Evet, bir anlamda hayaletler bir kapana yakalanmıştır, ancak bu maddi bir engelden çok zihinsel bir engeldir. Ruhlar, sınırlanmış bir astral planda kaybolmazlar ve yeryüzündeki yaşamın dışına bir geçiş yapmış olduklarını bilirler. Hayaletlerin yaşadığı karışıklık, bırakıp gidededikleri yerler, insanlar ve olaylara gösterdikleri obsesif bağlılıktan kaynaklanır. Bu yer değıştirme hareketleri istemlidir, ama Kurtarıcı Üstatlar denen özel rehberler, karışıklık yaşadığı bilinen ruhların yükselmeye hazır olduklarına dair işaretleri sürekli olarak gözlerler. Ölüm deneyimimiz konusunda bile kendi geleceğimizi saptama hakkına sahibiz. Spiritüel rehberler verilen kötü kararları da kabul edip saygı duyacaklardır.

Gözlemlediklerimden çıkardığım kadarıyla, hayaletler kendilerini dünyevi kirliliklerden kurtarma konusunda sıkıntı yaşayan daha az olgun ruhlardır. Bu özellikle, arafta kalma süreleri

Dünya zamanına göre uzun dönemlere yayılıyorsa geçerlidir. Geride kalma nedenleri her varlığa göre değişiklik gösterir. Hayat, ana yoldan sapmanın neden olduğu beklenmedik bir tarzda bitmiş olabilir ve bu ruhlar, kendi özgür iradelerinin bir şekilde engellendiğini düşünebilirler. Genellikle ölümleriyle ilgili korkunç bir travma söz konusu olmuştur. Belki de kendileri için önem taşıyan bir kişiyi tehlikeden korumaya çalışmak istiyorlardır.

1994 yılında, Sierra Nevada Dağlarındaki evime yakın bir yolda, gece araba kullanan genç bir kadın dik bir toprak setten yuvarlanıp ölmüştü. Kazayı kimse görmemişti ve üç yaşındaki oğlunun yaşama sıkıca sarıldığı beş gün boyunca da tepenin yirmi metre aşağısındaki araba enkazını hiç kimse fark etmemişti. Yoldan geçen bir sürücünün otoyolda enkazın tam üstünde bir hayalet gördüğünü söylemesiyle bu kaza halkın dikkatini çekmişti. Bu, ölen kadın için dikkat çekmenin dramatik bir yoluydu ve işe yaramıştı, bu sayede çocuğu yaşamının ancak kurtarılabilirceği bir zamanda bulunmuştu.

Karışıklık ya da rahatsızlık yaşayan ruhların kendi planlanmış karmik yönlerinde ani bir değişiklik yapmalarının altındaki nedenin, bu ruhların beklenmedik sonlar yaşamalarının yanı sıra haksızlığa uğradıklarını düşünmeleri olduğunu buldum. En yaygın hayalet vakaları, başka bir kişi tarafından bilerek ya da yanlışlıkla öldürülen ruhlarla ilgili gibi görünmektedir. Bir sonraki vakam da tipik bir hayalet hikayesi olarak başlıyor, ama sonrasında bu sorunların hayalet için yapıcı bir şekilde nasıl çözülebildiğini gösteriyor.

Terk Edilmiş Ruh

Belinda, karşı konulmaz bir üzüntü duyması nedeniyle o anki yaşam deneyimi temelinde bazı şeyleri kavrayamadığı için beni görmeye gelmişti. Kabul görüşmem sırasında onun kırk yedi yaşında olduğunu ve hiç evlenmediğini öğrenmiştim. Yaklaşık yirmi yıl

önce Stuart adında bir adamla yaşadığı kavgalı bir ayrılıktan sonra Doğu Sahili'nden California'ya taşınmıştı. Belinda Stuart'ı seviyordu, ama yaşamını değiştirme ve yeni bir kariyer yapmak için Batı'ya gitme kararı alarak ilişkisini bitirmişti. Stuart'tan kendisiyle birlikte gelmesini istemiş, ama adam işini ve ailesini bırakmak istememişti. Stuart, Belinda'ya evlenmeleri ve büyüdükleri o yerde kalmaları için yalvarmış, ama Belinda kabul etmemişti. Belinda bana Stuart'ın ayrılmalarıyla perişan olduğunu, ama peşinden de gelmediğini anlatmıştı. Sonunda da Stuart başkasıyla evlenmişti.

Birkaç yıl sonra, Burt ile tanıştığını ve bir süreliğine yoğun ve tutkulu bir ilişki yaşadıklarını, ama sonunda Burt'ün başka bir kadın için kendisini terk ettiğini anlattı. Açıklanamayan üzüntüsünün kaynağının bu olup olmadığını sorduğumda hayır yanıtı vermişti; o dönemde incindiğini, ancak Burt ile evlenmemesinin iyi bir şey olduğunu söylemişti. İlişkilerini düşündüğünde Burt'ün sadakatsiz yapısının dışında aslında yaradılış olarak da birbirlerine uymadıklarını fark etmişti. Bu garip terk edilme ve kayıp duygularını yaşamaya erkeklerle ilişkilerinden çok önce başlamış olduğunu da eklemişti.

- Vaka 14 -

Ruh dünyasına girmeden önce deneklerimi en yakın geçmiş yaşamına götürmek adetimdir. Bu hipnoz tekniği bir ölüm sahnesini takiben daha doğal bir zihinsel geçişe olanak tanır. Belinda'dan önceki yaşamı hakkındaki tartışmamızı açmak için kritik bir sahne seçmesini istedim. 1897 yılında, İngiltere'de Bath yakınlarındaki büyük bir çiftlikte yaşayan Elizabeth adında genç bir kadın olduğunu söyledi. Elizabeth elinde malikanelerinin ön girişi boyunca peşinden sürüklendiği kocası Stanley'nin paltosu, dizlerinin üzerinde oturuyordu. Beş yıl süren bir evliliğin ardından Stanley onu terk ediyordu.

Dr. N: O anda Stanley sana ne söylüyor?

D: (hıçkırmaya başlıyor) “Bunun için üzgünüm, ama Dünya’nın geri kalanını görmek için bu çiftliğin dışına çıkmam gerek.” diyor.

Dr. N: Buna nasıl tepki veriyorsun Elizabeth?

D: Yalvarıyorum... Stanley’e beni bırakmamasını... onu çok sevdiğimi ve burada kalmasını, mutlu olmasını sağlamak için daha sıkı çalışacağımı söyleyerek yalvarıyorum. Kollarım, sıkıca tuttuğum paltosuyla kapıya giden koridorda sürüklenmekten ağlıyor.

Dr. N: Kocan ne diyor?

D: (hala ağlıyor) Stanley, “Bu aslında seninle ilgili bir şey değil, ben sadece buradan çok sıkıldım. Geri döneceğim” diyor.

Dr. N: Ne demek istediğini düşünüyorsun?

D: Onun bir parçasının bir şekilde beni sevdiğini biliyorum, ama bu yaşamdan ve çocukluğundan beri bildiği her şeyden kaçma ihtiyacı çok kuvvetli. (bu ifadeden sonra deneyimin bedeni kontrol dışı bir şekilde titremeye başlıyor)

Dr. N: (biraz sakinleştirdikten sonra) Bana şu anda ne olduğunu anlat Elizabeth.

D: Her şey bitmek üzere. Onu artık tutamıyorum... kollarım yeterince güçlü değil... çok acıyor. (denek kollarını ovuşturuyor) Hizmetçilerin önünde yere yuvarlanıyorum, ama umurumda değil. Stanley atına biniyor ve ben çaresizlik içinde arkasından bakarken uzaklaşıyor.

Dr. N: Onu bir daha görüyor musun?

D: Hayır, sadece Afrika’ya gittiğini biliyorum.

Dr. N: Geçimini nasıl sağlıyorsun Elizabeth?

D: Bana malikaneyi bıraktı, ama pek başarılı idare edemiyorum. Çalışanların çoğunun gitmesine izin verdim. Zamanla neredeyse hiç hayvanımız kalmıyor ve ben güçbela geçiniyorum, ama çiftliği bırakamam. Onun en sonunda bana geri dönme kararı vermesini beklemek zorundayım.

Dr. N: Elizabeth, şimdi senden yaşamının son gününe gitmeni istiyorum. Bana yılı ve o anki koşulları söyler misin?

D: Yıl 1919 (denek elli iki yaşında) ve ben gripten ölüyorum. Son birkaç haftada pek mücadele edemedim, çünkü ancak varlığımı sürdürebilmiştim. Yalnızlığım ve kedirim... çiftliği ayakta tutmak için yaptığım mücadele... kalbim kırık.

Şimdi Elizabeth'i ölüm sahnesinden geçiriyor ve olayları gün ışığına çıkarmayı deniyorum. Bunun yararı olmuyor, çünkü çiftliğe bağlı kalıyor. Çok geçmeden bu nispeten genç ruhun bir hayalet olmak üzere olduğunu keşfediyorum.

Dr. N: Niçin yeryüzünün astral planından ayrılmaya direniyorsun?

D: Gitmeyeceğim... henüz buradan ayrılamam.

Dr. N: Niye?

D: Çiftlikte Stanley'i biraz daha beklemem gerek.

Dr. N: Ama zaten yirmi iki yıldır bekliyorsun ve o geri dönmedi.

D: Evet, biliyorum. Ama kendimi götüremiyorum.

Dr. N: Peki ne yapıyorsun?

D: Bir ruh olarak dolanıyorum.

Elizabeth'e çiftliğin çevresindeki hayaletsi görünümünü ve davranışlarını anlatıyorum. Yeryüzündeki yerini saptayacak şekilde dikkatini Stanley'nin enerji titreşimleri üzerine çevirmiyor; deneyimli bir ruhun yapacağı şey budur. Daha başka sorular yöneltiyorum ve Elizabeth'in, malikaneyi alabilecek müşterileri korkutabilirse, malikanenin ailede kalacağını düşündüğünü anlıyorum. Aslında, burası için hiçbir yeni talip çıkmıyor, çünkü bölgedeki herkes burasının tekinsiz olduğunu biliyor. Elizabeth terk edilmişliğine ağlayarak, malikanenin çevresinde nasıl uçtuğunu anlatıyor.

Dr. N: Dünya zamanıyla Stanley'i ne kadar süredir bekliyorsun?

D: Dört yıl.

Dr. N: Bu senin için uzun bir süre gibi değil mi? Ne yapıyorsun?

D: Değil... birkaç hafta. Ağlıyorum... ve üzüntümden inliyorum. Bu konuda bir şey yapamıyorum. Bunun insanları korkuttuğunu biliyorum, özellikle de bir şeyleri devirdiğim zaman.

Dr. N: Niçin sana hiçbir zararı dokunmamış insanları korkutmak istiyorsun?

D: Bana yapılmış olanlardan dolayı duyduğum öfkeyi göstermek için.

Dr. N: Lütfen bana bütün bunların nasıl sona erdiğini anlatır mısın?

D: Ben... çağırılıyorum.

Dr. N: Yani bu üzücü durumdan kurtulmak için davet edildin.

D: (uzun bir duraklama) Şey... aslında değil... öyle gibi... ama o hazır olduğumu biliyor. Gelip bana "Bunun yeterli olduğunu düşünüyor musun?" diyor.

Dr. N: Sana bunu kim söylüyor ve sonrasında ne oluyor?

D: Bana bunu söyleyen Kayıp Ruhların Kurtarıcısı, ben de onunla yeryüzünden biraz daha uzaklaşıyorum ve beklerken konuşuyoruz.

Dr. N: Bir dakika, bu senin ruhsal rehberin mi?

D: (ilk kez gülümseyerek) Hayır, rehberimi bekliyoruz. Bu Doni. O, benim gibi ruhları kurtarır. Onun işi bu.

Dr. N: Doni neye benziyor ve sana ne söylüyor?

D: (gülerek) O küçük bir gnom gibi görünüyor, buruşuk bir yüzü ve kocaman bir silindir şapkası var. Benimle konuşurken sakalları sallanıyor. Bana daha kalmak istersem kalabileceğimi söylüyor... ama sonra eve dönmek ve Stanley'yi

orada beklemek daha güzel olmaz mı diyor. Çok komik, beni çok güldürüyor, ama çok nazik ve çok bilge. Beni elimden tutuyor ve birlikte daha fazla konuşacağımız güzel bir yere gidiyoruz.

Dr. N: Bana bu yeri ve daha sonra ne olduğunu anlat.

D: Hımm, burası benim gibi acı çeken ruhlar için bir yer, çiçekli güzel bir çayırılığa benziyor. Doni bana neşeli olmamı söylüyor, enerjime sevgi ve mutluluk aşıyor, zihnimi arındırıyor. Çiçeklerin arasında yeniden bir çocuk gibi oynamama izin veriyor ve bana kendisi güneşte dinlenirken kelebekleri kovalamamı söylüyor.

Dr. N: Bu harika görünüyor. Tüm bunlar ne kadar sürüyor?

D: (sorumu geçirir gibi) Ben ne kadar istersem!

Dr. N: Bu süre boyunca Doni seninle Stanley ve bir hayalet olarak davranışların hakkında konuşuyor mu?

D: (hoşlanmayarak tepki veriyor) O kesinlikle bunu yapmaz! Kurtarıcı Tishin (deneğin rehberi) değildir. Bu sorular daha sonra sorulacak. Bu benim dinlenme zamanım. Doni'nin yaşlı yüzü tamamen iyilik ve sevgiyle dolu, o asla azarlamaz. Beni sadece oynamaya teşvik ediyor. Onun işi zihnimi temizlememe yardım ederek ruhumu tekrar sağlıklı hale getirmek.

Elizabeth'in enerjisi yeniden canlandırıldıktan sonra, Doni ona Tishin'in yanına kadar eşlik ediyor ve onu öperek veda ediyor. Daha sonra, ruh dünyasına geri dönen herhangi biri için normal bir oryantasyonda olduğu gibi başlangıç değerlendirmeleri başlıyor. Elizabeth-Belinda ile bu görüşmeyi yapabildim, oldukça eğitici bir görüşmeydi. Başlangıçta, terk edilmiş bir eş olarak hayatının boşa harcandığını söylemişti. Elbette, Elizabeth yaşamının büyük bölümünü değişimi kabul etmeksizin ya da gerekli ayarlamaları yapmaksızın acı çekerek geçirmişti. Tishin'in

rehberliğinde, bu dersin boşuna olmadığını gördü. Belinda bugün birçok duygusal fırtınayı atlatan tamamen bağımsız ve üretken bir kadın.

Bu noktada, eminim ki dikkatli bir okur Stanley'nin, Belinda'nın bu hayatındaki Stuart olduğunu tahmin etmiştir. Hikayenin bu kısmını insanlara anlattığımda, bazıları bana "Güzel, demek ki o alçak herifin kendisine yaptıklarının intikamını almak için aynı muameleyi yapma fırsatına sahip olmuş" diyor. Bu düşünüş biçimi karmik dersleri ne kadar yanlış anladığımızı göstermektedir. Elizabeth ve Stanley'nin ruhları bugün Belinda ve Stuart olarak rollerini gönüllü biçimde üstlenmişlerdir. Stuart'ın, Elizabeth'e yaşatmış olduklarının getirdiği duygusal acıyı hissetmesi gerekiyordu. Stanley olarak, kadınların kocalarına tamamen bağımlı oldukları bir kültür ve zamanda, bir evlilik sözü vermişti. Eşini bırakıp gitme şekli, çok hızlı ve katı olduğu için özellikle merhametsiz olmuştu. Ama onun bu hareketi, yaşamında değişiklik yapma sorumluluğunu üstlenemeyen Elizabeth'i mazur göstermez. Elizabeth'in acısı ve yaşadıklarını kabullenememe hali öylesine yoğundu ki sonunda bir hayalet olmuştu.

Belinda'nın ruhu, Stanley'nin rolünü üstlenerek onun istemediği bir yerde kendini kapana kısılmış hissetmesine yol açan etkenleri öğrenmek durumunda kalmıştı. Belinda Doğu Sahili'nden ayrıldığında Stuart'la evli değildi, bu yüzden verilen söz önceki yaşamındakiyle aynı değildi. Bununla birlikte bu yaşamda ikisi de yine birbirini seviyordu ve Stuart, Belinda'nın başka bir yerde macera ve fırsat aramak için kenti, arkadaşlarını ve ailesini bırakma isteği nedeniyle yüzüstü bırakılmıştı. Belinda bunu tek başına yapma cesaretine sahip olduğu için, ruhu da artık Stanley'nin duygusal bir acı çektirmek yönünde kötü niyetli bir istek yüzünden kendisini terk etmediğine dair içgörü kazanmıştı. Stanley özgürlük istemişti, Belinda da öyle.

Belinda o geçmiş yaşamın zihinsel izini bugünkü yaşamına taşımıştı. Karmik bir perspektiften bakıldığında Belinda, Elisabeth olarak yaptığımız görüşmeye kadar tam anlamıyla kavrayamadığı bir acı taşıyordu. Hala Stuart'ı düşündüğünü ve Stuart'ın da ilk aşkı olduğu için büyük olasılıkla kendisini unutamadığını düşündüğünü söyledi. Onlar aynı gruptaki ruh eşleri ve sanırım ikisi de bir sonraki hayatlarında bu geçmiş iki yaşamda öğrendiklerini dengeleyerek birlikte yeni bir rol üstlenecekler.

Belinda'nın niçin Burt ile kısa süren karşılıksız bir aşk ilişkisine katlanmak zorunda kaldığını merak edenleriniz olabilir; bu bir sınavdı. Burt de aynı ruh grubunun bir başka üyesiydi. Belinda'nın, kırılmış bir kalbin yaşadığı duygusal acıya dayanmayı öğrenip öğrenmediğini görmek için Elizabeth olarak sahip olduğu anılarını tetikleymeye gönüllü olmuştu. Burt'ün davranışları da, kendisini terk ettiği sırada Stuart'ın hissettiklerinin farkına varması için bir uyanma çağrısı görevi yapmıştı. Karmanın çift taraflı bıçağı iki yönde de keser.

Ruhsal İkilik

Birkaç yıl önce bir dergide, arabasıyla İngiltere'nin kırılık bölgelerinde yolculuk yapan ve gitmeyi amaçladığı yerden nedeni anlaşılmaz bir şekilde küçük bir tali yola çekildiğini hisseden Amerikalı bir kadının yolcuğunun anlatıldığı bir makale yayımlanmıştı. Kadın kısa bir süre sonra terk edilmiş eski bir malikaneye (Stanley'nin malikanesi değil) gelmişti. Orada çalışan görevli, kadına bu malikaneye dadanan ve ona çok benzeyen bir hayaletin varlığından söz etmişti. Araziyi dolaşırken kadın tekin olmayan bir şeye karşı bir bağlantı hissetmişti. Bir ihtimal, bu şeyin kurtulmasına yardım etmek için oradaydı. Belki de ruhunun iki bölümü gizemli bir şekilde birbirine çekilmiş olabilirdi, tıpkı zorlayıcı bir amaç karşısında bir ruhla paralel hayatlar yaşayan iki insanın olabileceği aynı gizemli şekilde.

1. Bölümde ruhların ikiliği ve aynı anda birden fazla hayat yaşayacak biçimde enerjilerini nasıl bölebildikleri konusuna de-

ğınmıştım. Pek çok ruhun enerjisinin bir bölümü, bedenlenmeleri süresince ruh dünyasını asla terk etmez. Ruh bölünmesini bir sonraki bölümde daha ayrıntılı bir şekilde tartışacağım, ama ruh enerjisinin bölünmesi hayaletler konusuyla özellikle ilgili bir unsurdur. Son vakamda, Elizabeth bir hayalet olarak bir süreliğine arafta kalmış olsa da, enerjisinin bir diğer bölümü dersler üzerinde çalışarak ve diğer ruhlarla etkileşim kurarak ruh dünyasında kalmıştır. İşte bu diğer bölüm aynı zamanda yeniden bedenlenip yeni bir yaşama da geçebilir ve yukarıda sözü edilen hayaletli evi bulan kadının başına gelenin de böyle bir şey olduğuna inanıyorum.

Hayaletli biçimlerin bir ruhun bilincinin özü olmaksızın sadece dünyevi bir kabuğu temsil ettiğini ifade eden bazı hayalet otoriteleriyle aynı fikirde değilim. Ruhlar bir insan bedenine getirmeleri gerekenden daha az enerji almayı seçtiklerinde görülen hayat döngüleri vardır. Bununla birlikte, hayalet haline gelseler bile, böyle ruhlar boş bir enerji kabuğundan çok daha fazlasıdır. Bir hayaletin, ruh dünyasında kalan enerjisinin dengesinin hala yeryüzünde başıboş gezerek beklerken rahatsızlık çeken değişmiş egosuna daha fazla yardım etmesi gerektiği düşünülebilir. Duyduklarımdan çıkardığım kadarıyla, geçiş yapan pek çok olgunlaşmamış ruh bu enerji transferi ve bütünleştirmesini kendileri yapamamaktadır. Aşağıdaki pasaj bir hayaletin ruh eşinden aldığı bir anlatıdır. Bu hayalet deneğimin ilk kocası olan genç bir 1. Düzey ruhtur.

- Vaka 15 -

Dr. N: Bana ilk eşin Bob'un son yaşamından sonra bir hayalet olduğunu söylemiştin. Lütfen bunu biraz anlatır mısın?

D: Bob bir hayalet oldu, çünkü o evliliğimizin başlarında öldürülmüştü. Öyle ümitsizdi ve benim için öyle kaygılıydı ki buradan ayrılamadı.

Dr. N: Anlıyorum. Peki, o yaşamda kendisiyle birlikte yaklaşık olarak toplam enerjisinin ne kadarını taşıdığını söyleyebilir misin?

D: (onaylayarak başını sallıyor) Bob enerjisinin yaklaşık olarak sadece dörtte birine sahipti ve bu zihinsel krizde onun için bu yeterli değildi... yanlış karar verdi... (duruyor)

Dr. N: Eğer Bob bu olasılığı hesaba katacak şekilde enerjisinin daha fazlasını almış olsaydı bir hayalet olmayabileceğini düşünüyor musun?

D: Buna yanıt veremem, ama sanırım bu onu üzüntüye karşı... daha güçlü... daha dirençli yapardı.

Dr. N: Peki öyleyse niçin yeryüzüne bu kadar az enerjiyle geldi?

D: Çünkü ruh dünyasındaki işiyle daha fazla meşgul olmak istemişti.

Dr. N: Rehberinin, yeryüzüne gelirken niçin Bob'un daha fazla enerji almasını sağlamadığı konusunda kafam karıştı.

D: (başını olumsuz bir şekilde sallayarak) Hayır, hayır! Bu şekilde sıkıştırılmayız. Kendi seçimlerimizi yapmak için özgürüz. Bob da bir hayalet olmak zorunda değildi, biliyorsun. Bob'a daha fazlasını alması tavsiye edilmişti, ama o dik başlıdır, hem aynı anda bir başka hayatı da düşünüyordu. (paralel bir hayat)

Dr. N: Anladığımdan emin olmak istiyorum. Bob kendi enerji kapasitesinin yalnızca %25'ine sahip olan bir bedenle bir kriz durumunda normal bir şekilde davranma kapasitesini gerçek değerinin altında mı hesap etti?

D: (üzgün bir şekilde) Korkarım öyle.

Dr. N: Bedenin göçüp gittiği ölümden bile mi?

D: O mesele değildi. Etkiler hala onunlaydı ve o bu koşullarla mücadele etmek için yeterince güce sahip değildi.

Dr. N: Enerjisinin geri kalanı ruh dünyasında ona iade edilmeden önce Bob ne kadar süre bir hayalet olarak kaldı?

D: Çok uzun değil, yaklaşık otuz yıl. Kendine yardım edememiş gibiydi... deneyim eksikliği... o da dersinin bir parçası... daha sonra öğretmenimiz çağrıldı... bilirsin... rahatsızlık yaşayanları gözleyerek yeryüzünde devriye gezen o varlıklar tarafından... ondan geri kalanı eve getirtmek için...

Dr. N: Bazıları onlara Kayıp Ruhların Kurtarıcısı diyor.

D: Bu onlar için güzel bir isim, ama Bob'un ruhu tam anlamıyla kaybolmuş değildi, sadece eziyet çekiyordu.

İnzivadaki Ruhlar

Bir sonraki vakam bana hayalet olmayan ama ölümden sonra eve dönmeyen varlıklar hakkında çeşitli ayrıntılar veren daha ilerlemiş bir denekle ilgili. Bu vakanın da açığa çıkaracağı gibi böyle ruhları inzivaya iten motive edici iki etken olduğunu göreceğiz.

- Vaka 16 -

Dr. N: Öldüğünde ruh dünyasına geri dönmeye hazır olmayan insanlar var mı?

D: Evet, fiziksel bedenlerinden kurtulan bazı ruhlar yeryüzünden ayrılmak istemez.

Dr. N: Ben onların hepsinin hayalet olduğunu sanıyordum?

D: Hayır, ama istekleri o yöndeysse, öyle de olabilirler... ancak pek çoğu değildir. Onlar sadece hiç kimseyle temasta olmak istemez.

Dr. N: Peki spiritüel enerjileri ölümden hemen sonra eve gitmez mi?

D: Bu doğru, enerjilerinin ruh dünyasından hiç ayrılmayan bir bölümü dışında.

Dr. N: Ben de öyle duymuştum. Peki, sana bu inzivaya çekilmiş ruhların Dünya zamanıyla kısa süreli mi yoksa uzun bir süre boyunca mı arafta kaldıklarını sorsam, ne derdin?

D: Bu değişir. Bazıları mümkün olduğunca hızla yeni bir bedene dönmek ister. Bu ruhlar herhangi bir süre fiziksel bedenlerinden vazgeçmek istemezler. Dinlenmek ve çalışmak için eve gitmek isteyen pek çoğumuzdan farklıdır. Onların birçoğu yeryüzünde gerçek ileri hat savaşçıları olmuştur. Fiziksel yaşamlarıyla bir sürekliliği korumak isterler.

Dr. N: Pekala! Benim bildiğime göre, rehberlerimiz yeryüzü yakınında bir tür tutma örüntüsünde olmamıza ve doğrudan yeni bir yaşama gitmemize izin vermeyeceklerdir. Bu ruhlar kendi gruplarına geri dönme, danışma alma, derslerini çalışma ve yeni bir beden seçiminde rol alma normal sürecinden geçmeleri gerektiğini bilmiyorlar mı?

D: (gülerek) Haklısın ama rehberler aşırı sıkıntıda olanları, bunu yapmanın yararlarını görene kadar eve dönmeye zorlamazlar.

Dr. N: Evet, ancak bir tür yeniden kendini alıştırma döneminin sonrasına kadar onlara hemen yeni bir beden vermeyeceklerdir.

D: (omzunu silkerek) Evet, bu doğru.

Dr. N: Diğer rahatsız olan ruhların yeryüzüne geri dönmek istemedikleri ve ruh dünyasında ait oldukları yere geri dönmeyecekleri de doğru mu?

D: Doğru... o da bir başka tür...

Dr. N: Peki ama her iki ruh tipi de hayaletler gibi bedensiz varlıklar olarak insanları rahatsız ederek yeryüzünde dolaşıp durursa, tek istedikleri kendi başlarına kalmak olduğuna göre ben onlara rahatsız olanlar mı demiş olacağım?

D: Onlar farklıdır. Onların eylemleri henüz bitmemiş travmatik bir baskının sonucudur. Ayrılmak istemezler ve bu

tavır olağan bir tavır değildir. Mutsuzluklarının boyutu yüzünden öğretmenleriyle konuşmak istemeyeceklerdir.

Dr. N: Niçin rehberleri dirençlerine rağmen sorumluluğu alıp onları ruh dünyasının daha derinliklerine götürmüyor?

D: Ruhlar kendileri için doğru olan bir şeyi yapmaya zorlanmış olsalar, bir dehşete düşmekten ve kendilerini herkesten uzaklaştırmaktan hiçbir şey öğrenmemiş olurlardı.

Dr. N: Tamam, ama ruh dünyasında molalar olmaksızın hemen geri gelmek isteyen ruhlara niçin anında yeni bir beden verilemeyeceğini hala merak ediyorum?

D: Rahatsızlık çeken bir ruhun yeni bir bedene yerleştirilmesinin yaşama yeni başlayan bir bebeğe tam bir haksızlık olacağını anlayamıyor musun? Bu ruhlar inzivada olma hakkına sahipler, ama eninde sonunda yardım isteme kararı vereceklerdir. Tek başlarına ilerleyemeyecekleri sonucuna varmaları gerek. Yeni bir beden verilmesi onlara yardımcı olmayacaktır.

Dr. N: Hayalet olarak yeryüzünde başıboş dolanmak istemeyen, ama eve de dönmeyecek olan ruhlar nereye gidiyor?

D: (hüzünlü bir şekilde) Kendileri için yaratmak istedikleri herhangi bir yere. Fiziksel bir yaşamın anılarıyla kendi gerçekliklerini düzenlerler. Bazı ruhlar bir bahçe gibi güzel yerlerde yaşar. Bazıları, örneğin insanlara kötülük etmiş olanlar, kendileri için hiçbir pencerenin olmadığı bir oda, bir hapisane gibi korkunç yerler yaratır. Bu yerlerde kendilerini her şeye kapatırlar, bu şekilde fazla ışık göremeyecekler ya da herhangi bir kişiyle temas kuramayacaklardır. Bu kendi kendilerine verdikleri bir cezadır.

Dr. N: Ben rahatsızlığı olan ruhların, kötülüğe bulaşmış olanların, ruh dünyasında inzivaya alındığını duymuştum.

D: Doğru, ama en azından kendilerini eleştirecek olanların önüne çıkmaya ve gereği gibi sevgiyle, özenle iyileştirilmiş enerjilerini almaya hazır olurlar.

Dr. N: Rehberlerimizin kendilerini sürgün eden ruh tiple-riyle nasıl ilgilendiklerini bana biraz anlatabilir misin?

D: O duruma dayanmaları için onlara zaman verirler. Bu süreç öğretmenler için çok zor bir süreçtir. Bu ruhların kendi değerlendirmeleri ve ruh gruplarındakilerin tepki-leri hakkında kaygılandıklarını bilirler. Negatif enerjiyle doludurlar ve doğru biçimde düşünemezler. Bu da kendi-lerini hapsedtikleri ceza yerlerinden vazgeçmeye razı ol-madan önce onlara yardım etmek isteyenlerin bu ruhların endişelerini gidermeye çalışmalarını gerektirebilir.

Dr. N: Ne kadar rehber varsa o kadar ikna tekniği olduğu- nu sanıyordum?

D: Tabii ki... becerisine bağlı olarak. Bazı öğretmenler, ruh inziva halinden çok sıkılana, bu yüzden de kendi isteğiyle yardım isteyene kadar rahatsızlık içindeki o öğrencinin yanına gitmez. Bu çok zaman alabilir. (duraklıyor, sonra devam ediyor) Başka öğretmenler ise sohbet etmek için sık sık ziyaret ederler.

Dr. N: En sonunda bütün bu rahatsız ruhlar kendilerini serbest bırakır, değil mi?

D: (duraklıyor) Bunu şöyle söyleyeyim. En sonunda hepsi, öyle ya da böyle, farklı teşvik, farklı cesaretlendirme... (gü-lererek) ya da ikna biçimleriyle serbest bırakılacaktır.

Çalışmalarına aşına olanlarınız ruhun belleğinin insanın dü-şünceleri üzerinde etkisi olduğuna büyük bir inanç duyduğumu bileceklerdir. Vaka 16'da anlatılan ruhların bu inziva hali ve yal-nızlığı, bir kefaret yeri olarak Hristiyanlıktaki Araf izlenimi vere-bilir. Bu dini kavram ruhun, ruh dünyasında inziva ile ilgili par-çalanmış anılarından yeryüzüne sıçramış olamaz mı? Ruhların

inzivası hakkındaki bulgularımla kilisenin tanımladığı araf arasında benzerlikler ve büyük farklılıklar bulunmaktadır.

Hristiyan öğretisinde araftan, cennete gitmeden önce günahın bütün izlerini gidermesi gerekenler için bir kendini arındırma hali olarak söz edilir. İnzivaya çekilen bazı ruhların bir kendini arındırma sürecinden geçtiklerini, bazılarının ise enerji enerjisi onarımına gerek duyabildiklerini gördüm. Bununla birlikte, inzivadan tamamen arınmış olarak çıkmayız ya da yeniden bedenlenme için bir ihtiyaç olmayabilir. Aynı zamanda, ruhun kendini hapsetmesi bir sürgün değildir. Son yıllarda, Hristiyanlığın daha ılımlı öğeleri cehennem kavramını eskisi kadar vurgulamamaktadır. Yine de kilise evrenselciliği, yani herkesin cennete gideceği fikrini hala reddetmektedir. Onlara göre, pişman olunmayan ölümcül bir günahla ölen ruhlar araftan geçecek ve cezalarını çekmek üzere “ebedi ateş”in olduğu cehenneme gideceklerdir. Ebediyen lanetlenmek, kiliseye göre kutsanmış olanların aksine, Tanrıdan ayrılmak demektir. Hristiyan kilisesi öte alemde her şeyin affedilebilir olduğu kavramını kabul etmez. Kendi deneyimlerime göre, bütün ruhlar tövbe kardır, çünkü kendilerini kendi seçimlerinden sorumlu tutarlar.

Araştırmalarıma göre, ruh enerjisi yok edilemez ya da işlevsiz hale getirilemez, ama yeniden biçimlendirilebilir ve dünyevi kirlenmeden arındırılabilir. Ölümden sonra yeryüzünde tek başına kalmak isteyen ruhlar kendilerine zarar vermez, tersine bazıları negatif enerjiyle diğer ruhları kirletmemeye kaygısı yüzünden inzivanın gerekli olduğunu düşünürler. Kendilerini kirlenmiş hissetmeyen, ama herhangi biri tarafından avutulmaya hazır olmayan ruhlar da vardır.

Akılda tutulması gereken önemli bir nokta da ruhların kendi enerjilerinin sahibi oldukları ve pek çoğunun rehberlerinden ruh dünyasındaki iyileştirme ve canlandırma merkezlerine götürülmeyi istedikleridir. Bu merkezler kişisel şeylerin düşünülmesi için yalnızlık ve zamanın olduğu, kendi ruh gruplarından uzakta

bulunan iyileştirici yerlerdir. Bununla birlikte, bu yönlendirilmiş bir terapi biçimidir. Vaka 16'nın sözünü ettiği rahatsız ruhlar henüz yardım almayı seçmemişlerdir. Bütün vaka hikâyelerim bana ölümden sonra istediğimiz sürece spiritüel ustalarımızdan yardım almayı reddetme hakkımız olduğunu göstermektedir.

Konferanslarda, bana ruhun kendisini sürgün ettiği yerlerin "aşağı planlar" ya da "aşağı dünyalar" olup olmadığı sorulmuştur. Bu fikirlerin korku temeline dayanan dogmalardan kaynaklandığını düşünmekten kendimi alamam. Bu halin daha iyi bir betimlemesinin şöyle olduğunu düşünüyorum: Kendi kendine kabul edilen bir yer; tek başına kalmak isteyen ruhun kendisinin düzenlediği bir öznel gerçeklik boşluğudur. Ruhun spiritüel merkezinden uzak olan ayrılmış yer, onun kendi yaptığı bir yerdir. Ben bu ruhları, başkalarının olduğu ruh dünyasından ayrılmış olan başka bir alemde kaybolmuş ruhlar olarak görmüyorum. Bu ayrılık zihinseldir.

Sessizlikte olan ruhlar ölümsüz olduklarını, ama kendilerini aciz hissettiklerini bilirler. Yardım olmaksızın tek başlarına ne yaptıklarını bir düşünün. Son yaşamlarında başkalarına yapmış oldukları ve kendilerine yapılmış olan şeylerin bütün karmik sonuçlarını yeniden gözden geçirerek yeryüzündeki eylemlerini tekrar tekrar yaşarlar. Başkalarına zarar vermiş olabilirler ya da kendilerine kötülük yapılmış olabilir. O ruhların, kendilerini üzerinde çok az kontrole sahip oldukları olayların kurbanı gibi hissettiklerini çok sık duydum. Aynı anda hem üzgün hem de kızgındırlar. Kendi ruh gruplarıyla hiçbir etkileşimleri yoktur. Bu ruhlar kendini suçlamanın ve sınırlı içgörünün sıkıntısını çekerler. Bu durumların, arafla ilgili bazı tanımlara girdiğini itiraf etmem gerek.

Sartre şöyle demiştir: "Eğilimler, arzular ve gerçek bir benlikle hayali bir dünya benliğine sahibiz" Bu ifadeye William Blake'in ifadesini de ekleyeceğim: "Kendi gerçek benliğimize dair algı o benlikle birleşmeyi tehlikeye atabilir" İnziva yerlerinde

kendi başlarına kalan ruhlar büyük dozda bir kendi kendini kamçılama sayesinde hayali Benliklerinden vazgeçmişlerdir. Tek başına kalma ve dinginlik içinde yapılan kendini çözümleme, ruh dünyasındaki ruh yaşamının önemli ve normal bir yönüdür. Buradaki fark, bu rahatsız ruhların yardım isteyerek, ileri doğru giderek ve değişiklikler yaparak ıstıraplarından kurtuluş aramaya henüz hazır olmadıklarıdır. Bu ruhların her gün öte tarafa geçen ruh popülasyonunun yalnızca küçük bir bölümünü oluşturması iyi bir şeydir.

Yeryüzünü Ziyaret Eden Bedensiz Varlıklar

Bir turist olarak yeryüzünü ziyaret eden ve gezegenimizde hiç bedenlenmemiş olan varlıklar vardır. Bazıları çok ilerlemiş bir düzeydedir, bazılarıysa uyum sağlayamamış varlıklardır. Bu varlıkların karakteri bana arkadaşça, yardımsever ve barışçı ya da soğuk, sinirli, hatta kötü niyetli olarak anlatılmıştır. Binlerce yıl boyunca bunların bizim folklorumuzda büyü yapma kapasitesine sahip korkulan varlıklar olarak düşünüldüğüne inanıyorum. Mitolojimiz havai ve tuhaf olan aydınlık varlıklarla, kötü yapılarının ağırlaştırdığı daha karanlık varlıklar arasındaki farklılıklardan söz eder. Bu Hristiyanlık öncesi dönem efsanelerinden bazıları öte dünyada iyilik ya da şiddetin oluşturduğu aydınlık ya da karanlık bir tabloya duyulan günümüz dini inancına yayılmıştır.

Deneklerimden bazıları bana yeryüzündeki hayatları arasında sıklıkla bedensiz varlıklar olarak hem bizim boyutumuzda hem de bu boyutun dışında bulunan başka dünyalara yolculuk yaptıklarını anlatmıştır. Yine bazıları bu yolculuklarda fiziksel olmayan başka varlıklar gördüğünden söz eder. Bunun benim için şaşırtıcı olmasının nedeni yeryüzündeki diğer aydınlık varlıklarla karşılaşma hakkında danışanlarımdan ancak arada sırada az miktarda bilgi almamdır. Danışanlarım onları hayatlar arasında bedensiz varlıklar olarak yeryüzünü ziyaret etmeye karar

verdiklerinde görürler. Sıradaki vakada da göreceğiniz gibi, anlatılanlar çok ilgi çekicidir.

- Vaka 17 -

Dr. N: Hayatlarının arasında hem fiziksel hem de zihinsel dünyalara yolculuk yapmaktan ne kadar zevk aldığını bana anlattın. Yeryüzüne geldiğin zaman belki görmüş olabileceğin başka varlıklar hakkında bir şeyler bilip bilmediğini merak ediyorum.

D: Tıpkı benim başka boyutlarda yaptığım gibi, onlar da burada yeryüzündeki gerçekliğimizde süzülüyorlar.

Dr. N: Senin gibi burayı ziyaret eden ve yeryüzünde düzenli biçimde bedenlenen kaç ruh olduğunu biliyor musun?

D: Hayır, aslında çok yaygın değil, ama ben gelmeyi seviyorum. Arkadaşlarımdan birçoğu hayatlar arasında, dekor da bir değişiklik olmasından hoşlanır ve yeryüzünden uzak durur. Ben buraya geldiğimde, bazen tanımadığım yabancı varlıklar görürüm.

Dr. N: Neye benziyorlar?

D: Garip, yabancı şekiller, belli belirsiz ya da yoğun... insan gibi görünmeyen biçimler.

Dr. N: Bu konuda biraz konuşalım mı? Bana ruh dünyasında bir insan biçimini yansıtmaya yeteneğine sahip olduklarını söylemiştin. Sen ve arkadaşların yeryüzünde ruhlar olarak nasıl görünürsünüz?

D: Hımm... neredeyse aynı, ama yeryüzü gibi yoğun bir yerde, bir zamanlar burada olduğumuz şeye bir tat katmak için... daha çok fiziksel tarafa kayarız.

Dr. N: Daha bedensel bir durumda olduğunuzu mu kastediyorsun?

D: Eh... evet... öyle bir şey. Yeryüzü gibi yerlerde, biz daha çok kenarlarla betimleniriz, yumuşak, yaygın bir ışık olarak saydam bir tarzda bir insan bedeninin ana hatlarını çir-

zeriz. Ruh dünyasında, örneğin eski bir yaşamın beden özelliklerini aldığımızda, tamamen çok güçlü bir enerjiyle parlarız.

Dr. N: Peki, fiziksel olmayan bir varlık, yaygın bir halde olsa bile, yaşayanlara görünür olabilir mi?

D: (kendi kendine gülerek) Evet... ama yalnızca belirli insanlar tayf biçiminde bizi görebilir, her zaman da değil.

Dr. N: Bunun nedeni ne?

D: Bu onların kendi bölgelerinde olduğumuz belli anlarda ki açıklıklarıyla, algı açıklığı düzeyleriyle ilgili.

Dr. N: Şimdi, kendini yeryüzündeki saydam bir aydınlık varlık konumuna yerleştirip burada ne yaptığını bana söyler misin lütfen? Bizim gezegenimizde bedenlenme deneyimi olmayan, insana ait olmayan ruhları da buna katman istiyorum.

D: (mutlu bir şekilde) Ziyaretçi olarak, dağlarda ve vadilerde, şehirlerde ve küçük kasabalarda uçuyoruz. Bizim için, yeryüzünün mücadelelerinin enerjisinin başkasının yerine toplanması söz konusudur. Buradaki gezimizde bulunan farklı türde varlıklarla karşılaşmak her zaman ilginç olmuştur. Onlar yeryüzünde yaşayanların bizden korktuğunu bilir ve bu varlıkların pek çoğu korkuyu ortadan kaldırmak ister... yine de... Yeryüzünden olan bazılarımız insanların yaşamına önemli olabilecek herhangi bir açıdan karışamayacağımızı bilir.

Dr. N: Diğer dünyalardan olan varlıkların bu konuda bir tereddütleri olmadığını mı söylüyorsun?

D: Evet.

Dr. N: "Karışmak" derken birinin karmik yoluna müdahaleyi kastettiğini düşünüyorum, doğru mu?

D: Eh... evet.

Dr. N: Peki niçin insanlara yardım etmiyorsun, tabii bunu yapabiliyorsan?

D: (ani bir şekilde, belki biraz da suçluluk duygusuyla) Bak, biz yeryüzüne atanmış olan rehberler değiliz. Sadece ziyaretçiyiz, tıpkı arada sırada burada gördüğümüz diğerleri gibi. Bu hepimiz için bir tatil yolculuğu. Kötüye giden bir durumla karşılaşsak, kısaca bakmak için bir an durabilir... daha iyi olan başka bir yola doğru dönebiliriz. Yanlış yöne sapmak yerine kendilerine daha faydalı olacak şekilde davranmaları için insanları dürtmekten gerçekten zevk duyarız.

Dr. N: Doğru zamanda doğru yerdeysen?

D: Doğru, kritik bir anda daha iyi bir yöne doğru hafif bir itiş... sağlamak için (sesi yükseliyor) çok önemli sıkıntıları düzeltmek yok, anlarsın.

Dr. N: Peki bunun sonrasında iyi bir ruh olarak mı düşünülersünüz?

D: (gülerek) Neye kıyasla iyi?

Dr. N: (bu konuyu daha açması için bir girişim olarak) Sırf kötülük yapmaktan zevk aldıkları için yaşam biçimlerine karışan kötü ruhlara kıyasla.

D: (aniden) Sana bunu kim söyledi? Kötü ruh yoktur, sadece uygunsuz ruh vardır... ve önemsemeyenler... ilgisiz olanlar...

Dr. N: Peki ya üzgün ruhlar ya da yönünü kaybetmiş olanlar veya oyunbaz ruhlar. Onlar kötülüğe yol açabilirler mi?

D: Oh! Evet, ama bu önceden tasarlanmış bir kötülük değildir. (duraklıyor, sonra ekliyor) Hiçbirimiz aynı kategoride değiliz... eğlence olarak yeryüzünde dolaşanlarımız yani.

Dr. N: Kastettiğim buydu. Ben hayaletleri düşünüyorum.

D: Onlar buraya kendi iradeleriyle gelmiş ruhlardır.

Dr. N: Peki ya yeryüzüne yabancı olan ruhlar?

D: (duraklıyor) Boyutlar arası yolculuk yapan başka ruhlar vardır; biz onları uyumsuzlar diye düşünürüz. Yeryüzüne karşı hiçbir duyarlılıkları yok gibi görünür. İnsanoğ-

lu hakkında bilgili değildirler.

Dr. N: (tatlılıkla kandırmaya çalışarak) Peki yaşayanlar için sorun yaratabilirler mi?

D: (sinirli) Evet, bazen... istemeden de olsa. Onlar kötü ya da şeytani değiller, sadece beceriksiz, haylaz çocuklar. Daha genç olan aydınlık varlıklar boyutların içinde ya da aralarında kaybolabilirler. Eğlenceleri dikkatlerini dağıtır. Biz onları yaramaz çocuklar olarak düşünürüz. Bu oyunbazlar yeryüzünün kendi oyun bahçeleri olduğunu, kolay hedef olabilecek, rahatça aldatılabilir insanlara şeytanca şeyler yapabileceklerini ve onları çok korkutabileceklerini düşünürler. Bu okul kaçaklarını yakalamak için gönderilen iz süren rehberlerden biri tarafından yakalanmadan önce kendilerine göre neşeyle zaman geçirirler.

Dr. N: Bu sık görülen bir durum mu?

D: Aslına bakarsan öyle olduğunu sanmıyorum. Onlar bir anda anne ve babasının dikkatli gözlerinden kaçan çocuklar gibidir.

Dr. N: Bu yüzden mi onları şeytani bir kuvvet tarafından buraya yönlendirilmiş kötü niyetli ruhlar olarak görmüyorsunuz?

D: (hemen) Yoo, hayır! Bazen karşımıza yeryüzü alanının yolunu şaşırttığı karanlık, ağır bir varlık çıkabilir. Burası yoğun bir yer, ama onlar daha da yoğun yerlerden gelirler. Neyse, bize tutunmak isterler, çünkü ne yaptıklarını bilmezler. Devingenlikleri olmadığı için biz onlara "ağırlar" deriz.

Dr. N: Peki ya yeryüzündeki insanlara karşı kayıtsız diye söz ettiğin ruhlar?

D: (derin bir iç çekmeyle) Evet, onlar insanları korkutabilir. Bunun nedeni onların karışıklığa yol açan türde bir doğaya sahip olmalarıdır. Onlar düşünceli değildir.

Dr. N: Porselen satılan bir dükkana girmiş bir boğa gibi mi?

D: Evet. Yerel adetlere uyumları yoktur...

Dr. N: Peki, buradaki insanlara kötülük yapabilecek farklı tipte ruhlarla ilgili durumlarda bir şekilde işe karışmayı dener misiniz?

D: Evet, yaramazlar gibi davrananlarla karşılaşsak, durdurur ve onları uzaklaştırmaya çalışırız. Bu çok nadiren olur... dünya dışından gelenlerimizin pek çoğu ciddi ve saygılıdır. (duraksama...) Hayırseverler olmadığımızı da vurgulamak isterim. Bu bizim eğlenme zamanımız ve sorumluluktan uzak olmak isteriz.

Dr. N: Tamam, öyleyse şunu sorayım, herhangi türden beceriksiz bir ruh, hangi nedenle olursa olsun, niçin yeryüzüne gelebiliyor ve burada yaşayan insanlar için kasıtsız bile olsa sıkıntı yaratmasına izin verilebiliyor? Onların rehberlerinin iyi bir ebeveynlik becerileri yok mu?

D: (soğukkanlılıkla) Hımm!... çok fazla denetim çocukları aptallaştırır. Sıkı bir denetim altında olsalardı nasıl öğrenebilirlerdi ki? Onların büyük zararlar vermelerine ya da yok etmelerine izin verilmiyor.

Dr. N: Son bir soru. Sözüünü ettiğimiz bu ruhların yeryüzünde çok sayıda olduğunu düşünüyor musun?

D: Hiç değil. Yeryüzü nüfusuyla karşılaştırıldığında, sadece küçük bir oranda. Buradaki kendi deneyimlerime dayanarak şunu tahmin edebilirim: Ortalıkta yalnızca birkaç tane olduğu ya da benim hiçbirini göremediğim zamanlar vardır. Bu sabit bir şey değil... daha çok döngüsel bir şey.

Sadece duyularımız bize orada bir şey olduğunu söylediğinde yaşayanlar için orada neyin görünmez olduğu konusunda bir gizem vardır. Spiritüel gezginlerin bir zamanlar ne olduğumuz ve yine ne olacağımızın farkındalığına dair içimizdeki anıları meydana getirip getirmediklerini merak ediyorum.

İblisler ya da Deva'lar

Bu bölümü kötü ruhlar, iyi ruhlar ve yeryüzündeki spiritüel etkilerin varlığı konusunda sahip olduğumuz bazı yanlış kanılarla ilgili bir özetle bitirmenin uygun olacağını düşünüyorum. Eğer en sevdiğiniz kuramlardan birini çiğneyip geçecek olursam, lütfen bu ifadelerimin, uygulamalarım sırasında birçok deneyimin anlattıklarından çıktığını unutmayın. Bu denekler yeryüzü çevresinde dolanan şeytani ruhlar görmemişlerdir. Ruh oldukları sırada gerçekten hissettikleri şey, yoğun öfke, nefret ve korku duyguları yayan yoğun negatif insan enerjisidir. Bu karışıklığa yol açan düşünce örüntüleri onları toplayan ve daha da büyük bir uyumsuzluk yayan başka negatif düşünenlerin bilincine çekilir. Havadaki tüm bu karanlık enerji yeryüzündeki olumlu bilgeliğin zarar görmesine yol açar.

Kadim insanlar iblislerin gökle yer arasındaki bölgelerde bulunan ve özellikle kötülük peşinde olmayan uçan varlıklar olduğunu düşünürlerdi. İlk dönemlerdeki Hristiyan kilisesi iblisleri "karanlığın kötü hükümdarları" konumuna çıkardı. Kovulmuş melekler olarak, onlar insanları aldatmak için kendilerini Şeytan'ın değil de Tanrı'nın elçileriymiş gibi gösterebiliyorlardı. Günümüzde ise daha açık görüşlü dini topluluklarda bu iblislerin, kendi içimizde var olan, başımızı belaya sokabilecek yanlış tutkularımızı temsil ettiğini söylemenin uygun olacağını düşünüyorum.

Ruhlar hakkında araştırmayla geçen yıllarımda, bir kez bile düşmanca ya da başka türlü bir ruh tarafından ele geçirilmiş bir denekle karşılaşmadım. Bir konferansta bunu söylediğimde, bir adam elini kaldırıp şunu söylemişti: "Bu çok iyi, büyük öğretmen, ama lütfen yeryüzündeki herkesi hipnotize edene kadar bana iblissi güçlerin var olmadığını söylemeyin!" Elbette bu, ruhun ele geçirilmesi, kötü iblisler, şeytanın ve cehennemin olmadığı gibi konular hakkındaki varsayımına karşı geçerli bir sav.

Yine de deneklerimin tamamı, iblissi güçlere bilinçli bir inançla bana gelenler bile, kendilerini ruh olarak gördükleri sırada bu tür varlıkların var olduğunu kabul etmezken, başka bir sonuca ulaşmam söz konusu olamaz.

Arada sırada, bir danışan bana yabancı bir varlık ya da bir tür kötü niyetli ruh tarafından ele geçirilmiş olduğu inancıyla bana gelir. Kötü bir lanetin geçmiş bir yaşamdan beri üzerinde olduğuna inanan başka danışanlarım da olmuştur. İpnoz altındaki görüşmem sırasında bu insanların süperbilinçli zihinlerine ulaştığımda, genellikle şu üç durumdan biriyle karşılaşırız:

1. Bu korkunun hemen hemen her zaman kesinlikle asılsız olduğu ortaya çıkmıştır.
2. Arada sırada, arkadaşça bir ruh, genellikle ölmüş bir akraba, onlara ulaşmaya çalışmıştır. Büyük bir endişe içinde olan danışanım, sadece rahatlama ve sevgi getirmek isteyen bu ruhun niyetini yanlış yorumlamıştır. Göndericiyle alıcı arasında hatalı bir iletişim olmuştur. Ruhlar kendileri arasında telepati konusunda pek güçlük yaşamazlar, ama bu durum her ruhun bedenlenmiş insanlarla ustaca iletişim kurabildiği anlamına gelmez.
3. Nadiren de, Vaka 14’de gördüğümüz gibi, yeryüzündeki çözülmemiş karmik sorunları nedeniyle rahatsız ve deneyimsiz bir ruh böyle bir temasa geçmiştir.

Paranormal konusundaki araştırmacılar niçin belli insanların bir iblis tarafından ele geçirildiklerine inandıkları konusunda benim bulduğum nedenlere eklenmesi gereken üç neden daha bulmuşlardır:

4. Çocukken yaşanan duygusal ve fiziksel kötü muamele: Bu, kötü muamelede bulunan ve bütün kontrole sahip olan yetişkinin kötü bir güç olarak temsil edildiği duygular yaratır.
5. Çoklu Kişilik Bozukluğu.
6. Yeryüzünün elektromanyetik alanlarının etkisinde görülen,

rahatsız bir bireydeki beyin etkinliğinin bozulmasına yetecek düzeyde olan periyodik artışlar.

İnsanların şeytani bir varlık tarafından ele geçirilebilme olasılığı doğrudan Orta Çağ inanç sistemlerinden kaynaklanmaktadır. Bu, korku temeline dayanır ve son bin yıl boyunca sayısız yaşamı perişan etmiş olan teolojik boş inanışın sonucudur. Bu saçmalığın büyük bölümü son iki yüz yılda dağılmıştır, ama muhafazakar inançlarda devam etmektedir. İblisin dualarla kovulması olayı hala bazı dini gruplar tarafından uygulanmaktadır. Sıklıkla, ele geçirilme konusunda kaygılarla bana gelen danışanların hayatlarının, kendi kontrollerinde değilmiş gibi görüldüğünü ve çeşitli kişisel obsesyon ve takıntılarla dolu olduğunu görürüm. Kendilerine kötü şeyler yapmalarını emreden sesler duyan insanlar da genellikle ele geçirilmiş değil, şizofreniktir.

Fiziksel dünyamızda ortalıkta dolanan mutsuz ya da haylaz ruhlar olabilir, ama onlar insanların zihnini ele geçirip oraya yerleşmezler. Ruh dünyası bu tür ruhların etkinliklerine izin veremeyecek kadar düzenli bir dünyadır. Başka bir varlık tarafından ele geçirilmek sadece yaşam sözleşmemizi feshetmekle kalmayacak, aynı zamanda özgür iradeyi de yok edecektir. Bu etkenler yeniden bedenlenmenin temelini oluşturur ve tehlikeye atılamaz. Şeytani varlıkların insanların kafalarını karıştıracak ve onları çöktecek dış kuvvetler şeklinde var oldukları fikri, kendi amaçları için başkalarının zihinlerini kontrol etmeye çalışanlar tarafından devam ettirilmiş olan bir mittir. Kötülük, bozulmuş insan zihninin sınırları içinde başlatılmış, içsel olarak var olan bir şeydir. Hayat dayanılmaz ve acımasız olabilir, ama bu gezegende, burada olmamızın nedenlerinden biri de budur.

Kötülükle doğduğumuzu ya da dıştan bir kuvvetin kötülüğü bir insanın zihnine yerleştirmiş olduğunu varsaymak bazı insanların kötü niyeti kabul etmelerini daha kolay hale getirir. Önceden tasarlanmış zulmü mantığa büründürmenin, insaniliğimizi

sürdürmenin ve bir ırk olarak hem bireysel hem de kolektif anlamda sorumluluktan kaçmanın bir yoludur. Seri katilleri ya da başka çocukları öldüren çocukları gördüğümüz vakalarda, bu insanları “doğuştan katil” ya da dışarıdan iblissi etkilerin altında diye nitelendirebiliriz. Bu, bizi katillerin kendi acılarından hareketle niçin insanlara acı çektirmekten hoşlandıklarını öğrenme sıkıntısından kurtarır.

Canavar ruhlar diye bir şey yoktur. İnsanlar kötülükle doğmaz. Yalnızca içinde yaşadıkları, kötülük yapmanın bozuk ahlaklı kişilerin şiddetli arzularını tatmin ettiği toplum tarafından yozlaştırılmışlardır. Bu insan beyninden kaynaklanır. Psikopatlar hakkındaki incelemeler, pişmanlık duymaksızın başkalarına acı çektirmenin verdiği heyecanın kendi içlerinde hissettikleri bir boşluğu doldurduğunu göstermiştir. Kötülük yapmak yetersiz insan için bir güç, sağlamlık ve kontrol kaynağıdır. Bu cellatların sapkın zihinleri onlara “Madem hayat benim için değerli değil, öyleyse niçin başka birinden onu almayayım” der.

Kötülük genetik değildir, her ne kadar bir ailenin çocuklarına karşı şiddet ve zulüm geçmişi olsa bile, bu eylemler genellikle bir kuşaktan diğerine öğrenilmiş davranış olarak aktarılır. Bir ailedeki yetişkinlerden birinden kaynaklanan şiddet ve işlevsel olmayan davranış diğer daha genç fertlere bulaşacak şekilde yayılan içsel bir duygusal tepki olur. Bu da o ailenin çocuklarında takıntılara ve zarar verici davranışa yol açabilir. Peki, bedenle ilgili bu genetik ve çevresel bozulmalar ruhu nasıl etkiler?

Benim uygulamalarımda bulduğum kadarıyla, bir ruhun enerji kuvveti, sıkıntılı zamanlar sırasında, bedenden ayrılabilir. Kendi bedenine ait olmadığını hissedenler bile vardır. Durum yeterince ciddiye, bu insanlar genellikle başka birinin yaşamını almaya değil de intihar düşüncelerine eğilim gösterebilirler. İlerleyen bölümlerde bu durum hakkında daha fazla şey söyleyeceğim. Bu kargaşanın bir bölümü misafir olduğu bir beynin yapısına geçmiş olan ruhun ölümsüz karakteriyle o beynin genetik yü-

kü arasındaki çatışmadan kaynaklanır. Merkezi sinir sistemini etkileyen anormal beyin kimyası ve hormonla ilgili dengesizliklerin ruhu kirletebilecek etkiler göstermesi de söz konusu olabilir.

Bulduğum bir diğer unsur ise olgunlaşmamış ruhun rahatsız insanın kötü durumdaki zihinsel döngüsünü idare etmede genellikle güçlükler yaşamasıdır. İnsan benliğinin ruh benliğine karşı koyması da görülebilir. *Beni it, kendini çek* kuvveti tek bir egoyu dünyaya sunmak ve süreçte çok iyi olmama mücadelesi içindedir. Bunlar iş başında olan içsel değil, dışsal kuvvetlerdir. Rahatsız bir zihnin bir şeytan çıkarıcıya değil, işinde yetkin olan bir akıl sağlığı uzmanına ihtiyacı vardır.

Ruhlar bir bedenın tamamen saf ve iyi olduğunu göstermez, aksi taktirde kişisel gelişim doğrultusunda bedenlenmezlerdi. Ruhlar yeryüzüne kendi kusurları üzerinde çalışmak için gelirler. Kendini keşif açısından bakıldığında, bir ruh bir insan bedeni seçerken kendi karakterine uygun ya da kendi karakterine karşıt bir şekilde davranmayı seçebilir. Örneğin, bencillik ve zevke düşkünlük yönündeki eğilimlerle mücadele eden bir ruh, duygusal yapısı kendini memnun etme doğrultusunda, düşmanca eylemlerde bulunma eğiliminde olan bir insan egosuyla gereği gibi uyuşamayabilir.

Çoğunlukla, sıkıntıdaki insanlar çocukların maruz kaldığı fiziksel ve duygusal kötü muamele gibi zahmetli ve acı verici çevresel travmalar yaşamıştır. Bu kişiler ya acılarını arkasına sakladıkları bir kabuk yaratarak kendilerini içselleştirmişler ya da düzenli bir temelde zihinsel olarak bedenlerinin dışına çıkarak dışsallaşmışlardır. Bu savunma mekanizmaları akıl sağlığımızı korumak için birer hayatta kalma aracıdır. Bir danışanım bana, beden dışı deneyim kendisini daha canlı hissetmesini sağladığı için “dışarıya ayarlanmayı” ve astral projeksiyon yapmayı sevdiğini söylediğinde rahatsızlıklara ve karışıklıklara bakarım. Aslında, meraktan başka bir şey bulamayabilirim, ama bedenden uzakta olmaya dair bir obsesyon o anki gerçeklikten kaçma yönünde bir isteğe işaret eder.

Belki de bu nedenle başka bir kaçma mekanizması olarak *içeri girme* (walk in) kuramı beni rahatsız eder. İçeri girme fikrinin yanlış bir kavram olduğuna inanıyorum. Bu kuramı savunanlara göre, şu anda bu gezegen üzerinde bulunan on binlerce ruh normal doğum ve çocukluk süreçlerini yaşamadan doğrudan fiziksel bedenlerine gelmiştir. Bunların, zorlu hayatlarına dayanamayarak zamanından önce bedeninden ayrılmak isteyen ruhların bıraktıkları yetişkin bedene egemen olmasına izin verilen aydınlanmış varlıklar olduğu söylenir. Dolayısıyla bu kurama göre içeri giren ruh, gerçekte insani ve yardımsever bir eylem yapmaktadır.

Bu kuram doğruysa, o durumda benim beyaz giysili ve altın madalyalı büyük üstadıma geri dönmem gerekir. Regresyon çalışmalarıyla geçen yıllarımda içeri giren bir ruhla, bırakın bir kez dahi karşılaşmadım. Ayrıca, bu denekler de ruh dünyasında böyle uygulamalara karışan başka bir ruhtan haberdar değillerdi. Aslında, bu eylemin var olduğunu inkar ederler, çünkü bu bir ruhun yaşam sözleşmesini feshedecektir. Başka bir ruhun içeri girmesine ve karmik yaşam planınızın yönetimini ele almasına izin vermek ilk başta yeryüzüne gelmenizdeki bütün amacı bozacaktır! İçeri girenin, aslen başka birine seçilmiş ve atanmış bir bedende kendine ait karmik döngüsünü tamamlamak istediğini varsaymak aldatıcı bir düşünme biçimidir. Ben lisede bir trigonometri sınıfında son sınıf öğrencisiysem, sınıfımdan ayrılabilir, cebir sınıfındaki bir birinci sınıf öğrencisine gidebilir ve ona "Ben senin için sınavı geçeceğim, dolayısıyla sen sınıfını bırakıp erkenden gidebilirsin" diyebilir miyim? Bu her iki öğrenci için de bir kaybetme-kaybetme durumu olurken öğretmen buna izin verir mi ki?

İçeri girme kuramı, dışarı çıkan ruhun yaşamını doğrultma sorumluluğundan kaçmasına olanak tanıyarak intiharla mücadele etmesi gerekmesine rağmen tıpkı intihara benzer. Dışarı çıkan ruh misafir olduğu bedenin üzerindeki sahiplikten vazgeçmiş olur, dolayısıyla bir çocuğun bedeninde olmanın getireceği

bütün sıkıntıları yaşamak istemeyen daha ilerlemiş bir ruh yönetimi üstlenebilir. Bu, izin yoluyla sahip olmanın başlıca kusurlarından biridir. Bir bedene atanmayla ilgili öğrenmiş olduğum her şeyden çıkardığıma göre, bir ruhun kendi enerji titreşimlerini misafir olduğu bir beynin enerji titreşimleriyle tam olarak birbirine karıştırması yıllar almaktadır. Bu süreç bebek cenin durumundayken başlar. Gerçekte kim olduğumuza dair asıl öğelerin tümü en başta belirli bir bedene atanmış olan ruhtan gelir. Öncelikle ruhun şu üç özelliğini bir düşünün: imgeleme, sezgi ve içgörü. Sonra da vicdan ve yaratıcılık gibi bileşenleri ekleyin. Yetişkin insan zihninin, kendi partneri olan Benliğini, yeni bir varlığa kaptırmasını fark edememesi mümkün müdür? O durumda bu, misafir olunan bedene onu iyileştirmenin tersine bir delilik getirecektir. İnsanlara ruhlarını kaybetme konusunda endişelenmemelerini söylüyorum. O sonuna kadar bizimledir, çünkü bulunduğunuz kendine özgü bedene sahip olmak konusunda geçerli nedenler vardır.

Ruhlar kendi sorumluluklarını çok ciddiye alırlar, hatta bu sorumluluk kimi zaman işlevsel olmayan bedenlerin içinde olma derecesine varır. Bedensel olarak kapana kısılmazlar. Örneğin, bir ruh yıllarca koma halindeki bir bedende kalıp ölüme kadar bu bedeni terk etmeyebilir. Bu ruhlar normal uyku halleri süresince bedenlerinden uzaklaşıp kısa yolculuklar yapabilen diğer ruhları ziyaret ederek özgürce dolaşabilirler. Bu durum özellikle bebeklerin bedenlerindeki ruhlar için doğrudur. Ruhlar sıkılsalar bile atanmış oldukları bedene karşı çok saygılıdırlar. Geride enerjilerinin küçük bir bölümünü bırakırlar, böylece gerektiği anda hızla geri dönebilirler. Dalga boyları, insan partnerlerini “parmak iziyle belirleyen” eve dönüş işaretleridir.

Bir ruhun enerjisi insan bedeninden ayrıldığında, bu hemen o bedene iblissi bir varlığın girmesi ve boşta kalan zihni işgal etmesi yönünde bir fırsat sağlamaz. Bu söylenen de başka bir boş inançtır. Öncelikle bu tür iblissi varlıkların olmaması bir yana,

zihin hiçbir zaman yolculuk eden bir ruhun enerjisinden tam olarak boş kalmaz. Kötü niyetli bir varlık, var olsa bile, zihne sığmaz.

Açıkcası ruh dünyasının sakinleri, bizim ruh için bir sorun yaratacak karanlık ve kötü tayflardan çokça etkilendiğimizin tamamen farkındadır. Bunun dikkatimi çok çektiği bir vaka var elimde ve bu vaka çok sıra dışı ve belirleyici bir vaka. Deneğimin öğretmeninin talihsiz öğrencisine yüklediği Vaka 18’de söz edilen demonoloji ile ilgili bu ironik olay ölçüyü aşmakla ve geleceklere uymamakla birlikte sonuçları etkili olan bir olaydır. Bu vaka neredeyse acımasızca bir mizahın yeryüzündeki kusurlarımızı tanımlamak için ruh dünyasında çarpıcı biçimde nasıl kullanılabileceğini göstermektedir.

Vaka 18, 1920’lerin ateşli bir vaizinin ölüm deneyimiyle ilgili. Bu adam ömrünü Güney’deki kasabasının her köşesinde şeytanı arayarak geçirmişti. Bu anıları aktaran danışanımla bu yaşamı gözden geçirmemiz sırasında, bana şunu söylemişti: “Bölgede oturanlar bütün günahkarları bekleyen cehennemle ilgili ateşli vazalarından iliklerine kadar ürperirlerdi.” Deneğimin kapıya ulaştıktan hemen sonra yaşanan bir sahneyle bu vakaya başlayacağım.

- Vaka 18 -

Dr. N: Çevreni çok net betimleyemediğin halde parlak bir ışıktaki yüzdüğünü ve birinin sana doğru geldiğini söylüyorsun, doğru mu?

D: Evet, biraz yolumu şaşırmış bir haldeyim. Henüz buradaki şeylere alışmadım.

Dr. N: Peki, şimdi biraz bekle ve sana doğru süzülerek gelen figürün yaklaşmasına izin ver.

D: (uzun bir duraklama, sonra korkunç bir nidayla ve yüksek sesle) Ooo, TANRIM. HAYIR!

Dr. N: (bu çılgıktan irkilmiş bir halde) Ne oluyor?

D: (deneğin vücudu kontrol edilemez bir şekilde titreye-

meye başlıyor) Ooo... Ooo... HER ŞEYE GÜCÜ YETEN TANRIM! BU ŞEYTAN. ONU TANIYORUM. CEHENNEME GELDİM!

Dr. N: (deneği omuzlarından kavrayarak) Şimdi derin bir soluk al ve bunlar olurken gevşemeye çalış. (sonra yumuşak bir şekilde) Cehennemde değilsin...

D: (kulak tırmalayan bir ses tonuyla sözü keserek) SAHİ Mİ? ÖYLEYSE NİYE HEMEN ÖNÜMDE ŞEYTANI GÖRÜYORUM?

Dr. N: (deneğimin yüzü şimdi terle kaplanmış durumda, endişelerinin gitmesini beklerken bir mendille terini siliyorum) Sakinleşmeye çalış, bu işte bir yanlış anlama söz konusu ve biz çok geçmeden bunu çözeceğiz.

D: (beni hiç umursamıyor ve ileri geri sallanırken inlemeye başlıyor) Ooo!... Her şey bitti... Cehennemdeyim...

Dr. N: (şimdi daha güçlü bir şekilde araya giriyorum) Bana tam olarak ne gördüğünü söyle.

D: (önce fısıldayarak, daha sonra yüksek sesle) Bir... varlık... iblissi... kırmızı-yeşil bir yüzü var... boynuzları... vahşi gözleri... keskin ve büyük dişleri... yüzünün derisi yanarak kömürleşmiş bir tahta gibi... YÜCE İSA! BU KADAR İNSANIN İÇİNDE NİYE BEN? KİM SENİN ADINI BENİM KADAR ANDI?

Dr. N: Başka ne görüyorsun?

D: (nefretle) DAHA NE GÖRECEĞİM? ANLAYAMIYOR MUSUN? ŞEYTANIN TAM ÖNÜNDEYİM!

Dr. N: (çabucak) Ben gövdesini kastetmiştim. Şimdi gövdesine bak ve bana ne gördüğünü söyle.

D: (şiddetli bir titremeye) Hiçbir şey...sadece hayalete benzeyen belirsiz bir gövde.

Dr. N: Şimdi dikkatini bana ver. Bu sana da garip görünmüyor mu? Yani şeytanın gövdesiz görünmesi? Şimdi zamanda hızla ilerle ve bana bu figürün ne yaptığını anlat.

D: (deneğimin vücudu şiddetle sarsılıyor, sonra da büyük bir rahatlamayla sandalyesinin arkasına yaslanıyor) Oh! Seni alçak... Bunu anlamalıydım... bu SCANLON. Maskesini çıkarıyor ve bana pis pis gülüyor...

Dr. N: (artık gevşeyebilirim) Kim bu Scanlon?

D: Benim rehberim. Bu onun tuhaf şaka anlayışı.

Dr. N: Peki Scanlon şimdi nasıl görünüyor?

D: Uzun boylu, kartal gibi, gri saçları var... her zamanki gibi haylazlıkla dolu. (kesik kesik gülüyor, ama hala tam olarak kendine gelememi) Bilmeliydim. Beni bu kez gafil avladı.

Dr. N: Yani Scanlon böyle şeyleri alışkanlık haline mi getirmiş? Peki, biraz yolunu şaşırmış bir halde ruh dünyasına gelir gelmez niçin seni korkutuyor?

D: (kendini savunarak) Dinle, o büyük bir öğretmendir. Onun tarzı bu. Maskeler kullanarak grubumuzdaki herkesin damarına basmıştır, ama benim bu maskelerden pek hoşlanmadığımı bilir.

Dr. N: Scanlon'un bu yaşamın hemen sonrasında seni korkutmak için niçin bir şeytan maskesi kullandığını bana anlatır mısın? Şimdi onunla konuş.

Not Deneğim zihinsel olarak Scanlon ile temas kurarken bekliyorum.

D: (biraz sessizlikten sonra) Bunu hak ettim. Bütün bir ömürü iyi insanları korkutarak... dediklerime dikkat etmezlerse cehenneme gideceklerini söyleyerek... şeytan hakkında vaazlar vererek geçirdim. Scanlon bana kendi ilacımdan verdi.

Dr. N: Peki şimdi onun yöntemleri hakkında neler hissediyorsun?

D: (sıkıntı içinde) Amacına ulaştı.

Dr. N: Sana çok açık bir şey sormak istiyorum. Her yerde

iblessi güçleri görme konusunda bölgede oturan kişilere anlattıklarına gerçekten inanıyor muydun, yoksa seni başka bir şey mi motive ediyordu?

D: (şiddetle) Hayır, hayır! Herkeste, her yerde kötü varlıklar hakkında söylediklerime inanıyordum. Ben ikiyüzlü biri değildim.

Dr. N: Bunun sahte bir dindarlık olmadığına emin misin? Yani hissediyormuş gibi yapmadın ve olmadığın bir kişiymiş gibi davranmadın, öyle mi?

D: Hayır! İnandım! Mahvolmamın nedeni vaaz verme yöntemimdi ve bana bu yeteneği veren başkaları üzerindeki güç sevgisiydi. Evet, işe yaramadığını itiraf ediyorum... Cemaatimden bazılarına çok çekttirdim... insanlar-daki asıl iyiliği göremeyerek. Kötüye dair takıntım yüzünden hep şüphe içinde oldum ve bu beni doğru yoldan sap-tırdı.

Dr. N: Sonunda bu hale gelmenin kısmen bu yaşamda seçtiğin beden sonucunu olduğunu düşünüyor musun?

D: (düz bir ses tonuyla) Evet, kendimi tutamadım. Zayıf zihinli bir beden seçtim ve sürüklenip gitmeme izin verdim. Bir vaiz olarak insanları sürekli kötü yanlarıyla yüz-leştirdim.

Dr. N: Peki ruh zihninin niçin insanları sürekli olarak sindiren ve korkutan bir vaizin bedeniyle bu ortaklığa girmeyi seçtiğini biliyor musun?

D: Oh! Ben... kahretsin... Ben bunun olmasına izin verdim, çünkü kontrolün elimde olması hoş bir şeydi... Yeterince ciddiye alınmamaktan korkuyordum.

Dr. N: Kontrolü kaybetmekten mi kaygılanıyordun?

D: (uzun bir duraklama) Evet... yetersiz olacağımdan.

Dr. N: Bir şeytan maskesi kullanarak Scanlon'un senin kilisede savunucusu olduğun şeyi alçalttığını düşünmüyor musun?

D: Hayır, benim öğretmenimin tarzı bu. Bir papazın bedenini seçtim ve o bana bu konuda tamamen yardımcı oldu. Yanlış yola saptım, o yanlış yol değildi. Benim inancım kötü bir şey değildi ama yanıldım ve insanları yanılttım. Scanlon, nedenleri bir yana insanları korkutmanın neye benzediğini görmemi istedi. Benim başkalarına yaşattığım korkunun aynısını hissetmemi istedi.

Not Şimdi Scanlon'un maskeleri kullanarak öğrencilerini nasıl eğittiği konusunda daha fazla şey öğrenmek için deneyimi bir grup ortamına götürüyorum.

Dr. N: Yanına ilk kim geliyor?

D: (tereddüt ediyor ve ihtiyatlı) Bu... bir melek... parılda-
yan beyaz... kanatlar... (sonra farkındalıkla) TAMAM,
HEPİNİZDEN HABERDARIM. YETER!

Dr. N: Kim bu melek?

D: Sevgili arkadaşım Diane. Melek maskesini çıkarıp bana gülüyor ve beni kucaklıyor.

Dr. N: Kafam biraz karıştı. Ruhlar istedikleri şekli alabilir-
ler ya da istedikleri özellikleri yaratabilirler. Niçin maske-
lerle uğraşıyorlar?

D: Maske bir mecazdır, göstermek için takip çıkarılabile-
cek, elinde bulundurabileceğin bir sembol gibidir. Diane
benim için sevgi dolu bir melek olarak Scanlon'un muaz-
zam şakasını dengeliyor, bu sırada da diğerleri başıma ge-
lenlere gülüyor.

Dr. N: Diane nasıl biri?

D: Çok sevecen ve mizahla dolu. Grubumun çoğu gibi o
da pratik şakaları seviyor. Hepsi benim böyle şeyleri çok
ciddiye aldığımı bilir. Maskeleri pek sevmem, bu yüzden
bana sataşırılar.

Dr. N: Derslerin sırasında, bir öğretim aracı olarak kullanı-
lan maskeler doğru ve yanlış davranış hakkında mı?

D: Evet, onlar iyi ya da kötü düşünce biçimlerini, yanlış kanıları kabul etmenin birer aracı... karakterimizin olumlu olan ve istenilmeyen yönlerini gösteriyorlar. Birbirimizle rol oynayabiliriz.

Dr. N: Peki Scanlon bu tür donanımları sizin grup dersleriniz için mi meydana getirdi?

D: (gülerek) Evet. Üstelik yaptıkları bir etki yaratır.

Bu garip bir vaka. Ayrıca bu danışanın beni daha önce hiç gitmediğim bir yere götürdüğünü düşündüğüm birkaç dakika süresince Scanlon'un beni çok etkilediğini de itiraf etmeliyim. Bu denegin kapıda karşılaştığı maskelerin kullanıldığı bu davranış biçimi alışılmışın dışında. Üstelik, davranışı bu kadar abartılı ve kışkırtıcı olan bir rehberle hiç karşılaşmadım.

İlerideki bölümlerde dramının ruh grubu etkinliklerinde ne kadar önemli bir rol oynadığını göreceğiz. Scanlon'un grubunun bir inanç sistemini dışa vurmak için sembolik bir davranış olarak maskeleri kullanması deneyimlerime göre oldukça benzersiz bir kullanım. Maskelerin kültürel hayatımızda çok eskiye dayanan bir geleneği vardır; bu gelenekte tanrısal ve şeytani güçlerin kişileştirilmesi saygı gösterilen ruhları onurlandırmak ve korku duyulanların taklidini yapmak için kullanılmıştır. Şeytan maskesi zararlı bir ruha yönelik kabile geçmişine dayanan bir defetme geçmişine sahiptir. Vaka 18 mistik spiritüel uygulamaların bir ruh grubunun yöneticisi tarafından öğrencileri için bir uyandırma çağrısı görevi yapacak şekilde yeryüzünden alındığı bir vakadır.

Spiritüel Enerji Onarımı

Ruh Enerjisi

Ruhu fiziksel biçimde tanımlayamayız, çünkü böyle bir tanım yapmak bir sınıra sahip değilmiş gibi görünen bir şeye sınırlar yükleyecektir. Ben ruhu zeka sahibi ışık enerjisi olarak görüyorum. Bu enerji elektromanyetik kuvvete benzeyen titreşimsel dalgalar olarak işlev yapar ama yüklü madde parçacıklarının sahip olduğu sınırlamalar yok görünmektedir. Ruh enerjisi tek biçimli bir enerji gibi değildir. Tıpkı bir parmak izi gibi, her ruhun kendi biçim, bileşim ve titreşimsel dağılımı açısından sadece kendine özgü olan bir kimliği vardır. Ruhun gelişim özelliklerini renk tonlarıyla ayırabiliyorum, yine de bu tonların hiçbirisi ruhun bir varlık olarak ne olduğunu göstermez.

Ruhun birçok bedenlenme boyunca çeşitli insan zihinlerinde nasıl etkileştiği ve sonradan ruh dünyasında ne yaptığı konularındaki incelemeler sonucunda ruhun arzusunun kusursuzluğa ulaşmak gibi bir şey olduğunu görmeye başladım. Ama bu da bana ruhun ne olduğu konusunda bir şey söylemiyor. Ruh enerjisini tam olarak anlamak için, ruhun yaratılışının ve aslında onun kaynağının bilincinin bütün yönlerini bilmemiz gerekecektir. Bu, ölümden sonra yaşamın sırlarını araştırma konusundaki bütün çabalarıma rağmen benim bilemeyeceğim bir kusursuzluktur.

Bu durumda, bu muazzam enerji cevherinin eylemlerini, onun insanlar ve olaylara nasıl tepki verdiğini ve hem fiziksel hem de zihinsel ortamlarda ne yapmaya çalıştığını inceleme işiyle baş başa kalıyorum. Ruhun varlığı saf düşünceyle başlıyor ve bu düşünce tarafından biçimlendiriliyorsa, ölümsüz bir varlık

olarak yine bu düşünce tarafından sürdürülüyor demektir. Ruhun kendine özgü karakteri onun yaşama daha büyük bir uyum ve denge katacak bir şekilde kendi fiziksel ortamına etki etmesini sağlayacaktır. Ruhlar bir güzellik, imgeleme ve yaratıcılık ifadesidir. Kadim Mısırlılar ruhu anlamaya başlamak için kişinin, kalbi dinlemek zorunda olduğunu söylemişlerdir. Ben de onların haklı olduğunu düşünüyorum.

Kapıdaki Standart Tedavi

Ötedünyaya geçip rehberlerimiz tarafından karşılandığımızda, onların başlangıç olarak kullandıkları tekniklerin iki genel kategoriye girdiğini buldum.

1. Sarmalama. Burada geri dönen ruh kendi rehberinin güçlü enerjisinin büyük bir dairesel kümesiyle tamamen sarmalanır. Ruh ve rehber bir araya geldikçe, ruh sanki her ikisinin de bir kabarcıkla kaplandığını hisseder. Bu, deneklerimin vecd içinde anlattıkları daha yaygın bir yöntemdir.

2. Odak etkisi. Bu alternatif başlangıç temasının prosedürü biraz daha farklı uygulanır. Rehber yaklaştıkça, enerji rehberin seçimine göre herhangi bir yönden ruhun eterik bedeninin kenarlarındaki belli noktalara uygulanır. Elimizden ya da yanlamasına bir konumdan omuzlarımızın üstünden tutulabiliriz. İyileştirme eterik beden belirlenen bir noktadan, ardından derin bir iç işleyişin geldiği fırçalama tarzı bir okşama biçiminde başlar.

Bu iki yöntemden hangisinin seçileceği, o anda ruh enerjimizin durumuna ve rehberin tercihinin bağlıdır. Her iki durumda da biz ileri doğru fırlatılırken doğrudan kuvvetli, canlandırıcı bir enerji söz konusudur. Bu bizim nihai spiritüel hedefimize yolculuğun başlangıç evresidir. Daha ilerlemiş ruhlar, özellikle hasar görmemiş durumdaysalar, genellikle sevecen bir enerji kuvvetinden yardım almaya gereksinim duymazlar.

Vaka 1’de, Alice’in kullandığı teknikleri gözden geçirirsek, henüz bir rehber olmayan birisi tarafından yaşayan bir insan üzerinde hem odak etkisinin hem de sarmalamanın çeşitli öğelerini görürüz. Son bölümde işlediğimiz diğer vakalar da bunun bir rehber statüsüne ulaşmadan önce iyileştirici enerjinin kullanımı konusunda eğitime başladığımız bir yol olduğunu göstermektedir. Başlangıçtaki temastan sonraki zindelik anları süresince, rehberlerimiz benim enerji nüfuzu adını verdiğim şeyi de ustaca uygulayabilirler. Enerji transferinin bu tamamlama etkisi kahvenin filtreden geçirilmesine benzer şekilde anlatılmıştır. Vaka 8’de eşi Charles’ı koklamanın dahil olduğu bir enerji filtresyonu işlemi kullanmıştır.

Ruh dünyasının hem içinde hem de dışında, duygusal ve fiziksel hasarın iyileştirilmesi bir iyilik kaynağından çıkar. Pozitif enerji, özü ve bilgeliğinin de aktarıldığı göndericiden ruhun varlığının her bölümüne akar. Deneklerim, canlandırıcı bir elektrik akışına benzediğini söylemek dışında, bu asimilasyonun güzelliğini ve süptelliğini anlatamamaktadırlar.

Kapıdaki Acil Tedavi

Ruhlar, ruh dünyasına açılan kapıya enerjileri kötüleştirmiş bir durumda gelirlerse, bazı rehberlerimiz acil tedavi uygulatırlar. Bu tedavi ruhun, ruh dünyasında daha fazla ilerlemeden önce meydana gelen, fiziksel ve zihinsel bir iyileştirme uygulamasıdır. Danışanlarımdan biri son yaşamında bacağının da koptuğu bir araba kazasında ölmüştü. Bana bu deneyimin sonucu olarak kapıda meydana gelenleri şöyle anlatmıştı:

Kapıya geldiğimde, rehberim enerji auramdaki boşlukları gördü ve hemen hasar görmüş durumdaki enerjiyi yerine sevk etmeye girişti. Doldurarak, yeniden biçim vererek ve kaba kenarları ve kırılmış aralıkları düzleyerek yeniden bütün olmamı sağlayacak şekilde enerjimi bir kil yığını gibi biçimlendirdi.

Ruhların ruh dünyasına taşıdığı eterik beden ya da ruh bedeni, geride bıraktıkları fiziksel bedeninin bir taslağıdır. Aslında, o tıpkı bir sürüngenin derisi gibi henüz değiştirmedığımız insan biçiminin bir izidir. Her ne kadar daha sonrasında onu renkli, ışıldayan bir enerji biçimi şeklinde doğal olarak yaratabiliyorsak da bu kalıcı bir durum değildir. Geçmiş bir yaşamdan hasar görmüş bedeninin etkilerinin, gereği gibi programlanması kaldırıldığı sürece, bazı insanların o anki fiziksel biçimlerini etkileyebileceğini biliyoruz, öyleyse tersi de niye mümkün olmasın? Ölüm anında kendi beden biçimlerini tümüyle bırakan ruhlar vardır. Bununla birlikte, yaşadıkları hayattan fiziksel ve duygusal yaralar almış olan birçok ruh bu hasar görmüş enerjinin iziyle geri dönerler.

Bozulmalar ve ruhun iyileştirilmesi açısından bakıldığında, ruh dünyasındaki öğretmenlerden de öğrencilerden de birçok şey öğrendim. Bir sonraki vaka benim için biraz sıra dışı bir vakaydı; bu vakada bir öğrenci rehber, hasar görmüş durumdaki enerjiyi kapıda gereği gibi ele alamamıştı. Bu vakadaki deneyim 1. Dünya Savaşındaki bir muharebe sırasındaki ağır bir bombardımanda havaya uçtuğu zor bir hayattan henüz çıkmıştı.

- Vaka 19 -

Dr. N: Bu savaş alanındaki toz toprak içinde ölümünün ardından parlak ışığa doğru ilerledikçe ne görüyorsun?

D: Beyaz bir cüppe giymiş bir figür bana doğru geliyor.

Dr. N: Kim bu figür?

D: Kate. O yeni bir öğretmen, bizim grubumuza yeni atandı.

Dr. N: Bana onun görünümünü ve sana yaklaştıkça sana neler söylediğini anlat.

D: Genç, nispeten ifadesiz bir yüzü, geniş bir alnı var. Kate huzur yayıyor... bunu hissedebiliyorum... ama bir sorun da var ve... (gülüyor) bana yaklaşmayacak.

Dr. N: Niye yaklaşmasın ki?

D: Enerjim kötü durumda. Bana "Zed, kendini iyileştirmen gerek!" diyor.

Dr. N: Bu çabada sana niçin yardım etmiyor Zed?

D: (yine yüksek sesle gülererek) Kate savaştan... ve öldürülmüş olmaktan kaynaklanan negatif enerjime yaklaşmak istemiyor.

Dr. N: Bir rehberin parçalanmış bir durumdaki enerji konusunda böyle bir sorumluluktan kaçındığını hiç duymamıştım Zed. Kirlenmekten mi korkuyor?

D: (hala gülüyor) Onun gibi bir şey. Kate'in bu tür bir işte daha yeni olduğunu anlamalısın. Kendinden hoşnut değil... bunu anlayabiliyorum.

Dr. N: Enerjinin şu anda nasıl görüldüğünü anlat.

D: Enerjim düzensiz, karışık ve pis. Topak topak olmuş durumda... siyah bloklar var... düzensiz... hizada tamamen çıkmış.

Dr. N: Bunun nedeni ölüm anında bedeninden yeterince hızlı kurtulamamış olman mı?

D: Orası kesin! Birliğim gafil avlanmıştı. Ölümün geldiğini anladığımda kendimi normal olarak (bedenden) ayırdım.

Not Bu vaka ve daha birçoğu bana ruhların çoğu kez bedenlerini şiddetli bir ölümden saniyeler önce terk ettiklerini öğretti.

Dr. N: Pekala, enerjini yeniden düzenleme konusunda Kate yardımcı olamaz mı?

D: O yorgun... biraz... Sanırım şu an bu onun için çok fazla.

Dr. N: Peki sen ne yapıyorsun?

D: Onun önerisini dikkate alıp kendime yardım etmeye çalışarak işe başlıyorum. Pek başarılı olamıyorum, karman çorman durumda. Sonra güçlü bir enerji akımı üzerime

çarpmıyor, tıpkı bir yangın hortumundan çıkan su gibi, benim kendimi yeniden biçimlendirmeye ve o savaştan kalan negatif izlerin bazılarını temizlemeye başlamama yardımcı oluyor.

Dr. N: Ben yeni dönmüş, hasar görmüş durumda olan ruhların üzerine enerjinin yağdırıldığı bir yer olduğunu duymuştum. Şu anda bulunduğun yer orası mı?

D: (gülerek) Sanırım öyle... bu benim rehberimden, Bella'dan geliyor. Onu şimdi görebiliyorum. Bu tür şeylerde gerçek bir profesyoneldir. Kate'in arkasında duruyor ve ona yardım ediyor.

Dr. N: Peki sonra ne oluyor?

D: Bella kayboluyor ve Kate bana yaklaşıp ellerini etrafıma koyuyor, sonra da beni götürürken konuşmaya başlıyoruz.

Dr. N: (bilerek kışkırtıyorum) Sana bir cüzamlı gibi davrandıktan sonra Kate'e hala güveniyor musun?

D: (sert bir ifadeyle bana kaşlarını çatarak) Daha neler... Bu çok küçük bir zorluk. Bu tür bozulmuş ve düzensiz enerjiyle nasıl çalışılacağını öğrenmesi çok sürmeyecek. Onu çok severim. Bir sürü yeteneği var... şu anda ise, mekanik bu yeteneklerden biri değil.

Daha Az Hasarlı Ruhlar İçin İyileşme Yerleri

Ruh dünyasına açılan kapıda ruhun aldığı özel enerji tedavisine bakmaksızın, geri dönen ruhların pek çoğu en sonunda gruplarına katılmadan önce bir tür iyileştirme istasyonuna uğrayacaklardır. En ilerlemiş ruhlar dışında ruhların hepsi, ruh dünyasına geri geçişlerinde pozitif enerjileriyle temas kuracak ve sessiz iyileşme yerlerine giderken ihtiyacı olan ruhlara eşlik edecek olan iyi ruhlar tarafından karşılanırlar. Kendi düzenli etkinliklerine doğrudan geri dönenler, bedenlenmelerinin ardından hala güçlü enerji örüntülerine sahip olan son derece gelişmiş ruhlardır.

Daha ilerlemiş ruhlar bir yaşamın ardından diğer ruhlara göre çok daha hızlı bir şekilde zorlukların ve sıkıntıların üstesinden gelir gibi görünmektedir. Birisi bana şöyle demişti: “Birlikte çalıştığım insanların pek çoğu durup dinlenmek zorunda ama benim bir şeye ihtiyacım yok. Geri dönmek ve programıma devam etmek için çok büyük bir acelem var.”

Geri dönen ruhlara yönelik pek çok iyileşme yeri, ruh dünyasına bir tür yeniden oryantasyonu içerir. Bu oryantasyon, ruhun durumuna bağlı olarak, yoğun ya da orta düzeyde olabilir. Bu genellikle henüz tamamlanmış olan hayatın ön bir gözden geçirmesini içerir. Daha derinlemesine danışma daha sonra grup görüşmelerinde rehberlerle ve İhtiyarlar Meclisimizle gerçekleşecektir. Ruhların Yolculuğu’nda bu oryantasyon süreçlerinden bahsetmiştim. İyileşme alanlarının ortamı anılarımızın yarattığı tanınabilir dünyevi ortamlar ve spiritüel rehberlerin iyileşmeyi destekleyeceğini düşündükleri şeylerdir. Oryantasyon ortamları her yaşamımızdan sonra aynı olmaz. Bir kadın bana 1944 yılında bir Alman toplama kampında öldüğü bir yaşamın ardından şunları anlatmıştı:

Henüz tamamlanmış olan yaşama bağlı olarak fiziksel görünümde süptil farklılıklar olur. Büyük bir korku, soğuk ve karanlıkla dolu bir yaşamdan yeni dönmüş olduğum için, her şey kederimi hafifletecek şekilde çok parlak. Hatta yanı başımda rahat bir ateş bile var, bu yüzden fazladan bir sıcaklık ve neşe de hissedeceğim.

Ruh dünyasına geri dönünce, deneklerim genellikle kendilerini bir bahçe ortamında bulduklarını anlatır, bazıları ise bir kristalin içinde olduklarını söyleyebilir. Bahçe bir güzellik ve sükunet görünümü sunar, peki ya kristal neyi temsil eder? Benim kristaller hakkında duyduklarım, oryantasyon odalarındakine benzemez. Örneğin, kristal mağaralar bir yaşam bittikten hemen sonra tek başına kalıp düşünmek için zaman ayıran bazı insan-

ların zihinlerinde belirir. Aşağıda kristal bir iyileşme istasyonu hakkında tipik bir ifade verilmiştir:

Benim iyileşme yerim bileşim olarak kristaldır, çünkü kristal düşüncelerime bağlanmama yardımcı olur. Kristal duvarlarda ışığın prizmalarını yansıtan çok renkli taşlar vardır. Bu kristallerin geometrik açıları ortalıkta çaprazlama gidip gelen ve düşüncelerime berraklık kazandıran hareketli ışık şeritleri yayar.

Kristaller hakkında bilgi sahibi olanlarla ve bazı danışanlarım ile transtan çıktıktan sonra konuştuğumda, kristallerin bir enerji dengelemesi yoluyla düşüncenin nitelik olarak değerinin artmasını temsil ettiğini fark etmeye başladım. Şamanik bir araç olarak, kristalin bizim titreşim örüntümüzü, bir yandan negatif enerjiyi salıverirken, evrensel bir enerji kuvvetine ayarlamaya yardımcı olduğu düşünülür. İyileştirme yoluyla genişlemiş bir bilinçten bilgelik yaratmak, bir spiritüel iyileşme yerinde olmanın başlıca nedenidir.

Bir sonraki örneğimiz ise bir bahçe ortamıyla ilgili. Birçok yaşamdır alçakgönüllülük üzerine çalışmakta olan bir danışanım olmuştu. İlk bedenlenmelerinde, genellikle bir insan olarak, bu ruh kibirli, küstah, hatta insafsız denebilecek bedenlere sıkışıp kalmıştı. Tam bir döngü sonucunda, bu kişinin son yaşamı pasiflik eğiliminde olan kabul edici nitelikte bir yaşam olmuştu. Bu yaşam danışanımın karakterinin fazlasıyla dışında olduğu için, bu ruh iyileşme yerine vardığında bir başarısızlık duygusu söz konusuydu. Sonra da bana şunları anlatmıştı:

İçinde söğüt ağaçları ve ördeklerin yüzdüğü bir havuz olan daire biçiminde güzel bir bahçedeyim. Burası çok dingin ve bu ortam son performansım bittiğinde yaşadığım hevesimin ve cesaretimin kırılmasına dair hisleri hafifletiyor. Rehberim Makil beni asmalar ve çiçeklerle örtülü bir çardağın altındaki mermerden bir banka götürüyor.

Boşuna harcadığımı düşündüğüm son yaşamım hakkında canım fazlasıyla sıkkın, çünkü her defasında bir uçtan diğerine giderek bedelini fazlasıyla ödemiştim. Makil gü-lümsüyor ve bana hafif şeyler ikram ediyor. Birlikte nektar içip meyve yiyor ve ördekleri seyrediyoruz. Biz bunu yaparken eski fiziksel bedenimin aurası benden giderek uzaklaşıyor. Kendimi sanki neredeyse boğuluyormuşum da sonrasında oksijen olarak onun bu güçlü enerjisiyle sarmalanıyormuşum gibi hissetmeye başlıyorum.

Makil çok ince bir ev sahibi ve beslenmeye ihtiyacım olduğunu biliyor, çünkü kendimi eleştirel bir tarzda yargılıyorum. Kendime karşı ona kıyasla hep daha sert olmuştumdur. Geçmiş hatalarıma dair aşırı düzeltme çabalarım ve yapmayı isteyip de yapamamış ya da belki kısmen yapmış olduğum şeyler hakkında konuşuyoruz. Makil yine de bu yaşamdan bir şeyler öğrendiğimi söyleyerek beni cesaretlendiriyor; bu da bir sonraki yaşamımın daha iyi olmasını sağlayacak. Bana önemli bir noktanın değişmekten korkmamam olduğunu açıklıyor. Bütün bu bahçe ve ortam çok rahatlatıcı. Kendimi daha iyi hissetmeye hazırım.

Böyle vakalardan öğrendiğim kadarıyla rehberlerimiz iyileşmemize yardımcı olmak için fiziksel bedenlerimizdeki duyu belleğimizi kullanıyorlar. Bunu yapmanın birçok yolu var, yukarıdaki vakada Makil'in kullandığı tat duyusu gibi. Ayrıca dokunma ve kokuyla ilgili betimsel sahneler olduğunu da duydum. Parlak, beyaz "sıvı enerji" akımları aldıktan sonra, ses ve çok renkli ışıklar içeren başka tedaviler anlatan deneklerim de olmuştu:

Arındırıcı duşumdan sonra, yeniden dengeleme yerinin yanındaki bir odaya geçiyorum. Bu odanın merkezine doğru süzülürken, yukarıda muazzam bir ışıldak düzeni olduğunu görüyorum. Adımın seslendiğini duyuyorum: "Banyon, hazır mısınız?" Onaylamamın ardından, suyun üzerindeki sabun köpükleri gibi enerjimin kaynamasını

sağlayacak perdeye ulaşana kadar sesler titreşmeye başlıyor, tıpkı diyapazon gibi tınlayan sesler. Harika görünüyor. Daha sonra, ışıldaklar bir anda bir noktaya geliyor. Başlangıçta, yeşil renkte, yoğun bir iyileştirici ışık demeti üzerinden geçiyor. Sanki bir sahnedeymişim gibi çevremde daireler oluşturuyor. Bu ışık, değişmiş enerji düzeyimi görmem, ne kaybettiğimi ya da nasıl bir hasar gördüğümü anlamam ve düzeltmeler yapmam için tasarlanmış. Bunun daha etkili olduğunu düşünüyorum, çünkü enerjim ses titreşimleri sayesinde kabarıyor. Sonra sağlamlık için altın rengi, farkındalık için de mavi renkte bir ışık banyosu alıyorum. En sonunda, kendi pembeye çalan beyaz rengim ışıldakların biri tarafından yenileniyor. Bu çok sakinleştirici, rahatlatıcı ve sevgi dolu bir şey; bittiği zaman üzülüyorum.

Ciddi Biçimde Hasarlı Ruhların İyileştirilmesi

Misafir oldukları bedende özel bir tedavi gerektirecek kadar kirlenmiş olan bazı ruhlar vardır. Hayatta bu ruhlar kendilerine ve başkalarına çeşitli hasarlar vermişlerdir. Bu davranış yelpazesi öncelikle kasıtlı bir kötü niyetle başka insanların zarar görmesine yol açmış kötülük içeren eylemlere karışmış olan ruhları içerir. Bir dizi ömür boyunca yavaş yavaş kirlenmiş olan ruhlar da vardır, tamamen tek bir bedenden fena halde etkilenmiş olan ruhlar da. Her iki durumda da bu ruhlar inziva yerlerine götürülürler; bu yerlerde enerjileri tipik olarak geri dönen ruhlara kıyasla radikal bir tedaviden geçerler.

Ruhun kirlenmesi birçok biçimde olabilir ve bir bedenlenme süresince farklı şiddet dereceleri içerebilir. Misafir olunan zorlayıcı bir beden daha az deneyimli bir ruhun bozulmuş bir enerjiyle geri dönmesine yol açarken, daha ilerlemiş bir ruh aynı durumu nispeten bozulmadan atlatabilir. Ortalama bir ruh sürekli korku ve öfkenin hakim olduğu bir bedende yaşadığında, bu ruhun enerjisi gölgelenecektir. Buradaki asıl soru ne kadar gölgeleceği sorusudur.

Düşüncelerimiz, duygularımız, duygu durumlarımız ve tutumlarımıza, beynin algıladığı tehlike ve tehdit sinyalleri yüzünden vücuda salgılanan çeşitli kimyasallar aracılık eder. Dövüş ya da kaç mekanizmaları ruhumuzdan değil, primitif beynimizden kaynaklanır. Ruh hayata karşı biyolojik ve duygusal tepkilerimizi kontrol etme konusunda büyük bir güce sahiptir, ama birçok ruh fonksiyonel olmayan bir beyni düzenleyemez. Ruhlar bu şekilde bozulmuş bir bedenden ayrıldıklarında, bu yaraları beraberlerinde taşırlar.

Kendime ait bir delilik kuramım var. Ruh cenine gelir ve beğin doğduğu zamanla birlikte insan zihniyle eriyip kaynaşmaya başlar. Bu çocuk organik beyin sendromları, psikozları ya da önemli duygusal bozuklukları olan bir yetişkin halini alırsa, sonuçta ortaya anormal davranış çıkar. Mücadele eden ruh tam olarak asimile olmaz. Bu ruh misafir olduğu bedenin sapkın davranışlarını artık kontrol edemediğinde iki persona, ayrılmış kişilikler halinde birbirinden kopmaya başlar. Bir kişinin kendine ve başkalarına karşı tehlikeli bir hale gelmesine katkıda bulunan birçok fiziksel, duygusal ve çevresel etken söz konusu olabilir. İşte hasar görmüş olan da bu bileşik Benliktir.

Sapkın insan davranışlarını denetim altında tutma gücünü kaybetmiş olan ruhlar için tehlike işaretlerinden biri, bir yakınlık ve içtenlik yoksunluğu, şiddete yönelik bir eğilim sergileyen bedenlerde yaşanan bir dizi hayatları olmasıdır. Bu durum bir domino etkisine sahiptir. Bir ruh son bedende yaşananların üstesinden gelmek için aynı türde bir beden ister. Özgür irademiz olduğu için, rehberler hoşgörülüdürler. Bir ruh, o zihnin bir parçası olduğu için denetim altına alınamıyor diye, bozuk bir insan zihninin sorumluluğundan muaf tutulmaz. Daha yavaş öğrenen ruhlar için sorun, onların suçu yeni bir kötülük düzeyine çıkaran bir bedende bulunmadan önce bir dizi yaşam mücadelesi yaşamış olabilmeleridir.

Peki, ruh dünyasına döndüklerinde bu rahatsız ruhlara ne olur? Bu konuya ciddi biçimde hasar görmüş ruhların götürüldüğü bir yeri bana dışarıdan gören birinin bakış açısından anlatan bir danışanımdan yaptığım bir alıntıyla başlayacağım. Bazı deneklerim bu alana Gölgeler Şehri demektedir:

Negatif enerjinin yok edildiği yer burasıdır. Negatif enerjiye sahip çok sayıda ruhun toplandığı bir yer olduğu için burası biz dışarıda olanlara göre karanlıktır. Dehşete bulaşmış olan ruhların değişim geçirdiği bu yere biz gidemeyiz. Zaten oraya gitmek de istemeyiz. Burası bir iyileştirme yeridir, ama uzaktan bakıldığında karanlık bir deniz gibi görünür. Üstelik ben buraya parlak, güneşli bir kumsaldan bakıyorum. Bu alanın çevresindeki bütün ışık kontrast olarak daha parlaktır, çünkü pozitif enerji parlak ışığın daha büyük iyiliğini belirler.

Bu karanlığa dikkatlice baktığınızda, onun tamamen siyah değil de koyu yeşil bir karışım olduğunu görürsünüz. Bunun orada çalışan şifacıların bileşik kuvvetlerinin bir özelliği olduğunu biliyoruz. Bu alana götürülen ruhların aklanmadığını da biliyoruz. Eninde sonunda bir şekilde başkalarına yaptıkları yanlışları telafi etmeleri gerekir. Kendilerini tamamen pozitif enerjiyle yenilemek için yapmaları gereken şey budur.

Hasar görmüş ruhları tanıyan deneklerim bana kötü eylemlere dair korkunç anıların tamamının silinmediğini anlatmışlardır. Ruh kötülük içeren bir yaşama dair anıların bir bölümünü hatırd tutmazsa, sorumlu olmayacağı bilinir. Ruhun bu bilgisi gelecekteki kararlarla ilişkilidir. Bununla birlikte, ruh dünyasında ruhun yeniden canlanması merhametlidir. Ruh, zihni tedaviden sonra misafir olduğu eski bedenlerde başkalarına verdiği zararlarla ilgili dehşetli anıların tamamını hatırd tutmaz. Bu doğru olmasaydı, suçluluk duygusu ve böyle yaşamlarla çağrışım o ruh için fazlasıyla boğucu olabilir, bu yüzden de bu yanlışları telafi etmek için yeniden bedenlenmeyi reddedebilirdi. Bu ruhlar kendilerini

umutsuzluk bataklarından çıkaracak güvenden de yoksun olurlardı. Misafir oldukları bedenlerde yaptıkları eylemler nedeniyle yeryüzüne geri dönmelerine izin verilmeyecek kadar kötü olan ruhlar olduğunu biliyorum. Ruhlar, potansiyel olarak kötü niyetli bedenleri gelecekte kontrol altında tutabileceklerine ait bir beklentiyle iyileştirilerek güçlendirilirler. Elbette bir kez yeni bedenimizde olduktan sonra, belirli bir geçmiş yaşamın hatalarına dair bellek yitimi niteliğindeki bloklar bizim ilerleme göstere-meyecek kadar engellenmemizi önler.

Orta derecede hasar görmüş ruhlarla ciddi biçimde hasar görmüş ruhlar arasında rejenerasyon süreçleri açısından farklılıklar vardır. Enerji tedavilerinin türleri hakkında çeşitli açıklamaları dinledikten sonra şu sonuca vardım: Enerjinin yeniden biçimlendirilmesi daha kolay bir yöntem olmakla birlikte, enerjinin biçiminin değiştirilmesi daha radikal bir enerji arındırma yaklaşımıdır. Yine de bu söylediklerim fazlasıyla basitleştirilmiş şeyler, çünkü bu ezoterik teknikler hakkında bilmediğim çok şey var. Enerjinin yeniden yapılanması sanatı yeniden bedenlenmeyen, dolayısıyla ofisimde sorularıma yanıt vermeyecek olan üstatlar tarafından uygulanan bir sanattır. Ben eğitim görmekte olanlarla çalışıyorum. Vaka 20, enerjinin yeniden biçimlendirilmesinin mekanığına dair bazı içgörüler sağlayacak ve Vaka 21 de biçim değiştirmeye değinecektir.

- Vaka 20 -

Bu vakadaki deneğim o dönemde uzmanlık alanı hastaların dengsiz enerji örüntülerinin yeniden kutuplanması (repolarizing) olan, kiropratik ve homeopati alanında çalışan bir pratisyen hekimdir. Bu danışan binlerce yıl boyunca yeryüzünde bir şifacı olarak bulunmuş bir kişidir ve ruh dünyasındaki adı Selim'dir.

Dr. N: Selim, bana ruh dünyasındaki ilerlemiş düzeydeki iyileştirme grubunu ve içinizden beşinin özel enerji eğiti-

mi aldığınızı söyledin. Çalışmanız hakkında daha fazlasını bilmek istiyorum. Bana ilerlemiş çalışma grubunuza ne dendiğini ve ne yaptığınızı anlatarak başlayabilir misin?

D: Biz rejenerasyon alanında eğitim görüyoruz. “Nezaret” yerinde, değişmiş enerjiyi yeniden düzenlemek... yeniden biçimlendirmek için çalışıyoruz.

Dr. N: Bu yer enerjisi bozulmuş ruhlar için düzenlenmiş bir alan mı?

D: Evet, kötü durumda olanlar için. Doğrudan gruplarına geri dönmeyecek olanlar için. Onlar nezaret yerinde kalacaklar.

Dr. N: Bu saptamayı ruh dünyasına açılan kapıda mı yapıyorsunuz?

D: Hayır, ben yapmıyorum. Ben henüz bu statüye ulaşmış değilim. Bu kararı beni eğiten üstatları çağırarak olan rehberlerimiz alır.

Dr. N: Öyleyse bana şunu söyle Selim, ciddi biçimde hasar görmüş olan bir ruh, ruh dünyasına geçtikten sonra senin tarafında neler oluyor?

D: Bu enerji iyileştirmesine yardımcı olabileceğim düşünülüyorsa eğitmenim tarafından çağrılır, sonra da nezaret yerine giderim.

Dr. N: Lütfen bana “nezaret yeri” terimini niçin kullandığını ve bu yerin neye benzediğini açıklar mısın?

D: Hasar görmüş ruh tekrar sağlıklı olacak şekilde yeniden oluşturulması tamamlanana dek burada tutulur. Bu alan bir... bir arı kovani yapısı biçiminde düzenlenmiştir... hücre hücredir. Her ruhun bu iyileşme süresince ikamet edeceği kendine ait bir yeri vardır.

Dr. N: Bu, yeni ruhların yaratıldıktan sonra ve gruplara atanmadan önceki kuluçka dönemleri hakkında duymuş olduğum tariflere çok benziyor.

D: Doğru... bu yerler enerjinin beslendiği yerlerdir.

Dr. N: Öyleyse, bu arı kovarı alanları aynı yerde ve aynı amaç için mi kullanılıyor yani hem rejenerasyon hem de yaratma için?

D: Hayır, değil. Ben hasar görmüş ruhların yerinde çalışıyorum. Yeni yaratılmış ruhlar hasar görmemiş bir durumdadır. O yerler hakkında sana hiçbir şey söyleyemem.

Dr. N: Tamam Selim, bilgi ve deneyim sahibi olduğun o alanlar hakkındaki bilgiyi takdir ediyorum. Peki, sence bu tür bir işe atanmış olmanın sebebi nedir?

D: (gururla) Bunun sebebi birçok hayat boyunca yaralı insanlarla çalışmış olmam. Bir yeniden oluşturucu olarak uzmanlaşıp uzmanlaşamayacağımı sorduğumda, bu isteğim kabul edildi ve bir eğitim sınıfına atandım.

Dr. N: Peki ciddi biçimde yaralanmış bir ruh, nezaret yerine geldiğinde yardım etmek için çağrılacak ruh sen misin?

D: (başını hayır anlamında sallayarak) Hayır, bu zorunlu değil. Benden sadece orta düzeyde hasar görmüş durumdaki enerji üzerinde çalışmak için rejenerasyon alanlarına gitmem istenir. Ben yeni başlayan biriyim. Daha bilmediğim çok şey var.

Dr. N: Pekala, bildiğin şeye büyük saygı duyuyorum Selim. Sana çalışma düzeyin hakkında sorular yöneltmeden önce, niçin hasar görmüş bir ruhun nezaret yerine gönderildiğini açıklayabilir misin?

D: Hasar görmüş ruhlar son bedenlerinden fena halde etkilenmiş durumdadırlar. Bunun yanı sıra birçoğu önceki hayatlarında da tekrar tekrar büyük sıkıntılar yaşamış ruhlardır. Hiç ilerleme kaydetmeden bir yaşamdan diğerine sıkışıp kalmıştır onlar. Misafir oldukları her beden onları biraz daha kirletmiştir. Ben, ister bir yaşamda ister birçok yaşamda olsun, enerjileri ciddi biçimde hasar görmüş durumda olanlardan çok bu ruhlarla çalışırım.

Dr. N: Yardım isteyen enerjileri yavaş yavaş tükenmiş olan

ruhlar mıdır, yoksa bu ruhlar nezaret yerine gelmeye zorlanırlar mı?

D: (aceleyle) Hiç kimse zorlanmaz. Onların yardıma çok ihtiyacı vardır, çünkü defalarca aynı hataları yaparak tamamen etkisizleşmişlerdir. Öğretmenleri onların hayatlar arasında yeterli derecede iyileşemediklerini görürler. Rejenerasyona ihtiyaçları vardır.

Dr. N: Ciddi biçimde hasar görmüş olan ruhlardan gelen de aynı yardım ihtiyacı mı?

D: (duraksama...) Pek öyle değildir. Bir yaşamın... ruhun benliğini bozacak kadar hasarlı olması mümkündür.

Dr. N: Acımasızca şiddet eylemlerinde bulunan varlıklar gibi mi?

D: Bu bir neden olabilir, evet.

Dr. N: Selim, bana ciddi biçimde tükenmiş ya da değişmiş enerjisi olan bir vaka üzerinde çalışmak için nezaret yerine çağrıldığında neler olduğuna dair elinden geldiğince ayrıntı verebilir misin?

D: Yeni gelenle karşılaşmadan önce, Onarım Üstatlarından biri yeniden oluşturacağımız enerji meridyenlerinin ana hatlarını verir. Hasar görmüş ruh hakkında bilinenleri gözden geçiririz.

Dr. N: Bu, cerrahların ameliyattan önce röntgenle hazırlık yapmasına benziyor.

D: (sevinçle) Evet, bu bana üç boyutlu bir imgelemede beklenen şey hakkında bir fikir verir. Enerji onarımıyla ilgili zorlukları severim.

Dr. N: Tamam, şimdi bana bu süreci anlat.

D: Benim bakış açımına göre üç adım var. Hasar görmüş enerjinin bütün parçacıklarını inceleyerek işe başlarız. Daha sonra bu kararmış blokaj alanları kaldırılır ve geriye kalan şey, yani boşluklar... yeni, arındırılmış bir ışık enerjisi verilerek yeniden dokunur. Güçlendirmek için onarılmış

enerjiye karıştırılır.

Dr. N: Yani sana göre enerjiyi yeniden dokumak, daha radikal bir şey değil de sadece onu yeniden biçimlendirmek anlamına mı geliyor?

D: Evet.

Dr. N: Peki sen bu operasyonun her adımıyla kişisel olarak ilgileniyor musun?

D: Hayır, ben ilk değerlendirme adımında eğitim alıyorum, ikinci adımda da biraz yardımcı olabiliyorum çünkü bu adımda değiştirmeler o kadar karmaşık değil.

Dr. N: Gerçekten çalışmaya başlamadan önce bir ruhun enerjisi ciddi biçimde bozulmuş durumdaysa gördüğün şey ne olur?

D: Bozulmuş enerji pişmiş yumurta gibidir; beyaz ışık katılaşmış ve donmuştur. Bunu yumuşatmalı ve siyah boşlukları doldurmamız.

Dr. N: Hadi biraz bu kararmış enerji hakkında konuşalım...

D: (araya girerek) Şunu da eklemeliyim ki bu bozulmuş, hasar görmüş enerji de... lezyonlar... yaratabilir. Bu çatlakların kendileri de birer boşluktur, radikal bir fiziksel ya da duygusal hasarın yol açtığı birer boşluk.

Dr. N: Bozulmuş enerjinin bedenlenmiş bir ruh üzerindeki etkileri nedir?

D: (duraksama...) Enerjinin benekli olduğu, düzgünce dağılmadığı yerler. Bu uzun süreli bir enerji kirlenmesi yüzünden olur.

Dr. N: İyileştirme için eski enerjinin arındırılmış yeni enerjiyle yeniden düzenlenmesi ve onarılmasından söz ettin. Bu nasıl yapılıyor?

D: Yoğun şarj ışın demetleriyle. Bu ince bir iş, çünkü kendi titreşimsel ayarını... ruhun ortaya koyduğu titreşimsel ayarla birbirine uygun bir dizide tutmak zorundasın.

Dr. N: Oh! Bu çok kişisel. Bir üstadın enerjisi, bir kanal olarak kullanılıyor?

D: Evet, ama pek deneyimim olmadığı için hakkında bilgimin olmadığı ya da kullanmadığım başka arındırılmış yeni enerji kaynakları da var.

Dr. N: Selim, bana enerjinin nasıl yumuşatıldığını ve doğru yerlere nasıl geri akıtıldığını anlattın, ama beni arındırılmış yeni enerjinin katılması ilgilendiriyor. Tüm bu yeniden yapılandırmayla bu ruhların ölümsüz kimliğini değiştirmiş olmuyor musunuz?

D: Hayır, biz orada olanı güçlendirmek için... değişiklik... yaparız... ruhu orijinal formuna yaklaştırmak için. Bunun yeniden olmasını istemeyiz. Onları geri istemeyiz.

Dr. N: Peki tamamlandıktan sonra onarım çalışmanızı test edebilmeniz bir yolu var mı?

D: Evet, onarımlarımızın yapısından bunu süzüp süzemediğimizi görmek için iyileştirilmiş ruhun çevresinde, bir sıvı olarak, simülasyonu yapılmış bir enerji alanı oluşturabiliriz.

Dr. N: Son bir soru daha Selim. İşinizi bitirdiğinizde, iyileştirilmiş ruha ne olur?

D: Bu değişir. Hepsi bir süre daha bizimle kalır... sesle... titreşimsel müzikle... ışıkla... renkle yapılan bir iyileştirme vardır. Bu ruhlar serbest kaldığında ise bir sonraki bedenlenmeleri ve beden seçimlerinden daha fazla bakım alırlar. (iç çekiyor) Ruh önceki hayatlarında başkalarına zarar vermiş bir bedende bulunmuşsa... biz bu ruhları geri gitmeleri ve yeniden başlamaları için kuvvetlendiririz.

Bir sonraki vakam ciddi bir biçim değiştirme örneğidir. Vaka 21 benim melez ruh dediğim özel bir ruh sınıfını içermektedir. 8. Bölümdeki Vaka 61 de bu tip ruhla ilgili bir başka örnektir. Melez ruhların, yakın zamanlarda buraya gelmeden önce yabancı

dünyalarda bedenlenmiş oldukları için yeryüzünde kendilerine zarar vermeye özellikle eğilimli olduklarına inanıyorum. Gezegenimize uyum sağlamakta büyük güçlükler çeken melez ruhlar vardır. Bunun nedeni de muhtemelen bu ruhların buradaki ilk bedenlenmelerinin son birkaç bin yıl içinde olmasıdır. Diğer ruhlar yeryüzüne zaten uyum sağlamış burayı daha iyisi için terk etmiş durumdadır. Danışanlarımın dörtte birinden daha azı hayatlar arasında başka dünyaları ziyaret etmeyle ilgili anıları hatırlayabilmektedir. Bu etkinlik kendi başına melezler için geçerli değildir. Vakalarımın daha da küçük bir oranı ise yeryüzüne gelmeden önce gerçekten yabancı dünyalarda bedenlenmeyle ilgili anılara sahiptir. Bunlar melez ruhlardır.

Melez ruh genellikle birtakım nedenlerden ötürü fiziksel yaşamlarını gezegenimizde tamamlamaya karar vermiş olan daha yaşlı bir ruhtur. Onların yaşlı dünyaları belki artık oturulamaz durumdadır ya da hayatın çok kolay olduğu rahat bir dünyada yaşamış ve yeryüzü gibi henüz kendi potansiyeline ulaşmamış olan bir dünyayla zor bir mücadele yapmak istemiş olabilirler. Bir dünyayı terk eden bir ruhun içinde bulunduğu koşullar ne olursa olsun, bu eski bedenlenmelerin tipik olarak insan beyninin zeka kapasitesinin biraz üstünde, yaklaşık olarak eşit ya da biraz altında olan yaşam biçimlerini içerdiğini buldum. Bunun nedeni tasarımıdır. Uzayda yolculuk yapma becerisi olan dünyalar gibi yeryüzündekinden çok daha ileri düzeyde bir teknolojiye sahip uygarlıkları olan gezegenlerde bedenlenmiş melez ruhlar daha zekidir, çünkü daha yaşlı bir soydandırlar. Ayrıca, daha önce telepatik bir dünyada deneyimi olan bir danışan olarak bir melez ruhla görüştüğümde, onların normalden daha fazla psişik yeteneklere sahip oldukları da dikkatimi çekmiştir.

Kimi zaman bir melez danışan, ancak ilk dünyalarının yeryüzündeki bir yere benzediğini bulana kadar, yeryüzündeki varoluşla başka fiziksel dünyalardaki eski bedenlenmelerini reddedecektir. Bir zamanlar Atlantis kıtasında yaşamla ilgili görüşler

güzel bir örnektir. Binlerce yıl önce yeryüzünde bir zamanlar Atlantis'in var olduğu olasılığını göz ardı etmeksizin, yeryüzünde ki birçok mitin, ruhların başka dünyalardaki önceki varoluşlara dair anılarından kaynaklandığına inanıyorum.

Melez ruh teriminin aramızda karışık bedenlenme kökenleri olan bu ruhlar için uygun bir terim olduğunu düşünüyorum. Böyle ruhlar insanlardan genetik olarak farklı bedenlerde var olarak gelişmişlerdir. Bu yaşamda gelişimlerine başka dünyalarda başlamış olan doğuştan yetenekli insanlar gördüm. Bununla birlikte, aşağıda bir Onarım Üstadı olma eğitimi gören 5. Düzey bir deneğin de anlatacağı gibi, bu deneyim konusunda bilinmeyen bir taraf da vardır.

- Vaka 21 -

Dr. N: Ciddi biçimde hasar görmüş ruhlarla çalıştığına göre, bana görevlerin hakkında biraz daha bilgi verebilir misin?

D: Ben bir kötülük bataklığında kaybolmuş ruhlarla çalışan özel bir birimdeyim.

Dr. N: (bu deneğin sadece yeryüzüne gelmeden önce başka dünyalarda bedenlenmiş ruhlarla çalıştığını öğrendikten sonra) Melez ruhlarla bu birimde mi ilgileniliyor?

D: Evet, zalim ruhlarla ilgilendiğimiz yer burası, bir onarım alanı.

Dr. N: Bir ruh için kullanılacak ne berbat bir ifade bu böyle?

D: Bununla canını sıkıttığım için özür dilerim, ama şimdiki hallerinde kurtarılamaz halde olacak kadar ciddi kötü eylemlere bulaşmış bir varlığa başka ne denir ki?

Dr. N: Biliyorum, ama insan bedeniyle ilgili birçok şey de vardır...

D: (sözümü keserek) Bunu bir özür olarak görmüyoruz.

Dr. N: Tamam, öyleyse çalışmanızın doğasıyla devam et lütfen.

D: Ben bir ikinci evre onarıcıyım.

Dr. N: Bu ne anlama geliyor?

D: Bu ruhlar bedenlerini kaybettiklerinde rehberleri ve belki de yakın bir arkadaşları tarafından karşılanırlar. Bu pek uzun sürmeyen birinci evredir, sonra korkunç eylemlere bulaşmış olan ruhlar buraya, bize getirilir.

Dr. N: İlk evre niçin diğer ruhlar için olduğu kadar sürmüyor?

D: Onların yaptıkları kötü işlerin, yeryüzünde yol açtıkları acının ve zararın izlerini unutmaya başlamalarını istemeyiz. İkinci evre onları kirlenmemiş ruhlardan ayırır.

Dr. N: Kulağa sanki cüzamlı bir topluluğu idare ediyormuşsunuz gibi geliyor?

D: (aniden) Bu sözden hoşlanmıyorum.

Dr. N: (özür diledikten sonra) Tanımladığın biçimiyle, kötü eylemler yapmış her ruhun melez ruh olduğunu söylemiyorsun, değil mi?

D: Elbette değil. Burası benim birimim. Ama şunu anlamalısın: Yeryüzündeki gerçekten kötü kişilerin bazıları melezlerdir.

Dr. N: Ruh dünyasının üstün bilgi sahibi üstatların bulunduğu bir düzen yeri olduğunu düşünüyordum. Bu melez ruhlar insan formundaki anormalliklere bulaşmışlarsa, yani insan bedeninin duygusal yapısına uyum sağlayamamış ruhlarsa, niçin buraya gönderilmişler? Bu bana ruh dünyasında da hata yapılabileceğini gösteriyor.

D: Büyük bir çoğunluk iyidir ve insan toplumuna büyük katkılar yaparlar. Bazıları kötü hale geldiği için bütün ruhları yeryüzüne gelme fırsatından yoksun mu bırakacaksın?

Dr. N: Hayır, tabii ki hayır. Devam edelim. Bu ruhlarla ne yapıyorsunuz?

D: Başkaları, benim üstümdekiler, onların kirlenmiş enerjilerini incelerler; bu inceleme sadece eski dünyalarının in-

san bedenleri üzerinde bıraktığı etkiler ışığında yapılır. Bunun ayrı bir vaka mı, yoksa o gezegenden diğer ruhların da yeryüzünde çeşitli sorunlar yaşayıp yaşamadığını bilmeleri gerekir. Durum öyleyse, o dünyadan diğer ruhların yeryüzüne bir daha gelmelerine izin verilmeyebilir.

Dr. N: Lütfen bana birimin hakkında daha fazlasını anlat.

D: Benim alanım tek bir ciddi suç işlemiş ruhlara ayrılma-mıştır. Bizler alışkanlık haline gelmiş zalimane yaşam biçimleriyle çalışırız. Bu ruhlara bir seçenek sunulur. Rehabilitasyon yoluyla enerjilerini temizlemek için elimizden geleni yaparız ve kurtarılabilecek durumda olduklarını düşünürsek, yol açtıkları acının aynısını yaşayacakları rollerde yeryüzüne geri gelmeleri için bir seçenek sunarız, ama bu çoklu sayıda olur.

Dr. N: Kurtarılabılır bir ruh yaşamda korkunç şeyler yapmış, ama büyük bir pişmanlık göstermiş bir ruh olabilir mi?

D: Belki.

Dr. N: Ben karmik adaletin cezai olmadığını düşünürdüm?

D: Doğrudur. Bu teklif bir denge kurma ve kurtulma fırsatını temsil eder. Genellikle birçok insana verdikleri acının aynısından eşit miktarda bir acıya katlanmak, bir yaşamdan daha fazla sürecektir. Çoklu sayıdan kastım bu.

Dr. N: Yine de pek çok ruhun bu seçeneği kabul edeceğini sanıyorum, doğru mu?

D: Hatalıysın. Pek çoğu aynı örüntülere yeniden düşecek kadar korku doludur. Ayrıca gelecek birkaç yaşam boyunca bir kurban olma cesaretinden de yoksundurlar.

Dr. N: Peki yeryüzüne geri gelmezlerse ne yapıyorsunuz?

D: Öyle bir durumda bu ruhlar kurtarılamaz diye düşündüğümüz ruhların yolundan gideceklerdir. Onların enerjilerini yayarız.

Dr. N: Yoksa bu da bir tür enerji biçim değiştirmesi mi?

D: Ah... evet... biz buna enerjinin dağıtılması deriz, yayma derken bunu kastediyorum. Elbette biçimi değiştirilir. Onların enerjilerini parçacıklar halinde dağıtırız.

Dr. N: Ben enerjinin yok edilemez olduğunu düşünüyordum. Bu kirlenmiş ruhların benliğini yok etmiyorsunuz, değil mi?

D: Enerji yok edilemez, değiştirilir ve dönüştürülür. Eski enerjinin bir parçasığını bizim kullanımımıza sunulan yeni, taze enerjiden dokuz parçacıkla karıştırabiliriz. Bu karıştırma kirlenmiş olanın etkisini yitirmesini sağlayacaktır, ama ilk benliğin küçük bir bölümü bozulmadan kalır.

Dr. N: Yani kirlenmiş ruhu zararsız kılmak için olumsuz kötülük enerjisi, aşırı dozda yeni iyilik enerjisiyle mi karıştırılıyor?

D: (gülerek) Mutlaka iyilik olması gerekmez, tazelik demek daha doğru.

Dr. N: Niçin herhangi bir ruh yayılmaya karşı çıkmaz?

D: Kendi yararları için bu prosedürleri kabul etmiş ruhlar kurtulsa ve en sonunda yeryüzünde ya da başka bir yerde verimli hayatlar sürse bile... herhangi bir benlik kaybını kabul etmeyecek ruhlar da vardır.

Dr. N: Peki sizin yardımınızı reddeden bu ruhlara ne oluyor?

D: Birçoğu arafa gidecektir sadece, bir inziva yerine. Onların en sonunda başına ne geldiğini ise bilmiyorum.

Daha önce de söylediğim gibi, ruhun kirlenmesi sadece fiziksel bedenden kaynaklanmaz. Elbette, son iki vakada anlatılan enerji hasarı ruhların kendilerinin de aynı zamanda kendi sıkıntılarına katkıda bulunan saf olmayan varlıklar olduğunu göstermektedir.

Devam etmeden önce, burada karmik seçimler hakkında bir ifadede bulunmak istiyorum, bu hepimiz için akılda tutulması

gereken önemli bir nokta. Hayatta büyük bir güçlüğü kurbanı olan insanlar görürüz; bu durum mutlaka onların daha önceki bir hayatta herhangi bir tür kötülüğün ya da suçun sorumluları olduğu anlamına gelmez. Böyle bir geçmişle ilişkisi olmayan bir ruh da büyük bir zorluk taşıyan bir yaşam için önceden gönüllü olarak başkalarına dair daha büyük bir duygudaşlığı ve empatiyi öğrenme amacıyla duygusal bir acının belli bir yönünü yaşamayı seçebilir.

Bir ruhun enerji hasarının orta düzeyde olduğu, Onarım Üstadının gerekli olmadığı özel bir ilgi gerektirdiği vakalar vardır. Aşağıdaki alıntı bir danışanımın, bir iyileşme istasyonunda çalışan istidatlı bir şifacı ruh hakkında anlattıklarıdır. Ben onu bir sahra hastanesinde çalışan bir savaş hemşiresi olarak düşünüyorum ki danışanım da bu fikre katılıyor:

Oh! Bu Numi... çok memnunum. Onu üç dört yaşamdır görmemiştim, ama onun programı silme ve onarım teknikleri mükemmeldir. Orada bakılan başka beş varlık daha var, ama onları tanımıyorum. Numi bana doğru gelip beni kucaklıyor. İçime geçiyor ve yorgun enerjimi kendi enerjisiyle karıştırıyor. Onun uyarıcı titreşimlerinin içime aktığını hissediyorum, küçük bir yeniden biçimlendirme de uyguluyor. Bu sanki benim enerjimi yaratan şeyden, yumuşak bir yeniden onaylama almam gibi. Çok geçmeden ayrılmaya hazır oluyorum ve Numi bir daha karşılaşınca dek beni gülererek uğurluyor.

Kendi Başına Kalan Ruhlar

Son bölümde fiziksel ölümü henüz yaşamış olan belirli işlevsel bozukluğu olan ruhların bedenlerinden nasıl ayrıldıklarını ve bir süreliğine inzivaya çekildiklerini anlattım. Bu ruhlar birer hayalet değildir, ama ölümü kabul etmez ve eve gitmek istemezler. Uygulamalarım sırasında bu kategoriye giren ve küçük bir oran oluşturan ruhlar kendileriyle bir kördüğüm içindedirler. Er geç

ruh dünyasının merkezine geri dönmek için empatik rehberler tarafından tatlılıkla ikna edilirler. Ben bu ruhlara sessiz ruhlar diyorum. Aynı zamanda bunun ruh dünyasındaki sağlıklı ruhların da belli dönemler için diğerlerinden uzakta kalmak amacıyla yaptıkları normal bir etkinliğin bir parçası olarak görüldüğünü de söylemeliyim. Kendi amaçlarını düşünmenin dışında, ruhlar bu süreyi yeryüzünde bıraktıkları insanlara ulaşmak ve onlarla temas kurmak için de kullanabilirler.

Bununla birlikte, inzivaya çekilmiş bir ruhun aksine kendi başına kalan bir ruh olarak gördüğüm başka bir sessiz ruh kategorisi de var. Burada kılı kırk yarıyorum gibi görünebilir, ama aralarında çok önemli farklılıklar bulunuyor. Kendi başına kalmak isteyen ruhlar iyileşme sürecinden geçmiş olan, yine de hala negatif enerji kirlenmesinin etkilerini kuvvetle hissedenden sağlıklı ruhlardır. İşte, bu konuyla ilgili bir vaka:

Her yaşamdan sonra iyice düşünmek için bir sığınağa giderim. Son bedenimden ne almak ve ne bütünleştirmek istediğimi, neyin önemsiz olduğu için atılacağını gözden geçiririm. Tam da şu anda cesareti alıyor ve kişisel kararlarımı devam ettirememeye özelliğimden kurtuluyorum. Benim için, burası bir ayıklama yeri. Alıkoymaya karar verdiğim şeyler karakterimin parçası haline gelir. Geri kalan ise atılır.

Ancak belli bir tür ruh uzun bir süre bu etkinlikle uğraşabilir. Genellikle, kendi başına kalıyorlarsa daha düşünceli olan daha ilerlemiş ruhlardır. Bu tür ruh başka insanları savunarak enerjisi tükenen doğal bir lider olabilir. Bu sınıfa giren böyle bir ruh olan Achem ile ilgili bir vaka var: Achem genellikle kendi pahasına başkalarının iyiliğine yönelik amaçlara kendini adanmış bir ruh.

- Vaka 22 -

Bu denek geçmiş yaşamında Fransız ordusunun Fas'ı kontrolü altına almasına karşı savaşmış ve 1934 yılında yakalanmıştı. Da-

yanıklı bir savaşçı olan danışanım Atlas Dağlarından Sahra Çölüne götürülmüş ve vermediği bilgiler yüzünden işkence görmüştü. Kazıkla yere bağlandıktan sonra yavaş yavaş ölmesi için sıcak güneşin altında bırakılmıştı.

Dr. N: Achem, lütfen Fas'taki yaşamından sonra niçin bu kadar uzun bir süre kendi başına kalman gerektiğini açıklar mısın?

D: Ben koruyucu bir ruhum ve enerjim henüz bu yaşamın etkilerinden kurtulmuş değil.

Dr. N: Koruyucu ruh nedir?

D: Biz içlerindeki iyiliğin ve yeryüzündeki çok sayıda insanın yaşamının daha iyi olması yönündeki büyük isteklerinin korunması için gerekli insanları korumaya çalışırız.

Dr. N: Fas'ta kimi korudun?

D: Fransız sömürgesine karşı olan bu direniş hareketinin liderini. O, özveriyle geçen yıllarım yüzünden halkımızın özgürlük için mücadele etmesine yardımcı olmada daha etkiliydi.

Dr. N: Bu çok zahmetli bir iş gibi görünüyor. Hayatlarınızda genellikle politik ve sosyal hareketler için mi çalışırsınız.

D: Evet, bir de savaşlarda. Bizler iyi amaçların savaşçılarıyız.

Dr. N: Bir grup olarak koruyucu ruhların sahip olduğu vasıflar nedir?

D: Biz değerli olan diğerlerine yardım ederken ateş altındaki soğukkanlılığımız ve dayanma gücümüzle dikkat çekeriz.

Dr. N: Peki, korumak istediğiniz insanlara zarar vermeye çalışanlarla mücadele ederken onların değerli olduğuna kim karar veriyor? Bu bana çok öznel bir şey gibi göründü.

D: Doğru, zaten bizim insanlara en iyi şekliyle nerede yardımcı olabileceğimizi önceden analiz ederek zaman geçirmemizin nedeni de bu. Bizim işimiz doğasından ötürü saldırmayla ya da savunmayla da ilgili olabilir, ama ilkesi olmayan vahşi bir eyleme girişmeyiz.

Dr. N: Tamam, şimdi de bu çabalardan sonra enerjinizin kanalizasyonu hakkında konuşalım. İyileşme duşu ya da başka türde bir onarım merkezi niçin sizi normale döndürmüyor?

D: (gülerek) Sen ona duş diyorsun, bense oto yıkama yeri derim! Bu her yerine pozitif enerjiyle masaj yapan dalgalı bir tüptür, tıpkı bir otomobil yıkama yerinin fırçaları gibi. Genç öğrencilerimden birkaçını son yaşamlarından sonra bu işlemden geçirdim, kendilerini harika hissettiler.

Dr. N: Öyleyse niçin otomobil yıkama yerinin sana faydası olmuyor?

D: (daha ciddi) Aslında negatif katışıklıklar giderilse de yeterli değil. Hayır, varlığımın özü o yaşamın zalimliği ve çektiğim işkencelerden etkilenmiş durumda.

Dr. N: Peki ne yapıyorsun?

D: Öğrencilerimi uzaklaştırıyor ve tamamen kendimle temas kurabileceğim inziva yerine gidiyorum.

Dr. N: Lütfen bana bu yer ve orada ne yaptığın hakkında anlatabileceğin her şeyi anlat.

D: Karanlık, etrafı çevrili bir yer... bazıları ona uyku odası der... dinlenmekte olan başkaları da var, ama gerçekte birbirimizi görmüyoruz. Şu anda sayımızın yaklaşık yirmi olduğunu hissediyorum. Çok tükenmiş durumdayız, bu yüzden bir süre herhangi bir kişiyle ilişki kurmak istemiyoruz. Bekçiler bize bakıyor.

Dr. N: Bekçiler mi? Onlar kim?

D: Yansızlığın Bekçileri karışmama konusunda ustadırlar. Onların hüneri bize kesinlikle kendi düşüncelerimize ka-

rışmadan yardım etmede yatar. Uyku odalarının sorumlularıdır.

Not: Görünüşe göre, Yansızlığın Bekçileri Onarım Üstatları seviyesi içinde bulunan bir alt alan. Başka adları da var, ama yansızlık onların herhangi bir iletişim olmadan dolaylı olarak iyileşmeye yardımcı oldukları anlamına geliyor. Danışanlarım bu varlıkların bakımlarındaki ruhlar için mutlak bir sessizliğe kendilerini adadıklarını söylüyorlar.

Dr. N: Bu pasif sorumlular nasıl görünüyor?

D: (kısa ve net bir şekilde) Onlar pasif değil. Sana şöyle bir resim verebilirim: Bir tapındaki keşişleri düşün. Bekçiler de pelerin giyiyor ve yüzlerini bir kukuleta örtüyor, bu şekilde bize bir kimlik sunmamış oluyorlar. Düşünceleri kapalıdır, ama oldukça hazırdırlar.

Dr. N: Peki siz dinlenirken sadece sizi gözlüyorlar mı?

D: Hayır, hayır... hala anlamıyorsun. Bize yardım etmede büyük bir beceriye sahiptirler. Onların ilgisi fiziksel bir yaşama gitmeden önce ruh dünyasında sakladığımız enerjinin gereği gibi düzenlenmesi ve infüzyonudur.

Dr. N: Ruhun bu kendini taksim etme yeteneği hakkında çok şey duydum. Niçin sadece kendi spiritüel alanınıza gidemiyor ve enerjinizin geri kalanıyla birleşemiyorsunuz? Ya da niçin kirlenmiş enerjinizi düzeltmek için bir Onarım Üstatları ekibi yanınızda değil?

D: (derin bir nefes alıyor) Bunu açıklamaya çalışacağım. Bizim için, tüm bunlar gereksiz. Kendi arındırılmış, dinlenmiş enerjimizin yavaş, hatta düz bir geri dönüşüyle iyileşmeyi istediğimiz kirliliklerin etkileridir bu. Bekçiler/Yansızlığın Bekçileri bizim kendi enerjimizi onarmamıza yardım ederler.

Dr. N: Bu daha çok kendi kan bankanızdan bir kan nakli yapmak gibi bir şey mi?

D: Evet, tamamen öyle, şimdi beni anlamaya başladın. Bunun aceleyle olmasını istemeyiz. Daha büyük... esneklik için uzun bir süre boyunca kendi enerjimizden yavaş enerji infüzyonları alırız. Zor bir hayat, hatta fiziksel deneyim yaşamadan önce sahip olduğumuz gücü isteriz.

Dr. N: Bu sığınaktaki iyileşmeniz yeryüzü yılıyla ne kadar bir süreye karşılık gelir?

D: Hımm, bunu söylemek çok zor... 25 ile 50 yıl arası... bunun hep daha uzun olmasını isteriz, çünkü Bekçiler enerjimize... masaj yapmak için kendi titreşimsel frekanslarını kullanırlar, bu çok fantastik bir şeydir. Onlar çok özel varlıklardır, görülmek ya da konuşulmak istemezler, ama bakımlarından ötürü kendilerine minnettar olduğumuzu bilirler. Ayrıca ne zaman arkadaşlarımıza tekrar katılacağımızı ve işe geri döneceğimizi de bilirler. (gülüyor) Sonra da bizi gönderirler.

Buna benzer vakalardan hasar görmüş enerjiyi onarmanın en iyi yollarından birinin onu yavaş yavaş geri almak olduğunu öğrendim. Kendi başına kalmayı seçen birçok ruh oldukça ilerlemiş düzeyde oluyor ve normal iyileştirme alanlarında onarıma gerek duymuyor. Bu kuvvetli ruhlar kendilerine fazlasıyla güvenli de olabiliyor. Achem Fas'a enerjisinin sadece yüzde 50'si kadarını götürdüğünü ve o yaşama gitmeden önce daha fazlasını "yüklemesi" gerektiğini itiraf etmişti.

Bir sonraki kısımda fiziksel ortamlarda çalışan gezegenlerdeki şifacıları söz edilecek. Bu ruhlar genellikle hala bedenlendikleri için, deneklerim onları üstat olarak görmüyor. Bu bir sonraki vakada da söz edilen dönüştürücü ruhları içermektedir. Gezegenlerde çalışma birçok özel ilgi alanına maruz kalışımızın başladığı bir yerdir ve gelişmekte olan ruhlar için temel bir eğitim zemini.

Yeryüzünde Enerji Tedavisi

İnsan Bedeninde Olan Şifacılar

Ruh dünyasında hasar görmüş enerjinin iyileştirilmesi konusunda uzmanlaşmış ruhları öğrendiğimde, bu ruhların fiziksel biçimde çalışırken bilinçsiz spiritüel bilgilerini nasıl kullanabildiklerini merak etmiştim. Bazıları insanlara yardım etmek için becerilerinin gelişiminin bu yönüne çok önem veriyor. Sıradaki vakam Reiki de dahil olmak üzere birçok enerji yöntemleriyle çalışan bir kadın. Bununla birlikte, hipnotik çalışmamıza kadar, bu kadının iyileştirici gücünün kaynağı hakkında en ufak bir fikri yoktu. Spiritüel adı Puruian'dı ve birlikte olduğumuz zaman boyunca enerji düzeltmelerinin bedensiz varlıkların yanı sıra bedenli varlıklar için de nasıl ve niçin gerekli olduğunu anlattı.

- Vaka 23 -

Dr. N: Puruian, ruhun iyileştirilmesi konusundaki spiritüel eğitimi dünyevi görevlerinde de kullanıp kullanmadığını öğrenebilir miyim?

D: (deneğin birkaç sorumdan sonra bu bilginin zihninde belirmeye başlamasıyla biraz şaşırdığı belli oluyor) Niçin... evet... şimdiye kadar fark etmemiştim... sadece yeryüzünde bu şekilde çalışmaya devam etmek isteyenlerimize dönüştürücü denir.

Dr. N: Fark nedir? Bir dönüştürücüyü nasıl tanımlarsın?

D: (farkına vararak gülümsüyor) Bizler dönüştürücüler olarak yeryüzünde onarım işleri yaparız. Biz, temizleme tayfasıyız... bedenleri sağlıklı bir hale dönüştürürüz. Yeryüzünde gri enerji beneklerine sahip olan insanlar var ve bunlar, onların bir çıkmaza girmelerine neden olur. Bunu yaşamda defalarca aynı hataları yapmalarından anlarsın. Benim işim bedenlenmek, onları bulmak ve bu blokları

kaldırmaya çalışmak, böylece daha iyi kararlar alıp güven ve öz değer kazanabilirler. Onları daha üretken insanlar haline dönüştürürüz.

Dr. N: Puruian, spiritüel eğitimde ruh dünyasında ruhları iyileştirmekle, fiziksel bir dünyada enerjiyi dönüştürmek arasında bir fark var mı, varsa beni aydınlatabilir misin?

D: (uzun bir duraklama) Eğitimimizin bir bölümü aynı, ama... dönüştürücüler, fiziksel biçimlerle çalışmak isteyenlerimiz, inceleme yapmak için hayatlar arasında başka dünyalara gönderilir.

Dr. N: Yeryüzüne gelmeden önce bir dönüştürücü olarak aldığın son eğitimi anlatır mısın?

D: (sorum deneği şaşırtıyor, bir rüyadaymış gibi yanıt veriyor) Hımm... içimizden altı kişiyle çalışmak için başka bir boyuttan iki ışık varlık geldi. (Puruian'ın bağımsız çalışma grubu) Bize... titreşimsel enerjimizi sıkı, demet halinde bir odakta dağıtmadan nasıl tutulacağını gösterdiler. Enerjimi daha etkili olacak şekilde belli bir noktada odaklamayı öğrendim.

Dr. N: Bu varlıklar fiziksel bir dünyadan mı?

D: (yumuşak bir tonda) Daha çok gaz küresi gibi; orada zekaları... kabarcıklar... halinde... ama çok iyidiler. Öğrendik... öğrendik...

Dr. N: (yumuşak bir şekilde) Eminim... Şimdi madem becerinin kökenlerinin daha da farkındasın, öyleyse öğrendiklerinin pratik anlamda kullanımına dönelim. Bana yeryüzünde dönüştürücü bir ruh olarak bugün enerji içinde bu spiritüel bilgiyi nasıl kullandığını anlatır mısın?

D: (bir şaşkınlık ifadesiyle) Bu... şimdi... zihnimde... (duruyor)... odaklanmış ışının... niçin işe yaradığını anlıyorum...

Dr. N: (ısrar ederek) Odaklanmış ışın...?

D: (ciddi bir şekilde) Onu bir laser olarak, daha doğrusu çürümüş bir dişi oyan bir dişçi gibi, gri enerjiye odaklan-

mak ve onu temizlemek için kullanırız. Bu en hızlı yol. Daha uzun süren, hatta daha etkili olan yavaş bir yöntem kullanmak benim için daha zor.

Dr. N: Tamam, Puruian, enerjiyi iyileştirmek için spiritüel eğitimini ve dünyevi eğitimini nasıl bir arada kullandığını bana anlattığını hatırla. Şimdi her iki yöne dair de belleğe sahipsin. Bana yavaş yöntemi anlat.

D: (derin bir soluk alıyor) Ellerimi hastamın başına koyduğumda gözlerimi kapar ve bir tür yarı transa geçerim. Ruh dünyasında öğrendiklerimin bana burada öğrendiklerimden daha fazla yardımcı olduğunu şimdi anlıyorum. Sanırım sorun yok gerçekten.

Dr. N: Başkalarına yardım etmek için birçok kaynaktan güç alırız. Lütfen yeryüzündeki hastalarla yavaş yöntemle iyileştirmen konusuna devam eder misin?

D: Pekala, enerji spiralleri gibi geometrik şekillerle çalışırım; bunları sıkıntının olduğu belirli bölgenin yapısına uyuracak biçimde zihnimde oluştururum. Daha sonra bu enerji yapılarını gri alanlara sererim. Bu, örneğin ağırlı bir kasın üzerine sıcak bir bez koymak gibi, yavaş iyileştirme titreşimlerle onarılacak alanları meydana getirir. (duraklıyor) Anlarsın, bu ruhlar içeride bu şekilde zarar görmüşlerdir ve bu... hastalık... sadece beden yeryüzünde geliştikçe daha da kötüleşir.

Dr. N: (şaşkınlıkla) Bir dakika, bunu açıklar mısın? "İçeride bu şekilde zarar görmüşlerdir" demekle ne kastediyorsun? Ben yeryüzündeki işinin genellikle yaşamın getirdiği sıkıntılar yüzünden kirlenmiş olan enerjiyle ilgili olduğunu düşünmüştüm.

D: Bu, sorunun sadece bir bölümü. Ruhlar, yeryüzünde insan bedenine girdiklerinde yoğunlaşırlar. Bununla birlikte misafir oldukları bedenler yoğun olan primitif hayvan enerjisi içerir. Ruh doğal bir tür saflığa sahiptir, misafir oldukları

bazı insan bedenleriyle kolayca birbirine karışmayan arındırılmış bir enerjiye. Tüm bunlara alışmak deneyim gerektirir. İlk başlardaki izlerini bırakırlar ve... bükülürler.

Dr. N: Sen de hastaların olan değişik insanlarla farklı enerji yapılandırmaları oluşturabiliyorsun.

D: Hı hı, dönüştürücünün işi budur. Hasar görmüş enerji hatları öyle... eğri büğrüdür ki... toksik enerjinin ortadan kaldırılması için yeniden düzenlenmeleri gerekir. Bu karma karışık ruhlar öyle dengesizleşmiş bir durumdadır ki işimizin büyük bölümü negatif enerjinin, pozitif enerjinin serbestçe akışına engel olduğu yerlerdeki vücut hücrelerinin tümüne yönlendirilmelidir. Bu gereği gibi yapıldığında, ruh insan beyniyle daha bütünüyle meşgul olabilir.

Dr. N: Bu gerçekten de çok yararlı görünüyor.

D: Hala öğrenmem gereken çok şey var, ama çok memnun edici. (gülüyor) Biz kendimize arındırılmış enerjinin psişik süngerleri diyoruz.

Vaka 25'in yeryüzündeki çalışmasında reiki(*) kullanması şaşırtıcı değil. Reiki, eller vasıtasıyla yapılan kadim bir şifa sanatıdır. Hasar görmüş durumdaki enerji değerlendirilip üzerinde çalışıldıktan sonra, bu sanatı uygulayan kişiler bedeninin enerji alanındaki boşlukları simetri oluşturacak biçimde kapatırlar. İnsan bedenindeki hasar görmüş enerjinin, ister fiziksel ister zihinsel enerjinin, auramızda demonik bir negatif kuvvetin girebileceği boşluklar oluşturduğuna dair bazı kuramlar vardır. Bu, hak edilmemiş bir ilgi gören, korku temeline dayanan mitlerin bir başka türüdür. Onarım uzmanları bana bunun olmadığını, çünkü bedeni ele geçirmeye çalışan dış bir kuvvetin olmadığını anlattılar. Bununla birlikte, enerji alanımızdaki negatif enerji blokajları gerçekten de işlevsel kapasitemizde bir azalmaya yol açar.

* Reiki hakkında daha geniş bilgi için bk. *Reiki Uygulamalı Şifacılık Teknikleri*, *Reiki ile Sağlıklı Yaşam*, *Tüm Yönleriyle Reiki* Gemeta Yayınları.

İyileştirici dokunuş gibi, ellerle yapılan enerji çalışmaları hakkındaki bilimsel makalelerden de rahatsızlık duyuyorum, çünkü hastalar üzerinde bu tür iyileştirme işinin gücünü gördüm. Bu bakım ve iyileştirme sırasında genellikle hastane ortamında belli hemşireler tarafından hakiki bir ilgiyle serbestçe verilen bir şeydir. Bedenlerimiz katı gibi görünen, ama sıvı olan ve titreşimsel bir iletken işini gören parçacıklardan oluşan bir enerji alanından oluşmuştur. Dönüştürücü ruhlarımdan biri iyileştirici dokunuş yöntemlerini anlatırken bunu şöyle dile getirmişti:

İyileştirmenin sırrı, aramızdaki serbest enerji akışını engellemekten kaçınacak şekilde bilinçli benliğimi ortadan kaldırmaktır. Amacım o bedende en yüksek iyiliği ortaya çıkarmak için hastanın enerji akışıyla karışmaktır. Bu, bir teknik kullanmanın yanı sıra sevgiyle de yapılır.

Alıcı taraf dirençliyse ve kendi zihinsel olumsuzluğuyla chi'nin, yani yaşam kuvvetinin serbestçe aktığı geçitleri engelliyorsa, bunlar bir şifacı tarafından kendi enerji alanlarının belirlenmesini engelleme konusunda mükemmel bir yeteneğe sahiptirler. Yeni bir bin yıllık devrenin başlangıcındayız, giderek daha fazla sayıda insan meditasyonun iyileştirici özelliklerinin farkına varıyor ve kendi içlerinde enerji oluşturmak için imgelemeyi kullanıyor. Daha yüksek bir enerji kaynağına temas ederek içteki bilgeliğimizin merkezine ulaşmanın birçok yolu var. Masaj, yoga, akupunktur ve biyomanyetik iyileştirme chi'imizi dengelemeye yardımcı olmak için kullanılabilecek tekniklerden bazılarıdır.

Beden enerjisi ve ruh enerjisi birbiriyle uyum halinde olmayan titreşimsel rezonanslardan ters biçimde etkilenir. Herkesin kendine özgü olan doğal bir ritmi vardır. Beden ve ruh insanların üretken olması için problemsiz bir şekilde birarada var olmak zorundadır. Beden sağlığına bütüncül bir yaklaşım benimseyecek olursak, yaratıcı benliğimiz insan beyniyle birlikte daha iyi

işleyebilir. Dış ve iç benliklerimizle uyum içinde olmak bizi fiziksel, spiritüel ve çevresel ilişkilerle daha enerjik biçimde meşgul olmamızı sağlayacaktır.

Çevre Şifacıları

Ruh dünyası hakkındaki araştırmama başlamadan önce, gezegenimiz üzerindeki çevresel şifacıların özel yeteneklerinden hiç habirim yoktu. Yeryüzünün de kendine özgü bir titreşim değerine sahip olduğunu ve bu ekolojik enerjiyle aynı frekansa gelebilen insanlar bulunduğunu öğrendim. Gözlerimi açan vakalardan biri Kuzeybatı Pasifik'te Orman Hizmetleri için çalışan bir kadın olmuştu. Bir görüşme yapmak istediğini anlatan mektubunda şunları yazmıştı:

Son birkaç yıl içinde, ne zaman yoğun bir bitki örtüsü çevresinde olsam ellerimde bir karıncalanma, bir kıvılcımlanma hissi yaşıyorum. Acı verici bir his değil, ama ormanlardaki işim sırasında serbest bırakılması gereken bir şeye dair bir telaş hissi söz konusu. Yakınlarda, ellerimden şimşeklerin çıktığı ve benim bunu korumak için bir şişeye geri koymak istediğim rüyalar gördüm. Bu rüyalar içimdeki bir ihtiyacı karşılar gibi görünüyor ve kendimi mutlu hissederek uyanıyorum. Sizce deliriyor muyum?

Hayatlarında açıklanamayan olgulardan ötürü delirmekte olduklarını düşünen insanlara doğru çekilirim. Bu duygunun nasıl bir şey olduğunu şahsen biliyorum. Eski, geleneksel meslektaşlarımdan birçoğu aklımı kaçırdığıma inanmış durumda. Bu yüzden, bu kadını, ellerinde nörolojik bir soruna yol açacak hiçbir şey olmadığına emin olmak için bir hekime görünmesi konusunda hemfikir olduktan sonra, bir danışan olarak kabul etmiş olmaktan çok memnunum. Bu vakayla ilgili olarak, ruh dünyasındaki ilerlemiş bir bağımsız çalışma grubuna katılmasını tartıştığımız diyalogu seçtim.

- Vaka 24 -

Dr. N: Niçin bu çalışma grubunda beşiniz bir araya geldiniz?

D: Çünkü biz enerjiyle aynı biçimde çalışıyoruz. Bu birlikte olduğumuzda bilincimizi, yeteneklerimizi artırmaya yardımcı oluyor.

Dr. N: Lütfen bana bunu anlatır mısın?

D: Pekala, bizim şu andaki durumumuz ayrı ayrı yeterince uzun süre ve yeterli kalitede bir enerji akışını sürdürmeyeceğimiz, gerekli etkiyi yaratamayacağımız bir durum.

Dr. N: Bu yüzden de istediğin şeyi topluca yapıyorsunuz?

D: Evet, bir ölçüde. Birlikte çalışmaktan hoşlanmamızın nedeni de bu, böylece enerjiyi bir birlik halinde yöneltebiliyor ve yoğunlaşmış rezervlerde onu şişeleylebiliyoruz. Tek başına çalışırken enerjimiz kuvvetli olmaz, arındırılmış olmaz... her yöne dağılır.

Dr. N: Şu anda hayatında ellerinde bu hissi duyma ve bu rüyaları görmenin nedeni bu mu?

D: (düşünüyor) Evet, bunun benim için bir mesaj olduğunu anlıyorum. Daha fazla enerji çalışmasına katılmak için hayatımı değiştirmeliyim.

Dr. N: İnsanları iyileştirmek için enerjini biriktirip kullanmayı mı kastediyorsun?

D: (bu yanlış varsayımına hemen karşılık veriyor) Hayır, benim çalışma grubum enerjiyle farklı bir şekilde çalışır. Bizler bitkilerin, ağaçların ve toprağın şifacılarıyız. Çevreyi koruyan kişiler olarak bir yaşam seçmemizin nedeni de bu.

Dr. N: Şu andaki mesleğini yeteneğinle ilgili olarak belli bir neden doğrultusunda mı seçtin?

D: Evet.

Dr. N: Peki ya ruh dünyasındaki çalışma grubunun diğer üyeleri?

D: (gülümseyerek) Onların ikisi benimle orman hizmetinde çalışıyor.

Dr. N: Gezegenin şifacıları olarak senin ve arkadaşlarının işinizin kendiniz için yeryüzünde meydana gelen bütün çevresel yıkımlarla mücadele etmek olduğunu düşünebilir miyim?

D: (üzgün bir şekilde) Bu korkunç, bize burada öyle ihtiyaç var ki.

Dr. N: Bana anlat, sen ve çalışma grubunuzun üyeleri yeryüzünde geçmiş birçok yaşamda çevresel olarak enerjiyi kullanma işiyle mi ilgilendiniz?

D: Evet,... uzun bir süredir.

Dr. N: Bana bir örnek verebilir misin?

D: Son hayatımda bir Algonquian yerlisiydim, adım da Şarkı Söyleyen Ağaç'tı. İsim topraklarımızın bize yiyecek vermeye devam etmesini temin etmekte. Saatlerce ormanda durur ve ellerimi dayardım. Kabilem ağaçlarla ve toprakla konuştuğumu düşünürdü, ama aslında o sırada toprakla enerji alışverişi yapıyor olurum. Bu rehberlerimizden alınan yardımla zihin ve bedenin bir uzantısıydı.

Dr. N: Peki ya bugün?

D: (duraklıyor) Topraktan güzellik ve gelişme yaratıp desteklediğinizde, aynı zamanda orada yaşayan diğerlerine de güç vermiş olursunuz. Çevreden çeşitli yiyecekler almanın yanı sıra ellerinizle başkalarının da çevrelerinde gördükleri şeyin güzelliğinden motive edildiği bir araç sağlamış olursunuz.

Bazen yaptığım görüşmelerden yıllar sonra danışanlarımdan hayattaki amaçlarını en sonunda ulaştıklarını ifade eden mektuplar alırım. Bu mektuplarda, çevresel iyileştirme yetenekleri

olan bir kişi, bir peyzaj mimarı olduğunu, bir fidanlık açtığını ya da yaşlı kızılgağaçların kesilmesini durdurmak için bir protesto grubuna katıldığını bildiriyor olabilir. “Niçin buradayım?” sorusuyla başlayan işimde, danışmanlık kariyerimin böyle yönleri hoşuma gidiyor. Ruh dünyasının sırlarını araştırmaya başladığımda, insanların en çok ruh rehberleri ve ruh eşleri hakkında bir şeyler öğrenmek isteyeceğini düşünmüştüm. Fakat onların başlıca ilgisinin hayattaki amaçları olduğunu gördüm.

Yeryüzündeki çevremiz konusunu ve insanların bu gezegenin enerji titreşimlerini ayarlayabilme tarzlarını bitirmeden önce, kutsal yerler hakkında birkaç şey söylemem gerek. Birtakım araştırmacılar yeryüzünde yoğun manyetik enerji yayan yerler olduğu gerçeğini bildirmişlerdir. Son bölümde yeryüzünde yoğunluk açısından değişiklik gösteren titreşimsel enerji tabakalarından söz etmiştim. Yeryüzündeki bazı kutsal yerler halk tarafından iyi bilinir; örneğin Arizona, Sedona’daki taşlar, Peru’daki Machu Picchu ve Avustralya’daki Ayers Rock vb. gibi. Bu yerlerde bulunanlar artan bir farkındalık ve fiziksel anlamda bir esenlik hissi yaşarlar.

Gezegensel manyetik alanlar da fiziksel ve spiritüel bilincimizi gerçekten etkiler. Ruh dünyası hakkındaki betimlemelerle bunlar arasında garip bir benzerlik görüyorum. Danışanlarım kendi küme gruplarının katı olmayan sınırlarının o grup tarafından üretilen belli bir titreşimsel enerji konsantrasyonuna sahip bir tür “uzay içinde uzay” olduğunu söylemektedirler. Belki de kadim insanlar tarafından kutsal olduğu düşünülen yeryüzündeki belli bazı yerleşim bölgeleri de doğal “ley hatları” denilen şeyin yol açtığı enerji girdapları içermektedir. Bu hatların kesiştiği yerlerin, bilinçdışı düşünceyi geliştirdiği ve zihinlerimizin ruhsal aleme açılmasını kolaylaştırdığı söylenmektedir. 8. Bölümde Kaşif Ruhlar başlığı altında yeryüzünden uzaktaki zeki yaşamı etkileyen gezegensel hatlar konusuna yeniden değineceğim.

Ruh Bölünmesi ve Yeniden Birleşme

Ruhların enerji özlerini bölebilme yeteneği ruh yaşamının birçok yönünü etkiler. Belki de ruh genişlemesi, ruh bölünmesinden daha doğru bir terim olacaktır. Hayaletler başlığı altında da anlattığım gibi, yeryüzüne gelen bütün ruhlar, hatta birden fazla bedende paralel hayatlar yaşayanlar bile, enerjilerinin bir bölümünü geride, ruh dünyasında bırakır. Ruhların geride bıraktıkları enerjinin yüzdesi değişiklik gösterebilir, ama her ışık parçacığı diğer her Benliğin tam bir kopyasıdır ve bütün benliği kopya eder. Bu olgu ışık imgelerinin bir hologramda bölünüp kopyalanma biçimine benzer. Bununla birlikte bir hologramla aralarında farklılıklar vardır. Bir ruhun enerjisinin sadece küçük bir yüzdesi ruh dünyasında geride bırakılırsa, Benliğin o parçacığı daha cansız olur, çünkü daha az konsantre durumdadır. Yine de bu enerji saf, kirlenmemiş bir halde kaldığı için, hala etkili ve kuvvetlidir.

Ruh dünyasında bir enerji rezervimiz olduğunu keşfettiğimde, benim için pek çok şey yerine oturdu. Bu ruh ikiliği sisteminin büyüklüğü, yaşamımızın birçok spiritüel yönünü etkiler. Örneğin, sevdiğiniz bir kişi sizden otuz yıl önce ölmüş ve o zamandan sonra yeniden bedenlenmiş olsa da onu ruh dünyasına geri döndüğünüzde yine görebilirsiniz.

Bir ruhun kendisiyle yeniden birleşme yeteneği fiziksel ölümün ardından doğal bir enerjinin yeniden oluşma sürecidir. Bir danışanım bana üzerinde durarak şunu söylemişti: "Bir bedenlenme sırasında enerjimizin yüzde 100'ünü bir bedene getirmiş olsaydık, beyin devrelerini yakmış olurduk." Bir ruhun enerjisinin bir insan bedenine tam olarak yüklenmesi, beyni tamamen ruhun gücüne boyun eğdirirdi. Görünüşe göre, bu daha az kuvvetli, gelişmemiş ruhlar için bile geçerli olan bir durum. Ben bir bedende ruhun misafir olmasındaki bu etmenin, yeryüzünü bir gezegen okulu olarak seçen spiritüel büyük üstatlar tarafından insanın evriminin ilk evrelerinde değerlendirildiğini düşünüyorum.

Ayrıca, bir bedende ruhun enerji kapasitesinin tümüne sahip olmak yeryüzünde ruhun bütün gelişim sürecini de boşa çıkarmış olurdu, çünkü beyinle başa etme konusunda hiçbir zorlu mücadele olmazdı. Farklı bedenlenmelerde bir ruhun bütün enerjisinin çeşitli bölümlerini kuvvetlendirmek yoluyla, bütün de daha güçlendirilir. Yüzde yüzlük bir oranda tam bir farkındalık ters etkiler de gösterebilir. Enerjimizi bölmezsek, her bir insan bedeninde spiritüel belleğin daha yüksek bir oranda tutulması durumuyla karşılaşabiliriz. Hafıza kaybı (amnezi) bizi buraya tamamlamak için gönderildiğimiz görevlerin yanıtları olmaksızın yeryüzü laboratuvarının sınama alanına girmeye zorlayacaktır. Hafıza kaybı aynı zamanda bizi geçmiş başarısızlıkların yükünden de kurtarır, böylece daha kendine güvenli bir şekilde yeni yaklaşımlar deneyebiliriz.

Vaka 15'teki hayalet, ruhların bir hayata getirdikleri enerji yoğunluğu yüzdelerinin yanlış hesaplanabileceğinin nasıl mümkün olduğunu göstermektedir. Bir danışanım buna "ışık bölümümüz (light quotient)" demişti. Garip bir şekilde IV. ve V. Düzey deneklerimin daha az gelişmiş ruhlara kıyasla kendilerini bu enerjiden daha fazla mahrum bıraktıklarını gördüm. Vaka 22'deki savaşçı ruh da bunu kanıtlamaktadır. Tipik olarak oldukça gelişmiş bir ruh yeryüzüne toplam kapasitesinin yüzde 25'inden daha fazlasını getirmeyecektir; ortalama düzeyde, daha az kendine güvenli bir ruhta ise bu oran yüzde 50-70 arasında değişmektedir. Daha gelişmiş bir ruhun enerjisi daha küçük miktarlarda kuvvetli, arındırılmış ve esnektir. Genç bir ruhun ilk bedenlenmelerinde daha fazla enerji getirmek zorunda olmasının nedeni de budur. Dolayısıyla, ruha kuvvet ve etki veren şey enerjinin büyüklüğü değil, bir ruhun deneyim ve gelişimini temsil eden titreşimsel gücün niteliğidir.

Bu bilgi bizim ruh ve insan enerjisinin bileşik gücünü anlamamıza nasıl yardımcı olabilir? Her ruh, bölündüğü parçaların sayısına bakmaksızın, kendi karakterinin ölümsüz bir planını yansıtan

kendine özgü bir enerji alanı örüntüsüne sahiptir. Bu spiritüel ego fiziksel bir beyni olan daha yapılanmış bir kişilikle birleştiğinde, daha yoğun bir enerji alanı ortaya çıkar. Bu ortak yaşayışın süptillikleri öyle karışık bir konudur ki ben sadece yüzeyle değinebildim. Enerjinin her iki planı da dış dünyaya göre bir tek olacak şekilde sayısız biçimde birbiriyle etkileşir. Bu fiziksel esenliğimizin, duyularımızın ve duygularımızın spiritüel zihinle birbirine bu kadar bağlı olmasının nedeni de budur. Düşünce, bu enerji örüntülerinin hem nasıl biçimlendiği ve birbirine karıştığıyla hem de bedenlerimizde her birinin diğerini nasıl beslediğiyle yakından ilişkilidir.

Ruh bölünmesini betimlemek için sıklıkla hologram benzetmesini kullanırım. Holografik imgeler tam kopyalardır. Bu benzetme işe yarar bir benzetme olmakla birlikte, hikayenin bütünü vermez. Ruh bölünmesi sürecindeki bir değişkenden bölünmüş her parçadaki enerji yoğunluğunun gücünü içermesi diye söz etmiştim. Bu öge ruhun deneyimiyle ilişkilidir. Bir diğer değişkense her insan bedenindeki materyal enerjinin yoğunluğu ve o bedene dürtü veren duygusal yapıdır. Aynı ruh aynı anda iki bedende yer alsa ve her bir bedene enerjisinin yüzde 40'ını getirse bile, farklı enerji görünümleri meydana gelecektir.

Aynı manzaranın sabah, öğlen ve akşam fotoğrafını çektiğinizi düşünün. Işığın kırılmasındaki değişiklikler filmde farklı bir etki yaratacaktır. Ruhların enerjisi kendine özgü bir örüntüyle başlar, ama bir kez yeryüzünde bulunduktan sonra bu örüntüler yerel koşullar yüzünden değişir. Ruh dünyasından gelecek yaşamımızı gözden geçirirken, bize bulunacağımız bedenin enerji gereklilikleri hakkında öğüt verilir. Yanımıza ne kadar enerji alacağımızın kararı bize kalmıştır. Birçok ruh geride olabildiğince fazla enerji bırakmak ister, çünkü evlerini ve orada devam eden etkinlikleri sever.

Duygusal ve fiziksel travma, enerji rezervlerimizi tüketir. Bazı insanlara pozitif enerjimizin bir bölümünü gönüllü olarak ve-

ririz, bazıları da bizi negatif enerjileriyle tüketir. Kendimizi korumak ve bunun için savunma mekanizmalarını oluşturmak da enerji gerektirir. Deneklerimden biri şunları söylemişti: "Işığımı vermeye değer gördüğüm kişilerle paylaştığımda, bunu daha hızlı bir şekilde yeniden yükleyebiliyorum, çünkü özgürce vermiş oluyorum."

Enerjimizi yenilemenin en iyi yollarından biri uykudur. Bir kez daha yinelemek gerekirse, beraberimizde getirdiğimiz enerjiyi daha da bölebilir ve gerekirse çabucak geri dönmek için daha büyük bir oranda farkındalıklı olmak amacıyla geride küçük bir yüzde bırakırken serbestçe dolaşabiliriz. Daha önce de ifade ettiğim gibi, bu yetenek özellikle beden bir hastalık, bilinçsizlik ya da bir koma halinde olduğu sırada işe yaramaktadır. Zaman serbest kalmış bir ruh için sınırlayıcı bir etmen olmadığından, bedenden ayrı geçen saatler, günler ya da haftalar, hepsi yenileyicidir. Buna ruhların bir kriz süresince sevgi dolu ruhlar tarafından yeniden yüklenebileceklerini de ekleyebilirim. Bu enerji desteklerini büyük birer açığa vurma olarak yorumlarız. İnsan bedeninden uzakta geçen birkaç saatlik bir dinlenme, geride kalan kısım kontrol altında olduğu ve karmaşık bir rüya analiziyle uğraşmadığı sürece, bir ruh için harikalar yaratabilir. Bu durum tükenmiş bir şekilde uyanmamıza yol açabilir.

Paralel hayatlar yaşamak ruh bölünmesiyle ilgili bir başka seçenek olduğuna göre, bu kararın motivasyonları ve etkileri nelerdir? Birçok kişi ruhların paralel hayatlar yaşamasının yaygın bir durum olduğunu düşünür. Ben bunun hiç de doğru olmadığını gördüm. Yeryüzünde aynı genel zaman çerçevesi içinde iki ya da daha fazla bedene bölünmeyi seçmiş olan ruhlar öğrenimlerini hızlandırmak isterler. Dolayısıyla, bir ruh geride enerjisinin yüzde 10'unu bırakıp kalanını iki ya da üç bedene yerleştirebilir. Özgür iradeye sahip olduğumuz için, rehberlerimiz bu denemelere izin verecek, ama tersini öğütleyeceklerdir. Bütün olarak bakıldığında, enerji tükenmesi muazzam boyutlarda olacağı

için, paralel hayatlar yaşamaya çalışan pek çok ruh bundan vazgeçmeden önce sadece bir ya da iki kez dener. Ruhlar olağanüstü bir amaca yönelik olmadıkları sürece paralel hayatlar yaşamayı tercih etmezler. Ayrıca, ruhlar ikizler olarak bedenlenmek için de enerjilerini bölmezler. Aynı genetik, anne-baba etkisi, çevre, milliyet ve benzer durumda olan bir ailede olmak için enerjinizi bölmek, amaca zararı dokunan bir hareket olabilecektir. Çeşitliliğin olmaması paralel bir hayat yaşamak için az bir motivasyon sağlayacaktır.

İnsanlar tek yumurta ikizlerinin bedenlerindeki iki ruhun kökenlerini merak eder. Yirmili yaşlarının sonlarında olan ve bir dakika arayla doğmuş iki kız kardeş danışanım olmuştu. Bu kadınların ruhları aynı ruh grubunda birbirine yakından bağlı olan ruhlardı, bununla birlikte kesinlikle birincil ruh eşleri değillerdi. Her ikisi de derin bir aşkla bağlı olduğu kendi erkek ruh eşiyle tanışmıştı ve onunla yaşamaktaydı. Bu iki ruh yakın arkadaş, kardeş, birbirinin anne-babası ve çocuğu olarak binlerce yıl yaşamışlardı, ama eş olarak yaşamamışlardı. Daha önce hiç ikiz kardeş olmamışlardı ve o anda bunu yapmalarının iki nedeni vardı. Geçmiş yaşam ilişkilerinde çözülmemiş güven sorunları vardı, ama asıl nedenin şu olduğunu söylemişlerdi: “Birlikte, birleşmiş enerji alanımız iki katına çıkıyor, bu da bizi birbirimizin zihnine ulaşmada daha etkili kılıyor.”

Bana sorulan sorulardan biri de, bir ruhun bedene enerjisi o bedeninin cenin hali sırasında mı, yoksa daha sonra mı getirdiği. Belli bir yüzdedeki enerji formülü ruh tarafından önceden seçilmişse, bunun böyle kaldığını buldum. Bir yaşam süresi içinde ruh dünyasından yaşama başlangıcından daha fazla “taze” enerjiyi kalıcı olarak ekleme isteği o ruhla yeni bir insan beyni arasında başlangıçta kurulan nazik dengeyi muhtemelen bozacaktır. Ayrıca, bedenlenmiş bir varlığın bedenlenmemiş kendinden göksel bir öz getirebilmesi imkansız gibi görünüyor. Bununla birlikte, rehberlerinin yardımıyla, bazı insanlar bir kriz sırasında

kendi enerji rezervine ulaşabilme ya da geçici olarak bu rezervi kullanabilme yeteneğine sahiptir.

Ruhun enerjisinin geri kalanıyla yeniden birleşme süreci benim için en çok deneklerimi önceki bir ölümü tekrar yaşattığımda açığa çıkıyor. Son yaşamdan kaynaklanan çeşitli karışıklıklar olmadığı sürece, pek çok ruh başlıca üç spiritüel istasyondan birinde enerji dengesini yeniden kazanır: Kapının yakınlarında, oryantasyon sırasında ya da kendi ruh grubuna döndükten sonra. İlerlemiş ruhlar genellikle sadece eve dönüş yolculuklarındaki son noktada durmaktadırlar.

Üç İstasyon

Girişte enerjimizi almak aslında pek sık görülen bir şey değildir. Bunun nedeni büyük olasılıkla giriş yakınlarındaki iyileştirici duşla iyileşmenin başlaması olabilir. Yine de aşağıdaki alıntının yapıldığı ruhun ölmüş eşinin ilk istasyonda enerjisinin geri kalan küçük bir bölümünü getirdiği vakada olduğu gibi, birkaç kez bunun olduğunu duydum. Bu hanım bana durumu şöyle anlatmıştı:

Sevgilim ayırdığım az miktarda enerjiyi kolayca taşıyabiliyordu. Bunu bana getirdi ve sanki bizi örten bir battaniye gibi elleriyle nazikçe üzerime yaydı. Ne kadar yorgun ve yaşlanmış olduğumu biliyordu ve gelmek istemişti. Temas bir kez kurulduktan sonra, enerjimin geri kalanı bir mükatis gibi bana geldi. Bu enerjiyle kendimi çok genişlemiş hissettim. Dikkatimi çeken ilk şey onun zihnini telepatik olarak çok daha iyi okuyabildiğim olmuştu ve çevremde olanların büyük bölümünü anlayabiliyordum.

Rehberlerimiz enerjimizin daha fazlasına, oryantasyon sırasında ikinci istasyonda sahip olmamızın bir avantaj olacağı sonucunu çıkarırlarsa, bu kararın farklı sonuçları olabilir. Temel olarak bu karar, zor bir hayatın ardından yapılan gözden geçirmenin daha üretken olacağı inancına dayanır. Daha sonra da bazı

nedenler yüzünden oryantasyonun hemen ardından kendi ruh grubumuza geri dönmeyebiliriz. İşte ruhun bu durakta yeniden birleşmesiyle ilgili bir örnek:

Düz, süt beyazı duvarları olan, fütürist görünümlü sade bir odadayım. Bir masa ve iki sandalye var... bunların kenarları yok. Rehberim Everand sorumsuz oluşumdan kaygılı. "Fiziksel formu eritme" dediğimiz şeyi yapmak üzere. Enerjimin geri kalanını ışıyan güzel, şeffaf bir kapta tutuyor. Everand bu kabı benim ellerime bırakarak ileri doğru çıkıyor. Enerjimin aniden ve hızlı artışını hissediyorum, tıpkı elektriksel bir yükleme gibi. Daha sonra bana doğru yaklaşıyor, doğal titreşimsel frekansımı geride bıraktığım şeyi daha kolayca kabul edecek şekilde uyarıyor. Bu sanki bir köpeğin ıslandıktan sonra tüylerindeki su damlalarını silkelemesine benziyor. İstenmeyen dünyevi parçacıklar düşüyor, dağılıyor ve enerjim artık donuk bir ışık olmak yerine yeniden parıldamaya başlıyor.

Pek çok ruhun enerjisinin geri kalanıyla yeniden birleşme biçimi ise bir küme grubuna geri döndükten sonra oluyor. Bir deneyim bunu şöyle anlatmıştı: "Benim için arkadaşlarımla eve vardığımda kendimle birleşmek daha kolay oluyor. Burada geride kalan enerjimin infüzyonu benim hızıma uygun biçimde özümmlenebilir. Hazır olduğumda onu kendim alırım."

- Vaka 25 -

Bu vaka alıntısı Apalon adında bir ruhla yaptığım bir tartışmadan bir bölüm; Apalon yukarıdaki alıntıdaki ruhtan eve dönüşünde daha dikkat çekici bir tarzda gerçekleşen yeniden birleşmesini anlatmıştı. Apalon II. Düzey bir ruh ve 1910 yılında ölen yoksul bir kadın olarak İrlanda'daki çok zor bir hayatın ardından ruh dünyasına henüz dönmüş. Fiziksel olarak güçlü ve kendine güvenen biri olmasına karşın, Apalon despotça hükmeden alkolik bir adamla evlenmiş ve beş çocuğu gerçekten kendi başı-

na yetiştirmek zorunda kalmış. Kişisel anlamda özgürlük yaşamamış ve kendini ifade edememiş. Apalon'un eve hoş geldin partisinin, bu güç yaşamın ardından güzel yapılan bir işin yan-sıması olarak görüyorum.

Dr. N: Apalon, bana ruh grubundakilerle ilk selamlaşma-nın sonrasında, çok geçmeden kendi enerji rezerviyle yeni-den birleşip birleşmediğini anlatır mısın?

D: (gülümseyerek) Rehberim Canaris birleşmeden önce bir tören yapmaktan hoşlanır.

Dr. N: Geride bıraktığınız enerjiyle mi?

D: Evet, Canaris enerjimin cam bir vazoda saklandığı yeri-mizdeki ufak odaya gidiyor ve beni bekliyor. Bu onun gö-zetimi altında.

Dr. N: Bundan senin olmadığın sürede enerjinin kalan kısmının pek etkin olmadığını anlıyorum. Geride bıraktı-ğın enerjinin toplam yüzdesi neydi?

D: Yalnızca yüzde 15. İrlanda'daki hayatım için çok fazla enerjiye ihtiyacım vardı. Bu kalan kısım grubumla tutunmak için yeterliydi ve kendi alanımız çevresinde dolaşabiliyor-dum, ama eğlencelere ya da oyalayıcı şeylere katılmadım.

Dr. N: Anlıyorum, peki ama bu yüzde 15 ruhunun tam ola-rak sunulmasını zayıflatmıyor mu?

D: (şiddetle) Katiyen... yalnızca benim küçük bir versiyonum.

Dr. N: Peki diğer yüzde 85'lik kısım yeryüzündeyken bu yüzde 15'lik parçan grup derslerine devam edebilmene ve insanlarla selamlaşabilmene yetiyor mu?

D: Mmm... bir ölçüde... evet. Her iki ortamda da (yeryü-zünde ve ruh dünyasında) bilgi edinmeye devam ediyorum.

Dr. N: (düşünmeden) Bir şeyi merak ediyorum. Bu yüzde 15'lik kısım hala kullanılabilir durumda, niçin kendin

onu da almaya gitmiyorsun? Canaris'e niçin ihtiyacın var?

D: (gücenik bir şekilde) Bu onun törenini bozardı. Canaris tabiri caizse ben yokken alevimin koruyucusu. Ayrıca, senin söylediğin şey enerjimle karışırken bana yardım etme konusunda onun ayrıcalıklarına karşı bir müdahale olurdu. O bundan bir tören yapmak istiyor.

Dr. N: Fazlasıyla küstahlaştıysam üzgünüm Apalon. Bana bu töreni kafamda canlandırabileceğim bir şeyler anlatırmısın?

D: (sevinçle) Canaris ufak odaya gidiyor ve özenli bir babanın gururuyla enerjimi bana getiriyor, bu sırada da diğer arkadaşlarım oraya toplanıyor ve İrlanda'da yapılan başarılı iş için tezahüratta bulunuyorlar.

Dr. N: Bu partide İrlanda'da kocan olan ruh da var mı?

D: Evet, evet. O en yüksek tezahürat yapanların önünde geliyor. Aslında İrlanda'daki bedeniyle aynı kişi değil.

Dr. N: Peki sonra Canaris ne yapıyor?

D: (gülüyor) Ufak odadan yeşilimsi renkteki cam vazoda duran enerjimi alıyor. Enerjim kor gibi parlıyor, ama Canaris onu daha fazla parlatmak için elleriyle ovalıyor, biz de sevinç ifadeleri gösteriyoruz. Sonra yakına geliyor ve tıpkı yüce bir ayın örtüsü gibi üzerime ışık enerjisinden bir bulut yayıyor. Kendi güçlü titreşimleriyle benim bu birleşme yardımcı oluyor.

Dr. N: Bu anda, bütün enerjine sahip olmak nasıl bir şey?

D: (hoş bir ses tonuyla) Kişinin kendisiyle birleşmesi, iki cıva damlasının dökme bir cam üzerinde bir araya gelmesine benziyor. Doğal bir şekilde birbirine doğru akıyorlar ve o anda hemen homojen hale geliyorlar. Gücün ve benliğin yeniden dirildiğini hissediyorum. Bu birleşmenin sıcaklığı bana aynı zamanda bir dinginlik ve huzur duygusu da veriyor. Eee... ölümsüzlüğümü... hissediyorum.

Dr. N: (bir tepki uyandıracak şekilde konuşarak) Yeryüzü-

ne enerjimizin yüzde 100'ünü götürmememiz ne yazık, değil mi?

D: (hemen tepki veriyor) Sen ciddi misin? Hiçbir insan zihni o koşullar altında kendinden bu kadarını taşıyamazdı, ama İrlanda'daki hayat için fazlasına ihtiyacım vardı.

Dr. N: Şu anki bedeninde ne kadar var?

D: Hımm... yaklaşık yüzde 60, bu çok.

Dr. N: Bana ruhların enerjimizin tamamıyla ve tüm anıları hatırd tutarak gitmelerine izin verilen fiziksel gezegenlerden söz edilmişti.

D: Tabii, bu yaşam formlarının birçoğu aynı zamanda zihinsel telepatiye de olanak tanır. Yeryüzü gibi fiziksel dünyalar, sahip olduğumuz beden türüyle birlikte bir zihinsel gelişim evresi. Tam şu anda, evrimsel gelişimimiz kendi başımıza çalışmamız gereken koşullar hazırlıyor. Bu sınırlamalar şu anda bizim için iyi bir şey.

Dr. N: Apalon, bana her yaşamdan önce yeryüzüne ne kadar enerji getireceğini nasıl anladığını anlatır mısın?

D: Her beden için o bedenin fiziksel ve zihinsel özelliklerine bağlı olarak enerji düzeyim Canaris ve heyetim tarafından gözlenir. Belli bazı bedenler daha fazla spiritüel enerji gerektirir ve onlar, biz o yaşama girmeden önce hangi koşulların var olduğunu bilirler.

Dr. N: Güzel, bana bu İrlandalı kadının fiziksel açıdan güçlü olduğunu anlattın, sanırım senin gibi o da sağlam bir şekilde varlığını sürdürme konusunda kuvvetli bir iradeye sahipti.

D: Evet, benim bugün olduğumdan daha kuvvetliydi, ama spiritüel yardımına da ihtiyacı vardı, yoksunluk içinde geçen bir hayattaki bir kişi olarak varlığımı sürdürmek için sarf etmem gereken etki konusunda benim de onun dayanıklılığına ihtiyacım vardı. Her zaman uyum içinde değildik.

Dr. N: Peki bir bedenle uyum içinde olmadığınızda, bu daha fazla kişisel ruh enerjisi gerektirmez mi?

D: Oh, evet. Ayrıca, ortamınız da zorlayıcı bir ortamsa, bu da hesaba katılmalı. Kimi zaman o İrlandalı bedenın dayanma gücüne sahip olmayı dilemiş olmama rağmen, şu anki bedenimle çok uyumlu olduğumuzu hissediyorum. Çeşitli değişkenler var. Bu zorlayıcı bir şey. Eğlenceli olan da bu.

Not: Apalon bugün uluslararası bir danışmanlık firması için çalışan ve tüm Dünya'yı gezen bağımsız bir iş kadını olarak bedenlenmiş durumda. Sayısız evlenme teklifi almış, hepsini de reddetmiş.

Bazen bir danışanım bana önceki bir hayatın ardından enerjiyle yeniden birleşmeden önce normalden daha fazla bekleme-yi tercih ettiğini anlatır. Aşağıdaki alıntıda böyle bir örnek vereceğim:

Kimi zaman heyetim toplandıktan sonrasına kadar beklemek hoşuma gitmez, çünkü henüz ayrılmış olduğum hayatta yaşadığım anıları ve hisleri hafifletmek için taze enerjiye ihtiyacım olmaz. Kendim infüzyon yaparsam (rezervdeki enerjiyi alarak), o önceki hayat benim için daha az gerçek hale gelecektir. Her olaya dair berrak, temiz bir bellekle o bedendeki işim hakkındaki sorulara yanıt bulma konusuna odaklanmak için düşüncelerime ihtiyacım olur. O olaylar için sahip olduğum her duyguyu meydana geldikleri andaki biçimiyle korumak isterim, böylece belli bazı hareketleri niçin yaptığımı daha iyi betimleyebilirim. Arkadaşlarım bunu yapmaktan hoşlanmaz, ama ben daima daha sonra kendimi yeniden yükleyebilir ve dinlendirebilirim.

Ruh Grup Sistemleri

Ruhun Doğumu

Ruhun yaşamını incelemeye bu yaşamın yaratılmasıyla başlanmanın uygun olacağını düşünüyorum. Deneklerimin çok azının enerji parçacıkları olarak kendi kökenlerine geri gidecek bir bellek kapasitesi vardır. Bir ruhun ilk yaşamına dair bazı ayrıntıları düzey olarak başlarda olanlardan edinirim. Bu genç ruhların, ruh dünyasının hem içinde hem de dışında daha kısa bir yaşam geçmişi vardır, bu yüzden hala taze anılara sahiptirler. Bununla birlikte, en iyi ihtimalle, I. Düzey deneklerimin Benliğin başlangıcı hakkında ancak gelip geçici anıları vardır. Aşağıdaki alıntılar başlangıç düzeyinde olan iki ruhtan alınmıştır:

Ruhum büyük, düzensiz, bulutsu bir yığından yaratıldı. Bu yoğun, pülzasyon yapan mavimsi, sarı ve beyaz ışıktan minicik enerji parçacıkları olarak çıkarıldım. Bu pülzasyonlar ruh maddesinden meydana gelen dolu fırtınalarını dışarı gönderiyor. Bazıları geri düşüyor ve yeniden emiliyor, ama ben dışarı doğru devam ediyorum ve benim gibi olan başkalarıyla birlikte bir akıntı boyunca taşıyorum. Bu konuda bildiğim sonraki şey ise benimle ilgilenen, bakımla meşgul olan sevgi dolu varlıkların olduğu çevrelenmiş, parlak bir alanda olduğum.

Bir arı kovanındaki kırılmamış yumurtalar gibi olduğumuz bir tür kreşte olduğumu hatırlıyorum. Daha fazla farkındalık kazandığımda, Uras kreş dünyasında olduğumu öğrendim. Buraya nasıl getirildiğimi bilmiyorum. Döllenmeyi bekleyen embriyonik bir sıvı içindeki bir yumurta gibiydim ve benimle birlikte uyanacak olan daha birçok

genç ışık hücresi olduğunu hissediyorum. Güzel ve sevgi dolu olan... zar keselerimizi delip bizi açan bir anne grubu vardı. Çevremizde dönüp duran yoğun, besleyici ışık akımları vardı ve müziği duyabiliyordum. Farkındalığım merakla başladı. Çok geçmeden Uras'tan alındım ve farklı bir ortamdaki başka çocuklara katıldım.

Ruh kreşleri hakkında geniş bilgi verici hikayeler karşıma çok az çıkar; bu bilgileri çok ilerlemiş birkaç denekten edinirim. Bu denekler Kuluçka Anneleri olarak bilinen uzmanlardır. Sıradaki vaka, Seena adında olağanüstü bir V. Düzey olan ve bu hizmet dalında çalışan bir ruhu anlatmaktadır.

- Vaka 26 -

Bu kişi ruh dünyasının hem içinde hem de dışında çocuklar konusunda bir uzmandır. Günümüzde, ciddi biçimde hasta olan çocukların bakıldığı bir hastanede çalışıyor. Geçmiş yaşamında, Yahudi olmamasına karşın 1939 yılında bir Alman toplama kampına girmeye gönüllü olmuş Polonyalı bir kadınmış. Görünüşte subaylara hizmet ediyor ve mutfaktaki işleri yapıyormuşsa da, bu bir hileymiş. Aslında kampa gelen Yahudi çocukların yakınında olmak ve nasıl mümkün olursa o şekilde onlara yardımcı olmak istemiş. Yakınlardaki bir kentin sakini olarak, ilk yılı boyunca istediği zaman kamptan ayrılabilirmiş. Daha sonra ise çok geç kalmış ve askerler kamptan ayrılmasına izin vermemişler. En sonunda kampta ölmüş. Bu ilerlemiş ruh bu zor görev sırasında kendini ayakta tutmak için enerjisinin yüzde 30'undan daha fazlasını almış olsa belki de hayatta kalabilirdi diye düşünüyorum. İşte bu V. Düzeyde olan birinin kendine güveniyle ilgili.

Dr. N: Seena, hayatların arasında en önemli deneyimin hangisi oldu?

D: (duraksamadan) Ruhların çıktığı kuluçka yerine gidiyorum. Ben bir Kuluçka Annesiyim, bir tür ebe yani.

Dr. N: Bir ruh kreşinde çalıştığını mı söylüyorsun?

D: (mutlulukla) Evet, yenilerin çıkmasına yardımcı oluyoruz. Sevgi dolu, nazik ve ilgili olarak... ilk olgunlaşmalarını kolaylaştırıyoruz. Onları karşılıyoruz.

Dr. N: Lütfen bana bu yerin ortamını anlatır mısınız?

D: Burası... gazsı... hücrelerin oluşturduğu bir petek, yukarıda enerji akımları dönüp duruyor. Yoğun bir ışık var.

Dr. N: "Petek" derken, acaba bu kreşin yapısının bir kovanınki gibi olduğunu mu kastediyorsun, yoksa başka bir şey mi?

D: Hımm... evet... kreşin kendisi dışarıdan hiçbir boyutla sınırlanmış gibi görünmeyen engin bir yapı olmasına rağmen öyle. Yeni ruhların, gelişimlerinin bu yapıdan çıkmaya yetecek hale gelene kadar kaldıkları, kendi kuluçka hücreleri var.

Dr. N: Bir Kuluçka Annesi olarak yeni ruhları ilk ne zaman görüyorsunuz?

D: Biz bu yapının bir ucundaki doğum (dağıtım) dairesindeyiz, burası kreşin bir parçası. Yeni gelenler altın bir keseyle örtülü küçük beyaz enerji yığınları olarak taşınır. Bize doğru görkemli, düzenli bir alay halinde yavaşça ilerlerler.

Dr. N: Nereden?

D: Yapının diğer ucunda bir kemerli geçidin altında tüm bir duvar yüksek yoğunlukta enerjiden ve... canlılıktan... oluşan dökme bir yığınla dolu. Fark edilmeyen bir ısı kaynağından çok, şaşırtıcı bir sevgi kuvvetinden sanki enerjisini alıyor gibi. Bu yığın güzel, akıcı bir devinim halinde pülzasyon yapıyor ve dalgalanıyor. Rengi, parlak bir günde kapalı gözlerle güneşe baktığında gözkapaklarının içinde oluşan renge benziyor.

Dr. N: Bu yığından ruhların çıktığını görüyorsunuz, öyle mi?

D: Bu yığından bir şişkinlik çıkmaya başlıyor, aynı yerde asla iki kez tam olarak aynı değil. Bu şişkinlik artıyor ve

dışarı doğru yürüyor, biçimsiz bir şekilde bel veriyor. Ayırılma hayret edilecek bir an. Yeni bir ruh doğuyor. Kendine ait bir enerji ve başkalıkla, tamamen canlı.

Not: Başka bir V. Düzey deneğim bu ifadeyi kuluçka diye değerlendirmişti. “İçeri ve dışarı doğru akan, bir enerjisi olan yumurta şeklinde bir yığın görüyorum. Genişlediğinde yeni ruh enerjisi parçaları çıkıyor. Daraldığında ise sanırım başarıyla çıkarılmış olan ruhlar geri itiliyor. Bazı nedenlerden ötürü bu parçalar onu bireyselliğin bir sonraki aşamasına getiremiyor.”

Dr. N: Yığının ötesinde ne görüyorsun, Seena?

D: (uzun bir duraklama) Bu turuncu-sarı renkli muhteşem parıltısını görüyorum. Ötesinde menekşe rengi bir karanlık var, ama soğuk bir karanlık değil... bu sonsuzluk.

Dr. N: Yığından size doğru gelen yeni ruhların oluşturduğu alay hakkında daha fazla şey anlatabilir misin?

D: Her yeni ruh bu enerji kütlesinden çıktıkça, alay da turuncu-sarı, ateşe benzeyen bu renkten yavaşça ilerliyor. Benim gibi annelik yapan ruhların bulunduğu çeşitli noktalara doğru gidiyorlar.

Dr. N: Başka kaç anne görüyorsun?

D: Yakınlarda beş tane görebiliyorum... onlar da benim gibi... eğitimdeler.

Dr. N: Bir Kuluçka Annesinin sorumlulukları ne?

D: Biz hatchling’lerin etrafında dolanıyoruz, böylece, altın keseleri açıldıktan sonra onları havluyla kurulayabiliyoruz. İlerlemeleri yavaş, bu bizim onların ufacık enerjilerini zamansız bir şekilde kucaklamamıza olanak tanıyor.

Dr. N: Bu “havluyla kurulamak” ne demek?

D: Yeni ruhun... ıslak enerjisini, tabir caizse, kuruyoruz. Bunu insan dilinde tam olarak açıklayamam gerçekten. Yeni beyaz enerjiyi sarmanın bir biçimi.

Dr. N: Demek ki şimdi temel olarak beyaz enerji görüyorsunuz?

D: Evet, ayrıca bizim yanımıza geldikçe, yaklaştıkça çevrelerinde daha mavi ve menekşe rengi parıltılar da görüyorum.

Dr. N: Sana böyle olduğunu düşündüren ne?

D: (duraklıyor, sonra da yumuşak bir sesle) Oh... şimdi görüyorum... bu bir göbek... bir enerji başlangıç kordonu, her birini birbirine bağlıyor.

Dr. N: Söylediklerinden, aklımda uzun, inciden bir kolye resmi canlanıyor. Ruhlar bir dizi halinde bağlı olan inciler. Bu doğru mu?

D: Evet, daha çok gümüşü bir taşıyıcı bant üzerindeki inci dizisi gibi.

Dr. N: Tamam, şimdi bana şunu söyler misin; her yeni ruha sarıldığında, onları kuruladığında onlara hayat mı vermiş oluyorsun?

D: (hemen karşılık veriyor) Hayır, hayır. Bizden değil, bizim aracılığımızla her şeyi bilen sevgi ve bilginin bir yaşam kuvveti gelir. Yeni enerjinin kurulanması sırasında titreşimlerimizle aktardığımız şey... bir başlangıcın özüdür, gelecekteki bir tamamlamanın umudu. Anneler buna... "sevgi kucaklaması" der. Bunun içinde onların ne oldukları ve ne olabileceklerine dair düşünceleri aşmak da var. Bir sevgi kucaklamasında bir yeni ruha sarıldığımızda, bu o varlığı anlayışımız ve şefkatimizle aşılar.

Dr. N: Gel bu titreşimsel kucaklaşmayı bir adım öteye taşıyalım. Her yeni ruh bu noktada kendine özgü bir karaktere sahip mi? Ona verilmiş olan benliğe bir şey ekliyor ya da çıkarıyor musunuz?

D: Hayır, bu onların gelişinde var, her ne kadar o yeni ruh henüz kim olduğunu bilmese de. Biz bakım veriyoruz. Biz ona başlamanın zamanının geldiğini bildiriyoruz. Enerjisini... teşvik ederek... o ruha varlığına dair bir farkındalık veriyoruz. Bu uyanış zamanıdır.

Dr. N: Seena, bana bu noktada yardım et lütfen. Bir hastanenin yeni bebeklerinin bakıldığı bir doğum koğuşundaki doğum hemşirelerini düşündüğümde, o hemşirelerin bir bebeğin ne olacağına dair hiçbir fikirleri yok. Siz de aynı tarzda mı çalışıyorsunuz yani bu yeni ruhların ölümsüz karakteri hakkında bir şey bilmeden?

D: (gölüyor) Biz bakıcı hemşire görevini yapıyoruz, ama burası insanların bir doğum koğuşu değil. Yeni doğanları kucakladığımız anda, onun benliğine dair bir şeyleri anlarız. Onların kendilerine özgü örüntüleri, biz bakım vermek için enerjimizi onlarla birleştirdiğimizde daha da açığa çıkar. Bu bizim onların farkındalığını harekete geçirmek, ateşlemek için kendi titreşimlerimizi daha iyi kullanmamıza olanak tanır. Tüm bu şeyler onların başlangıcının bir parçası.

Dr. N: Eğitim gören biri olarak, yeni ruhlarla titreşimlerin gereği gibi kullanılmasıyla ilgili bu bilgiyi nasıl kazandın?

D: Bu yeni annelerin öğrenmek zorunda olduğu bir şey. Gereği gibi yapılmazsa, yeni çıkan ruhlar tam olarak hazır hissetmeden ilerler. Sonra da Kreş Üstatlarından biri gelmek zorunda kalır.

Dr. N: Bu noktayı bana biraz daha açıklayabilir misin Seena? Sevgi kucaklamanız süresince, bu ruhları ilk kucakladığınızda, sen ve diğer anneler yeni bir ruhun benliğinin görevlerinin ardındaki düzenli bir seçme sürecini ayırt edebiliyor musunuz?

D: Bu o kadar mekanik bir şey değil! Her ruh, benim açıklayamayacağım bir kusursuzluk tarafından yaratılmış olan karakteristiklerinin bütünü açısından benzersizdir. Sana söyleyebileceğim şey şu; hiçbir iki ruh asla, hiçbir biçimde birbirine benzemez.

Not: Birkaç başka denekten her ruhun bir diğerinden farklı olmasının temel nedenlerinden birinin, Kaynak bir ruh yaratmak için

enerji parçalarını “kırıp ayırdıktan” sonra orijinal yığından geri kalanın ölçülemeyecek kadar küçük biçimde değiştiğini, bu yüzden de asla önceki gibi olmadığını öğrenmiştim. Dolayısıyla, Kaynak tıpkı asla ikiz çocuklar yaratamayacak olan ilahi bir ane gibidir.

Dr. N: (ısrar ederek, deneğimin beni düzeltmesini isteyerek) Bunun tamamen rastgele bir seçim olduğunu mu düşünüyorsun? Herhangi bir türde birbirine uyan benzerlikler taşıyan bir karakteristik düzeni yok mu yani? Bunun doğru olduğunu biliyor musun?

D: (üzüntüyle) Bir Yaratıcı olmadığım sürece sana bunu nasıl açıklayabilirim ki? Benzerlikleri olan ruhlar da vardır, benzerlikleri olmayan ruhlar da, hepsi aynı takımdadır. Kombinasyonlar karışıktır. Bir anne olarak hissedebildiği her büyük ve önemli özelliği fark edebilirim, sana hiçbir iki ruhun asla tam olarak aynı karakter kombinasyonuna sahip olmadığını söyleyebilmemin nedeni de bu.

Dr. N: Peki... (denek araya giriyor)

D: Kemerli geçidin diğer tarafında bu işleri idare eden güçlü bir Varlığın bulunduğu dair bir hissim var. Bu enerji örüntüleri konusunda bir çözüm yolu varsa... bunu bilmemiz gerekmez...

Not: İşte bu anlar, görüşmelerimde, mutlak Kaynak’a bir kapı açmaya çalışmak için beklediğim anlar. Bu kapı asla açılmıyor, en fazla birazcık aralanıyor.

Dr. N: Bu Varlık hakkında ne hissettiğini bana anlat lütfen, size bu yeni ruhları getirmekte olan enerji yığını hakkında hissettiklerini. Muhakkak sen ve diğer anneler göremesenez bile buradaki ruhların kökeni hakkında düşünmüş olmalısınız?

D: (fısıltıyla) Yaratıcının... yakınlarda olduğunu... hissediyorum... ama belki de gerçekte... üretim... işini yapıyor... yordur...

Dr. N: (yumuşak bir ses tonuyla) Bu enerji yığınının asıl Yaratıcı olmayabileceğini mi kastediyorsun?

D: (rahatsız bir şekilde) Yardımcı olan başkaları olduğunu düşünüyorum – bilmiyorum.

Dr. N: (başka bir yönde ilerliyorum) Yeni ruhların kusurları olduğu doğru değil mi Seena? Kusursuz yaratılmış olsalardı, kusursuz bir Yaratıcı tarafından yaratılmalarına hiç gerek olmayabilirdi?

D: (kuşkuyla) Buradaki her şey kusursuz görünüyor.

Dr. N: (geçici olarak başka bir yöne dönüyorum) Sadece yeryüzüne gelecek olan ruhlarla mı çalışıyorsunuz?

D: Evet, ama her türde yere gidebilecek. Sadece küçük bir bölümü yeryüzüne geliyor. Yeryüzüne benzeyen birçok fiziksel alem var. Biz onlara keyif dünyaları ve acı dünyaları diyoruz.

Dr. N: Kendi bedenlenme deneyimlerine dayanarak bir ruhun yeryüzü için uygun olup olmadığını biliyorsun öyleyse?

D: Evet, biliyorum. Yeryüzü gibi dünyalara gelecek olan ruhların, sevincin ve keyfin yanı sıra katlanmak zorunda kalacakları acı yüzünden kuvvetli ve güçlükleri yenme yeteneğine sahip olması gerektiğini biliyorum.

Dr. N: Benim bildiğim de bu. Peki, bu ruhlar özellikle de genç olanlar insan bedeninden kirleniyorlar, bunun nedeni de kusurlu olmaları, öyle mi?

D: Şey, sanırım, evet.

Dr. N: (devam ediyorum) Benim anladığım şu: Tam bir aydınlanmaya ulaşmak, ilk başta sahip olduklarından daha fazla öz kazanmak için çalışmak zorundalar. Bunu kabul ediyor musun?

D: (uzun bir duraklama, sonra içini çekiyor) Kusursuzluğun orada... yeni yaratılanla birlikte olduğunu düşünüyorum. Olgunlaşma yeni ruhların masumlüğünün bozulmasıyla başlıyor, yoksa ilk başta kusurlu olduklarından değil.

Engellerin üstesinden gelmek onları daha güçlü yapıyor, ama kazanılmış kusurlar asla tam olarak silinemeyecektir, ta ki bütün ruhlar birleşene yani bedenlenme bitinceye dek. Dr. N: Daima onların yeryüzündeki bedenlenmelerinin bittiği yeri dolduracak yeni ruhlar yaratıldığına göre bu dediğin zor olmayacak mı?

D: Bütün insanlar... bütün ırklar, tabiyetler tek olduğunda, bir olduğunda bu da sona erecek. Çalışmak için yeryüzü gibi yerlere gönderilmemizin nedeni de bu.

Dr. N: Peki, eğitim bittiğinde, içinde yaşadığımız evren de yok mu olacak?

D: Belki daha da önce. Sorun bu değil, başka sorunlar var. Ebediyet asla yok olmaz. Bu anlamı olan bir süreçtir, çünkü bizim... deneyimler yaşamamıza ve kendimizi ifade etmemize... ve öğrenmemize olanak tanır.

Bir ruhun ilerlemesi konusuna devam etmeden önce, bir kez yaratıldıktan sonra varlıklar hakkında öğrendiğim farklılıkları sıralamam gerek.

1. Kreşe bile varmadan önce onları yaratan enerji kütlelerine geri döner görünen enerji parçaları var. Bunların bitirilmeden durdurulmalarının nedenini bilmiyorum. Kreşe ulaşan diğerleri ilk olgunlaşmaları süresince bireysel bir temelde "olmayı" öğrenmeyi beceremiyorlar. Daha sonra, kolektif işlevlerde bulunuyorlar ve benim saptayabildiğim kadarıyla asla ruh dünyasından ayrılmıyorlar.
2. Ayrı ayrı ruh özlerine sahip olan ve herhangi bir dünyada fiziksel formda bedenlenme eğilimi göstermeyen ya da bedenlenmek için gerekli zihinsel yapıya sahip olmayan enerji parçaları var. Bunlar genellikle zihinsel dünyalarda bulunuyor ve boyutlar arasında kolayca hareket edebilir görünüyorlar.
3. Sadece fiziksel dünyalarda bedenlenen ayrı ayrı ruh özlere sahip enerji parçaları var. Bu ruhlar hayatlar arasında zihinsel kürelerle ruh dünyasında eğitim de alabilirler. Bunları boyutlar arası yolcular olarak düşünmüyorum.

4. Her tür fiziksel ve zihinsel ortamda birey olarak bedenlenme ve işlev gösterme eğilimi ve yeteneğine sahip olan ruhlar olan enerji parçaları var. Bu onların diğer ruh tiplerinden daha fazla aydınlanmış ya da daha az aydınlanmış olmalarını gerektirmiyor. Bununla birlikte, geniş bir ölçekteki pratik deneyimleri, onları sorumluluk taşıyan birçok uzmanlaşma fırsatı ve görevi için uygun kılıyor.

Yeni doğan ruh için asıl plan yavaş yavaş başlar. Kreşten bırakıldıktan sonra, bu ruhlar bedenlenmelere başlamaz ya da hemen ruh grupları halinde biçimlenmezler. Bu geçiş döneminin bir betimlemesi aşağıda verilmiştir; bu betimleme henüz birkaç bedenlenme geçirmiş olan genç bir I. Düzey ruhun hala taze olan anılarından alınmıştır:

Ruh grubuma atanmadan ve yeryüzüne gelmeye başlamadan önce, bir ışık biçimi olarak yarı fiziksel bir dünyada yaşama fırsatı tanındığını hatırlıyorum. Fizikselden çok zihinsel bir dünyaydı, çünkü çevremdekiler tamamen katıydı ve biyolojik bir yaşam yoktu. Benimle birlikte başka genç ruhlar da gördüm. Birlikte insan biçimine benzeyen ışık saçan ampuller halinde çevrede kolayca dolaşabiliyorduk. Bir şey yapmıyorduk, sadece vardık ve katı olmanın neye benzediğini tadıyorduk. Ortam dünyasaldan çok astral olmasına karşın, bir toplulukta yaşayan varlıklar olarak birbirimizle iletişim kurmayı öğreniyorduk. Hiçbir sorumluluğumuz yoktu. Her yerde muazzam bir sevgi, emniyet ve koruma atmosferinin olduğu Ütopik bir ortamdı. Hiçbir şeyin statik olmadığını ve bunun, başlangıç zamanının varoluşumuz için en kolay olacağını öğrenmiştim. Çok geçmeden korunmayacağımız bir dünyada, acı ve yalnızlık, aynı zamanda sevinç ve mutluluk anıları biriktireceğimiz yerlerde var olacaktık ve öğretici anılar olacak olan da bu deneyimlerdi.

Spiritüel Ortamlar

Trans halindeyken, deneklerim dünyevi sembolizmler biçiminde ruh dünyasına dair birçok görsel imge betimler. Kendi gezegen-sel deneyimlerinden yapısal imgeler yaratıyor olabilirler ya da bu imgeler bildik çevrelerle kendi rahatlık düzeylerini arttırmaya çalışan rehberler tarafından yaratılmış olabilir. Konuşmalarda bilinçdışı anıların bu yönünü tartıştıktan sonra, insanlara bu gözlemlerin tutarlılığına bakmaksızın güvenilirlik çabası peşinde olduklarını söylemişimdir. Ruh dünyasında okul, kütüphane ve tapınaklar nasıl var olabilir ki?

Bu sorulara geçmiş gözlemlere dayanan anıların geçerli bir perspektif olarak metafor niteliği taşıdığını açıklayarak değinirim. Hepimizin hayatından orijinal sahneler, ruhlar olarak anılarımızı asla terk etmez. Ruh dünyasında, bir tapınak görmek gerçekten taştan blokların oluşturduğu bir şey değil, o ruh için o tapınağın taşıdığı anlamın bir görselleştirilmesidir. Yeryüzüne geri dönlüğünde, ruh yaşamımızdaki geçmiş olayların anıları yorumlara ve bilinçli bilgiye dayanan koşul ve olayların yeniden yapılandırılmalarıdır. Her danışanın anıları hatırlaması bir insan zihni aracılığıyla bilgiyi işleyen ruh zihninin gözlemlerine dayanır. Spiritüel ortamların görsel yapılarını dikkate almaksızın, daima bir deneğin bu ortamlarda yapmakta olduğu şeyin işlevsel yönlerine bakarım.

Yeni ruhlar koruyucu kozalarından çıktıktan sonra, topluluk hayatına girerler. Bedenlenmelerine başladıkça, hayatlar arasında gördükleri yer ve yapılara ilişkin betimlemeler, yeryüzüne giden daha yaşlı ruhlarınkine benzemeye başlar. Kimi zaman bu betimlemeler o kadar da dünyevi olmaz. Katedrale bezeyen camdan yapılar, kristalden yapılmış muhteşem salonlar, birçok açısı olan pürüzsüz geometrik yapılar, hiçbir hattı olmayan kubbeli kapalı yerlerle ilgili çok şey dinledim. Deneklerim aynı zamanda çevrelerinde hiçbir yapı olmadığı, sadece ormanlar ve göllerin

bulunduğu çiçek tarlaları ve sayfiye yerlerinden de bahsederler. İpnozdaki insanlar ruh dünyasında varacakları yere doğru ilerleyişlerini anlatırken bir huşu duygusu sergiler. Birçoğu öylesine etkilenmiş olur ki gördüklerini yeterince betimleyemez.

Bir yerden diğerine giderken geçiş sırasında ruhların hareketi hakkında birçok hikaye duyarım. Aşağıdaki ifadeler, gördüğü çeşitli ortamların özelliklerini betimlemek için geometrik şekilleri kullanan bir IV. Düzey deneğin anlattıklarıdır:

Ruh dünyasında çok gezinti yaparım. Gördüğüm geometrik şekiller benim için belli işlevleri temsil eder. Her yapının kendine ait bir enerji sistemi vardır. Piramitler yalnızlık, meditasyon ve iyileştirme içindir. Dikdörtgen şekiller geçmiş hayatları gözden geçirmek ve incelemek içindir. Küresel olanlar gelecek hayatları incelemek için kullanılır, silindir şeklindeki geçitler ise yeni bakış açıları kazanmak amacıyla başka dünyalara seyahat yapmak içindir. Bazen büyük bir ruh etkinliğinin olduğu bir merkezden geçerim, burası bir havaalanı gibidir ve insanlar telepatik olarak çağrılır. Bu merkezler size doğru eğri yapan, çeşitli yönlere dağılan devasa prizmatik tekerleklerdir. (gülüyor) Acele edemezsiniz, yoksa bu büyük merkezlerden çıkmak istediğiniz belirli bir hattı kaçırabilirsiniz. Bu merkezler trafiği yönlendiren ve yolcular için soruşturmaları gözeten misafir ruhların olduğu çağrı limanlarıdır. Her şey hafif, rahat bir yüzme hareketi halindedir ve ruhların titreşimsel olarak kilitlenebildikleri, gidecekleri yere doğru yollarına devam ettikleri güzel armonik tonlardır.

Ölümünden sonra anılarda taşınan hislerimiz hakkında Upanişad'larda bir söylem vardır. Bu eski felsefi metnin, duyular, duygular ve insan egosunun ölümsüz Benliğe fiziksel bir bağlantı sağlayan sonsuz bir deneyime giden yol olduğu varsayımının doğru olduğuna inanıyorum. Bu düşünceler bir danışanım tarafından inandırıcı bir şekilde şöyle ifade edilmişti:

Ruh dünyasında, bize yeryüzünde zevk aldığımız yerleri ve şeyleri hatırlatacak istediğimiz her şeyi yaratabiliriz. Fiziksel simülasyonlarımız kusursuzdur. Ama bir beden olmaksızın... şey... bana göre... bunların sadece bir taklit tadı oluyor. Portakalları severim. Burada bir portakal yaratabilirim, hatta onun keskin ve tatlı tadını yaratmaya bile yaklaşabilirim. Yine de yeryüzünde olup bir portakalı ısırma ile hiç de aynı şey olmaz. Fiziksel bedenlenmelerimden zevk almamın bir nedeni de budur.

Bu danışanın yorumlarının aksine, ruh dünyasını hakiki gerçeklik, yeryüzünü ise öğrenmemiz için yaratılmış bir illüzyon olarak gördüklerini söyleyen deneklerim de oldu. Bunda bir tutarsızlık yok. Yeryüzündeki insanların keskin bir tat alma duyusu vardır. Portakallar ve insanlar bu yüzden tek bir varoluşta birbiriyle uyum içinde olur. Gerçekliğin dereceleri vardır. Evrenimizin bir eğitim zemini olması onu gerçek dışı yapmaz, sadece geçici yapar. İnsani ortamlarda geçici bir illüzyon olabilen şey, yeryüzündeki biri tarafından yenen bir portakalın, ruh dünyasında yaratılan ve bir ruh tarafından yenen bir portakaldan daha iyi bir tadı olduğu gerçeğine gölge düşürmez. Aynı şekilde, kesinliklerin olmadığı boyutlar arası bir ruh dünyasının gerçekliği de ruhun fiziksel kavramların çok ötesinde büyük deneyimler yaşamasına olanak tanır.

Deneklerim kendi spiritüel merkezlerini gördüklerini anlatırken, bu onlar için hayret dolu bir imge olmaktadır. İnsan zihni tarafından hatırlanan metaforik sembolizmin yönleriyle karışmış olan bütün kültürel kalıplar elbette işe karışır, ama bir kişinin spiritüel hayatındaki bu dramatik sahneleme daha az gerçek değildir. Ruh bir unutkanlık örtüsüyle yeryüzüne döndüğünde, bilinçli bellek olmaksızın yeni bir beyne kendini ayarlamak zordur. Yeni bebeğin henüz geçmiş bir deneyimi yoktur. Bu durumun tersi ölümden sonrası için de doğrudur. Spiritüel hipnoterapist için regresyonda işleyen iki kuvvet söz konusudur. Bir yanda, geçmiş yaşam ve spiritüel yaşama dair anıların

oluşturduğu büyük birikimiyle birlikte iş başında olan bir ruh zihnimiz vardır. Diğer yanda ise denek hipnozdayken betimsel imgeleme meşgul olan o anki bedeninin bilinçli anılarına da sahibizdir. Bilinçli zihin hipnoz sırasında devre dışı değildir. Öyle olsaydı, denek operatörle tutarlı biçimde konuşamazdı.

Bellek

İpnozdaki deneklerin ruh dünyasında gördüklerinin çözümlemesine devam etmeden önce, anıların hatırlanması ve DNA hakkında biraz daha bilgi vermem gerek. Bütün anıların DNA tarafından taşındığı inancını taşıyan insanlar var. Bu şekilde, reenkarnasyona karşı bilimsel bir tutum olarak düşündükleri şeyden kendilerine bir rahatlama sağladılar. Elbette herkes, ister dinsel ister başka türlü birtakım kişisel nedenlerden ötürü reenkarnasyona inanmama hakkına sahiptir. Ancak, tüm geçmiş yaşam anısının kökeninde genetik olduğunu, uzaktaki atalarımızdan DNA hücrelerimizde taşındığını söylemek bana göre çeşitli bakımlardan başarısız olan bir savdır.

Geçmiş yaşam travmasının bilinçdışı anıları, yeni bedenimize uzun süre önce ölmüş olan bedeninin ciddi biçimde hasar görmüş olan fiziksel bir izini taşıyabilmektedir, ama bu DNA'dan kaynaklanan bir şey değildir. Bu moleküler şifreler özeldir ve o anki maddi bedenimizle birlikte gelir. Ruh zihninden gelen tutum ve inanışlar biyolojik zihni gerçekten de etkiler. Enerji izleri ve geçmiş yaşamdan bellek örüntüleri de dahil olmak üzere ebedi ve ezeli zekamızın DNA'yı etkileyebileceğine inanan araştırmacılar var. Doğrusu, misafir olduğumuz bedene önceki yüzlerce yaşamdan getirdiğimiz düşünce zincirlerini içeren pek çok başka öge de bulunmaktadır. Bu aynı zamanda bir bedene sahip olmadığımız ruh dünyasındaki deneyimlerimizi de içerir.

DNA'nın geçmiş yaşam belleğine karşı güçlü bir sav da geçmiş hayatlar hakkında biriktirdiğimiz bir yığın araştırmadan gelmektedir. Önceki hayatlarda bulduğumuz önceki bedenler

neredeyse hiçbir zaman genetik olarak şu anki ailemizle ilişkili olmaz. Ruh grubumdaki diğerleriyle birlikte bir yaşamda Smith ailesinin bir üyesi olabilirim, bir sonraki yaşamda ise hepimiz Jones ailesinin bir parçası olmayı seçebiliriz. Bununla birlikte, 7. Bölümde daha ayrıntılı bir şekilde açıklayacağım gibi, Smith ailesine geri dönmeyiz. Olağan bir denek aralarında kalıtsal bağ olmadan Kafkas, Doğulu ve Afrikalı olarak geçmiş hayatlarını sürdürmüş olabilir. Ayrıca, şu soru da sorulabilir: Başka bir dünyada, başka bir tür olarak var olmamızla ilgili anılarımız, yalnızca yeryüzünde yaratılmış olan insan DNA hücrelerinden nasıl kaynaklanabilir? Yanıt basittir. Sözde genetik bellek aslında bilinçdışı zihinden kaynaklanan ruh belleğidir.

Belleği üç kategoriye ayırıyorum:

1. **Bilinçli Bellek.** Bu düşünce hali biyolojik bedenimizdeki beyin tarafından tutulan bütün anıları içerecektir. Fiziksel gezegenimize adapte olabilen ve kavrayışlı olan bilinçli bir ego Benlik tarafından sergilenir. Bilinçli bellek duyuusal deneyimlerden ve duygusal deneyimlerimizin yanı sıra bütün biyolojik, primitif içgüdüsel dürtülerimizden etkilenir. Kusurlu olabilir, çünkü beş duyuyla ne algıladığı ve bunları nasıl değerlendirdiği konusunda savunma mekanizmaları vardır.
2. **Ölümsüz Bellek.** Bu kategoriye giren anılar bilinçaltı zihinden gelir gibi görünmektedir. Bilinçaltı düşünce, nabız ve iç salgı bezlerinin işleyişi gibi bilinçli kontrole tabi olmayan bedensel işlevlerinden büyük ölçüde etkilenir. Bununla birlikte, bilinçli belleğin seçici deposu da olabilir. Ölümsüz bellek bu yaşamdaki ve diğer fiziksel yaşamlardaki kökenlerimizle ilgili anıları taşır. Psişemizin büyük bir bölümünün deposudur, çünkü bilinçaltı zihin bilinçli ve süperbilinçli zihin arasındaki köprüyü oluşturur.
3. **Tanrısal Bellek.** Bunlar ruhun barındığı süperbilinç zihnimizden çıkan anılardır. Vicdan, sezgi ve imajinasyon bilinçaltı zihnin yoluyla ifade ediliyorsa da, bunlar bu daha yüksek kaynaktan çıkmaktadır. Ebedi ve ezeli ruh zihnimiz benliklerimizin

ötesindeki üstün kavramsal düşünce enerjisinden gelişmiştir. İlham ölümsüz bellekten kaynaklanır gibi görünebilir, ama tanrısal belleğin bir parçasını oluşturan beden-zihnimizin dışında daha yüksek bir zeka bulunmaktadır. Bu tanrısal düşüncelerin kaynağı aldatıcıdır. Kimi zaman, gerçekten de tanrısal bellek ölümsüz varoluşumuzdaki varlıklarla iletişim sergilediğinde, bunu kişisel bir anı olarak düşünürüz.

Topluluk Merkezleri

Sıradaki vakam, süperbilinçli bir halde olan deneklerin eve dönüşle ilgili betimsel anıları ortaya çıkaran görsel çağrışımları göstermektedir. Bu anıların içerisinde klasik Yunan ile bir özdeşleme de görülmektedir ki; bu olağandışı bir şey değildir. Yeryüzüyle pek az karşılaştırmaya olanak tanınması konusunda çok fütürist ve gerçeküstü vizüalizasyonlar dinledim. İnsanlar bana sözcüklerin bu bağlamda gördükleriyle ilgili imgeleri yeterince betimleyemeyeceğini söylemektedirler. Bir seferinde, hoşlandıkları başka ruhlarla temas kurmaya başladıkları yerlere açılan kapıyı geçen bir danışanım olmuştu.

Vaka 27'de, spiritüel adı Ariani olan bir denek son geçmiş yaşamının ardından yaşadığı ölüm sonrası deneyimini bir Yunan tapınağıyla özdeşleştirmektedir. Aslında bu çok da şaşırtıcı bir durum değil, çünkü deneklerimin birçoğu karanlık bir dünyaya yüksek bir uygarlığın ışığını getirmiş olan antik Yunan zamanı süresince bedenlenmeler yaşamıştır. Sanat, felsefe ve yönetim alanlarında, kendilerini takip edenlere bir miras ve zorlu bir mücadele bırakmışlardır. Bu toplum bu Altın Çağın parçası olan danışanların hatırladığı spiritüel zihinle rasyoneli birleştirmeye çalışmıştır. Ariani İ.Ö. ikinci yüzyılda, Roma'nın işgalinden hemen önce, antik Yunan'da son hayatını yaşamıştı.

- Vaka 27 -

Dr. N: Spiritüel merkezine yaklaştığında, orada ne görürsün Ariani?

D: Parlak mermer sütunları olan güzel bir Yunan tapınağı.

Dr. N: Bu tapınak imgesini kendin mi yaratıyorsun yoksa bunu senin için zihnine bir başkası mı yerleştiriyor?

D: O gerçekten de benim tam önümde duruyor! Tıpkı hatırladığım gibi... ama... bir başkası da bana yardım ediyor olabilir... rehberim... emin değilim.

Dr. N: Bu tapınak sana tanıdık geliyor mu?

D: (gülerek) Onu çok iyi tanıyorum. Yeryüzünde uzun bir süre yeniden bilinmeyeceğim bir dizi anlamlı hayatın sonunu ve doruk noktasını temsil ediyor.

Dr. N: Bu tapınağın senin için bu kadar anlam taşımasının nedeni ne?

D: Bu Athena, bilgelik tanrıçası için yapılmış bir tapınak. Ben oradaki görevlilerden biriyim. Benden başka üç kişi daha var. Bizim işimiz bilginin ateşiyle ilgilenmek. Bu ateş tapınağın ortasındaki düz, pürüzsüz bir kayanın üzerinde, çevresine oyulmuş bir yazı var.

Dr. N: Bu yazı ne anlama geliyor?

D: (duraklıyor) Ah... esasen... her şeyde hakikati aramak anlamına. Hakikati aramanın yolu da hayatta bizi saran uyum ve güzelliği aramak.

Dr. N: (kasten anlamamış gibi) Yani tüm yaptığınız bu mu? Sadece ateşin sönmemesini sağlamak mı?

D: (biraz kızgın bir ifadeyle) Hayır! Orası bir kadının da katılabileceği bir öğrenim yeri. Ateş, kalbimizdeki hakikati bilme arzusunu, bu arzunun kutsal ateşini sembolize ediyordu. Tek bir tanrının kutsallığına, o merkezi gücün parçalarını temsil eden daha küçük tanrısal varlıklarla birlikte, tek bir tanrının kutsallığına inanırdık.

Dr. N: Senin ve diğer kadınların tektanrılı bir inanca sahip olduğunuzu mu söylüyorsun?

D: (gülerek) Evet, gizli mezhebimiz de tapınağın ötesine geçiyordu. Yetkililer tarafından gerçekten saf olarak görülmüyorduk, bizi entelektüel bir kast olarak görmüyorlardı.

Pek çoğu ne yaptığımızın farkında değildi. Athena'yı bir ışık altında görüyorlardı, bizse başka bir ışık altında. Bize göre bu ateş, aklın ve duygunun birbirine karşıt olmaması anlamına geliyordu. Bize göre, tapınak boş inançların üzerine akli yerleştirmişti. Ayrıca cinsiyetler arasında eşitliğe de inanıyorduk.

Dr. N: Sanırım bu tarz bir radikal düşünüş ataerkil bir yapı içinde başınıza çokça sıkıntı açmıştır?

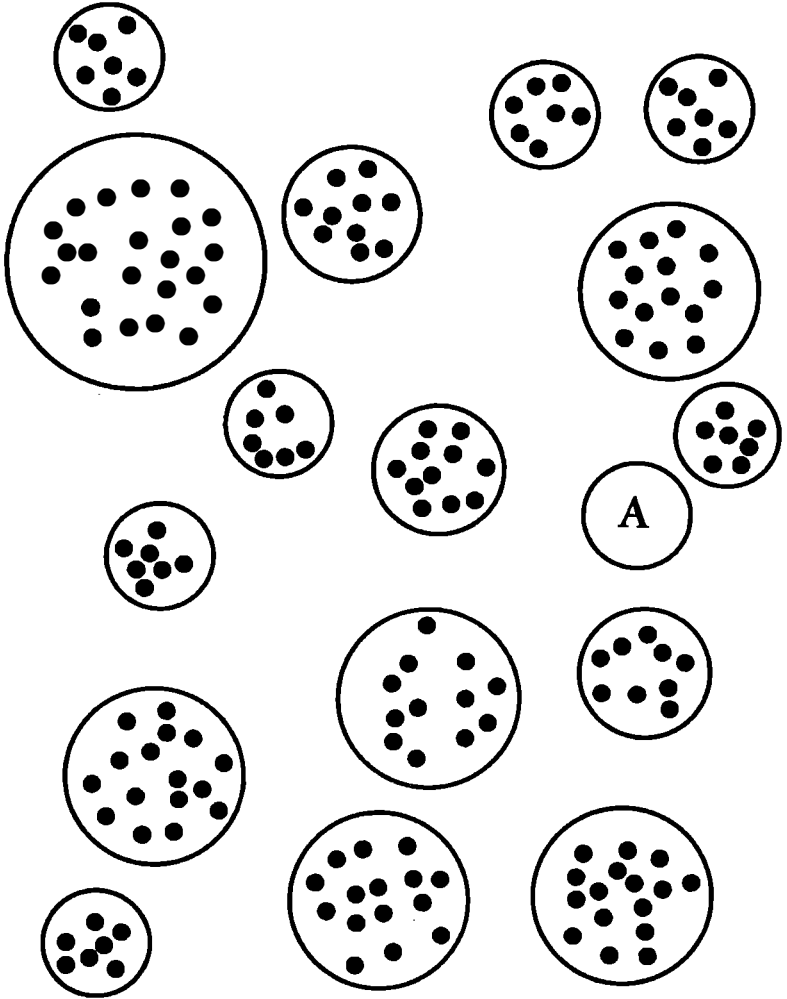
D: Eh... sonunda açtı, evet. Hoşgörülerini zayıfladı ve kendi düzenimiz içinde aldatıldık, entrikalar dönmeye başladı ve ihanete uğradık. Güdülerimizden kuşku duyuldu. Güç kaybetmekte olan ve bizim mezhebimizin devlet içindeki yozlaşmaya katkısı olduğunu düşünen cinsiyetçi bir devlet tarafından dağıtıldık.

Dr. N: Demek sen de Yunanistan'daki bu bir dizi yaşamın ardından tapınağının ruh dünyasında seninle birlikte olmasını istedin, öyle mi?

D: Öyle de denebilir. Bize göre, Yunanistan'daki bu ve önceki birkaç yaşam yüksek düzeyde bir akıl, bilgelik ve spiritüelliği temsil etmişti. Bir kadın bedeninde bu duyguları bir kez daha açıkça ifade edebilmek için çok uzun bir süre beklemek zorunda kaldım.

Ariani tapınağa girdikten sonra, orada devasa bir dikdörtgen galeri gördü, bu galerinin tavanı yoktu ve içeride 1000 kadar ruh vardı. Bu ruhlar, Ariani'nin gördüğü kadarıyla, birincil gruplar denen ve sayıları üç ile yirmi beş arasında değişen ruhlardan oluşan daha küçük kümeler ayrılmış olan büyük bir ikincil gruptu. Ariani'nin kendi kümesi sağ tarafta (bk. şekil 1, daire A) ortalara yakın olmalıydı. Geriye doğru giderken, Ariani'ye rehberi eşlik ediyordu. Daha sonra bu giriş yerinin geri dönen bir ruha nasıl göründüğünü anlattı. Bu sahne, yapısal ortamı ne olursa olsun, büyük sayıda ruh grupları da dahil olmak üzere defalarca dinlediğim bir sahnedir. İnsanların süperbilinçli zihninde, bu toplantılar

Şekil 1: Büyük Toplantı Merkezi Salonu

Bu diyagram 1000 kadar ruhtan oluşan büyük bir ikincil grup oluşturan çok sayıda birincil ruh kümesi gruplarından birçok insanın ilk görüşünü göstermektedir. A birincil grubu denneğin kendi ruh kümesi grubudur.

aynı zamanda bir amfiteatrda, bir sarayın bahçesinde ya da bir tapınağın okul toplantı salonunda da yapılabilmektedir.

Dr. N: Ariani, kendi kümene doğru bu kalabalık ruhların arasından ilerlemenin nasıl bir şey olduğuna dair bana bir fikir verebilir misin?

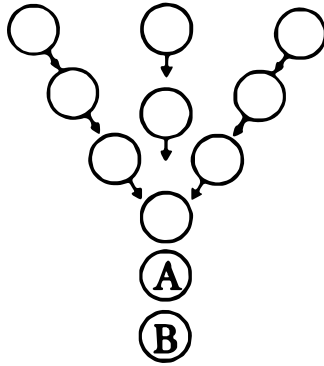
D: (heyecanla) Hem yüceltici, hem huşu içinde bırakan bir şey. Rehberimin önderliğinde, kümeler arasında sola ve sağa doğru gitmeye başlıyoruz; bu kümelerin bazıları bir daire halinde oturarak toplanmış, bazıları ise ayakta duruyor ve konuşuyor.

İlk başlarda çoğu bana dikkat etmiyor, çünkü birbirimize yabancıyız. Yolumun yakınlarındaki ruhlar gelişimi fark ettiklerini belirtir bir şekilde kibarca başlarını sallayıp selam veriyorlar. Sonra, hemen hemen yarı yolda, beni görenler daha heyecanlı olmaya başlıyor. İki yaşam önce sevgilim olan bir adam ayağa kalkıyor ve beni öpüp neler yaptığımı soruyor. Diğer kümelerdeki daha fazla sayıda kişi gülmeye ve bana el sallamaya başlıyor. Yaşadığım hayatlardan tanıdığım bazıları beni sadece başparmaklarını yukarı kaldırarak selamlıyor. Sonra, kendi kümemin yanındaki bir gruba yaklaştığımda, anne ve babamı görüyorum. Yaptıkları işi bırakıp bana sarılmak ve cesaret vermek için o iki kümenin arasındaki küçük alana doğru geliyorlar. En sonunda, kendi grubuma ulaşıyorum, herkes geri gelişimi hoş karşılıyor.

Tüm deneklerim içinde, yaklaşık yarısı geri dönüşlerinde büyük ruh grupları görür. Diğer yarısı ise sadece kendi kümelerini gördüklerini söylemiştir. Büyük ya da küçük ruh toplantılarına ilişkin görsel imgeler aynı ruh için farklı hayatlardan sonra değişiklik gösterebilir. En yakından bağlı olduğumuz birincil ruh grupları da aynı denekler için, örneğin çiçeklerle dolu bir tarla gibi, açık havadaki bir eğlence sahnesi içinde dolanıp duran insanlar olarak görülebilir.

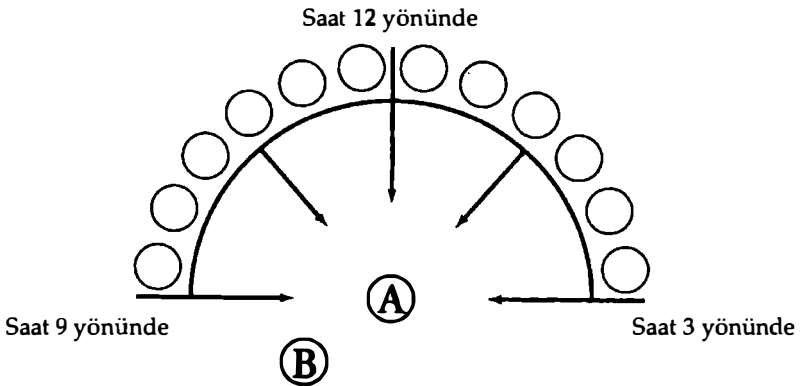
İç ya da dış ortam olmasına bakmaksızın, şekil 2 ve şekil 3 deneklerin çoğunluğunun kendi gruplarıyla ilk teması gerçekleş-

Şekil 2: 1. Küme Grubu Pozisyonu

Şekil 2 geri dönen ruh A'nın arkasında rehber B ile birlikte birincil küme grubuyla karşılaşmasını betimleyen alay-elmas pozisyonunu göstermektedir. Burada birçok ruh gelen üyeyi karşılamak için arka arkaya sıralanır.

Şekil 3: 2. Küme Grubu Pozisyonu

Şekil 3 daha yaygın olan yarım daire pozisyonunu göstermektedir; burada bir ruh grubu geri dönen ruh A'yı beraberindeki B konumundaki rehber öğretmenle birlikte (ya da o olmaksızın) beklemektedir. Bu saat biçimindeki diyagramın kollarında ruhlar kendi sırası gelince 180 derecelik bir kavis çizerek bulundukları konumdan ileri doğru çıkar. Genellikle, karşılayan ruhlar saat 6 konumundaki A'nın arkasından gelmezler.

tirdiklerinde gördüklerini anlatmaktadır. Bu durumlarda, söz konusu alanda başka bir grup gözlenmez. Şekil 2’de, gelen ruhlar bir salkım oluşturmaktadır; her ruh sırayla öndeki konuma doğru ilerler. Şekil 3 ise, bir grubun yeni gelen ruhun etrafında alışıldık biçimde oluşturduğu yarım daireyi göstermektedir. Deneklerimin pek çoğu bu dairesel karşılanma biçimini yaşar. Bu uygulamanın bir örneği 7. Bölümde, Vaka 47’de bulunabilir.

Geçmiş bir yaşamdan dönüşlerinde doğrudan bir derslik ortamına gittiklerini belirten deneklerin zihinlerinde çalışmak için bir dizi yerle bağlantılı olan koridorlara dair bir resim olur. Şaşmaz bir şekilde, nereye ait olduklarını bilir gibi görünmektedirler. Bu durumlarda, küme grupları genellikle yeni geleni karşılamak için yaptıkları işi bırakırlar. Şekil 4 çok sayıda ruh grubunun çalıştığı bir öğrenim merkezinin olağan tasarımını göstermektedir. Şekil 4’te gösterilen ortama dair bildirilenlerin tutarlılığı çok şaşırtıcıdır. Deneklerimin ancak küçük bir bölümü ruh gruplarıyla ilk karşılaşmalarının çevrede hiçbir şey yokken sadece havada yüzmeyi içerdiğini söylemiştir. Bir dış ortamın ya da herhangi bir fiziksel yapının olmadığı böyle bir durum, bu insanların zihninde bile uzun sürmez.

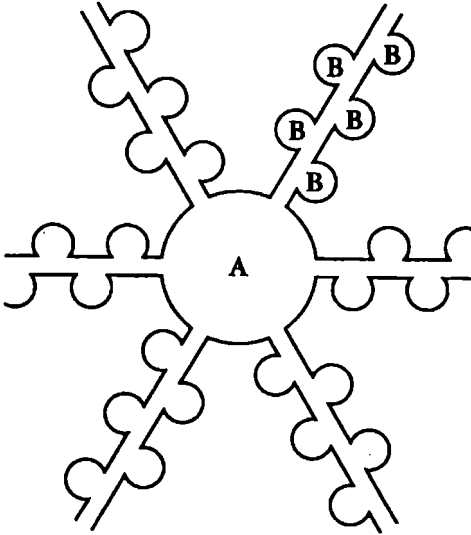
Derslikler

Dışarıdaki bir derslik ortamında gerçekleşen herhangi bir ruh toplantısı, büyük toplantı salonları da dahil, bunun genel bir sosyalleşme ve eğlence zamanı olduğunu gösterir. Bu durum, bu alanlarda ciddi tartışmaların yapılmadığı anlamına gelmez, sadece ruh etkinliklerinin çalışma alanlarında olduğu biçimiyle yönlendirilmediğini gösterir. Aşağıda bir derslik ortamına doğru ilerleyen bir deneğin anlattığı tipik tarif verilmiştir (bk. şekil 4):

Rehberim beni yıldız şeklindeki bir yapıya götürüyor ve ben bunun öğrenim yerim olduğunu fark ediyorum. Şimdi boş olan yuvarlak, kubbeli bir merkezi oda var. Zıt yönlerde çıkan koridorlar görüyorum ve dersliklerin bulunduğu yere doğru, bu koridorlardan birine giriyoruz. Ders-

likler, iki derslik birbirini görmeyecek şekilde dengelenmiş. Bu şekilde ruh derslikleri birbirini rahatsız etmemiş oluyor. Benim odam solda üçüncü kabin. Bir koridorda altı odadan fazlasını görmüyorum. Her odada ortalama sekiz-on ruh var; masalarda çalışıyorlar. Bunun tuhaf göründüğünü biliyorum, ama gördüğüm şey bu. Rehberimle birlikte koridorda ilerledikçe, bazı odalarda ruhların kendi başlarına sessizce çalıştıklarını, bazılarının ise iki ile beş kişilik gruplar halinde çalıştıklarını fark ediyorum. Farklı bir odada öğrenciler kara bir tahtanın önünde ders veren eğitmeni izliyorlar. Kendi odama geldiğimde, herkes yaptığı işi bırakıyor ve beni gülerek karşılıyor. Bazıları el sallıyor, birkaçı sanki beni bekliyorlarmış gibi sözle tezahürat

Şekil 4: Spiritüel Öğrenim Merkezi

Bu derslik tasarımı birçok ruh tarafından görselleştirilmiştir. Ortada merkezi bir üstü kubbeli A odası, koridor boyunca sıralı olan birincil küme gruplarının odaları olan B odaları vardır. Genellikle her koridorda en fazla altı oda bulunur. Bu yuvarlak odalar birbirini dengeler biçimdedir. Bildirilen koridor sayısı ise değişiklik göstermektedir.

yapıyor. Girişin en yakınındaki oturacağım sandalyeye gideceye kadar bana eşlik ediyorlar; artık ben de derse katılmaya hazırım. Burada olmadığım bütün süre boyunca her şey, bir şişe süt almak için köşedeki bakkala kadar gidiyor geldiğim kısa bir yolculukmuş gibi görünüyor.

Deneklerimin pek çoğu kendi spiritüel dersliklerinin yapısını tek katlı yapılar şeklinde görselleştirir; bununla birlikte sıradaki vakada, Rudalph adlı orta düzey bir ruhun anlattıklarında olduğu gibi, bazı istisnalar da vardır.

- Vaka 28 -

Dr. N: Rudalph, son istasyonda duruşundan sonra bana gideceğin yere yani ruh dünyasında ait olduğun yere yaklaştıkça neler gördüğünü anlat.

D: Kendi bölmeme yaklaştıkça, bir kırılık alan ya da park gibi çok güzel ve huzurlu bir atmosfer olduğunu görüyorum. İçlerinde ruhların bulunduğu düz ve şeffaf olan kabarcık kümeleri var.

Dr. N: Peki, kendi bölmeni fark ediyor musun?

D: Oh... evet... her ne kadar... referanslarım... alışılmışın dışındaysa da... beceriyorum. Bunu kendi başıma yapabildim, ama rehberim Tahama (bir Amerikan yerlisi olarak görünüyor) bana bu yolda eşlik ediyor, çünkü uzun süren, zor bir hayatın ardından yorgun olduğumu biliyor. (Denek 1937 yılında seksen üç yaşında ölmüştü) Çok düşüncelidir.

Dr. N: Tamam, şimdi bana kendi bölmeni anlat.

D: Bölmemi büyük bir kabarcık şeklinde görüyorum, bu dört kata ayrılmış bir okul binası. Kabarcıkların içinde çok sayıda parlak, renkli ruh enerjisi noktaları var.

Dr. N: Peki bütün bunlar senin dışarıdan görebileceğin şekilde şeffaf mı?

D: Yarı şeffaf... süt gibi.

Dr. N: Tamam, şimdi içeri gir ve bu dört katta neler gördü-

ğünü, bunların sana ne ifade ettiğini anlat.

D: Dört kat da şeffaf ve cam gibi görünüyor. Her seviye bir ucunda çalışma için ayrılmış bir bölümü olan bir merdivenle birbirine bağlı. Her katta, eğitim alan gruplar var. İlk kata giriyorum, orada on sekiz ruhtan oluşan bir başlangıç grubu, Bion adlı bir misafir öğretmeni dinliyor. Onu tanıyorum, gençlerin düştüğü tuzakları iyi bilir. Güçlüdür ama aynı zamanda müşfiktir de.

Dr. N: Bu okuldaki bütün öğretmenleri tanıyor musun?

D: Oh, elbette. Ben de onlardan biriyim... henüz başlangıç düzeyindeyim tabii. Lütfen kendimi övdüğümü düşünme, ben sadece bir öğrenci öğretmenim, ama bundan çok gurur duyuyorum.

Dr. N: Duymalısın da Rudalph. Bana söyler misin, her katta tek bir birincil grup mu var?

D: (duraksıyor) Şey, ilk ikisinde evet. İkinci seviyede çalışan on iki tane var. Üst katlarda kendi bireysel uzmanlıkları üzerinde çalışan başka gruplardan ruhlar var.

Dr. N: Rudalph, bu bağımsız çalışma gruplarıyla aynı şey mi?

D: Bu doğru olacaktır.

Dr. N: Tamam, peki sonra ne oluyor?

D: Tahama bana nerede olmam gerektiğini söylüyor. Benim üçüncü seviyeye ait olduğumu, ama istediğim kadar zamanım olduğunu hatırlatıyor. Sonra da benden ayrılıyor.

Dr. N: Niye böyle yapıyor?

D: Oh, bilirsin... rehberlerimiz bu merkezde bizimle bir öğretmen-öğrenci ilişkisi sürdürürler. Bizimle... sosyal bir açıdan gerçekten tanışık olmamaya çalışırlar, kendi... profesyonel statüleri yüzünden. Bununla onların yeryüzündeki kurumların profesörleri gibi davrandıklarını söylemeye çalışmıyorum. Benim rehberim ve Relon gibi üstat öğretmenler, öğrencilerinin aralarındaki bireysel ifadelerine olanak

tanımak için, eğitim sırasında olmadıklarında öğrencileriyle aralarına bir mesafe koyarlar. Öğrencinin gelişimi için daima onların çevrelerinde dolaşmamanın önemli olduğunu düşünürler.

Dr. N: Bu çok ilginç. Lütfen devam et Rudalph.

D: Peki, Tahama beni daha sonra göreceğini söylüyor. Dürüst olmak gerekirse, henüz bu yere kendimi tam olarak ayarlamış değilim. Geri döndüğümde böyle oluyorum. Benim için bir yere alışmak daima biraz süre alır, bu yüzden zemin kattaki çocuklarla eğlenmeye ve gevşemeye gidiyorum.

Dr. N: Çocuklar? Bu ilk seviye ruhlara çocuk mu diyorsun?

D: (gülerek) Şey, artık bir parça azametli görünüyorum. Sadece başlangıç düzeyindekileri böyle tanımlıyoruz, gelişimlerinde daha çocuksu olabiliyorlar. Bu grup gerçekten henüz başlıyor. Beni kabul ediyorlar, çünkü onlarla kaynaştım. Öz disiplini olmadığı için aynı hataları tekrarlayıp duranlar var. Gelişmek için çok çaba harcamıyorlar. Uzun süre kalmıyorum, çünkü dikkatlerinin Bion'un dersinden başka yöne çekilmesini istemiyorum.

Dr. N: Yavaş gelişenlere karşı öğretmenin tutumu ne oluyor?

D: Açık söylemek gerekirse, ilk seviyenin öğretmenleri ilerlemeyi neredeyse daima reddeden belli bazı öğrencilerden yoruluyorlar, bu yüzden onları çok yalnız bırakıyorlar.

Dr. N: Öğretmenlerin zorluk çeken öğrencileri desteklemeyi bıraktığını mı söylüyorsun?

D: Zaman anlamsız olduğu için öğretmenlerin de sınırsız bir sabrı olduğunu anlamak gerek. Onlar öğrenci dik durmaktan bıkana kadar beklemekten hoşnut olurlar ve daha sıkı çalışmak gerektiğini söylerler.

Dr. N: Anlıyorum. Lütfen okuldaki turuna devam edelim.

D: İkinci seviyeye bakan camdan tavandan içeri göz atıyorum. Şimdi gideceğim yer orası. Bu ruhlar buradan uzun tüylü, gazlı bez yığınları gibi görünüyorlar. Aslında bir merdivene ihtiyacım yok, ama bu zihnimde bir geçiş aracını temsil ediyor. İkinci kata tırmandıkça, ergenleri görüyorum. Aşırı derecede aktif gençler gibiler... yerinde duramayan bir enerjiyle dolu... bir sürü bilgiyi hızla emen ve bu bilgiye göre davranmaya çalışan süngerler gibi. Kendilerine hakim olmayı öğreniyorlar, ama birçoğu etkin biçimlerde başkalarına nasıl geri vereceklerini henüz bilmiyor.

Dr. N: Bir öğretmen olarak, bu ruhların fazlasıyla kendi işlerine daldıklarını söyleyebilir misin?

D: (gülüyor) Bu normal, ayrıca dışarıdan bir desteğe sürekli ihtiyaçları da var. (daha ciddi biçimde) Ben henüz bu seviyedekilere eğitim vermede yetkin değilim. Burada Enit görevli, o engin kalbi olan bir amirdir. Tam da bu anda bir mola veriyorlar. Onları eğlenceli buluyorum, çünkü yeryüzünde işleri başarmayı öğrenme tarzım hakkında bilgi almak için hepsi çevremde ağzımı arıyor. Çok geçmeden benim için üçüncü seviyeye gitme zamanı geliyor.

Dr. N: Bu öğrencilerden biri seni üçüncü seviyeye izlerse ne olur?

D: (gülüyor) Bir keresinde meraklı bir tanesi peşimden daha ilerlemiş alanlara kadar gelecekti. Bu üçüncü sınıfta olan birinin altıncı sınıfa giden koridorda yürümesine benzer. O çocuk kaybolacaktır. Yeryüzünde biraz şaka yollu takılabilirler böylelerine, ama birisi hemen onları kendi sınıflarına geri götürecektir. Burada da aynı.

Dr. N: Güzel, şimdi beni üçüncü seviyeye götürmeye hazır olduğunu tahmin ediyorum. Bana bu yerle ilgili izlenimlerini anlatabilir misin?

D: (sevinç içinde) Burası benim alanım. Biz genç yetişkinler

gibi görünüyoruz. Birçoğumuz öğretmen olma eğitimi görüyoruz. Zihinsel zorluklar burada daha sürekli. Şimdi durumlara sadece tepki vermek yerine ustalık üzerinde çalışıyoruz. Korumayı bilgilendirmeyi, gözlerimizi açık tutmayı ve dünyevi rotasyonlarımızda başkalarının gözünden çevreyi görmeyi öğreniyoruz.

Dr. N: Tanıdığın insanlar görüyor musun?

D: Oh, Elan'ı görüyorum. (hem geçmişteki hem de o anki yaşamındaki kocası, birincil bir ruh eşi) Bana son yaşamımızda olduğumuz gibi görünüyor. Elan sevgisiyle benim yorgun enerjimi canlandırıyor. Bu, soğuk bir sobayı tutuşturmaya benziyor bu. Uzun bir süredir duldum. (ağlamaklı) Kısa bir an için birlikte bir mutluluk havuzuna dalıyoruz.

Dr. N: (bir duraklamanın ardından) Başka birini görüyor musun?

D: Herkesi! Esent (o anki hayatta annesi) ve Blay (o anki hayatında çok iyi bir kız arkadaşı). (deneğin birdenbire dikkati dağılıyor) Kızım Anna'yı (o anki hayatında da kızı) görmek için kısa bir süreliğine dördüncü düzeye gitmem gerekiyor.

Dr. N: Bana dördüncü seviye hakkında neler anlatabilirsin?

D: Orada sadece üç ruh var, aşağıdan bakıldığında altın rengi ve gümüşü mavi renkte biçimsiz gölgeler gibi görünüyorlar. Tam yetişkin olan bu ruhların çevresinde büyük bir sıcaklık ve sevgi var. Ruhların, kendi insan bedenlerinden gerçekten yarar sağlamalarına yardım etme konusunda çok bilgeler. Tanrısal bir özün onlarla daha fazla temas ettiğini hissediyorum. Kendi varoluşlarıyla uyum içindedirler. Fiziksel bir yaşamdan geri döndüklerinde benim gibi kendilerini alıştırmaları gerekmez.

Dr. N: Kıdemli rehberler, İhtiyarlar ve onlara benzeyen diğerleri gibi daha yaşlı yetişkinler nerede?

D: Onlar bu kabarcıkta değil, ama onları her yerde görürüz.

Yaşam Kitapları Kütüphanesi

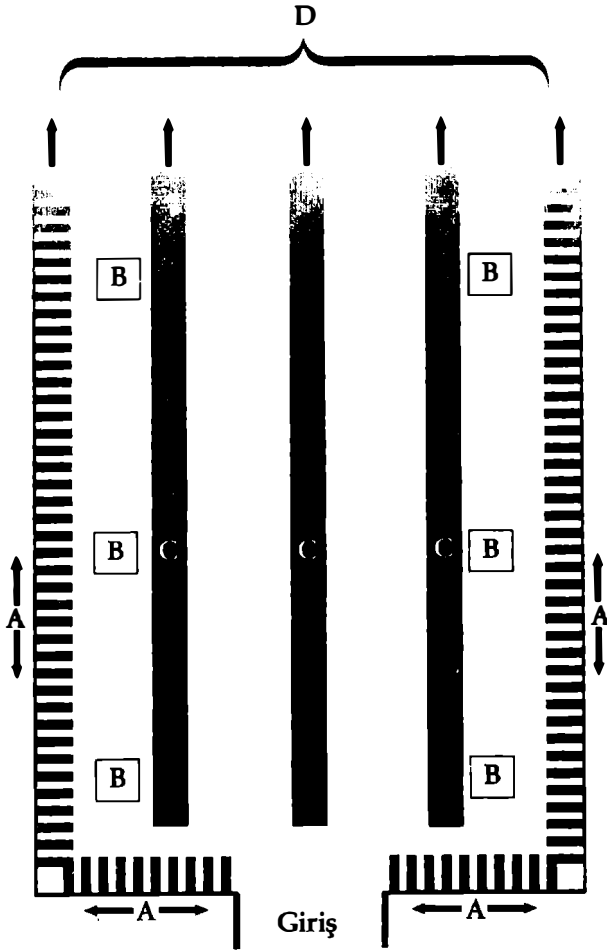
Danışanlarımın birçoğu kendi ruh gruplarına katıldıktan sonra çok geçmeden bir araştırma kütüphanesi ortamında olmaktan söz eder. Bunun geçmiş yaşamımızı derinlemesine incelemeye başladığımız standart bir öğrenim zorunluluğu olduğu fikrini kabul etmeye başladım. İlk kitabımda yaşam kayıtlarımızın depolandığı yer hakkında yazdıktan sonra, insanlardan daha fazla ayrıntı verip veremeyeceğime dair sorular aldım.

Spiritüel evlerindeki dünyevi yapıları anlatan insanlar aynı zamanda kütüphaneleri de anlatmışlardır ve bu ortamların tanımları da oldukça tutarlıdır. Yeryüzünde, bir kütüphane bilgi veren, konu ve adlara göre düzenlenmiş sistematik bir kitaplar topluluğu anlamına gelir. Spiritüel Yaşam Kitaplarının başlıkları danışanımın onlara verdiği adları taşır. Bu biraz garip görünebilir, ama daha önce yeryüzünde hiç bulunmamış ve çalışma yeri bir okyanusun gelgit havuzu olan X Gezegeninden zeki bir okyanus varlığıyla çalışıyor olsaydım, eminim bu varlığın ruh dünyasında gördüklerini anlatırken vereceği başlık da böyle olurdu.

Birincil grupların etkileştiği spiritüel derslikler ve daha küçük bitişik kabinleri, hatta ruhların tamamen kendi başlarına sessiz bir çalışma yapabildikleri daha küçük, inziva odalarını daha önce anlatmıştım. Kütüphane de aynı. Herkes bana Yaşam Kitaplarının yerinin dikdörtgen bir yapı içinde, duvarlar boyunca kitapların dizili olduğu ve birçok ruhun birbirini tanır gibi görünmeden masalarda çalışma yaptığı muazzam bir çalışma salonu olarak görüldüğünü söyler. Deneklerim bir spiritüel kütüphaneyi anlatırken, şekil 5'teki kat planı tasarımını tarif ederler; bu onların zihninde yaygın olan bir imgedir.

Bu yerin içinde, kütüphaneci-rehberler vardır. Bunlar Arşivci Ruhlardır ve kitaplardan sorumludurlar. Sessizdirler, neredeyse manastır keşişlerine benzerler ve bilginin bulunduğu yer konusunda birçok birincil kümeden öğrencilere ve rehberlere yardım

Şekil 5: Yaşam Kitapları Kütüphanesi

A: Büyük dikdörtgen bir yapının duvarlarında dizili olan kitap rafları.

B: Gereken Yaşam Kitaplarını bulmada ruhlara yardım eden arşivciler ve rehberler için yapılmış kaideler.

C: Uzun çalışma masaları.

D: Ruhun görüş alanının dışında uzayıp giden kitap duvarları ve çalışma masaları.

ederler. Bu spiritüel kütüphaneler ruhlara, kendi düzeylerine bağlı olarak farklı biçimlerde hizmet verir. Ruhlara ya kendi rehberleri, ya Arşivciler ya da her ikisi birden yardım eder.

Danışanlarımdan bazıları ruh dünyasına döndükten sonra kütüphaneye tek başına giderken, bazılarının yanında rehberler vardır ve bu yere giderken onlara eşlik ederler. Bir rehber öğrencisini çalışmaya başlattıktan sonra oradan ayrılabilir. Birçok öge burada rol alır: Araştırmamanın karmaşıklığı, öğrenci ruhun gözden geçireceği zaman gibi. Öğrenciler bu çalışma salonlarındayken, kimi zaman çiftler halinde çalışırlar, ama çoğunlukla gereken Yaşam Kitaplarının bulunmasında Arşivcilerden yardım aldıktan sonra araştırmalarını tek başına yaparlar.

Doğu felsefesi, geçmişimizdeki her hayattan, içinde bulunduğumuz her olayla birlikte, her düşünce, söz ve işin Akaşik Kayıt'ta kaydedildiğine inanır. Gelecekteki olayların olasılıkları bu kayıtlar yardımıyla görülebilir. "Akaşa" sözcüğü esasen işitsel/görsel manyetik bir bant gibi var olan her enerji titreşimini kaydeden, bütün evrensel belleğin özü anlamına gelir. Tanrısal, ölümsüz ve bilinçli belleğin bağlantılarını tartışmıştım. Kaçırılmış fırsatları ve geçmiş eylemlerle ilgili sorumluluklarımızı incelediğimiz zamansız yerler, spiritüel kütüphanelere dair insani kavramsallaştırmamız, bu bellek bağlantılarının bir örneğidir. Doğulu insanlar geçmiş, şimdi ve gelecek her olayın özünün enerji parçacıkları içinde tutulma yoluyla korunduğunu, sonra da titreşimsel ayarlamalarla kutsal bir spiritüel ortamda yeniden elde edildiğini tasavvur etmişlerdir. Her birimiz için kişisel spiritüel kayıtlar olduğu kavramının, gerçekte Hindistan'da ya da yeryüzündeki başka bir yerde meydana çıkmadığını düşünüyorum. Bu bizim hayatlar arasında bu kayıtlara dair bilgiye hali hazırda sahip olan spiritüel zihinlerimizle başlamıştır.

Spiritüel kütüphaneler hakkında yeniden elde edilmiş anıların belli yönlerinin insanları korkutmayı amaçlayan inanç sistemleri tarafından çökertilebilmesini rahatsız edici buluyorum.

Doğu kültürleri içinde, Yaşam Kitaplarının ruha karşı bir kanıt olarak kullanılabilecek spiritüel günlüklere benzediğine inanmaya yöneltmiş kültürler vardır. Spiritüel kütüphanelerin vizyonları doğru yoldan ayrılmış ruhlara karşı kendi karmik kayıtlarına dayalı deliller olarak hazırlanan sahneler şeklinde yorumlanır. Bu yanlış inanç sisteminde bir adım daha ileri gitmek bizi, yaşamında ruhun kusurları hakkındaki deliller yüzünden mahkum etmek için, korkulan bir yargıç kürsüsünün önüne getirecektir. Bazı psişikler Akaşik Kayıtlar aracılığıyla gelecekteki olaylara ulaşabildiklerini ve özel olarak bu kayıtlarla çalışarak felaketleri önleyecek şekilde sonuçları değiştirebileceklerini iddia ederler.

Korku aşılama konusuna gelindiğinde insanın aşırılığının ve abartısının hiçbir sınırı yoktur. İntihar edenler için korkunç bir ceza olduğu korkusu başlıca örneklerden biridir. Cennetin dışında tutulmanın intihar konusunda bir caydırıcı olduğu doğrudur, ama bu yanlış bir yaklaşımdır. Son yıllarda Katolik kilisesinin bile intiharın uç boyutlarda bir spiritüel cezalandırmaya tabi tutulacak ölümcül bir günah olması konusunda o kadar katı olmadığı görüyorum. Günümüzde Vatikan onaylı bir ilmi hal var; bu ilmi halde intiharın “doğal yasaya karşı” olduğu ifade ediliyor, ama şu da ekleniyor: “Sadece Tanrı’nın bildiği şekillerde hayırlı bir tövbe etme fırsatı vardır.” Buradaki hayırlı, iyi bir amaca vesile olan anlamına gelmektedir.

Bir sonraki vakam son yaşamında kendisini öldürmüş olan bir deneği anlatıyor. Bu hareketin incelemesini bir kütüphane ortamında yapıyor. Ruh dünyasındaki tövbe genellikle burada başlar. Bu noktada kütüphane konusundan bir süreliğine ayrılarak, intihar ve sonrasında ruh dünyasındaki ceza hakkında sorulan sorulara değinmek için onun intiharını gözden geçireceğim.

Önceki hayatlarında intihar etmiş olan danışanlarla çalışırken, ölüm anından hemen sonra pek çoğunun söylediği ilk şey şu oluyor: “Oh, Tanrım, nasıl bu kadar aptal olabildim!” Bunlar fiziksel olarak sağlıklı insanlar, güçten kuvvetten düşüren fizik-

sel bir hastalık çeken insanlar değiller. Genç ya da yaşlı, fiziksel durumu yaşamının kalitesini neredeyse sıfıra indirmiş olan bir kişinin intiharı ruh dünyasında sağlıklı bedenlere sahip olanlardan farklı bir şekilde ele alınmaktadır. Bütün intihar vakaları merhametle ve anlayışla ele alınırken, sağlıklı bir bedeni varken kendini öldürmüş olanlar için bir hesaplaşma söz konusudur.

Kendi deneyimlerime göre, ruhlar merhamet içeren bir ölüme karıştıklarında bir başarısızlık ya da suçluluk duygusu yaşamıyor. Özgür iradesi olan iki kardeşle ilgili bu tür bir ölüme dair gerçekçi bir örneği 9. Bölümde vereceğim. Dayanılmaz bir fiziksel acı söz konusu olduğunda, kendimizi acıdan ve yaşam destek sistemlerine bağlı çaresiz çocuklar gibi muamele görmenin onurumuzu kırmasından kurtulma hakkına sahibiz. Ruh dünyasında, kendi elleriyle ya da şefkatli bir bakıcının elleriyle, korkunç derecede bozulmuş bir bedeni terk eden bir ruha hiçbir etiket yakıştırılmadığını gördüm.

Benimle karşılaşmalarından önceki yıllarda intihara kalkışmış olan bazı kişilerle çalışmıştım ve onlarla çalışmamın yararlı bakış açıları kazandırdığını düşünüyorum. Tanıştığımda bazıları hala duygusal bir karmaşanın içindeydi, bazılarıysa kendine zarar vermeye ilgili düşüncelerden kurtulmuştu. Öğrendiğim şeylerden biri, bana yeryüzüne ait olmadığını söyleyen insanların ciddi biçimde dikkate alınması gerektiğidir. Bu insanlar potansiyel bir intihar vakası olabilirler. Uygulamalarıma dayanarak söyleyecek olursam, bu insanlar üç spiritüel sınıflamadan birine girerler:

1. Yeryüzündeki bedenlenmelerine başlamış, ama burada az zaman geçirmiş olan genç, oldukça duyarlı ruhlar. Bu kategoriye giren belli bazı ruhların insan bedenine uyum sağlamada büyük güçlükleri oluyor. Bu çok acı olduğu için de varoluşlarının tehdit edildiği duygusunu yaşıyorlar.
2. Yeryüzüne gelmeden önce başka gezegenlerde bedenlenmiş olan hem genç hem de daha yaşlı ruhlar. Bu ruhlar yeryüzünden daha kolay, rahat dünyalarda yaşamışlarsa, insan

bedeninin primitif duyguları ve yüksek yoğunluğu onları fena halde etkileyebiliyor. Bunlar geçen bölümde tartıştığım melez ruhlardır. Esasen yabancı bir bedende oldukları duygusunu yaşarlar.

3. Yaratıldıklarından beri yeryüzünde bedenlenmiş, ama o anki bedenleriyle iyi kaynaşamamış olan III. Düzeyin altındaki ruhlar. Bu ruhlar, fiziksel ego zihinleri kendi ölümsüz ruhlarından radikal bir şekilde farklı bir bedenle yapılan yaşam sözleşmesini kabul etmiş oluyorlar. Kendilerini bu belirli yaşam diliminde kayıp gibi görüyorlar.

Peki sağlıklı bir bedende olup intihar eden ruhlara ne oluyor? Bu ruhlar bana önceki bir hayattaki akitlerini bozmuş oldukları için rehberlerinin ve grup arkadaşlarının gözünde kendilerini küçülmüş hissettiklerini söylemektedirler. Boşa harcanmış bir fırsat yüzünden gururun kırılması söz konusudur. Yaşam bir armağandır ve düşünceler bizim kullanımımız için belirli bedenlere ayrılmaya gitmiştir. Bizler bu bedenden sorumluyuz ve bu kutsal bir güven içerir. Danışanlarım buna sözleşme adını veriyor. Özellikle genç, sağlıklı bir kişi intihar ettiğinde, öğretmenlerimiz bunu çok toyca bir hareket ve sorumluluğun feshi olarak görür. Spiritüel üstatlarımız, ne kadar zor olursa olsun, işlevsel bedenlerde normal bir tarzda yaşamı bitirme cesaretimize güvenmiştir. Bize sınırsız bir sabır gösterirler, ama tekrar eden intihar suçlularıyla bağışlama nitelikleri başka bir durum alır.

Görüşmemizden bir yıl önce intihara kalkışmayı denemiş olan genç bir danışanım olmuştu. İpnoz görüşmemiz boyunca, önceki hayatlarda bir kendine zarar verme örüntüsüne dair kanıtlar bulduk. Son yaşamını takiben yapılan Yaşlılar Meclisi toplantısında üstat öğretmenlerle yüzleştikten sonra Yaşlılar'dan biri bu danışana şunları söylemişti:

Bir kez daha erkenden buradasın ve biz hayal kırıklığına uğradık. Aynı sınavın, yok ettiğin her yeni yaşamla giderek daha da zorlaştığını öğrenmedin mi? Geride bıraktığın

sevenlerinde neden olduğun üzüntü bir yana davranışın birçok nedenden ötürü bencilce. Sana verdiğimiz mükemmel bedenleri harcamaya daha ne kadar devam edeceksin? Kendine acıtmaktan ve yeteneklerini olduğundan az görmekten vazgeçmeye hazır olduğunda bize söyle.

Bir meclis üyesinin intihar konusu üzerine deneklerimden birine daha sıkı yüklendiğini duyduğumu hiç sanmıyorum. Aylar sonra, bu danışan bana ne zaman aklına intihar etme düşüncesi gelse, kendini öldürdükten sonra yeniden bu Yaşlı ile yüzleşmek zorunda kalmakta kaçınma isteği yüzünden bu düşüncüyü bir tarafa bıraktığını yazdı. Kendi adıma yaptığım küçük bir post-hipnotik telkin, özellikle onun bilinçli zihninde bu sahnenin hatırlanmasını kolaylaştırmış ve caydırıcı bir rol oynamıştı.

Sağlıklı bedenlerin söz konusu olduğu intihar vakalarında, bu ruhların başına genellikle iki şeyden biri gelir. Tekrar tekrar bu suçlu işleyen biri değilse, bu ruh kaybolan zamanı telafi etmesi için sıklıkla çok geçmeden yeni bir yaşama geri gönderilir. Bu yeryüzünde ölümünden sonraki beş yıl içinde olabilir. Ortalama bir ruh önceki bir yaşamda büyük bir fiyasko yaşadıkten sonra atlama tahtasına yeniden çıkmanın önemli olduğuna ikna edilir. Bununla birlikte, bizler insan olarak doğal hayatta kalma içgüdülerine sahibizdir, pek çok ruh da canlı kalmak için kuvvetle savaşı.

İşler zorlaştığında kaçıp kurtulma örüntüsü sergileyenler için iyi bir amaç doğrultusunda tövbe yerleri vardır. Bu yerler günahkarlara ayrılmış karanlık, alt düzey ruh bölgesinde bir korku panteonu içermez. Bir tür soğuk ve kasvetli bir arafta olmaksansa, bu ruhlar suyun, ağaçların ve dağların olduğu güzel bir gezegenel dünyaya gitmeye gönüllü olabilirler, ama başka bir hayat yoktur. Bu inziva yerlerinde, düşünme ve kendini değerlendirme konusunda onlara yardımcı olacak bir rehberin ara sıra yaptığı ziyaretler dışında, başka ruhlarla temasları olmaz.

Çeşitli biçimlerde inziva yerleri vardır. Bunların korkunç derecede sıkıcı olduğunu itiraf etmeliyim. Belki de bütün fikir budur.

Siz oyunun hemen dışında kenarda otururken, takım arkadaşlarınız yeni hayatlarda zorlu mücadelelere devam eder. Görünüşe bakılırsa, bu ilaç işe yaramaktadır, çünkü bu ruhlar gruplarına tazelenmiş bir halde, ama arkadaşlarıyla kişisel gelişim için birçok fırsatı ve eylemi kaçırmış olduklarını bilerek dönerler. Yine de yeryüzüne asla uyum sağlayamayacak olan ruhlar da vardır. Bazılarının gelecek bedenlenmeleri için başka dünyalara atandıklarını duyarım.

Sıradaki iki vakam ruhların spiritüel kütüphanelere gitmelerini ve buralardaki kayıtları görmenin yarattığı etkiyi göstermektedir. Her iki vakada da, bazı farklılıklarla birlikte, değiştirilmiş gerçeklik kullanımına dair kanıtlar vardır. Vaka 29'daki kadın bir intihar vakasıdır ve kendisine geçmiş yaşamında yapmış olabileceği bir dizi alternatif seçenek, birarada var olan dört zaman dizisi halinde sunulacaktır. İlk zaman çizgisi gerçek hayatın kendisiydi. Kadın bu sahnelerde bir katılımcıdan çok bir gözlemci olacak. Vaka 30 da ise ruhun gerçekten de farklı bir sonuç yaşayacak şekilde çarpıcı biçimde geçmiş yaşamından bir sahneye gireceği değiştirilmiş bir gerçeklik içeren tek bir sahnenin kullanıldığını göreceğiz. Her iki vaka da hayatta çeşitli seçenekler içeren birçok yol olduğunu göstermek için tasarlanmıştır.

Rehberlerimiz kendini incelemenin en etkili aracının bu kütüphanede olduğuna karar verir. Bu incelemelerin tasarımı ve kapsamı daha sonra Arşivcilerin yetkisine girer.

- Vaka 29 -

Amy on altı yaşında kendini öldürdüğü İngiltere'deki küçük bir çiftçi köyünden ruh dünyasına henüz dönmüştü. Bu ruh sıkıntıları ve terslikleri ele alma konusundaki kendisinden duyduğu kuşku yüzünden Yeryüzüne geri gelmeden önce bir yüz yıl beklemek zorunda kalacaktı. Amy yöredeki bir gölcükte kendini boğmuştu, çünkü iki aylık hamileydi ve evli değildi. Sevgilisi Thomas önceki hafta tamir etmekte olduğu sazla kaplı damdan

düşerek ölmüştü. İkisinin birbirini çok sevdiğini ve evlenmek niyetinde olduklarını öğrendim. Amy son yaşamını gözden geçirirken bana Thomas öldüğünde kendi yaşamının da bittiğini düşündüğünü söyledi. Amy köylülerin dedikodusu yüzünden ailesine leke sürdürmeyi istemediğini anlattı. Ağlamaklı bir şekilde şöyle demişti: “Bana fahişe diyeceklerini biliyordum, Londra’ya kaçsam küçük bir çocuğu olan zavallı bir kızın başına gelecek şey tam da bu olacaktı.”

İntihar vakalarında, ruhun rehberi inziva, gergin bir enerji yenilemesi, hızla geriye dönme ya da bunların bir bileşimini önerir. Amy kendini öldürdükten sonra ruh dünyasına döndüğünde, rehberi Likiko ve Thomas’ın ruhu bir süreliğine onu rahatlatmak için orada olmuştu. Çok geçmeden güzel bir bahçe ortamında Likiko ile yalnız kalmıştı. Amy, Likiko’nun tarzından ondaki hayal kırıklığını sezmişti ve cesareti olmadığı için kendisini azarlamasını beklemişti. Kızgın bir şekilde rehberine hayatın niçin başlangıçta planlandığı gibi gitmediğini sormuştu. Bedenlenişinden önce intihar olasılığını görmemişti. Amy, Thomas ile evleneceğini, çocukları olacağını ve yaşlanana kadar köyünde mutlu bir hayat süreceğini sanmıştı. Birisinin ayaklarının altındaki halıyı çektiği hissine kapılmıştı. Likiko, Thomas’ın ölümünün o yaşam döngüsündeki seçeneklerden biri olduğunu ve Amy’nin kendini öldürmek dışında daha iyi seçimler yapma özgürlüğüne sahip olduğunu açıklamıştı.

Amy, Thomas için yüksek, dik ve tehlikeli derecede kaygan bir çatıya çıkma seçiminin olası bir seçenek olduğunu öğrenmişti. Çünkü ruh zihni zaten bu “kazayı” Amy için bir sınav olarak düşünmüştü. Daha sonra, Thomas’ın “kendisini başka yöne çeken iç kuvvetler” yüzünden çatıdaki işi kabul etmemeye çok yakın olduğunu öğrendim. Görünüşe bakılırsa, bu ruh grubundaki herkes, ilk hayatlarında temelleri sağlıksız birtakım davranışlar sergilemiş olmasına rağmen Amy’nin varlığını sürdürme kapasitesinin, kendi kendisine biçtiğinden daha büyük olduğunu görmüştü.

Öte tarafa geçtikten sonra, Amy bütün bu uygulamanın acımasızca ve gereksiz olduğunu düşünmüştü. Likiko, Amy'ye bir kendine zarar verme geçmişi olduğunu ve varlığıyla başkalarına yardım etmeyecekse kendisindeki zaafı aşmak zorunda olduğunu hatırlatmıştı. Amy, Victoria İngiltere'sindeki koşullar göz önüne alındığında, kendini öldürmek dışında pek bir seçeneği olmadığı yanıtını verdiğinde, kendini aşağıdaki kütüphane sahnesinde bulmuştu.

Dr. N: Şu anda neredesin?

D: (biraz zihni karışmış gibi) Bir çalışma yerindeyim... Gotik gözüküyor... taş duvarlar... uzun mermer masalar...

Dr. N: Niçin böyle bir yapıda olduğunu düşünüyorsun?

D: (duraklıyor) Hayatlarımdan birinde Avrupa'da bir keşiş olarak yaşamıştım (on ikinci yüzyılda). Sessiz, rahat bir çalışma yeri olarak eski manastırları severdim. Ama şu anda nerede olduğumu biliyorum. Burası büyük kitapların... kayıtların... kütüphanesi.

Dr. N: Birçok kişi onlara Yaşam Kitapları diyor. Aynı şey mi?

D: Evet, hepimiz onları kullanırız... (duraklıyor, deneğin dikkati dağılıyor) Bana doğru gelen beyaz bir kaftan giymiş kaygıyla bakan yaşlı bir adam var... Havada çevremde dolanıyor.

Dr. N: Adam ne yapıyor Amy?

D: Şey, bir parşömen tomarı, çeşitli kağıt ruloları taşıyor. Bir şeyler mırıldanıyor ve bana bakarak başını sallıyor.

Dr. N: Nedenine dair bir fikrin var mı?

D: O kütüphaneci. Bana "Erkenden buradasın" diyor.

Dr. N: Sence ne demek istiyor?

D: (duraklıyor) Şey... buraya erkenden geri gelmeye zorlayıcı nedenlerim yok.

Dr. N: Zorlayıcı nedenler... ?

D: (araya girerek) Oh... berbat bir acı içinde olmak... ha-

yattaki işini yapamamak.

Dr. N: Anlıyorum. Bana bu kütüphanecinin ondan sonra ne yaptığını anlatmaya devam et lütfen.

D: Her yerde kitapların olduğu uzun masalarda birçok ruh gördüğüm çok geniş bir alan var ama şimdi o odaya gitmiyorum. Yaşlı adam, beni başkalarını rahatsız etmeden konuşabileceğimiz diğer taraftaki küçük özel odalardan birine götürüyor.

Dr. N: Bu sana ne hissettiriyor?

D: (boynunu eğiyor) Sanırım hemen özel bir tedavi almam gerek. Oda çok sade, tek bir masa ve sandalye var. Yaşlı adam büyük bir kitap getiriyor ve bir TV ekranı gibi onu önüme yerleştiriyor.

Dr. N: Ne yapman bekleniyor?

D: (aniden) Ona dikkatini ver! O önce parşömen tomarını önüme koyup açıyor. Sonra da hayatımı gösteren bir dizi satırı işaret ediyor.

Dr. N: Lütfen bu noktada yavaş yavaş devam et ve bu satırların senin için ne anlama geldiğini açıkla Amy.

D: Onlar yaşam satırları... benim satırlarım. Kalın, geniş aralıklı satırlar yaşamımızda göze çarpan deneyimleri ve bunların muhtemelen meydana geleceği yaşı gösteriyor. Daha ince olanlar ana satırları ikiye bölüyor ve diğer çeşitli... koşulları gösteriyor.

Dr. N: Ben bu daha az dikkat çeken satırların olasılıklara karşı alternatif hareketler olduğunu duymuştum. Senin söylediğin de bu mu?

D: (duraksama) Doğru.

Dr. N: Kalın ve ince satırlar hakkında bana daha başka ne söyleyebilirsin?

D: Eee, kalın satır bir ağacın gövdesi gibi, daha küçük olanlar da dalları. Kalın olanın asıl yolum olduğunu biliyorum. Yaşlı adam o satırı gösteriyor ve çıkmaz bir sokağa girdiğim için beni biraz paylıyor.

Dr. N: Bilirsin Amy, bu satırları mesele yapan bu Arşivciye rağmen, onlar bir dizi seçeneğini temsil ediyor. Karmik bir perspektiften bakılacak olursa, hepimiz zaman zaman yoldan sapmışızdır.

D: (öfkeyle) Evet, ama bu ciddi. Ona göre sadece küçük bir hata yapmadım. Yaptığım şeyi umursadığını biliyorum. (bir duraklama, sonra yüksek sesle) O KAHROLASI PARŞÖMEN TOMARIYLA ONUN KAFASINA VURMAK İSTİYORUM. ONA "GİT DE BİR SÜRELİĞİNE BENİM HAYATIMI YAŞAMAYI DENE!" DİYORUM.

Not: Bu noktada Amy, yaşlı adamın yüzünün yumuşadığını ve onu odada birkaç dakika yalnız bıraktığını anlatıyor. Adamın ona kendisini toplaması için zaman verdiğini düşünüyor, ama adam daha sonra başka bir kitapla geri geliyor. Bu kitap bir sayfasına kadar açılmış; o sayfada Amy, Arşivciyi dini inançları yüzünden antik bir Roma arenasında aslanlar tarafından parçalanan genç bir adam olarak görebiliyor. Adam sonra kitabı bir kenara koyuyor ve Amy'nin kitabını açıyor. Ona ne gördüğünü soruyorum.

D: Üç boyutlu, renkli bir halde canlanıyor. Bana ilk önce milyonlarca galaksiden oluşan bir evrenin olduğu bir sayfayı gösteriyor. Sonra Samanyolu... güneş sistemimiz... böylece nereden geldiğimi anımsayacağım, sanki unutulmuş gibi. Sonra da daha çok sayıda sayfa çevriliyor.

Dr. N: Bu bakış açısını sevdim Amy. Peki daha sonra ne görüyorsun?

D: Ahh... kristal prizmalar... karanlık ve aydınlık, hangi düşüncelerin gönderildiğine bağlı olarak. Şimdi, bunu daha önce de yapmış olduğumu hatırlıyorum. Daha fazla satır... ve resim... zihnimde ileri ve geri ilerleyebiliyorum. Ancak yaşlı adam her nasılsa yardımcı oluyor.

Not: Bana bu satırların zaman hizalamalarını temsil eden titreşimsel dizilerden olduğu söylenmişti.

Dr. N: Bu satırların anlamını nasıl yorumluyorsun?

D: Bakmak istediğin –bakman gereken– düzende yaşam resimlerine yönelik örüntüler oluşturuyorlar.

Dr. N: Seni geçmek istemiyorum Amy. Bana yaşlı adamın şu anda seninle ne yaptığını söyle sadece.

D: Tamam. Bir sayfayı çeviriyor ve ben orada kendimi henüz ayrılmış olduğum köyde görüyorum. Aslında bir resim değil... ama öyle gerçek ki... canlı. Oradayım.

Dr. N: Gerçekten o sahnede misin, yoksa sadece sahneyi gözlüyor musun?

D: Her ikisini de yapabiliriz, ama şu anda benden sadece sahneleri izlemem bekleniyor.

Dr. N: Güzel, Amy. Şimdi yaşlı adamın sana gösterdiği sahnelere bir bakalım. Bana neler olduğunu anlat.

D: Oh... başka seçeneklere... bakmaya başlıyoruz. Hayatıma son verdiğim gölcükte gerçekten ne yaptığımı gördükten sonra... bir sonraki sahne beni kıyıya geri götürüyor. (duraksama) Bu kez kendimi suya atmıyorum, öldürmüyorum. Köye geri dönüyorum. (ilk kez gülüyor) Hala hamileyim.

Dr. N: (onunla beraber gülerek) Tamam, sayfayı çevir. Şimdi ne var?

D: Annem Iris ile birlikteyim. Ona karnımda Thomas'ın bebeğini taşıdığımı söylüyorum. Düşündüğüm kadar şok olmuyor. Ama yine de kızgın. Bana bir konuşma yapıyor. Sonra... benimle birlikte ağlıyor ve elimi tutuyor. (denek şimdi manen yıkılıyor, bir taraftan da gözyaşları içinde konuşmaya devam ediyor) Ona iyi bir kız olduğumu, ama aşık olduğumu anlatıyorum.

Dr. N: Iris babana söylüyor mu?

D: Bu da görünen alternatiflerden biri.

Dr. N: Benim için bu alternatifi izler misin?

D: (duraksama) Hepimiz başka bir köye taşınıyoruz ve

herkese benim dul olduğumu söylüyoruz. Yıllar sonra, daha yaşlı bir adamla evleniyorum. Bunlar çok zor zamanlar. Babam taşındığımızda çok şeyini kaybediyor ve eskisinden daha da yoksul oluyoruz. Ama bir aile olarak birlikte kalıyoruz ve hayat en sonunda güzel oluyor. (yine ağlayarak) Küçük kızım çok güzeldi.

Dr. N: Şu anda incelediğin tek alternatif yol mu bu?

D: (uysalca) Oh, hayır. Şimdi başka bir seçeneğe bakıyorum. Gölcükten geri dönmüşüm ve hamile olduğumu itiraf etmişim. Annemle babam bana bağıyor, sonra da kimin suçlu olduğu konusunda kavga ediyoruz. Bana itibarıma leke düşürdüğüm için küçük çiftliklerinden vazgeçmeyeceklerini, bunun için çok çalıştıklarını, köyü terk etmeyeceklerini söylüyorlar. Londra'ya gitmem için biraz para veriyorlar ve hizmetçi olarak iş bulmaya çalışmamı söylüyorlar.

Dr. N: Bu seçeneğin sonunda neler oluyor?

D: (acıyla) Tam beklediğim gibi. Londra iyi olmayacaktı. Sonunda sokaklara düşüyorum, başka adamlarla yatıyorum. (ürperiyor) Genç yaşta ölüyorum, bebeğim sokakta kalıyor ve en sonunda o da ölüyor. Korkunç...

Dr. N: Peki ama en azından bu alternatif yaşamda hayatta kalmaya çalıştın. Sana gösterilen başka bir seçenek var mı?

D: Yoruluyorum. Yaşlı adam bana son bir seçenek daha gösteriyor. Başka seçenekler de var sanırım, ama burada duracak çünkü ondan durmasını istiyorum. Bu sahnede ise, annemle babam yine de onlardan uzaklaşmam gerektiğine inanıyor, ancak köyümüze bir seyyar satıcı gelene kadar bekliyoruz. Babam ona biraz para verdikten sonra adam beni arabasına almayı kabul ediyor. Londra'ya gitmiyoruz, bölgedeki diğer köyleri geziyoruz. En sonunda bir ailenin yanında iş buluyorum. Onlara kocamın öldü-

ğünü söylüyorum. Seyyar satıcı bana takmam için pirinçten bir yüzük vermişti, bu da hikayemi desteklemiş oluyor. Onların bana inandıklarından emin değilim. Mesele de değil zaten. O kasabaya yerleşiyorum. Hiç evlenmiyorum ama çocuğum sağlıklı bir şekilde yetişiyor.

Dr. N: Yaşlı adamla sayfaları çevirmeyi bitirdikten ve intihar etmek dışındaki bazı alternatifler üzerinde düşündükten sonra, vardığın sonuç ne oluyor?

D: (üzgün) Kendimi öldürmek boşunaydı. Bunu şimdi anlıyorum. Sanırım başından beri de biliyordum. Öldükten hemen sonra kendime "Tanrım, bu aptalca bir şeydi, şimdi her şeyi yeni baştan yapmak zorunda kalacağım!" demiştim. Meclisimin önüne çıktığımda, bana kısa sürede yeniden sınanmak isteyip istemediğimi sordular. Onlara "Bunu bir süre düşünmeme izin verin" dedim.

Danışanım bu görüşmeden sonra cesaret ögesini gerektiren o anki hayatında yapmak zorunda olduğu seçimlerden bazılarını tartıştı. Henüz öğrenci olan genç bir kızdı, hamile kalmıştı, en sonunda okul danışmanı ve aynı zamanda Amy olarak yaşadığı hayatında Iris olan annesinin yardımıyla bu zorluğu yenmeye çalışıyordu. Danışman ve annesi başka insanların fikirlerine bakmaksızın onun kendini savunması için cesaretlendirmişlerdi. Yaptığımız görüşmede, deneğim ruhunun yaşamındaki ciddi olayları olumsuz bir tarzda peşin hükümle değerlendirmeye yatkın olduğunu öğrenmişti. Geçmiş birçok yaşamda hep bir kriz sırasında alacağı karar ne olursa olsun, bunun yanlış bir karar olacağına dair rahatsız edici bir düşünce olmuştu.

Amy yeniden yeryüzüne dönmeye isteksiz olmasına rağmen, bugün kendine çok daha fazla güven duyan bir kadın. Hayatlar arasında yüzlerce yılını, intiharı ve bu yaşamdan önceki yüzyılda aldığı kararlar üzerinde düşünerek geçirmişti. Amy ahenkli bir ruhtu ve bir noktada şöyle demişti:

Bana atanan bedeni boşa harcadığım için, bir tür kefareti yerine getiriyorum. Eğlence sırasında müzik odasına gidemiyorum, aslında oraya gitmeyi çok severim, bunun nedeni ise kütüphanede yalnız kalmamın gerekmesi. Kendimi ve çevremdekileri incittiğim seçimleri içeren geçmişteki hareketlerimi gözden geçirmek için bu ekranları kullanıyorum.

Bir danışanım olayları görme biçimini betimlemek için “ekran” sözcüğünü kullanırken ortam bu konuyla ilgilidir. Küçük konferans odaları ve kütüphanede TV büyüklüğünde çeşitli kitapların olduğu masalar var gibi görünüyor. Bu şekilde adlandırılan kitapların üç boyutlu, ışıktandırılmış izleme ekranları var. Danışanlarımdan biri pek çok deneğin düşüncesini şu sözlerle yansıtmıştı: “Bu kayıtlar sayfaları olan kitap illüzyonları yaratıyor, ama onlar titreşen ve olayların canlı resim örüntülerini oluşturan enerji yapılarıdır.”

Bu ekranların büyüklüğü belli bir ortamdaki kullanılış biçimine bağlıdır. Örneğin, sıradaki yaşamımızdan hemen önce kullandığımız yaşam seçim odalarında, bu ekranlar spiritüel kütüphanelerde ve dersliklerde görülenlerden çok daha büyüktür. Ruhlara bu doğal büyüklükteki ekranlara girme fırsatı tanınır. Çok büyük, titreşen bir ışıkla parıltıyan ekranlar genellikle ruhun etrafını çevreler ve bunlara Kader Dairesi denir. Bu Daire’yi 9. Bölümde ele alacağım.

Gelecek yaşam seçim odalarındaki ekranların etkileyici büyüklüğüne rağmen, ruhlar kütüphanedeki ekranlara bakarak daha fazla zaman geçirirler. Daha küçük olan kütüphane ekranlarının işlevi, devam eden bir temelde, yeryüzündeki geçmiş zamanı ve o anki zamanı izlemektir. İster büyük olsun ister küçük bütün ekranlar bana enerjimizin bir bölümü odada kalırken içine girilebilen, çağlayana benzeyen film tabakaları olarak anlatılmıştır.

Bütün kozmik izleme ekranları çok boyutludur, olayın uzay-zaman yollarını kaydetmek için koordinatları vardır. Bunlara ço-

ğunlukla zaman çizgileri denir ve düşünce taraması yoluyla işle-
tilebilirler. Bu sürecin, ruhların görmediği başka yöneticileri de
olabilir elbette. Bir denek yaptığı taramaları betimlerken genel-
likle paneller, manivelalar ve kadranslar gibi mekanik tertipler
kullanır. Görünüşe göre bunların hepsi yeryüzünde bedenlenen
ruhlar için yaratılmış illüzyonlardır.

Ekranın büyüklüğü, genişliği, uzunluğu ve derinliğine bak-
maksızın, her çerçevede ruhun sebep-sonuç düzeni içindeki ilerle-
yişin bir parçası olması sağlanır. Peki ruhlar, Kader Dairesi'nde ol-
duğu gibi, kitaplara ilişkin bu daha küçük ekranlara da girebilir-
ler mi? Zaman yolculuğu çalışmasında hiçbir sınırlama olmamak-
la birlikte, deneklerimin pek çoğu bu daha küçük ekranları daha
çok bir zamanlar içinde bulundukları geçmiş olayları izlemek için
kullanıyor gibi görünüyor. Ruhlar enerjilerinin bir bölümünü alıp
kalanını konsolda bırakır ve ekranlara iki şekilde girerler:

1. Olaylar üzerinde hiçbir etkileri olmadan yeryüzündeki
sahneleri yaşayan, görünmeyen hayaletler şeklinde hareket
eden gözlemciler olarak. Bunun sanal gerçeklikle çalıştığını
düşünüyorum.
2. O sahnenin hareketlerinde rol alacakları katılımcılar olarak;
bu katılımcılık yeniden yaratma yoluyla orijinal gerçekliğin
değiştirilmesine de varabilmektedir.

Gözden geçirildikten sonra, her şey olduğu haline geri döner,
çünkü fiziksel bir dünyadaki geçmiş bir olayın sabit gerçekliği
orijinal olaya katılan ruhun bakış açısına göre aynı kalır.

Sıradaki vakada diyalog ilerledikçe, görünmeyen bir varlığın
geçmiş yaşam sahnesini, değişiklikler olmaksızın, yeniden yarat-
makta olduğu açığa çıkacaktır. Bu alıştırma ile amaçlanan, Va-
ka 30'daki ruhu eğitmek ve onun empati kazanmasını sağlamak-
tır. Bu vaka, bazı danışanlarımda kitaplarda, masa konsollarında
ve izleme salonlarında bulunan ekranlar aracılığıyla değiştiril-
miş zaman ve nedensellik dünyalarına girmekten söz ederlerken

kastettikleri şeye dair bir örnektir. Bu uzay-zaman eğitim egzersizleri yeryüzündeki asıl tarihsel olayın gidişatını değiştirmemesine karşın, bu noktada başka kuvvetler iş başında olabilir.

Deneğimin anılarının bizim uzay-zamanımızı çok benzer şekilde kopyalayabilen paralel evrenlerden geçtiklerini gösterebilme olasılığını kabul ediyorum. Bununla birlikte, spiritüel dersliklerde ve kütüphanelerde onlar yeryüzündeki geçmiş olayları evrenimizin gerçekliğinin dışındaki varlıklar olarak görmezler. İçimde, yeryüzünden bir ruhun görüp bana anlatabildiği şeylerin kendi kişisel rehberinin rezonanslarıyla düzenlendiğine dair bir his var. Sadece geleceğe bakmak için kullanılan daha büyük, tiyatro tipi ekranların bulunduğu yaşam seçim odalarına ulaştıklarında, sabit bir gerçeklik hakkındaki bakış açıları daha çok değişen bir gerçekliğe dönüşür.

Herhangi bir ekrandaki olaylar ileri ya da geri sarılabilmektedir. Hızlı ya da yavaş hareket şeklinde izlenebilir ya da üzerinde çalışmak için durdurulabilirler. Dolayısıyla, izleyenle ilgili olayların tüm olasılıklar, sanki bir sinema makinesi kullanıyorlarmış gibi, üzerinde çalışmak için kullanılabilir duruma gelir. Vaka 30'dan da çıkarılabileceği gibi, fiziksel dünyamızdaki geçmiş bir olay, bireyin ruhu ruh dünyasının ebedi ve ezeli şimdiki zamanında varlığını sürdürüyor olsa bile, o birey için sabit bir şekilde değiştirilmemiştir. Bazıları bu projeksiyonlara bakarak ruhlar için "zaman yoktur" diyebilir, çünkü geçmiş daima şimdi olan bir ruh zamanından sıradaki yaşamdaki gelecek olasılıklarla harmanlanabilir.

- Vaka 30 -

Bu vaka karşısındaki insanlara karşı gergin bir davranış sergilediği bir yaşamı henüz tamamlamış olan Unthur adlı bir ruhla ilgili. Unthur'un danışmanları onun kütüphanede kendi yaşamını gözden geçirmesine, çocukluğunda oyun bahçesinde geçen bir sahneyle başlamasına karar vermişler.

Dr. N: Unthur, ruh dünyasına geri döndüğünde geçmiş yaşamından özellikle hatırladığın belli bir olay var mı, varsa bana anlatabilir misin?

D: Bir süre grubumu ziyaret ettikten sonra, rehberim Fotanious geçmiş yaşamım hala çok tazeyken özel bir çalışma yapmam için bana kütüphaneye kadar eşlik ediyor.

Dr. N: Buraya geldiğin tek zaman bu mu?

D: Oh, hayır. Kendi başımıza çalışmak için buraya sık sık geliriz. Bu bir sonraki yaşama hazırlanmanın da bir yoludur aynı zamanda. Hedeflerim doğrultusunda uygun olup olmadıklarını görmek için o yeni yaşamla ilişkili görevleri ve meşgaleleri inceleyeceğim.

Dr. N: Peki. Şimdi kütüphaneye gidelim. Lütfen gördüğün her şeyi gördüğün biçimiyle anlatır mısın?

D: Oda büyük, dikdörtgen bir yapının içinde. Her şey parıldayan, saydam bir beyaz renge bürünmüş durumda. Duvarlarda büyük, kalın kitaplar dizili.

Dr. N: Seni buraya Fotanious mu getirmişti?

D: Sadece başında. Şimdi beni karşılamış olan bembeyaz saçları olan bir kadınla birlikteyim. Yüzünde insanın bütün endişeleri gideren bir ifade var. İçeri girdiğimde dikkatimi çeken ilk şey uzun masalar; alabildiğine uzayıp gidiyor, öyle ki nereden bittiklerini göremiyorum. Bu uzun masalarda oturan birçok kişi görüyorum, önlerindeki kaptalara bakıyorlar. Çalışma yapanlar birbirlerine çok yakın değil.

Dr. N: Bunun nedeni ne?

D: Oh... birbirini bakacak şekilde oturmamak bir kibarlık ve mahremiyete saygı meselesidir.

Dr. N: Lütfen devam et.

D: Benim kütüphanecim çok alimane görünüyor... biz bu insanlara Skolastikler deriz (başkalarına göre bunlar Arşivcilerdir). Yakındaki bir duvardaki bölmeye gidiyor ve

bir kitap çekiyor. Bunların benim kayıtlarım olduğunu biliyorum. (dalgın bir ses tonuyla) Anlatılmış ve anlatılmamış hikayeleri içeriyorlar.

Dr. N: (şaka yollu) Kütüphane kartın var mı?

D: (gülüyor) Burada kart gerekmez, sadece zihinsel uyum.

Dr. N: Sana ayrılmış olan birden fazla Yaşam Kitabı var mı?

D: Evet, bu benim bugün kullanacağım kitap. Kitaplar raflarda sıralı bir şekilde istif edilmiştir. Benimkilerin nerede olduğunu bilirim, uzaktan onlara baktığımda parıldarlar.

Dr. N: Kitap raflarına kendin gidebilir misin?

D: Mmm... hayır... ama sanırım daha yaşlı olanlar bunu yapabilir.

Dr. N: Öyleyse şu anda kütüphaneci senin çalışman gerektiği düşünülen kitabı sana getirmiş?

D: Evet, masaların yakınlarında geniş kaideler var. Başlayacağım sayfayı Skolastik açıyor.

Not: Bu noktada her vakanın Yaşam Kitabı ekranlarıyla meşguliyetinin sadece kendine özgü olan bir nitelik kazandığı bir evreye geliyoruz. Bilinçli zihin, süperbilinçli zihnin kütüphanede gördüklerini insan diline çevirmeyi başarabilir de başaramayabilir de.

Dr. N: Öyleyse sen bu kitabı kendin alıp bir masaya gitmeden önce o seni kaidede başlatıyor?

D: Evet... bir sayfaya bakıyorum... altın rengi harflerle yazılmış bir sayfaya...

Dr. N: Bu yazıyı bana okuyabilir misin?

D: Hayır... onu çeviremem şimdi... ama bu yazının o kitabın benim kitabım olduğunu belirlediğini söyleyebilirim.

Dr. N: Tek bir sözcük bile çıkaramaz mısın? Yakından bak.

D: (duraksama) Yunanca pi sembolünü (π) görüyorum.

Dr. N: Bu Yunan alfabesindeki bir harfin sembolü mü yok-

sa senin için matematiksel bir anlam mı taşıyor?

D: Sanırım oranlarla bir ilişkisi var, bana göre bir şeyin başka bir şeyle nasıl ilişkisi olduğuyula. Bu yazı bir hareket ve duygu dili. Yazıyı... müzikal titreşimler olarak... hissediyorsun. Bu semboller hayatımdaki benzer ve farklı koşullar arasındaki bir dizi oransal ilişkinin sebep ve sonuçlarını gösteriyor. Daha fazlası var, ama yapamıyorum... (duruyor)

Dr. N: Teşekkür ederim. Şimdi bana şunu söyle lütfen bu kitapla ne yapıyorsun?

D: Kitabı masalardan birindeki boş bir yere götürmeden önce, birlikte bir egzersiz yapmaya gidiyoruz. Yazı sembolleri bize sayfaların nerede çevrileceğini söylüyor... ama sana nasıl olduğunu anlatamıyorum... bunu nasıl anlatacağımı bilmiyorum.

Dr. N: Bu konuda kaygılanma. İyi bir iş çıkarıyorsun, açıklamaların güzel. Sadece kütüphanecinin sana nasıl yardım ettiğini anlat.

D: (derin bir nefes alıyor) Bir sayfayı çeviriyoruz; bu sayfada okulumun bahçesinde oynayan bir çocuk olarak görünüyorum. (denek bu anda titremeye başlıyor) Bu... eğlenceli olmaktan çıkmaya başladı... Huysuz, berbat bir çocuk olduğum zamana yönlendiriliyorum... Bunu yeniden yaşamam bekleniyor... benim görmemi istedikleri bir şey var... enerjimin bir bölümü... sayfanın kendisine geçiyor...

Dr. N: (yüreklendirerek) Tamam, bırak bu sahne devam etsin, sen de bana anlatabileceğin her şeyi anlat.

D: (koltuğunda kıpırdanıyor) Kitaba... geçtikten sonra... her bakımdan tümüyle o sahneyle meşgul oluyorum, sanki her şey yeni baştan yaşanıyormuş gibi. Ben... ilkokuldayım. Daha küçük, daha uysal çocuklara sataşıp duran kabadayı bir çocuğum... okul başkanı bakmadığı bir sırada,

herkesin gözü önünde onları yumrukluyor, üzerlerine taş atıyorum. Sonra... OH, HAYIR!

Dr. N: Ne oluyor?

D: (dehşet içinde) Oh... Tanrı aşkına! Şimdi bahçedeki en ufak çocuğum ve KENDİM TARAFINDAN dövülüyorum! Bu inanılmaz. Bir süre sonra yine kendim oluyorum, herkes bana taş atıyor. OOO, BU GERÇEKTEN ACITIYOR!

Dr. N: (deneği yatıştırdıktan ve onu tamamen kütüphaneye geri getirdikten sonra) Çocukken olduğunla aynı zaman çerçevesinde miydin, yoksa bir tür değiştirilmiş bir gerçeklik biçiminde mi?

D: (duraksama) Aynı zamanda, değiştirilmiş gerçeklikle. Bunların hiçbiri eski yaşamımda olmadı, ama olmalıydı. Dolayısıyla benim için zaman farklı bir biçimde tekrar canlandı. Bir olayı daha iyi hale getirip getiremeyeceğimizi görmek için o olayı yeniden yaşayabiliriz. Kendi zorbalığımla başkalarına çektiğim acıyı hissettim.

Dr. N: Unthur, tüm bunlardan ne öğrendin?

D: (uzun bir duraklama) Babamdan duyduğum korku yüzünden öfkeli bir çocuk olduğumu. Bunlar daha sonra yapacağım sahneler. Bir ruh olarak asi doğamı kontrol etmeyi öğrenme ve duygudaşlık konusu üzerine çalışıyorum.

Dr. N: Senin Yaşam Kitabının ve bu kütüphane ortamında olmanın anlamı nedir?

D: Kendi kitabımı inceleyerek hataları fark ediyorum ve alternatifleri yaşıyorum. Bu sessiz çalışma alanında olmak, masalarda oturup aynı şeyi yapan diğer ruhları izlemek... şey, bu bana onlarla aramızda bir yoldaşlık duygusu olduğu, hepimizin birlikte yaşadığı, bir sürü şey atlattığı duygusunu veriyor.

Görüşmemizin ilerleyen bölümlerinde, Unthur'un kendini disiplini altına alması ve insanlara karşı daha düşünceli olması ge-

rektiğini keşfettik. Bu birçok yaşama yayılan bir davranış örüntüsü olmuştu. Kütüphanede gelecek hayatları incelemenin mümkün olup olmadığını sorduğumda, şu yanıtı aldım: “Evet, burada zaman çizgilerindeki çeşitli olasılıkları tarayabiliriz, ama gelecek olaylar çok belirsizdir, sıradakinin ne olacağı hakkında herhangi bir karar alacağım yer burası değil.”

Bu tür ifadeleri dinlediğimde, her olasılığın ve olabilirliğin incelenebildiği paralel evrenler aklıma gelir. Bu senaryoda aynı olay birçok uzay içerisinde aynı zaman çizgisinde az ya da tamamen farklı biçimde gerçekleşebilir ve siz birçok evrenlerde eşzamanlı olarak var olabilirsiniz. Bununla birlikte, bütün uzay-zamanın Kaynağı paralel evrenler olmaksızın da alternatif gerçeklikleri kullanabilir. Sonraki bölümlerde, çevremizde bulunan ve bizim evrenimizin kopyası olmayan çok sayıda evren olduğuna dair hikayeleri aktaracağım. Ruh dünyasında, düzenlenmiş sahneleri izleyen ruhlar geçmişten şimdiye ve geleceğe, sonra da tekrar geriye doğru aynı uzam içinde eşzamanlı olarak hareket edebilir gibi görünüyor.

Deneklerim bana, ruhlar kütüphanedeyken, geleceğe ait belli olay dizilerinin bazı çizgilerde belli belirsiz görünebildiği ve neredeyse yok olabildiğini anlatmışlardır. Diğer yandan, daha büyük ekranların olduğu dersliklerde, özellikle de devasa panel ekranların olduğu yaşam seçim yerinde, zaman çizgileri daha kalındır. Bu, ruhun gelecek yaşamı incelemesi için içeri girmesine olanak tanır ve tarama işini daha kolaylaştırır. Daha yeni ruhların, kendi ışık dalgalarını ekranlardaki çizgilerle harmanlamayı öğrenerek bu becerileri kazanmaları gerekir. Bu şekilde kendi özlerine yoğunlaştığında, imgeler kendilerine özgü olan odağa gelir. Ekranlardaki zaman çizgileri, geçmişin ve geleceğin birleştiği ve her şeyin bilinebilir olduğu ruh dünyasının şimdiki zamanından rezonans yapan olasılık ve olabilirlik dalgaları şeklinde birbirini keserek ileri geri hareket edebilir.

Vaka 29 ve 30, tüm vakalarımda olduğu gibi, asıl gerçekliğin ne olduğu sorusunu ortaya çıkarıyor. Geçmiş ve gelecek zamanın

izlendiği ekranların bulunduğu derslikler ve kütüphane gerçek mi? Ölümden sonraki yaşamımız hakkında bildiğim her şey insanların gözlemlerine dayanıyor. Gözlemci benimle trans halindeyken, beyni aracılığıyla kendi ruh zihninden iletişim kurar. Hem yeryüzündeki hem de ruh dünyasındaki maddenin ve göksel özün özelliklerini betimleyen gözlemcidir.

Son vakayı düşünün. Unthur ikinci ziyaretinde geçmişini değiştiremeyeceğini anlatmıştı. Bununla birlikte ölümden sonra aktif bir katılımcı olarak kendi çocukluğunun oyun alanına geri döndü. Bir kez daha diğer çocuklarla oynayan bir çocuk oldu, hem de o olaya ilişkin bütün görüş, ses, koku ve duygularla birlikte. Danışanlarımdan bazıları bunların simülasyonu yapılmış olaylar olduğunu söyler, ama bunlar nedir? Unthur çocuklara kabadayılık yaptığı, sonra da onların saldırısına maruz kaldığı sahnenin bir parçası olmuştu. Benim büromdaki koltukta otururken, o çocukluğun zaman çizgisinde yaşamadığı o acıyı hissetmiş, koltukta bu acı yüzünden hareketlenmişti. Hem aslının hem de sonuçların değiştirilebilir olduğu, değiştirilmiş bir gerçekliğin bütün olaylar için eşzamanlı olarak varolmadığını kim söyleyebilir ki? Gözlemci ruh dünyasında çalışma yaparken bir zamandaki birçok gerçeklikle çalışabilir. Her şey ruhun öğrenme yoluna serilmiştir.

Evrenimizin tümüyle bir illüzyon olup olmadığını sorgularız. Ruhun ebedi ve ezeli düşünceleri, zamansız ve biçimsiz olan zeki ışık enerjisiyle temsil ediliyorsa, evrenimizde maddeyle sınırlı değil demektir. Dolayısıyla, yeryüzünü izleyen gözlemciyi kontrol eden bir kozmik bilinç varsa, belli bir zaman aralığındaki bütün bir sebep-sonuç kavramı bizi eğitmek üzere tasarlanmış yönlendirilmiş bir illüzyon olur. Gerçek diye düşündüğümüz her şeyin bir illüzyon olduğuna inansak bile, hayat anlamsız bir şey olmaz. Elimizde tuttuğumuz bir taşın fiziksel bir dünyadaki bir gözlemci-katılımcı olarak bize göre gerçek olup olmadığını biliriz. Öğrenmek ve daha büyük bir iyiliğe doğru gelişmek için

bizi bu çevreye yerleştiren tanrısal bir zekanın olduğunu da aklımızda tutmalıyız. Hiçbirimiz burada kazara bulunmuyoruz, zaman içinde bu anda kendi gerçekliğimizde bizi etkileyen bu olaylar da kazara değildir.

Ruhların Renkleri

Ruh Gruplarında Renklerin Karışımı

İnsanlar trans sırasında zihinsel olarak diğer ruhlarla aktif bir şekilde ilgilenmek için kütüphane, oryantasyon ve enerji canlandırma yerlerinden ayrıldıklarında, birbiriyle farklı olan renkleri daha da açık olur. Küme gruplarının dinamiklerini anlamamanın bir yönü de her ruhun kimliğinin renk yoluyla belirlenmesidir. *Ruhların Yolculuğu* adlı kitabımda, ruhların enerji renkleri hakkındaki bulgularımı anlatmıştım. Bu kısımda yapmak istediğim şey ise insanların renk tanımasına ilişkin sahip oldukları bazı yanlış anlamaları düzeltmeye çalışmak olacak. Açıklamalarım sırasında, elinde ilk kitabım bulunan okuyucuların bu kısımdaki Şekil 6'yı, *Ruhların Yolculuğu*ndaki Şekil 3'le karşılaştırmaları yararlı olabilir.

Şekil 6'da, deneklerimin derin hipnozda gördükleri biçimiyle, ruh gelişim düzeyini belirleyen tam bir asıl renk spektrumunu veriyorum. Daha da önemlisi, bu düzeyler içindeki süptil enerji örtüşmeleri ve karışımlarını göstermeye çalıştım. Ruhların sergilediği temel asıl renkler olan beyaz, sarı ve mavi, onların gelişimlerinin başlıca göstergeleridir. Işık dalgaları ilerleme süresince açıktan koyuya doğru daha derin tonlar kazandıkça, kendi titreşimsel devinimlerinde daha büyük bir odağa sahip olurlar ve daha az dağınık hale gelirler. Bu geçiş yavaştır ve ruh geliştikçe renk tonlarının üzerindeki açık ya da koyu tonların sayısı artar. Bu yüzden renk geçişi konusunda çok katı betimleyici kurallar koymak kısıtlayıcı bir şey olacaktır.

Şekil 6, 1. Kutu'ya dönersek, başlangıç düzeyindeki ruhlarda saf beyaz tonlarının olduğunu görürüz. Bu bir masumluk işaretidir,

bununla birlikte bu renk spektrum boyunca her ruh için görülebilir. Bu evrensel beyaz renk sıradaki vakada daha ayrıntılı bir şekilde açıklanacaktır. Beyaz çoğu kez hale etkisiyle ilişkilidir. Örneğin, rehberler normalde yoğun, sabit ışıklarını birden yükleyebilir ve etraflarında parlak bir beyaz haleyle görülebilirler. Ruh dünya sına geri dönen ruhlar çoğunlukla belli bir mesafeden kendilerine doğru bir ruh yaklaştığında beyaz ışık gördüklerini anlatırlar.

Asıl gelişim düzeyi 1, 5, 9 ve 11 numaralı kutularda olan ruhlar, genellikle kendi enerji kütlelerinin ortasında başka renk tonlarıyla hiçbir örtüşme olmadan görülürler. Özellikle 7. Kutu'da gösterilen renkleri sergileyen danışanlarla pek görüşmemiştir. Bu belki de yeryüzünde daha fazla şifacıya ihtiyacımız olduğunu göstermektedir.

Enerjisinin tamamen 11. Kutudaki menekşe rengi-mor renkte olan bir deneğim hiç olmadı. V. Düzeyin ötesindeki renk alanları bedenlenmiyor gibi görünen üst düzey üstatlardır, bu yüzden onlar hakkında bildiğim pek az şey sadece deneklerimin gözlemlerinden elde edilmiş bilgilerdir.

Her ruh kümesi grubu içinde kendi temel asıl renkleri bakımından bireysel değişkenlikler söz konusudur, çünkü aynı oranda gelişmemiş durumdadırlar. Bununla birlikte, bir ruhun enerji rengi, ilk başta benim kafamı karıştırmış olan başka bir etmeden de etkilenebilir. Genel gelişim evresini gösteren birincil asıl renklerin dışında, bazı ruhlar ikincil renkler taşımaktadır. Bunlara hale renkleri adı verilmiştir, çünkü genellikle gözlemciye bir ruhun enerji kütlelerinin asıl merkezinin dışında gibi görünürler.

Hale renklerde, merkezi asıl renklerde görülebilen, başka renklerin tonlarıyla ya da gölgeleriyle karışım söz konusu değildir. Buradaki tek istisna hale renk ve asıl renk tam olarak aynı olursa görülebilir. Renklerin ayırt edilmesi konusunda deneklerimin anlattıkları da daha kolaylaşır, çünkü bu kaplama etkisi genellikle görülmez. Hale renkleri ruhun nitelikleri, inanışları, hatta ulaşılammış hedeflerini temsil eder. Ruhlar her hayatta

Şekil 6: Spiritüel Auraların Renk Spektrumu

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
beyaz	soluk beyaz gri/ pembeyle karışık gri	beyaz ve kırmızıya dönük pembe	beyazla karışık açık turuncu, sarı	sarı	koyu altın rengi/ yeşille karışık koyu altın rengi	yeşil veya kahverengiye dönük yeşil	açık mavi, altın rengiyle karışık açık mavi, hafif yeşil veya kahverengi tonlar	koyu mavi	hafif morla karışık koyu mavi	mor	
1. Düzey		2. Düzey		3. Düzey		4. Düzey		5. Düzey		6. Düzey	Yüksek Düzeyler

Bu sınıflandırma çizelgesi bir ruhun birincil asıl renklerinin 1. Kutu'daki başlangıç düzeyinde olanlardan 11. Kutu'daki üst düzey üstatlara doğru nasıl koyulaştığını göstermektedir. Farklı renk tonları olan hale renk örtüşmeleri bir ruhun birincil asıl rengini çevreleyebilir. I. ve VI. ruh düzeyleri arasında örtüşen bir renk aurası da bulunmaktadır.

öğrenime devam ettikleri için, hale tonları da asıl renklere kıyasla hayatlar arasında daha hızlı değişiklikler gösterebilir; bu da daha yavaş bir gelişim özelliği sergiler. Bir hipnoz görüşmesi sırasında, bu ikincil hale renkleri gözlemcinin onları gördüğü andaki bir an için göze çarpan kendi portresine benzer. Oldukça ilerlemiş bir V. Düzey ve hale renklerinin şifrelerini çözmemeye yardım eden danışanlarımdan biri olan Vaka 31, bize bu etkiyi anlatacak:

- Vaka 31 -

Dr. N: Ruh dünyasında bir boy aynası tutarak önünde dursaydın hangi renkleri görürdük?

D: Açık mavi bir merkez, enerjimin kenarlarında da altın rengine çalan beyaz bir renk yani halemi görürdün.

Dr. N: Peki üstat öğretmenine baktığında onun enerjisi nasıl görünür?

D: Clandour'un... koyu mavi bir merkezi var... dışarı doğru açık menekşe rengi açılıyor... kenarda da beyaz bir halleyle tamamlanıyor.

Dr. N: "Asıl enerji" ve "hale enerji" sana ne anlam ifade ediyor?

D: Clandour enerjisinin merkezinde kendi öğrenim deneyiminin katı bir halini yayar, diğer yandan menekşe rengi ise onun bu bilgiden kaynaklanan artan bilgeliğidir. Beyaz bu bilgeliği yayar.

Dr. N: En sonunda Clandour'un asıl merkezinin ne olacağını ve nasıl görüneceğini düşünüyorsun?

D: Enerji kütlesinde her yerden yayılan tanrısal spiritüelliğin koyu menekşe rengiyle.

Dr. N: Ruh enerjisinde asıl ve hale renk değişimleri arasındaki farkı açıklayabilir misin?

D: Merkezdeki asıl renk tamamlama düzeyini gösterir.

Dr. N: Senin enerjindeki açık mavi gibi değil mi? Bu senin şu anki eğitim başarın mı?

D: Evet.

Dr. N: Peki kenarlar, yani haleler... altın rengine çalan beyaz renk, bu konuda ne söyleyebilirsin?

D: (duraklıyor) Ah... benim niteliklerim... şey, hayatlarımda daima diğer insanlara dikkat etmeye çalıştım, ben buyum... ama aynı zamanda şey olmak da istedim... eee, şöyle demeliyim, bu açıdan daha güçlü olmaya çabalamam gerek.

Dr. N: Sen başlangıç düzeyinde bir ruh değilsin, bununla birlikte enerjinde beyaz renk de görünüyor. Bu parlak beyaz halenin kendi enerjilerine göre başka renkte olan birçok ruhu kuşatması konusunu merak ediyorum.

D: Beyaz enerjinin titreşimliliği bizim açık bir iletişim kurmak için kendi titreşimlerimizi diğer tüm ruhlarla kolayca karıştırabilmemizi gösterir.

Dr. N: Sanırım rehber öğretmenlerin genellikle parlak beyaz haleler sergilemesinin nedeni bu, peki bu beyaz renk genç bir ruhun som beyaz ışığından nasıl ayırt ediliyor?

D: Beyaz her ruh için enerji rengi temelini temsil eder. Her ruhu belirleyen diğer renk karışımlarıyla beyazın gölge lenmesidir. Beyaz çok alıcı bir enerjidir. Yeni başlayanlar büyük miktarlarda titreşimler alırlar, öğretmenlerse dağınık olmayan hakikatler şeklinde alınması için çokça bilgi gönderirler.

Dr. N: Başlangıç düzeyindeki bir ruh, beyaz dışında başka herhangi bir rengi gözünün önüne getirmedeğin pek az deneyime sahip, öyle mi?

D: Bu doğru, onlar gelişmemiş durumdadır.

Ruh enerjisi renginin tam tablosu hakkında bilmediğim çok şey olmasına rağmen, esas renklerin değişikliklerinin IV. Düzeyden sonra çok daha belirsiz hale geldiğini öğrendim. Araştırmayla geçen yıllar boyunca, insanların bana bu ikincil hale renkleri

hakkında anlattıklarının kaydını tuttum. Başlıca renklerin her birinin kendi nitelikleri var. Deneklerimin yüzde 90'ından fazlası bu renklerin bir ruhta hangi özellikleri temsil ettiği konusunda aynı fikirdeler. Gölge değişimlerine bakmaksızın her renk için genellikle anlatılan üç karakter özelliği hakkında öğrendiklerimi özetledim. Siyah genellikle ruh onarım merkezlerinde görülen lekelenmiş, hasar görmüş ya da bozulmuş negatif ruh enerjisidir.

Beyaz: Saflık, Berraklık, Hareketlilik

Gümüş: Göksellik, Güven, Esneklik

Kırmızı: Tutku, Şiddet, Duyarlılık

Turuncu: Canlılık ve Neşelilik, Harekete Geçiricilik, Açıklık

Sarı: Koruyuculuk, Kuvvet, Cesaret

Yeşil: İyileştirme, Koruyuculuk, Sevecenlik

Kahverengi: Sağlamlık, Hoşgörü, Çalışkanlık

Mavi: Bilgi, Bağışlayıcılık, İlham

Mor: Bilgelik, Hakikat, Tanrısallık

Bir sonraki bölümde, renklerin anlamına başka spiritüel göndermeler de yapılacaktır. Bu önlerine gelen ruhlar tarafından algılandıkları biçimiyle renkli giysiler içindeki meclis üyelerine özgü bir konudur. Ayrıca, bu İhtiyar'ların taşıdığı belirli amblemlerin ki bunların bazıları yontulmamış değerli taşlardır, bu amblemlerin tasarımlarının renkler yoluyla nasıl belirli anlamlar taşıdığını da göstereceğim.

Şekil 7, hem asıl hem de hale renkler sergileyen bir II. Düzey ruh grubunu göstermektedir. Gelişim asıl renginin aynı zamanda bir hale renk olarak da görüldüğü bir vakayı, çizelgeye almaktan bilerek kaçındım. Zihin karışıklığını önlemek amacıyla, Şekil 7'de beyaz, sarı ya da som mavi halelere de yer verilmemiştir. II. Düzey bir erkek olan denegimin de dahil olduğu bu birincil ruh grubunun on iki üyesi var. Bu çizim onların o anki bedenlenmelerindeki aile üyeleri ilişkilerini göstermektedir. Daha tipik bir birincil ruh grubu tek bir aile içinde hepsi birden bedenlenmez.

İpnozdayken bu denek (3B) bu yaşamda bu andaki ailesinin üyeleri, bir de en iyi arkadaş olan birincil grubundaki on bir ruhu inceliyor. Kız kardeşinin neredeyse som sarı olan bir asıl rengi var, çünkü III. Düzeye geçmek üzere. Sarı renginin yanında, gerçekten sahip olduğu mavinin (bilgi) yerine güçlü bir koruyucu tarafı da olsaydı, tek başına renge dayanan bu gerçeği anlatmak deneyim için daha zor olacaktı, çünkü onun hale ve asıl rengi neredeyse aynı olurdu.

Kız kardeşinin dışında, Şekil 7'nin başka yönleri deneyin büyük anneyle büyük babasının ve oğlunun diğer üyelerden biraz daha ilerlemiş olduğunu, babasının ve teyzesinin ise biraz daha az ilerlemiş olduğunu göstermektedir. Bu ailenin annesi ve büyükbabası şifacıdır. Grubun neredeyse yarısının ikincil bir hale rengi olmadığına dikkat edin. Benim için hiç hale olmayan gruplarla karşılaşmak olağandışı bir şey değil. Deneyimin kırmızıya çalan pembe ve beyaz renkte bir enerji özü kütlesinin çevresindeki parlak kırmızı halesi onun ateşli, hararetili doğasını kanıtlamaktadır. Bu yaşamdaki oğlu da benzer davranış özelliklerine sahip. Karısının daha düşünceyle uğraşan, açık, güvenilir bir doğası var. Kızı önyargısız ve oldukça spiritüel. Bu denekten enerjisindeki kırmızı renk hakkındaki düşüncelerini anlatmasını istediğimde, şunları söylemişti:

Hararetili doğam yüzünden, hayatlarımda öfkeyle ilgili sorunlarım olur. Genellikle gergin sınırları olan bedenler seçerim, çünkü bu bedenler benim karakterime uyar. Pasif bedenleri sevmem. Rehberim bu seçimlere itiraz etmez, çünkü bu bedenlerin beynini gevşeterek kendimi kontrol etmeyi öğreneceğimi söylüyor. Zor durumlardaki tepkisel reaksiyonlarım ve hiddetim yüzünden bu kontrol biçimi zor oluyor. Geçmiş hayatlarımda bu yüzlerce yılımı aldı, ama kendini disiplin altına alma konusunda daha iyi oluyorum. Geçmişte, çok çabuk saldırganlaşırdım, artık bu değişiyor. Ayrıca ruh eşimin (şimdiki karısının) yardımını da alıyorum.

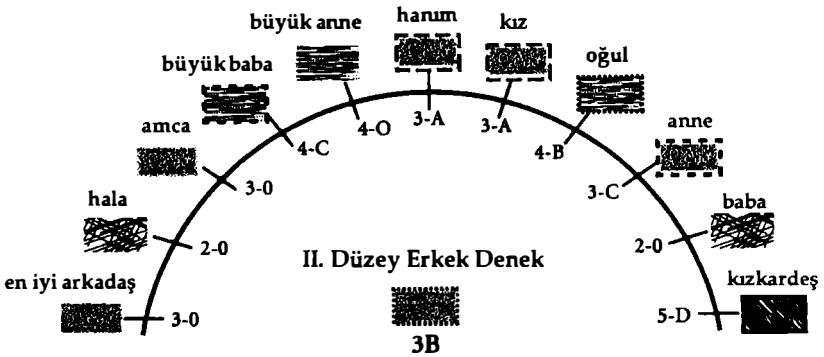
Şekil 7: Bir Ruh Grubunda Görülen Enerji Renkleri

Birincil Asıl Renkler

			
2	3	4	5
soluk beyaz	beyaz pembe	turuncu sarı	sarı

İkincil Hale Renkleri

				0
A	B	C	D	0
gümüş	kırmızı	yeşil	mavi	renksiz

Bu çizelge denek 3B'nin o anda bedenlenmiş olan akrabalarını ve bir arkadaşını göstermektedir. Her akraba için kullanılan kutularda hem asıl hem de hale renkleri için şekil 6'ya göre ayarlanmıştır. 2, 3, 4, ve 5 numaralı kutular birincil asıl renklerdir. A, B, C ve D harfli kutular ise grup üyelerinin ikincil hale renklerini göstermektedir.

Bazen kendi gelişim çizgilerinde anomaliler olan ruhlarla karşılaşırım. Bu durum, danışanlar kendi gruplarındaki ruhları uygunsuz gibi gören asıl renklerle anlattıklarında benim için daha açık olur. Daha genç ruhların beyaz ışıkları başlıca bir örnektir. Aşağıdaki vakada III. Düzey ile IV. Düzeyden bir grup var. Bu denek yanında duran ve büyük ölçüde beyaz renkte bir ruh olduğunu söylediğinde grubun bütün sarı-mavi üyelerini incelemeyi yeni bitirmiştin.

- Vaka 32 -

Dr. N: Sizin ilerlemiş ruhlar grubunuzda beyaz bir ışığın ne işi var?

D: Lavani yetenekleri yüzünden bizimle eğitimde. Genç ve deneyimsiz olmasına rağmen, onun geride bırakılmasına karar verildi.

Dr. N: Lavani sizin grubunuzda kaybolmuyor mu? Sizinle nasıl devam edebiliyor?

D: Şu anda test ediliyor ve dürüst olmak gerekirse Lavani biraz zorlanıyor.

Dr. N: Niçin sizin grubunuza atandı?

D: Bizim grubumuz biraz sıra dışı, çünkü deneyimsiz ruhlarla çalışma konusunda oldukça hoşgörülüüz. Bizim gibi olan pek çok grup çok meşgul, bu yüzden de onu muhtemelen ihmal ederlerdi. Onların kırıncı olacağını söylemiyorum, ama bununla birlikte o hala bir çocuk ve bize küçük, belli belirsiz enerji örüntüleriyle bir çocuk gibi bakıyor.

Dr. N: Sanırım pek çok grup böyle bir sorumluluğu üstlenmek istemez?

D: Çok doğru. Gelişmekte olan gruplar kendi işlerine fazlasıyla dalmışlardır. Bir çocuk açısından bakıldığında neredeyse o çocuğu hor görüyormuş gibi bile görünebilirler.

Dr. N: Öyleyse bana niçin Lavani'nin rehberinin onun sizinle burada olmasına izin verdiğini açıklar mısın?

D: Lavani büyük bir yetenek. Biz hızlı öğrenenlerden kurulu bir grubuz ve hayatlarımız gayet zordur ve hızla gelişir. (deneğim yeryüzünde henüz 1600 yıl geçirmişti) Hızlı ilerlememize rağmen, çok ılımlı olmakla ünlüyüz, bazıları fazlasıyla öyledir. Çocukların öğretmenleri olma öğrenimi görüyoruz ve Lavani bizim için iyi.

Dr. N: Bu beni çok şaşırttı. Lavani varoluşunun başlarında kendi grubuyla ilişkiden koparılmış mı?

D: Hayır! Bu fikre nereden kapıldın? O genellikle kendi grubuyla birlikte (gülüyor) ve grubundakiler onun bizimle yaşadığı maceralarını bilmek istemezler. Böylesi daha iyi.

Dr. N: Niçin?

D: Şey, ona takılabilir ve çok fazla soru sorabilirler. Lavani onlara çok bağlıdır, yetenekleri yüzünden kendi grubundan erkenden ayrılacağını bilmemize rağmen, Lavani'nin kendi arkadaşlarıyla normal bir ilişkisi olsun isteriz. Onlar henüz aynı istekle motive değiller.

Dr. N: İyi ama ruhlar telepat olduklarına ve birbirleri hakkında her şeyi bildiklerine göre, Lavani'nin tüm bunları arkadaşlarından nasıl gizlediğini anlamıyorum.

D: Beyazların bizim yaptığımız gibi belli bazı özel şeyleri saklayamadıkları doğrudur. Lavani bunu yapma konusunda eğitilmişti, onun potansiyeli olduğunu söylemiştim. (duraklıyor, sonra da ekliyor) Elbette, herkes birbirinin özel, gizli düşüncelerine saygı gösterir.

Vaka 32 gibi ruhlar bedenlendiğinde, birlikte çalıştıkları daha genç olan ruhların hayatta onların çocuğu olmayı istemesi nadir görülen bir durum değildir. Lavani bu deneğin günümüzde çocuğu. Terside doğru olabilir; yani, ilerlemiş olan ruh çocuk, daha genç olan ruh da anne-baba olabilir.

Rengi gerileyen ruhlar olduğunu işittiğim vakalar da var. Pek çoğumuz kendi varoluşumuz içinde bazı hayatların ardından

geriye doğru kaymışızdır, ama rengimizin büyük bir ölçekte gerilemesi, hem ciddi hem de uzun sürmüş bir koşul yüzünden olur. İşte, bir danışanımdan alınmış, hepimiz için acı bir mesaj taşıyan bir ifade:

Klaris için bu bir utanç. Yeşil rengi hep çok parlak olmuştur. Büyük bir şifacıydı, ama güç onu doğru yoldan saptırdı. Klaris için işler neredeyse çok kolaydı, çok istidatlıydı. Aşağıya doğru kayması birçok kötüye kullanmanın görüldüğü birkaç yaşamdan sonra başladı. Saygı duyulmayı ve aşırı övgüyü çok severdi, kibri bir maske haline geldi. Klaris yeteneklerini kaybetmeye başladı, onun renginin solduğunu ve giderek daha donuklaştığını fark ettik. En sonunda Klaris öylesine yeteneksiz kaldı ki yeniden eğitim için ihraç edildi. Hepimiz onun er geç geri geleceğini düşünüyoruz.

Gruplardaki Ziyaretçilerin Renkleri

Arada sırada bir gruptaki bir iki ruhtan bir renk sunumunun diğer herkesle uyumsuz olduğunu duyarım. Bunun oldukça uzmanlaşmış bir konuğun ya da yakınlardaki bir gruptan bir ruhun geçici ziyareti anlamına gelebildiğini öğrendim. Arada bir de boyutlar arası bir gezginin ziyaretini duyarım; bu gezginin deneyimi o grubun deneyimini fazlasıyla geride bırakır. Böyle ziyaretçiler hakkındaki ilginç bir hikayeden bir alıntı vermek isterim:

Bizim bilmediğimiz başka boyutlardan grubumuzu ziyaret etmeye gelen ilerlemiş varlıklara baktığımızda, sanki bize ulaşmak için Işık Mercekleri dediğimiz bir ekrandan geçmişlerdir. Arada bir rehberimiz Joshua'nın daveti üzerine gelirler, çünkü bu ziyaretçiler rehberimizin arkadaşlarıdır. Bu ruhlar önümüzden geçerken onları gümüşü renkte bir suyun akışı gibi görürüz. Bize göre bu gümüşü dere... saydam bir boyutlar arası zekanın saflığı... bir geçiş peleriniidir. Birçok fiziksel ve zihinsel küreden geçme ve

oralarda işleme yeteneğine sahip olan esnek varlıklardır. Bilgisizliğimizin karanlığını defetmeye yardım etmek için gelirler, ama bu güzel varlıklar asla çok uzun kalmazlar.

Bu ifadeye, ruh gruplarında kısa süre görünen bu renkli karakterlerin çok büyük bir etkisinin olduğunu da eklemeliyim. Yukarıdaki vakada, danışanıma bu gümüşü varlıkların öğrettiklerinden kazandığı bir içgörüyle ilgili belirli bir örnek vermesini istediğimde bana şunları söylemişti: “İnsanları yorumlama konusunda daha kurnaz olarak seçimler yaparken daha fazla olasılık olduğunu görmemiz için bakış açımızı genişletirler. Bu beceri kritik bir düşünüş geliştirir ve daha büyük gerçekliklere dayanan bilgili kararlara olanak tanır.”

İnsanlar ve Ruhun Renk Auraları

Ruhların Yolculuğu yayımlandığından bu yana renkler konusunda karşılaştığım başka bir yanlış kanı daha var. Birçok kişi ruhlarla ilgili renk sınıflandırmamla insan auraları sınıflandırması arasında karşılaştırma yapmaya çalışıyor. Bu varsayımların yanlış sonuçlara götürebileceğine inanıyorum. Renk ve enerji titreşimleri ruhlarda birbiriyle yakından ilişkilidir ve ruh dünyasının materyal olmayan ortamını yansıtır. Dolayısıyla, fiziksel bir çevrede aynı ruh enerjisinin frekansı değişir. İnsan bedeni bu enerji örüntülerinin rengini daha da değiştirir.

Şifacılar insanların çevresindeki renk auralarını tanımlarken, bu renkler büyük ölçüde fiziksel görünümlerinin yansımalarıdır. Bir insan beyninin düşünceleri dışında ki bunlar duygusal yapımızdan, merkezi sinir sistemimizden ve kimyasal dengelerden de etkilenir, bedenin hayati organlarının tümü insan aurasına karışır. Kaslar ve deri bile çevremizdeki fiziksel enerjinin yaratılmasında bir rol oynar. Elbette, ruh zihni ve bedenlerimiz arasında benzerlikler vardır, ama fiziksel ve zihinsel sağlık insan auralarındaki başlıca belirleyici etkenlerdir.

İnsan auralarını görmediğimi ifade etmem gerek. Bu konuda ki bütün bilgim bu alandaki uzmanlardan ve deneklerimden gelmektedir. Yaşamın içinde ilerledikçe geçici bedenimizin hızla değiştiği ve bunun enerjimizin dış renk düzenini etkilediğini söylerler. Ruh renklerinin değişmesi ise yüzlerce yıl gerektirir. Doğu felsefesi fiziksel bedenle birlikte bir ruh bedene sahip olduğumuza ve bu eterik bedenin kendine ait bir enerji taslağına sahip olduğuna inanırlar, ben de buna katılıyorum. Gerçek iyileştirme hem fiziksel hem de süptil bedeni hesaba katmak zorundadır. Meditasyon ya da yoga yaparken, bedenin çeşitli bölümleriyle duygusal ve spiritüel enerjimizin önündeki engelleri kaldırmaya çalışırız.

Transtaki bir denekle kendi grubundaki diğer ruhlardan ışıltı enerjisinin dağılımı hakkında zaman zaman konuştuğumda, bana bir insan biçimi gibi görünen bir biçimin belli alanlarından çıkan daha güçlü enerji örüntülerinden söz edecektir. Tıpkı şimdiki hayatımıza önceki bir hayattan izleri getirebilmemiz gibi, fiziksel bedenlenmelerimizin gölgeleşmiş enerji kalıntıları şeklinde ruh dünyasına beden izleri de getirebiliriz. Bir süre için, sıradaki vakaya sorular sorarken, bu deneğin bilinçdışı açıklamalarına şakralar hakkındaki bilinçli belleğinin sızıp sızmadığını merak etmiştim. Şakraların, insan bedenindeki yedi temel noktada içimizden dışarı doğru çıkan anforlar şeklindeki güç kaynakları olduğu düşünülür. Bu deneğe şakralar, fiziksel tezahürler yoluyla bireyselliğin spiritüel bir ifadesi gibi gelmişti.

- Vaka 33 -

Dr. N: Roy'un bu yaşamdaki ailenin fertlerinden biri olduğunu ve ruh grubunuzda bulunduğunu söylemiştin. Roy'un odaksal enerji noktasına baktığında ne görüyorsun?

D: Beden formunun ortasından, solar pleksusun olduğu yerden çıkan pembemsi sarı renkte bir yoğunlaşma görüyorum.

Dr. N: Beden formu mu? Roy niçin grubunuza fiziksel bir beden sunuyor?

D: Yaşamda hoşumuza gitmiş olan bedenlerin özelliklerini sergileriz.

Dr. N: Pekala, karın bölgesinden çıkan bir enerji yoğunlaşması sana ne ifade ediyor?

D: Roy'un hayatlarındaki en güçlü kişisel kuvvet noktası, bedeni ne olursa olsun, karnıdır. Çelik gibi sinirleri var. (gülüyor) Bu alanda başka istekleri de var.

Dr. N: Roy'un metabolik enerji hızı bu niteliği gösteriyorsa, grubunuzun diğer üyelerinde bedenin belirli yerlerinden çıkan ekstra bir ışık enerjisi dağılımı belirleyebilir misin?

D: Evet, Larry'nin en büyük gelişimi kafasında. Birçok yaşamda yaratıcı bir düşünür olmuştur.

Dr. N: Başka biri?

D: Evet, Natalie. Onun gücünün özü, sevecenliği yüzünden kalp bölgesinden daha hızlı gelişiyor.

Dr. N: Peki ya başkası?

D: Benimki boğazımdan geliyor, bunun nedeni de bazı hayatlardaki konuşma yoluyla iletişim becerilerim, şimdiki yaşamda da şarkı söyleme yeteneğim.

Dr. N: Bu enerji noktalarının insanın auralarının renk yansımalarıyla bir ilişkisi var mı?

D: Renk olarak hayır, genellikle olmaz. Enerji yoğunlaşmalarındaki güç açınsındansa, evet.

Renkleri Kullanarak Spiritüel Meditasyon

Bir iyileştirme alanında enerjinin yeniden dengelenmesi için çok renkli ışıkların iyileştirici özellikleri geçen bölümde aktarılmıştı. Ruh dünyası hakkındaki çalışmalarımı okumuş olanlar, renkler hakkındaki bu tür bilginin fiziksel iyileştirme için de kullanılıp kullanılamayacağını sorarlar. Kitapçılarda, çeşitli meditasyon bi-

çimlerini anlatan, kişinin kendi başına uygulayabileceği çok sayıda başarılı kitap var. İç benliğimizle temasa geçmenin bir aracı olarak spiritüel meditasyonun bedeni iyileştirme konusunda da büyük yararları vardır. Renk transmisyonu bir ruhun enerjisinin ve rehberlerimizin ifadesi olduğuna göre, belki de burada renkleri kullanarak meditasyon yapmaya bir örnek versem iyi olacak.

Altı aşamalı meditatif bir egzersiz seçtim. Bu seçimi birlikte çalıştığım elli dört yaşındaki yürekli bir kadının vizüalizasyonlarıyla, kendime ait vizüalizasyonlar arasından derledim. Bu kadın yumurtalık kanseriyle savaşı sırasında otuz bir kiloya kadar düşmüştü. Şimdiyse kemoterapi sonrası iyileşme gösteriyor ve iyileşme hızı doktorları şaşırtıyor.

Danışanlarımdan bazıları renklerle meditasyonun kullanımıyla bir spiritüel güçlenme duygusu geliştirir. Ciddi fiziksel sağlık sorunları olanlar bana en iyi sonuçların günde bir kez, otuz dakika ya da günde iki kez, on beş-yirmi dakika meditasyon yapılırca alındığını söylüyorlar. Bu meditasyon egzersizini fiziksel rahatsızlıklar için bir tedavi olarak önermediğimi lütfen unutmayın. Herkesin zihin gücü ve konsantre olma yeteneği farklıdır, tıpkı hastalıklarının doğası gibi. Bununla birlikte, gerçekten de kişinin bağışıklık sisteminin daha yüksek Benliğimizle birleşerek artırılabilceğini düşünüyorum.

1. Zihninizi sakinleştirerek başlayın. Sizi incitmiş olan gerçek ya da hayali bütün yanlışlar için insanları bağışlayın. Temizleme için beş dakika ayırın; bu süre içinde hastalığınızla ilgili korkular da dahil bütün negatif düşünce enerjisini siyah bir renk olarak zihninizde canlandırın. Bir elektrik süpürgesinin tepenizden tırnağınıza kadar hareket ettiğini, ağrıdan ve hastalığınızın acısından kaynaklanan bütün karanlığı vücudunuzdan emip attığını düşünün.
2. Şimdi, başınızın üzerinde açık mavi bir hale yaratın, bu hale rehberinizi temsil ediyor; siz ona sevgi dolu düşünceler gönderirken onun yardımını isteyebilirsiniz. Sonra nefes alıp

verişinize yoğunlaşarak ve nefeslerinizi sayarak beş dakika daha geçirin. Rahatlamanın geldiğini ve gerginliğin dışarı çıktığını düşünürken nefeslerinizi dikkatle takip edin. Nefes alıp verişinizin beden ritminizle uyumlu olmasına dikkat edin.

3. Bu noktada, kendi daha yüksek bilincinizi bedeninizi korumaya yardımcı olacak şekilde büyüyen beyaz-altın rengi bir balon olarak düşünmeye başlayın. İçinizden şunu söyleyin: "İçimdeki ölümsüz parçamın, ölümlü parçamı savunmasını istiyorum." Şimdi en derin konsantrasyonunuza başlayın. Bu balondan beyaz ışığın saflığını çekecek ve onu organlarınıza bir güç demeti olarak göndereceksiniz. Akyuvarlarınız bağışıklık sisteminizin gücünü temsil ettiği için, bu akyuvarları kabarcıklar olarak zihninizde canlandırın ve onları vücudunuzun içinde hareket ettirin. Bu beyaz kabarcıkların siyah kanser hücrelerine saldırdığını ve aydınlığın karanlık üzerindeki gücüyle onları yok ettiğini düşünün.

4. Kemoterapi alıyorsanız, bu tedaviyi bir lavanta rengi göndererek destekleyin; bu lavanta rengini kızılötesi bir lambadan çıkıp vücudunuzun her bölümüne yayılıyor şeklinde görebilirsiniz. Bu renk bilgeliliğin ve spiritüel gücün tanrısal rengidir.

5. Şimdi, kanserin etkileri yüzünden hasar görmüş olan bu hücreleri iyileştirmek için yeşil rengi gönderin. Bu rengi, en güç zamanlarda aralıklı olarak spiritüel rehberinizin mavisisiyle birleştirebilirsiniz. Kendi tonunuzu seçin ve bu yeşili içiniyi iyileştiren akışkan bir sıvı olarak düşünün.

6. Son aşamanız zihinsel kuvveti sürdürmek ve zayıf düşmüş bir bedene cesaret vermek için bir kez daha başınızın çevresinde mavi hale yaratmak olacak. Bir kalkan olarak vücudunuzun dış bölümlerinin çevresine bu haleyi yayın. Hem içinizde hem de dışınızda bu sevgi ışığının iyileştirici gücünü hissedin. Geçici süreyle bir durma halinde olduğunuzu düşünün ve "İyileş, İyileş, İyileş" gibi seçeceğiniz bir mantrayı tekrarlayarak bitirin.

Günlük bir disiplin olarak meditasyon yapmak çok şey kazandıran sıkı bir çalışmadır. Meditasyon yapmanın tek bir doğru yolu yoktur. Herkes kendi entelektüel ve duygusal sistemini ihtiyacına uyan bir çerçeve içinde birbirine bağlayan bir program bulmak durumundadır. Derin meditasyon bizi tanrısal bir bilince götürecek ve ruhun kişilikten geçici süreyle serbest bırakılmasını sağlayacaktır. Bu serbest kalmayla, odaklanmış haldeki zihindeki her şeyin tek bir bütün olarak birleştirildiği, farklı bir boyutu olmayan gerçekliğe varılabilir.

Yumurtalık kanseri olan danışanım bütün zihinsel konsantrasyonunu vücudunu iyileştirmeye yönlendirerek doktorlarına yardımcı oldu. Zihin saf, tek bir merkezde toplanmış halde olduğunda, gerçekte olduğumuz kişiyi, belki de yaşam yolunda bir yerlerde kaybetmiş olduğumuz özü bulabiliriz. Günlük meditasyon sevgi dolu ruhların varlığıyla bağlantı kurmanın bir aracı olarak da yararlı olabilir.

Enerji Renginin Formları

Rengin etkilerinin dışında, gruplarda ruhları inceleme konusundaki bir diğer araç, ruhların biçimlerini karşılaştırmaktır. Bu enerji formları, şeklin simetrisi-düzensizliği, ışık yapılarının parlaklığı-donukluğu ve hareket niteliklerini içerebilir ki tüm bunlar grup üyelerinin spiritüel imzaları gibidir. Diğer ruhları gözlemlerken, bir trans halinde olan birçok kişi bir ruhun titreşimsel rezonansının farkında olur. Bir danışanımla renk tonundaki ince farklılıkları gözden geçirdikten sonra, birlikte ruh arkadaşlarının hareketlerinin atılımı ve titreşimsel hızını inceleriz.

Herhangi bir ruhun enerji formunu ele alırken, ilk sorum şu olur: "Şu anki bedenlenmeden önce ruh dünyasında geride ne kadar enerji bırakıldı?" Bu sorunun ruhun aktifliği ya da pasifliğiyle çok ilişkisi vardır, enerjinin parlaklığı ya da donukluğuyla da ilgilidir. Bununla birlikte, enerji miktarına rağmen, her tarz enerji üretimi ruhun karakteri, kapasitesi ve içinde bulunduğu

durumla belirlenir. Bunlar bir dizi yaşamın ardından değişebilecek değişkenlerdir.

Yeni bir danışanla yaptığım hipnoz öncesi görüşmem sırasında, o anki yaşamındaki karakterleri de incelerim. Bütün akrabaları, arkadaşları ve eski aşkları hakkında notlar alırım. Bunun nedeni şu: Onun zihninden çıkmak üzere olan bu oyunda ön sırada bir koltuktayım ve elimde bir tiyatro programı olmasını isterim. Danışanım bu oyundaki başrol oyuncusu olacaktır, diğerleri ise yardımcı rollerdedir.

Aşağıdaki vaka alıntısında, bir danışanın kendi ruh grubu içindeki bir yardımcı rol oyuncusu hakkında hem renk hem de formu içeren sorular sayesinde nasıl hızla bilgi kazanıldığı görülebilecektir. Danışanım Leslie ile yaptığım kabul görüşmesi sırasında, onun Rowena adlı görümcesinin kendisi için gerçek bir sorun olduğunu öğrenmiştim. Spiritüel adı Susius olan Leslie kendisini hayatlarında güvenlik arayan ve huzurlu insanların çevresinde olmaya çalışan biri olarak tanımlamıştı. Şu anki yaşamında bu denek şunu dile getirdi: "Rowena karşıma çıkmaktan ve bütün inançlarıma meydan okumaktan hoşlanıyor sanki." Aşağıda Leslie'nin kendi ruh grubunun zihinsel tablosunun açılış sahnesi verilmiştir.

- Vaka 34 -

D: (çok üzgün ve sinirli) Oh, buna inanmıyorum! Rowena burada... daha doğrusu bu Shath.

Dr. N: Kendi ruh grubunda Rowena ya da Shath'ı görmenin nesi yanlış?

D: (kaşları çatık, yüzü gergin) Şey, Shath... bozuculardan... biridir...

Dr. N: Hangi açıdan bozucu?

D: Oh... sorunsuz, düzgün enerji titreşimleri olanlarımıza kıyasla.

Dr. N: Susius, görümceyi izlediğinde renk ve biçim bakımından farklı olan ne görüyorsun?

D: (hala onun Rowena olduğunu onaylamaya çalışarak) Orada işte, tamam! Turuncu renkte enerjisi hızla atınım yapıyor... tanıdık keskin ve çentikli kenarlar, bu Shath. Biz ona Sparks (Kıvılcımlar) diyoruz.

Dr. N: Size sunduğu form, onun şimdiki hayatında olduğu gibi burada, bu spiritüel ortamda da sana muhalif olduğunu mu gösteriyor?

D: (Leslie artık Rowena'nın varlığına alışıyor ve sesi yumuşuyor) Hayır... aslında bizi konuşturur... bu grubumuz için iyidir... bunu anlayabiliyorum.

Dr. N: Onun yansımalarının renk ve form açısından kendi enerjinden nasıl farklı olduğunu düşünmek istiyorum. Bana ruh dünyasındaki kendin hakkında ne söyleyebilirsin?

D: Benim rengim fazla parlak olmayan bir beyaz, biçimim ise güle benziyor... Arkadaşlarım bana Bells (çingiraklar) der, çünkü enerjimi... belli belirsiz çalan çingirakların... bir yankısını yayan sakın bir yağmur suyunun akışkan damlacıkları olarak görürler. Shath'ın keskin bir berraklığı var, altın rengi tonlar da görüyorum. Enerjisi parlak ve çok kuvvetli.

Dr. N: Peki tüm bunlar sana ve grubuna ne ifade ediyor?

D: Sparks'ın çevresinde kendinden hoşnut olunmaz. O çok kıpır kıpırdır, sürekli bir hareket girdabı... daima sorular sorar ve performansımızı irdelleyip durur. Hayatlarımızda kendimizden duyduğumuz memnuniyeti sarsan roller almaktan hoşlanır.

Dr. N: Onun Rowena olarak şimdiki bedenine kıyasla ruh dünyasında daha az sinir edici olduğunu düşünüyor musun?

D: (gülüyor) Doğru bildin. Her şeyi kuvvetlendiren, çabuk parlayan, asabi bir beden seçti. Bu kez (şimdiki hayatta) kocamın kız kardeşi olarak geldi. Shath çok sinir bozucu olabilir, ama artık gerçekte kim olduğunu anladığıma göre,

onun güdülerinin sevgiden ve bizim yapabileceğimizin en iyisini yapmamızı istemesinden kaynaklandığını biliyorum. (yine gülüyor) Onun yavaşlamasına da yardımcı oluruz, çünkü düşünmeden ateşe atlama eğilimi var.

Dr. N: Arkadaş çevrenizde enerjisi Shath'a yani Rowena'ya benzeyen başkaları var mı?

D: (sırıttıyor) Evet, en iyi arkadaşım Megan'ın kocası Roger. Buradaki adı ise Siere.

Dr. N: Onun enerjisi nasıl görünüyor?

D: İleri geri zikzaklar çizen geometrik, köşeli örüntüler yayıyor. Bunlar tıpkı dili gibi keskin dalgalar ve belli bir uzaklıktan bakıldığında enerjisi bir orkestrada çalan büyük ziller gibi yankı yapıyor. Siere cüretkar ve gözü pek bir ruhtur.

Dr. N: Enerji biçimleri hakkında bana söylediklerine dayanarak, Shath ve Siere (Rowena ve Roger) hayatta birbirlerine uygun eşler olabilir miydi?

D: (birden gülmeye başlıyor) Şaka yapıyor olmalısın! Birbirlerini öldürürlerdi. Hayır, Rowena'nın kocası Sen (benim erkek kardeşim Bill) sakın bir ruhtur.

Dr. N: Lütfen onun enerjisini anlat.

D: Yeşilimsi-kahverengi, sağlam bir enerjisi var. Bilirsin hafif bir hışırtı varsa ortalıkta Asmalar var demektir.

Dr. N: Asmalar? Ne anlama geldiğini anlamadım.

D: Bizim grubumuzda bir takma ad alırsan bu sana yapışır kalır. Sen, asma gibi görünen titreşimsel dalgalara sahip... örgülü iplikler oluşturan örüntüleri var... uzun saçlardaki gibi.

Dr. N: Bu enerji örüntüsü bir şekilde Sen'i tanımlıyor mu?

D: Kesinlikle. Karmaşık ama değişmez, çok güvenilir. Bu, sevgi dolu bir uyum içinde çeşitli elementleri bir arada dokuma yeteneğini yansıtıyor. Asmalar ve Kıvılcımlar güzel bir şekilde birbirine karışabilir çünkü Rowena, Bill'in ken-

dinden fazla hoşnut olmasına asla izin vermez, Bill de kendinden çok hoşnut ve ona yaşamda bir dinginlik sağlıyor. Dr. N: Devam etmeden önce, ruh grubunuz için size verilmiş olan ruh adlarının hepsinin S harfiyle başladığını fark ettim. Bunun bir anlamı var mı? Doğru biçimde söyledikten bile emin değilim.

D: Bu konuda kaygılanma, onların enerji hareketinin tonlanışlarını yayan sestir. Bu, arkadaşlarımdan gerçekte kim olduğunu yansıtır.

Dr. N: Ses? Yani grubunuzun enerjisinin renk ve formunun yanı sıra dalgaları bizim yeryüzünde duyabildiğimiz gibi her birine bağlı bir sese sahip, öyle mi?

D: Eh... öyle bir şey... her ne kadar bedenli haldeyken bu titreşimleri algılayamasak da bu, yeryüzüyle özdeşleştiğimiz enerji rezonansıdır.

Dr. N: En iyi arkadaşın Megan'a dönelim mi? Ondan söz ettin, ama onun titreşimsel örüntü rengini bilmiyorum.

D: (sıcacık bir gülümseyişle) Onun enerjisi belli belirsiz, açık sarı... bir buğday tarlasında güneş ışığı altında oynar gibi... rahat, düz ve kırılğan.

Dr. N: Peki bir ruh olarak karakteri?

D: Mutlak, koşulsuz sevecenlik ve sevgi.

Ses ve bazı spiritüel adların benzerliği konusuna devam etmeden önce, danışanım Leslie ile bu yaşamdaki en iyi arkadaşı Megan arasındaki karmik bağı açıklamam gerek. Bana göre bu duygusal açıdan zorlayıcı bir hikaye. Vaka 34'le yaptığım kabul görüşmesi sırasında Leslie, profesyonel bir şarkıcı olduğunu ve arada sırada boğazıyla gırtlığının özellikle hassaslaştığını anlatmıştı. Bunu, basit bir mesleki risk olarak görmüş ve geçmiş yaşamındaki ölüm sahnesine ulaşana dek üzerinde düşünmemiştim. O zaman Leslie'nin boğazıyla doğrudan ilişkili olan önceki bir beden izinin programını kaldırmak gerekmişti.

Geçmiş hayatlarında Megan, Leslie'nin küçük kız kardeşiydi. Genç bir kız olan Megan, babasının zoruyla zengin, merhametsiz ve kendisinden daha yaşlı bir adam olan Hogar ile evlendirilmişti. Hogar onu hem dövüyor hem de cinsel olarak istismar ediyordu. Kısa bir süre sonra Leslie, aşık olduğu genç bir adamla (Roger) kaçması için Megan'a yardım etmişti. Öfkeli Hogar ise o gece Leslie'yi bularak gözden uzak bir yere sürüklemiş ve kardeşinin nerelerde olduğunu öğrenmek için saatlerce döverek ona tecavüz etmişti.

Leslie, Hogar boğazını sıkmaya başlayana kadar hiçbir şey söylememiş, sonra da yanlış yönü işaret ederek kardeşine kaçması için daha fazla zaman kazandırmıştı. Hogar ölene kadar Leslie'nin boğazını sıkmış, sonra da aceleyle Megan'ın peşine düşmüştü. Ama onu hiç bulamadı. Görüşmemiz sırasında daha sonra Leslie şunu söylemişti: "Bu yaşamda şarkı söylemek bir sevgi ifadesi, çünkü sesim son yaşamda sevgi konusunda susturulmuştu."

Sesler ve Spiritüel Adlar

Renk, form, hareket ve sesin ruhların kendi gruplarında nasıl kendilerine özgü işaretler olduğunu gördük. Her ne kadar hem ses titreşimi hem de ışık enerjisi, titreşimsel biçimler ve bunların dalga hareketleri ruh grubu üyeleri arasında aynı olmasa da bu dört öge birbiriyle ilişkili gibi görünmektedir. Ancak, belli ruhlar arasında bu öğeler açısından benzerlikler vardır ve ses de spiritüel regresyon terapisti için en açık olanıdır.

Ruh dünyasında konuşma dilinin yapısının çok ötesine geçen bir dil vardır. Bana şunu söylüyorlar: Gülme, mırıldanma ve şarkı söyleme var, tıpkı rüzgarın ve yağmurun sesinin olması gibi, ama bunlar sözle anlatılamaz. Bazı denekler kendi gruplarındaki ruhların adlarını, sanki birbiriyle uyumlu olsunlar diye müzikal bir akort yapar gibi telaffuz eder. Vaka 34, özel bir arkadaş

ortamında spiritüel adların telaffuzunun S harfiyle bir ses benzerliğini taşımasına bir örnektir. Vaka 28’de ise iki spiritüel öğretmenin adları Bion ve Relon’dur. Bir küme grubunda bu şekilde kendini gösteren belirli ruh enerjileri arasında ritmik bir karşılıklı oyun var gibi görünmektedir.

Bazı hipnoz denekleri spiritüel adları dile getirmede zorluk çeker. Bu denekler zihinlerinde ruhların adlarının dilimize aktarılması imkansız olan bir titreşimden oluştuğunu söylerler. Danışanlarımdan biri şöyle demişti: “Benim deneyimlerime göre, bizim ruh adlarımız duygulara benzeyen bir şey, ama insani duygular değil, bu yüzden adlarımızı sesle aktaramam.” Ayrıca adlara ilişkin bir ses sembolizmi de görülmektedir; bu sembolizm bir danışanın insan formundayken deşifre edemediği anlamlar gizliyor olabilir.

Bununla birlikte, bir spiritüel adı hatırlamaya uğraşan birçok danışan için, seslerin kullanımı ve sesin kadansı bu uğraşa katkıda bulunabilir. Bir denek, kendi küme grubunun üyelerini nitelendirmek için ünlü sesleri kullanabilir. Grubundaki üç üyeyi Qi, Lo ve Su diye adlandıran bir başka danışanım olmuştu. Benim için grup adlarının alfabenin bir harfiyle vurgulandığı bu tür vakalar olması alışılmadık bir şey değil. Bazı nedenlerden ötürü, birçok spiritüel rehberin adlarının sonunda bir A harfi de görülmektedir.

Trans halindeyken, spiritüel adları telaffuz etmeye çalışmak yerine bu adların harflerini söylemeyi daha kolay bulan deneklerim de olur. Yine de aynı danışanlar harfleri söylemenin ses kadar bir anlam ifade etmediğini vurgulamışlardır. Spiritüel adlarla ilgili araştırmalarım gerçek adın kısaltılmış biçimlerini de ortaya çıkarabiliyor. Bir danışanım şöyle demişti: “Benim ruh grubumda, rehberimizin takma adı Ned’dir.” Bununla yetinmeyip ısrar ettiğimde bu rehberin tam adını bir kağıda yazmıştı. Kağıtta Needaazzbaarriann yazıyordu. Mesajı almıştım. O görüşmenin geri kalanı boyunca Ned ile devam etmiştik.

Spiritüel rehberinin adını söylemenin o ilişkiyi bir şekilde tehlkeye atacağını düşünen bir danışanım olduğunda mahremiyet de etkenlerden biridir. Böyle bir durumda onların bu düşüncesi ne saygı duymam ve sabırlı olmam gerekir. Görüşme ilerledikçe, bu rahatsızlık ortadan kalkabilir. Örneğin bir danışanım, rehberinin adının Mary olduğunu söylemişti. Daha sonra da şunu eklemişti: “Mary senin önünde ondan bu adla söz etmeme izin veriyor.” Bunu kabul ettim ve bir süre daha bu şekilde devam ettik, sonra birden rehberinin adı Mazukia oldu. Bir regresyonda bilgi almak için zorlamanın uygun olmadığı bazı anlar olur.

Son olarak, kendi ruh adlarımızın biz yavaş yavaş geliştikçe bir parça değişebildiğini de söylemem gerek. Oldukça ilerlemiş düzeydeki bir denegim bana genç bir ruhken adının Vina olduğunu, bununla birlikte artık Kavina’ya dönüştüğünü söylemişti. Bunun nedenini sorduğumda ise kendisinin artık Karafina adında kıdemli bir rehberin izdeşi olduğu yanıtını vermişti. Ruh dünyasında bu adların benzer bir şekilde söylenmesinin anlamı konusunu sorguladığımda, bana bunun beni ilgilendiren bir şey olmadığını söylediler. Belli bir mahremiyet sınırını geçtiğimi düşünürlerse soruları aceleyle kapatmaktan hiç çekinmeyen danışanlarım da var.

Ruh Çalışma Grupları

İlk kitabımda, tüm bir bölümü başlangıç düzeyi, orta düzey ve ilerlemiş düzey ruh grupları ve onların rehberlerini incelemeye ayırmıştım. Ayrıca, ruhların kaya, toprak, bitki ve alt düzey yaşam formları gibi fiziksel maddeler yaratma ve biçimlendirmeyi öğrendikleri grup enerji eğitimine dair örnekler de vermiştim. Ruh ortaklıklarında yaşamın başka yönlerine ilişkin okuyucunun bilgisini daha da artıramayacağım sürece bu konuları tekrar etmek niyetinde değilim.

Bu kısımda ruh çalışma gruplarındaki öğrenenlerle bu bölümde daha önce gözden geçirilen okullar ve dersliklerin yapısal yön-

leri arasındaki ilişkileri inceleyeceğim. Spiritüel öğrenim merkezlerinin danışanlarım tarafından mutlaka bir derslik ya da kütüphane ortamı biçiminde görselleştirilmesi gerekmiyor. Genellikle bu merkezler sadece “evimizin yeri” olarak betimlenir. Böyle olsa bile, spiritüel öğrenim ortamlarının resimleri danışanlarımın zihninde öğrenim dönemlerini tartışırken hızla değişebilmektedir.

Hayatlar arasındaki yaşamımız hakkındaki araştırmalarım yayımlandığında, bazı insanlar ruhların öğrenimi için spiritüel modeller olarak insanların okul binaları ve dersliklerine yaptığını benzetmeleri eleştirdiler. Colorado’lu bir çift bana şunları yazmıştı: “Ötedünyadaki okullara yaptığınız göndermelerinizi nahoş buluyoruz, bu muhtemelen sizin eski bir eğitimci olarak taşıdığınız önyargılarınız.” Başkaları da kendileri için okulların bürokrasi, otoriterlik ve diğer öğrencilerin gözünde kişisel olarak küçük düşürülmeyle dolu bir sürü kötü deneyim olduğunu söylediler. Öte tarafta bildiğimiz okul sıralarına benzeyen herhangi bir şey görmek istememişlerdi.

Okulda geçirdikleri zamana dair daha acı anıları olan okuyucular olduğunu biliyorum. İşin üzücü yanı, yeryüzündeki okullar, diğer kurumlarda olduğu gibi, insanoğlu tarafından sergilenen kusurlar içerir. Öğretmenler ve öğrenciler kibirden, ufak tefek zorbalıklardan ve başkalarına karşı ilgisizliklikten suçlu olabilirler. Öğrenme nerede gerçekleşirse gerçekleşsin, bir inceleme vardır. Aynı zamanda, birçoğumuz için hayat boyu sürecek ilişkiler kurduğumuz öğrenci arkadaşlarımız ve bize temel bilgilerimizi öğretten ilgili öğretmenlerimiz bulunmaktadır.

Spiritüel bilgi edinmenin işlevsel yönleri insan zihni tarafından öğrenim merkezleri biçiminde çevrilir ve rehberlerimizin, gezegenimize gelen ruhlar için dünyevi yapıların görselleştirmelerini yaratmalarında parmakları olduğundan eminim. İpnoz altındaki insanlar bazı açılardan yeryüzüne biçim ve yapı benzerlikleri olduğundan söz ederler, ama anlattıkları bu şeylerde başka açılardan büyük farklılıklar da vardır. Danışanlarım bana

göksel çalışma yerlerinde herkese gösterilen inanılmaz nezaket, yardımseverlik ve sınırsız sabrı anlatırlar. Her ruhun performan-sının eş düzeydeki öğrenciler tarafından analizi bile bir sonraki bedenlenmede işlerin daha iyi olmasını sağlamak için sevgi, say-gı ve karşılıklı bir anlayışla yapılır.

Ruh grupları bireyselciliği takdir eder. Göze çarpmanız ve katkılarda bulunmanız beklenir. Güçlü ruhlar ve sakin ruhlar vardır, ama ne baskı yapan ne de istenilmediği halde sıkıntı ve-ren bir ruh yoktur. Bireyselcilik takdir edilir, çünkü her ruh ben-zersizdir, gruptaki diğerlerini tamamlayan güçleri ve zayıflıkları vardır. Benzerliklerin yanı sıra farklılıklarımız yüzünden belli ruh gruplarına atanırız. Bu karakter farklılıkları kabul edilir ve saygı duyulur, çünkü hayatlarını paylaşan ruhlar her yaşam de-neyimine zengin bir kişisel bilgelik getirir.

Ruhlar kendi gruplarında ince, güzel sataşmalar yapmayı ve mizah kullanmayı severler, ama daima birbirlerine saygı gösterir-ler, yaşamda kendilerini incitmiş bedenlerde olanlara bile. Bağış-lamanın ötesinde, hoşgörü gösterirler. En olumsuz kişilik özellik-lerinin o kişinin bedeninin egosuna bağlı olduğunu, bunun o ki-şilere üzüntü verdiğini ve kederin o beden öldüğünde gömüldü-ğünü bilirler. Olumsuz duygular listesinin başında öfke ve korku yer alır. Ruhlar belli dersleri hem öğrenme hem de öğretmeye gö-nüllü olurlar, üstelik karmik planlar belli dünyevi ortamların de-ğişkenleri nedeniyle her zaman tasarlandıkları gibi gitmeyebilir.

Bir konuşmamdan sonra bir psikiyatrin elini kaldırıp “Ruh grupları hakkındaki sözleriniz bana kabileciliği anımsatıyor” de-diğini hatırlıyorum. Bu söze ruh gruplarının spiritüel bir toplu-lukta birbirlerine verdikleri yoğun karşılıklı destek ve büyük bağlılıkları açısından bakıldığında kabilesel gözüktükleri yanıtı-nı vermiştim. Bununla birlikte, ruh grupları diğer gruplara karşı ilişkileri bakımından kabilesel değildir. Her toplumun en iyi du-rumda birbirine güvenmeme, en kötü durumda ise zulüm yap-ma gibi çok kötü bir alışkanlığı vardır. Ruh dünyasındaki toplu-

luklar ise karşılıklı ilişkilerinde özenli, ılımlı ya da uysal olma eğilimindedirler, ama ruh grupları içinde ya da ruh grupları arasında ayırım yapma ya da yabancılaşmaya dair hiçbir kanıt görmedim. İnsanların tersine, bütün spiritüel varlıklar birbirine bağlıdır. Aynı zamanda, ruhlar diğer grupların kutsallığına çok büyük bir saygı gösterirler.

Bir üniversitede yarım gün öğretmenlik yaptığım sıralarda, sınıflarımdaki yetişkinler de dahil öğrencilerimden bazılarının gerçekleri kendi değer örüntüleriyle karıştırdıklarını görmüştüm. Kavramsal sorunlarla uğraşırken, yanlış bir öncül yüzünden birbiriyle tartıştıkları, hatta birbirini yalanladıkları anlar da olurdu. Yine de bu, öğrencilerin doğasıdır. En sonunda fikirleri daha etkili bir şekilde değerlendirmeyi ve sentez yapmayı öğrendiler. Bu geçmiş deneyimim ruh dünyasındaki öğretim konusunda bana bir bakış açısı kazandırdı.

İpnoz araştırmalarımın ilk yıllarında, spiritüel dersliklerde hiçbir şekilde kendini aldatma olmaması beni çok şaşırtmıştı. Çok göz önünde olmamakla birlikte spiritüel rehberlerin sanki her yerde bulunduğunu gördüm. Öğretmenlerimiz spiritüel çalışma oturumlarına gelir gider, ama asla kendini keşfetmeyi engellemezler. Ruhlar, her şeye dair sınırsız bir bilgiye sahip olarak, henüz her şeyi bilmeseler de karmik dersler ve geçmiş yaşam olaylarında oynadıkları roller hakkında hiçbir kuşku taşımazlar. Ruh dünyasının bir aksiyomu, performans bakımından ruhların daima kendilerine çok sert biçimde davranmalarıdır.

Ruh çalışma grupları içinde, harika bir rasyonel düşünüş açıklığı vardır. Kendini aldatma görülmez, ama şunu da söylemeliyim ki her yaşamda sıkı çalışma motivasyonu bütün ruhlar arasında aynı değildir. Bana, "Bir süreliğine dinleneceğim" diyen danışanlarım oldu. Dinlenme, bedenlenme hızlarını yavaşlatma, kolay bedenlenmeler seçme ya da her ikisini birden yapma anlamına gelebilir. Öğretmenleri ve meclis, bu karardan mutlu olmasalar da saygı gösterirler. Ruh dünyasında bile, bazı

öğrenciler her zaman ellerinden gelenin en iyisini yapmamayı seçebilir. Bunların dünyaya bağlı ruhlardan oluşan farklı bir azınlık olduğuna inanıyorum.

Yunanlılar için “persona” sözcüğü “maske” ile eşanlamlıydı. Persona, ruhun herhangi bir yaşam için misafir olduğu bir bedeni kullanma biçimi için uygun bir terimdir. Yeni bir bedende bedenlendiğimizde, ruhun karakteri bir persona oluşturacak şekilde misafir olduğu bedenin tabiatıyla birleşir. Beden ruhun dışsal anlamda kendini göstermesidir, ruh Benliğimizin bütünüyle vücut bulması anlamına gelmez. Yeryüzüne gelen ruhlara kendilerini bir dünya sahnesindeki maskeli oyuncular olarak düşünürler. Shakespeare’ın Macbeth’inde kral ölümüne hazırlanırken bize şöyle der: “Hayat yürüyen bir gölgeden, sahnede kasılarak yürüyen ve sahneye çıkma saati için endişelenen kötü bir oyuncudan başka bir şey değildir.” Bu ünlü dize bize ruhların bazı açılardan yeryüzündeki yaşamları hakkında hissettiklerini anlatır, oyun bir kez başladıktan sonra pek çoğumuz bir oyunun içinde olduğumuzu bilmeyiz, ta ki bitene dek, bunun nedeni çeşitli hafıza kaybı bloklarıdır.

Dolayısıyla bir oyun benzetmesi, tıpkı derslik benzetmesi gibi, danışanlarımın derin bir hipnotik trans halinde gördükleri şeyeye uygundur. Özellikle zor geçen bir yaşamın ardından kendi ruh gruplarına geri döndüklerinde arkadaşları tarafından alkışlandığını ve “Bravo!” tezahüratlarıyla karşılandığını anlatan danışanlarım oldu. Alkış, yaşam oyununun son perdesinin sonunda iyi yapılan bir işin karşılığıdır. Bir deneyim şunları söylemişti: “Grupumda hayattaki son yaşamımızın önemli rollerindeki üyeler, oyun bittikten sonra ve sıradaki oyunun başlangıç provalarından önce oynadığımız ayrı ayrı sahneleri çalışmak için bir köşeye çekileceklerdir.” Deneklerimin sıradaki oyunda yani şimdiki hayatlarında, belli bir rolün önerilmesi üzerine güldüklerini ve son rol dağılımı gerçekleşmeden önce gelecekte kimin hangi rolü oynayacağı konusunda tartışmalar yapıldığını sıklıkla duyarım.

Bu oyunda rehberlerimiz, geçmiş yaşam sahnelerini bizimle, hem iyi hem de kötü zamanlar açısından kare kare inceleyen yönetmenler olur. Kararlardaki hatalar, küçük parçalar halinde sunulur. Olası tüm sonuçlar çalışılır ve her durumda yapılmış olabilecek farklı seçimlerle birlikte o sahneler için yeni senaryolar tasarlayarak karşılaştırılır. Davranışsal örüntüler titiz bir şekilde her oyuncuyla incelenir, bundan sonra da senaryodaki her rol gözden geçirilir. Ruhlar bazı durumlarda birbirleriyle rollerini değiştirmeye ve kendi gruplarından farklı bir oyuncuyla ya da yakındaki bir gruptan çağrılan biriyle sonuçları test etmek için önemli sahneleri en baştan bir daha oynamaya karar verebilirler. Deneklerimi bu rol değişimleri konusunda konuşmaya teşvik ederim. Ruhlar diğer oyuncular aracılığıyla geçmiş performanslarına tanıklık ederek bakış açısı kazanırlar.

Geçmiş yaşam alternatiflerinin yeniden yaratılması bir psikodrama ortaya koyar; bunun ruhun şimdiki hayatında iyileştirici bir araç olarak yararlı olduğunu gördüm. Ruh grupları tarafından yapılan bu sahne benzetmeleri, yeryüzündeki yaşadıklarını basit kişileştirmeler olarak önemsizleştirmez. Ruha objektif bir anlayış aracı sağlar ve gelişme isteğini artırır. Sistem, usta işi bir sistemdir. Ruhlar asla yaratıcılığı, özgünlüğü ve insan ilişkilerinden bilgelik edinerek sıkıntıları yenme yönünde bir isteği uyandıran bu eğitimsel uygulamalardan asla sıkılır gibi görünmezler. Her zaman bir sonrakinde daha iyisini yapmak isterler. Tarzı ne olursa olsun, öğrenim yerleri ruhlar için oyun bittikten sonra en iyi çözümlere yönelik olası bütün hamleleri tekrar gözden geçirmelerinde ilgi çekici bir satranç tahtası görevi yapar. Doğrusu, deneklerimden bazıları bütün bu yeniden bedenlenme sürecine "Oyun" adını vermektedir.

Bir kişinin bu oyundaki performansının sonucu çok yeterli, kabul edilebilir, yetersiz derecelerinde değişiklik gösterebilir. Bazı okuyucuların kuşku içinde bunun yeryüzündeki eğitime ait bir notlandırma gibi görüldüğü sonucunu çıkarabileceğinin

farkındayım. Bana ruh gruplarında arkadaşlarımızın yaptığı performans değerlendirmesinin korkutucu olmadığını söylüyorlar; tersine bu, motivasyonu teşvik eden bir şeydir. Bana öyle görünüyor ki pek çok ruh bir sonraki yaşama ilişkin daha iyi fragmanlar olması amacıyla oynamış oldukları son yaşam oyununu gözden geçirme isteğiyle motive oluyor. Tıpkı şampiyon atletler gibi, onlar da her performansı geliştirmeye çabalamak isterler. Eninde sonunda belli bir gelişme ve ustalık düzeyinde oyunun bu yönünün perdenin ve fiziksel bedenlenmelerinin kapanışıyla biteceğini bilirler. Yeryüzüne gelen ruhların amacı budur.

Bu kısmın başlangıcında da ifade ettiğim gibi, öğrenim merkezlerindeki eğitim geçmiş hayatların incelenmesiyle sınırlı değildir. Diğer tüm etkinliklerin yanı sıra, enerji yönlendirilmeleri eğitimin çok önemli bir parçasıdır. Bu becerilerin kazanılması sınıf çalışmalarında değişik biçimlerde olabilir. Daha önce mizahın ruh dünyasının çok önemli bir niteliği olduğunu söylemiştim. Sıradaki vakadaki öğrenci yaratma sınıflarından birinin nasıl kontrolden çıktığını anlatırken bize bu duyguyu vermektedir:

- Vaka 35 -

Dr. N: Okul dersliğine benzeyen bir yerde grubunuzun nasıl toplandığını anlattın, ama orada neler olup bittiğinden emin değilim.

D: Enerjimizle yaratma eğitimi konusunda uygulama yapmak için biraraya geldik. Rehberim Trinity, üzerinde çalışacağımız çizimi yaptığı tahtanın önünde duruyor.

Dr. N: Peki şimdi ne yapıyorsun?

D: Diğerleriyle birlikte masamda oturuyorum. Trinity'yi izliyoruz.

Dr. N: Bana bunu betimler misin? Uzun bir masada diğerleriyle birlikte bir sıra halinde misiniz, yoksa başka bir şey mi?

D: Hayır, hepimizin kendine ait bir masası var... üstlerinde açılan bölmeleri olan masalardan.

Dr. N: Arkadaşlarına göre sen nerede oturuyorsun?

D: Solda, arkalardayım. Yanımda haylaz Ca-ell (deneğimin şimdiki yaşamındaki erkek kardeşi) var. Jac (deneğin şimdiki kocası) hemen arkamda oturuyor.

Dr. N: Şu anda odadaki ortam nasıl?

D: Sakin... oldukça rahat, çünkü bu ödev yani Tirinity'nin çizimini yapmasını seyretmek o kadar basit ki neredeyse sıkıcı diyebilirim.

Dr. N: Ya, gerçekten mi? Trinity ne çiziyor peki?

D: O şey çiziyor... şey, farklı enerji parçalarından... çabucak nasıl bir fare yapılacağını.

Dr. N: Bu ödevde enerjinizi birleştirmek için gruplara ayrılıyor musunuz?

D: (başını sallayarak) Oh, hayır. Bunu geride bıraktık. Şimdi ayrı ayrı test edileceğiz.

Dr. N: Bu testi anlatır mısın lütfen?

D: Zihinlerimizde çabucak bir fareyi canlandıracağız... bütün bir fare yaratmak için gereken enerji parçalarına uygun biçimde. Herhangi bir yaratma işinde enerjinin nasıl düzenleneceği konusunda bir ilerleme düzeni vardır.

Dr. N: Yani bu test, bir fare yaratmada izlenecek uygun adımlarla mı ilgili?

D: Hımm... evet... ama aslında, bu bir hız testi. Yaratma eğitimindeki verimliliğin sırrı hızlı kavramsallaştırmadır yani, ilk önce hayvanın hangi parçasından başlanacağını bilmek. Sonra, uygulanacak enerji miktarını bulmaya çalışırsın.

Dr. N: Bu zor görünüyor, ne dersin?

D: (sırıtarak) Kolay. Trinity daha karmaşık bir yaratık seçmeliydi.

Dr. N: (inatla) Şey, bana öyle görünüyor ki Trinity ne yaptığını biliyor. Anlamadığım şu... (kahkahalarla sözümü kesiyor, ben de ona ne olduğunu soruyorum)

D: Ca-ell bana göz kırptı ve masasının üstündeki bölmeyi açtı, orada koşturup duran beyaz bir fare gördüm.

Dr. N: Bu onun bu ödevi geçtiği anlamına mı geliyor?

D: Evet, gösteriş yapıyor.

Dr. N: Trinity tüm bunların farkında mı?

D: (hala gülüyor) Elbette, o hiçbir şeyi kaçırmaz. Sadece duruyor ve şöyle diyor: "Tamam, madem başlamaya o kadar hazırsınız öyleyse bunu çabucak yapın bakalım."

Dr. N: Sonra ne oluyor?

D: Odanın her tarafında koşturup duran fareler var. (kıkır kıkır gülererek) Ben kendi fareme normalden daha büyük kulaklar yaptım, sırf eğlence olsun diye, ortamı daha da neşelendirmek için yani.

Bu kısmı grup enerjisi kullanımıyla ilgili daha ciddi bir vaka örneğiyle kapatacağım. Bu vaka daha önce duymadığım türde bir dersi anlatıyor. Vaka 36, yeryüzünde henüz bedenlenmiş olan dördüncü bir üyeye yardım etmek isteyen üç arkadaştan oluşan bir grupla ilgili. Önceki vakadaki ruhların yüksek düzey yeteneğinin tersine, bu ruhlar II. Düzey'e henüz geçmiş olan bir öğrenim grubunun üyeleri.

- Vaka 36 -

Dr. N: Çalışma grubunuzda olan önemli etkinliklerin hepsini zihninde canlandır ve lütfen bana önemli bir egzersiz seçip bu egzersizde ne yaptığınızı anlat.

D: (uzun bir duraklama) Oh... sen şeyi bilmek istiyorsun... peki, iki arkadaşımın birlikte bir bebeğin bedenine girdikten sonra Kliday'e pozitif enerjiyle yardım etmek için elimizden geleni yapıyoruz. Bunun işe yaramasını istiyoruz, çünkü çok geçmeden hepimiz onu izleyeceğiz.

Dr. N: Burada biraz yavaşlayalım. Şu anda üçünüzün yaptığı şey tam olarak ne?

D: (derin bir nefes alıyor) Birlikte daire şeklinde oturuyoruz... öğretmenimiz arkamızda duruyor ve işleri idare ediyor. Kliday'ın çocuk zihnine birleşmiş bir enerji demeti gönderiyoruz. O buradan henüz ayrıldı ve... şey... güvenini kırmak istemem ama kolay bir zamanı olmayacak.

Dr. N: Anlıyorum... belki, işleri biraz aydınlatmak için bu konuda biraz konuşabiliriz. Yapmakta olduğunuz şeyleri biraz daha tartışmanın iyi olacağını düşünmüyor musun?

D: Sanırım... sanırım öyle... Zarar vermek istemiyorum...

Dr. N: (yumuşak bir ses tonuyla) Bana Kliday'ın gebelikten ne kadar süre sonra bebeğe katıldığını söyler misin?

D: Dördüncü ayda. (duraklıyor, sonra da ekliyor) Fakat biz ona altıncı ayında yardım etmeye başladık. Dokuzuncu aya kadar sürdürmesi zor bir iş bu.

Dr. N: Anlayabildiğim kadarıyla gerekli olan konsantrasyon ve hepsi. (duraksama) Kliday'ın niçin üçünüzün yardımına ihtiyacı olduğunu söyler misin?

D: Ona, bu çocuğun tabiatına daha iyi uyum sağlaması için yardımcı olacak şekilde biçimlendirilmiş cesaret verici bir enerji göndermeye çalışıyoruz. Bir bebeğe katıldığınız zaman bu ellerinize hem kendiniz hem de çocuk için tam ölçüde olan bir eldiven geçirmeye benzemeli. Kliday'ın eldiveni bu kez pek uymuyor.

Dr. N: Bu bilgi siz ve öğretmeniniz için bir sürpriz mi?

D: Hayır, aslında değil. Anlamalısın, Kliday sakın, huzurlu bir ruhtur, bu bebekse huzursuz, sinirli bir zihne sahip... kendisini neyin beklediğini bilmesine rağmen bu birleşme Kliday için zor.

Dr. N: Onun bu bebek seçilmeden önce belli bir tür mücadele istediğini mi söylüyorsun?

D: Evet, böyle bir bedenle başa çıkmayı öğrenmesi gerektiğini biliyordu, çünkü sinirlerini kontrol edemediği için daha önce sıkıntılar yaşamıştı.

Dr. N: Bu çocuk saldırgan bir kişi mi olacak? Belki de bazı çekingenlikleri... duygusal çatışmaları vb. olan biri?

D: (gülüyor) Bildin. İşte benim ağabeyim.

Dr. N: Şimdiki hayatında mı demek istiyorsun?

D: Evet.

Dr. N: Peki senin dışındaki diğer iki ruh Kliday'in hayatında hangi rolleri alacak?

D: Zinene onun karısı, Monts da en iyi arkadaşı.

Dr. N: İyi bir destek ekibi gibi görünüyor. Kliday'in niçin bir bedendeki böyle A tipi bir kişiliğe ihtiyaç duyduğunu biraz daha açıklayabilir misin?

D: Pekala, Kliday çok düşüncelidir. Her şeyi zihninde uzun uzun tartar ve farazidir. Olaylara atlamaz. Bu bedenin onun yeteneklerini artırabileceği, aynı zamanda bu çocuğa da yardımcı olabileceği düşünüldü.

Dr. N: Kliday'in son yaşamında bir sorun mu oldu?

D: (omuz silkerek) Sorunlar, sorunlar... aynı türde beden... obsesyonlara ve bağımlılıklara takılıp kaldı... çok az kontrol. Hem Zinene'e de zarar verdi.

Dr. N: Öyleyse niçin?

D: (araya giriyor) Biz gerçekten de bu son yaşamı iyi çalıştık... her şeyi defalarca gözden geçirdik... Kliday aynı tür bedende bir şans daha istedi. Zinene'e tekrar eşi olup olmayacağını sordu, o da kabul etti. (denek gülmeye başlıyor)

Dr. N: Seni güldüren ne?

D: Ama bu kez ben onun erkek kardeşi olarak gidiyorum; onu dengede tutmaya yardımcı olacak oldukça güçlü bir bedenim var.

Dr. N: İstersen bu konuyu enerji demeti egzersizinizle bitirelim. İki arkadaşınla birlikte Kliday'e yardım etme konusunda enerjinizi nasıl kullandığınızı anlatır mısınız?

D: (uzun bir duraklama) Kliday'in enerjisiyle bebeğinki uyumlu değil.

Dr. N: Bebeğin duygusal enerjisi dağılmış, Kliday de bununla uyum sağlamakta zorluk yaşıyor gibi mi?

D: Evet.

Dr. N: Bu beyinden çıkan elektrik impulsları örüntüleriyle mi ilgili, yoksa başka bir şeyle mi?

D: (duraksama) Evet, sinir uçlarından gelen... düşünce süreçleri (duruyor, sonra da devam ediyor) Kliday'ın bunu izlemesine yardım etmeye çalışıyoruz.

Dr. N: Bebek Kliday'e dışarıdan gelen biri olarak direnç gösteriyor mu?

D: Ah, hayır... Öyle olduğunu sanmam... (gülüyor) ama Kliday onun bazı açılardan ilkel bir beyne sahip olduğunu düşünüyor.

Dr. N: Birleşmiş enerji demetinizi bebeğin bedeninde nereye gönderiyorsunuz?

D: Ensesinden başlayarak kafatasından yukarı doğru çalışıyoruz.

Dr. N: (danışanı geçmiş zamana götürüyorum) Bu egzersizde başarılı oldunuz mu?

D: Sanırım Kliday'e yardımcı olabildik, özellikle de başlangıçta. (yine gülüyor) Ama ağabeyim bu yaşamda hala bildiğini okuyan bir kişi.

Ruh grubu etkileşimlerine ilişkin sonraki bölümlerde daha fazla örnek verilecektir. 9. Bölümde, beden ve ruh ortaklığının anlatıldığı kısımda, bu son vakada söz edilen insan zihninin ilkel yanıyla mücadelemizin fizyolojik yönleri hakkında daha fazla ayrıntıya gireceğim. Sıradaki bölüm ruh çalışma gruplarına ek olarak gördüğümüz daha yüksek spiritüel yardım konusuna ayrıldı. Gelecek yaşam seçeneklerinin psikolojik sonuçları aslında ruh dünyasına geri dönüşümüzdeki ilk oryantasyonumuzla başlar. Geçmiş performans ve geleceğe dair beklentilerle ilgili fikirler bir ruhun ilk meclis toplantısında daha mercek altına yatırılır.

Yaşlılar Meclisi

İnsanın Yargılanma ve Cezalandırılma Korkuları

Ruhlar, kendi ruh gruplarına geri dönmelerinin üzerinden çok geçmeden bilge varlıkların toplantısına çağırılırlar. Rehberlerimizin bir iki basamak ötesinde olan bu üst düzey üstatlar hala bedenlenmekte olan danışanlarımların ruh dünyasında tanıyabildikleri en ilerlemiş varlıklardır. Onlara, Yaşlılar, Kutsal Üstatlar, Saygıdeğerler gibi farklı adlar ve Sorgucular ya da Komite gibi pragmatik ünvanlar verilir. Bu gelişmiş üstatlara verildiğini duyduğum en yaygın iki ad Meclis ve Yaşlılar'dır, bu yüzden bu grubu tanımlarken ben de bu sıfatları kullanacağım.

Yaşlılar Meclisi ruh dünyasındaki otoriteyi temsil ettiği için, onlardan ruhlara geçmiş yaşamlarındaki performansları hakkında sorular sormak isteyen cübbeli varlıklar olarak söz ettiğimde hemen kuşkuya kapılanlar olur. Toronto'da bir adam, kendini tutamayıp herkesin önünde yüksek sesle bağırarak ve: "İşte, bunu biliyordum! Bir mahkeme, yargılama ve ceza!" Peki bu kadar çok sayıda insanın zihnindeki ötealemler hakkında bu korku ve cezalandırılma düşüncesi nereden kaynaklanıyor?

Dini kurumlar, sivil ve askeri mahkemeler kafamıza milyonların tavrını etkileyen ahlak doğruluğu ve adaletle ilgili kanunlar yerleştirir. İnsanların, kabile günlerimizden bu yana bizimle olmuş olan ihlalleri ve günahlarına yönelik sert hükümlerin yer aldığı kültürel gelenekler, suç ve ceza vardır. Tarih boyunca tüm dinlerle ilişkili davranış ve ahlaki kaidelerin olumlu etkileri muazzam olmuştur. Tanrısal ceza korkusunun kitleleri köşeye sıkıştırıp onları doğru yola sevk ettiğini iddia edenler bu korku olmaksızın insanların yoldan çıkacağını savunmaktadırlar. Bu-

nunla birlikte, insanların eninde sonunda azap verici bir otoriteyle ve ölüm sonrası cehennem zebanileriyle karşılaşacağını iddia ederek onları kişisel ıstıraba sürükleyen tüm dini öğretilerin olumsuz etkileri olduğunu düşünüyorum.

Kurumsallaşmış dinler sadece son beş bin yıldır bizimle birlikte. Antropologlar önceki bin yıllarda insanların, canlı ve cansız her şeyin iyi ve kötü ruhları olduğuna inanan doğacılar olduğunu söylüyorlar. Bu açıdan, eski kabile uygulamaları tarihsel dinlerin putperestliğinden o kadar da farklı değildi. Eskinin birçok tanrısı, gazap dolu ve affetmeyen; geri kalanı ise iyiliksever ve yardımsever tanrılardı. İnsanoğlu kendi kontrolü dışında olan güçler, özellikle de ölümden sonraki hayatlarını yönetebilecek tanrısal varlıklar konusunda her zaman rahatsızlık duymuştur.

Varlığını sürdürmeyle ilgili korkular daima yaşamımızın bir parçası olduğu için, bunu insanoğlunun ölümü mutlak tehlike olarak görmesi izler. Uzun tarihimiz boyunca hayatın vahşiliği yargılama, ceza ve acı çekmenin büyük olasılıkla ölümden sonra da bir şekilde devam edeceği anlamına gelmiştir. Yeryüzündeki birçok kültür kendi amaçları doğrultusunda bu inançları beslemiştir. İnsanlar iyi ya da kötü her ruhun ölümden hemen sonra tehlike ve yargılanmanın karanlık diyarına geçeceğine inanmaya yöneltilmiştir.

Batı'da, araf çok uzun bir süre cennetle cehennem arasında sıkışmış ruhlar için tek ara istasyon olarak resmedilmiştir. Son zamanlarda, muhafazakar olmayan kiliselerin araf konusunda ruhun cennete girmeden önce günahlarından ve kusurlarından arınacağı bir tecrit yeri biçiminde daha özgür bir tanımları olmuştur. Doğu felsefesinde, özellikle de Hinduizm ve Mahayana Budizmi kanunlarında, geri seviyeli ruhsal hapisanelerden bahseden eski bir gelenek vardır. Bu fikir, ölümden sonra ruhun yolculuğunu anlatmak için bir harita olarak, çoklu astral planların oluşturduğu ortak merkezli daire betimlemesini kullanmaya karşı olmamanın bir diğer nedenidir. Tarihsel olarak bakıldığında, bunlar hakimlerin,

mahkemelerin ve iblislerin bulunduğu bir ölümler diyarındaki çok sayıdaki araf hücrelerini göstermek için düzenlenmiştir.

Gerçeği arayan ve dikkatini Doğu'nun kadim metafizik geleneklerine çevirenler tıpkı Batı teolojisinde olduğu gibi kafa karıştıran boş inançlarla karşılaşır. Tekrardoğuş, Doğu tarafından uzun süre benimsenmiş olmakla birlikte, ruh göçü öğretisi kaybolmamıştır. Hindistan'daki yolculuklarımda, ruh göçünün davranışı kontrol etmek için kullanılmış göz korkutucu bir kavram olduğunu fark ettim. Bu iman ikrarı altında, günahların büyük bir bölümü, ruhun bir sonraki varoluş döngüsünde daha düşük bir insan altı yaşam formuna inmesi şeklinde gerçek bir olasılıkla karşılaşılır. Araştırmalarımda, ruh göçünü destekleyecek hiçbir kanıtla karşılaşmadım. Deneklerim yeryüzündeki farklı yaşam biçimlerinin ruh enerjisinin, ruh dünyasındaki enerjileriyle birbirine karışmadığına işaret etmektedirler. Bana göre, ruh göçünün doğurduğu gözdağı ve korku, bir karmik adalet baskısıdır. Önceki bedenlenmelerde başka dünyalarda olan insan ruhlarının bizim türümüzle aşağı yukarı aynı ölçüde zeki bedenlere misafir olduğunu buldum. En baskın zeki varlığın kendi türü olmadığı başka bir dünyaya atandığını söyleyen bir danışanım hiç olmadı. Bunun nedeni tasarımıdır.

Ceza evrelerinden çok, aydınlanma evrelerinden geçeriz. Bununla birlikte, insan toplumunun büyük kesimleri binlerce yıllık kültürel koşullama üzerine kurulu olan yargılanma ve cezanın tıpkı yeryüzünde olduğu gibi ötedünyada da bir biçimde varolması gerektiği şeklindeki rahatsız edici histen kurtulmayı başaramaz. Belki bu, karanlığın kuvvetlerinin işkence yaptığı bir cehennem değildir, ama hoşla gitmeyecek bir şeydir. Benim umudum, bu bölümde söyleyeceklerimin ölümden sonra ceza görme olasılığından korku duyma eğiliminde olan insanları rahatlatacağıdır. Diğer yandan, bir Yaşlılar Meclisine karşı sorumluluk duyanların hiç de rahat olmayabilecekleri de söz konusu olacaktır. Bu dünyanın Epikürcüleri, yani başkalarının içinde bulundu-

ğu kötü duruma dikkat etmezken kendilerini sadece yaşamda sınırsız haz almaya adanmışlar, bu bölümden hoşlanmayabilir. Ahlaki ya da başka türlü herhangi bir türde otoriteye karşı olan ikonoklastlar da aynı şekilde hoşlanmayacaklardır.

Ruh dünyası düzene sahip bir yerdir ve Yaşlılar Meclisi adaleti temsil eder. Bu meclis mutlak bir tanrısal otorite kaynağı değildir, ama yeryüzünde hala bedenlenmekte olan ruhlardan sorumlu olan son istasyon gibi görünmektedir. Bu bilge varlıklar, insanın zayıflığına karşı büyük bir anlayışa sahiptirler ve hatalarımıza sınırsız bir sabır gösterirler. Gelecek yaşamlarda bize çok sayıda ikinci şans verilecektir. Bunlar kolay karmik seçenekleri olan yaşamlar olmayacaktır, öyle olsaydı yeryüzüne gelmişlerden hiçbir şey öğrenmemiş olurduk. Bununla birlikte, bu gezegendeki akli başındalık ve yaşam riskleri, ölümden sonra bize daha fazla acı çektirmek için düzenlenmemiştir.

Ruhların Değerlendirilme Ortamı

Deneklerim bir bedenlenmenin hemen sonrasında kendi meclislerinin önüne çıktıklarını ifade eder, birçoğu da yeniden doğumun hemen öncesinde bu meclisi ikinci kez ziyaret edeceğini söyler. Bu iki meclisin ilki ruh üzerinde en büyük etkiye sahip olanı gibi görünmektedir. Bu toplantı süresince, henüz yaşamış olduğumuz hayatta yaptığımız başlıca seçimler bizimle birlikte gözden geçirilir. Kendi karmik yolumuzdaki önemli kavşaklarda yaptığımız hareketlerimizden duyduğumuz sorumluluk ve davranışlarımız dikkatlice incelenir. Bu ilk görüşmede, özellikle de başkalarına zarar vermişsek, hatalarımızın net bir şekilde farkındayızdır. Yeniden bedenlenmeye yaklaştıkça ikinci bir ziyaret olacaksa, bu gelecek yaşam için olası seçenekler, fırsatlar ve beklentiler çevresinde toplanan görüşmelerle daha rahat bir toplantı olur.

Rehberlerimiz meclisin önüne çıkma zamanı geldiğinde bunu bize bildirecek ve genellikle bu üst düzey üstatların odalarına giderken bize eşlik edeceklerdir. Ortalama bir danışan için, rehberler

bu görüşmelerde büyük bir rol oynar gibi görünmez. Bununla birlikte daha ilerlemiş bir ruh, bana bu toplantıya tek başına gittiğinde, rehberini orada mecliste otururken görmeyi olağandışı bir şey olmadığını söyler. Rehberlerimiz meclisin önünde bizimle birlikte göründüklerinde, onlar genellikle sessiz kalırlar. Bunun nedeni son yaşamımız hakkındaki perde arkası tartışmaların rehberlerimizle meclis üyeleri arasında zaten yapılmış olmasıdır.

Birincil öğretmenimiz ve destekleyicimiz olarak rehberler arada bizim açıklamalarımızla ilgili bir düşünceyi dile getirmek ya da bu süreç sırasında herhangi bir noktada kafamızın karıştığını düşünürlerse bizim için bazı kavramları yorumlamak isteyebilirler. Bununla birlikte, ben rehberlerin bu görüşmelerde danışanlarımın çoğunun fark ettiğinden daha fazlasını yaptıkları hissine kapılıyorum.

Meclis toplantılarının biçimi ve işleyişi hakkında anlatılanlar bütün hipnoz denekleri arasında çok tutarlıdır. Bir danışanın görüşmesinin bu kısmıyla başlayacaksam, genel yaklaşımım ona bilge varlıklardan oluşan bir grubun önüne çıkma zamanı geldiğinde neler olduğunu sormak olur. İşte, verilen tipik yanıtlara ilişkin bir örnek:

Beklediğim zaman geldi. Kutsalları göreceğim. Rehberim Linil geliyor ve küme grubumdan diğer derslikleri geçen uzun bir koridora doğru bana eşlik ediyor. Mermer sütunların dizili olduğu daha büyük bir koridorun bulunduğu başka bir alana geçiyoruz. Duvarlar birçok renkten oluşan buzlu cam panel gibi görünen bir şeyle dokunmuş. Hafif bir koro müziği ve telli çalgılar duyuyorum. Işıklar da hafifletilmiş, altın rengi bir tondalar. Her şey çok gevşetici, rahatlatıcı, hatta tensel, ama biraz endişeliyim. Güzel bitkilerle dolu olan ve bir fıskiye'nin bulunduğu bir avluya geliyoruz. Burası bekleme yeri. Çok geçmeden, Linil beni yüksek kubbeli bir tavanı olan yuvarlak bir odaya götürü-

yor. Işık yukarıdan aşağı doğru parlayarak yayılıyor. Kutsal sallar, uzun, hilal şeklinde bir masada oturuyorlar. Masanın önüne, odanın ortasına doğru ilerliyorum, Linil ise arkamda, solumda duruyor.

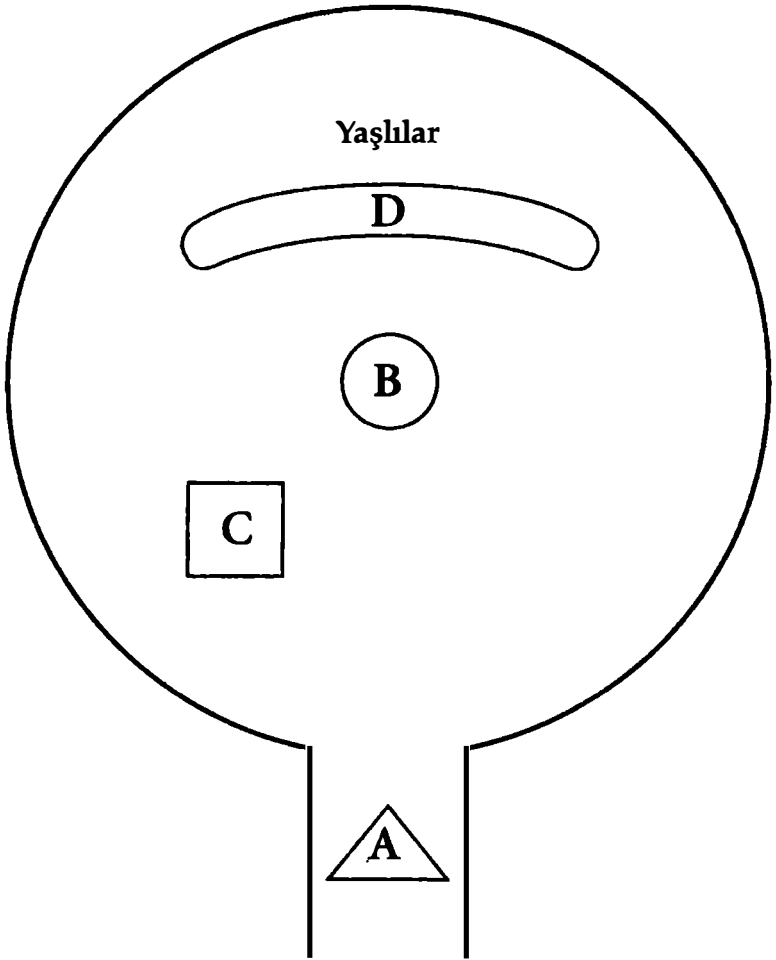
Meclis toplantılarını ilk duyduğumda, onları niçin otoriter bir ortamda görmek gerektiğini merak etmiştim. Madem o kadar yardımseverler, öyleyse niçin basit bir sayfiye yerinde değil? Daha genç olan ruhlar bana bu ortamın “kendi sorguları için doğru ve uygun” olduğunu söylerken, daha yaşlı ruhlar kubbeli bir yer olmasının temel nedeni olduğunu anlatmışlardı. Böyle bir tasarımla, daha yüksek bir Varlık kendi ışık enerjisini tüm bunlar olurken yukarıdan daha etkili bir şekilde odaklayabilir. Bu Varlığın güçlü etkisini, bu bölümün ilerleyen sayfalarında ele alacağım.

Deneklerimin büyük çoğunluğu Şekil 8’de de görüldüğü gibi Yaşlılar Meclisinin toplandığı yer için zihinlerinde kubbeli bir tasarım canlandırır. Bu yerin yapısını yeryüzündeki kutsal bir yer gibi görürler. Bir danışanımın kendi meclis odasına verdiği adla bu “göksel şefkat ve anlayış kabuğu” tapınaklar, camiler, sinagoglar ve kiliselerin sembolüdür. Şekil 8’de, orta masa (D) görülebilir; bu masa önde genellikle uzundur, zaman zaman da çok sayıda Yaşlıya yetmesi için kenarlarından eğrili olabilir. Bazı danışanlarım bu masayı göz seviyesinin hemen üzerinde hafifçe yükseltilmiş kürsü üzerinde gördüklerini aktarmıştır.

Ruhun ortamda hissettiği bu küçük farklılıkların, belirli bir toplantı boyunca o ruhun en büyük etkiyi görmesi için gerektiğini hissettiği şeylerle ilgili olduğunu öğrendim. Bir ruh kendi meclisini bir otorite figüründen daha fazla görüyorsa, bunun çeşitli nedenleri olabilir; ben de böyle bir durumda danışanın henüz ayrıldığı yaşamı sorgularım.

Regresyonla ruh dünyasına götürülen denekler, Yaşlılar’la ilgili araştırmanın ayrıntılarını vermeye kolayca gönüllü olmazlar. İpnoz operatörünün bir meclis odasındakileri bildiğinin farkında

Şekil 8: Meclis Odası

İhtiyarların ruhları karşıladığı tipik bir yapının planı. Bu geniş oda pek çok kişiye kubbeli bir tavanı olan büyük bir kubbeli yapı olarak görünür. Ruhlar odaya koridorun ucundan (A) ya da bir ufak odadan girerler. Ruh ortada (B) yer alır, rehberi ise arkada, çoğunlukla solda (C) durur. İhtiyarlar genellikle ruhun önünde, uzun, hilal şeklindeki bir masada (D) otururlar. Bu masa dik-dörtgen de olabilir.

olup kendilerini rahat hissetmeleri zorunludur. Bilinçdışı bir düzeyde spiritüel regresyoniste duyulan bu güven onlara kutsal anıları hakkında konuşmaları için zihinsel bir izin verir. Ruh dünyasındaki insan belleği hakkındaki araştırmalarımın bu kadar uzun zaman almasının nedeni de budur. Bu bir yap-bozun parçalarını bir araya getirmek gibiydi. Ruh dünyası hakkındaki bu küçük bilgi kırıntıları, bütüne baktığımda göremeyeceğim bazı imaları görmemi sağladı. Örneğin, meclis odasındaki yükseltilmiş kürsünün ardında yatan neden daha büyük bir anlama açılan küçük bir ayrıntıydı. Bir diğeri ise bir danışanın rehberinin, özellikle ilk oturumdaki konumuydu.

Şekil 8'de de görülebileceği gibi, bu çizimdeki rehberin (C) yeri soldadır. Uzun bir süre rehberlerin niçin arkada ve genellikle konuşulan danışanımın solunda olduğunu anlamadım. Ruhun iki rehberi varsa, bu durumda da kıdemce aşağı olanı odaya girip sağ tarafta dururdu. Genellikle hazırda sadece kıdemli rehberimiz bulunur, deneklerimin ancak küçük bir kısmı bana bu rehberin sağda durduğunu söylemiştir. Ne zaman "niçin böyle" diye sorsam, "Oh, bu daha rahat" ya da "İletişimimiz için bu mutlak bir şey" veya "Hepimiz saygıdan belli yerlerde dururuz" gibi belirsiz yanıtlar aldım. Uzun bir süre bu soruyu sormaktan vazgeçtim.

Derken bir gün, bütün meclis iletişimini ayırt etmenin önemini anlatan oldukça kavrayışlı ilerlemiş düzeyde bir denekle karşılaştım. Ona rehberin konumu hakkındaki sorumu yönelttim ve şu yanıtı aldım.

- Vaka 37 -

Dr. N: Rehberin niçin senin arkada, solda duruyor?

D: (gülüyor) Bilmiyor musun? Pek çok insan bedeni için başın sağ tarafı, sol tarafı kadar hakim değildir.

Dr. N: Bunun rehberin konumuyla nasıl bir ilişkisi var?

D: Sol taraf... sağ taraf... şey... eş zamanlı değil.

Dr. N: İnsanlardaki sağ ve sol beyin yarı küreleri arasındaki dengesizlikten mi söz ediyorsun?

D: Evet, benim sorunum ve yeryüzünden yeni dönmüş olan birçoğunun sorunu, sol tarafımızdaki enerji akışının biraz zayıflamış olmasıdır. Bu çok uzun sürmez.

Dr. N: Peki, meclisin önünde dururken, hala insan bedeninin etkilerini hisseder misin? O fiziksel iz hala seninle birlikte midir?

D: Evet, sana anlattığım şey de bu zaten. İlk meclis toplantımızda henüz bu etkilerden kurtulmamış durumda oluruz. Sanki ölümümün üzerinden sadece birkaç saat geçmiş gibidir. Tamamen serbest kalmadan önce fiziksel bedenin yoğunluğundan... onun sınırlamalarından kurtulmamız biraz zaman alır. İkinci toplantıda Jerome'a (rehberi) o kadar ihtiyaç duymamamın bir nedeni de bu.

Dr. N: Neden?

D: O zaman, telepatik iletişimi daha etkili bir şekilde yapıyor oluruz.

Dr. N: Lütfen bana Jerome'un sol tarafında durarak sana gerçekten nasıl yardım ettiğini anlatır mısın?

D: Pek çok insanda sol taraf, sağa göre daha katıdır. Jerome sol taraftan kaçabilecek düşünceleri durdurarak meclisten sağ tarafıma gelen enerjileri almama yardım eder.

Dr. N: Auranın bir elek gibi olduğunu mu söylüyorsun?

D: (gülüyor) Bazen sol tarafta öyle görünür. Kaçabilecek düşünceler için bir bariyer görevi yaparak bir kalkan fonksiyonu görür; daha iyi hatırımda tutabilmem için düşünce dalgalarını bana geri yansıtır. Bu, anlamama yardım eder.

Dr. N: Onun bu sürece, kendi düşüncelerini de kattığını düşünüyor musun?

D: Kesinlikle. Her şeyin içime işlemesini ve içimde kalmasını ister.

Başka danışanlarla yaptığım bundan sonraki görüşmeler Vaka 37'nin bana anlattığı kalkan etkisini doğruladı. Bedenlenmelerinin başlangıcında, ruhlar benzersiz ve karmaşık devre örüntülerini öğrenirlerken, pek çok insan beyninin sağ ve sol yarı küresinin dengeli olmadığını öğrenirler. Bana beyin yarıkürelerimizin eleştirel yargı, yaratıcılık ve dil iletişimi süreçleriyle ilişki biçimi açısından misafir oldukları hiçbir bedenin aynı olmadığını söylerler. Daha bilge ruhların yeni bir bedene gebelik döneminin daha sonraki evreleri yerine, erkenden cenin halindeyken katılmalarının başlıca nedenlerinden biri budur.

Geçmiş yaşam terapistleri danışanın o anki bedenini belki de işlevsiz bırakan önceki yaşamlardan kalma fiziksel beden izleriyle çalışırlar. Genellikle bu insanlar bize geleneksel tıbbın kendilerine çözüm sağlamadığını gördükten sonra gelirler. Örneğin, fiziksel bir sorun geçmiş yaşamdaki vahşice bir ölümden kaynaklanan rahatsızlığa karşılık geliyor olabilir. İşimizin bir bölümü de, bu kalıntılar danışanı olumsuz etkilemeye başladığında onların programını kaldırmaktır.

4. Bölümde beden izlerinin fiziksel enerji hasarıyla ruh dünyasına geri dönen ruhları da nasıl etkilediğini görmüştük. Vaka 37'den önce bir insan bedeni izinin meclis toplantılarındaki iletişimi etkileyebildiğini asla düşünmediğimi söylemeliyim. Bu oturumlar süresince meclis üyelerinin birbiriyle hızlı bir yüksek ve alçak titreşim perdesinden iletişim kurabildiklerinin farkındaydım. Ortalama bir ruh, Yaşlılar arasındaki bu tür bir karşılıklı iletişimin çoğu kısmını kaçırır. Görünüşe bakılırsa buradaki titreşimi değiştirme etkisi kasıtlıdır. Meclis toplantılarında yorumlama gerektiren herhangi bir konuşmanın genellikle rehberlerimiz tarafından ele alındığı sonucuna varmanın da güvenilir olduğunu düşünüyorum.

Spiritüel regresyon terapistleri için iletişim ve meclis konusuna ilişkin olarak kullanılacak geleneksel olmayan, ama yine de etkili olan bir prosedürüm var. Meclisinin önündeki bir denekle

çalışırken, ona sıklıkla Yaşlılar'a ve orada bulunan rehberine benim rehberimi tanıyıp tanımadıklarını sormasını söylerim. Danışan genellikle olumlu bir yanıt verir ve ruh dünyasında bütün üstatların birbirini tanıdığını söyler. Daha sonra danışanın bu üstatların, kendi rehberinin ve benim rehberimin onu niçin böyle bir günde büroma getirdiğini düşündüğü konusunda bir soruyla devam ederim. Yanıtlar çok şeyi açığa çıkarabilir, çünkü danışanlarım genellikle bir eşzamanlılığın devrede olduğunu hissederek. Bu hipnoz süreci içinde, genellikle bir denek şunları söyleyecektir: "Senin rehberinin sol omzunun üzerinde durduğunu ve sana yardım ettiğini biliyorsun; ruh dünyası hakkında bilmen gerekenden daha fazla bilgi edinme çabana güldüğünü görüyorum."

Kendi meclislerinin önüne çıkan ruhlar rehberleriyle oryantasyon görüşmeleri sırasında kısaca bilgilendirilmiş durumda olurlar. Bununla birlikte, ruhların kendi geçmiş yaşam performansları/tecrübeleri hakkında en açık oldukları yer meclisin önüdür. Meclis toplantılarının amacı önlerine gelen ruhları küçük düşürmek ya da onları kusurları yüzünden cezalandırmak değildir. Yaşlılar'ın amacı ruha bir sonraki yaşamda amaçlarına ulaşmasına yardım etmek için sorular sormaktır. Her ruh, hiçbir meclis ziyaretinin aynı olmayacağını bilse de, kendi yaşam incelemesine yönelik araştırma sürecinin farkındadır. Daha genç ruhların toplantılarında, hem rehberlerin hem de meclis üyelerinin özellikle hoşgörülü ve ilgili olduklarını fark ettim. Meclis toplantıları hakkındaki ilk araştırmalarımda, bu spiritüel üstatlar tarafından deneklerime yönlendirilen soruların oldukça yerinde ve hayırlı olduğunu öğrendim.

Bu oturumları başlangıçta duyduğumda zihnimde kuşkular uyandığını itiraf etmeliyim. Bir ruh daha yüksek bazı varlıkların önüne çağrılıyorsa, karmik bir inceleme açısından belli bazı ceza niteliği taşıyan yönler olacağını düşünmüştüm. Bunun nedeni kendi kültürel koşullanmamdı. En sonunda, bir meclisin önüne

çıkmanın birçok yönü olduğunu fark etmeye başladım. Yaşlılar bazen sevecen ama kararlı anne-babalara, bazen işini iyi yapan yöneticilere ya da yüreklendirici öğretmenlere ve davranış danışmanlarına benzerler, aslında bunların tümünü kendilerinde toplamışlardır. Ruhların kendi meclisleri için hissettikleri şey büyük bir saygıdır. Aslında ruhlar kendi kendilerinin en sert eleştirirleridir. Ruh grubundaki arkadaşlarımızla yaptığımız değerlendirmelerin, her ne kadar onlar eleştirilerini mizahi bir şekilde yapsalar da, herhangi bir Yaşlılar Meclisinden çok daha acımasız olduğunu biliyorum.

Ruhlar meclislerinin beklediği yere doğru ilerledikleri sırada, karışık tepkiler görülür. Kendi ilerleyişlerinde daha yüksek bir perspektif edinmek için Yaşlılar'ı görmeyi dört gözle bekleyen deneklerim oldu. Bazıları ise endişeli olur, ama görüşme başladıktan sonra çok geçmeden bu endişe kaybolur. Yaşlılar önlerine çıkan ruhların kendilerinin hoş karşılandığını neredeyse o anda hissetmelerini sağlar. Yeryüzündeki bir mahkeme salonuyla büyük üstatların spiritüel toplantısı arasındaki en açık farklılıklardan biri odadaki herkesin telepatik bir iletişim içinde olduğu gerçeğidir. Dolayısıyla, orada bulunan herkes son yaşamda yaptığımız seçimlerin ve davranışlarımızın her yönü hakkında bütün gerçeği bilmektedir. Aldatma mümkün değildir. Kanıtlara, savunma avukatlarına ya da jüriye gerek yoktur. Geleceğimizi gereği gibi planlayabilmeleri için Yaşlılar bizim kendi eylemlerimizin, özellikle de başkalarına karşı olanların, sonuçlarını tamamen anladığımızdan emin olmak isterler.

Yaşlılar bize hayatımızdaki başlıca olaylar ve davranışlarımızın gidişatı hakkında kendimizi nasıl hissettiğimizi sorarlar. Hoş olan ve zararı dokunmuş olan hareketler, sertlik ya da parmakla gösterme olmaksızın bizimle açıkça tartışılır. Aynı hatayı yapmaya devam ettiğimize bakmaksızın, meclisimiz bize muazzam bir sabır gösterir. Bizim kendimize karşı çok daha az sabrımız vardır. Birlikte çalışmış olduğum yeryüzündeki bütün

ruhların meclisleri bu kadar hoşgörölü olmasaydı, ortalama bir ruhun vazgeçeceğine ve geri dönmeyeceğine inanıyorum. Ruhlar bu hakka, yani yeryüzüne geri dönmeyi reddetme hakkına sahiptir.

Yaşlılar misafir olduğumuz bedenın gelişime nasıl yararı olduğunu ya da gelişimi nasıl engellediğini düşündüğümüze dair yanıtları inceler. Meclis halihazırda bizim bir sonraki olası bedenimizi ve gelecek çevremizi düşünmektedir. Başka bedenlenmeler hakkında kendimizi nasıl hissettiğimizi bilmek isterler. Birçok denek, meclislerinin bizim için gelecek yaşamlar hakkında henüz karar vermedikleri duygusunu taşır. Bu toplantı açısından bakıldığında üzerinde düşünmeden onaylanmış hiçbir şey yok gibi görünmektedir.

Yaşamdaki amacımız meclis toplantılarındaki en önemli konudur. Yaşlılar biz gelmeden önce hakkımızdaki her şeyi bilmek isterler, ama görüşmeler süresince ruh zihnimizin bir insan beyniyle nasıl bir ara yüzey oluşturacağı dikkatlice analiz edilir. Misafir olduğumuz diğer bedenlerle ilgili geçmişimizi bilirler. Buna yeryüzündeki bedenlerin olumsuz duyguları ve daha temel doğaları üzerinde uyguladığımız kontrol ya da bu kontrolün olmaması da dahildir. Kompülsiyonlar, illüzyonlar ve bağılıklar asla ruhların davranışlarının birer özü olarak sunulmaz. Bununla ruhların meclis önünde kendi güçlüklerinden yakınmadıklarını söylemeye çalışmıyorum. Ancak, yaşamın getirdiği sıkıntılar hakkındaki mantığa büründürmeler saf dürüstlüğün yerini almaz.

Meclis ruhumuzun iç ölümsüz karakterinin bedenlenme süresince değerler, idealler ve eylemler açısından kendi bütünlüğünü koruyup korumadığını görmeye çalışır. Misafir olduğumuz bedenlere saplanıp kaldık mı yoksa başarılı mı olduk, bunu bilmek isterler. Ruhumuz görünüşte uyumlu bir insan kişiliği olarak insan beyniyle etkin bir ortaklık halinde birleşebildi mi? Meclis üyeleri ruhlara gücün kullanımı hakkında sorular yönel-

tir. Etkimiz olumlu muydu, yoksa başkalarına hakim olmak ihtiyacıyla yozlaştı mı? Bizi hiçbir kişisel güç göstermeden başkalarının inançları mı yönlendirdi, yoksa kendimize özgü katkılarda bulunduk mu? Meclis yaşam boyunca ilerleyişimiz sırasında kaç kez düştüğümüzle o kadar ilgilenmez, asıl ilgilendiği kendimizi geliştirme ve finali sağlam yapma cesaretimiz olup olmadığıdır.

Meclisin Görünümü ve Oluşumu

Yaşlı sözcüğü birçok danışanıma göre uygun bir sözcüktür, çünkü kendi meclislerinde bulunan bu ilerlemiş varlıklar yaşlı adamlar olarak göz önüne getirilmektedir. Genellikle tıraş edilmiş kafaları ya da beyaz saçları, kimi zaman da sakalları vardır. İnsanlara bu varlıkların cinsiyetlerini sorduğumda bazı sonuçlara vardım. Meclislerde görülen yaşlı erkeklerin sayıca çok hakim olması kültürel bir alışkanlıktır. Bilgelik genellikle kadınlardan çok erkeklerle ve yaşlılıkla ilişkilendirilir, bunun nedeni de otorite konumundaki erkek hakimiyetine dayanan uzun geçmişimizdir.

Bu kalıplaşmış imgeleri yaratan iki etken vardır: İlki, meclisten size yansıtılan şeyin amacı, yeryüzünden bir ruh olarak sizin kendi deneyimlerinizi ve kavramlarınızı etkilemektir. İkincisi, regresyonda belleğin kullanımı örten bir süreç içerir. Denekler saf ruh halinde meclisin önünde deneyimlerini yeniden yaşarlarken, aynı zamanda bu sırada benimle bugün yaşamda var olan kültürel etkilerin hepsine sahip olan şimdiki bedenlerinden iletişim kurmaktadırlar.

Ruh grubumuzun üyelerine geçmiş bir yaşamdan yüzle ilgili özellikler yansıttığımızda da bedenlenmemişler olarak aynı etkilerin altındayızdır. Bu hem o andaki karakterimizi hem de içinde bulunduğumuz duygu durumunu yansıtır ve belki de bir süre bize görünmemiş olan ruhlara o anda bir tanınma biçimi yaratır. Gelecek yıllarda benim çalışma yöntemimi kullanacak olan regresyon terapistlerinin bu meclislerde erkekler kadar kadınlar da bulacağından eminim. Bir meclis toplantısını incelerken, bunun

genellikle geçmiş yüzyıllardaki eski hayatlar arasında olduğunu akılda tutmak gerek. Bir danışanın zihninde ruh dünyasına ait bir sahnenin gerçekliğini değerlendirirken daima zaman çizgilerini hesaba katarım.

Cinsel kimlik konusundaki önyargıyla ilgili olan bu ifadeden sonra, orta düzeydeki çok sayıda ruhun yanı sıra ilerlemiş düzeydeki danışanlarımın çoğunun meclislerini androjen*** olarak gördüklerini de eklemeliyim. Bir Yaşlı, cinsiyetsiz olarak ya da ruha hem erkek hem de dişi imgeleri yansıtarak her iki cinsiyetin karışımı biçiminde görülebilir. Bununla birlikte, danışanlarımın neredeyse tamamı bana meclis üyelerinin adlarını veremediği ya da vermeyeceği için, cinsiyetsiz bir görünüm olmasına rağmen bunlardan erkekten çok kadın olarak söz etme eğilimindedirler. Diğer yandan ruh rehberler danışanlar arasında eşit derecede hem erkek hem de kadın olarak gösterilir.

Şekil 8'e dönecek olursak, okuyucu bu çizimde meclis masasının (A) kubbeli yapı arkalarına doğru yerleştirildiğini fark edecektir. Ruh (B) odanın tam ortasında durur. Danışanlarımın çoğu "Biz saygıdan ayakta dururuz" diyor. Bir seçenekleri olduğundan emin değilim. İlerlemiş düzeyde ruhların aslında meclisleriyle birlikte masanın bir ucuna oturduklarını duymuştum, ama bu pek rastlanan bir şey değildir ve ortalama bir ruh için küstahça bir davranış olarak düşünülür. Ortalıkta bir masa olmadığı ve Yaşlılar'ın danışanımdan teklifsizce kendilerine katılmasını istedikleri bir durumla karşılaşmışsam, rehber statüsüne yaklaşmakta olan oldukça gelişmiş bir ruhla çalışmakta olduğumu anlarım.

Yeryüzünde beş defadan daha az bulunmuş çok genç bir ruh, aşağıdaki alıntının da gösterdiği gibi, meclisini diğer tüm danışanlarımdan farklı bir şekilde görür:

Çok oynayan dördümüz oradayız. Öğretmenimiz Minari ortalıkta yokken gülünç şeyler yapıyoruz. Arkadaşlarım ve ben iki önemli şahsiyeti görmeye götürülme zamanımız geldiğinde el ele tutuşuyoruz. Her tarafta parlak renklerin

olduğu bir yere gidiyoruz. Orada yüksek arkalıklılı sandal-yelerde oturmakta olan bir kadın, bir de erkek var; yüzle-ri gülüyor. Giderken bize el sallayan küçük bir çocuk gru-buyla işlerini henüz bitirmişler. Bu çift sanırım otuzlarının başlarında. Anne ve babamız olabilirler. Sevecen ve nazik-ler, sonra işaretle bizi çağırıyorlar. Nasıl zaman geçirdiği-miz ve bir sonraki yaşamda neler yapmak istediğimize da-ir birkaç soru soruyorlar. Bize Minari'nin söyleyeceği her şeye çok dikkat etmemizi söylüyorlar. Bu, içinde iki Noel Baba'nın olduğu bir mağazadaki Noel'e benziyor.

Bir meclis heyetinin önüne birden fazla ruhun çıktığı gerçeği, deneğimin hala bir "çocuk ruh" olarak görüldüğü sonucuna gö-türüyor. Bu bireyin o anki yaşamından önce yeryüzünde bir kez bulunduğunu öğrenmiştim. Kendi deneyimlerime göre, ikinci ve üçüncü yaşam arasında bir yerlerde bu tür meclis sahnesi de-ğişmektedir. Böyle bir geçişi daha yeni yaşamış olan bir danışa-nım şöyle demişti:

Oh, her şey nasıl değişmiş! Bu toplantı geçen seferkinden daha resmi görünüyor. Biraz endişeleniyorum. Uzun bir masa var ve oradaki daha yaşlı olan üç kişi benden gelişi-mimi anlatmamı istiyorlar. Bu bir sınavı henüz bitirdikten sonra aldığın notu öğrenme zamanının gelmesine benzi-yor.

Tipik bir danışan kendi meclisinde sayıları üç ile yedi arasın-da değişen üye görür. İlerlemiş bir ruhta ise bu sayı yedi ile on iki arasında olabilir. Ama bu hiçbir şekilde kesin ve katı bir ku-ral değildir. Bununla birlikte ruhlar gelişip daha karmaşık gö-rünmeye başladıkça, heyetlerinde daha uzman olması gerekiyor gibi görünmektedir. Daha az gelişmiş ruhların genellikle kendi başkanı, bir de belki masadaki bir diğer Yaşlı'nın dışında, meclis üyelerini birbirinden ayıramadıklarını buldum. Bu iki Yaşlı o ki-şiyle en ilgili olanlar gibi görünüyor, ruha doğrudan soru yönelt-meyen diğer Yaşlılar ise daha çok geri planda kalıyorlar.

Meclis yerleşiminde bir tür protokol olması beni çok şaşırtır. Üyeler kendi aralarında masanın uçlarında oturanlar en az katılımcı üyeler olacak şekilde bir sırayla otururlar. Hemen hemen her zaman ruhun tam önünde, ortada oturan bir meclis başkanı olur. Bu Yaşlı asıl soru soran kişidir ve kendisinden bir yönetici ya da bir toplantı başkanı olarak söz edilebilir. Bu toplantılara katılan meclis üyelerinin sayısı henüz ayrıldığımız ve gelecek olan yaşamın koşullarına bağlı olarak onları her gördüğümüzde değişiklik gösterebilir. Kendi başkanımız, belki bir iki başka Yaşlı daha, normal olarak birçok yaşam arasında kendilerini gösterirler. Bu işleyişte merakımı uyandıran bir başka şey de aynı ruh grubu üyelerinin genellikle farklı meclislerin önlerine çıkmalarıdır. Bunun nedeninin her ruhun farklı karakter yönleri ve gelişim durumu olduğunu sanıyorum. Danışanlarım bunun nedenini açıklayamamaktadır.

Bir danışanım bana meclisinin birkaç yaşam aradan sonra yeniden görüldüğünü ya da yeni bir üyenin katıldığını söylerse bu duruma dikkat ederim. Bir erkek danışanım şunları söylemişti:

Son yaşamımdan sonra, meclisimde yeni bir kadın üye gördüm. Kırıcı değildi, ama geçmiş yaşamımda kadınlara karşı duyarsızlığıma devam etmemi kibarca eleştirdi. Burada olmasının sebebi, hayatımı kadınlara kapatma eğiliminin üstesinden gelmeme yarayacak bir plan geliştirmeme yardımcı olmak. Bu eğilim benim gelişimimi engelliyor.

Görünüşe bakılırsa, aynı tarzı sürdürmeye devam edersek bazı uzmanlar heyetimize belli zamanlarda kendi uzmanlıklarıyla yardımımıza gelirler. Üç Yaşlının karşısındaki bir denek şöyle demişti:

Sadece ortadaki yönetici benimle konuşuyor. Sol tarafımdaki Yaşlı bana doğru sıcak, güzel bir enerji yayıyor, sağ taraftaki ise bana dinginlik gönderiyor. Sanki bu anda sa-

kinliğe ihtiyacım var gibi, çünkü yaşamımda öfke duyguları ile baş etmem üzerine konuşuyoruz.

Bir başka danışanım da son meclis toplantılarında olanları bana şu şekilde anlatmıştı:

Son yaşamlarımın ardından, meclisimdeki üyelerin sayısı üç üyeden dört üyeye çıktı, sonra tekrar üçe düştü, sonra da dörde çıktı. Bu dördüncü üyenin parlak gümüşü bir renkte görüldüğünü, diğerlerinin ise koyu menekşe rengi olduklarını fark ettim. Ona *kendine güven* danışanım diyorum. Sabit bir şekilde, onu meclis heyetimde otururken gördüğümde, kendine güven eksikliğim konusunda konuşulacağını biliyorum. Bana suskun bir ruh olduğumu, haklı olduğumu bildiğim hallerde bile kendimi başkalarına göstermekten korktuğumu söylüyor. Ona yeryüzünde olduğum sırada içimin korku dolu olduğunu anlatıyorum, o da kendimi açtığım zaman fazlasıyla sevildiğimi ve takdir edildiğimi açıklıyor kibarca. Karşı karşıya gelmekten ve tersliklerden korkuyorum. Şöyle diyor: "Sana başa çıkabileceğinden fazlasını asla vermeyiz; kendini açmaya devam et, verecek çok şeyin var."

Bu denek o anki yaşamında, göz kamaştırıcı bir güzelliği olan bir beden seçeneğini kabul etmek yerine, minyon yapılı, sıradan özellikleri olan bir kadın olmayı seçmişti. Bana bu gümüşü renkteki kendine güven danışmanının bu artı zorluktan, ayrıca yetiştirilirken kendisini küçük gören bir anne-babayla bir yaşamı kabul etmesinden mutlu olacağına dair bir beklenti olduğunu söylemişti. Bu danışana gümüşü renkteki meclis üyesinin hangi ifadesinin onun son birkaç yüzyıl boyunca aklında kaldığını sordum. Şu yanıtı verdi: "Her zor yaşamdan alacağın şeyi tümüyle ebediyet için alırsın."

Bir kişisel rehber bir yaşamın ardından hedeflerimize nasıl öncelik verdiğimizizi gözden geçirip her adımı analiz ederken, Yaşlılar daha genel tarzda sorular sorar. Bu meclis sadece en son

geçmiş yaşamımızı araştırmaz. Soruların ana hatları bütün hayatlarımızın toplamını içerir ve kendini gerçekleştirmeye doğru ilerleyişimize dair daha büyük bir resmi içerir. Yaşlılar potansiyelimizi geliştirip geliştiremediğimizi incelemek isterler. Bu heyetin, karakteri ve geçmişi kendi önlerine gelmiş olan ruhlarla benzer zeminlere sahip olan belli bazı Yaşlılar'la dikkatlice dengelediğine inanmaya başladım. Kimi zaman bir Yaşlıyla danışanın arasında kişisel bir benzerlik ve sempati olduğunu görürüm. Yaşlılar'dan her biri, bir ruhun karakteri, güçleri ve zayıflıkları, ilgileri ve amaçlarıyla özdeşleşir gibi görünmektedir.

Bu söylediklerime karşın, hipnozdaki insanların çok büyük bir çoğunluğunun kendilerini meclislerindeki Yaşlılar'a gerçekten yakın hissetmediklerini eklemem gerek. Onlara büyük bir saygı ve huşu duyarlar, ama kendi spiritüel rehberlerine gösterdikleri derin bağlı onlara karşı hissetmezler. Sıradaki vakanın bu kadar istisnai olmasının nedeni de budur:

- Vaka 38 -

Dr. N: Önlerine çıktığın son zamandan bu yana meclisinde yeni yüzler görüyor musun?

D: (aniden nefesi kesiliyor, sonra hoşnutlukla içini çekiyor)
EN SONUNDA! Rendar geri döndü. Oh, onu yeniden görmekten çok memnunum.

Dr. N: Kim bu Rendar?

Not: Denek başını sallıyor ve yanıt vermiyor.

Dr. N: Şimdi, derin bir nefes daha al ve gevşe, böylece birlikte neler olup bittiğini keşfedebilelim. Rendar nerede oturuyor?

D: Masanın ortasının solunda. (hala dalgın) Çok uzun zaman olmuştu...

Dr. N: Rendar'ı son gördüğünden bu yana ne kadar yeryüzü zamanı geçti?

D: (gözleri yaşlı, uzun bir duraklamadan sonra) Yaklaşık... 3000 yıl...

Dr. N: Bu senin için çok sayıda yaşam demek olmalı... Rendar niçin bu kadar uzun bir süre uzakta kaldı?

D: (hala gözleri yaşlı, ama soğukkanlılığını yeniden kazanıyor) Onun meclisime geri dönmesinin anlamını kavramıyorsun. Rendar çok yaşlı ve bilgedir... o çok... huzurludur... benim yeryüzü döngüm (geçmiş yaşamlar) bu kadar çok sayıya ulaşmadan önce benimle birlikte olmuştur. Rendar bana çok umut verici olduğumu ve hızla geliştiğimi söylemişti... önemli görevler alıyordum ve sonra... (denek duruyor, yine heyecandan konuşamaz hale geliyor)

Dr. N: (yumuşak bir sesle) Güzel gidiyorsun. Lütfen devam et ve bana başına neler geldiğini anlat.

D: (bir başka uzun duraklamanın ardından) Ben... kendimi tepetaklak ettim. Pek çoğumuzun burada düştüğü tuzaklara düştüm. Gücüme çok bel bağladım. Başkaları üzerinde otorite konumu almak eğlenceliydi. Hangi tür bedende oldum önemli değildi. Her geçen yaşam daha bençil, kendi isteklerimi frenlemez hale geldim. Rendar, ilerleyişim yavaşladığı ve ona tutmadığım sözler verdiğim için beni uyardı. Çok sayıda yaşam... boşuna harlandı... fırsatları çarçur ettim... ve bilgimle gücümü doğru yoldan saptırdım.

Dr. N: Peki, açıkça görülüyor ki son zamanlarda işleri düzeltmeye başladın, yoksa Rendar burada olmazdı?

D: Son 500 yıldır gelişmek için çok sıkı çalışıyorum. Başkalarını umursamak, başkalarına yardım etmekle uğraşmak, merhameti ve anlayışı hissetmek ve işte ödülüm. Rendar GERİ döndü! (denek titremeye başlıyor ve konuşamıyor)

Dr. N: (bu danışanı yatıştırmak için elimden geleni yaptığım bir aradan sonra) Bu uzun aradan sonra onu gördüğün anda Rendar sana ilk olarak ne söylüyor?

D: Bana sevgi dolu bir şekilde gülümsüyor ve "Seninle yeniden çalışmak güzel," diyor.

Dr. N: Hepsi bu mu? Bu kadar mı yani?

D: Başka hiçbir şey gerekli değil. Onun o muhteşem zihninin gücünü hissediyor ve bir kez daha geleceğime güven duyduğunu biliyorum.

Dr. N: Ona ne söylüyorsun?

D: Bir daha gerilemeyeceğime, hata yapmayacağıma yemin ediyorum.

Rendar'ın rengi fosfor gibi ışıldayan menekşe rengi bir cüppe olarak anlatılmıştı. Hem rehberlerin hem de meclis üyelerinin giydiği elbise hemen hemen her zaman bir cüppe, bazen de bir tünik olarak anlatılır. Ruhlar giysilere ruh dünyasında yaşanacak yerler olarak yapılara gerek duyduklarından daha fazla ihtiyaç duymazlar. İnsanların kendi spiritüel yaşamlarına ilişkin sahip oldukları diğer birçok imgede olduğu gibi, bu da metaforiktir. Saf enerji olarak, Yaşlılar koyu mor rengi tonlara sahiptir, ama cüppelerinin renkleri farklı olabilir. Cüppe giyme sembolizmi onlar hakkında konuşan kişilerin zihinlerindeki itibar, onur ve tarih duygusu atfıdır. İnsanlar cüppeleri insan toplumundaki kanun, akademi ve teoloji alanlarıyla ilişkilendirir.

Bir terapistin hipnoz deneklerine meclislerindeki her bir Yaşlı'nın giydiği cüppelerin renkleri hakkında sorular sorarak edinebileceği birçok ipucu vardır. Bu cüppeler Dünya'dan renklerin bilgisine göre belirir. Cüppe renklerinin çeşitliliği konusunda bilgi toplamaya başladığımda, bu çeşitliliklerin insanların zihninde bir Yaşlı'ya bir tür statü ya da rütbe verdiklerini varsaymışım. Ruh dünyasının bu yönüne ilişkin ilk araştırmalarım sırasında, otorite hakkındaki kendi çürük varsayımlarıma dayanan sorular sormuştum. Bu varlıkların giydiği giysilerin, masada bulundukları yerlerin ve her bir meclis üyesinin katılım derecesinin hiyerarşik olmadığını buldum.

Danışanlarımın gördüğü en yaygın cüppe renkleri beyaz ve mordur. Bu iki renk, renk spektrumunun iki karşıt ucunda olduğu için, bu durum uyuşmaz görünebilir. Bununla birlikte, Vaka 31’de anlatıldığı gibi, beyaz başlangıç düzeyinde olanlar için alıcı enerji olmakla birlikte, aynı zamanda ilerlemiş düzeydeki düşünce göndericilerinin transferi ya da müdahalesinin de rengidir. Daha genç olan ruhların beyaz enerjisi sürekli bir kendini temizleme ve yenilenme sürecini gösterir. Daha ilerlemiş olanlar için, sağlığı ve berraklığı gösterir. Beyaz cüppelerin bu meclis üyelerinde –ve ruh dünyasına açılan kapıdaki rehberlerde– bu kadar sık görülmesinin nedeni, burada beyazın bilgi ve bilgeliğin aktarımını temsil ediyor olmasıdır. Beyaz enerji cüppeleri ya da aydınlanmış bir varlıkta bir hale aura’sı olarak beyaz, evrensel enerjiyle düşüncenin uyumlanması ve hizalanmasını gösterir.

Mor, bilgeliğin ve derin anlayışın, bilginin rengidir. Mor ve menekşe rengi cüppeleri olan meclis üyeleri huzurlarına gelen ruhların işlerini muazzam bir deneyimden doğan iyilik ve sevgiyle idare yeteneklerini gösterir. Bir Yaşlı’nın cüppesine yansıtılan bu enerji renkleri, danışanlarımın giyilen şeye atfettikleri idealistik bir algı niteliğine sahiptir. Siyah cüppeler hiç görülmez, ama arada bir endişeli bir danışan, meclis odasına ilk girdiğinde Yaşlı’ları “yargıçlar” olarak adlandırdığı da olur. Buna karşın, artık içeride olduktan sonra, hiçbir ruh bu toplantı yerini bir mahkeme olarak kafasında canlandırmaz.

Yaşlı’larda, hepsi antik dönemlere ait bir nitelik taşıyan kukuletalar, dört köşeli şapkalar ve takkeler de görülebilir. Kukuletalar genellikle baştan geriye doğru atılmış olur; bu da gören için daha az inşum bir durumdur. Bu görselleştirmeler bana, Dominikanlar gibi, beyaz cüppeler giyen ve kukuletalar takan dinsel tarikatları hatırlatıyor.

Cüppe ve tüniklerin, kumaşa dayalı verdiği bu dünyevi etkiler tarihimizde çok eskilere gitmektedir. Yaşlılar’da deneklerimin anlattığı elbiseler, diğer giyecek ve teçhizatlar, kâhinler gibi, bir

ruhun varoluşundaki olayları yorumlayan bilge varlıklara saygı ve ihtiram doğuran araçlardır. Sıradaki vaka 1937’de sona eren yaşamının ardından meclis toplantısına henüz girmiş 1. Düzey bir ruhla ilgili.

- Vaka 39 -

Dr. N: Meclisinde kaç üye var?

D: Ben onlara Bilge Olanlar demeyi tercih ediyorum. Masada altı tane oturuyor.

Dr. N: Bana her bir Bilge Olan’ın ne giydiğini anlatıp, gördüklerine ilişkin izlenimlerini açıklar mısın?

D: (duraklama) Eee, ortadaki mor bir cüppe giyiyor, diğerleri morla karışık beyaz ... ah ... sağ uçta oturan hariç ... o bir parça sarı olmakla birlikte büyük ölçüde beyaz. Bana karşı diğerlerinden daha neşeli.

Dr. N: Tüm bu renkler senin için ne anlama geliyor?

D: Henüz ayrılmış olduğum yaşama bağlı bir şekilde. Sağdaki beyazlar içindeki Bilge benim işleri daha açık görmemi istiyor. Sarı cübbeli olanın... destek alma ve vermemle ilgili bir şeyleri var... ama bunun benimle şu anda ne ilgisi olduğunu bilmiyorum. Koyu kırmızı bir cübbe giyen diğerinin ise iki yaşam önceki yerinde olduğunu hatırlıyorum Bu benim fiziksel olarak sakat kaldıktan sonra eve (ruh dünyasına) döndüğüm zamandı.

Dr. N: İki yaşam önce onun kırmızı cübbesini gördüğünde ne düşünmüştün?

D: Fiziksel bedene uygun bir renk. Koyu kırmızı Olan o beden konusundaki karmik etkilerle ilgiliydi. O yaşamdan sonra gerçekten yıpranmış ve öfkeli bir haldeydim. Yeşil giyen Bilge de o zaman oradaydı, ama şimdi burada yok.

Dr. N: Niçin yeşil?

D: Onlar şifa konusunda ustadır... hem zihinsel hem de fiziksel.

Dr. N: Demek genellikle Bilgelerin bu renklerde cübbeler giydiğini görüyorsun, öyle mi?

D: Aslında hayır. Onları çoğunlukla mor renginin tonlarını giyerken görürüm. Bu kez, bazı özel mesajlar almam bekleniyor.

Dr. N: Ortadaki mor cübbeli olan hakkında konuşalım mı? Onun önemli biri olduğunu düşünüyor musun?

D: (bana gülüyor) Hey, onların hepsi önemli!

Dr. N: Tamam, diğerlerine kıyasla senin için daha önemli diyelim.

D: Evet, o lider. İşleri yönetiyor gibi.

Dr. N: Niçin öyle, sana bunu düşündüren ne?

D: Çünkü diğerleri ona uyuyor gibi görünüyor. İşleri o yürütüyor. Çoğunlukla diğerleri onun aracılığıyla konuşuyor sanki.

Dr. N: Onun adını biliyor musun?

D: (gülüyor) Asla! Buralarda aynı sosyal ortamda değiliz.

Dr. N: Toplantı senin için nasıl başlıyor?

D: Yönetici bana "Hoş geldin, bir kez daha seninle olmaktan memnunuz" diyor.

Dr. N: Sen ne söylüyorsun?

D: "Teşekkür ederim," diyorum. Bir yandan da şöyle düşünüyorum: "Umarım işler yolunda gider."

Dr. N: Peki işleri idare eder gibi görünen başkandan ne tür düşünceler alıyorsun?

D: O benim Bilgelerin kendileriyle konuşamayacağım kadar üstün olduklarını düşünmemi istemiyor. Bu toplantı benim için. Sonra şöyle diyor: "Seni son gördüğümüzden bu yana ilerlemen hakkında neler düşünüyorsun? Üzerinde konuşabileceğimiz yeni bir şey öğrendin mi?" (duraklıyor) Toplantının açılma biçimi böyle. Söyleyeceklerimi dinlemek istiyorlar.

Dr. N: Artık kendini daha rahatlamış hissediyor musun?

D: Evet.

Dr. N: Burada işlerin nasıl ilerlediğine dair bana bir fikir verebilir misin?

D: (duraklıyor) Doğru yaptığım şeylerle başlıyoruz. Son yaşamımda birçok insanın çalıştığı başarılı bir şirketim vardı. Zihnimde bunu evirip çeviriyorum. Yaptığım hayır işlerinden söz ederek onlarda iyi bir izlenim bırakmak istiyorum... bilirsin, yaptığım iyi işlerden yani. (duraklıyor) Sonra konu şirketimi işletme biçimime geliyor... çatışmalardan kaçınma konusundaki yeteneksizliğim, çalışanlarımla aramdaki anlaşmazlıklar ve öfke. (denek rahatsız oluyor) Bu insanda fazlasıyla engellenmişlik duygusu yaratan bir şey... bunun üzerinde çalışıyorum... ama sonra... (duruyor)

Dr. N: Lütfen devam et. Rehberin sana bu konuda herhangi bir şekilde yardım ediyor mu?

D: Rehberim Joaquin arkamda duruyor ve oradan konuşuyor. Büyük Buhran, insanları işe alarak topluma katkı yapma doğrultusundaki amaçlarım ve yaşamımın başlıca bölümlerini özetliyor.

Dr. N: Bana iyi gibi göründü. Joaquin'in seni Bilgelere takdim etme tarzından mutlu oluyor musun?

D: Şey, evet. Ne yapmak istediğimi, sonra da gerçekte neler olduğunu anlatıyor. Tonu düz. Joaquin beni savunmuyor ya da övmüyor, sadece Amerika'daki kötü bir dönem boyunca yaşanan olaylardaki rolümü anlatıyor.

Dr. N: Joaquin'i savunma avukatın gibi mi düşünüyorsun?

D: (aniden) Hayır, işler burada öyle yürümüyor.

Dr. N: Joaquin yaşamının özetini verirken objektif mi?

D: Evet, ama zor başladık. Ailemin geçimini başarıyla sağlamamla ilgili düşüncelerime şekil veriyorum, ama bu şekilde profesyonel hayatımla karışıyor... Çalışanlarıma nasıl davrandığımı aklımdan çıkaramıyorum. Bu canımı ger-

çekten sıkıyor. Joaquin şimdi sessiz, düşüncelerime müdahale etmek istemiyor.

Dr. N: Öyleyse seninle Bilgeler meclisin arasındaki düşüncelere odaklı kalalım. Lütfen devam et.

D: Onların sorularını tahmin etmeye çalışıyorum. Hayatımda maddi şeyler biriktirmekten hoşlandığımı biliyorum. Benden bunun nedenini öğrenmek istiyorlar, ben de bunun kendimi bir kişi olarak değerli hissetmemi sağladığını söylüyorum, ama bir yandan da insanları ezdim. Sonra önceki yaşamlarımdaki benzer davranışlardan söz ediyorlar... ve daha iyisini yapabileceğimi hissediyorum.

Dr. N: Onların düşünceleriyle senin geçmişini incelemesinin o anki hayatının özetini bir şekilde tehlikeye attığını düşünüyor musun?

D: Hayır, sorularında sert bir yan yok. Bu konuda bir soru-
num yok, ama artık zihnim oradan oraya koşturuyor ve vurgulamam gereken bir şey olarak tekrar hayır işlerimi düşünüyorum... sonra... (duruyor)

Dr. N: (yüreklendirerek) Çok iyi bir iş çıkarıyorsun, bana ondan sonra ne olduğunu anlat.

D: Ortadaki Bilge... onun güçlü zihni beni kuşatıyor.

Dr. N: Sana tam olarak ne anlatıyor?

D: (yavaşça) Zihnimde işittiklerim şunlar: "Emmanual, biz burada seni yargılamak, seni cezalandırmak ya da düşüncelerini bastırmak için bulunmuyoruz. Senin, kendine bizim gözlerimizden bakmanı istiyoruz, tabii yapabilirsen. Bu kendini bağışlayan anlamına geliyor. Bizimle geçirdiğin zamanın en çetin yanı bu, çünkü bizim isteğimiz sana duyduğumuz koşulsuz sevgi gibi senin de kendini olduğun gibi kabul etmen. Yeryüzündeki işinde sana destek vermek için buradayız. Bu amaç doğrultusunda, sana otobüs durağı olayını anımsatacağız."

Dr. N: Otobüs durağı olayı mı? Neden bahsediyorlar?

D: (duraksama...) O bunu söylediğinde benim de kafam karışıyor. Yardım almak için arkaya Joaquin'e bakıyorum. Dr. N: Sonra ne olduğunu anlat Emmanuel.

D: Ortadaki Bilge... onun düşünceleri bir kez daha bana geliyor: "Bu olayı hatırlamıyor musun? Bir gün otobüs durağında otururken yardım ettiğin kadını?" "Hayır," diyorum, "Hatırlamıyorum." Sonra, anılarımı gözden geçirmemi bekliyorlar ve birisi zihnime bir resim gönderiyor. Anlamaya başlıyorum... eskiden, bir kadın vardı... Elimde evrak çantamla ofisime doğru yürüyordum. Acelem vardı. Sonra sol tarafımda bu kadının sessiz sessiz ağladığını duydum. Kaldırımın kenarındaki bir otobüs durağında oturuyordu. Büyük Buhran yıllarıydı, insanlar umutsuz bir haldeydi. Durdum. Sonra ani bir istekle yanına oturdum ve onu rahatlatmak için kolumu boynuna doladım. Bu benim yapacağım doğal bir hareket değildi. (duraklıyor) Tanrım, ilgilendikleri şey bu mu? O kadının sadece otobüs gelene kadar birkaç dakika yanında oldum. Bir daha da hiç görmedim.

Dr. N: Peki şimdi Bilge'nin bu olayı sana hatırlatması hakkında ne hissediyorsun?

D: Bu çok çılgınca! Bütün bir yaşam boyu hayır işlerine verilen paralar, ama onlar bununla ilgileniyorlar! O kadına hiç para vermedim, sadece konuştuk...

Danışanım ve ben bu toplantıyı değerlendirirken, ona sağ tarafta uzakta oturan gülümseyen bir kadın meclis üyesinin niçin sarı bir cübbe giymiş olabileceğini hatırlatıyorum. Bu belki de onun bir otobüs durağındaki bir yabancıya içinden gelen bir hareketle destek olmasına teşekkür anlamına geliyor olabilirdi. Meclislerinin huzurunda bulunan daha az gelişmiş ruhların anıları çoğunlukla karışık, çünkü bunlar hatıradan çıkmıştır. Kendi düşüncelerine fazlasıyla daldıklarında, önemli olan şeyi kaçı-

rabilirler. Emmanuel otobüs durağındaki bu kadına acınmıştı. Ofise gitmek için acelesi olmasına rağmen, yanına oturmuştu. Onun bu ufacık, şefkat dolu hareketi çok uzun sürmemişti. Bununla birlikte, o sürede Emmanuel'ın kadının acısını anladığını, onun gözlerine baktığını ve ona bu sıkıntıları atlatacağını, çünkü onun güçlü olabileceğine güvendiğini öğrenmiştim. Kadın ağlamayı bırakmış ve otobüsü geldiğinde ayağa kalkıp Emmanuel'a iyi olacağını söylemişti. Daha sonra Emmanuel aceleyle gitmiş ve yaşamının geri kalanı boyunca bu kısacık anıyı unutmuştu.

Bu vakadaki otobüs durağı olayı başka pek çok eylemlerle dolu bir hayatla karşılaştırıldığında küçücük bir şey gibi görünebilir. Ama meclise göre basit bir hareket değildi. Yaşamın içindeyken, insanlar arasında yüceltici birçok güzel davranış olur. Bunlar o kadar geçici olabilir ki hiç farkında olmayabiliriz. Ruh dünyasında hiçbir şey önemsiz değildir. Hiçbir eylem kaydedilmeden kalmaz.

Yaşlılar'ın huzurlarına çıkan ruhlara görünmek için seçebilecekleri her rengin altında yatan anlam konusunda mutlaka katı bir kural olması gerekmez. Örneğin, son vakadaki bir meclis üyesinin giydiği kırmızı cübbe Emmanuel'ın eski bir yaşamda misafir olduğu sakat bir bedendeki yaşam tutkusunu sürdürme ihtiyacıyla ilişkiydi. Bir sonraki kısımda meclis üyelerinin kullandığı başka sembollerin altındaki anlamı ele alacağım. Bir Yaşlı'nın giydiği kırmızı bir cübbe, bir madalyonun üzerindeki kırmızı bir taş ya da bir yüzük o ortama bağlı olarak değişik anlamlara gelebilir. Kırmızı hiddetin ve keskinliğin sembolüdür, Emmanuel de fiziksel yetersizlikleri olan bir yaşamından sonra koyu kırmızı bir cübbe görmüştü. Bununla birlikte Yaşlı kişi, bir ruhun eski bir hayatta gösterilenden daha büyük bir gerçeklik tutkusuna sahip olma ihtiyacını belirtmek için yakut rengi bir madalyon da kullanabilirdi. Meclis heyetlerindeki süptil renk değişimleri her ruhun kendi algısına özgüdür. Bir deneğimin şöyle dediği gibi:

Meclisimde bulunanların giydikleri giysiler onların belirli bir daldaki ustalığını gösterir. Farklı biçimlerde görünen renkleri de üzerinde konuşulan konuyla ilişkilidir. Bunlar meclisimin karşısında olduğum sırada verilen farkındalık armağanlarıdır. Hiçbir yaşlı diğerinden daha büyük değildir, çünkü her biri mutlak kusursuzluğun bir yönüdür.

İşaretler ve Semboller

İnsanlık tarihinin başlangıcından beri soyumuz, çevremizde gördüğümüz şeyleri yorumlayarak gizli spiritüel anlamlar aramıştır. Fransa'daki Dordogne Vadisinde Paleolitik insanların kutsal mağaralarına tırmandığımı hatırlıyorum. Bu mağaraların duvarlarındaki sembolik sanat, insanı Taş Çağına geri götürüyor. Bunlar insanın spiritüel bilincine ilişkin sahip olduğumuz en eski temsiller arasındadır. Binlerce yıl boyunca dünyanın dört bir yanındaki ilk kültürler maji, verimlilik, yiyecekler, cesaret ve ölümle ilgili düşüncelerini göstermek için kaya resimleri ve çizilmiş piktograflar kullanmıştır.

Doğrusu, zamanımızdan geriye doğru uzun yüzyıllar boyunca, doğaüstü olandan işaretler yoluyla kişisel bir keşif arayışı içinde olmuşuzdur. İlk işaretler hayvanlar aleminden, taşlardan ve elementlerden alınmıştır. Gücün somutlaştırılması, içgörü ve kendini geliştirmenin araçları olarak her türden sembol kullanırız. Mistik sembolizme duyulan bu kadim kültürel bağlılık çoğunlukla insanın doğasının primitif yönü üzerinde daha yüksek Benliğimizin yüceltilmesi arzusuyla ilişkili olmuştur. Gnostikler ve Kabbalistler gibi gizli mistik toplulukların ritüelleri ve sembolleri yeryüzündeki ruh belleğinde ve ruh dünyasındaki belleğinde pekala görülebilir.

Belki de ruh dünyasında anlamlı işaretler taşıyan amblemler bulmak beni şaşırtmamalıydı. İpnoz sırasında deneklerin kafalarında canlandırdığı diğer tüm fiziksel nesneler gibi, bazı Yaşlılar'ın taşıdığını gördükleri bu amblemler de geçmiş yaşam

deneyimine dayanmaktadır. Peki tersinden bakacak olursak, niye bu meclisten yeryüzüne ruh zihnimizde mesajlar taşımış olamayalım ki? Geçmişimizden kalan kil tabletleri, mühürlü taşları, skarabları ve muskaları inceleyen antropologlar bunların hem kullanan hem de gören için etkisinin fiziksel yaşamı aşırıp bedensiz ruhlar alemine geçtiğine inanırlar. Bu adet bugün de üzerleri işlemeli pandantifler, yüzükler ve muskalarla devam etmektedir. Bu sembolik tılsımları kullanan birçok insan korunduğuna inanır, ama bunlar aynı zamanda kişisel güç ve fırsatı hatırlatan şeylerdir. Sıradaki vakalar kahince işaretler hakkındaki duygularımızın kökleri konusuna bir ışık tutabilir.

Deneklerimin yaklaşık olarak yarısı meclislerindeki bir ya da daha fazla Yaşlının boynunda madalyon asılı olduğunu görür. Diğer yarısı ise hiçbir nesne görmez. Açıkçası bunun nedeniyle ilgili, bu iki danışan grubu arasında, gelişme düzeyleri de dahil olmak üzere neden böyle olduğuna dair bağlantı bulamadım. Danışanların bir madalyon gördüğü durumlarda, bunların aşağı yukarı yüzde 85'i zihninde dairesel bir tasarım canlandırır. Diğerleri ise kare, dikdörtgen, üçgen ve yıldıza benzer tasarımlar görebilir, hatta bunların bazıları üç boyutlu olarak görülür. Tüm bu madalyon biçimleri, üzerlerindeki tasarımlarla da ilişkili olarak anlamlıdır ve gelişmekte olan ruha hem ahlaki hem de spirittüel açıdan ruhun devamlılığını gösterir.

Madalyonlar genellikle bir zincirle asılır, kimi zamansa sadece bir iple. Çoğunlukla metalik disk altından olur, ama bunun yanı sıra gümüş ya da bronz da olabilir. Pek çok danışanım genellikle mecliste sadece bir madalyona odaklanır ve bu madalyonu hemen hemen her zaman baş sorgucu takar. Bu Yaşlı, genellikle ruhun tam önünde yer almaktadır.

- Vaka 40 -

Dr. N: Önünde kaç meclis üyesi oturuyor?

D: Beş.

Dr. N: Kaçı bir şey giyinmiş?

D: Hepsi beyaz cübbeler giyiyor.

Dr. N: Dikkatlice bakmanı istiyorum – bu bilge varlıklardan herhangi biri cübbesinin üzerine bir şey takmış mı? Takmamışsa sorun değil, endişe etme, sadece merak ettim.

D: (duraklıyor) Evet, ortadakinin boynunda bir şey var.

Dr. N: Lütfen gördüğün şeyi anlatır mısın?

D: Bilmiyorum. Bir zincirin ucunda.

Dr. N: Zincirin ucundaki ne?

D: Yuvarlak bir şey, metal bir disk.

Dr. N: (bu soruyu her zaman sorarım) Büyüklüğü yaklaşık ne kadar; bir greyfurt, bir portakal ya da ceviz kadar mı?

D: (olağan yanıt) Bir portakal kadar.

Dr. N: Ne renk peki?

D: Altın rengi.

Dr. N: Bu altın madalyonun ne anlama geldiğini düşünüyorsun?

D: (normal yanıt) Oh, muhtemelen makamın bir nişanıdır ya da belki onun kendi uzmanlık alanının.

Dr. N: Demek öyle. Peki sence birbirlerine göre konumlarını ya da sahip oldukları belirli bir yeteneği belirtmek için meclis üyelerinin amblem taşıması gerekli mi?

D: (kafası karışık bir şekilde) Şey... bilmiyorum... Nasıl bilebilirim ki?

Dr. N: Hadi, o kadar kolay vazgeçme. Birlikte bir şeyler öğrenebiliriz.

D: (yanıt yok)

Dr. N: Altın madalyonun üzerinde ne gördüğünü tarif eder misin?

D: (alışıldık yanıt) Pek iyi göremiyorum.

Dr. N: Biraz daha yaklaşmanı istiyorum, böylece amblemi daha açık görebilirsin.

D: (gönülsüzce) Bunu yapacağımdan emin değilim.

Dr. N: Gel bu işe mantıklı bir şekilde bakalım. Amblemi görmemen gerekseydi, başkanın onu görmene izin veremeycekti. Bunu bir düşün. Bu oldukça gelişmiş varlıkların senin görmemen gereken bir şey cübbelerinin üzerinde açıkça göstermeleri anlamlı mı sence? Hem niçin birbirlerine gösterme ihtiyacı duysunlar ki?

D: Sanırım haklısın. (hala gönülsüzce) Galiba biraz daha yaklaşmamda bir sorun olmayacak.

Dr. N: Senin de bildiğin gibi, benimle bu konuda konuşmak gizliliği ihlal eden bir şey değil. Amblemi taşıyan Yaşlı'nın yüzündeki ifadeye bak. Senin ne düşündüğünü biliyor. Bana ne gördüğünü söyle.

D: Sevecen bir ifade... bana yararlı.

Dr. N: Öyleyse eminim bu toplantıya ait bir şeyi kaçırmamı istemeyecektir. İlerle ve bana metal diskin üzerinde ne gördüğünü söyle.

D: (artık kendine daha güvenli) Çevresindeki yazıları çıkarıyorum, telle işlenmiş bir oyaya benziyor, ama diskin ortasındaki kabartılı bölümün üzerinde ağzı açık olan büyük bir kedi görüyorum.

Dr. N: Bana kediyle ilgili biraz daha ayrıntı verebilir misin? Bir ev kedisi mi?

D: (daha güçlü) Hayır, vahşi bir yüzü ve büyük dişleri olan bir dağ aslanı profili.

Dr. N: Başka bir şey?

D: (birden farkına vararak) Oh, aslanın boynunun altında kama tutan bir el var. (uzun bir duraklama) Ah... evet...

Dr. N: Artık bunun ne için olduğunu biliyorsun, değil mi?

D: (sessizce) Evet, sanırım biliyorum. Bu benim Yerli hayatımdan.

Dr. N: Bu yaşam hakkında konuşmamıştık. Bana bu yaşamın nerede ve ne zaman geçtiğini söyle ve bu büyük kedinin o yaşamdaki yerini.

Ruh adı Wan olan bu danışan 1740 yılında Kuzey Amerika'da genç bir yerli kadın olduğunu anlatmaya başladı. Bir gün iki çocuğuyla birlikte ormanda kök topluyormuş. Köyündeki erkekler o sırada avdaymış. Birden bir ağaçtan atlayıp çocuklarına doğru giden büyük bir kedi görmüş. Wan elindeki sepeti bırakıp hemen kediye doğru koşmuş. Sonra bana şunları söyledi: "O üzerimdeydi ve taş bıçağımı çıkaracağım tek bir an vardı. Aslan beni öldürmeden hemen önce onun boynuna saplayabildim. Daha sonra erkekler beni buldu, aslan ölmüş, ama çocuklar kurtulmuştu." Wan'a niçin bu kedi ambleminin kendisine gösterildiğini sorduğumda şöyle dedi: "Orada sergilediğim cesareti göstermek için, bu cesareti diğer yaşamlarda da kullanmalıyım."

Daima görüşmelerimin sonunda post-hipnotik bir telkinle madalyonun üzerindeki oymaların desenini doğrularım. Danışanlarım arasında gördüklerini çizenler de oldu. Wan'ın bu olayda gördükleri şekil 9A'da gösterilmiştir.

Wan'ın bir dağ aslanını öldüren elinin o madalyon üzerinde resmedilmesindeki amaç güç ve cesarete dair sağlam bir mesaj göndermekti. Danışanım bana otuz dokuz yaşında ölmekten korktuğu için gelmişti, çünkü erkek kardeşi iki yıl önce dikkatsiz bir şekilde araba kullanırken otuz dokuz yaşında ölmüştü. Danışanım da otuz dokuzuncu doğum gününü yeni kutlamıştı ve onun kendi varlığına ilişkin belirsiz bazı şeyler olduğunu bulduk.

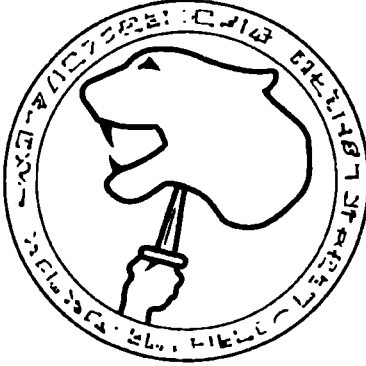
Görüşmemiz sırasında, deneğim o Yerli yaşamını takip eden yaşamlarda kendisinin ve iki çocuğunun on dokuzuncu yüzyılda sert bir kış mevsiminde bir Wyoming kulübesinde tuzakçılık yapan kocası tarafından terk edildiğini öğrendi. Bugünkü erkek kardeşi olan bu koca huzursuzdu ve aile sorumluluklarından kurtulmayı istiyordu. Dolayısıyla, bu vaka karmik bir rol değişimini içermektedir; bu değişimde Wan'ın ruh grubundaki tedirgin bir ruh, on dokuzuncu yüzyıldaki geçmiş yaşamdaki mace-raperest bir kocadan çıkıp yirminci yüzyılda asi bir erkek kardeş dönüştü.

Tuzakçılık yapan avcının terk edilen karısı olarak Wan bana kendini ve çocuklarını kurtarmak için yeterince dövüşmediğini anlattı; kar ayakkabıları giyip sırtında bir çantayla, elinde hala yiyecek varken uygarlığa ulaşmaya çalışabilirdi. Korkmuştu ve mantığına sığınarak kocasının, kendisi ve çocukları açlıktan ölmeyen önce döneceğini düşünmüştü. Meclis bu kedi madalyonunu sadece Wyoming'deki kararsızlığına bir karşı puan olarak değil, aynı zamanda bugünkü korkaklığı için de göstermişti. Wan'ın öte dünyadaki bu cesaret sembolünün çağdaş mesajını gördüğü için memnunum, çünkü erkek kardeşinin ruhu danışanımı bir kez daha sınamak ve insanları terk etmeyle ilgili kendi karmasıyla uğraşmak için muhtemelen kısa bir yaşama gönüllü olmuştu.

Meclisteki bu göksel varlıkların ruhlara takılar takan, cübbe-ler giyen insan şeklinde bir ışık enerjisi kütlesi olarak görünmesinin tuhaf görüldüğünü biliyorum. Başlangıçta madalyonları araştırırken, bunların gerçekten de bir makamın nişanı olup olmadığını merak etmiştim. Bu pandantiflerin ve desenlerinin Yaşlı'nın meclisteki statüsüyle hiçbir ilişkisi olmadığını, tamamen huzurlarına çıkan ruhlara bir mesaj vermekle ilişkili olduğunu öğrendim. Ruh dünyasının çok çeşitli seviyelerinde olduğu gibi, bu semboller de kendilerini hemen açığa vurmadılar.

Madalyonlar hakkındaki araştırmalarımın ilk aşamalarında, sorularım bir amblemin anlamının kavranılamaz olduğunu uyandıracak ölçüde bilmece dolu ifadelerle yanıtlanıyordu, karşılanıyordu ya da Yaşlılar ayrıntıların seçilemeyeceği kadar uzakta oluyordu. Çok uzun bir süre bu açıklamaları kabul ettim. Sonra taktik değiştirdim. Son vakadan da anlaşılabilceği gibi, deneklere Yaşlılar'ın birbirlerini tanımaları için bir nişan takmalarının anlamsız olduğunu söylüyorum. Bu bilge varlıklar zaten birbirleri hakkında her şeyi bildiklerine göre, bu madalyonlar o anda görüştükleri ruhların yararı için olmalıdır. Karmik bir ders öğrenildikten sonra zaman içinde değişebilirler; bununla birlikte bazı sahneler hiç değişmiyor gibi görünmektedir.

Şekil 9 (A-D) Meclis Üyelerinin Taktığı
Madalyonlardaki Desenler

A

B

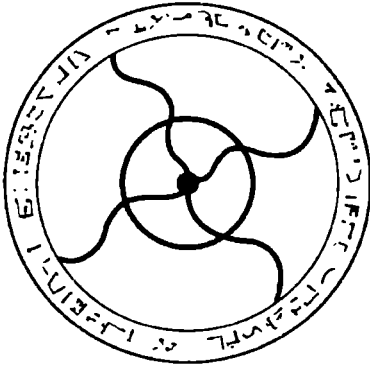
C

D

Bu desenler ölçekli olarak çizilmemiştir. Ruhlar bunları farklı büyüklük ve renklerde görür, ama hemen hemen her zaman yuvarlaktır ve Yaşlı'nın boynunda asılıdır. Bütün amblemler okunmayan dilbilimsel işaretlerin oyulmuş olduğu mutlak bir çift daireli kenarla gösterilmiştir.

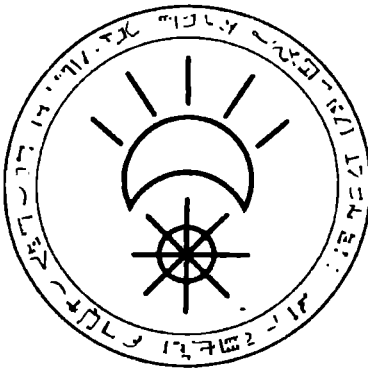
Şekil 9 (E-H) devamı

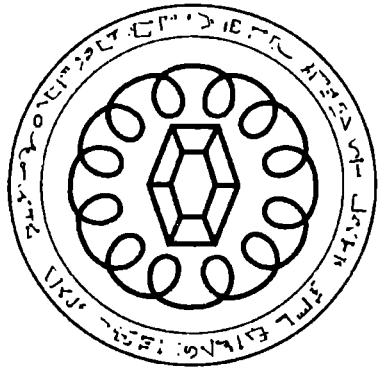
E

F

G

H

İpnozdaki kişi bu amblemlerin sadece kendi meclis üyelerine ait olan gizli bir topluluğun sembolleri olmadığını anladığında konuşmaya başlar. Bu durum danışanın, üzerinde hiçbir kontrolleri olmayan bir gözlemciyle aktif bir katılımcı arasında zihinsel bir ayırım yapmasını sağlar. Yanıtlar danışanın bir ruh olarak aslında zaten kendilerine ait olan şeyi fark etme iznini almasıyla giderek artar. Hayatlar arası meclis toplantıları bu yönden, o anki yaşamlarında yararlanabileceğim bu terapi danışanlar için çabaya değerlidir. Sıradaki vakadan alınan pasajlar olağandışıdır, çünkü bu denek hepsi de madalyon takan üç meclis üyesinin de adını bilmektedir. Başkanın amblemi şekil 9B’de gösterilmiştir.

- Vaka 41 -

Dr. N: Başkanının taktığı ambleme daha yakından bak ve lütfen bana onu tarif et.

D: Drit’in amblemi bir kartal kafası. Altın bir diskte kalın bir kabartma üzerinde yanlamasına duruyor. Gagası açık. Kuşun dilini görebiliyorum.

Dr. N: Tamam, bu sana ne ifade ediyor?

D: Drit bana yüksekten uçma ve sessizliğe doğru bağırma mesajı veriyor.

Dr. N: Daha fazlasını söyleyebilir misin?

D: Hayattaki sessizliğimle uğraşmam gerektiğini söylüyor. Her zaman kendi dünyamda yaşayamıyorum. Kendimi bırakıp hayatın koşullarının üzerine çıkmadığım sürece ilerleyemeyeceğim.

Dr. N: Peki Drit’in bu mesajına nasıl tepki veriyorsun?

D: Sadece bunu kabul etmiyorum. Geçmiş yaşamımda diğer insanların çıkardığı yeterince gürültü olduğunu söylüyorum. Benim de buna ekleme yapmama gerek yoktu.

Dr. N: Drit ne yanıt veriyor?

D: Doğru olduğunu bildiğim şeye sesimi daha çok katarak yeryüzünü daha sesli, ama daha iyi yapabilirdin diyor.

Dr. N: Onun bu değerdirmesiyle aynı fikirde misin?

D: (duraklıyor) Sanırım... Ben daha fazla katılabilirdim... diğdr insanlarla ilgilenebilir... ve kendi inançlarımı için mücadele edebilirdim.

Dr. N: Yaşamlarından sonra hep kartal amblemini mi görürsün?

D: Hayır, sadece eski sessizlik örüntülerime düştüğümde. Bazen disk boş olur.

Dr. N: Şimdiki hayatında da aynı konuyla ilgili sıkıntıların var mı?

D: Evet, sana gelmemin ve Drit'in bu dersi bana şimdi hatırlatmasının nedeni de bu.

Dr. N: Meclisinde amblem taşıyan başka biri daha var mı?

D: Evet, Tron. Drit'in sağında oturuyor.

Dr. N: Lütfen bana Tron'un madalyonundaki deseni tarif eder misin?

D: Üzerine altın renginde bir üzüm salkımı işlenmiş bir amblem var.

Dr. N: Üzümlerin, kendi doğal renklerinde değil de altın rengi olduğunu mu söylüyorsun?

D: (omuz silkiyor) Evet, onlar altın rengi, çünkü disk o renk. Amblemler her zaman metaliktir.

Dr. N: Niye öyle?

D: Tam emin değilim. Bence değerli ve uzun süre dayanan nesneleri temsil ediyorlar.

Dr. N: Peki bir üzüm salkımı sembolü sana ne ifade ediyor?

D: (duraklıyor) Tron... yaşam meyvesinin... yenebilen... ah, yani bilgiyle gelişmek, büyümek için özümmlenen... meyvenin işaretini takar.

Dr. N: Niye üzüm salkımı da, örneğin elma değil?

D: Üzüm salkımları tek bir meyve değil ama aynı meyveden çok sayıda... aynı bütünün farklı yönlerini özümmlenmeyi temsil eder.

Dr. N: Tron ile bu mesaj üzerinde çalışmak ister misin?

D: Bu sembolü, her üzüm tanesini içime özümleyerek her deneyimden büyüyecek ve geliştireceğim.

Dr. N: Meclisinde amblem takan başka bir üye daha var mı?

D: (duraklıyor) Shai, bilginin kapısını açmak ve bu kapıyı açarak da sorunlarımın yanıtlarının onları çözme yeteneğimde yattığı gerçeğini kabul etmek için, bir hatırlatıcı olarak anahtar amblemi takıyor.

Vaka 41’de, en göze çarpanı kartal deseni idi. Madalyonlarda kuşlara genellikle rastlanır. Biri bana kendi meclis başkanının İskoçya’nın dağlık yerlerinde geçen birkaç yaşamı kendisine hatırlatmak için ortasında bir devedikeninin bulunduğu, kuş tüylerinden bir amblem kullandığını anlatmıştı. “O yaşamlarda kabilen biri olarak halkımın özgürlüğü için İngiliz baskısına karşı savaşıırken dağlarda sarp kayalıklarda dolanırdım” demişti.

Bir kadın danışanım bir Yaşlı’da, değişim yoluyla gelişmeyi gösteren bir kuğu amblemi olduğunu görmüştü. Şöyle anlatmıştı: “Bana bu güzel yaratığın doğduğunda beceriksiz olduğu ve uçamayacağı hatırlatılıyor. Bu benim, çirkin bir ördek yavrusundan görkemli birisi, son yaşamlarımda üretken, verimli birisi haline dönüşmemi temsil ediyor.” Bazen madalyonlarda bir balık da görülebilir. Danışanlarımdan biri bana kendisi için bu sembolün akıntıya karşı yüzebilen, ama çevresiyle yine de uyum içinde olan bir varlığı temsil ettiğini anlatmıştı.

Bazı nedenlerden ötürü, insan figürleri meclis amblemlerinde nadiren görülür. Bunların görüldüğü vakalarda da sembolik anlamlarının karmaşık olduğunu fark ettim. Bir madalyonda insan figürünün kullanımını göstermek için şekil 9C’ye gönderme yapmak istiyorum. Bu bana artık yaşamak istemediği için gelen Noreen adlı otuz yaşındaki bir kadının vakasıyla ilgiliydi. Kocasını birkaç ay önce intihar etmiş ve kadın da onu izlemek istemiş-

ti. Görüşmemiz sırasında, bu ruh eşinin birlikte yaşadıkları önceki hayatlarında yirmi altı yaşındayken bir kazada hayatını kaybettiğini öğrendik.

Hayattaki çiftlerin her birinin, belki birbirinden farklı sorunlar içerebilecek kendi karmik yolları vardır. Bununla birlikte, bu sorunlar aynı küme grubundan ruhlar birlikte, özellikle evli olarak çalışmaya karar verdiklerinde sıklıkla birbirine geçer. Noreen son yaşamında genç bir dul olarak pek başarılı olamamıştı, özellikle de kalbini başka birine açmayı kabul etme konusunda. O hayatın geri kalanında, avutulamadan ve kendinde neden olduğu duygusal yaralardan kaynaklanan acı içinde ölmüştü.

Bu geçmiş yaşamın sonunda kendi meclisinin karşısına çıktığında, ona başkanı şöyle demişti: "Ruhunun gelişmesine izin vermedin, değil mi?" Görünüşe bakılırsa, nasıl üstesinden geleceğini görmek için aynı ders Noreen'in şimdiki hayatında da karşısına çıkarılmıştı. Bunun kocasının intihar etme nedeni olmadığını vurgulamam gerek. Eşlerden birinin, hayatta kalan eşin daha sağlıklı bir tarzda acı konusuyla uğraşmasına olanak tanımak için çeşitli doğal nedenler yüzünden genç yaşta ölme olasılığı yüksek olan bir beden seçtiği vakalarım oldu. İntihar bu seçeneklerden biri değildir. Fiziksel açıdan sağlıklı genç bir insanın intihar etmesi, kimse için önceden düzenlenmiş bir karmik seçenek değildir. Deneyimlerime göre, Noreen'in kocası intihar etmemiş olsaydı, büyük olasılıkla bir kazada genç yaşta öleceğine inanıyorum.

Görüşme zamanımızda, danışanım sevdiği adam olmaksızın yaşamaya devam etmenin mümkün olmadığına inanıyordu. Aşırı derecedeki ümitsizliğine, her ne kadar kocasının intihar notu tam tersi bir mesaj iletse de, bir şekilde kendisinin sorumlu olmuş olabileceğine dair bir suçluluk duygusu da karışıyordu. Bu danışanı son meclis toplantısına götürmenin ve bir kez daha madalyonu görmesini sağlamanın bugünkü yaşamında bir farklılık yaratacağını düşündüm.

- Vaka 42 -

Dr. N: Başkanın madalyonun üzerinde gördüğün desenin ne olduğunu tam olarak bana söylemeni istiyorum.

D: İlk gördüğüm şey bir hayvan... bir geyik. Hayır, sanırım bu bir ceylan. Havaya sıçramış durumda.

Dr. N: Güzel, peki söyleyebileceğin başka bir şey görüyor musun?

D: (duraklıyor) Sırtında bir insan var. Bu gerçekten de ortasında dikkat çekiyor.

Dr. N: Anlıyorum. Yarım kabartma bir oyma işine mi benziyor?

D: Evet, ceylan ve insan figürü bana göre yanlamasına dönmüş. Anla işte, bir düzlükte koşarlarken bir açıdan onları izliyormuşum gibi. İnsan figürü yüz­süz, ama uzun saçları var, bir kadının narin vücudu. Görebildiğim bir bacağı bükülmüş pozisyonda... ceylana biniyor. Bir kolu havaya kalkmış, bir meşale tutuyor.

Dr. N: (şimdiki zamana bir geçiş, sonra bir komut) Tamam, şimdi senden yapmanı istediğim şey gördüklerinin anlamını yeniden keşfetmek. Bugün burada birlikte bu amblemi tartışıyor olmamız rastlantı değil. Senin hatırlaman gereken bir şeyi temsil ediyor. Ardı ardına iki yaşamda ikinci kez genç bir dulsun. Gerekirse rehberinden yardım iste.

D: (uzun bir duraklamadan sonra gözyaşları içinde yanıt veriyor) Anlamını biliyorum. O insan benim ve Doğu'ya, güneşin doğuşuna doğru gidiyorum. Bu yön yeni bir günün başlangıcı anlamına geliyor. Bu hayvansa, sırtına binip sürmek şöyle dursun, normalde bir insanın yakınında olmasına asla izin vermeyecek, buna güvenmeyecek bir hayvan. Ceylan bana güveniyor ve ben hayvanın beni götürdüğü yere gitmek için kendime güvenmek zorundayım, çünkü hızla gitmeliyiz.

Dr. N: Peki niçin hızla gitmeniz gerekiyor?

D: (benden biraz teşvik aldıktan ve birkaç yanlış başlangıçtan sonra) Çünkü hayatta tehlike vardır. Bu tehlikenin parçaları içimizde yatar, zayıflığımızda... bu bizim sabote etme biçimimizdir ve bizi gideceğimiz yere varmaktan alıkoymaz. Saplanıp kalmak kolaydır.

Dr. N: Ceylanın özgürlük sağlayan bir kuvvet olduğunu mu söylüyorsun?

D: Evet, daha büyük bir amaç duygusuyla hayatıma devam etmek için cesaretim ve gücüm olmalı. Ceylan korkuyu yenme ve kendime inanma özgürlüğünü de temsil ediyor.

Dr. N: Peki ya amblemden elinde taşıdığın meşale?

D: (yumuşak bir sesle) Daima... bilginin ışığı. Bilgelik arayışımız. Bu ateş asla sönmez ya da gölgeler onu asla kapatamaz.

Dr. N: Bu madalyonda başka bir şey görüyor musun?

D: (hala hayale dalmış bir halde) Oh, benim için önemli olan bir şey değil sanırım. Kenardaki daire içinde yazan Yunanca harfleri okuyamıyorum.

Ne yazık ki madalyonları gören deneklerimin hiçbirinin kenardaki iki halkanın arasında bulunan yabancı sembolleri çözemediğini söylemeliyim. Bu gizli yazılar araştırmamda bir sır olarak duruyor ve ben gönülsüzce bu amblemlerin danışanlarım ve benim için bilmememiz gereken bir özelliği olduğu sonucuna vardım. Ayrıca, ruhların meclis toplantılarında görüp duyduğu şeylerin çoğunun ofisimde yeniden oluşturulamadığını da eklemem gerek. Yıllarca süren çalışmam boyunca, hipnozdeki insanların, insan beyninin aracılığıyla yapılmak zorunda olan iletişim ve çevirideki insandan kaynaklanan sınırlamalar yüzünden, spiritüel yaşamlarında olup biten her şeyi yeterince açıklayamayacağını düşünmeye başladım. Deneklerim madalyonların üzerindeki

bu “kargacık burgacık yazı ya da çizgileri” niçin çözemediklerini bilmiyorlar. Bunlardan hiyeroglif, çivi yazısı, Runik hatta matematiksel semboller olarak söz ediyorlar. Bu yazı ya da çizgiler çevrilebilir görünmüyor. Bu, resimle ya da ideogramla ilgili bir şey olabilir. Belki de konuşulmayan spiritüel bir dildir.

Aynı türde sembollerin, Vaka 30’un anlattığı kitaptaki Yunanca π sembolü gibi, spiritüel kütüphanelerdeki Yaşam Kitaplarında olduğunu da tahmin ediyorum. Yaşam Kitapları çok kişisel olmasına ve hiç kuşkusuz rehberleri ve meclisleri tarafından ruhun tarihi olarak kullanılmasına rağmen, bir Yaşlının madalyonunun kenarlarındaki bu yazıların ruhla hiçbir ilişkisi olmayabilir. Deneklerimin trans halindeyken bu yazıları anlaması beklenseydi, spiritüel rehberlerinin onlara yardım edeceği kanaatindeyim. Gördükleri bu sembolik işaretlerin ses, düşünce ya da bir tür sözcüğü temsil edip etmediğine bakılmaksızın, insanların bunları çevirememesinin iyi bir nedeni olmalı, belki de bunların danışanla bir ilgisi yoktur. Biri şunu söylemişti: “Sanırım bunların anlamını anlamam beklenmiyor ya da gerekmiyor, çünkü bu Yaşlı’ya daha yüksek bir Kaynak’tan gelen bir mesaj. Belki de bu onun kendi amaçları doğrultusunda çözmesi gereken kendi dersidir.”

Meclis üyelerinin kullandığı amblemlerde görülenleri iki genel kategoriye ayırıyorum. İlk kategori canlı ya da doğal objeleri içeriyor. Bu semboller yontulmamış değerli taşlar gibi mineraleri de içerebilir. İkinci kategori ise daire ya da düz çizgilerden oluşan çizimler gibi geometrik desenler. Yontulmamış değerli taşlar her iki tür madalyonda da görülebilir. Meclis madalyonları huzurlarına çıkan ruhların acıları ve amaçlarını, zaferleri ve kusurlarını sembolize eder. Ruhun gördüğü değerli taşların renkleri hem bunu kendilerine sunan Yaşlıyla, hem de bunu gören ruhla ilişkilidir. Bir madalyonun genel tasarımı ruhun nitelikleri, başarıları ve amaçlarını içerir. Eskilerin kahinleri gibi, Yaşlılar da, yaşamda aradığımız şey iptal edilecekse, olması ya da bir sıkıntının uyarısı olarak bir işaret gösterebilir.

Aşağıdaki vaka örnekleri kendi meclis amblemlerinde geometrik desenler ve değerli taşlar gören danışanlardan alınmış örneklerdir. Geometrik desenlerdeki çizimlerin çözülmesi, doğal taşların da dahil olduğu doğa objelerinde olduğu kadar kolay bir iş değildir. Çizimler içeren kişisel amblemlerin, hanedanı belirttiği Japonya'daki gibi kültürler vardır. Doğuda, giysilere işlenmiş bu aile sembolleri, belirli bir klanın üyelerini tanıtmak için mevcut doğal objeler ya da geometrik desenler olabilir. Japon geleneğinin tersine, bir ruh grubunun üyeleri muhtemelen kendi meclislerinde tam olarak aynı amblemin sergilendiğini görmeyeceklerdir.

Geometrik amblemlerde görülen sarmal desenlerin ardındaki anlamın özellikle karmaşık ve şaşırtıcı olduğunu fark ettim. Bunların bazılarının evrensel bir yönü var, tıpkı şekil 9D'de görülen desende olduğu gibi. Bu sarmal deseninin küçük farklılıklar gösteren biçimlerini Avrupa, Kuzey Afrika, Avustralya ve Kuzey Amerika çölleri gibi birbirinden çok farklı yerlerdeki kayaların üzerlerinde şahsen görmüştüm. Birçok arkeolog buna yaşam kaynağı deseni diyor. Bir deneğe meclis toplantısında gördüğü şekil 9D'deki desenin anlamını sorduğumda bana şunları söylemişti: "Sarmal deseni taşıyan meclis üyesi kadın, ruh dünyasının merkezinin içinden başlayarak gelişirken dışarı doğru sarmal hareket yaparak gittiğimizi ve bir gün kökenlerimizin Kaynağına geri döneceğimizi hatırlatıyor." Bir sarmal ya da tek merkezli daire deseni bir madalyon üzerinde görüldüğünde, bunun anlamı genellikle ruhun yaşamın sürekliliği içindeki varoluşuyla ilişkilidir. Bu işaret aynı zamanda yan anlam olarak spiritüel korumayı da yansıtır.

Şekil 9E'de dalgalı giden çizgiler var. Burada bir Yaşlı'nın üzerinde bu deseni gören danışanım bana şöyle demişti:

Bu nişanın dış kenarlarına farklı yönlerden gelen dört tane dalgalı çizgi var. Bu çizgiler diskin merkezinden birleşecek şekilde birlik dairesi içinde bir noktaya yöneliyorlar. Dalgalı çizgiler amacımıza doğru giden farklı yolları temsil

eder. Bunlar düz yollar değildir, çünkü bizler kusurları olan ruhları. Bu çizgiler nişanın kırık kırık görünmesine yol açıyor, tıpkı çoğunlukla her yaşamın, zaman zaman apayrı görünmesi gibi. Yolculuklarımızda birçok virajla karşılaşabiliriz, ama en sonunda hepimiz merkezdeki aynı yere varacağız.

Üzerinde yıldız, ay ve güneş sembollerinin olduğu göksel işaretler olduğunu da anlatanlar oldu. Bütün madalyon işaretlerinin kaydını tuttuğum uzun bir sürenin ardından, hilal şeklindeki ay deseninin diğer göksel desenlerden çok daha sık görüldüğünü fark ettim. Şekil 9F ve 9G (bunları Vaka 44'te sunacağım) iki danışanımın zihninde hilal şeklindeki ay deseninin farklı biçimlerini göstermektedir:

Güneş bize hayat veren altın rengi ışınlarını sunar, hilal biçimindeki ay ise gelişmenin sembolü bence. Bu gümüşü ışık benim potansiyelimden güçlerini temsil ediyor. O büyüdükçe, benim yüksek Benliğim de büyüyor.

Ben hayatlar arasında yolculuk yapan boyutlar arası bir gezginim. Baş aşağı duran ay ruh dünyasının kapsayıcılığını temsil eder; yeryüzü, evrenimiz ve onun çevresindeki boyutlar üzerinde etkisi vardır. Amblemin üst bölümündeki çizgiler ruh yolculuğumun eksen noktalarıdır, bunlar bana çalışmamın temel ilkelerini öğreten yolculuklardır. Bu amblemin alt bölümünde atom yıldızı, yani evrenlerin bağlayıcısı ve arındırıcı ışığı görünüyor.

Genel olarak bir danışan bir madalyonun üzerinde hilal şeklinde bir ay gördüğünden söz ederse, bu o ruhun yeryüzündeki gücünün artmasını gösterir. Deneklerim bunun solan bir ayın tersine, büyüyen, parlayan bir ay olduğunu söylüyor. Bu işaretin çoğunlukla altın bir disk üzerinde gümüş olarak bulunduğu söylenir. Birbirini kesen, açı yapan, yatay ya da dikey olan düz çizgilerin sayısız anlamı vardır. Örneğin, şekil 9G'de madalyo-

nun üst bölümünde beş düz, açılı çizgi var. Bir diskin her yerinde başka hiçbir işaret olmadan bu tür çizgiler görmüş olan bir denek şöyle demişti: "Diskin merkezine doğru birbirine yaklaşan bu uzun çizgilerin oluşturduğu büyük yıldız deseni benim meclisimde Yaşlılar tarafından her açıdan desteklendiğim anlamına geliyor." Şu ana kadar karşılaştığım son derece çeşitli işaret ve sembolleri sınıflandırmak imkansız, çünkü bunların her biri o ruha özgüdür.

Bir madalyon deseni daha göstereceğim: Şekil 9H. Bu son desende bir değerli taş geometrik bir örüntüyle birleşmiş. Bu amblemi bana spiritüel adı Unz olan ve fibromiyalji (kas işlevini engelleyen bir hastalık) yüzünden sürekli acı içinde yaşayan bir kadını anlatmıştı.

- Vaka 43 -

Dr. N: Bana başkanının cübbesinin üzerinde gördüğün şeyi tarif eder misin?

D: Gördüğüm kadarıyla, Kars altın bir madalyon takıyor. Hatırlayabildiğim kadarıyla diskin yüzeyinin çevresini tamamen dönen birbirine geçmiş halkalar var.

Dr. N: Unz, bana söyler misin, bu desen senin için ne ifade ediyor?

D: Bu halkalar benim için, yaşadığımız her hayatın asıl amacımıza ulaşmaya doğru giden bir süreklilik içinde diğer tüm hayatlarımızla birbirine uyduğunu hatırlatıyor.

Dr. N: Kars'ın taktığı bu diskin üzerinde başka bir şey görüyor musun?

D: (neşeyle dolu) Evet, evet. Ortada zümrüt bir taş var, zümrüt taşa geçtim.

Dr. N: Bunun senin için anlamı ne?

D: (büyük bir memnuniyet içinde) Bu şifacının taşıdır.

Dr. N: Bunun senin bu hayatındaki rahatsızlığınla bir ilişkisi var mı?

D: Kesinlikle. Bu yaşamda amansız bir acıya maruz kalacak bir bedeni özellikle istemiştim.

Dr. N: (sesimde bir şaşkınlıkla) Bunu niçin yaptığını açabilir misin?

D: Bu yolu çok önce seçtim. Ne zaman acı veren bir hastalık yaşıdıysam bunun benim şifa sanatıma yardımı oldu. Şiddeti düşük olsa bile, sürekli acı içinde olduğunda, özellikle bir şifacı için, bu bir fırsat sağlar.

Dr. N: Ne yapmak için?

D: Vücutla acının titreşimsel düzeyleriyle deney yapmak için. Acının belli parçalarını gidermek için enerjide ince ayarlamalar yapma sanatını öğrenebilirsin. Bu şekilde kendi enerjimle çalışarak başkalarına daha becerili bir şekilde yardım etmeyi öğrendim.

Dr. N: Bu deneyim hakkında bana başka ne söyleyebilirsin?

D: Sürekli acı içinde olmak kişinin insani deneyime bağlı kalmasını sağlar. Acının rahatlatılması için kişi mutlaka tamamen yoğunlaşmış kalmalıdır. Bu acıyla çalışmayı öğrenme konusunda daha büyük bir amaç olduğuna dair güven oluşmasına yardımcı olur. Hayatta fiziksel hastalıklar, sakatlıklar çeken diğer insanlara çok dikkat ederim. Rahatlama için zihnin kullanılmasına açık olanlara yardımcı olabirim.

Dr. N: Bana öyle görünüyor ki sen Kars'ın sunduğu zümrüt taşı kazanmış olmaktan büyük gurur duyuyorsun.

D: Bu taş bir şifacı olarak onu takanın soyunu temsil eder. Kendi kişisel karakterimle çağlar boyunca benim denemelerimin ilerleyişini izlemek için atanmış olan Kars'ın karakterinin somut halidir bu. Başarımı gösterir.

Dr. N: Bu taşın senin de, kendinin de bir öğretim uzmanı olmak için bu çalışmayı sürdüreceğin beklentisine sahip olan üstat bir şifacı tarafından sana gösteriliyor olduğu so-

nuca varabilir miyim?

D: Evet. Kars'ın bana duyduğu güven güç verici.

Vaka 43 benim hızlandırılmış ruh dediğim türden. Unz yeryüzünde beş bin yıl kadar bedenlenmiş bir ruh; ilerleme düzeyi düşünüldüğünde bu oldukça kısa bir zaman. Bunun nedeni yaşamlarının hiçbirinde boşuna zaman harcamamış olması. Sağlıklı bedenleri hiç kabul etmemiş, bu beni gerçekten çok şaşırtmıştı. Bugünkü yaşamında, spiritüel disiplinlerden seçme bir karışım yaratan bir Zihin Bilimi elçisi. İmgeleme ve meditasyon yoluyla sağlık sorunları olan birçok kişiye yardım ediyor.

Vaka 43'ün ilginç bulduğum bir başka yanı da Unz'un bu madalyonun üzerindeki yeşil taşı ancak son dört beş yaşamında görmeye başlaması. Bundan önce diskin merkezinde bir kehribar taşı varmış. Unz, kehribar taşının, zayıf ve hasta olanların bakımı ve korunmasının rengi olduğunu ve yeşil taştan önce geldiğini anlattı. Bu değerli taşın kendi gelişme taşı olduğunu söyledi ve ekledi: "Bu yeşil zümrüt taş benim şu anki konumumu gösteriyor." Bu, Unz'un bir IV. Düzey ruh olduğunu gösteriyor. Sorular devam ettikçe başka bir şey daha açığa çıktı. Unz, yeryüzündeki ilk yaşamlarında halkaların (ilmiklerin) amblemin ortasında hiç taş olmadığını söyledi.

V. Düzey bir danışanımın bana şunları söylediğini hatırlıyorum: "Yöneticimin ambleminde beş değerli taş var: elmas, yakut, kehribar, zümrüt ve safir; bunlar benim farklı gelişme düzeylerindeki başarılarımı sembolize ediyor." Dolayısıyla, spiritüel bir madalyonun üzerinde anlamı olan asıl şey mineralin değeri olarak o taş değil, taşın temsil ettiği başarı düzeyinin rengidir. Trans halindeki kişilerin anlattığı değerli taş metaforları, dünyevi geleneklerle paralellikler gösterir. Kadim Orta Doğulu, Hindistanlı ve Çinliler değerli taşlar ve yarı değerli taşların belli renklerinin kendilerine ait bir tür canlı kişiliğe sahip olduğunu düşünmüşlerdir. Örneğin Sümerler mavi bir lapis taşı taşıyan

kişinin “dinlenmesi gereken” kendi ruh tanrısına sahip olduğuna inanırlardı. Danışanlarımın çoğu ruh rehberlerini koyu mavi bir ışık olarak görür. Kadimler de ametist-morun aşkın bilgi ve bilgeliğe karşılık geldiğini düşünürlerdi.

Kendi meclis üyelerinin taktığı madalyonları gören hipnoz deneklerinin bazıları sadece değerli taşlar görür. Bunlar bir diskin üzerinde olmayabilir. Bu taşların ya da parlayan renkli enerji toplarının, kolyelerde, yüzüklerde görüldüğü ya da bir Yaşlı'nın elinde bulunduğu ve huzurlarına çıkan ruha gösterildiği vakalarım oldu. Esasen, belirli ışık enerjisi renklerinin görünmesi fiziksel ve spiritüel hayatımızın farklı yönlerini temsil eder. Bir Yaşlı'dan, bir hale, bir cübbe ya da madalyon olarak yayılan belirli renkler aynı zamanda o Yaşlı'nın uzmanlık alanını da gösterebilir ve bu, huzurlarında bulunan ruhun en sonunda ulaşmayı umduğu şeyle doğrudan ilişkili olabilir.

İpnoz operatörü renkler hakkındaki kendi önyargıları konusunda dikkatli olmalıdır. Meclis toplantısını zihninde canlandıran hipnoz danışanına gösterilen imgelerdeki renk yorumları herkes için aynı anlama sahip olmayacaktır. Bununla birlikte, bir trans halindeki insanların ruh belleği aracılığıyla kendilerine gösterilen işaret ve sembollerin, o anki yaşamları üzerinde kontrol sarf etmek istedikleri kuvvetlerin etkileriyle ilişkili olabileceğini söylemek de yanlış olmayacaktır. Deneklerim meclislerinde hakkında konuştuğumuz madalyonların tümünü kavrayış ve bilgelikle ilişkilendirmektedir. Bunların anlamları büyük ölçüde kişiseldir ve yeryüzündeki ruhları eğitmek ve onları motive etmek amacıyla bir Benlik farkındalığına göre gösterilir. İpnozdayken bu işaretleri ve sembolleri görmek bazı danışanları öylesine etkilemiştir ki görüşmeleri bittikten sonra kendi karmik yollarını hatırlatması için özel kuyumcularda bunların kopyalarını yaptırmışlardır.

Varlık

“İnsanları ruh dünyasına götürdüğünüzde, Tanrı’yı görüyorlar mı?” İşte konuşmalarımda sıkça karşılaştığım bir soru bu ve kısa bir yanıtı yok. Deneklerimin ruh dünyasında her yerde kendi kökenlerinin Kaynağını hissettiklerini söyleyebilirim. Daha ilerlemiş düzeyde olanlar bütün ruhların en sonunda mor bir ışık olan Kaynakla birleşeceklerini anlatır. Ayrıca ruh dünyasında Yaşlılar’dan daha üstün olan bir varlığın hala bedenlenmekte olan bir ruha kendini gösterdiği bir yer olup olmadığı da sorulabilir ki bu sorunun cevabı meclis toplantıları için evettir.

Yaşlılar Meclisiyle görüşürken, basitçe “Varlık” diye adlandırılan daha yüksek bir kuvvetin olduğuna dair çok büyük bir his uyanır. Birçok denek “Tanrı’ya en yakın olabileceğimiz an” diye ifade ederler. Düzenli bedenlenmelerinin sonuna yaklaşmakta olan daha ilerlemiş danışanlarım bu Varlığın tam olarak Tanrı olduğunu sanmadıklarını söylerler. Onlara göre, o ya da onlar, mecliste bulunanlardan oldukça üstün yetenek ve güce sahip bir tanrısal varlık ya da varlıklardır. Bu Varlığın meclisin işine yardımcı olmak için orada bulunduğu konusunda herkes aynı fikirdedir.

Danışanlarım genellikle, görmedikleri ancak hissettikleri daha yüksek bir Varlığı anlatırken, Tanrı sözcüğünü kullanmaktan hoşlanmazlar. Kaynak ya da Aşkın Ruh gibi sözcükleri tercih ederler, çünkü Tanrı sözcüğü yeryüzünde fazlasıyla kişileştirilmiş bir sözcüktür. Birçok ruh, gelişim süreçlerinin daha ileri evrelerine yaklaştıkça, bu Varlık zihinlerinde ruh dünyasında sınırsız bilgiye sahip birçok tanrısal kuvvetin bir parçası olarak çoğullaşmaya başlayabilir. Bu daha yüksek kuvvetin meclis toplantılarını etkilediğini, ama mutlak Yaratıcı olmayabileceğini hissederek. Deneklerim meclis toplantılarında bu Varlığın en büyük kanıtını görür. Böyle olduğunda bile, bu Varlık ruh dünyasındaki daha büyük bir her şeye gücü yeten ve her şeyi bilen bir enerji kuvvetiyle eşit sayılır.

Bu Varlığı anlatan yüzlerce vaka notunu gözden geçirdikten sonra, bunlardan bazılarını bir alıntı olarak sunmaya karar verdim. Görüşmelerimiz sırasında bu Varlıktan sadece birkaç cümleyle söz edilir. Seçmiş olduğum alıntıların ortalama bir ruhun kendi meclis toplantısının bu yönü hakkında hissettiklerine dair fikir vereceğini umuyorum:

Aslında Varlığı görmüyorum, ama onu mutlak bir enerji olarak hissediyorum. Orada meclis için bulunuyor, ama en çok da benim için. Yaşlılar, benimle bu gücün Kaynağı arasında aracılık etme görevi yapmıyorlar. Bu tanrısal mor ışıkla doğrudan bir bağlantı hissediyorum.

Ben meclis odasındaiken bu Varlık atınım yapan mor ışıyla Yaşlılar'ı yönetiyor. Bazen zihnimi sakinleştirmek ve arındırmak için parlak bir gümüşü renge dönüyor.

Varlık meclisin üzerinde ve gerisinde. Ancak kendimi zorlayarak bunu yoklayabiliyorum. Onun kutsallığının çok güçlü olduğunu hissediyorum, o kadar güçlü ki meclis toplantısı süresince ona doğrudan bakmaya çalışacağımı düşünemiyorum. Doğrudan bakarsam Yaşlılar'a çevrilmiş dikkatimi onların üzerinde tutamam.

Meclis o sırada yapılanları yavaşlatacak bir şekilde aşırı bir boyun eğiciliğe kaçmadan Varlığın farkında gibi. Sanırım onun amacı, meclisimle benim birbirimize dikkatimizi vermemiz. Yine de tüm bu birleşmiş, büyük zeki enerjinin bu anda yalnızca benim için orada olduğu izlenimine sahibim. Rehberim, Yaşlılar ve Varlık, deneyimlerimin ardındaki bilgeliğin koruyucuları.

Bu varlık benim için meclise yardım eden saf bir enerjiyi temsil ediyor. Meclisin Varlığın yardımına ihtiyacı olduğuna inanıyorum, çünkü onlar biyolojik bir formda çok uzun bir zamandır bedenlenmemiş durumdalar. Bu enerjinin saf bilgeliği, hem meclisin hem de benim nereye doğru gideceğimizi daha açık bir şekilde görmemizi sağlıyor.

Varlığın parlaklığı ve çekici gücü hepimiz için odadaki her kese yönlendirilmiş bir çağrı... bir şevk... bir gün ona katılma çağrısı ve şevki. Büyümemizi ve yetişkin bir anlayış içinde onunla birleşmemizi bekleyen bir anne-baba gibi.

Meclis odasında durup Varlığı hissetmeniz, bu zihninize bir titreşim sızmasına benziyor. Üstat rehberim bile eksiksiz bir mutluluk duygusuyla karşı karşıya, tıpkı benim gibi. Bunun nedeninin onun benimle birlikte meclis toplantısına gelmekten gerçekten zevk alması olduğunu biliyorum. Bu bir sevgi ve anlayış pınarı kaynağı. Meclisle toplantım bittiğinde ve Varlıktan ayrıldığımda... geri dönmek ve ona bir kez daha yakın olmak arzusu doğuyor içimde.

İnsanlar bana bir meclis üyesi olmanın ve bu Varlığa daha yakın olmanın neye benzediği konusunu aydınlayabilecek biriyle görüşüp görüşmediğimi sorarlar. V. Düzeyden geçiş aşamasında olan ve bu tür deneyimler yaşamış çok az denekle birlikte oldum. Bununla birlikte bir tanesi zihnimde kendini öne çıkarıyor.

Chinera şu ana kadar karşılaştığım en ilerlemiş danışanlardan biriydi. Hiç kimse beni bu Varlığa, o ruhtan daha fazla yaklaştırmamıştır. Chinera birkaç bin yıl önce yeryüzüne gelmeden başka bir boyutta eğitim görmüştü. Bugün bu danışanım çeşitli şifa sanatları uygulayan bir akupunktur uzmanı. Chinera'nın meclis başkanının taktığı madalyon şekil 9G'de gösterilmiştir. Ruhların boyutlar arası yolculuk yapma yetenek ve güçleri hakkında daha fazla ayrıntı 8. Bölümde Kaşif Ruh uzmanlarıyla incelenecektir.

- Vaka 44 -

Dr. N: Bir kişisel rehber olarak işin tamamlandığında, Yaşlılar Meclisine atanmayı bekliyor musun?

D: Hayır, bu henüz olmayacak. Daha genç öğretmenlerle çalışan... birçok düzeyde kendi öğrencileriyle temasta olmalarına yardım ederek... bir üstat öğretmen olmam gerek.

Dr. N: Bunu nereden biliyorsun?

D: Çünkü burada hala eğitimdeyim (bedenlenerek), yeryüzünün biyolojik yaşam formları hakkında daha fazla şey öğreniyorum.

Dr. N: Chinera, ben bugün birbirimize belli şeyleri anlama konusunda yardım etmek için burada olduğumuza inanıyorum. İstersen tartışmamızın bu bölümüne sana meclisindeki Yaşlılar'la ilişkin konusunda sorular yönelterek başlayalım. Bana kaç üye gördüğünü söyleyerek başla.

D: Şu anda meclisimde on iki üye var. Son yaşamımın ardından, masanın ortasındaki dördü bana yeryüzünde daha merkezileşmiş olmam hakkında sorular soran dört üyeydi. Hala kendimi alıştırمامı gerektiren bazı bloklarım var. Sağ taraftaki dört üye ise benim asıl boyutumdan. Yeryüzünün evrenine getirdiğim enerjinin daha iyi kullanımı konusunda yardımcı olmak için buradalar.

Dr. N: Peki ya meclisinin diğer dört üyesi?

D: Masanın sol tarafındaki dört üye ise yeryüzü evreni çevresindeki bütün boyutlar arasında evrensel ışığın ve sesin sabitleyicileri görevini yerine getiriyor. Fiziksel bir dünyada daha sağlam olmam için bir eksen noktası işini yapıyorlar.

Dr. N: Senin yeryüzündeki ilerleyişini hangi blokların engellediğine dair bir fikir verebilir misin?

D: Aslında, meclis benim etkiimi daha fazla insana yaymamı istiyor. Kendimi açma, yayma konusunda dirençli oldum. Bunun gücümü hafifleteceğinden yakınıyorum. Ama kendimi çok ince seviyeden yayma hakkındaki iddialarımla aynı fikirde değilim.

Dr. N: Bu duyguyu biliyorum. Bu değerlendirmeyi kabul ediyor musun?

D: (uzun bir duraklama) Onların haklı olduğunu biliyorum ama kendimi bazen yeryüzünde bir yabancı gibi hissediyorum.

Dr. N: Chinera, birlikte çalıştığın belli öğrencileri tartışmak için meclisinin üyeleriyle birlikte göründün mü hiç?

D: Evet, kısa bir süre.

Dr. N: Öyleyse belki ruhların ilerleyişinin gidişatını anlamama yardım edebilirsin. Kendini hangi noktada olarak sınıflandırırdın?

D: Bir üstat öğretmen olmaya çalışıyorum.

Dr. N: Bu rehberlik düzeyinin bir üstündeki mecliste senin için bir yer olabilir mi?

D: Mutlaka öyle olacak diye bir şey yok. Uzmanlaşmalar için başka birçok seçenek var. Herkes bir mecliste bulunmaya uygun olmayabilir.

Dr. N: Diyelim ki sen uygun oldun ve sana mecliste bir makam verildi, orada da etkili oldun. Bir ruh olarak bunun sonrasında nereye giderdin?

D: (yanıt vermeye tereddüt ediyor) Tekliğin yerine.

Dr. N: Bu dediğin, meclis toplantılarında Varlıkla mı temsil edilir?

D: (belli belirsiz) O öze, evet.

Dr. N: Tekliğin tarif et lütfen. O bir aşkın ruh mu?

D: O'nun Tek olan çokluk olduğuna inanıyorum... bildiğim kadarıyla o yaratılış merkezi... yeni ruhların yaratıcılarının belirli işlevler için ışık enerjisini şekillendirdikleri yer.

Dr. N: Chinera lütfen bana bu süreci anlatır mısın?

D: Ben... sana fazla bir şey söyleyemem... o aşkın ruhun enerjisinin yeni ruhlara neden olduğu yer, mi? Gençlerin büyümesine, kendi benzersiz benliklerini bulmasına yardımcı ettiğimiz yer.

Dr. N: Tanrı dediğimiz şey bu Teklik mi?

D: O tanrısallıktır.

Dr. N: Bu tanrısallığın Tek olan çokluktan oluştuğunu söylediğine göre, onlar ruh dünyamız da dahil olmak üzere bu evrenleri birbirine bağlayan bütün boyutlar ve bütün evrenlerin mutlak ilahı mı?

D: (uzun bir duraklama) Öyle olduğunu sanmıyorum.

Dr. N: Bu Varlığın özünün nereden geldiğini düşünüyorsun?

D: (belli belirsiz) Her yer... (duruyor)

Dr. N: Bu şeyleri nereden biliyorsun?

D: Ben meclisteki bir danışmanım... biz çok konuşuruz... arkadaşlarım ve benim zihnimizden düşünceler büyük bir hızla geçer .. ve mutlak gerçeklik hakkında sorular sorarız.

Dr. N: Danışmanın ve arkadaşlarıyla Varlık'tan bile üstün olabilecek bir güçten konuşurken nelerden söz edilir, ne hissedersiniz?

D: Varlığın da ait olduğu aynı güç olabilir, bilmiyorum... o... o muazzamdır, ama yumuşak... güçlü... ama nazik. Bir nefes vardır... bir fısıltı... ses... öyle saf ki...

Dr. N: (elimi deneğin altına koyarak) Bu düşünce parçalarıyla kal Chinera. Seni sese götürene kadar onlarla beraber git. (fısıltıyla konuşarak) Bu ses bir tür ışık enerjisinden mi yaratılmış?

D: Hayır, bu ses her şeyi yaratan şeydir... ışık ve enerji de dahil.

Dr. N: Sanki hiç çaba harcamadan uçuyormuşsun gibi daha da yaklaş... sesin kaynağına doğru biraz daha yaklaş. (bir komut) ŞİMDİ, NE GÖRÜYORSUN VE NE DUYUYORSUN?

D: Ben kenardayım... yapamam...

Dr. N: (yüksek sesle) DEVAM ET CHINERA!

D: (yavaşça, ama büyük bir güçlkle) Ben... arkadaşlarımla birlikte... zihnimizi sese birleştirdiğimizde zihnimizde resimler görüyoruz... bunlar... geometrik desenler... hizalı örüntüler halinde... (duruyor)

Dr. N: (şimdi yumuşak bir tonla) Biraz daha... hemen ötede... ne var orada?

D: Ben... bu sesin...bu yapıyı tuttuğunu... ve... onu hare-

ket ettirdiğini... her şeyi kımıldattığını ve dalgalandırdığını... yarattığını... hissediyorum. O yankı yapan boğuk bir zil... sonra yüksek perdede saf bir mırıldanma... tıpkı bir yankı gibi... şeyin yankısı... (duruyor)

Dr. N: Ulaş ona Chinera, hadi son bir çaba. Neyin yankısı?

D: (derin bir iç çekiş) Bir anne... sevgiyle dolu... çocuğuna şarkı söyleyen bir anne.

Bilgi almak için Chinera'yı zorladım, çünkü bu hayatımda büyük olasılıkla bir daha asla ona bu kadar yaklaşacak bir danışanım olmayacağını biliyordum. Bu birey ve oldukça ilerlemiş diğer denekler Yaşlılar Meclisinin yeryüzüne hala gelen ruhların kavrayışının ötesinde daha derin bir anlam gerçekliği içinde var olduğunu söylemişlerdir.

Tanrısal Etki Zinciri

Danışanlarımin birçoğuna göre, bu Varlık bir "Kim" değil, bir "Ne" gibi görünüyor. Bazılarına göreyse bu Varlık, Yaşlılar'ın daha büyük farkındalığını huzurlarına çıkan ruhların daha küçük farkındalığıyla uyumlu hale getirme, eşitleme işini gören bir varlıktır. Bu etki meclis odasının eş zamanlı enerjiyle nefes alıp vermesine yol açar. Az sayıdaki V. Düzey danışanım gerçekten de kendi rehberlik eğitiminin bir parçası olarak, bir meclisin üyeleri arasına kısa bir süre katılma şansı bulmuştur. İçlerinden birine bu deneyimin neye benzediğini sorduğumda, aşağıdaki yanıtı almıştım:

Bir heyette oturduğumda, bu sanki önündeki ruhun içinde olmak gibi bir şeydi. Hissettiğin şey bir yaşamdan henüz dönmüş olan birine duyulan empatiden çok daha fazlası. Gerçekten de onun yerinde oluyorsun. Varlık sana her şeyi o anda o ruhun hissettiği gibi hissetme gücü veriyor. Varlıktan gelen ışığın prizması her meclis üyesini bu şekilde etkiliyor.

Peki aynı Varlık meclisten meclise mi gidiyor, yoksa tek bir varlık değil de daha fazla mı var ya da "o", her yerde olan Tanrı mı? Bu sorular, elbette benim yanıtlayamayacağım sorular. Ruh grupları arasındaki yargıların kesişmesine rağmen, sadece yeryüzündeki ruhların hepsinden sorumlu olan kaç meclis olması gerekir? Bunu ölçümlemek de benim için imkansız, ama bu sayılar muazzam olmalı. Evrenimizde başka dünyalarda meclis gerektiren ruhlar ve spiritüel üstatların idare etmesi gereken başka evrenler olduğu doğruysa, bu görev kavrayışın ötesinde olur.

Vaka 44 gibi oldukça ilerlemiş ruhların tersine, danışanlarımla büyük çoğunluğu Yaşlılar'ın da yanılabilir varlıklar olduğunu fark edemez. Daha güçlü ve müşfik bir Varlıkla geçip giden anlar dışında, Yaşlılar Meclisi insanların kendi spiritüel vizyonlarında doğrudan karşılaştıkları en yüksek otoritedir. Bir trans halindeyken gördüklerinin bir sonucu olarak, deneklerim ruh dünyasında ruh başarısının düşey bir katman etkisi duygusu taşırlar. Bu kozmos algısı insan uygarlığındaki yeni bir inanç sistemi değildir.

Eski Hindistan, Mısır, İran ve Çin metinlerinde, bazıları antropomorfik bile olan metafizik varlıklar olarak kişileştirilmiş "Tanrı'nın birimleri"nden söz edilir. Eski Yunan-İbrani dini felsefesi de her biri öncekinden daha tanrısal olan basamaklı bir spiritüel üstatlar kavramıyla özdeşleştirilmiştir. Birçok kültür Tanrı'nın bütün yaratılışın Kaynağı ve tamamen iyi olduğuna, evrenimizin idaresi görevinin ise kusursuz bir varlık ve sınırlı bir dünya arasındaki tanrısal düşüncenin sağlayıcıları ve aklın araçları olan daha küçük bir varlıklar birliğine verildiğine inanır. Bunlar Yaratıcının kusurlu varlıklar olan görünümleridir. Belki de bu hala İlk Sebep olan Tanrı ile yeryüzünün kusurlarını açıklamaya yardımcı olmuştur.

Panteizme göre evrendeki bütün görünümeler Tanrı'dır. Çok uzun bir zaman boyunca, bazı kültürlerin spiritüel felsefesi ya-

şamımızı yöneten tanrısal kuvvetlerin esasen insanların mantık güçlerine benzer olan bilgelik sözleri olduğu düşüncesine ulaşmıştır. Başka toplumlarda ise bu kuvvetler, yeryüzünü etkileme yeteneğine sahip Varlıklar olarak düşünülmüştür. Hristiyan kilisesi en üstün Kaynaktan çıkan araçlar fikrini tamamen kabul edilemez bulmuştur. Hristiyanlığın konumu kusursuz bir varlığın evrenimizi yönetmek için kusursuzdan aşağı bir derecede olan bir varlığı yani hatalar yapabilecek bir varlığı görevlendir-meyeceği şeklindedir.

Eski Ahit Tanrı'sı peygamberler aracılığıyla konuşmuştur. Yeni Ahit'te ise Tanrı'nın sözleri Hristiyanların inancına göre Tanrı'nın imgesi olan İsa aracılığıyla gelir. Bununla birlikte, inanana-larına göre başlıca bütün dinlerin peygamberleri Tanrı'nın yansı-malarıdır. Yeryüzünün dört bir yanındaki birçok dinde peygam-berlerin kabul edilmesinin köklerinin kendimizle yaratıcı Kay-nak arasındaki rehberler ve Yaşlılar gibi kutsal araçlara ilişkin ruh belleğimizde yattığını düşünüyorum. Bu gezegen üzerinde-ki uzun tarihimiz boyunca, bilinemeyen bir Tanrı ve düşmanca bir dünya arasında araçlar olarak kozmolojik işlevlere sahip mi-tolojik figürlerin olduğu birçok kültür olmuştur. Yeryüzünü açıklamamanın bir aracı olarak mitleri ilkel düşünceye havale ede-ceğimizi düşünmüyorum. Bugün rasyonel olarak bildiğimiz şey, hala yaratılışın sırrına geçmişte olduğundan farksız bir şekilde yanıt vermemektedir.

İlk Sebep çerçevesinde bakıldığında, hem eski hem de yeni spiritüel kavramların tek bir anlamlı şekilde uzlaşabileceğini buldum. Ruhlar kendilerine sağlanan bir enerji kaynağından canlı şeyler yaratma yeteneğine sahiptirler. Dolayısıyla, ruhlar çeşitli ortamlarda mevcut bir şeyden bir şey yapabilirler. Dini te-olojide, tanrısal yaratı yokluktan bir şey yaratır. Tanrı'nın fiziksel maddeyi yaratmadığı, yalnızca oldukça ilerlemiş varlıkların bu-nu yapabilmesine olanak tanıyan koşulları yarattığına inanana-lar vardır.

Yeryüzü daha yüksek enerji formları tarafından daha düşük enerji formlarının birçok gelişim evresi boyunca ilerlemesi için yaratılmış bir laboratuvar mıdır? Durum buysa, bu daha yüksek varlıklar bizim Kaynağımız olur, ama Kaynak değillerdir. Ruhların Yolculuğu'nda, tam kusursuzluktan yoksun ve kendi özünü ifade ederek daha güçlü olma ihtiyacına sahip bir yaratıcı olasılığından söz etmiştim. Bununla birlikte, kusursuz olsaydı bile bunu yapma ihtiyacı olabilirdi. Tanrısal bir basamaklı otorite felsefesi birçok insanın, yeryüzünün ve fiziksel evrenimizin mutlak kusursuzluk tarafından oluşturulmuş olması için fazlasıyla kaotik olduğu inancını onaylamaktadır. Benim görüşüme göre tüm bu fikir, bir yerlerde bütün ruhların eninde sonunda kusursuz hale gelmesi için her şeyi başlatan kusursuz bir Kaynak'tan hiçbir şey eksiltmez. Tam bilgisizlikten mükemmelleşmiş bilgiye dönüşümümüz, olduğumuzdan daha iyisi olabileceğimiz inancını taşıyan sürekli bir aydınlanma sürecini içerir.

Meclis Toplantılarının İlerleyişi

Bir hipnoz görüşmesinde, belli bir yerde denegin bana meclis toplantısının bittiğini ve odadan ayrılıp kendi ruh grubuna geri dönmeye hazır olduğunu söylediği bir an gelir. Bu yoğun bir düşünme anıdır ve birlikte alınan bilgiyi değerlendiririz. Her şey bir yana, kendi spiritüel meclisimizin huzuruna çıkmak henüz yaşamış olduğumuz hayatın sorumluluğuyla ilgili meseleleri içerirken, ben de danışanın şu anki hayatında bu değerlendirmenin ilgili kısımlarını kullanmak isterim.

Herhangi bir ruhun meclisi tarafından yapılan değerlendirmesinin yapısı içinde, tanrısal bağışlama kendini gösterir. Yaşlılar hem soruşturma hem de şefkat ve anlayıştan oluşan bir forum sunar ve gelecekteki çabaları için ruhun güvenini destekleme isteklerini gösterirler. Bir danışanım şunları aktarmıştı:

Yaşlılar'ın benimle işi bittiğinde, bana yanlışla saptığımı yerlerden çok doğru yaptığım şeyleri söylediklerini hissedirim. Meclis, rehberimle performansım hakkında eleştirel görüşmeler yaptığımı biliyor. Beni himaye etmiyorlar, ama sanırım onların işinin bir parçası da benim beklentilerimi artırmak. Meclistekiler bende büyük şeyleri önceden gördüğünü söylüyorlar. Yaşlılar'ın söylediği son şey kendimi onaylatmak için başkalarına bakmaktan vazgeçmek oldu. Onlardan ayrıldığımda, kendimden duyduğum bütün kuşkuları emdiklerini ve beni temizlediklerini hissediyorum.

İnsanlar bana ruhların, acımasızca günahlar ve suçlara karışmışlarsa hem meclis toplantısı sırasında hem de toplantıdan sonra pişmanlık duyup duymadıklarını sorarlar. Elbette duyarlar, ama çoğunlukla bu soruyu soranlara şunu hatırlatmak zorundayım: Suçların sorumluluğu konusuna genellikle karmik borçların ödenmesi için bir sonraki bedeninde gelir. Ruhlar kendi meclisleri aracılığıyla bu seçime doğrudan katılırlar, çünkü bu onların kendileri için istedikleri şeydir. Karma, adaletle ilişkilendirilse de, özünde ceza niteliği taşımaz, onun özü tüm geçmiş yaşamlardaki eylemlerimizin toplamını dengelemedir.

Bu ruh toplantılarının sonucuna ilişkin bana sorulan bir başka soru daha var. "Tüm bu güzellik ve ışık, acımasızca eylemlere karışmamış olan ruhlar için midir, yoksa bazı ruhlar bu toplantının genel havasından mutsuz olarak ayrılırlar mı?" Bu sorulara meclis odasından biraz tedirgin ayrılan birkaç danışanım olduğunu açıklayarak yanıt veririm. Bunlar belirli bir Yaşlıya, kendimizi daha iyi göstermiş olabilirdik diye düşünen ruhlardır. Seyrek görülen başka vakalar da vardır; özellikle genç, asi ruhlarla ilgili olan bu vakalarda onların Yaşlılar'ın huzurunda durarak "bir pişmanlık hareketi" dedikleri şeyle mücadele ettikleri izlenimine kapılmışımdır. Aşağıdaki alıntı buna bir örnektir:

Her Şeyi Bilenlerin karşısında biraz sinirli, kaygılı olurum. Onlar sana bir kendinden hoşnut olma duygusu verirler, çünkü senin kendilerine içindeki her şeyi dökmeni isterler. Elbette, çok hata yapmışımdır, ama beni yeryüzüne sıkıntıya düşüren bir bedenle göndermek onların hatası. Yeryüzünden yakınıırken, benimle tamamen aynı düzeyde olmazlar. Onlar bilgi konusunda cimridirler. Onlara hayatın insana riskler aldırıldığını söylerim ve yönetmenim bana ılımlılıktan, yatışmaktan bahseder! Ona şöyle dedim: “Ben burada bir savaş alanında sağ kalmak için uğraşırken senin için orada güvende ve rahat içinde otururken bunları söylemek kolay tabii!”

Bu olgunlaşmamış ruhlar bir mecliste olmanın, bir Yaşlının birçok savaş alanından sağ çıktığı anlamına geldiğinin farkında değillerdir. Tersine, sıradaki alıntı yeryüzündeki bedenlenmelerinin tamamlanmasına yaklaşmış olan yaşlı, ilerlemiş bir ruhtan alınmıştır:

Meclisle görüşmem sona yaklaştığında, Yaşlılar ayağa kalkıyor ve bir halka halinde çevremi kuşatıyorlar. Sonra kollarını havaya kaldırıyorlar ve dev bir kuşun kanatlarını uzatması gibi beni birleşmenin kanatlarıyla sarıyorlar. Bu iyi yapılmış bir iş için onların övme şekli.

Şu ana kadar bir meclis toplantısına katılışını zihninde canlandırırken oradan içinde bir tür huşu, tövbekarlık ve kefareti ihtiyacı olmadan ayrılan bir danışanımın olduğuna inanmıyorum. Bu duyguları geri dönüşte kendi ruh gruplarına götürürler. Bu nedenle, Sessizlik Yasası hakkında bir şeyler öğrenmeye hazırlıksızdım.

Sadece ruh gruplarına değil, aynı zamanda benim meclis toplantıları hakkında danışanlarıma sorduğum kendi sorularıma da uzanan zihnin mahremiyetiyle ilgili bir vaka alıntısı vereceğim. Meclis toplantılarının, deneklerim için şimdiki gerçekliğin kapsamı dışında olan bazı yönleri vardır. Bu blokajın bazı bölümler-

ri kasten danışanın lehine olabilir. Vaka 45'te, denek bana söylemek istemediği şeyi açıkça biliyordu. Başka denekler ise, niçin hatırlamadıklarını bilmezler.

- Vaka 45 -

Dr. N: Şimdi meclisinde başkanın sağında oturan Yaşlıyla tartışmanın en önemli kısmına geçmek istiyorum.

D: (huzursuz) Bu konuda rahat değilim.

Dr. N: Niçin?

D: Sessizlik Yasasını ihlal etmek istemiyorum.

Dr. N: Benimle mi demek istiyorsun?

D: Herhangi biriyle, buna kendi grup üyelerim de dahil.

Dr. N: Grup üyeleri her şey konusunda bilgi alış verişi yapmaz mı?

D: Her şey hakkında değil, özellikle de meclisle ilgili çok özel ve kişisel konuşmalar hakkında. Sessizlik Yasası kutsal olan şeyin gerçeklerini kabul edip edemeyeceğimizi görmek için bizi sınamanın bir yoludur.

Dr. N: Bu noktada biraz daha açık olabilir misin?

D: (bana gülerek) Sonra da sana anlatayım değil mi!

Dr. N: Tartışılmayacak kadar kutsal olduğunu düşündüğün hiçbir şeyi ihlal etmek istemiyorum, ama yine de bir nedenden beni görmeye geldin.

D: Evet ve çok şey kazandım. Şu anda zihnimde görmekte olduğum her şeyi seninle paylaşmak istemiyorum, hepsi bu.

Dr. N: Buna saygı duyuyorum. Ancak bana garip gelen, bunu ruh arkadaşlarıyla da paylaşmak istememen.

D: Onların çoğunun benimkinden farklı bir meclisi var, ama buradaki neden başka. Bütün bilgimizi paylaşırsak ve o kişi belirli şeyler için hazır değilse, bu bir zarara yol açabilir. Derin olan uygunsuz biçimde kullanılabilir, dolayısıyla Sessizlik Yasasını ihlal ederek bir başka ruhla çatışma yaratırız.

Dr. N: Anlıyorum ama bu yasa aynı zamanda senin gelişimin ve kişisel amaçlarınla ilgili konuşmamız için de geçerli olmak zorunda mı?

D: (gülümsüyor) Vazgeçmeyeceksin, değil mi?

Dr. N: Ruh dünyasındaki hayat hakkında sorular sormaktan kolayca vazgeçseydim, çok az şey biliyor olurum ve insanlara yardım etme konusunda da pek etkin olmazdım.

D: (iç çekiyor) Bana ait olan belli bazı kutsal şeyleri seninle konuşmayacağım.

Bu vakanın gruplarda, ruhlar arasındaki zihinsel mahremiyet konusunda söylediklerinin akla getirdiği şeyler başkaları tarafından da doğrulanmıştır. Ruhların meclis toplantılarında başlarına gelenleri arkadaşlarıyla karşılaştırmak istememeleri bana çok tuhaf görünüyor. Belki de bunun bir nedeni aynı ruh grubu üyelerinin nadiren aynı mecliste bulunmalarıdır. İşte bu mahremiyetle ilgili başka bir örnek:

Panelimi iki arkadaşım dışında kimseyle tartışmam. Hatta üçümüz bile toplantılarımızda olanları tartışırken dikkatli davranırız. "Bir Yaşlı benim hakkımda şöyle şöyle şeyler söylediği için bunu ya da şunu yapmam gerektiğini biliyorum" gibi genel bir şekilde konuşuruz.

Yaşamlarımız arasında yaşamın telepatik bir dünyada olduğunu göz önüne alırsak, araştırmalarımın başlarında ruhların herhangi bir düşünceyi birbirinden nasıl gizli tutabildiklerini merak ediyordum. Genç ruhların düşüncelerini daha deneyimli ruhlardan, özellikle de rehberlerinden saklamakta büyük zorluk yaşadıklarını buldum. III. Düzeyden itibaren, zihinsel telepati bir sanat biçimi olmaya başlar ve buna mahremiyeti koruma da dahildir. Utanma, suçluluk ve kıskançlık gibi insan bedenine ait duygusal kısıtlamalar olmadığında çeşitli hileler yapma motivasyonu da söz konusu olmaz. Telepatik bir dünyada, ruhlar arasındaki en önemli kaygı kişisel mahremiyete duydukları say-

gıdır. Ruhlar kendi dersleri ve diğerlerinin dersleri üzerinde çalıştıkları yoğun bir grup sosyalleşmesi olan topluluklarda yaşarlar. Niyeti gizlemenin neredeyse imkansız gibi görüldüğü bir ölçüde zihinlerini birbirlerine açarlar. Bu durum yeryüzüyle bağlantısı olacak ruhları etkileyen karmik sorunlar konusunda tam bir açıklık geliştirir.

Peki telepatik ruhlar seçici zihin taraması ve blokajını nasıl yapabiliyor? Bu benim hakkında çok az şey bildiğim bir süreç, ama birkaç ayrıntı keşfettim. Toplayabildiklerimden çıkardığım kadarıyla, her ruh ayrı bir zihinsel titreşim örüntüsüne sahip, tıpkı bir parmak izi gibi. Bu örüntü özel bir karakterin özünü çevreleyen birbirine kenetlenmiş enerji iplikleriyle sıkıca örülmüş bir sepete benziyor. Bu iplikler transferin ruhun iradesine bağlı olarak gerçekleştiği yerdeki hareketli düşünce filmleridir. Bu filmler o ruha özgü olan kişisel farklılıklarını, fikirleri, kavramları, anlamları ve sembolleri içerir. Deneyim arttıkça, ruh da belli bir anda belli bir film karesini gizleme yeteneğine sahip olur. Dolayısıyla, genel anlamda hiçbir şey gizli değilken, hiçbir ilmek, bir ruh başkasının girmesini istemediği sürece, ince bir düşünce ayırımını çıkaracak şekilde öze açılmaz.

Tüm bunları söyledikten sonra eklemem gereken husus, daha az ilerlemiş ruhların belirli bir zihinsel eşiğinin altını araştırmanın rehberler ve Yaşlılar için bir şey olmasıdır. Bu durum o ruhların yararınadır. Bunun sanki nahoş bir şeymiş gibi görüldüğünün farkındayım. Tüm bu olaylar yeryüzünde gerçekleşiyor olsaydı öyle de olurdu. Öğretmenlerimiz de zihin araştırması yapmak istedikleri ruhlara karşı seçici zihin taraması yapabilirler. Bunun nedeni rehberlerin daha genç ruhların üzerine henüz hazır olmadıkları, özellikle de gelecekle ilgili kavramları yüklemek istememeleridir.

Herkes meclisinin kutsallığına ve bilgeliğine saygı duyar. Bu bilgi ayrıcalıklı ve çok kişisel olarak dikkate alınır. Bu toplantılardan kendi gruplarına döndüklerinde, ruhlar oradaki arkadaşlarının Yaşlılar'dan alınan belli anlamları sonradan tahmin etme

çabasına girmelerini istemezler. Bir danışanım şöyle demişti: "Bu arkadaşlarıma sözlü bir sınavda kopya vermeye benzerdi. Bana yardım etmek için bu toplantıyla ilgili kendi yorumlarını yapma isteğine direnemezlerdi." Meclis masasının diğer tarafında ise, Yaşlılar susmayı teşvik ederler, çünkü mahremiyete saygı duyulursa bunun huzurlarına çıkan ruhlarla aralarında daha büyük bir açıklık olmasını sağlayacağını bilirler. Daha sonrasında gruptaki arkadaşların yersiz bir şekilde araya girmeleri, her ne kadar iyi niyetli de olsa, Yaşlılar'ın mesajını çarpıtabilir. Benim Sessizlik Yasasına ilişkin gördüğüm tek bir istisna uzmanlaşmış gruplarda eğitim gören daha ilerlemiş ruhlarla ilgili. Onlar kendi meclislerinden aldıkları "o birliğe özel bilgi" diye düşündükleri şeyleri paylaşmaktan hoşlanır gibi görünürler.

Ruh dünyası zamansız bir ortama sahip olduğundan, ben meclis toplantılarını yüzyılları inceleme konusunda hızlı karmik gözden geçirmeler yapmak için bir iyileştirici sıçrama tahtası olarak kullanırım. Odadaki her şeyi yerli yerine oturtuktan sonra, deneklerimi kritik seçimler içeren geçmiş yaşamlarının dönüm noktalarına geri götürürüm. İpnoz deneğini geçmiş yaşamlarındaki, Yaşlılar'la tartışılan konuya ilişkin olan anıları seçmeye yönlendiririm. Tutumlarımızın ve ego takıntılarımızın birçoğu diğer yaşamlardan kaynaklanmaktadır ve bunu farklı bir bağlamda görmek danışana şimdiki zaman çerçevesinde yeni bir bakış açısı sağlar. Genellikle, hem kendi rehberimin hem de danışanın rehberinin yardım ettiğini hissedirim.

Bu tür bir terapötik müdahale sırasında, danışanım ve ben o anki davranış örüntülerine dair ipuçları ararız. Bu sağlıklı bir yeniden düzenleme yapmanın kapılarını açacaktır. Reenkarnasyon terapisi bilişsel kavrayıştan daha fazlasıdır. İnsanların kendi yaşamlarındaki iniş çıkışların hepsisinin bir anlamı ve amacı olduğunu görmeleri gerekir. Bunun yanı sıra danışanlarımı Yaşlılar'ın kendilerine şu anki bedenlerini teklif etme nedenini tartışmak için yaşam seçim odasına da götürürüm. O ruhun bu yaşamda-

ki geleceğin yönlerini bilmesi henüz beklenmiyorsa, bu süreç tıkanacaktır. İşim bittiğinde, Yaşlılar'ı tekrar harekete geçiririm, meclis toplantısı da hiçbir şey kaçırmadan devam eder.

Danışanım, onun rehberi ve meclis Yaşlılar'ı arasındaki bu dinamikte geçici bir aracı olduğumu hiç unutmam. Bana yardım ettiklerini bilirim, çünkü aksi taktirde deneğim trans halindeyken meclis toplantısını zihninde canlandıramazdı. Derin hipnoz kullandığım için hem ruh zihni hem de şimdiki insan egosundan yararlanan bir spiritüel regresyon terapisti olarak bir avantaja sahibim. Süperbilinçli zihin bilinçaltının şimdiki gerçeklikte işleyebildiği sonsuz bir çalışma çerçevesi içinde çalışır.

Kendi gerçek iç Benliğimize dair farkındalığın önemi üretken bir yaşam için aşırı vurgulanamaz. Ben sadece yaptığım üç saatlik bir terapinin rahatsızlıklar yaşayan insanlar için hızlı bir tedavi olduğunu ileri sürmüyorum. Bununla birlikte, geçmiş yaşamlarımızı bilerek kendi gerçek doğamıza dair yenilenmiş bir bilinçli farkındalık ve ruh dünyasındaki ölümsüz hayatımız, bir danışanın kendi bölgesinde daha sonra alacağı geleneksel bir terapi için sağlam bir zemin oluşturabilir. Diğer yandan, zihinsel açıdan sağlıklı bir danışan için tek bir spiritüel regresyon, o danışanın kendi iç bütünlüğü ve amacının farkına varması konusunda harikalar yaratabilir.

Topluluk Dinamikleri

Ruh Eşleri

Birinci ve ikinci meclis toplantıları arasında ruhun yenilenmesi için bir süre bırakılır. Göksel varlıklar olarak gelişimimiz aslında bedenlenmemizden önce diğer ruhlarla ruh dünyasının zihinsel alanında başlamıştır. Bu yüzden iç varlığımız tamamen benzersiz, kendimize özgü olurken, bedenlenmeler arasındaki spiritüel yaşamın çok önemli bir bölümü diğer ruhlarla empatik ilişkilere ayrılır. Dolayısıyla, ruhlar olarak gelişimimiz kolektif bir gelişim haline gelir. Bu kolektifliğin ifadesinin bir bölümü, bu ruhlarla yeryüzü gibi materyal bir gerçeklikteki ilişkimizdir. Reenkarnasyon süresince, ruhların zihinsel bir ortamda birbirlerine karşı hissettikleri yakınlık misafir olduğumuz bedenlerde zorlu karmik mücadelelerle ciddi biçimde sınanır. Eksiksiz bir mutluluğun olduğu bu zihinsel varoluşa ara verilmesi spiritüel üstatların bilincimizi genişletmesi anlamına gelir.

Her yaşamda birbirini bir kez daha bulacak şekilde zaman ve uzamdan geçen ruh eşleriyle ilgili çok sayıda ilgi çekici aşk hikayesi dinledim. İşte birkaç örnek:

Aşka işkence edildiği bir yerde; danışanımın eşini düzenli bir şekilde alan, sonrada geri veren şehvetli bir kabile şefinin olduğu bir Taş Devri kültüründe.

Aşktan mahrum bırakılan bir yerde; gladyatörlere yemek servisi yapan ancak içlerinden birine aşık olan, antik Roma'lı bir kadın köleden. Bu tutsak edilmiş savaşçı, arena da öldürülmeden önceki gece danışanım olan bu kadına onu sonsuza kadar seveceğini söylemişti.

Aşkın dayanılmaz olduğu bir yerde; Orta Çağ boyunca kızını ve danışanımı gizli buluşma yerinde tutan bir soyluyla bir şatonun zindanında ölümüne kırbaçlayan bir ele.

Aşkın kahramanca olduğu yerde; üç yüz yıl önce aniden patlak veren bir fırtına kanolarını devirince eşini kurtaran ancak bundan birkaç saat sonra boğulan danışanım bir Polinezyalı damatken.

Aşkın ölümcül olduğu yerde; danışanım, on sekizinci yüzyıl Avrupa'sında, ilişkisi olduğu söylentileri yüzünden geçirdiği bir kıskançlık krizi sırasında karısını bıçaklayan bir Almanken. Yöredeki dedikodularla yanlış yere suçlanan kadın masum olduğunu ve yalnızca kocasını sevdiğini haykırarak öldü.

Aşkın affetmediği yerde; resmi olarak öldüğü ilan edildikten bir yıl sonra, bir İç Savaş gazisi olarak geri dönen danışanımın, geride bıraktığı karısının kendi erkek kardeşiyle evlenmiş olduğunu görmesinde...

Yukarıda anlatılan çiftlerin hepsi bugün de birbiriyle mutlu bir evlilik yaşıyor. Geçmiş yaşamlarındaki sıkıntıları ruh eşi olarak onların bağlarını güçlendirerek onları yeni yaşamlarına hazırladı. Geçmiş yaşam terapisi çift olma konusunda çok ilginç bilgiler açığa çıkarır, ayrıca bu danışanları yaşamları arasına yerleştirmek onlara ilişkilerinde çok daha geniş bir bakış açısı kazandırır.

Aşkın içinde birçok sınav vardır. Bir ruh eşiyle uzun ve mutlu bir hayatımızın olduğu yaşamlara, bu ilişkiyi yok ettiğimiz ya da ruh eşimizin bize karşı yaptığı bir davranışı yüzünden mahvettiğimiz yaşamlar da karışır. Ruh eşleriyle geçen zor yaşamlarda sevginin kabul edilmesinin önünde bir şey durmuştur. Ruh eşleriyle olmak sevinç ve acı getirebilir, ama her ikisinden de bir şeyler öğreniriz. Yaşamlarımızdaki ilişkilere ait ciddi olayların ardında genellikle karmik nedenler yatar.

İki yüz yıl önce Çin’de güzel bir kadın olarak yaşamış Valerie adında bir danişanın olmuştur. O yaşamda Valerie en çok umursadığı, istediği adam olan birincil ruh eşini reddetmişti, çünkü adam onunla tartışmış ve başkalarının yaptığı gibi onun kibrini beslemeyi reddetmişti. “Üstelik,” diyordu Valerie transtayken, “öylesine çirkin ve kaba görünüyordu ki, başkaları ne düşünür endişesiyle onunla birlikte görülmek fikri bile beni utandırıyor-
du. Gurur, nispet ve duygularım yüzünden, kaprislerimi besleyen yakışıklı bir adamla evlendim. Belki de sahip olabileceğim mutluluğu kaybettim.”

Sonraki yaşamında Valerie, on dokuzuncu yüzyılda Amerika’da, bir antlaşmanın parçası olarak diğer kabilerin şefinin oğluyla evlenmesini emreden bir Cherokee Yerli şefinin kızı olmuştur. Babasının isteklerine boyun eğdikten sonra, bu adam onu fiziksel olarak reddetmiş ve hayatını berbat bir hale getirmişti. Kendi kabilesindeki sevdiği savaşçı onun Çin’deki yaşamında reddedilen ruh eşiydi. Bir Yerli kadını olarak öldükten sonra ruh dünyasına dönüşü üzerine, Valerie bana şunları anlattı:

Sevdiğim adamla birlikte kaçabilirdik. Bu hareketin getireceği büyük tehlike bir yana, içimde bir şey bana babamın başlattığı şeye dayanmak zorunda olduğumu söylüyordu. Şimdi bunun bir sınav olduğunu anlıyorum. Hem bizi seven insanı hem de kendimizi ciddi biçimde incitebilme kapasitesine sahibiz. Bir Cherokee kadını olarak yaşamım, bir Çinli kadın olarak sahip olduğum gurur ve kibrin bir hatırlatıcısıydı.

Yaşamınızda belli bir süre “yanlış” insanla olmak bu zamanın boşa harcadığı anlamına gelmez. Bu ilişki büyük olasılıkla önceden düşünülmüş bir ilişkidir. Aslında, bu ruhu ruh dünyasında farklı bir ışıktan yeniden görebilirsiniz. Valerie’nin Yerli yaşamında evlenmeye zorlandığı adam için de bu doğrudur. Bu adamın ruhu Valerie’nin kendi grubuna komşu olan bir gruba aitti.

Geçmiş iki yaşamda Valerie'nin sevdiği her iki adamın ruhu yirmi yüzyılda kocası olarak onunla birleşmişti. Bugün Valerie'nin en iyi arkadaşı ve kendi ruh grubunun bir üyesi olan Linda'nın, onun Cherokee Yerli yaşamında sevdiği savaşçının son eşi olduğunu da eklemeliyim. Görüşmemizin ardından, Valerie bana şunları söylerken gülüyordu: "Artık Linda'yı kocamın çevresinde görmekten niçin biraz rahatsızlık duyduğumu biliyorum."

Bu konuya devam etmeden önce, bir ruh eşiyle karşılaşmanın o büyümlü deneyimiyle ilgili bazı durumları gözden geçirmek iyi bir fikir olacak. Bir danışanla ilk kez oturup bir anlaşma yaptığımızda, ona yaşamında anlamlı olan eski ve şimdiki ilişkileri hakkında sorular sorarım. Bu şekilde onun şimdiki yaşamında rol alan karakterlerin listesine dair bir izlenim edinmiş olurum. İpnöz süresince açıklığa kavuşan bu oyunun ön sırasında oturduğum için, elimde bir tiyatro programı olmasını isterim.

Derin bir trans haline geçtikten sonra, birçok ruh ilişkisi açıklığa kavuşacaktır. Danışanımın oyuncu listesindeki insanlar aşıklar, sadık arkadaşlar ve akrabalar, danışmanlar ya da iş arkadaşları olabilirler. İnsanlarla ilişkilerimiz yaşam içinde birçok biçim alabilir ve genellikle bu insanlar hem kendi grubumuzdan hem de başka gruplardan olur. Çoğunlukla, danışanlar şimdiki yaşamlarında bu ruh bağlantılarını tanımak için güçlü bir istek duyarlar, ama çoğu onların kim olduğuna dair zaten iyi bir fikre sahiptir.

Daha geniş bir anlamda aşk, yaşamda birçok biçim alabilen bir sevgidir. Oynadığı rol ne olursa olsun bir ruh eşiyle öyle ya da böyle her zaman zihinsel bir bağlantı vardır. Her yaşamda çok sayıda karmik ders için insanlarla birçok düzeyde bağlantımız olur. Arkadaşlık ateş aldığı anda aşka dönüşür, ama arkadaşlık yaşamadan derin, büyük bir aşk gelişemez. Bu durum, ilişkinin gerçek bir anlama sahip olup olmadığı hakkında rahatsız edici kuşku lar yaşadığımız yüzeysel bir düzeyde var olan delicesine aşık olma durumundan oldukça farklıdır. Güven olmadan içten bir yakınlık kurulamaz ve aşk gelişemez. Aşk partnerlerimizin

bütün kusurlarını kabul etmek demektir. Gerçek aşk sizi, o kişi yaşamınızda olmasaydı olacağınız sizden daha iyi hale getirir.

İnsanlar genellikle aşkı mutlulukla eşit sayar. Ancak mutluluk içinizde gelişmek zorunda olan ve başka birine bağlı olmaması gereken bir zihin halidir. En sağlıklı aşk biçimi kendiniz hakkında kendinizi zaten iyi hissettiğiniz durumlarda olur, böylece aşkınızı başka birine sunmak kendi çıkarınızı hiç düşünmediğiniz bir hareket olacaktır. Aşk sıkı bir uğraş ve sürekli ilgi gerektirir. İlk aşklarının birincil ruh eşleri olduğunu öğrenen çok sayıda boşanmış deneğim oldu. Her iki taraf da daha sıkı çalışsaydı, sorunlar da çözülmüş olabilirdi.

Diğer yandan, birincil ruh eşimizle yaşamın ilerleyen dönemlerine dek karşılaşmamamızın nedenleri olabilir. Ruh eşleri zaman zaman bir iki yaşam süresince birbirinden ayrı kalacak ve hiç görünmeyecektir. "Ruh eşim ve ben birbirimize çok bağlı hale geldik, bir süre kendi başımıza gelişmemiz gerek" ifadesi ruh eşlerinin ayrı düştükleri durumlarda sıkça duyduğum bir gerekçedir. Yeryüzündeki her çağ bir ruh eşiyle yaşayacağımız deneyim ve bağlılık biçimi açısından farklıdır. Bununla birlikte, onlarla geçen her yaşam önceki yaşamların üzerine inşa edilir.

Biten ilişkilerden de değerli dersler çıkarabiliriz. Önemli olan, hayatta ilerlemeye devam etmektir. Bazı danışanlarım görüşmelerden önce gerçek aşkın sanki onları atladığını söyler. Görüşmeden sonra ise genellikle bu durumun altında yatan nedenleri anlatırlar. Sizin için doğru aşk karşınıza çıkmıyorsa, öğrenecek başka dersleriniz olabileceğini anlayın ve kendinizi serbest bırakın. Tek başına yaşamayı seçmiş olan insanların, gerçekten de sakin, düşünceli ve üretken, zengin bir yaşamları varken yanlış bir şekilde biz onların yalnız olduklarını varsayarsınız. Sırf yalnız olmak için hiçbir şey hissetmediğiniz biriyle ilişki kurmak sizi olduğunuzdan daha da yalnız bir hale getirir. Şarkıda da dediği gibi: "Aşkla aşık olmak..." Böyle bir aşk bir hayaldir, çünkü bedeli ne olursa olsun bu aşk yaşama bağımlılığı yüzünden başlar ve

ilerler. Ruh eşiniz yaşamınızda görünecekse, bu genellikle en beklenmediğiniz anda karşınıza çıkar.

Ruh dünyasındaki ruhlarla geçen yıllar boyunca, ruh eşlerimi sınıflandırmak için bir araç geliştirdim. Ruhun üç kategoriden birindeki konumunun, bu yaşam oyununda bizimle ilişkisiyle ilgili olduğunu buldum. Rehberlerimiz ve bizimkinden çok uzak-taki spiritüel alanlardan gelen varlıklar bu üç kategoriye dahil edilmemiştir.

Birincil Ruh Eşleri

Başlıca ya da birincil ruh eşi genellikle yaşamımızda yakından ilişkili bir partner olarak bulunur. Bu partnerlik eşimiz, erkek ya da kız kardeşimiz, çok iyi bir arkadaşımız ya da bazen anne ve babamızdan biri olabilir. Başka hiçbir ruh bizim için birincil ruh eşinden daha önemli değildir ve deneklerim, bu ruhlarla eş olarak yaşamlarını anlattıklarında pek çoğu onların, varlığını son derece zenginleştirdiğini söyleyecektir. Ruhların bedenlenme yönündeki en büyük motivasyonlarından biri fiziksel bir formda ifade bulma fırsatıdır. Bu elbette birincil ruh eşleri için bir çekimdir. Daha ilerlemiş ruhlarsa birlikte yaşamdan yaşama cinsiyetleri de değiştirebilirler. Ortalama bir ruh genellikle yaklaşık yüzde 75 gibi bir oranla bir cinsiyeti tercih edecektir.

Birincil bir ruh eşi, birçok ruhun arkadaş olarak birbirini etkilediği birincil küme grupları teriminin kullanımıyla karıştırılmamalıdır. İnsanlar birincil ruh eşlerini anlatmak için “gerçek ruh eşi” terimini kullanır, bu diğer bütün ruh arkadaşlarının gerçekten daha az bir şey olduğu anlamına gelmediği sürece iyi bir terimdir. Alanımdaki insanların bu tür terimler hakkındaki anlaşmazlıkları çoğunlukla semboliktir, ama birincil ruh eşlerine ilişkin beni sıkan başka bir kavrama itiraz ediyorum.

Konferanslarımda birincil ruh eşleri ve ruh ikiliği ifadeleri hakkındaki tanımlamalarımın ikiz ruhlar kuramıyla nasıl bir ilgisi olduğu, çokça karşılaştığım bir sorudur. Buna yanıtlım bir ilgisi

olmadığı şeklindedir. Pek çok ruh bu şekilde öğrenmeyi hızlandırmak istemese de, paralel hayatlar yaşamak için ruh enerjimizi nasıl bölebildiğimizi ele almıştım. Ayrıca, bu yetenek ve gücün bizim bedenlendiğimiz sırada tam bir kopya olarak enerjimizin bir bölümünü geride, ruh dünyasında bırakmamıza olanak tanıdığını da ifade etmiştim. Ruhların hemen hemen tamamı bu uygulamayı yapar, ruh ikiliği de budur. Birincil ruh eşleri ve ruhların enerjilerini bölme yeteneğine ilişkin bulgularım ikiz ruh ya da ikiz alev kuramıyla hiçbir benzerlik göstermemektedir. Benim doğrularım benimdir, ama açık söylemek gerekirse, araştırmalarım da ikiz ruh kavramını destekleyecek en küçük bir kanıt bile bulamadım.

İkiz ruh kuramından benim anladığım, sen ve senin ikizin tek bir enerji yumurtasından aynı anda yaratılıyorsun, sonra da, kendi karmik bedenlenmelerinin sonuna kadar ikizinle yani gerçek ruh eşinle birleşmeyecek şekilde ayrılıyorsun. Vaka 26 gibi, başlangıç anında hiçbir ruhun birbirine benzemediğini söyleyen danışanlarım olmuştu. Her bir enerji parçacığı kendi adına benzersizdir ve tek bir varlık olarak yaratılır. İkiz ruh kuramı hakkında bana bu kadar mantıksız gelen şey, kusursuz bir hale ulaşmadan önce birlikte karmik derslerimizi çalışamayacağımız bir birincil ruh eşin varlığıdır. Birincil ya da gerçek ruh eşleri, amaçlara ulaşma konusunda birbirine yardım etmek için vardır; bizim ikizimiz değildirler.

Yoldaş Ruh Eşleri

Birincil ruh eşimiz ebedi ve ezeli partnerimizdir, ama birincil küme gruplarımızda ruh eşi denebilecek başka ruhlar da vardır. Aslında, bunlar ruh yoldaşlarımızdır. Bu ruhlar, vaka hikayelerimin de gösterdiği gibi, birbirini tamamlayan çeşitli yeteneklere ve karakter farklılıklarına sahiptir. Genellikle bu küme grubu içinde, özellikle bize yakın olan ruhlardan oluşan bir iç grup olur ve bu ruhlar yaşamlarımızda önemli destek rolleri oynarlar, biz

de onlar için aynı şeyi yaparız. Bu sayı değişmekle birlikte, ortalama bir danışanın kendi iç grubunda üç-beş arası değişen sayı da ruh vardır.

Bir küme grubundaki yoldaş ruhlar birlikte yola çıkmalarına rağmen, farklı gelişim düzeylerine sahiptir. Bu güdü ve motivasyonla olduğu kadar yetenekle de ilişkilidir. Her ruh, yoldaşlarının grup bedenlenmeleri süresince kullanabileceği belli güçlere sahiptir. Grup küçüldükçe, birçoğu farklı uzmanlaşma alanlarına kayar, ama birbiriyle temaslarını kaybetmezler.

Dışarıdan Katılan Ruhlar

Bu kategori birincil kümемizin dışında, ama aynı genel spiritüel çevrede bulunan ikincil grupların üyeleriyle ilgilidir. 5. Bölüm’de Şekil 1’de gösterdiğim gibi, birincil grubumuzun çevresindeki ikincil grupların sayısı 1000’i bulabilir, hatta aşabilir. Bu grupların birçoğu yakınımızdaki dersliklerde çalışır. Diğer gruplara, bazen katılan ruhlar vardır; bu ruhlar bizimle birlikte çalışmak için seçilmişlerdir. Bazıları birçok yaşamdan tanıdığımız ruhlardır, bazılarıyla yollarımız sadece kısa bir süreliğine kesişmiş olabilir. Genellikle anne-babamız bu yakınlardaki küme gruplarından birinden gelir.

Hem ruh dünyasındaki sosyal etkileşim hem de fiziksel bedenlenmeleri süresince kurulan temas açısından, bir küme grubunun ruhları ikincil bir gruptaki ruhların çoğuyla çok az ilişki kurabilir ya da hiç kurmayabilir. Daha geniş bir bağlamda, ikincil bir gruptaki bütün ruhlar öyle ya da böyle ilişkili olur, ama bu ruhlar danışanlarımız tarafından ruh eşleri diye düşünülmezler. Gerçekte yoldaş ruhlar olmamakla birlikte, bu ruhlar da başlayacak olan hayatta yönetmenlerimiz tarafından dağıtılan roller içinde yer alabilecek büyük bir havuz oluştururlar. Yaşamımıza katılan bir ruhun, bir karmik dersle karşılaşmamız için tam olarak gereken belli bir özelliği olabilir. Bunların, sizinle ilişkilerine güçlü pozitif ya da negatif enerjiler getiren insanlar olarak

bedenlenmeleri çok mümkündür. Bu kararlar, belirli karakter rollerinin yararı ve zararı açısından rol alan herkesle ve onların kendi öğretmenleri arasında önceden alınır.

Bu rol çok kısa olabilir. Okuyucu Vaka 39'daki deneğin anlattığı otobüs durağı olayını hatırlayacaktır. O vakada kadına edilen yardım daha çok kendiliğinden gelişen bir durumdu, ben de bu deneğin dışarıdan katılan bir ruhla ilgili olmadığını düşünüyorum. Bana bir denek tarafından anlatılan ve dışarıdan katılan ruh tanımını daha net karşılayan kısa bir olumlu temasa dair bir örnek vereceğim:

Bir kumsalda tek başına yürüyordum, işimden çıkarıldıktan sonra tamamen perişan bir durumdaydım. Bir adam göründü ve kısa bir konuşmaya daldık. Onu tanımıyordum ve o yaşamda bir daha hiç görmedim. Ama o öğleden sonra karşıma çıktı ve konuştuk. Kendimi bu yabancıya dertlerimi anlatırken buldum. Beni yatıştırdı ve bana iş durumuma ilişkin daha geniş bir bakış açısı kazandırdı. Bir saat kadar sonra gitmişti. Şimdi onun ruh dünyasındaki başka bir gruptan tanıdık olduğunu anlıyorum. O gün birbirimizle karşılaşmamız tesadüf değildi. O bana gönderilmişti.

Bununla birlikte, en derin, en büyük ilişkimiz ruh eşleriyle olur. Bu kitabı yazmamı düşündüren okurlarım daha fazla bilgi sahibi olmak için benden birincil ruh eşleri arasındaki ayrıntılı bir aşk hikayesi istediler. Kendim de bir romantik olduğum için bu isteğe dayanamadım.

- Vaka 46 -

Beni bir randevu için aradığında Maureen'in sesinde bir telaş vardı. Bir yılı aşkın bir sürelik bir bekleme listemin olduğu günlerden önceydi bu. Maureen California'da ofisimin yakınlarında yaşıyordu ve kendisinin de ilk kez karşılaşacağı New York'tan gelen bir erkek arkadaşıyla birlikte beni görüp göremeyeceğini

merak ediyordu. Ona bu hiç görmediği arkadaşı hakkında sorular sordum ve aşağıdaki hikaye açığa çıktı.

Üç ay önce, ölümden sonraki hayatla ilgilenen yirmi beş kadar kişi bir web sitesinde bilgisayar deyişiyle bir "sohbet odası" kurmuştu. Sohbetler benzer ilgileri olan insanlar için bu şekilde çevrim içi başlatılıyordu. Önce tüm bunların bana açıklanması gerekiyordu çünkü bilgisayarlar hakkında çok az şey biliyorum. Maureen, Dale adındaki bu arkadaşıyla ruh eşleri konusundaki bir tartışma sırasında birbirlerine büyük bir yakınlık duyduklarını, garip bir şekilde birbirlerine karşı bağıllık hissettiklerini söyledi. Dale'in onun düşüncelerini yansıtmaması da çok esrarengiz bir şeydi. Bilgisayar üzerinden sohbet etmeye devam etmek için kendilerine ait özel bir sohbet odası kurmaya karar verdiler.

Maureen ve Dale yaptıkları sohbetlerde San Fransisco yakınlarındaki bir bölgede, elli yıl kadar önce, birbirlerinden sadece birkaç ay farkla doğduklarını öğrendi. Her ikisi de başarısız geçen evliliklerinden ve kalplerini açacak ancak bugüne dek hiç bulamadıkları bir şeyi aradıklarından söz ettiler. Konuşmaları daha çok ölümden sonra yaşam konusunda yoğunlaşıyordu. Dale, Maureen'e benim çalışmalarımı okuduğundan söz etmişti. Kısa bir süre sonra, ikisi California'da buluşarak birlikte katılacakları bir regresyon görüşmesi için beni görmeye karar verdiler.

Onların ilk karşılaşmalarından sonraki güne denk gelen bir randevu tarihi konusunda anlaştık. Ofisime parıltılı gözlerle geldiler. Onların zaten bir trans halinde olduklarını, bana ihtiyaçlarının bulunmadığını fark ettim. Birbirlerini gördükleri anda hemen tanımışlardı. Maureen şöyle dedi: "Birbirimize gülümseme biçimimiz, bakışlarımızdaki ifadeler, birlikte gülüşümüz, el sıkışırkenki bağlantılı titreşimler öyle bir atmosfer yaratmıştı, öyle güçlüydü ki çevremizdeki olup biten hiçbir şeyin farkında değildik."

Bu vakayı Maureen'in açısından anlatacağım, çünkü benimle ilk teması kuran o olmuştu. Kabul görüşmesi sırasında, Maureen'in yaşamında 1920'lerin müziğini duyduğunda ya da o döneme

ait giysiler giyerek Charleston dansı yapanları gördüğünde bir déjàvu hissine kapıldığı zamanlar olduğunu öğrendim. Ayrıca çocukluğundan beri ani bir ölümle ilgili tekrar eden kabuslar gördüğünü de anlattı.

Deneklerimi genellikle son yaşamlarındaki ölümlerinden sonra ruh dünyasına götürürüm, böylece deneklerim normal ruh dünyasına girişin doğal harikalarını kaçırmamış olurlar. Bu hipnoz tekniğinin çok avantajı var; bunlara danışanın şimdiki fiziksel bedenine son yaşamından taşınmış olan rahatsızlık verici herhangi bir beden izinin olup olmadığını öğrenmek de dahildir. Denekleri doğrudan, örneğin annelerinin rahminden, ruh dünyasına götürerek bu süreci hızlandırmak, zihinlerinin karışmasına yol açar. Bu durum birisini bir evin arkasına götürüp ön tarafını anlat demeye benzer. Bu ruh dünyasına hızlandırılmış giriş prosedürü, deneklerin çeşitli oryantasyon istasyonlarını atlama-larına da yol açabilecektir. Bu girişten önceki ölüm ani ve travmatik olmuşsa, bu duraklar çok önemli olabilir. Ölüm sahnelerini atlamayınca danışan gerçekten de acı verici fiziksel anılardan daha iyi korunmuş olur.

Geçmiş yaşamındaki en anlamlı sahneye gitmesi komutum üzerine Maureen beni ölümüne yol açan olaylara götürdü. Bu genellikle ilerideki bir sıkıntının işaretidir ve geçmiş yaşam operatörü belki de korkunç olabilecek ölüm sahnelerinin üstesinden gelmeye hazırlıklı olmalıdır. Aşağıda Maureen'in hikayesinin kısaltılmış bir versiyonu verilmiştir:

Dr. N: Bir kadın mısın, yoksa bir erkek mi?

D: Aslında bir kız.

Dr. N: Adın ne?

D: Samantha. Kısaca Sam.

Dr. N: Şu anda neredesin ve ne yapıyorsun?

D: Bir partiye gitmek için hazırlanmak amacıyla yatak odamdaki tuvalet masasının önündeyim.

Dr. N: Bu parti ne için?

D: (duraklıyor, sonra da neşeyle gülüyor) Bu... bu benim için, bugün benim on sekizinci doğum günüm ve annemle babam bana bir kutlama partisi veriyor.

Dr. N: Güzel, mutlu yıllar Sam. Bugünün tarihi ne?

D: (kısa bir duraksamanın ardından) 26 Temmuz 1923.

Dr. N: Tuvalet masanda olduğuna göre, aynada kendine bakmanı ve bana gördüklerini anlatmanı istiyorum.

D: Sarışınım, saçlarım bu gece için yapıldı. Beyaz ipek bir elbise giyiyorum. Bu benim ilk gerçekten yetişkin parti kıyafetim. Yeni yüksek topuklu beyaz ayakkabılarımı giyiyorum.

Dr. N: Harika görünüyor olmalısın.

D: (bilgiç bir ifadeyle gülüyor) Rick'in öyle düşünmesi daha önemli.

Dr. N: Rick kim?

D: (şimdi biraz dikkati dağılmış ve yüzü kızarmış durumda) Rick... benim erkek arkadaşım... bu gece çıktığım çocuk. Makyajımı bitirmem gerek, birazdan burada olacak.

Dr. N: Dinle Sam, eminim makyajını tamamlarken benimle de konuşabilirsin, çünkü seni yavaşlatmak istemiyorum. Söyle bana Rick konusunda ciddi misin?

D: (yine yüzü kızarıyor) Hı hı... ama fazla hevesli görünmek istemiyorum. Elde edilmesi zor kızı oynuyorum. Rick çok gösterişli, kendini çok havalı buluyor, yine de onun beni istediğini biliyorum.

Dr. N: Bunun önemli bir parti olduğunu anlayabiliyorum. Sanırım çok geçmeden seni arabasıyla almak için klakson çalacak.

D: (sıkıntılı bir şekilde) Kesinlikle hayır! Oh, evet bundan hoşlanırdı, ama uygun bir şekilde kapıyı çalacak ve hizmetçi onu içeri alıp merdivenlerin başında beklemesini söyleyecek.

Dr. N: Öyleyse bu parti evinizden biraz uzakta?

D: Çok uzak değil... San Fransisco'nun merkezindeki lüks bir malikanede.

Dr. N: Tamam Sam, şimdi zamanda ilerle ve parti yerine gidip bana neler olduğunu anlat.

D: (yerinde duramıyor) Harika bir zaman geçiriyorum! Rick de mükemmel görünüyor elbette. Annem, babam ve arkadaşları bana ne kadar büyümüş göründüğümü söylüyorlar. Müzik var, dans... çok sayıda arkadaşım beni tebrik ediyor... ve (deneğimin yüzü bir anlığına kararıyor) ortalıkta çok içki var, annemle babam bilmiyor.

Dr. N: Bu seni rahatsız mı ediyor?

D: (bir elini hızla saçından geçirerek yeni duygularla mücadele ediyor ve o ana geri dönüyor) Oh... içki hep böyle şeylerin bir parçası olmuştur... bizi neşelendirir, tasamızı alır. Ben de çok içiyorum... Rick ve bazı arkadaşları likör içiyorlar.

Dr. N: Şimdi bu akşamın bir sonraki önemli olayına geç ve bana neler olduğunu anlat.

D: (deneğin yüzü yumuşuyor, sesi de daha durgun) Rick ve ben dans ediyoruz... bana öyle yakın ki... biz... yanıyoruz... kulağıma bir süre baş başa kalmak için partiden uzaklaşmamız gerektiğini fısıldıyor.

Dr. N: Peki bu sana ne hissettiriyor Samantha?

D: Heyecanlanıyorum... ama bir şey beni durduruyor sanki... onu yeniyorum... ben inatçıyım. Sanırım bu annemle babamın onaylamamasıyla ilgili bir duygu... yine de daha fazla bir şey olduğunu hissediyorum. O anın heyecanı içinde bu duygudan kurtuluyorum.

Dr. N: Bu duyguyla kal. Sonra ne oluyor?

D: Görünmemek için yan kapılardan birinden çıkıyoruz ve Rick'in arabasına gidiyoruz. Güzel, yeni bir araba, üstü açılabilenlerden. Harika bir gece ve gökyüzü berrak.

Dr. N: Sonra Rick ve sen ne yapıyorsunuz Samantha?

D: Arabaya biniyoruz. Rick tokalarımı çıkarıyor, böylece saçlarım serbest bir şekilde dökülüyorlar. Beni uzun uzun öpüyor. Rick gösteriş yapmak istiyor... caddeye giden uzun bir yolda gidiyoruz.

Dr. N: Yolun yerini ve gittiğiniz yönü anlatabilir misin?

D: (artık çok sinirli görünüyor) Güneye, San Fransisco'nun dışındaki Pasifik Sahil Yoluna doğru gidiyoruz.

Dr. N: Senin için nasıl bir gezinti oluyor bu Sam?

D: (yine bir anlığına denek önsezilerinden kurtulmuş görünüyor) Kendimi çok canlı hissediyorum. Sıcak bir gece ve rüzgar saçlarımı yüzüme savuruyor. Rick'in bir kolu omzumda. Bana sıkıca sarılıyor ve Dünya'nın en güzel kızı olduğumu söylüyor. Biz, birbirimize aşığız.

Dr. N: (deneğimin ellerini sıkılmaya başladığını ve vücudunun daha da gerginleştiğini fark ediyorum; elini tutuyorum, çünkü neyin geldiğini tahmin ediyorum) Şimdi Samantha, benimle konuşurken her an senin yanında olacağımı bilmeni istiyorum, böylece seni olabilecek her şeyden çabucak geçirebilirim. Bunu biliyorsun, değil mi?

D: (donuk bir şekilde) Evet...

Dr. N: Rick'le bu araba gezintinizde işlerin değişmeye başladığı ana git ve bana bunu anlat.

D: (deneğin tüm vücudu titremeye başlıyor) Rick çok içmişti, yol da giderek daha virajlı oluyor. Dönüşler daha keskin ve Rick'in sadece bir eli direksiyonda. Tepelik bir yerin yakınındayız... okyanusa yakın... bir uçurum var... araba çok hızlı gidiyor. (şimdi bağırarak) RICK, YAVAŞLA!

Dr. N: Yavaşlıyor mu?

D: (artık ağlıyor) OH, TANRIM, HAYIR. YAVAŞLAMAYACAĞI. GÜLÜYOR VE YOLA DEĞİL BANA BAKIYOR.

Dr. N: Devam et Sam.

D: (hıçkırarak hıçkırarak ağlayarak) Bir sonraki virajı kaçırıyoruz... araba havada uçuyor ve okyanusa çakılıyor... ölüyorum... su... çok soğuk... nefes alamıyorum... Oh, Rick... Rick...

Bir süre duruyoruz ve Samantha'nın ruhu fizik bedeninden ayrılırken bu travmatik anıyı hızla duyarsızlaştırıyorum. Ona bu fiziksel ölümü çok zaman önce yaşadığını ve şimdi iyi olduğunu hatırlatıyorum. Genç Samantha yaşama daha yeni başlamış olduğu için gitmeye gönülsüz olduğunu anlatıyor. Rick'ten ayrılmak istemiyordu, ama okyanustan gelen çekilme duygusu "çok ısrarlıydı."

Bu araştırmaya başladığımda, Samantha ve Rick gibi birlikte gerçekleşen ölümler sonrasında bu varlıkların ruh dünyasına da birlikte gireceklerini varsaymıştım. Bir istisna dışında bunun doğru olmadığını gördüm. Kendilerini sevenlerle birlikte ölen küçük çocuklar o kişiyle birlikte gidiyorlar. Bunu 9. Bölüm'de çocukların ruhları başlığı altında daha ayrıntılı bir şekilde ele alacağım. Aynı anda ölen birincil ruh eşleri bile, normalde kendi titreşimsel çizgileri üzerinde ayrı rotalarda yükselirler. Ruhların rehberleri ve ruh dünyasından arkadaşları tarafından uygun yer ve zamanda karşılandıklarını açıkça öğrenene kadar, bu ortaklığın kaybolmasının bir parça üzücü olduğunu hissetmiştim. Oryantasyon durakları ve enerji yenilemesi de dahil aynı ruh grubuna dönseler dahi her ruhun kendine ait bir yükselme hızı var. Bu durum Rick ve Samantha için de geçerliydi.

Dr. N: Herhangi bir yerde Rick'i görüyor musun?

D: Hayır, beni yukarıya doğru döndürmek isteyen çekme kuvvetine direnmeye çalışıyorum. Okyanusa direnmeye devam etmek istiyorum... Rick'e yardım etmek istiyorum.

Dr. N: Bu kuvvet seni sonunda uygun yöne döndürüyor mu?

D: (denek şimdi dingin ve boyun eğmiş durumda, ama aynı

zamanda yası) Evet, şimdi yeryüzünden çok yukarıdayım. Dr. N: (bu insanlara genellikle sorduğum bir sorudur) Daha fazla ilerlemeden önce annenle babana hoşça kal demek istiyor musun?

D: Oh... hayır... şimdi değil... daha sonra diyeceğim... şimdi sadece gitmek istiyorum.

Dr. N: Anlıyorum. Bana bundan sonra ne gördüğünü söyle Samantha.

D: Bir tünelin girişi... açılıp kapanıyor... hareketini benim hareketimle koordine ediyor. İçinden geçiyorum ve kendimi çok daha hafif hissediyorum. Şimdi öyle parlak ki. Cüppeli biri bana doğru geliyor.

Dale'in görüşmesinde, onun Rick olduğunu ve anılarının Maureen'in anılarını doğruladığını bulduk. Görünüşe bakılırsa Samantha kazadan sonra birkaç saniye daha yaşamış ve okyanusun üstüne çıkmıştı, ama Rick'in ruhu ise araba daha havadayken ayrılmıştı. Bu hikayeyi Dallas'ta bir konuşmada anlatırken, dinleyicilerden biri yüksek sesle bağırmıştı: "Tam da böyle bir adama göre bir hareket!" Ona, olası bir zarardan sağ kurtulma şansının olmadığını bildiğinde, ruhların gerçek ölümden hemen önce zihin bedenden ayrılabilceğini anlattım. Bu şekilde ruh kendi enerjisiyle durumdan daha az zararla çıkar.

Dale ve Maureen ile görüşmelerimiz tamamlandıktan sonra, ne öğrendiklerini gözden geçirmek için bu birincil ruh eşleriyle görüştüm. Maureen, San Fransisco'nun güneyindeki 1. Anayolda her araba kullandığında, sahil yolundaki belli bir bölümde nedeni anlaşılmaz bir şekilde gergin ve evhamlı olduğunu anlattı. Artık bunun nedenini biliyordu. 1923 yılındaki ölümüyle ilgili programlamayı iptal ettikten sonra ani bir ölümle ilgili gördüğü tekrar eden kabusların da yok olacağını umuyordum. Bir ay sonra Maureen yazdığı bir mektupta bu kabusların tamamen bittiğini doğruladı.

Dale, doğduğu kent olan San Francisco'yu terk etmesinin nedenlerinden birinin bu çevrede araba kullanırken kendisini rahatsız hissetmesi olduğunu söylediğinde bu vakadaki eşzamanlılıklar da tamamen açığa çıkmış oldu. Hayatlar arasında ruh dünyasında geçirdiğimiz zamanın geçmiş yaşam deneyimlerimizden artakalan bütün etkileri yok edeceğini düşünebilirsiniz. Pek çok vakada öyledir, ama daha önce de söylediğim gibi, bazı kişiler bir yaşamdan diğerine fiziksel ve duygusal izler taşırlar. Bu iz, yaşanacak olan hayatta belli bir karmik dersle ilgiliyse bu durum özellikle geçerli olur.

Peki, bu birincil ruh eşleri şimdiki yaşamlarında niçin elli yıl boyunca ayrı kaldılar? Bunu anlamak için onların küme grubunun dinamikleriyle işe başlamalıyız. Dale ve Maureen I. Düzey bir ruh grubundandı. Bu on iki ruh çeşitli derecelerde risk alan ruhlar ve hararetli savaşçılardır. Rehberleri düzenli olarak onları yakınlarındaki gruplara götürür, böylece onlar da diğer grupların nasıl daha uyumlu ve huzurlu bir şekilde çalıştıklarını görürler. Dale ve Maureen bana bu ziyaretlerin ilgi çekici olduğunu, ama sakın ruhları "bir şekilde sıkıcı" bulduklarını söylediler. Elbette, kendi gruplarında da daha dingin olan ruhlar var, ama Rick/Dale bunlardan biri değil. Dale, şimdiki yaşamında Vietnam'da üç dönem hizmet etmiş bir askerdir. "Geri döneceğimi sanmıyordum," demişti bana, "işlerin iyi olacağını da." Tehlikenin kıyısında yaşamayı seviyordu. Savaştan sonra askerlikten ayrılmıştı, çünkü barış zamanında bir asker olmak çok sıkıcı bir işti.

1923 yılındaki araba kazasından sonra, grubun kıdemli rehberi Rick'i almıştı; Rick bilgilenme ve oryantasyonda Samantha'ya kıyasla oldukça fazla zaman geçirmişti. Gruba geri döndüğünde çok sıkıntılı ve üzgündü. Duyarlı bir enerji kucaklaşması sahnesinde Rick, birincil ruh eşine onun yaşamının genç yaşta kesilmesine yol açtığı için ne kadar üzgün olduğunu söylemişti. Yaptığımız görüşmede her ikisinin de bu araba kazası olasılığını önceden ne kadar bildikleri açık değildi. Pek çok yaşam boyunca sevgili olmuşlardı ve bu yaşamların çoğu kargaşa içinde geç-

mişti. Dale ve Maureen 1920 yılındaki yaşamlarında olduğu gibi bu yaşamda da aynı yerde ve aynı zamanda bedenlenmiş olmalarına karşın, gençken karşılaşmaları planlanmamıştı. Bu coğrafi konumdan kaynaklanan aynı duyusal deneyim ve duygusal enerji şimdiki yaşamlarında çok daha sonraki karşılaşmaya yönelik koşulların bir parçasıydı.

Bu ruh eşlerinin ikisi de koşulların uzun yıllar geçene kadar karşılaşmaları için uygun olmayacağı şimdiki yaşamlarına gittiklerini biliyordu. Dale'in iyi olmak için doğru kadını özlemekle geçen yılların getireceği engellenmişlik duygusuna özellikle ihtiyacı vardı. Bugün kayıtsız, sorumsuz bir adam değil. Samantha/Maureen'in de 1920'lerde Rick ile ilişkisinde sahip olmadığı olgunluğa ulaşması gerekiyordu. Ne Dale ne de Maureen birleşmelerinin bu evresinde hayatı istismar etmiyorlardı. Birbirinden ayrı geçen zaman boyunca ikisi de çok acı yaşamıştı. Bu çiftle çalışmam her ikisinin de temelde aynı şeyi söylemesiyle tamamlandı. Maureen şöyle demişti: "Hayatın kutsallığı ve bağışlamanın önemine duyulan açık bir saygıyla iyileşmemizi tamamlıyoruz. Madem artık ikimiz de kaybetmenin ne demek olduğunu biliyoruz, öyleyse bu yaşamda geriye kalan zamanımızın üzerine titreyeceğiz."

Ruh eşleri hakkındaki bu kısmı kapatmadan önce, birçok ruh eşinin sıradaki bedenlenmelerinden hemen önce bir hazırlık sınıfına gittiğini de eklemem gerek. Rehberlerimizle birlikte yapılan bu kostümlü provanın bir özelliği de gelecek olan yaşamdaki önemli konuların son kez gözden geçirilmesidir. Bu hazırlık sınıfının bir başka yönü, iki ruh eşinin tek başına çıkması ve yeni insan bedenlerinde nasıl görüneceklerine ve hangi koşullar altında karşılaşp tanışacaklarına dair birbirlerine görsel imgeler göndermelerini içerebiliyor olması.

Ruhların Yolculuğu'nda bu şekilde yola çıkışlara ait hazırlıkla ilgili örneklerin bulunduğu bir bölüm yazmıştım. Ruh eşleri her defasında ruh dünyasından ayrılmadan hemen önce biraraya gelmezler. Bu durumda, ilgili karmaya da bağlı olarak, kimi zaman

ruhlardan biri gelecekteki karşılaşmaları ve o kişinin nasıl görüneceği konusunda diğerinden daha fazla şey de bilebilir. İşte, gelecekteki eşiyle tanışmasını anlatan bir ruh eşinden kısa bir örnek:

Sıradaki yaşam için izleme odasında eşimi görmeme izin verildi. O çekici bir aerobik eğitmeniydi ve onunla bir jimnastik salonunda karşılaşacaktım. Onun bedenini ve yüz hatlarını dikkatlice inceledim, çünkü önceki hayatımda yaptığım gibi karşılaşmamızı yüzüme gözüme bulaştırmak istemiyordum. Tere bulanmış bedeninin kokusu zihnime iyice yerleşti... mimikleri... gülüşü... en çok da gözleri. Bu yaşamda onu gördüğüm an iki mıknaatısın birbirini çekmesi gibiydi.

Spiritüel Aileler ile İnsan Aileleri Arasındaki Bağlantılar

Genellikle, aynı ruh grubunun üyeleri biri sonraki bedenlenmelerinde aynı genetik insan ailesinin üyeleri olarak geri dönmazler. Amerikan Yerli geleneğinin aksine, bu bir büyükbabanın ruhunun tipik olarak erkek torununun bedenine geri dönmeyeceği anlamına gelir. Ruhların genetik tekrardoğuşa yönelik karşıtlığını 4. Bölüm'de Ruh Bölünmesi ve 5. Bölümde DNAbaşlığı altında vurgulamıştım. Aynı kalıtım, etniklik, kültürel çevre, belki de önceki bir hayatta sahip oldukları aynı coğrafi ortama sahip olan bedenlere geri dönmek, yeni dersler öğrenmek isteyen ruhlar için sınırlayıcı, hatta gereksiz bir şeydir. Ruhlar her yaşamda dünyanın dört bir yanındaki farklı ailelerde bedenlenme yoluyla, ruhlar çok çeşitli insan bedeni seçeneklerinden faydalanabilirler. Bu çeşitlilik yeryüzündeki bedenlenmelerimize derinlik kazandıran şeydir.

Olağan dışı durumlarda, rehberlerimiz belli bir aile içinde bitirilmemiş karmik işler hakkında güçlü duygulara sahip olan ve aynı aileye geri dönmek isteyen ruhlara karşı hoşgörülü olabilirler. Bu ruhlara kendilerine yapılan ciddi bir yanlışa değinmek ya da ailedeki bir başka kişiye karşı yaptıkları kötülükleri düzelt-

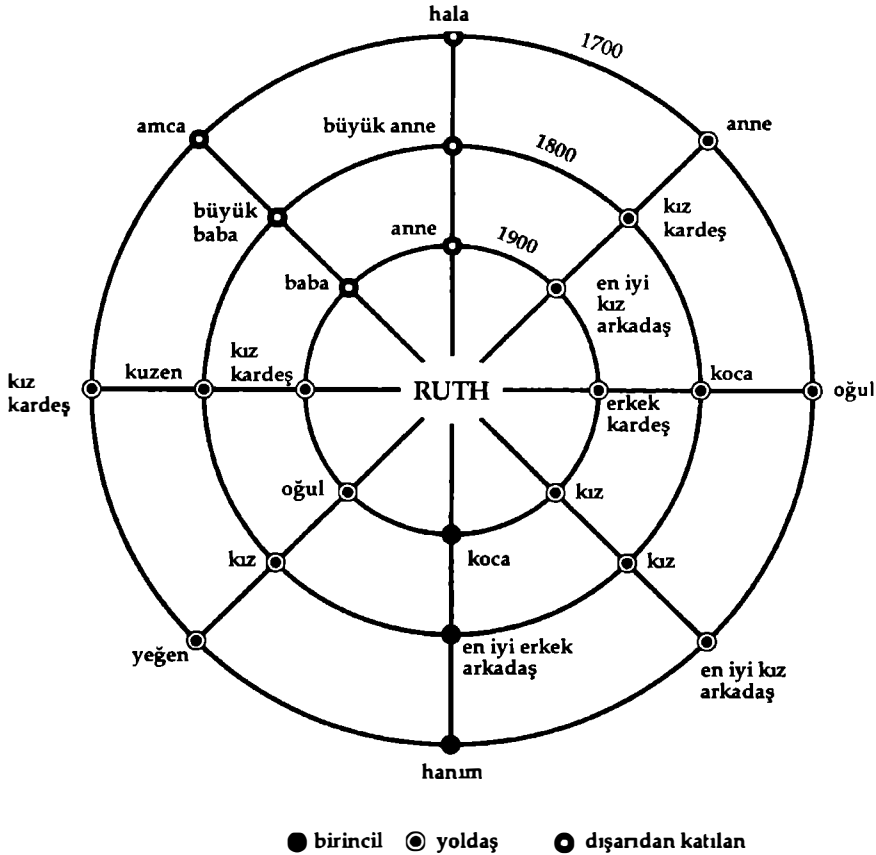
mek için başka bir şans daha verilebilir. Bu ruhlar karmik olarak bağlı oldukları ve ilgilenmeleri gereken bu insanlarla aynı ömür içinde, ama farklı bir kuşağın çocukları olarak geri dönebilirler. Karmik amaçlar doğrultusunda meydana gelen bu genetik reen-karnasyon olaylarının nadir olduğunu vurgulamak istiyorum. Bir ruhun, ciddi bir yanlışı telafi etmek için önceki bir aileyle dolaylı benzerlikleri bulunan başka bir aileye geri dönmesi çok daha olasıdır. Yine de bu durum, özellikle ruhun kişisel zararının olduğu vakalarda, intikam unsuru taşıyor olabileceği için, geleceklere oldukça aykırı olabilecektir.

Ruhlar genellikle geçmiş yaşamlarında sahip oldukları aynı kalıtımsal ailelerde bedenlenmemelerine karşın, aynı ruh grubunun üyeleri çoğunlukla birlikte olabilecekleri yeni aileler seçerler. Ruh gruplarının üyeleri her bir yaşamda kan bağları ve coğrafi yakınlıklarla ilişkili olma eğilimi gösterirler. Peki, ne tür roller seçerler? Bu kitabı okuyanların kendi ruh ailelerine en olası adayların kimler olabileceğini görmek için oturup önemli aile üyelerini, arkadaşlarını, sevgililerini, hatta tanıdıklarını gösteren bir çizelge hazırlayabileceklerine eminim.

5. Bölüm, Şekil 7’de, bir ruh grubunun o anki yaşamlarındaki renk auralarını çıkardım. Şekil 10 ise, bir ruh grubunun geçen üç yüzyıl boyunca birbiriyle bağlantılı kalmak için insan ailelerinde nasıl bedenlendiklerini gösteren bir diyagramdır. Bu diyagramdaki merkezi deneğim Ruth’tur. Bir yüzyıldan sonrakine bu aile kalıtımının çizelgemdeki soya ait imalara karşın tamamen farklı olduğuna lütfen dikkat edin. Şekil 10, Ruth’un insan bedenlerindeki spiritüel arkadaşlarının kısaltılmış bir versiyonudur. Her yüzyılda bulunabilecek, kendi küme grubundan altı, bağlı olduğu bir gruptan da iki ruh vardır.

Ruth, diyagramın merkezinde görülüyor, merkezden dışarı doğru çıkan bağlantı çizgilerinin her biri de yirminci yüzyıldan geriye, on sekizinci yüzyıla doğru Ruth ile ilişkili olan farklı aile rolleri üstlenen aynı ruhu temsil ediyor. Ruth’un birincil ruh eşinin, bu yaşamdaki eşi olduğu görülüyor.

Şekil 10: Spiritüel ve İnsani Soylar

Bu örümcek ağı şeklindeki diyagram, söz konusu denek Ruth'un geçmiş üç yüzyıl boyunca yaşamlarıyla ilişkili olan bedenlerde bedenlenmiş olan birincil ruh eşlerini, yoldaşlarını ve bağlı ruh eşlerini göstermektedir. Merkezden dışarı doğru çıkan her kuşak çizgisi farklı bedenlerdeki aynı ruhu temsil etmektedir.

Ruth'un son yaşamında, bu ruh en yakın arkadaşıydı, 18. yüzyılda bir erkek olduğu önceki yaşamında ise Ruth'un eşiydi. Ruth'un birincil ruh eşinin koruyucu bir sarı renkle tonlanmış bir hale rengi var, Ruth'un kendi halesi ise berraklığı ve öğrenme aşkını gösteren beyaz ve mavi tonların bir karışımı. Bu birincil ruh eşleri, birlikte geçirdikleri ilk yaşamlarından beri yedi bin yıldır düzenli bir şekilde eşleşmişlerdir.

Ruth'un ruh grubundaki yoldaş ruhların yanı sıra, yakınlarıdaki bir gruptan katılan iki ruhu da gösterdim. Bu iki ruh, deneğimin şimdiki hayattaki anne ve babasıdır. On dokuzuncu yüzyılda oynadıkları roller ise büyükanne ve büyükbabadır. On sekizinci yüzyılda ise bu iki ruh Ruth'un teyzesi ve amcasıymış. Ruth'un çizelgesi tipik bir danışanı temsil ediyor. Her ruh grubunun insan ailesi tercihlerinde kendine ait süptil değişiklikleri vardır. Ruth'u gördüğüm hafta bir danışanım olmuştu, bu danışan onun annesine son derece yakındı. Annenin ruhu o danışanın ruh grubunun bir üyesiydi ve önceki yaşamda onun kız kardeşiydi.

Büyükanne ve büyükbabalar yargılamayan dert ortakları olarak eski yaşamlarımızda büyük bir etkiye sahiptirler. Bu yaşamda sevilen bir büyükanne ya da büyükbabanın çoğu kez eski bir yaşamda bir kardeş ya da en iyi arkadaş olduğunu görürüm. Vakalarımın çoğunda yakın insani ilişkilerin sosyal dinamikleri öyle güçlüdür ki ruhların bizim yaşamımızda, bizim de onların yaşamlarında oynadığımız roller doğrudan bir grubun karmik derslerine dayanır. Hayatta bize yakın olan biri tarafından incitildiğimizde ya da yabancılaşıma ve ayrılma sonucu onların acı çekmesine yol açtığımızda bunun nedeni bizim bir tür ders öğrenmeye gönüllü olmamızdır; bu sırada onlar da kendi derslerini öğrenirler. Bu dersler, Vaka 47'nin de göstereceği gibi, her iki tarafı da gelecek ilişkilere daha iyi hazırlar.

Yakın gruplardaki bağlantılı yüzlerce ruhun yaşamlarımızdaki dolaylı rollerinin kuşaklar boyunca devam edebileceğini de vurgulamam gerek. Yer darlığı yüzünden Şekil 10'da Ruth'un

geçmiş yaşam çizelgesinde tüm bu ruhları gösteremedim. Burada gösterilmeyen ama dışarıdan katılan önemli ruhlardan biri de Zenda adlı ruh; bu ruh Ruth'un altıncı sınıftaki en sevdiği öğretmeni idi. Geçen yüzyılda Zenda'nın destekleyici bir kapı komşusu olduğunu bulduk. On sekizinci yüzyılda ise, deneği işe alan bir işyerinin sahibiydi. Şekil 10'un örümcek ağı tasarımı kendi yaşamları bizimkiyle temas eden olan insanların tüm bu karşılıklı ilişkilerini gösterirken kullanılabilecek uygun bir tasarımdır.

Bir danışanın şimdiki hayatında ve geçmiş hayatlarındaki birincil, yoldaş ve dışarıdan katılan ruhlarla psikolojik profilleri soyağacı çizelgesinde detaylandırıldığında oldukça bilgi verici olmaktadır. Geçen üç yüzyılın her birinde, Ruth'un yaşamlarında bağlantılı bir ruh grubundan başka bir aktörün öne çıktığını görüyoruz. Şekil 10'da bunu da göstermeye yer yoktu. Ortier olarak bilinen bu ruh, kıskanç, duygusuz ve çıkarıcı insan rolleri üstlenmiştir. Ruth'un güvenini sınamak için gönderilmişti; bu şekilde o da yaralarını daha hızlı sarmayı ve bu yarayla daha sağlıklı bir şekilde uğraşmayı öğrenmiş olacaktı. Aynı birey insan mizacı açısından iyi nitelikler de sergilemekle birlikte, olumsuz olan yönler çok sabitti. Ruth'un şimdiki hayatında ise Ortier onun üvey annesi. Önceki yaşamda, bu ruh ona ihanet eden yakın bir arkadaş rolünü oynamıştır. Bir başkahraman olarak roller üstlenen Ortier ile Ruth için karmik döngülerin çok geçmeden sona ereceğine dair kanıtlar bulunmaktadır.

Ruth samimi, tutkulu ve hassas biridir. Birincil ruh eşinin de bu niteliklere yakın özellikleri var, ama o aynı zamanda bir işin arkasını bırakmama, olabildiğince açıksözlü ve kararlı olma özellikleri de taşımaktadır. Şekil 10'daki diğer birçok ruh daha kendini göstermeyen ruhlar. Birbirine benzer mükemmelliyetçilik ve inatçılık karakterlerine de sahiptir.

Gruptaki ruhlardan biri, diğerlerine göre daha dikkatsiz, uysal ve kendinden daha hoşnut. Bu ruh, danışanımın şimdiki hayatındaki erkek kardeşi Andy'dir. Geçen yüzyılda bir tarz deği-

şikliği olarak Ruth'un kocası olmaya gönüllü olmuştu. O yaşamda, Ruth'un birincil ruh eşi bir erkek arkadaş rolünü seçmiştir. Birbirleriyle bir aşk ilişkisine öyle kapılmışlardır ki Ruth'un Andy ile evliliği neredeyse bitme durumuna gelmiştir. Ruth en sonunda, bu geçmiş yaşamda muhakkak alışılmadık bir eş olan Andy'nin, kendisinin doğası itibarıyla samimi olan yapısını tamamlamak için yaşamda daha fazla nüktedanlık görmeyi ve her günün değerini bilmeyi öğreneceği daha iyimser bir varoluşa doğru rahat bir şekilde zihnini açan bir kişi olduğunu fark etti. Büyük bir aşk uyumu olmamasına karşın, Ruth on dokuzuncu yüzyılda kocası olarak Andy ile hoşgörü ve neşeyle yaşamıştır. Bu arada, Ruth'un birincil ruh eşi de karakteri Ruth'unkinden çok daha zorlayıcı bir evlilik yaparak farklı bir mücadeleye girişmiştir.

Birincil ruh eşinizle evlenmemenin hoşnutsuzluk sebebi olduğu izlenimini bırakmak istemem. Aslında, belli bazı mücadeleleri karşılamak için bir dizi yaşamda kendi iç gruplarından sırasıyla üç dört ruhla eşleşen danışanlarım da oldu. Ruth ve Andy'nin ruhları bunu on dokuzuncu yüzyılda ilk kez denemiş olmalarına karşın, sonuçları genellikle olumlu çıkmıştır.

Bizi İncitmiş Olan Ruhlarla Yeniden Bir Araya Gelmek

Artık, yaşamlarımızda farklı ruh eşlerinin oynayabileceği rollere ilişkin bir fikrimiz olduğuna göre, insanların yararına olan bu ilişkilerin belli bir yönünü tartışmak istiyorum. Bana sıklıkla şu soruyu sorarlar: Bir kişiyi bizi bir şekilde incittiği bir yaşamın hemen ardından kendi ruh grubumuzda görmek nasıl bir şeydir? Filozof Heidegger "Başka hiç kimse sizi sevemez ya da sizin acınızı hissedemez," demiştir. Bu ifade yeryüzü için doğru olabilir, ama ruh dünyasında geçerli değildir. Ruhlar arkadaşlarının zihinlerine girebilme ve hissettikleri şeyi hissedebilme yeteneğine sahiptirler. Bunu empati için, son yaşamlarında birbirlerine karşı gösterdikleri bozucu davranışları değerlendirme ve anlama isteğiyle yaparlar.

Vaka 47’de, son yaşamında sıkıntılı bir başlangıç yapmış bir adam seçtim; bu adamın, yaptığı hiçbir şeyden tatmin olmayan zalim bir babası vardı. Basitleştirmek adına, bu oyuncuların yüzündeki adlarını kullanacağım: deneğim Ray ve babası Carl. Ray özsaygısı olmadan büyümüş ve bütün yetişkin yaşamını bu olumsuz duygularla mücadele etmeye harcamış sıkıntılı bir çocuktur. Ray kendi etrafında koruyucu duvarlar örerek duyarlılığını başkalarından gizlemişti. Bu baba ve oğul, ruh dünyasında tekrar karşılaştıklarında olup bitenler bu vakanın asıl yanıdır.

Ray’in Carl ile “motivasyonel bir eleştiri görüşmesi” dediği şeye başlıyoruz. Açılış sahnesi bir küme grubundan üyeler tarafından gelen ruhun olağan karşılanmasıyla yeterince masumane başlıyor. Ruh grubunu, bir saatin üst yarısı beliriyor şeklinde çizdiğim sayfa 189, Şekil 3’e tekrar bakmak yararlı olabilir. İpnoz deneklerim kendi küme gruplarının üyelerini tanımlarken ruh konumunu belirlememe yardımcı olması için gelen ruhlara dair “saat tekniği”mi kullanırım.

- Vaka 47 -

Dr. N: Bu ruhlara yaklaştığında, önünde nasıl yerleşiyorlar?

D: Mmm... ortasında benim yer aldığım bir tür yarım daire şeklinde.

Dr. N: Onların konumunu bir saate göre kafanda canlandırmanı istiyorum. Sen ortadasın, saatin kollarının bulunduğu yerde. Tam önündeki kişi saat 12 yönünde olacak. Solundaki kişi saat 9, sağındaki ise saat 3 yönünde. Anladın mı?

D: Evet, ama rehberim Ix-Ax tam arkamda duruyor.

Dr. N: İlk yeniden bir araya gelmede bu normal Ray. Onu 7 ile 5 arasında bir yerde düşüneceğiz. Şimdi söyle bana, seni karşılamak için gelen ilk kişi bu saat modelimizin hangi yönünden ileri doğru çıkıyor?

D: Uzak solumdan, saat 9 yönünde.

Not: Bir yaşamın ardından öne doğru çıkıp bizi karşılayan ilk kişi daima bizim için anlam taşıyan bir ruh olur.

Dr. N: Güzel. Bu ruh sana bir erkek olarak mı, bir dişi olarak mı, yoksa cinsiyetsiz bir ruh olarak mı görünüyor?

D: (sevecen bir ifadeyle) O, eşim Marian.

Dr. N: Peki tam şu anda ne yapıyor?

D: Yüzümü ellerinin arasına alıyor... beni öpüyor, yumuşak ve nazik bir öpüş bu, sonra da başımı göğsüne bastırıyor.

Her ruhun, gelen ruhu karşılama konusunda kendine ait bir stili vardır. Marian'dan sonra, Ray'in büyükannesi bir pelerin gibi onu sevgi enerjisiyle çepeçevre sarmalıyor. Sonra, kız kardeşi Ann ileri çıkıyor. Ann'in enerjisinin bir kısmı yeryüzünde, çünkü o anki bedenlenmesi henüz tamamlanmamış durumda. Enerji kütledeki bu eksikliğe rağmen, Ray'i canlı ve neşeli bir hareketle kucaklıyor, bir yandan da onun tedirgin olmuş haline gülüyor.

Saatın çevresinde ilerlediğimizde, deneğimin giderek daha rahatsız olduğunu fark ettim. Grubun önemli bir üyesinin Ray'in görüş alanına henüz girmediğinden kuşkulandım. Ray, ruhların oluşturduğu dairenin sonuna yaklaşıp "çömelme sendromu" diye adlandırdığım şeyle karşılaştığında içinde bulunduğu hal değişmeye başladı; bu sendrom, bir ruhun başka bir ruhun arkasına gizlenmesinden kaynaklanır. Bu hareket bazen bir oyun niyeti taşıyor, daha çok bir saklambaç gibi, ama bu vakada değil.

Dr. N: Başka biri mi?

D: (ofisimdeki koltukta rahatsız rahatsız kıpırdıyor) Hayır... Teyzem Bess'in arkasında bir gölge görüyorum.

Dr. N: (sakinleştirip güven verdikten sonra) Ray, bana tam olarak ne olduğunu söyle.

D: Şimdi ani bir ışık parlaması görüyorum. (fark ediyor) Oh... bu babam... Carl. Ötekilerin arkasına saklanıyor.

Son olmak istiyor. Benden çekiniyor. O anın rahatlığı içinde utanıyor... tüm bu kucaklaşmalar, gülmeler ve heyecan sırasında. Babam bu anda katılmak istemiyor gibi. (ümitsizce) Ben de istemiyorum.

Not: Görüşmemizde biraz daha ilerleyince, Carl'a görüşmesine geçiyoruz.

Dr. N: Carl ile konuştuğun ana ilerlemeni istiyorum. Onunla konuşmanızın nasıl geliştiğine ilişkin ayrıntıları anlatmaya çalış.

D: Çok geçmeden... kendi tutumlarımız ve yargılarımız hakkında... ne olduğu ve niçin olduğuna dair eleştiri yapmaya başlıyoruz. Marian ve Ann de orada, Carl hala üzüntülü. "Baban olarak sana karşı çok haşındım," diyerek başlıyor ve devam ediyor: "Planladığımız şeyin kontrolden çıktığının farkındayım. O yaşamı elimden kaçırdım..."

Dr. N: Bu itiraf senin için ne anlama geliyor, Ray?

D: (bir farkına varma duygusuyla) Carl'ın ruhu, babam gibi alkolik, ağzı bozuk bir adam değil...Evet, bazı benzerlikler görüyorum, ama onun doğasında var olan iyiliği kapalı. Bu bedenin obsesyonlarını kontrol edemedi.

Dr. N: Beni başıyla Ray, ama onun performansını anlayışla karşılamıyor musun? Sonuçta, Carl'ın öğrenmesi gereken dersler vardı, öyle değil mi?

D: O, duygusal patlamalara eğilimli bir bedene katılmaya gönüllü oldu. İşleri benim için bilerek zorlaştırma konusunda yapılan planın yanı sıra, şiddete eğilimli bir bedeni yumuşatıp yumuşatamayacağını da görmek istedi. Carl'ın önceki hayatı aşırılıklarla dolu bir hayattı. Birlikte yaşadığımız bu son hayatın pek işe yaramadığını itiraf ediyor. Carl benimle ya da kendisiyle doğru şeyi yapmadı.

Dr. N: (ısrar ederek) Carl'ın baban olarak sana yaptıklarını beden tipi yüzünden mazur gördüğünü mü söylüyorsun

hala?

D: Hayır, yaptıkların öyle yanına kalmaz. Carl bu zaman süresince birçok açıdan başarısız olduğunu açıklıyor, ama bu yaşamdan bir şeyler öğrenmiş ve benim de öğrenip öğrenmediğimi soruyor. (duraksama...)

Dr. N: Lütfen buna devam et Ray.

D: (derin bir iç çekiyor) Bütün öfkesinin geçtiğini görebiliyorum, bu benim için şu an çok tuhaf, çünkü onun gerçek benliğine henüz alışmış değilim... ama uzun sürmeyecek.

Dr. N: Tüm bunları göz önünde tuttuğunda, Carl'ın ruhunun kendi bedenlenmelerine taşıdığı hangi olumsuz eğilimler var?

D: Bunun kendi çevresindeki olayları ve insanları kontrol etme isteği olduğunu biliyor. Babam olarak geçmiş yaşamı bu eğilimlerle beslendi. Her ikimizin de hayatta yüzleşmeyle ilgili sıkıntısı var. Ann ve Marian ile birlikte bu kadar iyi çalışmamızın nedeni de bu. Onlar yaşamın getirdiği engellenmişlik duygularını bizden çok daha kolay dağıtıyor gibi görünüyorlar.

Dr. N: İşleri bilerek zorlaştırması beklenen müsamahasız bir babanın kontrolü altında olmanı gerektiren koşullara geri dön. Carl bu görevine fazlasıyla tutkun olmasaydı bile, senin onun oğlu olmaya niçin gönüllü olduğunu anlamıyorum.

D: (gülüyor) Bunu anlaman için rehberimiz Ix-Ax'ı tanımalısın. O vaaz vermek yerine fazlasıyla nüktedanlığı kullanır. Bir otorite figürü olarak bizi zorluğa itmez, çünkü Carl ve ben sıkı bir ele kötü tepki veririz. Ix-Ax sahip olduğumuz bütün fikirlerin kendi algılarımızdan kaynaklandığına inanmamızı sağlarken bir yandan da bizi dürtükler. (duraklıyor) Ix-Ax benim bir şeyin yanıma kar kalacağını düşünmemeye izin verir, sonra da vicdanımı dürtükler. O bir çalıştırıcıdır, bir yönetici değil.

Dr. N: Pekala, Ix-Ax hakkında bilgi verdiğin için çok memnunum, ama tüm bunların seninle, Carl'la ve aranızdaki zarar görmüş bir ilişkilerin yaşandığı geçmiş hayatla nasıl bir ilişkisi var?

D: (sabırla) Carl ile birlikte olduğum bir önceki hayatımda ben bir öksüzdüm ve bazı kötü alışkanlıklarım vardı. O bedende gerçek kimliğimi kaybetmiştim. O bir uyan çağrısıydı.

Dr. N: Nasıl?

D: Bir çocuk olarak yönlendirici bir destek almamıştım. Annem ölmüştü. Bir çocuk olarak tek başına olmak insanı toplayabilir de dağıtabilir de. Sıkıntı şeydi... ben daha güçlü ve daha kendine güvenli biri olurken, başkalarına çok ilgim yoktu. Almanın ve geri vermenin pek var olmadığı bir hayat yarattım. İnsanların bana borçlu olduğunu düşünüyordum.

Dr. N: Bak Ray, böyle aşırı uçlara gitmek zorunda mısın? Bir öksüz olarak önceki hayatındaki birini telafi etmek için Carl'la planladığınız hayatta sevgi dolu bir baba olsaydı ne olurdu?

D: (omuzlarını silkiyor) Fazlasıyla kolay. Bir öksüz olarak geçen hayatımın ardından, Ix-Ax bana şunu sormuştu: "Artık hoşgörülü bir anne ve babanın pohpohladığı bir hayata hazır olduğumu düşünüyorum, ne dersin?" Ben de ona, "Bak, bu hiç de kötü görünmüyor," dedim. Sonra o ekledi, "Senin için varlıklı bir anne ve babanın tek çocuğu olmayı ayarlasak mı?" Bir süre bu senaryoyla eğlendik, sonra Carl'la atlarla oynamak için zengin babam olarak çokça para gerekmesi hakkında birkaç esprinin olduğu bir sohbet başladı. O atları sever.

Dr. N: Peki, sen ve Carl en sonunda birlikte stresli bir hayat olması kararına nasıl vardınız?

D: Ix-Ax bizi çok iyi tanır. Ben yaşama rahat bir yaklaşım-

dan çok uzağım. Sonunda ondan zor bir ortamda birlikte ödevlerimiz olmasını istedik.

Dr. N: Son iki yaşamında yalnızlık ve yabancılaşma açısından işler senin için daha kötüye gitmedi mi? Senin ve Carl'ın bir baba ve oğul olarak böyle kötü bir ilişki yaşamaktan bir şey öğrenip öğrenmediğinizi merak ediyorum.

D: (duraklıyor, o sırada düşünceli bir şekilde ellerini ovuşturuyor) Hem evet hem hayır. Her iki geçmiş yaşamda da, yabancılaşmamın gerçekten ilerleyememe halimin mazereti olmasına izin verdiğim doğru, ama en azından son yaşamımda terk etmeyen bir babam oldu. Carl'ın kötü muamelesi konusunda, onun benim bir öksüz olduğum hayatımdaki tam bir terk edilmeden daha başarılı oldum.

Dr. N: Bunu çok anlamadım. Carl'ın ruhu bir öksüz olduğun hayatta da baban mıydı?

D: Hayır.

Dr. N: Son iki yaşamındaki birincil dersin neydi?

D: Sıkıntılar ne olursa olsun kendimi korumak. Bu beni daha güçlü bir ruh haline getirecek.

Dr. N: Olacağından eminim, Ray. Ama artık biraz yavaşlamayı, sonra da bir tarz değişikliği olarak daha kolay hayatları kabul etmeyi dikkate alabileceğini düşünüyorum. Biraz soluklanıp gelecek bedenlerde kimliğini korumak için daha sağlam bir temel kurmak o kadar kötü mü olurdu?

D: (bu öneri onu açıkça alt üst etmiş gibi) Hayır! Sana bunu yapabileceğimi söyledim, Ix-Ax da bunu biliyor. Benim gücüm sıkıntılarla boğuşmadaki sebatım. Babam olarak Carl'la hayatım bir öksüz olduğum önceki hayatımdan bir telafi testi oldu ve benim için bir başarısızlık değildi. (kuvvetle) Bir sonraki yaşam için çok şey öğrendim ve Carl'a bunun kendini daha iyi hissetmesini sağlamasını söyledim.

Dr. N: İkiniz de ruh dünyasında bunları nasıl bir çözüme kavuşturuyorsunuz?

D: (daha yumuşak, daha düşünceli bir tonla) Tek başına kaldığımızda düşüncelerimizin enerjisini ve birlikteki o hayata ilişkin bütün anıları değiş tokuş etmeye karar verimiz.

Dr. N: Bu, benim daha önce duyduğum tam zihin değişimi mi?

D: Evet, o yaşamda Carl'ın oğlu olarak kimliğimin her parçası Carl'a aktarılır, o da babam olarak bütün anılarını bana yansıtır. Bu çok öznel bir şey... çok da iyi. Benim grubumda buna keder kadehlerini birbirine geçirmek deriz.

Dr. N: Üstelik her iki bakış açısı da tamamen dürüst, değil mi?

D: Burada birbirini aldatma, yalancılık falan olamaz.

Dr. N: Bu değiş tokuş uzun mu sürüyor?

D: Hayır, bu aktarım kısadır, ama tamdır. Sonra da bütün dertleri ve yükleri, acıları ve öfkeyi, dürtüleri... diğer kişilerin bakış açısından öğrenmiş oluruz, çünkü bu gerçekten de onların eski bedeninde olmaya benzer.

Dr. N: Bu zihin değişimi bağışlama duygusunu da getirir mi?

D: Bundan çok daha fazlası. İki zihnin tarif edilmez bir şekilde birbirine karışmasıdır bu. Her ikimiz de karşımızdakinin belli bazı seçimleri yapmasına yol açan koşulları yaşamış oluruz. Ben Carl'ın memnuniyetsizliğini hissederim, o da benimkini. Bu değiş tokuş bir kez yapıldığında, öyle derinlere işler ki artık karşındakini bağışlamak gerekli değildir. Sen kendini bağışlarsın, sonra da birbirimizi iyileştiririz. Anlayış mutlaktır. Doğru yapana kadar farklı bir hayatta tekrar deneyeceğiz.

Birlikteki son yaşamlarını takiben ruh dünyasında başlangıçtaki biraz beceriksizliğin ardından, Ray ve Carl gevşemişler ve kendi ruh gruplarında bir kez daha mutlu olmuşlar. Bu Carl'ın

davranışının ruh dünyasında çabucak amlandığı anlamına gelmez. Yaşam gözden geçirmesi ve değerlendirmesi süresince, Ray'î görmeden önce Carl, Ray'in yaşamasına yol açtığı fazlasıyla acı ve sıkıntının tamamen farkındaydı. Burada iş başında olan iki kuvvet var. İlki ruhun tam karakterinin, belli çevresel etkilerle birlikte, bedenin biyo-fiziksel nitelikleriyle potansiyel anlamda çökmesidir. İkinci faktör de karmik nedensellik zincirinde oynamaları için atandıkları roldür.

Her hayat, varoluşumuzun bütün dokusunu meydana getiren bir ilmek, bir ip parçasıdır. Bir aile üyesi ya da bir arkadaş sert veya uzlaşmazsa ya da belki de yaşamda duygusal açıdan bizden uzak ya da zayıf biriye, o ruhun asıl karakterinin bütünü'nün yalnızca dış bir parçasını görüyoruz demektir. Yaşamdaki rol atamalarının hepsinin amacı vardır. Ray ve Carl'ın durumu gibi, özellikle zor bir aileyle büyüdüyseniz, kendinize şu soruyu yöneltin: O yaşamımda olmasaydı hiçbir zaman sahip olmayacağım bilgeliği bana kazandırmış olan bu insanın ellerinde ben ne öğrendim?

Ray kimyasal bağımlılık ve obsesif davranışın olduğu şimdiki hayatında da güçlükler yaşamıştı. Bununla birlikte, 45 yaşında, kendi iç kaynaklarına çekiliyor ve işlere başka açıdan bakıyor. Ray'in bana anlattıklarından öğrendiğim kadarıyla, görüşmemizde kendi gerçek ruh kimliğiyle bağlantı kurmak oldukça yardımcı olmuş. Carl'ın ruhu danışanımın ağabeyi, birlikte büyürlerken Ray konusunda rahat olmamış bir ağabey. Aynı ilişki örüntülerinin birçoğu geçmişte olduğu gibi bugün de oynanıyor. Böyleyken bile, bu iki ruh birbirleriyle birer kardeş olarak baba-oğul olarak olduklarından çok daha fazla meşgul olmuşlar.

Bu yaşamda hoş olmayan anıları gömmeyerek Ray'in ruhu zihinsel açıdan daha sağlıklı bir bedende yaşıyor. Bu kez, başlıca oyuncularından biri olan Ann'in ruhu, Ray'in kız kardeşi değil annesiydi. Gershen Kaufman "utanç bir tür ruh katilidir" demiştir. Ray'in sorunlarından biri de utanç konusunu ele almak. Utanç zihinlerimize bir hissizlik, bir uyuşmuşluk getirir, çünkü kabul

edilmeme, iyi biri olmama ve doğruluğa sahip olmama duygularına yol açar. Bir insan zihninde bir ruhun ilerlemesini olanaksızlaştırma konusunda öylesine kuvvetli olabilir ki her şeyi kapatabilir. Bununla birlikte Ray, görmüş olduğumuz gibi, durup dinlenmek için bu zor hayatlardan vazgeçmeyecek alışılmadık derecede kararlı bir ruh. Her zor yaşamda daha da güçleniyor.

Vaka 47, sürekli olarak ruh karakterinin zayıflıklarıyla mücadele gerektiren bedenler isteyen ruhlar olduğunu gösteriyor. Hem Ray hem de Carl belli bir türde beden kimyası yüzünden bağımlılık alışkanlıklarına kolayca kapılabilen ruhlar. Peki, niçin bu bedenleri istemeye devam ediyorlar? Bunu pratik yapmak için istiyorlar. Herhangi bir obsesif zihin durumu bir düşkünlüktür ve Ray devam etmeden önce bunu yenmeye kararlı. Bu ruhun ilerleme kaydedeceğini biliyorum. İki başarısız evlilikten sonra Ray bana hayallerinin kadınıyla karşılaştığını, ama onun değerini bilmek için uyuşturucu ve alkolden arınmak zorunda olduğunu söyledi. Bu müstakbel eşin Marian'ın ruhu olduğunu öğrendik.

Geri dönen bir ruhun, bir grup üyesini başlangıçta açıkça göremediği çömelme sendromu hakkında son bir söz daha. Ofisimde herhangi birinin başına bu gelirse, bu durum belki de o danışanın o anki bilinçli farkındalığından gizli olan ruhun gelecekte büyük bir etki bırakacağı şeklinde de yorumlanabilir. Yakın zamanda kocasını kaybetmiş olmanın büyük üzüntüsünü yaşarken beni görmeye gelen genç bir kadın hatırlıyorum. Ölen kocasının ruhu da dahil olmak üzere ruh grubunun üyelerinin hepsini gözden geçirdik. Ölen kocasının ruhu onu kucaklayarak güçlü olmasını ve her şeyin yoluna gireceğini söylemişti. Sonra kadın: "Ah, biri daha var. Karanlık bir figür, diğerlerinin arkasına kıvrılmış. Oh, bu gelecekteki kocamın ruhu. Bundan eminim, ama bu yaşamda henüz karşılaşmadık. Onun kim olduğunu şu anda bilmemem gerekiyor, çünkü böyle bir şey onunla karşılaşmamızın doğallığını bozacaktır" diye eklemişti.

Ruh Grupları Arasında Etkileşim

Daha genç ruh gruplarının neredeyse tümünün kendi çalışma alanlarında kaldığını söylemiştim. Özellikle I. ve II. düzeylerde, onların tasarlanmış alanları derslikler arasında kendiliğinden konan sınırları olan çok kutsal yerlerdir. Bu geleneğin temeli bütün ruhların diğer çalışma alanlarında devam eden işin mahremiyetine saygı duymalarıdır. Spiritüel derslikler devamsızlık yaptığımızda mazeret belgeleri göstermemiz gereken dünyevi modellere benzemez. Ruhlar istedikleri zamanda kendi sınıf arkadaşlarıyla çalışmaktan kaçınmakta özgürdürler. Bir ruh yalnız başına kalmak ya da kendi arkadaşlarından uzakta olmanın yararlı olacağını düşündüğü özel bir çalışmayla meşgul olmak isterse, bu etkinlik herhangi bir grubun çalışmasını engellemediği sürece bunu yapmakta özgürdür.

Ruhların çalışmaya zorlanmadığını, bazılarının uzun süreler dinlendiklerini gördüm. Böyle olduğunda bile, konuştuğum pek çok ruh devam eden bir projede kendi sınıf arkadaşlarıyla birlikte olmazlarsa bir şeyler atladığını hisseder. Onları harekete geçiren şey belli becerilerde ustalaşmanın heyecanıdır. Dolayısıyla, pek çok ruh başka gruplar tarafından projelerin ortasında işe buluşturılmayı istemez. Çevredeki iki ruh grubunun hiçbir şekilde bütün çalışma bölümleri açısından aynı düzeyde olmadığını gördüm. Bu yüzden, gelişim düzeyinize bakmaksızın, başka bir ruh dersliğini ziyaret edip ilerideki bir dersten bir şeyler kazanmak hiç de kolay değildir.

Ruh grupları arasındaki ziyaretler seçimlidir ve belirli amaçlar için tasarlanmıştır. Bu tür ziyaretler rehber öğretmenlerin davetiyle gerçekleştiği için, bunlar ruh dünyasında bir kuraldan çok bir istisnadır. Bir yerde ikamet edenlerle arkadaşlık eden gruplar vardır, bununla birlikte kendi çalışma alanlarından uzakta oldukları zamanlar dışında diğer gruplardan ruhları hiç görmeyenler de bulunur. Ruhlar kendi II. düzey eğitimlerinin

sonlarına yaklaştıklarında çok sıkı çalışmaya başlarlar. Denekle-
rimin diğer küme gruplarını ziyaret etme fırsatından en sık söz
ettikleri dönem de bu zamana denk gelir. Sıradaki vakadaki da-
nışan yaptığı ziyaretlerden birini şu şekilde anlatıyor.

- Vaka 48 -

Dr. N: Yakındaki bu ruh grubunu niye ziyaret etmek isti-
yorsun?

D: Birçoğundan daha az ciddi olan bir gruptanım. Bu kü-
meyi ziyaret etmek istiyorum, çünkü onlar benimkinden bi-
raz daha ilerdeler. Bu kendi yaşam oyunumu daha iyi oyun-
cularla oynamama yardımcı oluyor. Onların pek çoğu tek
başına çalışmaya hazır olmak üzere, üstelik oldukça karar-
lılar. Onları gevşetmek için onlara kendi grubum hakkında
şakalar yaparım, onlar da bana yararlı fikirler verirler.

Dr. N: Onları sıkça ziyaret eder misin?

D: Hayır, herkesin ne kadar meşgul olduğunu biliriz ve bu-
na saygı duyarız. Onları çok sık rahatsız etmek istemem.

Dr. N: Bana son ziyaretini ve o ziyarette neler olduğunu
anlat.

D: (duraksama...) Sıcak bir tartışmanın ortasındaydılar.
Üyelerden biri, adı Orick, yakınlarda sona eren bir beden-
lenmeden edindiği bir rüya dizisini inceliyordu. Orick bu
olayı bilmekten hoşlanabileceklerini düşündü.

Dr. N: Orick'in yeryüzünde son kez insan biçiminde oldu-
ğu zamanda gördüğü bir rüyayı içeren bir olay mı?

D: Doğru. Grubundaki bedenlenmemiş biri Orick'e uyku-
dayken insan zihninin gördüğü rüyayı yanlış yorumladığı
bilgisini göndermiş.

Dr. N: Peki bu göndericinin (bedenlenmemiş olanın) hata-
sı mı, yoksa Orick'in hatası mı?

D: Ziyaret etmekte olduğum bu grubun bu tür işlerde pro-
fesyonel olduklarını anlamam gerek. Hatalardan hoşlan-

mazlar. Çok ciddi bir takımdırlar.

Dr. N: Lütfen devam et. Orick'in rüyası hakkındaki bu olayı yeniden anlatmasından ne öğrendin?

D: Rüyasından sonraki sabah, Orick gece aldığı mesajı çıkarmaya çalışmak için derin meditasyon yaptığını söyledi. Anlamı tamamen keşfedebilmesi için onun insan zihninde fazlasıyla karışıklık olduğunu tahmin ettim. Orick arkadaşlarını yani mesajı göndereni biraz kusurlu buluyor ve rüyalar yoluyla gönderilen mesajın daha mükemmel olması gerektiğini söylüyordu.

Dr. N: Rüyayı gönderen ne dedi?

D: Düşünmeden konuştu ve: "Hayır, sana gönderdiğim mesajı sen eksik bir şekilde çevirdin, sonra da kendi yanlış bilgine dayanarak hatalı davrandın." diye çıktı.

Dr. N: Peki, ziyaret ettiğin grup Orick'le arkadaşları arasındaki bu tartışmadan hangi sonucu çıkardı?

D: Sanırım herkes, iki ruh birbirine çok yakın olsa bile, mesajı alan insan beyninin kusurlu yönlerinin herhangi bir mesajı berbat edebileceğine karar verdi. Ruh dünyasındaki bir ruh için yapılacak en güvenli şey bir defadan fazla mesaj göndermek ve rüya hali gibi bir aracıya bel bağlamamaktır. Bir de mesajları kısa tutmak ve oldukça açık olmasını sağlamak.

Dr. N: Peki, bu senin için verimli bir ziyaret oldu mu? Bir şeyler öğrendin mi?

D: Her zaman öğrenirim. Çoğunlukla sessiz kalır ve grubu dinlerim. Spiritüel mesajların aktarılması hakkında bu tartışma benim için yararlıydı ve çalışmak için kendi grubuma geri döndüğümde bu ziyaretten öğrendiklerimi de beraberimde götürdüm.

Sıradan ziyaretçilerden rahatsız olan gruplar sadece ilerlemiş bir uzmanı ya da yüksek profilli bir ruhu kendi deneyimleri açısından hoş karşılayabilirler. 5. Bölüm'de gruplarda ziyaretçilerin

renkleri başlığı altında bu tür ziyaretlere dair bir örnek vermiştim. Bununla birlikte klansı gruplar bile kendi çalışma alanlarının dışında sosyalleşmekten hoşnut gibi görünmektedir. Çok sayıda birincil grubun birbiriyle iletişim kurmak için buluştukları toplanma alanlarını zaten incelemiştim. Birçok ruh için bu uygulama bir eğlence olarak görülür.

Birçok ruh, kendi resmi çalışmaları konusunda zaman zaman huzursuz olduğu için, eğitmen ruhlar toplanma alanlarındaki toplantıları genellikle misafir konuşmacıları dinlemek için düzenlerler. Bu gibi işlerdeki ziyaretçi konuşmacılar ruhlara kendi her zamanki öğretmenlerinden farklı bir şeyler verebilir, bu da ruh gruplarına genel konuyla ilişkili farklı bakış açıları sağlar. Bu mesajlar başkalarının nasıl değerlendirileceği, iyiliksever davranışların yararları, sadakat ve bütünlük, her birimizin sahip olduğu yetenekler konusunda nasıl cömert olunacağı çerçevesinde toplanabilir. Tüm bu ahlaksal fikirlerle dair ifadelerin pek de eğlenceli görünmediğini biliyorum, ama konuşmacılar araya kendi dünyevi deneyimleriyle paralellikler kurdukları birçok örnekler ve kişisel anılar da katarak konuşmaları canlandırırılar. Kendi sanatları konusunda üstat olanlarla bir ruh dinleyici grubunun üyeleri arasında başka süptil konuşmalar da olur; ama deneklerim bunları bana çevirmeyi başaramamaktadırlar. Böyle bir toplantıya ilişkin size fikir verebilecek bir alıntı sunuyorum:

Eğitimimize gezici misafir konuşmacılar yardımcı olur. Onlar bizim rehberimizden farklı bir yaklaşıma ve karaktere sahipler, bu da yararlı bir şey. Benim hayran olduğum bir kadın var, adı Shalakin. O bizim merkezimize arada bir gelir, ben onu hiç kaçırmam. Onun kendine özgü becerisi herhangi bir sorunu alıp onu çabucak konunun özüne getirebilmesidir. Karmaşık bir konuyu öylesine çabuk anlatabilir ki, bir şekilde o konuyla karşılaşırsam çok daha etkin bir şekilde davranabileceğimi bilirim. Bize özellikle hoşlanmadığımız insanları dinleyin, çünkü herkesten bir şeyler öğrenebilirsiniz der.

Ruh Dünyasında Eğlence Etkinlikleri

Boş Zamanlar

Bu kısım hayatlar arasındaki yaşamın sadece çalışmayı gerektirdiğinden, hiç oyun olmadığından korkan herkese ithaf edilmiştir. D&E yani dinlenme ve eğlence terimi ruh dünyası için çok geçerli bir terimdir, ben de yüzlerce danışandan kendi eğitim alanlarının dışında olduklarında ne yaptıkları konusunda çok şey dinledim. Fiziksel ölümden sonra, ruhumuz dünyevi hayatın bütün güzel anılarını beraberinde taşımaya devam eder. Yiyeceklerle içeceklerin tadına bakmanın, insan bedenine dokunmanın keskinliği, çöllerde gezmenin, dağlara tırmanmanın, denizlerde yüzmenin kokusu, görünüşleri ve sesleri ruhla birlikte kalır. Ebedi ve ezeli olan bir zihin, bir insan kabının duyuusal hazları ve motor hareketleriyle onun ortaya çıkardığı bütün duyguları hatırlayabilir. Dolayısıyla, ruhların ruh dünyasında önceki bedenlerini yeniden yaratarak bu gezegensel anıları devam ettirmek istemeleri doğaldır. Bununla birlikte, fiziksel organizmaların kavramsal tasarımının ve nihai enerji modellerinin başladığı yer burasıydı (yani ruh dünyasıydı).

Bu kısımda, D&E'nin bir parçası olarak hayatlar arasında ruhun yeryüzüne yolculuğunu da tartışacağım. 8. Bölümde yeryüzünden başka dünyalara yolculuk yapan ruhlarla da değinilecektir. Bu kısa ruh yolculukları keşif ve araştırmalar için "iş seyahatleri" olarak da yorumlanabileceği gibi sadece boş zamanlara adanmış da olabilirler. Ruhun evinden uzaktaki fiziksel ve zihinsel dünyalarda araştırma ve boş zaman ayrılması esnek bir konudur, ruhun içinde bulunduğu duruma ve yolculuğun asıl amacına bağlıdır. Bu kısmı ruhların eğlencesine ayırdığım için, yeryüzüne yolculukları ve ruh dünyasındaki diğer etkinlikleri içeren vaka örneklerim ruhların eğlenmeleriyle sınırlı olacaktır.

Molalar

Deneklerim ruhların çalışmaları sırasındaki kısa molalarla daha fazla eğlence zamanını içeren uzun molaları birbirinden ayırmaktadırlar. Bir sınıf çalışmasındaki tipik bir molayı anlatan bir erkek danışanımla ilgili bir örnek:

Benim grubumda on kişi var ve biz kısa molalar sırasında birbirimizden ayrı oluruz. Ortalıkta gezinmeyi, yerimizden uzakta olmayı severim. Koridorda gezinebilirim ve diğer birçok gruptan kişinin etrafta dolandığı, konuştuğu bir açık alana çıkabilirim. Bu rahat dinlenme dönemlerinde hoşuma giden şey doğallıktır. Gelecek bir yaşamda bir şekilde birlikte olmaktan hoşlanabileceğimiz birileriyle kolaylıkla karşılaşabiliriz. Onlarla buluşup konuşabilir ve farklı ruhları tanıyabiliriz. Elbette, geçmiş bir yaşamdan belli bir süredir görmediğimiz biriyle karşılaşmanın ve notları karşılaştırmamanın sevinci de her zaman söz konusu olabilir.

Bir başka denek dişi bedenleri seçme eğiliminde olan kendi grup üyeleriyle ders molaları hakkında şunları anlatmıştı:

Çiçeklerle dolu, gürlü bir bahçeyle çevrili bir yere gideriz. İçinde titreşen, güç kazandıran, sıvı enerjinin olduğu güzel bir havuz var orada. Sığ bir havuz, dolayısıyla yüzmekten çok içinde oynayabiliyoruz. Su perileri olarak dolaşır ve birbirimize yaşamlarımız hakkında eğlenceli hikayeler anlatırız.

Ruhların henüz tam olarak cinsiyet sahibi olmadıkları gruplarda, cinsel kimlik yönelimli eğlence etkinlikleri olduğunu da duydum. Bu beni şaşırtmıyor. Daha önce de söylediğim gibi, genç ruhlar yeryüzünde bedenlenirlerken belli bir cinsiyeti seçme eğilimindedir. Bir deneğim bana şöyle demişti: "Molalardaki pikniklerimiz sırasında, kadın arkadaşlarım ve ben bize yakın

olan diğer gruplardan erkek-yönelimli ruhlardan bazılarıyla flört ederiz. Onları görgü kurallarına göre hareket etmezlerse sonraki yaşamda eşleri olmakla tehdit ederiz.”

D&E Olarak Kendi Başına Kalma

Ruh gruplarının çalışma etkinlikleri zahmetli olduğu için, boş zamanları sırasında kendi başına kalmayı tercih eden ruhlar da vardır. Hepimiz sosyalleşmekten çok yalnız kalmayı tercih eden insanları biliriz. Yaşamda oynadığımız telaşlı roller yüzünden birçoğumuzun dikkati o kadar dağılmış bir haldedir ki gerçekte kim olduğumuzu öğrenmek çok zordur. 4. Bölüm, Vaka 22’de özellikle zor yaşamların ardından uzunca bir süre tek başına uyum dönemi geçirme isteği duyan yalnız ruhlardan söz etmiştim. Bu ruhlar genellikle varoluşları boyunca sabit bir şekilde yalnız kalma isteği duyan manastırvari varlıklar değildir. Elbette, pek çok ruh biraz yalnız kalarak pekala canlılık kazanır. Bununla birlikte grup çalışma zamanıyla birlikte düzenli yalnızlık dönemleri gereksinimi duyar gibi görünen belli ruhlarla da karşılaştım. Bu tip birçok ruhu çileci olarak değerlendiriyorum. Sessizlik dönemlerinin çekiciliğinin, spiritüel ilkelere odaklandığımız manastırlardan tekkelere kadar, yaşananlara benzer bir zihinsel tefekkür biçimini temsil ettiğini düşünüyorum. Bir danışanım aşağıdaki sembolik ifadeleri anlatmıştı:

Kendi grubum bana Çelenk Dokuyucu diyor. Kendimle kalmayı seviyorum, böylece kendimi görebiliyorum. Sessiz geçirdiğim zamanlarda, dairesel enerji şeritleri oluşturuyor ve bunları kendi yaşamımla, en yakın altı arkadaşımın yaşamlarının bir gobleni olarak dokuyorum. Farklı materyalleri (enerji niteliklerini) dokuyarak yaşam deneyimlerimizin farklılığını sergiliyorum, bu da insanların ve olayların süslerini gösteriyor. Bunu gereği gibi yapmak için tam bir konsantrasyona sahip olmak zorundayım.

Deneklerim ruh dünyasında tek başına kalarak zaman geçirme isteğinin, geldikleri Kaynağa erişmeye çalışmak için kutsal saf düşünce sınırları içinde olmaya dair şiddetli bir gereksinimden kaynaklandığını söylerler. Birçoğu başarıya ulaştıklarına dair çok önemli anılara sahip olduklarını, ama bunun çok ciddi bir çalışma olduğunu belirtir. Bu çileci ruhların bazılarının grup etkinliklerine katılma konusunda sıkıntı yaşadıklarını ve yalnız kalarak düşünmeyi tercih ettikleri için eğlenceden uzak durduklarını fark ettim. Eğitim sırasındaki ayrılıklarına rağmen, bu ruhlar düzey açısından kendi uzmanlık alanlarında büyük katkıları yapabilmektedirler.

D&E İçin Yeryüzüne Gitmek

Hayatlar arasında gözle görülmez varlıklar olarak yeryüzüne gelen ruhlar vardır, böylece eski fiziksel çevrelerini yeniden deneyimleyebilirler. Bu konudaki tek sorun o ruhların kronolojik zamana geri dönmek zorunda olmalarıdır, bu da onların burada en son bulundukları zamandan bu yana meydana gelen değişimleri yetişmek durumunda oldukları anlamına gelir. 3. Bölümde, Vakıf 17'deki ruh kısa bir gezi sırasında yeryüzüne geri dönüşünü ve bazıları karışıklığa yol açan bedenlenmemiş varlıklarla karşılaştığını anlatmıştı. Bu faktör eski, özgün anılara bulaşmama isteğini ek olarak, ruhları hayatlar arasında yeryüzüne geri gelmekten vazgeçirir. Bu tip nostaljik yolculukları karşılığı olmayan, hatta fiziksel bir bedenin dışında oldukları için engellenmişlik duygusu yaratan yolculuklar olarak gören ruhlar da vardır. Bu durum eğlenme arzusuyla değil de sevdiklerini rahatlatmak ve onlara yardım etmek için geri gelen ruhlar için geçerli değildir.

Benim gözlemlediğim kadarıyla, tatil yapan ruh üzerinde en büyük etkiyi bırakan şey değişim gibi görünmektedir. Bir zamanlar içinde bulundukları toplumun günden güne çağdaşlaşması yüzünden birçoğu hayatlar arasında eğlence için yeryüzüne geri dönmeyecektir. Yeryüzünde sıfır zemininden ayrı olan

boyutlarda, bir zamanlar burada yaşamış olan insanların ve yerlerin imgeleri varoluştan asla silinmeyecek olan zamansız bir vakum içinde donmuş durumdadır. İnsanın tarihindeki anları temsil eden enerji parçacık örüntüleri, mutlak fiziksel zamanın dışında olan ruhlar tarafından istek dahilinde yeniden hatırlanabilir.

Bununla birlikte, olumsuz olanlara rağmen, gezegensel ziyaretler için yine de geri gelmek isteyen ruhlar da vardır. Sıradaki vakam yeryüzünde eskiden sık sık uğradığı yerlerde dolaşmaktan hoşlanan bu ruhlardan biridir. Elimde çok sayıda vaka olmasına karşın bu vakayı kişisel nedenlerden ötürü seçtim. Anlatılan bölge benim büyüdüğüm bölge. Vaka 49 ve ben aynı etkinliğe katılmışız, hatta bu etkinlik onun 1948'de sona eren yaşamının son birkaç yılı süresince zaman açısından da örtüşüyor. Bu vakayı düşündüğümde, yirminci yüzyılda ben şahsen bu ruhun spiritle eglencesini taklit ediyor muyum diye merak ediyorum.

- Vaka 49 -

Dr. N: Hayatlar arasında bir eğlence etkinliği olarak en çok neyi zevkli buluyorsun?

D: Yeryüzüne gitmeyi severim.

Dr. N: Nereye gidersin?

D: Son yaşamımda Güney California sahillerini çok sevmiştim. Bu yüzden güneşin altında kumlarda oturmak, martıların arasında sahil boyunca yürümek ve sörf yapmak için geri dönüyorum. Ben dalgalara tutkunum, hareket duygusu ve belirip kaybolan köpükler.

Dr. N: Fiziksel bir beden olmadan kumsalda tüm bunları nasıl tam anlamıyla yaşayabiliyorsun?

D: Bu deneyimi yaşamama yetecek miktarda enerji alıyorum, ama bu görülmemeye yol açacak bir miktar değil.

Dr. N: Eğlence niteliğindeki birçok gezide bir ruhun enerjisinin yüzde yüzünü alabileceği söylenmişti bana. Sen ne diyorsun buna?

D: Bunu yeryüzünde yapmak istemeyiz, çünkü insanları korkutacağı için adilane olmayacaktır. Yüzde beşten fazlasını getirmem, genellikle biraz daha az.

Dr. N: Dalgalara binebilir misin?

D: (gülerek) Kesinlikle, niye geldiğimi sanıyorsun ki? Kuşlarla birlikte gökyüzüne yükselebilir ya da yunuslarla oynayabilirim.

Dr. N: Diyelim ki sen güneşin altında kumsalda halinden memnun bir şekilde oturan bir ruhsun ve ben yanından geçiyorum, ne görürdüm?

D: Hiçbir şey, ben saydamım o sırada.

Dr. N: Yani kumsalda dolaşırken, senin bulunduğun boşluğun içinden geçersen varlığını hissetmez miyim?

D: Şey... birkaç kişi belki bir şey hissedebilir, ama onlar da bu olayı büyük olasılıkla kendilerinin bir hayal ürünü olduğunu düşünüp dikkate almayacaklardır.

Dr. N: Bu anlattıklarını yaşamak için başka fiziksel dünyalara da gidebilir miydin?

D: Evet, ama ben bu bölgeyi seviyorum, üstelik birden fazla yaşamda burada oldum. Geri dönmemin nedeni de bu. Benim için deniz ruhumun bir parçasıdır. Başka su dünyalarına da gidebilirdim ya da tüm bunları ruh dünyasında yaratabilirdim, ama bana göre bu tam anlamıyla aynı şey olmazdı.

Dr. N: Yeryüzünde geçirdiğin önceki hayatlarına dayanarak konuşursan en sevdiğin diğer yerler nereleri?

D: Akdeniz ve Ege Denizi çevresi.

Dünyevi Yerleşimlerin Yaratılması

Apaçiler "bilgiğin toprakta olduğuna" inanırlar. Ruh dünyasında herhangi bir gerçekliği yaratmak mümkün olduğu için, bazı ruhların boş zamanlarını yeryüzünde yaşadıkları evlerde geçirmek istemeleri de alışılmadık bir şey değildir. Bu ruhlar sıklık-

la, önceki bir hayatta yaşadıkları zaman çizgisini askıya almayı ve kendilerini eski komşularının değişimlerine ve nüfustaki büyük artışlara maruz bırakmamayı tercih ederler. Bu anları geçmiş zamanda dondurmaya benzer; eğlence zamanlarını ruh dünyasında geçirmek isteyen ruhların yapabileceği bir şeydir bu.

Bu ruhlar, çevredeki kırıklar, parklar, sokaklar ve doğup büyüdüğü eski yerleri kendilerine hatırlatan herhangi bir yapı gibi yaşamaya alışık oldukları bildik ortamların eksiksiz bir kopyasını zihinsel olarak yeniden inşa etmek isteyebilirler. Tek yapmaları gereken şey bu yerleri hatırlamak ve söz konusu imgeleri görünür kılmak için yöneltilmiş enerji ışını demetlerini kullanmaktır. Saf enerjiden yaratılmış olan bu tasarıları tam olarak yerine getirmek için, başkalarının yardımı da gerekebilir. Bir kez yaratıldıktan sonra, bu imgeler ruh ona olan ilgisini kaybeder kaybetmez parçalanıp dağılacaktır.

Ruhların, belli yerlerde yaşadıkları zamanda sahip oldukları bedenler de kendileri tarafından o yerde her bulunduklarında yeniden yaratılabilir. Ruhlar eski evcil hayvanlarını da bu sahnelere eklemek isteyebilirler; bunu hayvanlarla ilgili bölümde daha ayrıntılı ele alacağım. Bu tür eğlence etkinliklerinden hoşlanan ruhların birçoğunun, keyif almaktan hoşlanan ve nüktedan ruhlar olduklarını söylemem gerek. Bu ruhlar geçmiş yaşamdaki arkadaşlarının da gelip ortak ilgileri olan, yeniden yaratılmış coğrafi yerlerde kendilerine katılmalarını isteyebilirler. Aşağıdaki alıntının da açıkça gösterdiği gibi bu konuda ruh eşleri önceliklidir:

Karım Erika ve ben Bavyera Alplerinde inşa ettiğimiz küçük evi çok severdik. Öldükten sonra da orayı yeniden görmek istedik, bu yüzden enerji öğretmenimizin yardımıyla orayı inşa ettik. Öğretmenimiz bunun bizim için iyi bir uygulama olduğunu düşündü. Model zihnimdeydi, enerji iletimine başlamadan önce öğretmen de bu modeli kusursuz biçimde gördü. Dışarıdan, Hans ve Elfie'den de yardım aldık; onlar Almanya'daki evimizin yakınlarında

yaşamışlardı, şimdiyse bizimleler. Evin içindeki mobilyaları Erika ve ben yardım almadan yaptık. Ben kendi kütüphanemi yarattım, Erika da mutfağını yaptı. Onunla bu şekilde yeniden yalnız olmak harika bir şey.

İnsanlar ruhların yeniden yarattıkları bedenleriyle yakın fiziksel ilişkiler kurup kuramadıklarını merak ediyor. İyi bir cinsel ilişki zihinde başlıyorsa, saf ruh fiziksel engelleyiciler olmaksızın bütün faydalara sahip demektir. Ruh dünyasında numara yapmak mümkün değildir. Anlayabildiğim kadarıyla, bir sinir sistemine sahip olmayan yoğun bir fiziksel beden içinde olunmadığı için tam bir dokunsal duyum yok. Öyle ya da böyle, bir insan bedeninin spiritüel olarak yeniden yaratılmasında tam duysal duyumun olmaması, tamamen birleşmiş iki zihnin erotik gücünden daha fazlasıdır.

Aşk, aşık olunan objeyle tam birleşme isteğidir. Ruhlar hayatlar arasında yeryüzünde olduğundan çok daha yakın bir aşk ifadesi sergileyebilme kapasitesine sahiptir. Yine de bazı ruhlar hala aşklarının geliştiği önceki hayatlarından sahneler oluşturarak motive olmaktadır. Bu sahneleri yeniden yaratmak partnerler için anlamlı bir eylemdir. Bununla birlikte, birçok ruh için başlıca bir yeniden bedenlenme güdüsü biyolojik biçimde fiziksel ifadenin verdiği hazlardır.

Hayvan Ruhları

New York şehir merkezinde bir konuşma yaptığımı hatırlıyorum; bu konuşma sırasında soru-cevap bölümünde ön sıralarda oturan bir kadın bana şu zor soruyu sormuştu: “Kedilerin de ruhu olduğuna inanıyor musunuz?” “Bir kediniz mi var?” diye karşılık vermiştim. Kadın bir an duraksadıktan sonra, yanında oturan arkadaşı gülümsemiş ve eliyle dört işareti yapmıştı. Bu soruyu kendileriyle ilgili bulan yeryüzündeki bütün hayvanseverler arasında en çok bu kedi sahibi olanlara karşı dikkatli olmak zorun-

dayım. Manhattan'daki kadına hiç kedi hipnotize etmediğim için şahsen kedilerin ruhu olduğunu doğrulayamayacağımı söylemiştim. Bu onu mutlu etmemiştir, ta ki ben danışanlarımdan bazılarının hayatlar arasında ruh dünyasında gerçekten hayvanlar gördüklerini söylediklerini ekleyene dek.

Yeryüzündeki dinler çok uzun süre hayvanların ruhları olup olmadığını tartışmışlardır. Musevilik gibi Doğu dinleri hayvanların ruhlarının insanların ruhlarına eşit olduğunu söyler. Musevilikte farklı ruh düzeyleri vardır; bunların en düşüğü hayvanlar, en yükseği de insanlardır. Müslümanlar da hayvanların ruhları olduğuna inanırlar, ama bu ruhlar ölümsüz değildir, çünkü hayvanlar cennetle cehennem arasında bilinçli bir seçim yapamazlar. Hristiyan dinleri ise ebedi ve ezeli ruhun sadece erdemli insanlar için olduğunu düşünür.

Hayvanlarıyla etkileşimleri olan evcil hayvan sahipleri spirüel enerjilerinin büyük bir bölümünü bu yaratıklara yansıtır; bu durum hayvanın cinsine ve kişiliğine bağlı olarak farklı şekillerde karşılıklıdır. Bu özellikler bir ruhu olduğu anlamına gelir mi? Hayvanların düşündüklerini biliyoruz, ama bu düşüncenin derecesinden emin değiliz. Köpekler koruyucudur, kediler beceriklidir, yunuslar da karmaşık konuşma örüntülerine sahiptir. Herhangi bir türde rasyonel düşüncenin olması ya da olmaması hayvanların ruhu olduğuna ilişkin bir kriter oluşturur mu?

Evcil hayvanı olan herhangi bir kişi size hayvanların kendilerine özgü kişilikleri, duyguları, hatta sahiplerinin ihtiyaçlarına ilişkin hisleri olduğunu söyleyecektir. Hayvanların yas ve fiziksel hastalık dönemlerimizde bizi teselli ettiklerini biliriz. Hayvanların sadece içgüdüsel duyumlara sahip olan varlıklardan çok daha sezgili olduklarını düşünen insanlar için şunu söyleyebilirim: Hayvanların düşünce algıları varsa, o durumda belli bir düzeyde bireyselleşmiş enerjileri de var demektir.

Deneklerim her hayvanın kendine özgü belli bir zeki enerji düzeyine sahip olduklarını ve insan ruhlarının bu düzeyler arasında

aşağı ya da yukarı hareket etmediklerini bildirmektedir. Bu enerji parçacıkları, şempanzelerde olduğu gibi karmaşık yaşam formlarıyla basit yapılar arasında değişiklik gösterir. Deneklerim tenasüh fikrini reddettikleri halde, belki de organik ve inorganik maddelerin tümü yeryüzünde titreşimsel enerji yaymakta ve muhtemelen birbirleriyle anlamlı bir şekilde ilişki kurmaktadırlar.

Ruh dünyasında çeşitli hayvanlarla bağlantı kurmuş olan danışanlarım bana bu hayvanların hepsinin gerçekten de bir çeşit ruh enerjisine sahip olduklarını söylemişlerdir. Bunlar insanların ruhlarına benzemez, ayrıca birbirinden de farklıdır. Ölümünden sonra, bu hayvanların enerjisinin "insan ruhundan farklı kürelerde var oldukları" bildirilmiştir. Transtaki kişi için, küreler mekân anlamına gelir ve her birinin kendine ait belirli örüntüleri ve işlevleri vardır. Ruh dünyasında hayvan ruhları hakkında bilgi verici çok sayıda vakam oldu. Sıradaki vakam adı Kimoye olan bir denekten alınmış güzel bir örnek.

- Vaka 50 -

Dr. N: Kimoye, eğlenmek için ne yaparsın?

D: Açık söylemek gerekirse, ben dingin, diğerlerinden uzak duran bir ruhum ve iki şeyden hoşlanırım. Grubumdan ayrı olduğum zamanlarda bahçeyle uğraşırım ve hayvanlarla oynarım.

Dr. N: Ruh dünyasında gerçekten bir şeyler yetiştiriyor musun?

D: Enerjiden canlı şeyler yaratmak buradaki önemli egzersizlerimizden biridir.

Dr. N: Bana hayvanlarla oynama hakkında bir şeyler anlat.

D: Bir köpeğim ve bir kedim var, aynı zamanda bir de atım. Onlar benim son hayattan hayvanlarım.

Dr. N: Sen istediğin anda mı beliriyorlar sadece?

D: Hayır, onlar normalde burada bizim yerlerimizde yaşamadıkları için onları çağırmam gerekiyor. Ben onların yer-

lerine gidemem. Onları bana bir Hayvan Bakıcısı getirir. Biz onlara takipçiler deriz.

Dr. N: Bu, takipçinin senin hayvanını bulması, senin bahçende bitki yetiştirme işinde olduğu gibi enerjiden yaratmaması anlamına mı geliyor?

D: Kesinlikle.

Dr. N: Hayvanların ruhu var mı Kimoye?

D: Evet, elbette var, ama çeşitli biçimlerde.

Dr. N: Hayvan ruhlarıyla insan ruhları arasındaki fark ne?

D: Canlı her şeyin ruhunun farklı... özellikleri vardır. Hayvan ruhları daha küçük enerji parçacıklarına sahiptir... daha küçük hacimlidir, ayrıca insan ruhu kadar karmaşık ve çok yönlü de değildir.

Dr. N: İnsanların ruhlarıyla hayvanların ruhları arasında senin bildiğin diğer farklılıklar neler?

D: Büyüklük ve kapasite dışında temel farklılık hayvan ruhlarının ego güdümlü olmamalarıdır. Onlar bizim gibi kimlik sorunları altında ezilmez. Aynı zamanda, insanların yaptığı gibi çevreyi kontrol etmeye çabalamak yerine çevrelerini kabul ederler, o çevreyle uyumludurlar. (duruyor, sonra da ekliyor) Onlardan bir şeyler öğrenebiliriz.

Dr. N: Hayvan ruhlarının ruh dünyasında kendilerine ait alanları olduğunu söyledin. Bir Bakıcı Ruhun yardımıyla bile olsa onlarla nasıl ilişki kurabiliyorsun öyleyse?

D: (bana şaşıyor) Onlarında da yeryüzünde duyumsal enerjileri var bizim gibi... onların fiziksel varlığını paylaşıyoruz... öyleyse niçin zihinsel...?

Dr. N: Tamam Kimoye, onların bizim zeki enerjimizden daha farklı özellikleri olduğunu söyledin.

D: Bitkilerimin de öyle, ama istersem onların eşliğinden esirgenmem.

Dr. N: Köpeğinle oynadığından söz ettin. Bitki enerjisi, köpek enerjisi haline gelebilir mi?

D: Hayır, çünkü her yaşam formunun kendine ait bir enerji bütünü vardır, bu enerji aynı gezegende başka bir fiziksel forma geçmez/dönüşmez.

Dr. N: Bu, bir kedinin daha yüksek bir yaşam formuna ruh göçü yapmayacağı, örneğin bir insanın gelecek bir yaşamda bir kedi bedeni gibi daha düşük bir formda olmayacağı anlamına mı geliyor?

D: Evet, doğru. Enerji yaratılır ve belirli fiziksel ve zihinsel biçimlere atanır.

Dr. N: Niye böyle, sence?

D: (bana gülüyor) Ruh tiplerini karıştırmanın elverişli olmaması dışında büyük tasarım hakkında bir şey bilmiyorum.

Dr. N: Kimoye, söyler misin, kendi ruh grubun gibi, senin hayvanlarının hayvan ruhlarını da gruplar halinde görüyor musun?

D: Dediğim gibi, onların yerlerine gitmem. Onların bizi yanlarına çağırmaya ihtiyaçları yoktur. Hayvan Bakıcı bana genel olarak kara, hava ve su grupları olduğunu söyledi sadece, bunun dışında anlatabileceğim bir şey yok.

Dr. N: Ruh dünyasında birbirleriyle bağlılar mıydı?

D: Bizim bildiğimiz balinaların, yunusların ve fokların, kargalarla şahinlerin, atlarla zebraların birlikte olduğu. Hayvanların, bizim anlamamız gerekmeyen ya da en azından benim anlamadığım genel türlerle, toplulukla, kendi bağları var.

Dr. N: Peki...

D: (araya giriyor) Sanırım bilmemiz gerekseydi bize söylenmiş olurdu.

Dr. N: Tamam, şimdi eğlence zamanında hayvanlarıyla oynaman konusundaki ilk sözlerine geri dönelim. Bir kurt gibi, vahşi bir hayvanın da olabilir miydi?

D: Eğer kurt evcilleştirilmişse.

Dr. N: Bunu açıklar mısın, Kimoye?

D: (denek yoğunlaşıyor, kaşları çatılıyor) Hayvanlarla ilişkilerin bizim için belli yaşam formlarıyla çalışmaya motive edilmememiz amacıyla belli ortamlarda üretken olması gerekir. Geride bıraktığım hayatımdaki köpeğim, evimi ve bahçemi inşa ettiğim kendi spiritüel arazim içinde benimle birlikte olabilir, çünkü burada olmak onun için doğal bir şeydir. O bana aittir, çünkü biz oyun arkadaşı olarak birbirimize bağlıyız. Yeryüzünde yaşarken paylaştığımız karşılıklı sevgi ve saygımız yenilenmiş oluyor, çünkü bu sevgi ve saygı iyidir. Bu her ikimiz için de güzel... izin verilmesinin nedeni de bu olmalı herhalde.

Dr. N: Yeryüzünde evcil bir hayvanın ruhuyla vahşi bir hayvanın ruhu arasında ayırım yapabilir miydin?

D: Sanırım evet. Söylediğim gibi, hayvan ruhları insan ruhlarına kıyasla daha az karmaşıktır. Evcil olanlar insanlara, bizim ihtiyacımız olan sevgi ve yakınlığı gösterebilirler. Vahşi hayvanların ruhları bu alana odaklanmamıştır ve bizi çok anlamazlar. Pek çoğu kısıtlanamaz ve sırf aynı çevreyi paylaşıyoruz diye kısıtlanmamalıdır da.

Dr. N: Vahşi hayvanların özgürlüğe daha fazla ihtiyaçları olduğunu mu düşünüyorsun?

D: Belki, ama canlı olan her şeyin ruhu, özellikle de bizimki, ifade özgürlüğü ister. Evcil hayvan ruhlarına gelince, onlar sevgi, yakınlık ve koruma karşılığında insanlarla bağ kurmak için özgürlüklerinin bir kısmından vazgeçmeye daha gönüllüdürler. Evcil hayvana sahip olma konusunda bir simetri vardır.

Dr. N: Kimoye, bu sana sanki evcilleştirilmiş hayvanlar insanlara hizmet etmek için yeryüzündedirler gibi geliyor mu?

D: Bu karşılıklı bir yarar sağlama olayı, söylediğim gibi. Hayvanları sevenlerimiz evcil hayvanlarımızla az ya da çok iletişim kurabildiğimize inanırız. Ruh dünyasına

döndüğümüzde ve evcil hayvanlarımızı yeniden gördüğümüzde, biz de onlar da saf ruh halindeyken bu daha da açık olur.

Dr. N: Ruh dünyasındaki herkes hayvan ruhları hakkında senin gibi mi düşünüyor?

D: Birçoğu benim hayvanlara duyduğum sevgiye sahip değil. Burada bazıları yeryüzünde hayvanlarla bir ilişki kurmuş oldukları halde hayvan enerjisiyle etkileşim kurma konusunda hiç isteği olmayan arkadaşlarım var. Onlar eğlence zamanlarında başka etkinliklerle uğraşırlar. (duruyor, sonra da ekliyor) Bu onların kaybı.

Hayvan Bakıcısı Ruhlar ruh dünyasındaki uzmanlardan gibi görünüyorlar. Bu danışanlarım arasında popüler olan bir uzmanlık alanı değil, ama onların işi daha çok evcil hayvan sevenler tarafından takdir ediliyor. Bu bakıcılar hayvanat bahçesi bakıcıları olarak düşünülmezler. Bir zamanlar, bu uzmanlık alanının gerektirdiği beceriler hakkında bilgi sahibi olan bir danışanıma, on beş yıl boyunca ailenin çok sevdiği bir hayvan olan eski tazi köpeğim Socrates hakkında bir şeyler sormuştum. Sorun şuydu: Benim ruh zihnim hayatlar arasında kendim için bir fiziksel beden ve bir ev yaratabilirse, köpeğimi de çağırabilir miyim? Yanıt şöyleydi:

Enerji yaratımında yeterince ileri düzeydeysen bunu yapabilirsin. Ama bu yeteneğe sahip olsan bile, köpeğin bir profesyonelin senin için yapabileceği kadar gerçek olmazdı. Bir Hayvan Bakıcı Ruh, Socrates ile birlikte ölmemiş olan ruh enerjisinin parçasının izini takip edip bulma ve köpeğini tıpkı senin yeryüzünde tanıdığın biçimiyle yeniden düzenleme becerisine sahiptir. Köpeğin seni tanıyacaktır, sen ne zaman istersen seninle oynayacak ve sonra da gidecektir.

GörünüŖe bakılırsa, yeryüzüyle ilişkili olan Hayvan Bakıcısı uzmanları belli alt düzey yaşam formlarının özünü bulup yenden düzenleme konusunda usta olan ruhlar. Ben onları, gezenimizdeki yaratıklara karşı duydukları içlerindeki sevgi yüzünden ruh dünyasında bizim için bu yaşam formlarını sürdürme istek ve yeteneğine sahip yaratıcı ruhlar olarak görüyorum.

Yeryüzünde hayvanlarla ilişkilerimiz üzerinde geçmiş yaşamların karmik etkileri olabilir. Belki de, Hayvan Bakıcısı Ruhların olmasının bir diğeri nedeni de budur. Bugün hararetili bir hayvan hakları savunucusu ve eylemcisi olan, on altıncı yüzyılın başlarında Avusturya'da geçirdiğı bir yaşamın ardından bütün geçmiş yaşamlarında kendini hayvanlara eziyet edilmemesine adanmış bir danışanım vardı. Söz konusu yaşamda genç bir Avusturyalı çocuk olan danışanımın ailesinin işi, satmak üzere ineklerle domuzları kesmekmiş ve bu durum onu fazlasıyla etkilemiş. Bugün, bütün hayvanlara "çocuklarım" diye hitap eden bu danışanım yaşamı boyunca ve hayatlar arasında, boş zamanını hayvanlarla birlikte geçiriyor. Hayvanların bilinci üzerine algısını artırmak için kullanılan ve Dönüşüm Yeri denen bir yerde onların enerjileriyle de birleşiyor. Kimoye yaptığımız görüşmede "Onların neler hissettiğini anlamama imkan veren programlanmış bir hayvan enerjisi alanına sahip olan bu odaya giriyorum. Bu bana yeryüzündeki hayvanlar hakkında içgörü kazandırıyor," derken aslına aynı şeyi söylemişti. Her iki danışan için de bu etkinlikler eğlence kadar öğrenme anlamına da geliyor.

Dönüşüm Yeri

Uzun staj eğitimleri süresince, ruhlar birçok sanatı uygulayabilir ve çalışabilirler. Ruhların Yolculuğunda da söz etmiş olduğum bu öğrenim alanlarından biri ruh dönüşümü küresidir. Hem genç hem de yaşlı birçok ruh hayatlar arasında bu yere girmekten çok şey öğrenebilir. Gençlere burada ilgilerini çekebilecek

belli bazı sanatlar tanıtılır, diğer yandan yaşlı ruhlar ise var olan becerilerini daha ileri götürebilirler. İnsanlara bu yeri anlatırken, Uzay Yolu isimli televizyon dizisinin uzay gemisindeki holodeck/tam güverte benzetmesini kullanırım. Kavram olarak benzerlikler taşımakla birlikte, Dönüşüm Yeri bir simülasyon odası olmaktan çok daha öteye gider.

Dönüşüm Yeri ruhların hayvanların enerjilerine karışmalarına izin vermekle sınırlı değildir. Burada ruhlar kendilerine aşına olan canlı ya da cansız herhangi bir obje halini alabilir; yeryüzündeki canlı ve cansız şeylerin tamamının özünü yakalamak için birden fazla maddeyle birleşebilirler. Bu birleşme ateş, gaz ve sıvıları da içerebilir. Ruhlar ayrıca bir duygu ya da hisle birleşmek ve bu halle bir olmak için tamamen şekilsiz hale de gelebilirler.

Dönüşüm Yerini eğlence başlığı altında ele aldım, çünkü sıradan bir ruh bu yeri salt enerji biçim değiştirmenin eğlencesi için kullanmaya başlar. Bununla birlikte beraber çalıştığım birçok ruh, bu egzersizlerle başka dünyalardaki gerçek fiziksel ortamlarda meşgul olmayı tercih eder. Bu konu bir sonraki bölümde incelenecektir. İfade etmiş olduğum gibi, tüm bu etkinlikler pek çok ruh için eğlencenin çok ötesine gitme potansiyeline sahiptir. Aşağıdaki kısa vakada Dönüşüm Yerinin bir zihinsel pişirme sürecinde ruh zihnini nasıl güçlendirdiği ve pekiştirdiği gösterilmektedir.

- Vaka 51 -

Dr. N: Niçin Dönüşüm Yerine geliyorsun?

D: Kendi ruh grubumdan ayrı olduğum dönemlerde, bu odanın sağladığı imkanları kullanmak isterim. Burada enerjimin şefkat katmanları tarafından soğurulması için enerji ekranlarına girerim. Bu enerji akımına çekilirim... o ruhumun parçasıdır.

Dr. N: Lütfen bana bu enerji akımını açıkla.

D: Bunlar kendilerine özgü arındırılmış enerji kuşaklarıdır. Ben şefkat katmanıyla karışırım.

Dr. N: Burada bu kendine özgü kuşağı sizin için yaratan kim?

D: Bilmiyorum. Ben girerim ve istediğim şeye zihinsel olarak konsantre olurum, bu benim için oluşturulmuştur. Uygulama yaparken, bu enerji ne kadar güçlü olursa, sağladığım fayda da o kadar fazla olur.

Dr. N: Yeryüzüne gitmekle kazanabileceğin şefkati yaşamak için niye bu yere gelmen gerektiğini anlamıyorum.

D: Evet, ama anlamın gereken şey şu: Yeryüzüne gidip enerjimi başkalarını iyileştirmeye adanmıştımda, enerjim hayatımın bitişiyle birlikte bütünlüğünün büyük bölümünü kaybeder. Tamamen acemi bir şifacı olarak deneyimsiz olmamın nedeni de bu.

Dr. N: Peki, bir tür yeniden gençleştirme için buradaysan, niçin Dönüşüm Yerinde neler yaptığına dair bana daha açık bir örnek vermiyorsun?

D: (derin bir nefes alıyor) Acıyı teşhis edebilirim, ama insan bedeninde onu dağıtmak için özümlemlerim. Bu da er geç beni etkisiz hale getirir. Bir ışık aynasından çok bir sünger olurum. Burada sanatımı uygulayabiliyorum.

Dr. N: Bunu yaparak mı?

D: Acıyı özümlemek yerine enerjimi idare etmeyi öğreniyorum. Şefkat enerji kuşağı, içinde yüzebildiğim ve sana tarif edemeyeceğim kadar öznel olan bir deneyimle bu hissin bir parçası haline gelebileceğim sıvı bir havuz gibidir. Bir sıkıntı denizinde sakinlik üzerinde çalışmama yardımcı olur. Harikulade bir şeydir bu... canlı bir şey.

Dönüşüm Yerleri hakkındaki hikayeleri dinlemek bana bu deneyimin enerjik olduğu izlenimini verir. Ruhları belli bir süre dönüştürür gibi görünen bu psişik konsantre enerji havuzlarının

gerçek mi, yoksa simülasyonu yapılan bir şey mi oldukları elimdeki referanslara göre tartışmalı bir konudur. Bunun nedeni de şu; danışanlarım ruh dünyasını mutlak gerçeklik olarak görürlerken, bu yere değiştirilmiş gerçekliği olan bir yer demektedirler. Aklımda bu kavramları ayırt etmeme yardımcı olan tutarlı bir kriter var. Geçici olan ve eninde sonunda yok olacak olan gerçeklik çalışma modelleri aldatıcıdır. Bu süreci analiz edip değerlendiren ruhun ebedi ve ezeli dünyası deneklerime kalıcı bir bilinç hali olarak görünmektedir. Dönüşüm Yeri spiritüel gelişim için yaratılmış bir şeydir.

Dans, Müzik ve Oyunlar

Yeryüzünde uzak yerlerde yaşayan ve hala kendi kültürel yaşamları için önemli olan spiritüel dans ve şarkı söylemeyle uğraşan halklar vardır. Yıllar önce Lahu yerlilerinden bir kabilenin şarkı söyleyip dans ettiği bir geceyi izleyip katılma ayrıcalığına sahip olmuştum. Bunlar Burma-Tayland sınırındaki dağlarda yaşayan Birmanyalı bir halktı. Bu özel, dış dünyaya kapalı kabileyi gören ilk Batılılar olan küçük bir grupla birlikteydim. Yolculuk uzun ve zorlu olmuştu, vahşi ormanları ve sıra dağları aşmamız gerekmişti. Bu, mistik bir deneyimdi.

Deneklerim ruh dünyasındaki iç varlıklarını müzikle bütünleşmiş dans yoluyla ifade etme biçimlerini anlatırlarken aklıma Lahu halkı gelir. Lahular animisttirler, yani bütün doğal olguların ruhları olduğuna ve özel bir ruhsal güç gösterdiklerine inanırlar. Birçok toplumda, büyük dinlerin yükselişinden çok önceki kadim zamanlarda bu inanç vardı. Danışanlarım ruh grupları bu eğlence biçimiyle meşgul olduklarında kutsal bir Kaynağın kutlanması ve ayinsel öğeleri olduğunu anlatırlar. Yeryüzünde hem kadim hem de modern kültürlerde olduğu gibi, ruhlar da bu ifade biçimini yüceltici bir yoğunluğu olan bir araç olarak görürler. Bu hareketler ruhların yeryüzündeki, başka dünyalardaki ve ruh dünyasının kendisindeki kökenlerine ilişkin anılarını uyandırır.

Birlikte dans edip şarkı söyleme bütün düşüncelerle birlikte bir olma duygusu meydana getirir. Deneklerim bu eğlence biçiminin etkilerini anlatırken, sanki eksiksiz bir ruhsal mutluluğun anısıyla her şeyden uzaklaşmış gibi görünürler. Harpların, lirlerin ve zillerin ses ve ritmlerinin bir ruh olarak nasıl kendi doğalarının bir ifadesi olduğunu anlatırlar. Bazı danışanlarımın anlattıkları, bir ateşin etrafında dans etmekten, davullardan ve flütlerden söz ettiklerinde, bana Lahu kabilesine yaptığım ziyareti hatırlatır. Bu danışanlardan biri şunları söylemişti:

Hoş iniş çıkışları olan melodilerin mırıltısı eşliğinde ateşin çevresinde latif, özgürce bir uyum halinde hareket ederek halka dansı yaparız. Enerjimiz, içinde bulunduğumuz ruh halindeki değişimlerle dairesel, değişimli bir ritmle döner durur. Bizim için bu, birlikte geçirdiğimiz binlerce ömürden kaynaklanan birbirimize duyduğumuz yoğun ilgilerin bir meyvesidir. Bağlarımızın bir doğrulanması olarak dansa ve şarkıya katılmaya, ortak bir bilgeliği titretmeye başlarız.

Bir başka denek de ruh dünyasındaki dans hareketlerini aşağıdaki şekilde dile getirmişti. Başlangıçta hızlı olan dans, sonradan başka bir şeye dönüşmüştü:

Bir daire halinde hareket etmeye başlıyoruz, sonra hız giderek artıyor, artıyor. Tüm bu gücü bir araya getiriyoruz, ta ki arada hiç boşluğun kalmadığı bir girdap gibi olana kadar. O an, dans bitiyor... yerini çağılayan bir türbülans alıyor... bu, ruhlarımızın bir birleşmesi. Biz yavaşladıkça, çözülen enerjinin etkileri ayrılmanızı gözlemlemede yararlı. Bu dansın sonunda titreşimsel enerji örüntülerimiz arasındaki ince farklılıkları yaşamış oluyoruz.

Bazı ruhlar bu sahneyi yabani kadife çiçeği oyunu olarak anlatmışlardır. Bu bana tümü de kendilerine özgü yorumlar taşıyan spiritüel dans ve oyunlar arasında yalnızca ince bir çizgi olduğunu gösteriyor. İşte bir başka örnek:

Dans ederken armut şeklindeki, uzamış biçimli enerjimizi hilal gibi görünen eğri bir hilal şekline dönüştürürüz. Katılanların sayısına bağlı olarak iki ya da dört yönden birbirimize doğru hareket ederiz. Karşımızdaki ruhla eşleşecek biçimde şeklimizi içbükeyden dışbükeye dönüştürerek, ileri geri, birbirimize karışır ve büyük bir hızla ayrılırız. Bir çiftleşme dansı gibi bir o yana bir bu yana sallanırken enerjimizi uzatır ve birbirine geçiririz.

Ruh dansı, aşağıda bir danışanın anlattıklarından da görülebileceği gibi, akrobatlığa da dönüşebilir:

Benim grubum özellikle akrobatik hareketlerden hoşlanır. Bazılarının yaptığı gibi klasik jimnastik yapmayız. Oval ya da uzamış biçimli saf enerjimizi koruruz. Sırayla takla atmak için kullanılmak üzere tramboline benzer bir enerji alanı oluştururuz. Bu tarif edilmesi çok zor olan bir dans biçimidir, ama tamamı büyük bir kahkaha ve zevkle yapılır. Eğlence dönemi sırasındaki bu hareket bizi birbirimize yakınlaştırır.

Bu etkinliklerin komedi skeçleriyle birleşebileceğine de dikkat çekmek isterim. Bu eğlenme biçimleriyle uğraşan ruhlar birbirine şaka yapmayı severler. Bununla birlikte, ruhların salt eğlence olarak sadece oyunlara katıldıkları hakkında çok şey duymadım. Bunun nedeni rol oynamanın daha ciddi yönünün, her ne kadar mizahtan yoksun olmasa da, çoğu kez geçmiş yaşam gözden geçirmeleri süresince kullanılmasıdır. Bu pek çok ruh için yeterince tiyatro deneyimidir.

Sanat ve kompozisyon gibi diğer eğlence etkinlikleri tek başına ve sessizce yapılır. Müzik ve heykel uygulaması tek başına ya da ortaklaşa yapılabilir. Yapısal nesneler oluşturmak ve küçük yaşam biçimleri yaratmak için enerjinin heykel halinde biçimlendirilmesi aslında eğlence etkinliği olarak görülmez. Daha önce görmüş olduğumuz gibi bu etkinlikler boş zamanlarla örtüşebilmesine karşın, görev yönelimli derslik eğitiminin ayrılmaz bir

parçasını temsil ederler. Evrensel anlamda ruhsal arzuya göre müzik tamamen özel bir kategoride yer alır. Pek çoğumuzun bir müzik aleti çalmayı ya da şarkı söylemeyi öğrenemediği yeryüzünün aksine, ruhlar olarak bu etkinlikleri zahmetsizce yapabilir gibi görünürüz. Melodik sesler ruh dünyasında eğlence etkinliği olmayan yerlerde de deneklerim tarafından genellikle işitilmektedir. D&E bağlamında, müzik doğrudan ruhlar tarafından gerçekleştirilebilir ya da drama, dans, hatta oyunlar için arka plandaki çalışma çerçevesine dahil edilebilir.

Araştırmalarımın öğrendiğim kadarıyla, müziğin, başka bir araca kıyasla, ruhu bizim dünyada bildiğimizden çok daha ötedeki notalara yükselttiğine inanmaya başladım. Ruh dünyasında müzik yaratımında kullanılan seslerde hiçbir sınır yok gibi görünmektedir. Derin hipnozdaki insanlar müziksel düşünüşün ruhların dili olduğunu söylemektedirler. Armonik rezonansın kompozisyonu ve iletimi spiritüel dilin oluşumu ve sunumuyla ilişkili gibidir. Müzikal iletişimin çok ötesinde, bana spiritüel armoniklerin enerji yaratımının ve ruh birleşmesinin yapı taşları olduğu söylenir.

Birçok ruh, ruh dünyasında şarkı söylemekten hoşlanır ama bir Müzik Direktörü olan bir ruh bulmak yıllarımı aldı. Sıradaki vakam o ya da bu şekilde müzikle ilişkili olduğu çok sayıda geçmiş yaşama sahip olmuş bir deneğimle ilgili. Son yaşamında ise 1930'larda İtalya'da bir opera sanatçısıymış.

- Vaka 52 -

Dr. N: Ruh dünyasındaki başlıca eğlence etkinliğinin nedir?

D: Müzik yaratmak.

Dr. N: Müzik aletleriyle mi demek istiyorsun?

D: Oh, onlar her zaman var... havadan herhangi bir aleti çekip çalabilirsin. Ama benim için, bir koro yaratmaktan daha tatmin edici hiçbir şey yok. İnsan sesi, müzik aletlerinin en güzelidir.

Dr. N: Bak, artık bir opera yıldızı olarak ses tellerin yok, öyleyse...?

D: (bana gülüyor) Bir ruh olduğundan beri çok zaman mı geçti senin? Hiçbir insan bedenine gerek yok. Aslında, yarattığımız sesler yeryüzündekinden çok daha hafiftir ve çok daha geniş bir etki alanına sahiptir.

Dr. N: Herkes yüksek perdeden ve alçak perdeden notalarını söyleyebilir mi?

D: (şevkle) Elbette söyleyebilir. Hepimiz aynı zamanda hem soprano hem de bariton olma yeteneğine sahibiz. Benim grubum yüksek perdeden ve alçak perdeden notaları söyleyebilir, herkes daima tam perdedir... sadece bir direktöre ihtiyaçları var.

Dr. N: Yaptığın şeyi anlatabilir misin?

D: (sessizce ve kendisiyle övünmeden) Ben ruhların Müzik Direktörlerinden biriyim. Bir şefim... bu benim tutkum... becerim... başkalarına bir şeyler verme hazzım.

Dr. N: Bir opera şarkıcısı olduğun geçmiş yaşamındaki müzikal yeteneklerin yüzünden, bu konuda diğer ruhlardan daha mı iyisin?

D: Sanırım biri diğerini takip eder, ama herkes müziğe benim kadar dikkatini vermiş değildir. Müzikal gruplardaki bazı ruhlar partisyonun bütününe dikkat etmeyebilirler. (gülüyor) Ruhların sahip olduğu geniş müzikal alan sayesinde, tüm bu virtüözlerin eş zamanlılığını sağlayacak bir direktöre ihtiyaçları var. Yine de, bu onlar için bir eğlence. Hem eğlenmek hem de güzel müzik yapmak isterler.

Dr. N: Yani, sen bir orkestradan çok korolarda mı çalışmaktan hoşlanıyorsun?

D: Evet, ama şarkı söylemeyi bir araya getirmek için onu karıştırırız. Ruhlar enstrümanları ve sesleri kullandıklarında bu harika bir şey olur. Başboş notalar değildir. Müzikal enerjinin armonik olarak birbirine geçmesi ruh dünyasın-

da inanılmaz seslerle yankılanır.

Dr. N: Öyleyse tüm bu şeyler yeryüzündeki bir koroyla çalışmaktan çok farklı?

D: Benzerlikler var, ama burada çok fazla yeteneğin var, çünkü her ruh müzikal ses mükemmelliğine yönelik bir yeteneğe sahiptir. Motivasyon yüksektir. Ruhlar bu eğlence biçimini severler, özellikle de bedenliyen şarkı söylemek isteyip de kurbağa gibi ses çıkarmışlarsa.

Dr. N: Bu göksel koroya katılması için kendi grubun dışındaki gruplardan ruhlar da alır mısın?

D: Evet, ama pek çok grup birbirine karşı şarkı söylemekten ve kimin en yaratıcı olduğunu görmekten hoşlanır.

Dr. N: Diyelim ki ruhlar için daha derinlerdeki motivasyonları incelemiştin, benim ruh dünyasında müziğin onlar için niye bu kadar önemli olduğunu anlamama yardım edebilir misin?

D: Bu seni yeni zihinsel düzeylere çıkarır... enerjini hareket ettirerek... çok sayıda başka ruhla birlikte iletişim kurarak.

Dr. N: Yönettiğin koro grubu ne kadar büyük?

D: Gerçi burada benim yönetebileceğim çok sayıda gruptan yüzlerce ruh var ama ben yaklaşık yirmi kişilik küçük gruplardan yanayım.

Dr. N: Büyük gruplar senin için zor olmalı?

D: (derin bir soluk alıyor) Onların erimi hayrete düşürücüdür... birçok yönde dökülen titreşimler... herkes inanılmaz bir şekilde yüksek perdeden ve alçak perdeden notaları hiç uyarıya gerek kalmaksızın doğru söyler, ben o sırada onların suflesiyle uğraşırım... yine de tamamen saf bir vecd bu.

Eğlenceyle ilgili bu bölümü ruhların ruh dünyasında oynadıkları en popüler oyunları sıralayarak bitireceğim. Ruhların

sosyal durumlarının önemsiz gibi görünen taraflarını sunma nedenlerimden biri, grup çalışma zamanlarıyla eğlence zamanları arasındaki farkları örneklemektir. Bazı ruhların gruplaşmalarını ve daha ayrı kalma tutumlarını önceki sayfalarda tartışmıştım. Okuyucularımın bunun yeryüzündeki kültürel gruplarda genellikle gördüğümüz bir “dışarıdan gelen-içeriden olan” zihniyetinin örneği olduğunu varsaymalarını istemem. Ruh grupları arasında kıskançlık, güvensizlik ya da önyargı yoktur. Daha genç olan ruhlar kendi eğitim gruplarına bağlı kalma durumunda olurlar, ama bu durum o ruhların kendilerini diğer tüm gruplardan farklı gördükleri anlamına gelmez. Yabancılık korkusu ruh dünyasında yoktur. Birçok gruptan gelen ruhların oyunları ve birlikte oyun oynamaları hakkında sahip olduğum bilgi ruh davranışının doğasını göstermemin bir yoludur.

Bununla birlikte, konuşmalarımda spiritüel oyunlara ilişkin fazla ayrıntı verme konusunda dikkatli olma ihtiyacı duyarım. Ölümden sonra yaşam meselesinin bu tür havailikler için fazlasıyla ciddi olduğuna inanan insanlar vardır. Bunlardan birkaçı eğlence hakkında anlattıklarımın ruh yaşamı hakkında söylediklerimin geri kalanına gölge düşürdüğü yorumunu bile yapmıştır. Bu eleştirilere rağmen, insanların öte dünyanın ruhların eğlenemeyeceği kadar ciddi olmadığını farkında olmasının daha önemli olduğunu düşünüyorum.

Benim karşılaştığım spiritüel oyunlar ne başkanlar tarafından katı bir şekilde denetlenir ne de takım kaptanları tarafından yönetilir. Aslında, “kurallar” esnek bir şekilde yorumlanır. Oyun niteliği taşıyan rekabet unsurları vardır, ama yeryüzünde sporlarda görülen duygusal gerilim söz konusu değildir. Spiritüel oyunlar birilerinin kazanması ve birilerinin de kaybetmesi amacıyla oynanmaz. Oyunlar hem enerjik hem de kaygısızdır. Rehberlerimiz enerji hareketi, çabukluk ve grup düşünce iletişiminin bir aracı olarak oyunlara katılımı teşvik eder. Diğer yandan, ruh dünyasında grupları oyunlara katılmayan deneklerim de oldu.

Onların kendilerini ayrı tutmalarına daima saygı duyulur. Bu durum özellikle oyun oynamanın bir alçalma olabileceği başka enerji eğitimi biçimleriyle çokça uğraşan daha ilerlemiş ruhlar için geçerlidir.

İpnozdaki deneklerimin oyun tariflerinde dikkate değer bir tutarlılık var. Bir oyunla ilgili anıları ruh dünyasına beraberimizde götürebiliriz, ama benim inancım kökenleri öte dünyada olan belli bazı oyunların yeryüzüne getirildiği ve bilinçdışı bir bellekten fiziksel bir bedende kullanılması için değiştirildiği şeklindedir. Okuyucu aşağıdaki alıntılardan en olası oyun kökenlerine dair yargılarda bulunabilecektir. Listeme, bir tür yakalamaca gibi görünen birkaç popüler oyunla başlayacağım:

Düz hatlar halinde hızla akıp sonra da o hızı korurken keskin dönüşler yaparak birbirimizi yakalamaya çalışarak birbirimizi kovalarız. Daha iyi manevra yapabilen ruhlar aynı yoldan geri dönebilir, durabilir, sonra da yakalanmadan yeniden hızla başlayabilir.

Yakalamaca oyununun ve diğer oyunların basit yorumlarına müzik ve dans da eşlik edebilir. Bu versiyonlarda, özellikle genç olanlar için, ruhlar kişisel oyun alanları olarak belirlenmiş alanlara doğru birbirlerini kovalayacaklardır.

Birbirimizi kovalayıp birdirbir oynayarak yuvarlanabildiğimiz, uzun otların ve tırmanılacak ağaçların olduğu çayırıkları severim. Oyunlarımızı daha ilginç hale getirmek için biçimimizi objelere de dönüştürebiliriz.

Bana yakantopu hatırlatan ve sık sık duyduğum bir oyun var; bu oyunda çok sayıda ruh birbirinin karşısına geçip enerji fırlatırlar. Hızla pozisyon alma ve çabukluk gerektiren bu oyunda başka top oyunlarından unsurlar da dikkat çekecektir:

Oyunumuzda, birbirimizin karşısında iki uzun sıra halinde diziliriz. Enerji topları yaratır ve bu topları karşıdaki oyunculara hayali bir çizginin üzerinden atar ya da düz

veya alçak eğimli bir yörüngeyle fırlatırız. Momentimizi yavaşlatmaksızın bu topları değiştirmek için sınırlı bir alanda kalmak zorundayızdır. İlk başta, aynı anda hem kendi toplarınızı yaparken hem de kenara çekilmek kolaydır. Daha sonra tempo yükselir ve oyunumuz bir dolu fırtınası gibi görünmeye başlar. Toplarımız havada uçuşurken karşımızdakiler kenara çekilerek onlardan kaçabilir ya da onları yakalayıp tekrar geri fırlatabilirler. Amaç elde olmadan bir topla vurulmamaktır. Vurulan bir oyuncu oyunun dışında kalmaz, sadece daha çevik olmak için daha sıkı çalışır. Bizi vuran toplarda taşınan her bir ruhun karmaşıklığını hissederiz.

Bir başka yüksek hızlı oyunu *kırmızı süvariya* da belki de *çarpmışan otolarbenzeyen* bir oyundur; bu oyunda ruhlar bir kare şeklinde birbirlerinin karşısında sıralanırlar. Kırmızı süvaride olduğu gibi her defasında bir oyuncuyu kollardan oluşan bir zinciri kırmaya çalışmaya göndermek yerine, bu ruhlar hepsi birden birbirine hamle yaparlar. Bir deneğim, "Bu bizim dönüp duran bir enerji reaksiyonu zinciri halinde bir diğer oyuncuya doğru sıçradığımız bir çarpışma oyunudur," demişti. Bu oyundaki amaç yüksek miktarda bir konsantre enerji yaratılması gibi görünmektedir. Bu oyunu oynamış olan bir başka danışanım şunları söylemişti:

Hepimizden akan enerji biraraya gelir, bu şekilde her bir oyuncu diğer ruhların hepsinden artmış bir farkındalık alır. Bu çok neşelendirici, zindelik veren bir oyundur. Hepimizin birleşen enerjisinin büyümesi söz konusudur. En sonunda, enerji yükü azaldığında, hepimiz durup sakinleşir ve bir tür halk dansı yaparız.

Deneklerimin bana anlatmakta güçlük çektiği birçok incelikli oyun var. Birkaç kişiden duyduğum bir başkasının adı *kıymetli top*. Bu oyun, 6. Bölümde gözden geçirdiğim değerli taş sembolizmiyle birlikte çayır bowlingi ve misket oyununa benziyor. Va-

ka 53'te, kişisel karakterin somutlaşması olarak renkli enerji objelerin sergilenmesinin Yaşlılar Meclisindeki görünümlerimizle sınırlı olmak zorunda kalmadığı görülebilmektedir.

- Vaka 53 -

Dr. N: Bütün gruplar oyun oynamaya ilgi gösteriyor mu?

D: Hayır, benim grubum eğlenceyi sever, biz dersliklere çok fazla bağlı kalmaktan hoşlanmayız. Diğer bazıları bizi biraz asi ve disiplinsiz buluyor. Bizim grubumuzda oynamayı pek sevmeyen dört ruh var, bu yüzden biz de takımlarımızı tamamlamak için başka gruplardan yardım alıyoruz.

Dr. N: Ruhların yeryüzünde sevdikleri bütün oyunları ruh dünyasına getirebildikleri doğru mu?

D: (duraksıyor) Şey, evet... ama hepsi görülmez...

Dr. N: Niye? Bana senin görmediğin oyunlardan bir örnek verir misin?

D: Örneğin golf oyununu görmem, çünkü fazlasıyla tek kişiliktir, büyük ölçüde kendine karşı oynuyorsundur. Tenis biraz daha iyi, ama onu da görmem, çünkü sadece iki kişi oynar, bu kısıtlayıcı bir şey.

Dr. N: Bu, amerikan futbolunun ruh dünyasında popüler olduğu anlamına gelir mi?

D: Mmm... aslında değil. Oyun kurucular ve takım kapitanları gibi yıldızların olduğu oyunları oynamayız. Amerikan futbolu aynı zamanda karışık, çeşitli pozisyonlarda çokça varyasyon gerektiren bir oyun. Futbol biraz daha iyi olurdu. Açıklamak zor. Biz herkesin eşit bir pozisyonda olduğu ve... kendi hareketleri açısından bakıldığında... aynı şekilde uğraştığı, çok sayıda ruhun katıldığı grup oyunlarından hoşlanırsınız.

Dr. N: Ben yüzmeyi çok severim, ama sanırım sen yüzme sporunu da hiç görmedin?

D: (gülüyor) Öyle düşünüyorsan yanılırsın. Bir ruh olarak bunun için yeryüzüne gitmek istemediysen, burada suyun benzerini yaratabilirsin ya da bir golf sahasının... sana mutlu anılarını hatırlatması için gereken ne varsa. Ama spor oyunlarında başka ruhların da sana katılmasını istiyorsan, daha ortaklaşa bir tarzın olması gerekir.

Dr. N: Peki, bireysel eğlence etkinlikleriyle grupların eğlence etkinlikleri arasında bir fark görüyor musun?

D: Evet, görüyorum.

Dr. N: Tamam, öyleyse bana hakkında konuştuğumuz spor oyunlarına benzemeyen, belki de hala eğlence olarak düşünülebilmesine karşın o kadar güçlü ve kaygısız olmayan bir oyundan bahset.

D: (özlemle) Oh... bu kolay, *kıymetli taşı* oyunu. Birçok ruh büyük bir daire şeklinde oturduğumuz bir yere gelir. Sonra her birimiz bir tenis topu büyüklüğünde olan ve yontulmamış kristal taşlara benzeyen bir enerji topu yaratırız.

Dr. N: Topların herhangi bir özel anlamı var mı?

D: Elbette, bu enerji kendi bireysel ifadeni temsil eder.

Dr. N: Tamam, bu oyunda daha sonra ne oluyor peki?

D: Biri "Başla!" diyene kadar herkes kendi topunu elinde tutuyor. Sonra, hepimiz yavaşça toplarımızı dairenin ortasına doğru atıyoruz.

Dr. N: Misket oyununda olduğu gibi topların hepsi birbirine mi çarpıyor?

D: Sanırım... öyle bir şey. Kıymetli taşlar her yöne sıçrayan renklerle birbirine çarparak geri tepiyor... ama durmuyorlar... biz onları hareketli tutuyoruz.

Dr. N: Anladığımdan emin değilim... (denek araya girip devam ediyor)

D: En sonunda biri sana geliyor. Her oyun serisi boyunca, ilgili bir oyuncu benim topumu alacaktır, manyetik bir çekim varsa tabii.

Dr. N: Peki ya bir başka oyuncudan bir top almazsan?

D: Bu çok sık olur. Biz farklı oyuncuların oluşan büyük gruplar halinde oynarız, er geç bir top benim kucağıma yuvarlanacaktır.

Dr. N: Her oyuncu birbirinden bir top almak zorunda mı?

D: Hayır, kıymetli taş programlanmış bir oyun değildir. Her şey olabilir.

Dr. N: Bir başka kişiden top almak ne anlama geliyor?

D: Bu sana o topun sahibinin bir şekilde bağlı olabileceğini gösterir. Kıymetli taş çok yakın bir beklenti ve güven oyunudur, çünkü kendi topunun nereye gideceğini ve geriye ne alacağını asla bilmezsin.

Dr. N: Bir top aldıktan sonra ne oluyor peki?

D: (gülüyor) Sana gelen topu avuçlarının içine alırsın. O kıymetli taş seninle özel bir şekilde ilişkili olabilecek bir ruhun gizli yönleri hakkında bir şeyler öğrenmenin aracı olur. Bu oyuna dayanarak belli bazı insanlarla birlikte olacak şekilde birçok gelecek yaşam kararı aldım.

İlk araştırmalarım sırasında, spiritüel oyunların birçok ikincil sonucu olduğuna dair hiçbir fikrim yoktu. Bu oyunların hepsinin haz veren kendilerine özgü farklılıkları var. Spiritüel eğlence konusunda daha bilgili hale geldikçe, deneklerim de bana en sevdikleri eğlenceleri hakkında ayrıntılar vermekte kendilerini daha rahat hissettiler. Belli bazı oyunların o oyunları oynayan ruhların kendilerini özgü karakterlerine çekici geldiğini öğrendim. En sonunda bazı oyunların eğitim egzersizlerine karışabildiğini ve bu etkinliğe birçok gruptan ayrı ayrı ruhların çekildiğini fark ettim. Bu oyunlardan biri bu açıdan aklımda kaldı.

Saklambaç oyununun bir sonraki bölümde tartışacağım geleceğe yolculuk yapan ruhlar için önemli sonuçları olduğunu buldum. Bu oyunun oynanışı ilgili ruhlara uzamsal referans çerçevesi eğitiminde çeşitli ustalık düzeyleri sunar. Oyun daha kompleks

olmaya başladığında koçların, çalıştırıcıların ortaya çıktığını duyduktan sonra bu özel oyuna dikkatimi vermeye başladım. Danışanlarım bu çalıştırıcılara Avlak Bekçileri diyorlar. Bunlar farklı boyutlara yolculuk yapma yeteneği gösteren, maceracı ruhlarla ilgilenecek olan uzman eğitimcilerdir. Aşağıda bir yolcu olarak uzmanlaşmak isteyen oldukça ilerlemiş bir ruhtan bir alıntı var:

Ruh dünyasındaki saklambaç, aydınlıkla karanlık arasında bir egzersiz olarak başlar. Daha genç olan ruhlarla birlikte, enerjimizi belli bir mesafeden yükler, sonra da çocuklar bizim yönümüze girdiklerinde onu söndürüp parlatırız. Görsel ve zihinsel işaretleri karıştırmak için aynı anda telepatik enerjimizi de kapar ve açarız. Başlangıçta, paralel ya da yatay çizgiler halinde düzenlenebilen gölge- li paneller olarak kullanılan yapılandırılmış enerji sütunları içinde ışık girişleri yaratırız. Daha sonra, bunları rastgele geometrik örüntüler haline getiririz. Gençlerin büyük bir çoğunluğu biz girişler arasından ok gibi fırladığımızda bizi fark edip bulmakta çok zorlanır, ama eğlenirler de, çünkü bu evredeyken bunu hala bir oyun olarak görürler.

Bazıları o kadar iyi olur ki biz onları artık aldatamayız. Zamanla bu ruhlar, devam etmek isteyenler, eğitim alan ruhlar olurlar ve enerji bariyerleriyle titreşimsel atım oranlarıyla bölünmüş olan boyutlararası kuşaklardan oluşan oyun alanımıza girmeye hazırdırlar. Bu zor bir iştir, çünkü eğitim alanlar, her boyutta var olan farklı dalga biçimlerine uyum sağlamayı ve içlerinden hızla geçecek şekilde enerjilerini eşleştirmeyi öğrenmek zorundadır. Bu noktada devam etmek istemeyen birçok ruhu kaybederiz. Bu çalışma aynalarla dolu bir koridorda olmaya benzer. Çalışmayı sevdiği için ayrılmayı kabul etmeyen benim gibi ruhlar, artık yapı ya da biçimin olmadığı zihinsel boyutlarda uzmanlaşmak zorundadır. Onlar fiziksel boyutlar arasında boşluk şeklinde vardır. Bir parçam bu eğitimi ha-

la bir eğlence olarak görüyor. O kadar büyüleyici ki eve geri dönmeyi bekleyemem ve arkadaşarımla birlikte bu egzersizle uğraşırım.

Dört Genel Ruh Tipi

Bir sonraki bölümde daha ilerlemiş ruhlar hakkındaki tartışmaya geçmeden önce, spiritüel yaşam topluluğu içinde karşılaştığım başlıca ruh tiplerini sıralamam gerekiyor. Bu dört ruh kategorisinden mutlaka çok daha fazlası vardır mutlaka, ama ben ruh dünyasındaki diğer olası ruh tipleriyle ilgili olarak danışanlarımın gözlemleriyle sınırlıyım.

1. Ayrı ayrı çalışamayan ya da buna istekli olmayan ruhlar. Bu ruhlar genellikle ortaklaşa çalışırlar ve ruh dünyasını asla terk etmez gibidirler. Yine de, bana anlatıldığı kadarıyla, bütün ruhlara hem fiziksel hem de zihinsel evrenlerde var olma deneyimi için fırsat tanınmaktadır.

2. Fiziksel biçimde bedenlenmek istemeyen ruhlar. Bunlar, aynı zamanda, bu etkinliği yapacak gerekli ışık enerjisi özelliklerine sahip olmayabilirler. Sadece zihinsel dünyalarda çalışır ve farklı boyutlar arasında kolayca hareket edebilir görünmektedirler. Yeteneklerinin pek çoğu danışanlarımın anlayışının ötesindedir.

3. Sadece fiziksel dünyalarda bedenlenen ruhlar. Bunların bazılarının hayatlar arasında zihinsel kürelerde eğitim yeteneğine sahip olduğunu düşünüyorum, ama bunu yapma eğiliminde değildirler. Eğlence sırasında bile olsa, boyutlararası yolculuğa hiç ilgi duymazlar. Danışanlarım genellikle bu kategoridedir.

4. Her tür fiziksel ve zihinsel ortamda çalışma isteği ve yeteneğine sahip olan ruhlar. Bu durum onların diğer ruh tiplerinden daha aydınlanmış oldukları anlamına gelmek zorunda değildir. Bununla birlikte, pratik deneyim ve yeteneklerinin çok engin olması onlara çeşitli sorumluluk ve görevlerinin de dahil olduğu birçok uzmanlaşma fırsatı verir.

İlerleyen Ruhlar

Mezuniyet

Her ruhun, birincil ruh grubundan ayrılmaya hazır olduğu bir zaman gelir. Sıradaki vakam yeryüzünde binlerce yıl bedenlendikten sonra III. Düzeye henüz ulaşmış bir ruhla ilgili. Bu denek ruh dünyasında bu son olaya dair zihnindeki imgelerden oldukça heyecanlanmıştı. Eğitim ortamlarımızla benzerlikler gösteren sembolik betimlemeler oldukça tanıdık gelecektir. Danışanım şimdiki hayatında öğrenme yetersizlikleri olan çocuklarla ilgilenen bir öğretmendir.

- Vaka 54 -

Dr. N: Meclisinin önünde olmaktan çok mutlu gibisin?

D: Evet, beden zırhımın sonuncusundan kurtuldum.

Dr. N: Beden zırhı?

D: Evet, benim koruyucu zırhım, incitilmekten korunmak için. Kendi öfkelerinin bir sonucu olarak beni incitme eğilimi olan insanlara güvenmeyi ve açık olmayı öğrenmek yüzyıllarımı aldı. Bu benim son engelimdi.

Dr. N: Neden senin için bu kadar zor oldu?

D: Spiritüel gücümden çok, duygularımla fazlasıyla özdeşleştim. Bu da aslında öyle olmadığı halde benden daha güçlü ve daha bilgili olduğumu düşündüğüm kişilerle ilişkilerimde kendimden kuşku duymama yol açtı.

Dr. N: Kendini tanıma konusundaki son büyük engelin buysa, şimdi kendini nasıl görüyorsun?

D: Sonunda, acı ve incinmenin dipsiz uçurumundan geçmek için çiçeklerden bir halat kullandım. Gereksiz yere

enerjimin büyük kısmını vermem artık. (duraksama...) Fiziksel ve zihinsel sıkıntı benlik tanımınla ilgili bir şey. Son bin yıldır, her yaşamda kimliğimi koruma... elverişsiz koşullar altında ve başkaları tarafından yerine geçilmeyecek bir insan olarak kendimi onurlandırma konusunda geliştirdim. Artık bunu başarmak için bir beden zırhına ihtiyacım yok.

Dr. N: Benlik tanımına ilişkin olumlu hareketlerin konusunda meclisin sana ne söylüyor?

D: Birçok hayatın elverişsiz koşullarının kendimle ilgili görüşümü yani gerçekte kim olduğumu dikte etmesine izin vermediğim, bu zor sınavı geçtiğim için memnunlar. Sabırla ve sebatla çalışarak potansiyelimden daha yüksek bir düzeye ulaşmış olmamdan çok hoşnutlar.

Dr. N: Niçin yeryüzündeki hayatlarında bu kadar çok şey yaşamak zorunda olduğunu düşünüyorsun?

D: Daha güçlü olmak için kendimi ateşin içinden geçirmediğim sürece başkalarına nasıl öğretmenlik yapabilirim ki?

Dr. N: Şey... (denek son sorunun bir sonucu olarak zihninde beliren bir şey yüzünden sözümü kesiyor)

D: Hey! Benim için bir sürprizleri var. O kadar MUTLU-YUM ki!

Not: Bu anda deneğim sevinç gözyaşlarına boğuluyor ve bu sahenin beklentisi zihninde kendini gösteriyor. Mendil kutumu uzatıyorum ve devam ediyoruz.

Dr. N: Devam et ve bana bu sürpriz hakkındaki her şeyi anlat.

D: (kıpır kıpır) Mezuniyet zamanı! Tapınakta toplanıyoruz. Aru, benim rehberim, meclisimin başkanıyla birlikte burada. Her yerden üstat öğretmenler ve öğrenciler toplanıyor.

Dr. N: Benim için biraz daha yavaşlayabilir misin? Kaç tane

öğretmen ve öğrenci görüyorsun?

D: (aceleyle) Ah... yirmi kadar öğretmen ve... belki kırk kadar da öğrenci.

Dr. N: Öğrencilerden bazıları senin kendi grubundan mı?

D: (duraklıyor) Bizden üç kişi var. Öğrenciler hazır olan diğer gruplardan getirilmiş. Çoğunu tanımıyorum.

Dr. N: Biraz duraksadığını fark ettim. Senin kendi grubundaki diğerleri nerede?

D: (üzüntüyle) Henüz hazır değiller.

Dr. N: Çevrendeki bütün bu öğrencilerin temel rengi ne?

D: Parlak, som sarı/altın. Buraya gelmenin bizim için ne kadar uzun sürdüğünü bilemezsin.

Dr. N: Bilirim belki de. Benim için olanları anlatmaya ne dersin?

D: (derin bir nefes alıyor) Herkes bir bayram havasında, bir hoş geldin partisi gibi. Hepimiz sıralanıyoruz ve havada süzülüyoruz... ben ön tarafta dik oturuyorum. Aru, gururla bana gülümsüyor. Ne kadar sıkı çalıştığımızı öven üstatlar birkaç şey söylüyorlar. Sonra isimlerimiz söyleniyor.

Dr. N: Ayrı ayrı mı?

D: Evet... kendi adımları işitiyorum, "İri"... üzerinde adımları yazılı bir parşömen tomarını almak için ileri doğru süzülüyorum.

Dr. N: Bu tomarların üzerinde başka neler var?

D: (alçakgönüllülükle) Bu biraz özel... benim için çok uzun zaman alan bu başarılar hakkında... üstesinden nasıl geldiğim...

Dr. N: Yani, bu bir şekilde bir diplomadan daha fazlası. Çalışmalarını simgeleyen bir kayıt.

D: (alçak sesle) Evet.

Dr. N: Herkes keş ve cüppe mi giyiyor?

D: (hemen) Hayır! (sonra gülümsüyor) Oh... anladım... bana takılıyorsun.

Dr. N: Belki birazcık. Söyle bana Iri, seremonilerden sonra ne oluyor?

D: Yeni görevlerimiz hakkında konuşmak için biraraya toplanıyoruz ve ben kendi uzmanlık alanımdan olan bazı ruhlarla tanışma fırsatı buluyorum. Yeteneklerimizin en iyi şekilde kullanılacağı yeni sınıflarda tekrar buluşacağız.

Dr. N: İlk görevin ne olacak, Iri?

D: En genç ruhları eğitmek olacak. Sanki tohumlardan çiçekler çıkarıyor olacağız. Sevecenlik ve anlayışla beslersin onları.

Dr. N: Peki bu en yeni ruhlar nereden geliyorlar sence?

D: (duraksama...) Tanrısal yumurtadan... yaratılışın rahminden, ipeksi iplikten çıkmış... sonra da kreş annelerine götürülmüşler, sonra da bize. Çok heyecan verici. Bu sorumluluk çok büyük olacak.

Orta Düzeylere İlerleyiş

III. Düzey bir gruba geçiş yapmakta olan bir denekle çalışırken niçin kendilerini, ayrılıp düzenli olarak kendi birincil küme gruplarına geri dönerken gördükleri konusunda başlangıçta biraz karışıklık olur. İpnoz süresince, herkes zihninde bir sahneyi görüp sonra da çabucak bu sahneyi spiritüel yaşamının bütününe katmayı beceremez. Bir operatörün görevi yavaş yavaş ilerlemek ve sahnenin kendiliğinden belirmesine izin vermektir. Kendi grubundan henüz mezun olmamış, ama ayrılma sürecine girmiş olan bir danışanım bana şunları söylemişti: "Kendimi bir parça ailemden kopmuş gibi hissetmeye başlıyorum. Çevremde daha önce birlikte çalışmadığım yeni ruhlar var."

Bir ruhun ilk küme grubunun bütünlüğü zamana bağlı olmaksızın bozulmadan kalır. Kim mezun olursa olsun, eski arkadaşlarıyla bağlarını asla kaybetmezler. Birincil küme grupları birlikteliklerine varoluşlarıyla birlikte başlamışlar ve yüzlerce bedenlenme boyunca birbirleriyle yakından ilişkili olmuşlardır.

Orta düzeylere geçmeye hazır olmadan önce 50,000 yıl kadar kendi birincil gruplarıyla olan ruhlarla karşılaşmıştım, diğer yandan, çok daha küçük bir yüzde bu gelişim haline 5,000 yılda gelebilmiştir. Ruhların, III. Düzeye ulaştıktan sonra ileri düzeylere çok daha hızla yükselmeye başladıklarını gördüm. Ruhlar farklı hızlarda gelişir ve bu gelişim sırasında çeşitli yetenekler sergilerler. Eğlence ve sosyalleşmede daha az zaman geçirmeye başladıklarında, onların çok daha sıkı çalıştıklarını ve kozmik bilincin güçlerine katkı yapacak belli bazı becerileri mükemmelleştirmeye konusuna daha fazla odaklanmaya başladıklarını fark ettim.

III. Düzeye ulaşmakla birlikte, ruhun davranışında da bir değişim olur. Bu ruhlar artık görüşlerini kendi birincil gruplarından uzağa genişletmeye başlamışlardır. İlerleyen ruh daha önce tanımış olduğu ruhları hiçe saymaz, fakat kendi eğitimine o kadar dalıp gitmiştir ki bu her şeyi saran bir amaç haline gelmiştir. Bu ruhlar yapabileceklerinden büyülenirler ve çok daha ustalaşmak isterler. Gelişimin IV. Düzeyine yaklaştıkları zamanla birlikte geçiş tamamlanmış olur.

Geçişleri sırasında, yeni III. Düzeyler çok geçmeden artık tek bir derslikle sınırlı olmadıklarını fark ederler. Eski arkadaşları neler olduğunun farkındadır, ama bu ruhların yokluğu hakkında fazla soru sorulmaması gerektiğine dair karşılıklı bir anlaşma var gibi görünmektedir. Okuyucuların Vaka 32'deki Lavani'nin deneyimlerine tekrar bakmalarını isterim. Bu geçiş yavaştır, bütün spiritüel eğitimlerde çok açık olan sınırsız bir özenle devam eder. Yeni uzmanlık alanı gruplarına verilen görevler birtakım faktörlere dayanan diğer benzer zihniyetli ruhlarla oluşturulur. Ruhun uzmanlık alanının seçimi konusunda en çok dikkatimi çeken üç temel öğe; yetenek, geçmiş performansı ve kişisel istektir. Ruh dünyasının ihtiyaçlarının da bir başka önemli öğe olmasını beklerdim, ama bu bilgi bana verilmedi.

Sanırım bir ruh orta eğitim düzeylerine çıktığında, bir tür loncaya kabul edildiği söylenebilir. Bununla birlikte, bunu Orta

Çağların, Gizemli Eğitim Okulları denen tarihsel zanaat loncalarıyla eş tutmuyorum. Bunlar ancak bazı kişilere açık olan ve sadece üyeler için geçerli gizli örgütlerdi. Özel eğitim için seçilmiş ruhlara uygun olan birtakım gizlilik unsurları olmakla birlikte, bu hiçbir şekilde elitist değildir. Yeni gelenler uzmanlık grupları tarafından her zaman hoş karşılanır.

Bu daha uzmanlaşmış ruhlar topluluğu ilk başta o kadar yakın değildir. Ben onları bağımsız çalışma grupları diye tanımlamıştım. Eğitim uzmanlaşmış farklı öğretmenlerle periyodik bir temelde yavaş yavaş başlar. Bu durum, eğitimcileri tarafından ruhlar için bir değerlendirme dönemine olanak tanır. Belli bir konuda uzmanlaşmış ruhlar bu uzmanlık gruplarından ayrılabilirler, diğer yandan umut verici adaylar da eklenebilir. Bu uygulama uzun dönemli birincil ruh gruplarının oluşumuna karşıttır. Bu yeni gruplar görevleri yerine getirebileceklerini gösterdikçe öğrenim de daha yoğunlaşır. Bu ilk evrelerde, ruhlar kendi ilk gruplarından vazgeçmişken, hala düzenli rehberleri vardır ve birincil grup işlevlerine devam ederler. Ruhların görevleri esnasındaki bağımsız çalışma duyguları, kendilerini yönlendirmelerinde önemli bir etkiye sahiptir; bu durum IV. ve V. düzey uzmanlığa geçtiklerinde daha da belirginleşir.

Ruhların uzmanlaşma alanlarından bazıları önceki bölümlerde anlatılmıştı. Tekrarlamak gerekirse, bu uzmanlıklar şu şekilde tanımlanmıştır: Rüya Üstatları, Kayıp Ruhların Kurtarıcıları, Yansızlığın Bekçileri, Onarım Üstatları, Kuluçka Anneleri, Arşivci Ruhlar, Hayvan Bakıcısı Ruhlar, Müzik Direktörleri ve Avlak Bekçileri. Bazı uzmanlıklarda bir örtüşme var gibi görünmektedir. Örneğin, ruhları yolculuk konusunda eğiten Avlak Bekçileri aynı zamanda, D&E için elverişli yeni yerler ve enerji eğitimi için daha ciddi gezegensel yönler arayan Kaşif Ruhlar da olabilirler. Bu bölümde, ruhların uzmanlıklarına ilişkin daha fazla örnek vereceğim. Okuyucuların hangi uzmanlık alanlarının kendi eğitimlerine uygun olabileceğini fark edeceğine eminim.

Eninde sonunda bir ruhu bir meclisteki bir makama götürecek olan belli bir yol var gibi görünmemektedir. Yaşlılar birçok uzmanlık alanı geçmişinden gelir gibidirler. Pek çok kişinin rehber öğretmenlerin muhtemelen bu tür bir konuma gideceklerini düşündüklerini sanıyorum. Elbette, doğal rehberler ortalama bir danışana asıl meslek sahibi olarak görünecektir. Bununla birlikte, bu algının deneklerimin hepsinin rehberleri olmakla birlikte, birçoğunun diğer uzmanlık alanlarında ilerlemiş ruhlarla çok az teması olduğu gerçeğinden etkilendiğini biliyorum. Hiçbir denegün betimleyemediği ruhların sergilediği diğer uzmanlık alanlarının neler olabileceğini ancak tahmin edebilirim.

Konuşmalarımda uzmanlık alanları konusunu tartışırken, çoğu kişi bütün ruhların rehber öğretmen olmak için yetiştirildiğini düşündüklerini söyler. Araştırmalarımın başlarında ben de aynı fikirdeydim. Sonunda, öğretimin ruh dünyasında önde gelen bir uzmanlık alanı olmakla birlikte, bunun pek çok ruhun büyük öğretmenler olacağı anlamına gelmediğini öğrendim. Öğretim ruhlar için son derece önemli olduğundan, daha önce işlememiş olduğum bu alandan bir kategoriyle başlayacağım.

Uzmanlaşmalar

Kreş Öğretmenleri

Ruhların Yolculuğu'nda, kıdemce aşağı ve kıdemli öğretim rehberlerinin etkinliklerini tartışmıştım, deneklerim de bu kitapta kendi rehberlerinin etkinliklerini belgelemiş oldular. Bununla birlikte, eğitimde yepyeni öğretmenler olan ilerlemiş ruhlar hakkında çokça bilgi sunulmuş değil. Onlara Kreş Öğretmenleri ya da çocukların bakıcıları deniyor, çünkü birlikte çalıştıkları genç ruhlar henüz bedenlenmeye başlamamış durumdalar.

5. Bölümde Vaka 26'da, yeryüzündeki oldukça genç bir ruhun yakın zamanlardaki anılarını aktarmıştım; bu ruh yeni bir ruh yaratıldıktan sonra onun hemen fiziksel bedenlenmeye atılmadığını açıklamıştı. Yeryüzü, eğitim için oldukça zorlu bir okul

olduğu için, birçok yeni ruha bedensiz varlıklar olarak gezegen-
sel hayata kendilerini alıştırmaları için zaman verilmesi en iyisi-
dir. Bu aşağıda bir denekten alınmış ifadelerle gösterilmektedir:

Çok genç bir ruh olduğum ve birkaç arkadaşla birlikte yer-
yüzüne ilk geldiğim zamanları hatırlıyorum. Ruhlar ola-
rak kapasitemizi ve bu yere uyabilirliğimizi kontrol etmek
için rehberlerimizin eşliğinde havada süzülmiştük. Bize
bu gezegenin manyetik titreşimlerinin nasıl toplanacağı ve
kendi titreşimlerimizle onları nasıl harmanlayacağımız
gösterildi. Burada fiziksel biçimde olmanın bizim için ne-
leri gerektireceğini anlamamız gerekiyordu.

Benim inancıma göre, danışanlarıma büyük bir çoğunluğu
rehber olmak için öğretmen eğitime eğilimlidirler. Bunun ne-
deni, şu anki gelişimleri üzerinde böylesine büyük bir etkisi olan
kendi rehberlerine saygı göstermek ve onları taklit etmek iste-
meleridir. Elbette, bir ruhun şimdiki büyük amaçları ve sonun-
daki uzmanlaşma görevleri çakışmayabilir. Öğretmenler iyi birer
iletişimci olmak zorundadırlar. Bununla birlikte, örneğin, moti-
ve etme yeteneği olan becerikli bir iletişimci olsa da, misafir ol-
duğu bedenlerle insan egolarını bütünleştirmeyi deneyen bir
ruh zihniyle çalışma yeteneğine sahip olmayabilir. Çok genç ruh-
larla çalışan Kreş Öğretmenleri birçok nedenden ötürü genel ruh
popülasyonu için birer rehber olmayı seçmeyebilir. Çocuk ruh-
larla çalışmak zorlu bir iştir, çünkü birçok genç ruh kendi reen-
karnasyonlarında ilerleme kaydedemez gibi görünmektedir ve
bunu düzeltici çalışmalar gerektirecektir. Vaka 28 spiritüel öğre-
tim ortamları ve yeni başlayan ruhlar hakkında bize bir şeyler
anlatmıştı; Vaka 55'te bunu daha da genişleteceğim.

İlerlemiş danışanlarla dikkatli olmak zorundayım, onlara or-
tamları tariflerinde ruh renkleri hakkında sorular sormak ise
büyük bir yardımdır. Vaka 55'teki danışanım IV. düzey uzman-
lığa girmekte olan bir ruh ve bana üç ruhtan oluşan kendi uz-
manlık alanı grubundaki çeşitli sarı-mavi ışıklar hakkında bir

şeyler anlatmayı yeni bitirmişti. Aklıma bir soru daha geldiğin de başka bir konuya geçmek üzereydik; bu soru tamamen yeni bir araştırma yolu açmıştı.

- Vaka 55 -

Dr. N: Bu çevrede gördüğün bütün renkler bu kadar mı?

D: Hayır, on bir çocuk (beyaz ışık) var, solumuzda birlikte bir grup oluşturmuş durumdalar. Enerjileri daha küçük, daha kısa bir enerji örüntüsü, aynı zamanda daha dağınık. Genç olanlar çok canlı ve neşeli.

Not: Bu noktada deneğim bu ruhlardan birinin bugün kendi çocuğu olduğunu fark ettiğinde oldukça heyecanlanmıştı. Onun bu andan keyif almasına izin verdim, sonra da devam ettik.

Dr. N: Bu on bir ruhta ışık yoğunluğu açısından herhangi bir farklılık görüyor musun?

D: Çok değil. Çok masum ve ürkek çocukların donuk, belirsiz ışıkları var. Onlardan birine tam şu anda sahip değiliz.

Dr. N: Bu on bir ruhla ilişkin ne?

D: İki meslektaşla birlikte onların eğitimine yardımcı oluyorum; bu meslektaşları çok uzun bir süredir tanıyor değilim, çünkü onlar diğer gruplardan geldiler.

Dr. N: Üçünüzün bu başlangıç dönemi eğitim görevine hazırlanmanla ilgili olarak yeryüzünde ortak bir geçmişiniz var mıydı?

D: Şey, biz... geçmiş yaşamlarda... öğretmendik, kutsal kişiler, şifacılar... o tür şeylerdik. Bu tür bir çalışma için kişinin büyük bir sabrı ve duyarlılığı olması gerekir. (duruyor, sonradan aklına gelen bir düşünceyi ekliyor) Bilirsin, öğretmenler öğrencilerden bir şeyler öğrenebilir.

Dr. N: Bunun doğru olduğuna eminim. Bu çocuklarla sizin tam şu anda ruh dünyasında nerede olduğunuza dair bir bilgi veremez misin?

D: Eğitim için nötr alanlara gönderilmiş durumdayız, çünkü düzenli öğrenim dersliklerinin yakınlarında olmak bu çocuklar için çok engelleyici bir şey olurdu.

Dr. N: Şu anda neler olup bitiyor?

D: (gülüyor) Çocuklar her yöne doğru vızır vızır koşuşturuyorlar, bir şey öğrenmekten çok birbirlerine şaka yapmakla ilgileniyorlar. Bedenlenmeye başladıklarında işler değişecek.

Sıradaki alıntı bedenlenmeye yeni başlamış ruhlarla çalışan bir kadının anlattıklarından çıkarılmış bir özettir:

Şu anda elimde yedi tane haylaz var. Bedenlenmeleri sırasında playboy ve playgirl olmak hoşlarına gidiyor. Sadece çocuk olarak kalmak istiyorlar ve hayatı ciddiye almak istemiyorlar. Dünyevi zevklere çok düşkünler ve zor şeylerle uğraşmak istemiyorlar. Başlıca ilgileri bir sonraki yaşamda güzel görünmek. Kıdemli rehberim Ulant onları benimle bıraktı, ben onu çok sık görmüyorum. Tarzımın son derece yumuşak olduğunu itiraf etmeliyim. Çok nazik ve sevgi dolu davranıyorum. Diğer öğretmenlerden bazıları onları fazlasıyla şımarttığını söylüyor. Çokça engelleyen ve genç öğrencilerine, özellikle potansiyeli olanlara karşı sert olan öğretmenler tanıyorum. Meclis benim öğretim yöntemlerimle ilgili. Bu sınıfa zihinsel anlamda sert birini vermek yerine benim hoşgörülü kuramlarımı test etmek istiyorlar. Benim kuramım bu çocukların gelişmeye başladıktan sonra, olgunluğa atacakları büyük adımın çok daha hızlı olacağı yönünde, çünkü çok fazla sıkı ders ve çok geçmeden gelen yenilgilerle kendilerine duydukları güveni kaybetmeyecekler.

Etikçiler

Uzun bir süre etik öğreniminin kendi başına bir uzmanlıktan çok bütün öğrenimin bir parçası olduğunu düşündüm. Sıradaki vaka

spiritüel adı Andarado olan V. Düzey'den Detroit'li yirmi altı yaşındaki bir adam. Başlangıçta, onu beni görmeye gelmekten vazgeçirmeye çalışmışım. Normalde otuz yaşın altında danışan almıyorum. Bunun nedeni ortalama gençlerin yaşam yolunda başlıca birçok kavşağı geçmiş olduklarını düşünmemem. Onların unutmama blokları yerinde fazlasıyla kuvvetli oluyor. Ayrıca ipnoz sırasında, öğrencilerinin belli bazı karmik yolları görmelerinin fazlasıyla erken olduğunu düşünen ruh rehberleri tarafından engellenme olasılığı da yüksek. Andarado bir istisnaydı, kendi kullandıklarını çiğnediğim içinse memnunum.

Bu danışan bana şöyle bir mektup göndermişti: "Ölümsüzlük kimliğimi yaşamaktan kaygılanıyorum, çünkü uzun süredir bir şeyler bildiğimi ve yaşımın gerektirdiğinin ötesinde becerilerle sahip olduğumu hissediyorum." Bu sözleri birçok gençten duyarım ve genellikle gelişim evreleri benimle yaptıkları bir görüşmenin ardından sandıkları gibi çıkmaz. Bu durum bu danışan için doğru değildi. Andarado ile karşılaştığımda onun yoğunluğu, uyanıklığı ve başkalarına ihtiyaç duymayan haliyle resmen çarpılmışım, onun yaşındaki biri için müstesna özelliklere sahipti.

Görüşmeler ilerledikçe, Andarado'nun yeryüzüne ilk kez Babil'in yükselişi sırasında doğduğunu gördüm; bir mavi ışık için bunun yeryüzü zamanıyla oldukça geç olduğunu düşünmüştüm. Bana bedenlenmelerinin soy olarak ölmekte olan, duygusal olmayan, zeka sahibi, karanlık, sessiz dünyalarda başladığını anlattı. Bu akla ve mantığa ayrılmış bir dünyaydı. En sonunda, Andarado daha duygulu bir varlık olarak bedenlenebileceği daha hafif bir dünyaya transfer olmak istemiş ve yeryüzüne verilmişti.

Spiritüel bir derslikte geçmiş deneyimlerini gözden geçirirken, Andarado'nun gezegensel manyetik enerjinin belli bazı dünyalardaki zeki davranışı etkileme biçimine olan ilgisini öğrendim. En son görevi de kedi cinsinden küçük bir hayvan için beyin dokusu yaratmaktı. Andarado şöyle demişti: "Davranış tepkilerinin örüntülerini görmek ve incelemek için bir enerji kafesi yaratıyor

rum. 6 voltluk bir sisteme 12 voltluk bir pil bağlamamak için dikkatli olmak zorundayım.” Ben onun bir Tasarım Üstadı olmaya çalıştığını varsaymıştım. Bir sürprizle karşılaşmak üzereydim.

- Vaka 56 -

Dr. N: Ruh dünyasında öğrencileri eğitmekle ilgili işin hakkında konuştuk. Daha düşük yaşam biçimlerinin düşünce süreçleriyle ilgili enerji yaratma araştırmaların hakkında da az da olsa bir şeyler anlattın. Bütün bunlar senin ya öğretimde ya da tasarımda bir uzman olmaya hazırlandığını gösteriyor.

D: (gülüyor) İkisi de doğru değil. Ben bir Etikçi olma eğitimindeyim.

Dr. N: Oh? Peki ya hakkında konuştuğumuz bu iki alandaki ilk çalışmaların?

D: Onlar bana öngereklilik olarak sunulmuştu, bu şekilde bir Etikçi olarak daha etkili olacağım. Bu benim tutkum, yani zeki varlıkların ahlaksal kanunlarıyla çalışmak.

Dr. N: Ama davranış standartları, ahlak doğruluğu ve değerleri incelemek bütün öğretim rehberlerinin çalışmaları için bir temel değil mi?

D: Evet, ama ahlaksal ilkeler objektif değerlerle ilişkili olduğu için bu alanda uzmanlaşılabilmesi insan gelişimi için çok gereklidir. Her mecliste genellikle bir Etikçi vardır.

Dr. N: Yeryüzüne gelmeden önce niçin başka bir dünyada o kadar zaman geçirdin?

D: Başka zeki toplumların ahlak doğruluğu konusunda tecrübeli ve bilgili olmak herhangi bir Etikçi için iyi bir eğitimidir.

Dr. N: Tamam Andarado, bana söyler misin, asıl işin üzerine hayatlar arasında çalışmaya başladığında sana yeryüzünden kaç tane öğrenci ruh verildi?

D: İlk başta sadece iki üç tane.

Dr. N: Sanırım oldukça genç ruhlardı?

D: Evet, ama daha sonra bu değişti, artık on sekiz tane orta düzey ruha bakıyorum.

Dr. N: Sen kendin yeryüzünde bedenlenmeyi henüz bitirmemişken niçin III. Düzeylerle çalışmana izin veriliyor?

D: Şimdiki görevimin tam olarak nedeni de bu zaten. Çok sıkıntılı, daha az gelişmiş ruhlara yardımcı olma konusunda yeterince deneyimli değilim. Ben daha acemi olduğum için, bana gerçekten zor vakalar vermiyorlar. Daha olgun ruhlara tavsiyeler verebilirim, çünkü düzey açısından onlardan o kadar da eskide değilim.

Dr. N: Öğrencilerinle onlar yeryüzündeyken aynı zamanda ruh dünyasında da çalışıyor musun?

D: (emin bir şekilde) Onlarla yeryüzünde bedenlendikleri dönemler süresince çalışmıyorum. Bu kendi öğretim rehberlerinin yetkisi dahilinde. Ben onlarla yalnızca ruh dünyasında çalışıyorum.

Dr. N: Etiği insan toplumu için bir test olarak nasıl görüyorsun?

D: Bunun başlıca nedeni insanoğlunun ahlaksal davranıştan eylemlerini makulleştirmeye kaymasının oldukça kolay olması.

Dr. N: Bunun nedeninin ortalama bir kişinin, bireysel anlamda başarılı olarak algılanmasında amacın aracı doğruladığı konusundaki inancının pragmatik olduğunu mu söylüyorsun?

D: Evet, bu evrenselciliğe karşı olan insanlara çıkıyor.

Dr. N: İnsanın tutumlarındaki evrenselcilikle, kuvvetli bireysellik arasındaki çatışma açısından bir çözüm görüyor musun?

D: Yeryüzünün daha iyi olması için çalışmak eninde sonunda bizden farklı olanlara karşı hoşgörüsüzlük duyulmasıyla sonuçlanacaktır. Kişisel statü ve elitizm ihtiyacıdır

bu çatışma, çünkü bu mutlulukla eşit görülür.

Dr. N: Yani sen bizim ikilemimizin kişisel mutluluk ve bireysel amaçlara yönelik bir isteği, insan popülasyonundaki ıstırabın hafifletilmesinin üzerine konmasıyla oluşan bir çatışma olarak mı görüyorsun?

D: Bu gezegendeki birçok kişi için bencillik ikilemidir bu.

Dr. N: Bunu biraz daha açabilir misin? İnsanların doğasından ötürü eşitlikçi ve yardımsever bir soy olmadığını mı söylüyorsun?

D: Çoğu kişi ben merkezli olmanın kendileri için bir sorun olmadığını düşünse de genellikle her insan bu ikilemi yaşar. Bu, yeryüzüne gelmenin büyük sınavıdır ve aynı zamanda işimin burada zor olmasının nedeni de budur. Yeryüzü dersi, ahlak doğruluğu ve etikle ilgili olduğu sürece, içgüdüleri kişisel olarak hayatta kalmak için haykıran bir varlığın bedeninde kapalı kalacak ruh içindir. Başkalarının kötü durumu ikincildir.

Dr. N: Bir ruhun vicdanına bağlı olarak insanlarda doğal bir iyilik görmüyor musun?

D: Elbette, bu benim uzmanlık alanımın önemli bir kısmıdır, bu iyilik öğesini yeryüzündeki zor koşullarda doğal hale getirene dek geliştirmekle görevliyim.

Dr. N: Kendine güven ihtiyacı bu gezegendeki diğer insanları düşünmenin bir karşıtı olmak zorunda mı?

D: Biz Benliğin esas gücü olarak ruh zihninin erdemliliğiyle tam anlamıyla meşgul olursak, kişisel idealler ve değerler bir bütün olarak toplumun genel mutluluğuyla sonuçlanabilir.

Dr. N: Öğrencilerine yeryüzüne gelmelerinden önce verdiğin en yararlı öğüt nedir?

D: (gülümsüyor) Onlar yarış atları gibi oluyorlar, bu yüzden onlara sabırlı olmaları ve adımlarını yavaşlatmaları uyarısında bulunurum. İnsan bedenini kontrol etmeye

harcanan enerji dikkatlice kullanılmalıdır. Onlar etik davranışın o ince dengesini öğrenme aşamasındalar. Yeryüzü kadar yoğun bir fiziksel dünyada yaşarlarken, etkin olabilmek için onun tarafından emilmeye karşı kendilerini korumak zorundalar.

Bu danışanla işimiz bittikten sonra, kaç tane fizyoloğun insanın duyuşal sisteminin primitif kökenlerimizin doğal sonucu olarak fazlasıyla geliştiğine inandığı konusunda iyice düşündüm. Saldırganlık ve kaçınma davranışı Taş Devrinden beri insanların varlıklarını sürdürmeleri için bir araç olmuştur. Evrim sürecimizde, bedensel tepkilerimiz üzerinde henüz tam bir kontrolü olmayan bir beynimiz var. Yüksek duygusal stres altında, genellikle makuliyetimizi kaybederiz. Jung bize şöyle der: “Rasyonel olan ve irrasyonel olan, varlığını yan yana sürdürür ve sağlıklı insan kendi içinde her iki kuvvetin de çalışmalarının farkındadır. Zihinsel nevrozlarımıza ve fiziksel rahatsızlıklarımıza bilinçdışı değer örüntüleri olarak bakmamız gerekir.”

Birçoğumuz bir sürü budalaca hata yaparak yola başlarız ve yaşamımızın sonunda daha akıllanmış oluruz. Tekrarlanan bedenlenmeler halinde geri dönme düşüncesi eninde sonunda erkenden o şeyi tam istenilen şekilde yapacağımız ve başlangıçtan itibaren verimli hayatlar süreceğimizdir. Bu yolculukta, genellikle ego bizi yönetir ve biz kendimiz için iyi olan şeyin genellikle diğer insanlar için de iyi olduğunu unuturuz. Ne yazık ki filozof Kant, “tanrısal bir kaynak tarafından yaratılmış ruhun ölümsüzlüğüne inanırsak, bu inanç ahlaksal davranışı içermeyebilecek bir özgür iradeyi mantıken gerektirir” derken haklıydı.

Etikçi Ruhlara büyük bir ihtiyaç var. Dengesiz bir insan beyniyle birlikte var olan az gelişmiş bir ruh yüzünden, bazı insanların eylemlerinin kötü sonuçlar doğurmasına neden olduğu söylenebilir. Bu koşullar yüzünden, iyi seçimler yapma yönündeki özgür irademiz daha da kısıtlanmış olabilir. Ruh dünyasın-

da bu savın, misafir bir bedendeki duygular üzerinde kişinin kontrolü olmamasının geçerli bir mazereti olarak kullanılmadığını göstermeye çalıştım.

Hepimizin gelişimi için çözüm, olduğumuzdan daha iyi olmak için devam eden gelişim süreciyle birlikte kalmaktır. Ruh rehberlerimiz de şimdiki statülerine erişmeden önce tıpkı bizim gibiydiler. Bize birçok misafir beden sunuldu, hepsi de kusurluydu. Sadece bir ömür dayanacak olan bir beden konusunda takıntılı olmak yerine, ruh Benliğinizin evrimine yoğunlaşın ve kendi spiritüel gücünüze güvenin. Bunu yaptığımızda, başkalarıyla birleşebilme kapasitemiz gelişecek ve en sonunda ruh Andarado tarafından dile getirilen ahlaksal ayırım ikilemi çözülecektir.

Uyumlandırıcı Ruhlar

Bu uzmanlık alanı birçok alt grubu içeren geniş bir sınıfı temsil eder. Bununla birlikte, çok sayıda insanın zihnine erişirken, bütün ruh uzmanlıklarının ardında bir karşılıklı bağımlılık ve bağlantı görürüm. Uyumlandırıcılar genel kategorisindeki ruhlar genellikle çeşitli kapasitelerde çalışan iletişimciler olarak bedenlenirler. Bedensiz varlıklar oldukları sırada, yeryüzündeki bozulmuş enerjinin restore edicileri olarak çalıştıkları söyleniyor. Bedenlenen Uyumlandırıcı Ruhlar; devlet adamları, peygamberler, medyomlar, operatörler, sanatçılar, müzisyenler ve yazarlar olabilirler. Tipik olarak, bunlar insan ilişkileriyle ilgili gezegensel olayların enerjisini dengeleyen ruhlardır. Herkesin tanıdığı ya da yeryüzü olaylarının sahne arkasındaki gizli figürler olabilirler. Bu ruhlar geleneksel anlamda bireylerle çalışan şifacılar değildir, çünkü Uyumlandırıcılar negatif enerjiyi dağıtma girişiminde daha büyük bir ölçekte çalışırlar.

İlk kitabımda, kendi kişisel gelişimleri için zorunlu olmamasına rağmen hala yeryüzünde bedenlenen, oldukça ilerlemiş ruhlar olan bilgilerden söz etmiştim. Onların, insanların içine işleyen titreşimsel tonlar halinde sözcükleri organize etme yeteneğine sahip

usta dilbilimciler oldukları söylenir. Bu irfan sahibi varlıklar bu-
radadırlar, çünkü onların görevi doğrudan fiziksel bir şekilde in-
sanlığa yardımcı olmaktır. Göze çarpmayan kişilerdir ve insanla-
rın ilgisini hiç istemeyebilirler. Anladığım kadarıyla sayıları çok
değildir. Aramızdaki bu son derece gelişmiş yaşlı ruhlar, olayla-
rın aktif gözlemcileri olarak düşünülür. Özel ilgi gerektirdiğini
düşündükleri insan eğilimlerini bildirirler. Bu nedenle onlara
Uyumlandırıcı Ruhlar başlığı altında yer veriyorum.

Deneklerime göre, bilgelerin bir şekilde ruh dünyasındaki
Uyumlandırıcı uzmanların bir diğer grubu olan ve kendilerine
Gözlemciler denen uzmanlarla bağlantılı oldukları açıktır. Bu
varlıklar bedenlenmezler, ama hem yeryüzündeki hem de diğer
dünyalardaki koşullar hakkında birçok kaynaktan bilgi alırlar.
Onlar hakkında elimde çok az bilgi var. Bu bilgiler onları kendi
Uyumlandırıcı Ruh olma eğitimlerinden tanıyan birkaç danışa-
nımdan geliyor. Tahminen bir Gözlemci yeryüzünde tahribat ya-
ratan sosyal ve fiziksel kuvvetlerin etkilerini hafifletmek için ça-
lışan diğer Uyumlandırıcılara bilgi sağlar. Aşağıdaki vaka bir
Uyumlandırıcı olma eğitimi gören Larian adlı V. düzeyden bir
danışanımdan alınmıştır.

- Vaka 57 -

Dr. N: Larian, uyumlandırma uzmanlık alanında olmakla
ilgili yaptığın şeyleri biraz anlatabilir misin?

D: Ben henüz acemiyim, ama çalışacağım. İnsanlara yar-
dım etmek için yeryüzünün uyumsuz enerjisini uyum-
landırmayı öğreniyorum.

Dr. N: Şiddetli rüzgarlar, yangın, depremler gibi yeryüzü-
nün jeofizik öğelerini mi kastediyorsun?

D: O işle ilgilenen arkadaşlarım var, ama benim çalışma
alanım bu değil.

Dr. N: Pekala, öyleyse senin görevlerine geçmeden önce
söyler misin o arkadaşların ne öğreniyor?

D: Bu gezegensel onarıcılar büyük miktarlarda negatif enerjiye yol açan doğal fiziksel kuvvetlerin yıkıcı etkilerini hafifletirler.

Dr. N: Ruh dünyasında var olan güçler bu doğal felaketleri niçin en başta, daha gerçekleşmeden engelleyip insanları bu büyük acılardan kurtarmıyorlar?

D: (başını sallıyor) O durumda bunlar doğal felaketler olmazdı, oysa doğal felaketlerin yeryüzündeki yaşam koşullarının bir parçası olması amaçlanmıştır. Sahip olduklarını sanmıyorum ama, karışabilecek güce sahip olsa bile bir gezegensel uyumlandırıcı bu kuvvetlere karışmaz.

Dr. N: Öyleyse onların işlevi nedir?

D: Büyük miktarlarda negatif enerji konsantrasyonlarını nötrleştirmek için eş evreli (koherent) enerji tohumlarını bozulmuş olan enerjilere dağıtmak. İnsanın iyileşmesine yardımcı olmak için kutupluluk ve manyetik kuvvet konusunda çalışırlar. (gülümsüyor) Biz onlara elektrik süpürgesi deriz.

Dr. N: Peki senin çalışmaların olayların düzeninde nereye giriyor?

D: İnsanlar tarafından doğrudan yaratılmış felakete yol açan olaylara olumlu bir katkı yapmayı umuyorum.

Dr. N: Senin bölümünde eğitim gören başka kaç kişi var?

D: Dört.

Dr. N: Sen ve arkadaşların savaşları durdurmayı planlıyor musunuz?

D: (rahatsız) Sana açıklayacağımı sanmıyorum. Bizim eğitimimiz, insanlığın acı çekmesine yol açan insanların zihinlerini dışarıdan değiştirmek için tasarlanan bir eğitim değildir.

Dr. N: Nasıl yani? Uyumlandırıcı Ruh olarak yok etmeye eğilimli Hitlervari bir psikopatı durdurmak için bir şey yapmayacağını mı söylüyorsun?

D: Psikopatın zihni mantığa kapalıdır. Ben yeryüzündeki

olaylarda bir farklılık yaratabilecek daha sakin akıllar çevresindeki pozitif enerjiyi korumak için eğitimdeyim.

Dr. N: Peki bu özgür irade, sebep-sonuç veya bütün o doğal karmik etkiler meselesine karışmak değil mi?

D: (duraklıyor) Bu koşullar sebep-sonucun kendini göstermesi için zaten var. Biz doğru insanlara pozitif enerji dalgaları göndererek daha rasyonel düşünceye olanak tanımak isteriz. Çözümleri planlamayız. Diyalog için sakin bir ortam sağlarız.

Dr. N: Bana öyle geliyor ki Larian, siz karışmak ve karışmamak arasındaki çizgide duruyorsunuz.

D: Bu durumda sana anlatamıyorum demektir. Belki şu anda ne yaptığımı daha fazla açıklasaydım farkı anlayabilirdin. Ben yeryüzünde her gün meydana getirilen negatif insan enerjisinin kuvvetlerini dağıtmak ve yeniden düzenlemek için enerji ışınlarımı ayarlamayı öğreniyorum. Bu aşağıdaki vadiyi verimli yapmak için gereken suyu sağlayacak bir su bendi açmaya benzer.

Dr. N: Hala kavradığımı sanmıyorum, lütfen devam et.

D: (sabırla) Kendi küçük grubumla uygulama yapmak için büyük bir kubbeye giderim. Arlett oradadır, o bizim eğitimimiz, çok usta, hatalarımızı hemen yakalar. Orada titreşimsel uyumsuzluğu dengeleme sanatını uygularız. En sonunda, yeryüzündeki büyük miktarlardaki bozuk enerji örüntülerini düzeltmeyi umuyoruz.

Dr. N: Kubbede neler olur?

D: Kubbe bize büyük gruplardan istikrarsız insan düşüncesi dalgalarının simülasyonunu yapacak şekilde belli sınırlar ve aralıklar için geometrik bir temel sağlar. Bizim için kasten karıştırılmış durumdadır. Bizden onu düzeltmemiz beklenir.

Dr. N: Mmm... uyumlu düşüncenin ifadelerini büyütme?

D: Evet, düşünce ve iletişim. Aynı zamanda vokal tonları

çalışır ve anlamlarını analiz ederiz... negatif düşünceyi etkileyen her şeyi. Kendilerine yardım etmek isteyen insanlara yardım etmek isteriz. Bu doğrudan karışma değildir.

Dr. N: Tamam Larian, o halde bir Uyumlandırıcı Ruh olarak usta olduğunda hangi güce sahip olacaksınız?

D: Kitlelerin hayal kırıklıklarıyla mücadele etmek için iyileştirici enerji gönderenler olacağız. Bir Uyumlandırıcının melodisi daha iyi şeylerin olması için yeryüzünün koridorlarında fısıldar. Biz umut elçileriyiz.

Birkaç tane Uyumlandırıcı Ruhun anlattıklarını dinledikten sonra, yeryüzü dediğimiz kaos laboratuvarını tasarlamış olan spiritüel üstatların, olayları harekete geçirip sonra da bırakıp gitmediklerine inanmaya başladım. Bizleri gözleyerek varlığımızı sürdürmemiz konusunda yeterince kaygılanan üstün varlıklar var. Açıkçası, yaşamımın büyük bölümünde bunun doğru olabileceğine inanmadım. Uyumlandırıcı Ruhlar arasında duyduğum ortak bir tema var. Onlar ellerinden geldiği her yerde kendilerine yardım etmeleri için insanlara araçlar vermek istiyorlar, ama onlar vicdanımız değiller ve bizim özgür irademize karışmazlar. Bizler yaratıldık ve acıyla birlikte büyük bir güzellik ve umut da içeren zor bir ortamda yaşayarak, zeki bir yaşam biçiminden oluşan bu matriste problem çözmek için yeryüzüne gönderildik. Günlük gerçekliğimizde farkına varmamız gereken de işte bu dengedir. Eski bir Çin atasözü şöyle diyor: "Sefaletimizi dikkatlice sayarız ve nimetlerimizi fazla düşünmeden kabul ederiz."

Tasarım Üstatları

Bu uzmanlık alanı çok yönlü olmakla birlikte, bana göre başlıca iki alt bölümü var. Jeofiziksel bir çevre içinde, sadece yapısal uzman olanlar ve bu ortamdaki canlı şeyleri yaratanlar bulunmaktadır. Sınırlı deneyimlerime göre, Tasarım Üstadı eğitimi alanlar, genellikle yıldızlar oluşturulduktan sonraki soğuma sürecinde

üzerinde ikamet edilmeyen gezegenlerin olduğu fiziksel bir evrende çalışmaya atanırlar. Yaşam biçimlerinin yaratılmasıyla ilgilenen bu ruhlar yeni yaşamın evrimleştiği dünyalarla meşgul olurlar.

Gezegensel jeoloji tasarımı için enerji kullanmak üzere eğitimde olan yapıcı ruhların etkinliklerini inceleyerek başlayacağım. Ben onları gezegensel yüzey özelliklerini oluşturan, bileşenleri bir araya getiren topografya mimarları şeklinde düşünüyorum. Bu, dağları, su kütlelerini atmosferi ve iklimi içerir. Yapısal uzmanlar bitkiler, ağaçlar ve canlı varlıkların olduğu doğa mimarlığına kendini adanmış ruhlarla ilişkili olmalarına karşın, bu iş ayrı bir tasarım sınıfı olarak düşünülmektedir. Yapıcılığa yönelmiş ruhlar muhtemelen zanaatlarına yaşamdan bildikleri objeleri ruh dünyasında oluşturarak başlarlar.

- Vaka 58 -

Dr. N: İlk küme grubunuzda kaç ruh vardı?

D: Yirmi bir... çoğumuz artık ayrıldık.

Dr. N: Bu ilk grubunun çoğunu görmediğin anlamına mı geliyor?

D: (düşünceli bir şekilde) Hayır... öyle değil... sadece dağıldık. Çoğumuz artık birlikte çalışmıyoruz. (neşelenerek) Diğer zamanlarda eski arkadaşlarımı görürüm.

Dr. N: Eski grubundan seninle birlikte olan var mıydı?

D: Üç... ama iki tane kaldı.

Dr. N: Peki yeni grubunuza kaç ruh atandı?

D: Şu anda sekiz, bir tane daha geleceğini duyduk.

Dr. N: Çabalarındaki bu değişimin nasıl olduğunu merak ediyorum. İlk grubunuzdan geçişin senin için nasıl bir şey olduğunu anlatabilir misin?

D: (uzun bir duraklama) Evet, başlangıçta çalışma oturumlarımıza başka bir rehberin gelmeye başladığını fark ettim. Adının Baatak olduğunu öğrendik. Bir süre bizi göz-

lemesi için rehberimiz Eirow tarafından davet edilmişti.

Dr. N: Baatak o sıralar çalışma etkinliklerinizin her evresine rastgele mi geldi?

D: Hayır, sadece yapısal dönemler süresince geldi.

Dr. N: Peki o zamanlar yapısal çalışmanızın doğası neydi?

D: Oh, bilirsin, yapısal kompozisyonda enerji kullanımı. Maddeyi faydacı tasarımlar haline getirmekten hoşlanı-
rım.

Dr. N: Anlıyorum... peki, bu konuya geri döneceğiz. Şimdi söyle bana, Baatak o eski kümeye ziyaretleri süresince grup etkinliklerinize katılır mıydı?

D: Hayır, o bir gözlemciydi. Yapısal dönemler boyunca her birimizi dikkatle izlerdi. Arada sırada uğraştığımız işin nasıl gittiği ve o işe bir...yakınlık duyup duymadığımız hakkında içimizden birine bazı sorular sorardı.

Dr. N: O zamanlar Baatak ve sana karşı tutumu hakkında neler hissettiğine dair bir şeyler söyler misin?

D: Doğrudan ona giderdim. Yaptığımız şeyden gerçekten zevk aldığımı gördüğünü sanıyorum.

Dr. N: Sonrasında Baatak ile sana ne oldu?

D: Bir süre sonra (üç hayat ileride) birkaçımız yeni oluşturulan bir gruba kısa sürelerle gitmek için davet edildik. Hynath'ın gelmesini istediğimi hatırlıyorum... böylece tekrar birlikte olabilecektik.

Dr. N: Hynath senin için önemli biri mi?

D: Evet, benim ruh eşim.

Dr. N: Peki o da seninle yeni grubuna geldi mi?

D: Hayır, Hynath bu yoğunlaştırılmış yapısal çalışmaya pek alınmadı... o da oluşturulmakta olan başka bir gruba gitti.

Dr. N: Senin yeni grubun hakkında Hynath ne yaptı?

D: İzin ver bunu şöyle açıklayayım. Ben enerjiyi biçimlendirmekten, maddenin yapı taşları olarak düzlemler ve

geometrik katılar arasındaki ilişkilerle deneyler yapmaktan hoşlanırım.

Dr. N: Peki ya Hynath?

D: (gururla) Hynath yaşam için uygun olan çevresel ortamların güzel yönlerinin tasarımına ilgi duyar. O doğal manzara konusunda harikadır. Ben birbirine bağlı dağlardan uygun bir sıra oluşturabilirim, Hynath ise o dağlarda büyüyen bitkilere ve ağaçlara daha büyük bir ilgi duymaktadır.

Dr. N: Bir şeyi anlamamı sağla. Sen, ağaçlar gibi yaşam formlarına konsantre olan Hynath gibi biriyle fiziksel bir dünyaya gidip bir dağ yapıyorsun sadece, öyle mi?

D: Hayır, oluşmakta olan fiziksel dünyalarla çalışırız biz ve dağı oluşturacak olan jeolojik güçleri harekete geçiririz. Benim yapısal projelerim canlılık taşımak zorunda değil. Ayrıca, Hynath da yaşam için uygun dünyalarda yetişkin ağaçlardan oluşan bir orman yaratmaz. Onlar en sonunda istedikleri ağaçların büyüyebileceği hücreleri tasarlayacaklardır.

Dr. N: Bu senin ve Hynath'ın grubunun ayrı olduğu anlamına mı geliyor?

D: (derin bir iç çekiş) Hayır, o yakınlarda çalışıyor.

Dr. N: Yeni oluşmuş bir grupta olmak nasıl bir şey?

D: Eski takımımdan tamamen ayrılacağımı düşünmüyorum. Biz birbirimizi birçok biçimde tamamlamışızdır. Binlerce yıl boyunca bütün yaşamlarımızda birbirimize yardım ettik. Şimdi... şey, yeni insanların bu karışımı garip. Hepimiz kendi eski gruplarımız hakkında aynı şeyleri hissediyoruz. Farklı geçmişlerden ve deneyimlerden geldik, bu alışılması gereken bir şey.

Dr. N: Yeni ruh grubunun üyeleri arasında bir rekabet olduğunu söyleyecek kadar ileri gidebilir miydin?

D: (gülümsüyor) Hayır, hayır... hiç de değil... hepimiz bir

katkı yapmak için birbirimize yardım etme konusunda aynı dürtülere sahibiz. İlk gruplarımızdaki takılmalar ve şakalaşmalar genellikle yok. Herkes ciddi. Her birimizin kendine özgü bir yeteneği, fikirleri ve işleri yapma tarzı var. Baatak'ın bizi birleştirme sürecinde olduğunu görüyoruz ve birbirimizin yeteneklerine yakından dikkat etmeyi öğreniyoruz. Burada olmak bir onur, ama hala zayıflıklarımız var.

Dr. N: Seninkiler ne?

D: Kendi gücümle denemeler yapmaktan korkuyorum. Bir şeyleri mükemmel tasarlayabileceğimi bildiğim rahat ortamlarda çalışmayı seviyorum. Yeni arkadaşlarımdan biri bunun tam tersi. O güzel gezegensel şeyler yapıyor, sonra da oraya dalıp hiçbir şeyin nefes alamayacağı bir atmosfer yapmak gibi çılgın bir şey buluyor. Kendi yeteneklerinin ötesinde olan karmaşık planlarla boğuşup duruyor.

Dr. N: Sınıfta bir yapısal tasarım projesine şahsen nasıl başladığını bana anlatabilir misin?

D: İlk önce ne istediğimi kafamda canlandırıyorum. Zihnimde açık bir plan olacak şekilde dikkatlice düşüncelerimi topluyorum bu konuda. Yeni grubumla birlikte, uygun enerji miktarının büyük bir ölçeğe göre uygun bileşimde nasıl kullanılacağını öğreniyoruz. Eirow ile ben parça parça çalışıyoruz, Baatak ise her şeyin birbirine bağlı bir bütün halinde olmasını istiyor.

Dr. N: Demek enerji elementlerinin karşılıklı ilişkisi, çalışmanızda hem biçim hem de denge açısından önemli?

D: Kesinlikle! Işık enerjisi süreçle başlar, ama tasarıma göre bir uyumu olması zorunludur, üstelik pratik uygulamaları da olmalı (kahkahalarla gülüyor)

Dr. N: Niye gülüyorsun?

D: Hynath ile bir yapı projesi hakkında düşünüyordum. Boş zamanımızdaydı. Hynath ve ben kendine fazla önem

vermek konusunda birbirimizle dalga geçiyorduk. Bana yaşamlarımızdan birinde evlendiğimiz zarif bir kilisenin küçük bir versiyonunu yapma konusunda meydan okudu. (Orta Çağ Fransa'sı)

Dr. N: Bu meydan okumayı kabul ettin mi?

D: (hala gülüyor) Evet, bana yardım etmesi şartıyla.

Dr. N: Bu adil miydi? Yani, yapı konusunda bir uzman değil, demek istiyorum.

D: Hı, hı, değil. Hynath sevdiği vitrayları ve heykelleri yapmayı denemeye karar verdi. O güzelliği ister, bense işlevi. Ne karmaşa ama! Ben duvarlar için düz enerji ışınları kullanarak ve bağlantı kırışlarını güzelce yaparak başladım, ama tonozlar ve kubbe bir felaketti. Baatak'ı çağırdım, o da her şeyi düzeltti.

Dr. N: (sık sorulan bir soru) Ama tüm bunlar bir illüzyon?

D: (gülerek) Öyle olduğuna emin misin? Bu bina biz orada olmasını istediğimiz sürece orada olacaktır.

Dr. N: Peki ya sonra?

D: Sonra yok olacak.

Dr. N: Tamam, gezegensel çalışmalarında neredesin peki?

D: Tam bir gezegensel ölçekte kaya biçimleri için enerji parçacıkları yaratmakla ilgileniyorum.

Dr. N: Şimdi dikkatinin çoğunun yöneldiği yer burası mı?

D: Hayır, hala maddenin elementlerinin tamamının nasıl biraraya getirileceğini öğrenmek için daha küçük olan çok sayıda topografi modeliyle tek başına denemeler yapmam gerek. Bu yüzden birçok hata oluyor, ama eğitimi seviyorum. Çok yavaş oluyor, o kadar.

Ruhlara maddeyle yaptıkları şeyi yapacak gücü veren kimdir? Deneklerim, doğrudan kaynakları olarak öğretmenleri tarafından yetiştirilen gelişmemiş yetenek ve güçlere sahip olduklarını söylerler. Bu üstatların sahip oldukları gücü daha yüksek bir şeyden aldıklarına inanırlar. Bununla birlikte sıradan ruhların

kendileri de bu daha büyük gücün daha küçük yönlerini gösterirler. Tasarımcı ruhlardan kozmos hakkında bilgi parçalarını bir araya getirmeye çalışırken yaratılış hakkında düşünüp taşınarak yıllar geçirdim. Zeki enerji dalgalarının maddenin atom-altı parçacıklarını yarattığı ve onun istenen şekillerde tepki vermesine neden olanın da bu dalgaların titreşimsel frekansı olduğu sonucuna vardım.

Astronomlar evrenimizin toplam yoğunluğuna katkıda bulunan boş uzayı genişletirecek şekilde yerçekimine karşı davranan bilinmeyen bir enerji biçimi olduğu gerçeği karşısında hayrete düşmektedirler. Bana, müzikal bir zeki enerji dalgaları rezonansının kozmolojide rol oynar gibi göründüğünü anlattılar. Vakalarım-daki birçok kişi armoniklerin “oranlara ve orantılara sahip ritmik enerji notaları değerleri” ile ilişkili olduklarını anlatırlar. Yapıcı ruhlardan olan deneklerim de bu tasarımların, canlı bir evrenin yapı taşlarına katkıda bulunan “elastik örüntüler olarak dalgalanan geometrik şekillerin” oluşumuyla ilişkili olduğunu söylerler. Uzayın geometrisi sayfa 180’deki alıntıda ve Vaka 44’te örneklenmiştir.

Tasarım Üstatları yaratılışta muazzam bir etkiye sahiptir. Bana anlatılanlara göre, sayısız çevresel ortamda amaçlarını gerçekleştirerek, başı ya da sonu yok gibi görünen evrenler arasında köprü kurma yetenek ve gücüne sahiptirler. Bunun mantıksal sonucuna bakıldığında, şu anlam çıkabiliyor: Bu üstatlar ya da büyük üstatlar, yıldızların, gezegenlerin ve evrenimizdeki nihai yaşamın sürecini başlatmış olan dönüp duran galaktik maddeden gaz bulutlarını yaratabilmektedir.

Bütün canlı ve cansız objelerin oluşumunun ardında zeki düşüncenin yattığına eminim. Bu gözlemim kendi ışık enerjilerini bitirilmiş formda istedikleri fiziksel özelliklere sahip olan canlı maddenin molekülleri ve hücre yapılarını tasavvur etmek, tasarlamak, sonra da çalıştırmak için kullanan ruhlardan kaynaklanıyor. Son vakamda, Hynath’ın sanatkarane tasarımcı ruhunun, bitirilmiş ürünün uygun olup olmadığını görmek için ruh

dünyasında yetişkin ağaçlar oluşturduğunu, sonra tohumlara ve nihayet ağaç hücrelerine doğru geri çalıştığını öğrendim. Bu, işlevsel kullanım için madde yaratma süreçlerinden biridir. Ayrıca, Vaka 35'te de fare yaratma ve değiştirmeye ilgili, bu tür enerji eğitimi dair bir örnek vermiştim.

Sıradaki vakam canlı organizmalarla çalışan ruhlarla ilgili bir başka örnektir. Bu tasarımcı ruhlar, ruh dünyasının biyologları ve botanikçileridir ve milyarlarca gezegen üzerinde dünya dışı yaşam olduğunu söylerler. Başka dünyalarda bedenlenen ruhlarla yeryüzündeki yaşamları arasında hem araştırma hem de eğlence için çeşitli dünyalara yolculuk yapan ruhlar hakkında elimde çok sayıda dosya var.

- Vaka 59 -

Bu vaka Kala adlı tasarımcı bir ruhla ilgili kendine özgü bir vaka. Görüşmemiz ilerledikçe, deneğim bana evrimsel adaptasyonla düzeltilemeyecek olan ekosistemle ilgili bir problemi halletmesini gerektiren yeni bir gezegensel görevi anlattı. Bu vakadan önce, ruhların var olan bir çevrede değişiklikler için gezegensel bir yere geri döneceklerini ummazdım, çünkü böyle bir durum onların tasarımlarının yanılabilir bir tasarım olduğu anlamına gelecektir. Kala'nın, kontrollü bir deneyde var olan bir yaratının moleküler kimyasını değiştirmeyi içeren bu deneyiminden çok şey öğrendim.

Danışanlar başka dünyalardaki yaşamla ilgili kendi ruh deneyimlerini anlatırlarken, galaktik konumu, gezegenin büyüklüğünü, yörüngeyi, yıldızından uzaklığını, atmosfer bileşimini, yerçekimi ve topografisini öğrenmeye çalışırım. Amatör astronomi geçmişimin, bu ayrıntıları öğrenmede etkili olduğunu sanıyorum. Bununla birlikte birçok danışanım dikkat dağıtıcı ve konuyla ilgisiz olduğunu düşündükleri bu sorularıma yanıt vermeye çalışmayı sıkıcı bulur. Fiziksel evrenimizde 100 milyar galaksi olduğunu biliyoruz. Birbirinden ışık yıllarıyla ölçülebilecek

büyük mesafelerle ayrı olan bu gümüşü adaların her biri uzayın karanlık denizinde hareket eder ve yaşamı destekleyen gezegen olasılığı bulunan sayısız güneş içerir. Göksel referanslarını ipnozdaki pek çok deneğe pek anlam ifade etmeyeceği ve hakkındaki konuştukları dünyalar gezegenimizden çok uzak oldukları için, genellikle görüşmeyi engellemek yerine sadece konuşmaya devam ederim.

Kala bana yaratı tasarımı eğitim sınıfının “Yeryüzünden çok uzaktaki” bir gezegene gittiğini anlatmaya çalıştı. O bu gezegene Jaspear adını vermiş ve onun “yakınlarda sıcak sarı bir yıldız, daha uzakta ise donuk kırmızı daha büyük bir yıldız”ın yörüngesinde ikili bir yıldız sisteminde olduğunu söyledi. Ayrıca Jaspear’ın yeryüzünden biraz daha büyük olduğunu, ama okyanuslarının daha küçük olduğunu da anlattı. Bu dünyanın, dört ayı olan yarı tropik bir dünya olduğunu ekledi. Biraz ısrardan sonra yeryüzündeki hayvanlarla benzerliği bulunan tuhaf bir yaratıkla ilgili görevini tartışmaya gönüllü oldu.

Yabancı bir gezegen üzerinde deneyimi olan ortalama bir danışan ayrıcalıklı olduğunu düşündüğü bu bilgiyi bana vermeye gönülsüz olur. Bu gerçekten, daha önce spiritüel araştırmalarımın diğer alanlarında da söz etmiştim. Denekler kendilerine emanet edilmiş bilgiyi açığa vurmamaları gerektiğini hissettiklerinde ya da bu şimdiki yaşamlarında ortaya çıkmaması amaçlanmış bir bilgi ise sessizleşir ve bir şey söylemezler. Bu özellikle yabancı uygarlıklar için doğrudur. “Ne senin ne de benim bu yerler hakkında bir şeyler öğrenmemiz istenmiyor,” gibi ifadelerle karşılaşmak benim için çok üzücü oluyor. Kala’ya, sadece soru sorup duran bir araştırmacı olmamın ötesinde, bir ruh olarak, onun yeteneklerini ve güçlerini bilmemizin ikimiz için de ne kadar önemli olduğunu anlattım. Başka dünyalar hakkında konuşmanın önündeki blokları danışanın kaldırmasını sağlamak için kullanabileceğim bir başka ipnoz tekniği de “Çok önemsendiğin ilginç herhangi bir yabancı yaşam formu biliyor musun?” sorusunu yöneltmektir.

Bu yaklaşım, çalışma ya da oyun amacıyla seyahat eden birçok ruh için dayanılmaz çekicilikte bir sorudur.

Dr. N: Kala, Jaspear ile ilgili görevin hakkında bana anlattıklarını biraz daha incelemek isterdim. Bunun senin uzmanlık alanını anlamama yardımcı olacağını düşünüyorum. Niçin eğitim sınıfınla ve Jaspear görevinin sana nasıl verildiğini anlatmakla başlamıyorsun?

D: Kaçak bir bitki sisteminin küçük kara hayvanlarının besin kaynaklarını tehdit ettiği bu dünyayla ilgilenmek için bazı kıdemlilerle (Tasarım Üstatları) birlikte içimizden altı kişi bu işe atandı.

Dr. N: Yani Jaspear'daki sorun temelde ekosistemle ilgili?

D: Evet, yoğun asmalar... asma benzeri doymak bilmez bir çalılık. O kadar hızlı büyüyor ki besin kaynakları için gerekli olan bitkileri öldürüyor. Jaspear'ın kara hayvanlarının otlayacağı çok az yer kaldı geriye.

Dr. N: Peki bu asmaları yiyemiyorlar mı?

D: Hayır, zaten Jaspear'a bu görevle gelmemizin nedeni de bu.

Dr. N: (hemen karşılık vererek) Oh, gezegeni bu asmalar-dan kurtarmak?

D: Hayır, onlar bu gezegene ve toprağına özgüdür, burada doğal olarak yetişirler.

Dr. N: Öyleyse görev ne?

D: Diğer bitkileri boğan bu çalının yayılmasını kontrol etmek için asmaları yiyen bir hayvan yaratmak.

Dr. N: Ne hayvanı?

D: (gülerek) Rinicula.

Dr. N: Jaspear'da doğal olarak bulunmayan bir hayvanı nasıl yapacaksınız?

D: Halihazırda var olan dört ayaklı küçük bir hayvandan bir mutasyon yaratıp gelişimini hızlandırarak.

Dr. N: Kala, bir başka hayvan yaratmak için bir hayvanın

genetik şifrelerini değiştirebilir misin?

D: Bunu kendi başıma yapamam. Bize bu yolculukta eşlik eden iki kıdemlinin ustaca yönlendirmelerinin yanı sıra eğitim sınıfımın enerjisini birleştiririz.

Dr. N: Doğal seçimi engellemek için bir organizmanın moleküler kimyasını değiştirmek amacıyla enerjini mi kullanırsın?

D: Evet, bir küçük hayvanlar grubunun hücrelerini ışın halinde yaymak. Var olan türü mutasyona uğratırız ve varlığını sürdürmesi için daha da genişlemesini sağlarız. Doğal seçim için bekleyecek zamanımız olmadığından, bu dört ayaklı hayvanın gelişimini de hızlandıracaktır.

Dr. N: Rinicula hemen belirecek şekilde mutasyonun gelişimini mi hızlandırıyorsunuz, yoksa yaratığın bizzat kendisinin büyüklüğünü mü?

D: Her ikisi de. Rinicula'nın büyük olmasını ve bu evrimin tek bir jenerasyonda gerçekleşmesini istiyoruz.

Dr. N: Yeryüzü zamanıyla ne kadar sürecek bu?

D: (duraklıyor) Oh... elli yıl kadar... bize bir gün gibi geliyor.

Dr. N: Bir Rinicula haline gelecek olan o küçük hayvana ne yapıyorsunuz?

D: Bacakları ve kıllı gövdesini aynı bırakıyoruz, ama hepsi daha da büyük olacak.

Dr. N: Işın bitişini anlat lütfen. Bir Rinicula neye benzer?

D: (gülerek) Bir... aşağıya, ağıza doğru eğimli büyük bir burun... büyük dudaklar... geniş çeneler... kocaman bir alın... toynaklı dört ayak üzerine yürüyor. Aşağı yukarı bir at büyüklüğünde.

Dr. N: Orijinal hayvanın tüylerini aynı tuttuğunuzu söyledin?

D: Evet, Rinicula tamamen onlarla kaplı... uzun, kırmızımsı kahverengi tüyler.

Dr. N: Peki ya bu hayvanın beyni? Bir atinkinden büyük mü, küçük mü?

D: Rinicula bir attan daha akıllı.

Dr. N: Bir Dr. Seuss çocuk kitabından çıkmışa benziyor.

D: (gülümsüyor) Onun hakkında düşünmek işte bu yüzden bu kadar eğlenceli.

Dr. N: Rinicula Jaspear'da bir farklılık yarattı mı?

D: Evet, orijinal hayvandan çok daha büyük olduğu ve büyük çene ve vücut gücü gibi başka değişimlere de sahip olduğu için gerçekten de asmaları yiyip bitiriyor. Rinicula doğal avcısı olmayan, yumuşak başlı obur bir yiyici, tıpkı orijinal hayvan gibi. Kıdemlilerin istediği de buydu.

Dr. N: Peki bu gezegende nasıl ürüyor? Rinicula hızla mı çoğalıyor?

D: Hayır, yavaş yavaş ürüyor. İstenen genetik karakterleri programladıktan sonra Rinicula'lardan çok sayıda yaratmamızın nedeni bu.

Dr. N: Bu deneyin nasıl sonuçlandığını biliyor musun?

D: Jaspear, bitki yiyiciler açısından artık daha dengeli bir dünya. Biz diğer hayvanların da gelişip büyümesini istedik. Asmalar artık kontrol altında.

Dr. N: Jaspear'da en sonunda oldukça zeki bir yaşam olmasını mı planlıyorsunuz? Tüm bunlar onun için mi?

D: (belli belirsiz) Belki kıdemliler öyle yapıyordur... Bunu bilme şansım yok.

Kaşif Ruhlar

Hayatlar arasında ruh dünyası dışındaki farklı ortamlarda deneyim kazanan pek çok kişinin bir Kaşif Ruh tipi olduğunu düşünüyorum. Bunlar kişisel gelişimleri farklı dünyalarda derinlemesine deneyimler gerektiren ruhlar da olabilir, sadece eğlence amaçlı yolculuk yapan ruhlar da. Ayrıca, hayatlar arasında yolculuk yapmayı içeren geçici çalışma görevleriyle uğraşan dani-

şanlarım da oldu. Eğitimdeki Kaşif Ruhlar evrenimizdeki fiziksel ve zihinsel dünyalara, hatta başka boyutlara yolculuk yaparlar. Bana anlatılanlardan çıkardığım kadarıyla, tamamen gelişmiş bir Kaşif Ruh'u kafamda oldukça uzmanlaşmış, daha az deneyimli ruhlar için uygun eğitim yerleri arayan, sonra da onları bu bölgelere götüren, bedenlenmeyen varlıklar olarak canlandırıyorum. Onların çalışma etiği keşfe dayalıdır.

Yeryüzünde hala bedenlenmekte olan ruhlar ruh dünyasından başka yerlere gidiyorlarsa, bu yolculuklar yol boyunca hiç durmadan bir noktadan diğerine yapılıyor gibi görünüyor. Danışanlarım başka yerlere yaptıkları yolculuklarında bu yolculukları kısa ya da uzun diye algılamadıklarını söylerler. Aşağıdaki iki alıntı bunu gösterecektir:

Ruh dünyasından fiziksel bir dünyaya yolculuk yapmak, bir kapının açılması gibidir; duvarları, bir koridor, bir tüp, iki tarafta da hızla geçen bir şeyin duvarları görülür. Sonra ana kapı benzeri bir başka giriş açılır, işte oradasındır.

Bir zihinsel dünyaya başka bir boyuta geçtiğimde, bir TV ekranından saf düşüncenin yapılandığı manyetik kuşaklara akan bir statik elektrik (parazit) parçası gib olurum. Boşluklar atınım yapan büyük enerji alanlarından oluşmuştur. Bu enerjinin gücünü materyal bir evrene gittiğim zamanlardakinden daha fazla hissederim, çünkü içinden kolayca geçebilmek için dalga rezonansımızı var olan koşullara ayarlamak zorundayızdır. Enerjimi sıkı tutmak isterim, böylece kaybolmam. Bu yolculuklar bir anlık değildir belki ama öyle gibidir.

Birlikte çalıştığım, başka dünyaları keşfeden ruhların çoğu eğitimden tarafından götürülür. Ayrıca, boyutlar arası yolculuk yapan deneklerin ileri düzey bir gelişim halindeki ruhlarla sınırlı olmadığını da öğrendim. Bunu saklambaç oyununda gördük. Bu ruhlar, yolculuktan, farklı ortamların zorluklarından ve yeni kendini ifade biçimlerinden zevk alan maceracı ruhlar gibi

görünmektedir. Zeki varlıkların, gümüş ve kurşun bileşimine benziyor diye tarif edilecek kadar yoğun madde blokları içinde ikamet ettiği varoluşları da duydum. Kristal kulelerin ortasında parlayan camdan yüzeyler olarak görünen alemlerden söz edenler de oldu. Her çeşit zeki yaşamın geliştiği ateş, su, buz ya da gazdan oluşan fiziksel dünyalar da var. Kaşif Ruhların içinde hareket ettiği bu küreler aydınlık, pastel ya da karanlık ortamlara sahiptir. Bununla birlikte, karanlık yerleşimler insanların kötü bölgeler olarak ilişkilendirdiği problemli çağrışımlar taşımazlar.

Kaşif Ruhlar başka unsurların yanı sıra yolculuklarında bir aydınlık ve karanlık karşıtlığını vurgulamazlar. Bunlar çok hareketli ya da sakin bir ortam, ince ya da kesif bir yoğunluk, fiziksel ya da zihinsel alanları ve "arındırılmış ya da işlenmemiş zeka" olarak tanımlamalarına yol açan koşulları içerebilir. Farklı kozmik bilinç alemlerine giden gezgin ruhlar enerjilerini bu sınırlar içindeki bölgesel koşullara paralel ayarlamayı öğrenmek zorundadırlar. Kaşif rehberler ruhları, bilinçlerini artırmak için daha yüksek boyutsal düzeylere kısa ziyaretlere de götürebilirler. Birçok deneğe göre, bu yolculuklar uzun sürmez, bunun nedeni de muhtemelen genç ruhları sıkımdan kaçınmaktır.

Son bölümde, ruh dünyasındaki eğlence etkinlikleri başlığı altında, ruh yolculuğunun genellikle iş tatillerini içerdiğini söylemiştim. Bu ziyaretler çoğunlukla yeryüzünden ruhlar için fiziksel dünyalara yapılan ve yeryüzü zamanıyla birkaç gün ya da yüzlerce yıl sürebilen yolculuklardır. Bir danışanın hayatlar arasındaki D&E dönemleri hakkındaki tartışmamızın dışında dünyalara ilişkin çokça bilgi alırım. Aşağıdaki vakanın da göstereceği gibi, ipnoz altındaki deneklerim başka dünyalara yaptıkları eğlence niteliğindeki yolculukların ayrıntılarını konuşmakta daha rahattırlar.

- Vaka 60 -

Dr. N: Hayatlar arasında, ruh grubunla karmik dersleri gözden geçirmedişin zamanlarda en çok hangi etkinlikle meşgul olursun?

D: Eee... ben yolculuk yaparım .. ah... ama bu yolculuklar epey özeldir. Bu tür şeyler hakkında konuşacağımı sanmıyorum...

Dr. N: Söylememen gerektiğini düşündüğün şeyleri bana anlatmanı isteyerek seni rahatsız etmek istemem. (durak-sama...) İzin ver sadece şunu sorayım; hayatlar arasında ziyaret ettiğin, üzerinde güzel anılar bırakan egzotik bir yer var mı?

D: (neşeyle gülümseyerek hemen yanıtlıyor) Oh, evet! Brooel.

Dr. N: (sesimi alçaltarak) Bu bedenlendiğin bir dünya mı?

D: Hayır, bir ruh olarak... Brooel'e sadece ruhumu yenilemek için giderim... buraya yolculuk yapmak eğlencelidir, çünkü yeryüzüne benzer ama hiç insan yok.

Dr. N: (rahatlatıcı bir tonda) Anlıyorum, demek genellikle dinlenme ve eğlence için gidersin. Neden Brooel'in yeryüzüne kıyasla fiziksel özellikleri hakkında bir şeyler anlatmıyorsun?

D: Yeryüzünden daha küçük ve daha soğuk, çünkü Güneş daha uzakta. Dağlar, ağaçlar, çiçekler ve taze sular var, ama okyanus yok.

Dr. N: Seni Brooel'e kimi götürüyor?

D: Şey... adı Jhumu olan bir Üstat Rehber.

Dr. N: O, yolculuk konusunda uzman olan Kaşif gibi bir ruh mu, yoksa senin kendi rehberin gibi biri mi?

D: Jhumu bir Kaşıftır, biz onlara Kılavuz deriz. (duraklıyor) Ama isterlerse rehberlerimiz de bizimle gelebilirler.

Dr. N: Anladım. Söyle bana, genellikle yalnız mı gidersin,

yoksa beraberinde ruh grubundan başka üyeler de olur mu?

D: Tek başına gidebiliriz, ama gezginler genellikle farklı gruplardan birkaç üye daha getirirler.

Dr. N: Jhumu hakkında ne düşünüyorsun?

D: (daha da rahatlamış) Normal etkinliklerimize mola verenlerimiz için Jhumu bir tur rehberi olmayı sever. Bunun bize bakış açıları kazandırdığını söylüyor.

Dr. N: Bu ilginç görünüyor. Brooel'in niçin ilginç olduğunu anlatma konusunda kaygılı olduğunu biliyorum, öyleyse niçin bu gezegendeki hayvanların yaşamı hakkında ki bilgilerle başlamıyoruz?

D: Ah... balık yok, kurbağa ya da yılan da... çift yaşayışlılar yok.

Dr. N: Sahi mi? Sence neden?

D: (duraklıyor, kafası biraz karışmış gibi) Bilmiyorum, özel bir kara hayvanıyla ilgilenmek isteğiyle buraya gelenlerimiz dışında... o... (duruyor)

Dr. N: (yumuşak bir sesle) Hatırladığın bir hayvan var mı?

D: (gülüyor) Benim en sevdiğim... Arder. Onlar küçük ayılara benziyor, ama kedi özellikleri de taşıyorlar, hepsi birbirine karışmış. (ellerini iki yana açıyor) Arder harika, kabarık tüylü, kucağına alıp okşayabileceğin, sakın bir hayvandır; aslında bildiğimiz kadarıyla gerçekte bir hayvan değil.

Dr. N: Bu ne demek?

D: Arder çok zekidir ve sevgi doludur.

Dr. N: Zekaları insana kıyasla ne kadar?

D: Bunu söylemek zor. İnsanlardan daha yüksek ya da alçak değiller... sadece farklılar.

Dr. N: En büyük fark ne?

D: Kesinlikle kendi türleri arasında anlaşmazlık ya da rekabet ihtiyaçları yok. Bizim bu huzurlu ortama getirilme sebebimiz de bu zaten. Yeryüzünde daha iyi bir gelecek için bize umut veriyor... hepimiz birlikte hareket edersek

yeryüzünün de böyle bir yer olabileceği umudu.

Dr. N: Sen ve arkadaşların Brooel'de ne yaparsınız?

D: Bu nazik yaratıklarla oynarız; onların yeryüzünden olan ve dinlenme ihtiyacı duyan ruhlarla bir bağları var gibidir. Arder'lerle etkileşim kurmak için enerjimizi materyalleştiririz.

Dr. N: Bu süreci biraz daha açabilir misin?

D: Şey... Onları kucaklamak için saydam insan şekilleri alırız. Onların zihinlerine süzülürüz. Bu pek dünyevi bir şey değildir, üstelik çok süptil. Yeryüzü gibi zorlu bir fiziksel dünya yaşamından sonra onlar bizi bu ortamda iyileştirirler. Arder bizi insan bedeni konusunda nelerin mümkün olduğunu görmek için motive eden sakinleştirici bir yaratıktır.

Ruhlar için bu keşif yolculuklarındaki faktör hem D&E ortamı hem de ruhların burada buldukları yabancı yaşam formlarının nitelikleridir. Transtayken deneklerim yeryüzüne benzeyen ama üzerinde insan olmayan bozulmamış gezegenlere büyük bir empati duyarlar. Bu yerleri kendi özel oyun alanları olarak görürler. Zihinsel dünyalara gitmekle ilgili anıları olan danışanlarla o kadar karşılaşmam. Bu doğal. Bizler aydınlık ve fiziksel boyutlara alışık varlıklarız. Aşağıdaki alıntı sadece eğlence için bir yaşam formu olan bir başka etkileşim örneğidir.

Quigley'lerin yerine yolcular tarafından götürülürüz. Onlar düz burunlu, yunuslara benzeyen bir kafası olan, miskfaresi büyüklüğünde, şişman ve kabarık tüylü yaratıklardır. Quigley'nin büyük, yuvarlak kulakları ve dimdik bıyıkları var. Zekaları, akıllı bir köpek kadar. Bizi seven, mutlu, sadık hayvanlardır. Onların gezegeni çok eski bir gezegen; çiçekler ve küçük, ince ağaçlarla kaplı tepeleri ve vadileri olan mistik bir yer. Burası çok aydınlık, bir de içdenizi var. Tamamen huzur dolu bu dünyada dinlenir ve oynarız.

Uzun boylu devler, çok kısa boylu elf görünümlü varlıklar ya da su ve hava yaratıklarıyla ilgili rüyalar görüyorsak, bunlar başka bir dünyadaki önceki bir bedenlenmenin bilinçdışı anılarının yansımaları olabilir. Bununla birlikte, egzotik bir dünyaya yapılan D&E ziyaretlerinde bu tip varlıklarla ilişki kurmuş olmamız da bir o kadar mümkündür. Garip yaratıklarla ilgili mitolojimizin büyük bölümü de bu anılardan çıkıyor olabilir. Pek çok insanın uçabilmeye ilgili rüyalar gördüğünü de eklemeliyim. Bu da muhtemelen önceki bir hayatta uçan bir yaratık olmaktan çok, bedensiz bir haldeki bir ruh olarak havada süzülmeyle ilişkin anılarımızla daha ilgilidir.

Başka yaşam formlarıyla, çağrışımlara sahip olan dünyevi bir ruh arasındaki simbiyotik ilişkiyi anlamak için, melez ruh olan vakalarımın birinin anlattıklarına bir bakalım. Melezler hakkındaki yorumlarım için 138. sayfaya bakabilirsiniz. Güzel anıların anlatıldığı aşağıdaki alıntıda, danışanım tam bir nostalji yaşamıştır. Bu melez ruh, hayatlar arasında bir Kaşif Ruh tarafından ilk fiziksel bedenlenmelerininkine benzer bir dünyaya götürülüşünü anlatır.

Yeryüzündeki yaşamlarımın arasında, karadaki zor bir hayatın ardından çok dinlendirici olan Anturium adlı bir su dünyasını ziyaret ederim. Anturium'da sadece bir tane kara kütlesi var, büyüklüğü İzlanda kadar. Suyu yakınlık duyan birkaç arkadaşım gelirim. Bizi bu bölgeyi tanıyan bir Kaşif-rehber getirir. Burada balinalara benzer bir görünümü olan Kraten'lerle buluşuruz. Onlar telepatik ve uzun ömürlü bir soydur, bizim gelmemizden rahatsız olmazlar, onlarla zihinsel olarak bir süre bağlantı kurarız. Arada sırada, diğer iki gezegende (Anturium'un galaktik çevresindeki yıldızlarda) var olan zeka sahibi suda yaşayan iki türle telepatik iletişim kurmak için belli bölgelerde toplanırlar. Bu gezegenle ilgili sevdiğim şey Kraten'lerle olan düşünce uyumu ve birliği bana ilk gezegenimi hatırlatıyor ve zihnimi canlandırıyor.

Anlaşılan, Kraten'ler kendi gezegenlerindeki manyetik enerji kuşağındaki kavşak noktalarını bilerek Anturium'dan uzaktaki başka dünyalara birleşmiş düşünce sinyalleri olarak zihinlerini yansıtmaya yeteneğine sahipler. Yeryüzündeki 4. Bölümde tartışılan ley hatlarına benzeyen bu anafor alanları Kraten'lerin telepatik gücünü artırıyor ve daha iyi bir yıldızlararası iletişim kurma görevi yapıyor gibi görünmektedirler. Hem bu hem de başka yüzlerce vakadan öğrendiklerime dayanarak, yeryüzündeki ve evrendeki her şeyin görünüşe bakılırsa ruh dünyasına düşünce dalgalarıyla bağlantılı olduğu sonucuna vardım. Bu yakınlarımızdaki başka boyutlar için de geçerli olabilir. Zekanın madde-nin bütün elementleriyle çoklu ilerleyişi evrensel bilinç planına dayanan bir düzen ve idare senfonisini göstermektedir.

Geçen bölümde, eğlence niteliğindeki bazı oyunların keşfetmeye ilgi duyan ruhlar için birer eğitim aracı olarak nasıl kullanıldığını anlatmıştım. Daha usta olanlar boyutlar arası yolculukla uğraşırlar. Kaşif eğitimi alan danışanlarımdan biri bana şunları söylemişti: "Bir Kaşif olmak için fiziksel dünyalara seyahatlerime başlayarak, sonra da zihinsel varoluşlara ve boyutlar arası yolculuklara yükselerek birçok gerçekliği deneyimlemek zorunda olacağım söylendi." Okuyucunun boyutlar arası yaşam hakkında bilgi edinmesi için Japon bir danışanımla ilgili garip bir vakayı seçtim; Spiritüel adı Kanno olan bu danışanım bana derin ipnozda ruhunun aslen başka bir boyuttan olduğunu söylemişti.

- Vaka 61 -

Kanno yıllar önce yüksek eğitimi için ABD'ye gelmiş bir Japon bilim adamı. Bugün laboratuvarlarda nispeten insanlardan uzak bir hayatı tercih ediyor. Kuvvetsiz bir bağışıklık sisteminden şikayeti var; bu şikayet melez ruh danışanlarım arasında yaygın olan bir şikayettir. Bu insanlar, insan bedeniyle çok az deneyim yaşamaktan ve önceki yaşamlarından taşıdıkları aşırı yabancı izlerden olumsuz bir şekilde etkilenirler. Daha önce de söylediğim

gibi, bir melez ruhun eski beden enerji örüntülerinin anılarının tam olarak temizlenmesi için birçok nesil boyunca devam eden bir dünyevi bedenlenme yaşaması gerekebilir.

Görüşmemize her zamanki tarzda başladık; Kanno'yu annesinin rahminde olduğu zamana geri götürdüm. Bir spiritüel regresyonistin danışanın ruhuyla etkileşime geçmesi için iyi bir yerdir burası. Annesinin rahmindeyken deneğim bana Hindistan'da aşağı yukarı 300 yıl kadar önceye uzanan bir önceki hayatındaki dünyaya gelişine ilişkin korku ve heyecanını anlattı. Regresyona Kanno'nun Hindistan'daki ölüm sahnesiyle devam ettim, sonra da ruh dünyasına geçtik. Diyaloğu Kanno'nun rehberi Phinus ile bulunduğu noktadan aktaracağım.

Dr. N: Phinus sana ne söylüyor?

D: Diyor ki, "Hoş geldin, gezinti nasıl geçti?"

Dr. N: Senin yanıtın ne?

D: Bu kadar berbat olmak zorunda mıydı?

Dr. N: Hindistan'daki hayatına ilişkin bu değerlendirmenle aynı fikirde mi?

D: Phinus bana yeryüzündeki yaşama zor bir başlangıç yapmaya gönüllü olduğumu, çünkü kargaşaya yol açan bir gezegenin tam etkisini almak istediğimi hatırlatıyor. Hindistan'da inanılmaz yoksuldum ve pisliğin içinde yaşıyordum.

Dr. N: İlk hayatında bu kadar acı çekmek istedin mi?

D: O hayat berbattı ve pek iyi kullandığım söylenemez. Çocuksuz bir aile, yaşadığım barakanın sahibine para ödeyerek benim rızam olmaksızın çocuğumu aldığı anda, o kadar çılgına dönmüştüm ki çalışamaz olmuştum. (Kanno, koltuğunda büzülüyor ve duygusal olarak son ölümünden sonraki anları yeniden yaşıyor) NASILBİR GEZEĞEN BURASI BÖYLE? İNSANLAR ÇOCUKLARINI SATIYOR!

Dr. N: (bu noktada henüz Kanno'nun melez kökeni hak-

kında bir şey bilmiyorum ve yanlış bir varsayımda bulunuyorum) yeryüzündeki yeni bir ruh için gerçekten de çok zor bir ilk bedenlenme gibi görünüyor.

D: Sana kim yeni bir ruh olduğumu söyledi?

Dr. N: Özür dilerim Kanno. Yeryüzündeki bu yaşamının ikinci bedenlenme olduğunu sandım.

D: Bu doğru, ama ben başka bir boyuttanım.

Dr. N: (irkilerek) Oh, öyleyse niçin bana o diğer boyuttan söz etmiyorsun?

D: Sizin bu boyutunuzda olduğu gibi fiziksel dünyalarımız yok bizim. Benim bedenlenmelerim zihinsel bir dünyadaydı.

Dr. N: O dünyada nasıl bir görünümün vardı?

D: Uzatılmış, akıcı bir bedenim vardı, iskelet yapısı olmayan süngersi bir beden. Biz daha çok gümüşü ışıktan saydam formlarızdır.

Dr. N: Belli bir cinsel kimliğin var mıydı tercih ettiğin?

D: Hepimiz hermafroditik (iki cinsiyetliydik).

Dr. N: Kanno, lütfen bana ruh dünyasından kendi asıl boyutuna gitmekle, bizim evrenimize gelmek arasındaki farkı anlatır mısın?

D: Benim boyutumda hareket yumuşak, yarı saydam ışık flamanları içinden geçmek gibidir. Sizin evreninize gelmek yoğun, ağır, nem dolu bir sis içinde yol almak gibi.

Dr. N: Peki ya ilk kez yeryüzünde olmak? Asıl dünyana kıyasla nasıl bir şeydi bu?

D: Ayaklarına beton dökülmüş gibi. İlk fark ettiğin şey zihinsel bir dünyaya kıyasla buradaki yoğun enerjinin ağır etkisi oluyor. (duraksama...) Sadece ağır olsa neyse, üstelik kaba... sert... Hindistan'daki o yaşamda gerçekten şaşkına döndüm.

Dr. N: Tüm bunlar şimdi biraz daha iyi mi? Alışıyor musun buraya?

D: (güvensiz) Bir ölçüde. Hala oldukça zor...

Dr. N: Bunu anlayabiliyorum. Kanno, senin için insan beyninin en rahatsız edici yönü ne?

D: (aniden) Ahh! Tepkisel davranış... olaylara verilen fiziksel tepkiler... analitik düşüncenin olmaması. Yanlış insanla biraraya gelme tehlikesi, fazlasıyla... hainlik... bununla baş edemem.

Dr. N: (Kanno epey terliyor, ben de devam etmeden önce onu biraz sakinleştiriyorum) Bana zihinsel dünyanı anlat. Bir adı var mı?

D: (duraksama...) Bu sesimle çıkaramayacağım bir ses o. (hatırlamaya başlıyor) Yumuşak zihinsel akımlardan bir denizde yüzeriz... hafif... neşeli... yeryüzüne hiç benzemiyor.

Dr. N: Öyleyse niçin buraya geldin?

D: (derin bir iç çekişle) Ben bir Kaşif öğretmen olma öğrenimi görüyorum. Arkadaşlarımın çoğuna çabalarını tek bir boyutla sınırlamak yeter. Ben en sonunda Phinus'a tamamen farklı bir varoluş kuşağı olan zor bir dünyada daha fazla deneyim istediğimi söyledim. O da bana etkin, içgörülü ruhlar üretmesiyle ünlü yorucu bir fiziksel dünyanın bulunduğu bir başka boyutu öneren kıdemli bir arkadaşı olduğunu söyledi (bir darağacı gülüşüyle) tabii bir kez o derslerden sağ salım çıkabilirsen. Dedikleri yer yeryüzüydü.

Dr. N: Sana açık olan başka seçenekler olduğu izlenimini edinmiş miydin?

D: (omuz silkerek) Rehberler böyle durumlarda sana çokça seçenek sunmazlar. Phinus, yeryüzündeki işimi bitirdiğimde, böyle bir ödevi kabul etmeyecek olan arkadaşlarıma kıyasla birçok açıdan kuvvetlenmiş olacağımı söyledi. Yeryüzünün çok ilginç olabileceğini de ekledi, ben de kabul ettim.

Dr. N: Seninle birlikte bizim boyutumuzda gelen arkadaşın oldu mu?

D: Hayır, gitmeyi seçen tek ben oldum ve bu yaşama geri dönmeyi neredeyse reddediyordum. Arkadaşlarım benim çok cesur olduğumu düşünüyorlar. Becerebilirsem etkili bir gezgin olacağımı biliyorlar.

Dr. N: Gel biraz da yolculuk hakkında konuşalım Kanno. Bir boyutlar arası yolcu olarak muhtemelen bizim fiziksel evrenimiz çevresinde sınırlı sayıda boyut olup olmadığını biliyordursundur.

D: (ifadesiz bir şekilde) Bilmiyorum.

Dr. N: (dikkatle) Peki, senin asıl boyutun bizimkine komşu mu?

D: Hayır, buraya gelmek için başka üç boyuttan daha geçmek zorundayım.

Dr. N: Kanno, yolculuklarından bildiğin bu boyutlardan geçerken neler gördüğünü anlatmaya çalışman yararlı olacaktır.

D: İlk boyut renklerle ve şiddetli ışık, ses ve enerji patlamalarıyla dolu bir küre... sanırım hala oluşma evresinde. İkincisi karanlık ve boş... ona kullanılmamış küre diyoruz. Sonra nazik duygular, duyarlı elementler ve zeki düşüncelerden oluşan hem fiziksel hem de zihinsel dünyaların olduğu güzel bir boyut var. Bu boyut benim asıl boyutumdan üstün, sizinkinden de.

Dr. N: Artık senin de evrenin, Kanno. Söyle bana, bu dört boyuttan geçmek uzun mu sürüyor?

D: Hayır, çabucak... bir filtreden geçen hava parçacıkları gibi.

Dr. N: Ruh dünyasına göre bu boyutlar arasındaki yapısal tasarım hakkında bana bir fikir verebilir misin?

D: (uzun bir duraklama) Sana fazla bir şey söyleyemem. Her şey... ruh dünyasının merkezde olduğu bir dairenin içinde. Bu evrenlerin her biri bana, tıpkı bir zincirde olduğu gibi, bir sonrakiyle birbirine geçmiş bir küre gibi geliyor.

Dr. N: (daha fazla bilgi almayı başaramayınca) Bizim gezegenimizle aran artık nasıl Kanno?

D: (eliyle alnını ovuşturuyor) Daha iyi. Rezervimi kaybetmeden sabit, pozitif bir akım halinde enerjimi nasıl boşaltacağımı öğreniyorum. Bu, insanlardan uzun süre uzakta olmama yardımcı oluyor. Birkaç yaşam sonra gerçekten ilerleme kaydetmeyi umuyorum, ama burada yeryüzündeki zamanımı tamamlamayı dört gözle bekliyorum.

Kaşif Ruhlar aleminden ayrılmadan önce, bu eğitim türünün zeki enerjinin dokusunu öğrenmeyi gerektirdiğini eklemem gerek. Zihinsel dünyalarda hareket halinde olan bu enerjinin özellikleri hakkında daha fazla şey öğrenememiş olmaktan çok üzgünüm. Elimdeki bilgilerin bazıları, aşağıdaki kısa alıntının da göstereceği gibi, aynı zamanda zihinsel olarak da düşünülen fiziksel dünyalarda deneyimleri olmuş ruhlardan gelir:

Asimilasyon yoluyla öğrenmek için Crion'un volkanik gazdan dünyasını ziyaret ederiz. Crion, görünüşte fiziksel özellikleri olan zihinsel bir dünyadır. Bizim Kaşifler grubumuz gazımsı maddelerden oluşan bir denizin içindeki akışkan enerji damlaları halinde yüzer. Metamorfik yapılarızdır, biçim ve form değiştirerek yaşamları saf düşünce çevresinde toplanmış minicik varlıklar haline gelebiliriz. Yeryüzündekinin aksine, orada mutlak bir titreşimsel aynılık vardır.

Boyutlar arası yolculuk yapan ruhlar, hareketlerinin titreşimsel akordu bir noktaya yönelterek açılıp kapanan kuşaklarla birbirine bağlı eğri kürelerin bir içinde, bir dışında olmaya benzediğini anlatırlar. Kaşif eğitimi alanlar bu beceriyi öğrenmek zorundadır. Bana anlatılanlara göre, boyutlar arası yolculuk yapanlar aynı zamanda, sıradağların arasındaki yol izlerinin yerini saptayan yürüyüşçüler gibi, evrenleri birbirine bağlayan kuşakların yüzey sınırlarını da öğrenmek zorundadırlar. Ruhlar, en azından

fiziksel evrenler için, daha büyük yapısal katıları işaret eden çoklu-uzaydaki nokta, çizgi ve yüzeylerden söz ederler. Ben boyutların, onları tutan bir hiper uzay gerektiren geometrik tasarımlar olduğunu düşünürdüm. Bununla birlikte Kaşif Ruhlar bir tür hiper uzayda öyle hızlı yolculuk yaparlar ki bana göre bu yolculuğun hızı, zamanı ve yönü pek de belirli değildir. Bir Kaşif olma eğitimi, yaşamları arasında beş boyutta yolculuk yapan bir danışanımdan aldığım aşağıdaki alıntının da gösterdiği gibi, zor bir eğitim olmalıdır:

Kader Dairesi

Gelecek Yaşamları İzleme Odası

Gelecek yaşam seçim yeri, parlayan enerji ekranlarının son derece konsantre kuvvet alanlarını içeren bir küre olarak görülür. Spiritüel kütüphanelerle ilgili bölümde de söz ettiğim gibi, yaşam seçim yeri bir sonraki bedenimizi ilk olarak gözlemlediğimiz Kader Dairesi olarak nitelenmiştir. Pek çok denek bu yeri, kendileri gölgeli bir izleme alanındayken çevrelerini tümüyle saran yerden tavana panoramik ekranların olduğu dairesel, kubbeli bir sinema salonu gibi görür. Bazı kişiler bu ekranları iki ya da üç yanda görürler; bu sırada kendileri ya ayakta dururlar ya da yükseltilmiş bir güvertede otururlar. Bu gözlem güvertesinden, ruh dünyasının diğer öğrenim merkezlerinde görülen ekranlara kıyasla çok büyük olan ekranlara bakabilirler. Daire, ruhun gelecek yaşamda karşılaşacağı olaylardan ve insanlardan sahneler gösterir. Bazı danışanlar her bir ekranın gözden geçirmekte oldukları bedenlerin çocukluk, ergenlik, yetişkinlik ve yaşlılık evrelerini yansıttığı yorumunu yaparken, bazıları da bütün ekranların aynı anda aynı sahneyi gösterdiğini söylemektedir.

İzleme odasının bütün spiritüel yapısı izleyene, tıpkı kütüphanelerde olduğu gibi, eylemin gözlenmesi ya da o eyleme katılma yeteneği verecek şekilde tasarlanır. Bana öyle görünüyor ki yaşam seçimi sırasında Daire'nin ekranlarına girmeyi seçen kişilerin sayısı diğer öğrenim merkezlerindeki ekranlara girmeyi seçenlerden daha fazladır. Gerçekten de herhangi bir nihai karardan önce belli bazı bedenlerde gelecek olaylardan küçük parçalar yaşamak isterler. Bir sahneye girme ya da sadece gözleme tercihi daima ruhun kendisine bırakılır. Daha küçük konsollarda ol-

duğu gibi, Daire de söz konusu eylemi denetlemek için bulunan kontrol paneli denebilecek şeylere sahiptir. İnsanlar bu prosedürü zaman çizgilerini taramak olarak tanımlar, daha ilerlemiş ruhlar ise olayların düzenini önlerinde zihinleriyle kontrol edebildiklerini anlatırlar. Olaylar dizisi, belli bir ölçüde, ruhun daha dikkatle üzerinde düşünmek isteyebileceği gelecek bir yaşamın bazı parçalarındaki eylemi durdurmak için ayarlanabilir.

Bütün deneklerimin görmekte oldukları şeyin kendi yararları için düzeltilmiş olduğunu hissettiklerini ya da izleyebildikleri şey üzerinde, örneğin kütüphaneye kıyasla, daha az kontrole sahip olduklarını söyleyemem. Ayrıca, geleceğe bakarken, çok önceki bir hayattan daha fazla şey gördükleri izlenimine de sahibim. Bunun nedeni belki de benim danışanımı gördüğüm zaman itibarıyla o yılların zaten geçmiş olmasından kaynaklanan bir şeydir. Yeni bir yaşamın en önemli izleme yılları, yaşamda başlıca yol ayırımlarının belirmeye başladığı sekiz ila yirmili yaşlar arasında gibi görünmektedir. Birçok kişi bana kendilerine belli bazı yılların çok ayrıntılı bir şekilde gösterildiğini, gelecek yaşamın diğer parçalarının ise tümüyle atlandığını anlatır. Kontrol panellerinin burada hiçbir yardımı yok gibidir, ama bu durum deneklerimi sıkan bir şey değildir. Onların şimdiki unutmalarının da bir rol oynadığını düşünüyorum. Kırk dokuz yaşındaki bir adamın anlattığı gibi, "Şimdiki bedenim bana dört, on altı ve yirmi sekiz yaşındayken gösterildi, ama sonradan bu gördüğüm şeyleri hatırlamamın engellendiğini düşünüyorum artık."

İzleme süresince, ekranlar sudan bir zar gibi çekilip akar. Kadın danışanlarımdan biri bu deneyim hakkındaki duygularını anlatmak için uygun bir metafor kullanmıştı:

Ekranlar açıldığında üç boyutlu bir su altı akvaryumuna benzerler. Bir yaşama baktığımda bu, derin bir nefes alıp su altına dalmaya benzer. İnsanlar, yerler, olaylar... her şey siz sanki suda boğulmaktaymışsınız gibi gözlerinizin önünden hızla geçip gider bir anda. Sonra yüzeye çıkarsınız. Size

gösterilen yaşamdan bir sahneyi gerçekten örnek olarak denerken, bu da kişinin su altında kalabildiği zamanı yansıtır.

Birçok açıdan, deneklerimin yaşam seçimindeki son deneyimleri ve beden seçimi konusundaki yorumları hakkındaki anlarının açığa çıkması ipnoz görüşmelerimin en iyileştirici ve en bilgilendirici yönlerinden biridir. Bir danışanın şimdiki hayatıyla ilgisi yüzünden Daire'ye geri döndüğü an, klinik çalışmalarımın en önemli anlarından biridir. Okuyucuya bu süreçle ilgili daha kapsamlı bir resim sunarak yaşam döngülerimizdeki her bir hayatın önemine dair daha büyük bir anlayış, bir değerbilirlik getirmeyi umuyorum.

Bu bölüm listeme ekleyeceğim son bir uzmanlık alanı içeriyor. Bu uzmanlar insanlar ve olaylardan geçmiş, şimdi ve gelecek zaman çizgileriyle uğraşan koordinatörler olan Zaman Üstatlarıdır. Zaman Üstatları daire şeklindeki tiyatromuzdaki temsilleri gerçekten yönettikleri izlenimini veren son derece becerikli uzmanlardır. Bu üstat ruhlar, geleceğimizi tasarlamayla ilgilenen rehberlerin, Arşivcilerin ve meclisteki Yaşlılar'ın dahil olduğu bütün bir plancılar grubunun üyeleridir.

Deneklerimin büyük bir bölümü izleme odalarında Zaman Üstatlarını hiç görmez. Bazı danışanlar, bir "makinist" dışında Dairede tek başına olduklarını hissederler. Bazıları ise yaşam seçimi süresince kendilerine yardım edeceğini bildikleri tek danışman olan bir kişisel rehber ya da belki de bir Yaşlıyla Daireye girecektir. Kendi girdilerimiz açısından, birçok ruh bir sonraki hayatları hakkındaki düşüncelerini zaten düzenlemiş durumda olur. Rehberlerimiz ve meclis üyeleri bizim bir sonraki yaşamımızın ne hakkında olacağına ve bize en iyi uyabilecek insan tipine ilişkin düşüncelerimizle ilgili sorularla bu düşüncelere incelik kazandırmışlardır. Yine de, yaşam seçim odasına girdikten sonra bize sunulan seçimlere gerçekten hazır değilizdir. Ortalama bir ruh için bir hayret, hatta bir endişe duygusu söz konusudur.

Daire'nin Zaman Üstatları, geri plandaki belirsiz figürlerdir; bize izleme alanlarında eşlik eden rehberlerden bilgi almış olabirler. Görünürde olsalar bile, danışanlarım gözlemleri süresince onlarla iletişim kurma eğiliminde olmazlar. Sıradaki vakamın tipik olmamasının nedeni de budur.

- Vaka 62 -

Dr. N: Bana yaşam seçimi küresine girdiğinde neler olduğuna dair bir tablo çizer misin?

D: Rehberim Fyum ile birlikte çalışmak için ortaya çıkan iki kişi daha var. Rehberim onları iyi tanıyor gibi.

Dr. N: Her yeni yaşamdan önce bu yerde görür müsün onları?

D: Hayır, sadece özellikle zor olacak bir gelecek yaşamdan önce... yani zorlu beden seçimleri söz konusu olduğunda.

Dr. N: Alışılmıştan daha fazla sayıda beden seçimini mi, yoksa daha karmaşık bedenleri mi kastediyorsun?

D: Şey... genellikle iki üç beden seçimim olur, böylesi benim için işleri kolaylaştırır.

Dr. N: Fyum ile konuşan bu iki uzmanın adlarını biliyor musun?

D: (koltuğuna sınıyor) Kesinlikle hayır! Bu benim bileceğim bir şey değil. Burada ... bu Zaman Üstatlarıyla öyle samimi olunmaz ... Fyum'un yanımda olmasının nedeni de bu zaten.

Dr. N: Anlıyorum. Demek bu Zaman Üstatlarının neye benzediğine dair bana fikir verme konusunda tum yapabileceğin bu kadar?

D: (şimdi daha rahatlamış) Tamam, 1 numara erkek görünümü, tavrı da sert gibi. Onun bana belli bir bedeni ... yararlı olacak bedeni seçtirmeye eğilimli olduğunun farkındayım. Bu beden bana gelecek hayatımda ihtiyacım olan en iyi deneyimi verecek.

Dr. N: Oh... duyduklarımdan çıkardığım kadarıyla Daire yöneticileri oldukça sessiz, dikkat çekmeyen varlıklar.

D: Şey... evet, bu doğru, ama seçim süresince plancılardan en iyi olduğunu düşündükleri tercih edilmiş bir beden seçimi vardır daima. Bu beden dikkat çeken bir şekilde gösterilir. (duraksama...) Bu seçimleri ilk görüşüm olduğunu herkes biliyor... ve seçimimin verimli olmasını istiyorlar.

Dr. N: Ben de öyle duymuştum. Peki 2 numara hakkında neler söyleyebilirsiniz?

D: (gülüyor) O bir kadın, daha yumuşak ... daha esnek. İçinde olmaktan memnun olacağım bir bedeni kabul etmemi istiyor. İlmîliliğe inanıyor ve 1 numaraya dönüp derslerimi öğrenecek çok zamanım olduğunu söylüyor. Benim yararım için kendi aralarında kasıtlı bir çelişki olduğu duygusunu taşıyorum.

Dr. N: Bir sorgulama sırasındaki iyi polis-kötü polis gibi bir şey mi?

D: (gülüyor) Evet, belki. Bu yüzden Fyum her iki taraf adına orta yolu tutan avukatım olacak.

Dr. N: Yani Fyum bir tür hakem mi?

D: Hımm... hayır, öyle değil. Fyum, seçeneklerimi düşünüp taşıdığım sırada ne yumuşak ne de serttir. Açıkça beden seçimimin yalnızca bana ait olduğunu, çünkü o bedenle yaşayacak olanın ben olduğumu gösterir. (birden kahkahayı koyuveriyor) Hey, bir sözcük oyunu yaptım!

Dr. N: Evet, yaptın. Gerçekten de seçimlerimizle yaşamak durumundayız. İlerlemeden önce niçin bana son yaşamındaki beden seçim hakkında olup biteni anlatmıyorsun?

D: Son yaşamımda, evliliğinin iki yılı içinde ölecek bir kadının bedeninde zor bir yol seçmiştim. O yaşamdaki kocamın, önceki yaşamdan kalan karmik bir borç nedeniyle çok sevdiği birinin kaybını yaşaması gerekiyordu.

Dr. N: Yani o bedenin genç bir yaşta ölecek olması yüksek olasılıktı, asıl soru da senin o bedeni seçecek olan ruh olup olmayacağın mıydı?

D: Evet, aynen öyle.

Dr. N: Peki, lütfen devam et ve bana o yaşamda genç bir kadın olarak ölümünü çevreleyen koşullardan söz et.

D: İzleme odasında Texas, Amarillo yakınlarındaki bir hayvan çiftliğinde yaşamımı içeren kısıtlı bir zaman sürecince ölümle ilgili üç seçeneğim olduğunu gördüm. İki sarhoş adamın arasındaki bir silahlı çatışmadaki serseri bir kurşunla çabucak ölebilirdim. Sıçrayan bir attan düşerek daha yavaş ölebilirdim. Ve bir nehirde boğularak ölebilirdim.

Dr. N: Yaşama şansın yok muydu hiç?

D: (duraksama...) Çok küçük bir şans, böyle bir seçim o bedenle birleşmemdeki amacı bozardı.

Dr. N: Neydi o amaç?

D: Ruh eşim ve ben, o hayvan çiftliğinde karı koca olmayı seçmiştik, onun için gereken dersti bu. Diğer beden seçeneklerini reddettim. Ona yardım ettim.

Dr. N: İzleme odasında bu üç seçeneğe bakarken aklından geçenleri söyler misin?

D: Kurşunu seçtim tabii. Ölüm şeklim bu seçimlerle ilgili değildi, genç ölmemin ardındaki anlamdı daha önemli olan.

Okuyucu karma yasalarının gelecek olasılık ve olabilirliklerle bağlantısını merak edebilir. Karma sadece eylemlerimizle ilgili değildir, aynı zamanda içseldir, düşüncelerimizi, duygularımızı ve isteklerimizi de yansıtır. Her şey sebep-sonuç bağlantısı içindir. Karma, başkalarına karşı uygun davranışlar takınmaktan daha fazlasıdır... aynı zamanda bunu yapma niyetine sahip olmaktır. Bu kadın için zaman çizgisinin kısa olması çok büyük bir

olasılıktı, ama erkenden ölmesi kesinlikle belirlenmiş bir olay değildi. Buradaki değişkenlerden biri o bedende bulunacak olan ruh tipiydi. Bu bedeni seçecek olan ruh kısa bir yaşam beklentisi içinde olsa bile, düşünülmesi gereken özgür irade unsuru da vardı. Bu kadının o silahlı çatışmanın meydana geldiği salonun karşısındaki sokakta durduğu sırada isabet eden serseri bir kurşunla genç yaşta ölmesinin yüzde yüz kesin olmadığını öğrendim. O gün gereken şeyleri almak için Amarillo'ya gitmesen de olur muydu diye sorduğumda, danışanım "Evet, ama bir şey oraya gitmeye itti... tam da orada olacağım anda, nedenini bilmesem de az daha gitmeyecektim" dedi. Başka bir ruh, o da nedenini bilmeseydi, son anda gitmemiş olabilirdi.

Zaman Çizgileri ve Beden Seçimleri

Her ne kadar bizim fiziksel evrenimizin dışında zamanın pek bir önemi olmasa da, kendimizin ve çevremizdeki her şeyin her gün yaşlandığını görürüz. Kronolojik zaman olarak kendisi de sürekli yaşlanan bir yıldızın çevresindeki bir gezegende yaşıyoruz. Yaşam döngüsü, sanki yeniden bedenlenen ruhların geçmişi araştırmalarına ve geleceği görmelerine olanak tanıyan ilerlemiş varlıkların etkilediği bizim boyutsal gerçekliğimizin zamanının ve zaman çizgilerinin hareketini içerir. Kütüphanelerde ve spiritüel öğrenim merkezlerinde, geçmişimizin "eğer şöyle olsaydı"larını incelemek için önceki yaşamlarda yapmış olabileceğimiz diğer olası eylemleri gözden geçirebiliriz. Özgür irade öğretisi altında, geçmişin olayları ve o olaylardaki eylemlerimiz kaçınılmaz değildir. Alinyazısı, belli bir olayın belli bir şekilde olmak zorunda olduğunu buyurmaz. Bir ipe bağlı kuklalar değiliz. Evrenimizde, geçmiş geçtiğinde, o geçmişle ilgili olaylar ve insanlar ebedi ve ezeli hale gelir ve spiritüel kütüphanelerde sonsuza dek korunur. Peki, kronolojik zamandaki geçmiş, şimdi ve gelecek ruh dünyasında şimdiki zaman olduğuna göre, gelecek zaman hayat seçimi Dairesinde nasıl işlenir?

5. Bölüm, Vaka 30'da, aynı olay için paralel evrenlerde birçok olasılığın söz konusu olduğunu varsaydım. Fiziksel evrenlerde, bu varsayım yeryüzü gibi gezegenlerin aynı zaman çerçeveleri içinde kopyalanabileceği ve hareket eden ışık enerjisi parçacık dalgaları şeklinde eşzamanlı olarak var olabileceği anlamına gelir. Evrenler, aynı boyut içindeki paralel, üst üste bindirilmiş gerçeklikler ya da kavranamaz başka bir şey olabilir. Uzamsal tasarımı ne olursa olsun, ruh dünyasının hakiki gerçekliğinden, yeryüzünü inceleyenler tarafından zaman ve olaylar izlenebilir, durdurulabilir, ileri ve geri sarılabilir. Benim temel çizgiler dediğim başlıca gövde çizgileri Dairedeki incelememizin olabilirlikleri olarak sunulan belli bedenlerdeki gelecek olayların olasılıklarıdır.

Geçmiş olayların dalgaları, spiritüel kütüphanelerde olduğu gibi, silinmez bir şekilde vardılar, peki ama şimdi ve gelecek de şimdiki zamanda varsa, geçmiş değiştirilemediği halde gelecek nasıl değiştirilebilir? Bu imkansız bir paradoks değil mi? Kuantum mekaniğinde, ışık parçacıkları bir noktada gözden kaybolup bir anda başka bir yerde yeniden belirir gibi görünmektedir. Zamandaki her bir olay olasılıklar ve olabilirlikler dalga benzeri daigacıklarda varlarsa, geçmiş bir olayın gelecek olayların hala akmaya devam ettiği ve değişime açık olduğu belli bazı ebedi ve ezeli özellikler olması muhtemel değil mi? İçimde bu sorunun yanıtının evet olduğuna dair kuvvetli bir his var.

Bununla birlikte, insanların yaşam seçenekleri hakkında anlattıklarını dinleyerek geçen yıllardan sonra, gelecek alternatiflerin sayı olarak sınırsız olduğuna inanmıyorum. Yaşamdaki seçeneklerimizin sınırsız olması yönünde bir gereklilik bulunmamaktadır. Bunlar sadece bizim derslerden bir şeyler öğrenmemiz için yeterince çeşitlendirilmiş olmak zorundadır. Örneğin, Vaka 29'da Amy spiritüel kütüphanedeki, alternatif intihar seçeneklerinin bir süre sonra olabilirlikler çizelgesinden çıkmaya başladığı bir geçmiş yaşam gözden geçirmesini anlatmıştı.

Plancılar yaşamlarımızın “eğer şöyle olsaydı”larıyla ilgilenirler. Zaman Üstatları ve diğerleri, olayların büyük düzeni içinde henüz meydana gelmemiş olayları olayın daha büyük ya da daha küçük potansiyeli açısından bilirler. Dairede sadece gelecek olayların alternatif zaman çizgilerini incelemeyiz. Bunun yerine, o olaylar içinde var olacak olan, bize sunulmuş alternatif bedenleri inceleriz. Bu bedenler aşağı yukarı aynı zaman dilimlerinde doğacaktır. İncelenmekte olan bu bedenlere bağlı en olası olay dizilerini izlemek, bir filmin tanıtım sahnelerini önceden izlemeye benzer.

Bazı ruhlar, Zaman Üstatlarının görmelerini istediği şeyden belli sahneler izlerlerken, istenen bir sonuca yönelik olası bütün hamleleri henüz bilmedikleri bir satranç oynuyormuş hissine kapılırlar. Genellikle, ruhlar bir temel çizgide ya da bazı danışanların dediği biçimiyle Daire Çizgisinde gelecek bir yaşamın parçalarına bakarlar. Daire Çizgisi incelenen her bir beden için bir yaşamın en olası gidişatını temsil eder. Bedenlenmeye hazırlanan ruh bir satranç hamlesinin, izlemekte oldukları oyundaki küçücük bir değişimin, sonucu değiştirebileceğini bilir. Ruhlara genellikle olası gelecek sonuçların ayrıntıyla gösterilmemesini merak uyandırıcı buluyorum. Ruhlar yaşamın satranç tahtasında, oyunun herhangi bir anında değişebilecek başka birçok olası hamle olduğunun farkındadırlar. Açıkçası, pek çok ruh için oyunu çekici kılan şey de budur. Yaşamdaki değişiklikler belli bir eyleme yönelik özgür irademize bağlıdır. Bu nedensellik karma yasalının bir parçasıdır. Karma fırsattır, ama metanet ve tahammül de gerektirir, çünkü bu oyun kişisel zaferlerle birlikte başarısızlıklar ve kayıplar da getirecektir.

Bu izleme odalarında neler olup bittiği hakkında anlatılanlar ipnoz deneklerim arasında oldukça tutarlıdır. Hepsinin gördükleri şeye ilişkin doğrulamaları insanı hayrete düşürür. Bununla birlikte, Dairedeyken insanlar kendilerine sunulan bedenlerin hemen bir sonraki yaşam süresinin ötesindeki geleceğe ilişkin

olayları göremezler. Bellidir ki, böyle bir şey ruhların izlemekte oldukları yaşamları görme biçimini etkileyebilirdi. Bu ruh dünyası uygulamasından çıkardığım kadarıyla, spiritüel izleme odalarındaki dışında ipnozda progresyon (ileri götürme) konusunda çalışmamayı tercih ederim. Arada sırada, Daire konusundaki tartışmadaki başka bir şeyle birlikte, bir denek, bir yıldız gemisinde olmak gibi bir gelecek olaya katıldığı sahnelerden kısa anlar anlatacaktır. Bu noktada daha fazla bilgi için genellikle ısrar etmem. Ayrıca, gelecek varoluşlarla ilgili bu kısa anılar değişkendir de, çünkü insanlar o olaylara götüren tarihin zaman çizgilerine dayanan tamamen yeni koşullar ve kararlar nedeniyle o zaman gerçekten geldiğinde değişebilecek tek bir olabilirliği görüyor olabilirler.

İzleme odaları sıradaki yaşama ilişkin bir planı kabul etme konusunda kuşkuları olan ruhlar için yararlıdır. Birçoğu için, gelecek yaşamlarının belli bazı yönlerini gözlemlemek onlara güven verir. Bununla birlikte, endişeli olan bazı ruhlar, zor bir yaşam planını kabul etme, cesaretlerini kaybetme korkusu yüzünden, doğrudan doğruya örnek bedenlerle ilişki sahnelerine girmeyi reddettiklerini söylemişlerdir. Daha korkusuz olan ruhlar izleme odasının tam da aksi tepkiyi çıkartmak için tasarlandığını düşünürler, çünkü atlamadan önce girilecek suları sınamaya izin verilir.

Bir denemeye hazırlanan birine ilişkin keskin bir örnek bir eşcinsel beden seçimidir. Bir eşcinsel olma eğilimi esasen biyolojik olduğu ve sosyal öğrenme ya da çevreden kaynaklanmadığı için, bu bedenler ruhlar tarafından iki temel nedene dayanarak seçilir. Daha önce de söylediğim gibi, I. ve II. düzeyde olan birçok ruh aşağı yukarı yüzde yetmiş beş oranında belli bir cinsiyeti olan bir beden seçer, çünkü erkek ya da kadın olmak onları rahatlatır. Eşcinsel danışanlarımdan yaşamlarında değişen cinsel kimlik seçimleri sürecine başladıklarını gördüm; bu durum daha gelişmiş bir ruhu akla getirmektedir. Eşcinsel bir kadın ya da eşcinsel bir erkek olmayı seçmek belli bir yaşamda bu

geçiş etkilemenin araçlarından biridir. Dolayısıyla, sanki aslında bir kadın bedeninde olduğu hissine kapılan bir erkek eşcinsel gibi, şimdiki cinsiyetleri onlara karşıt cinste bir beden kadar tanıdık gelmeyebilir.

İkinci ve çok daha önemli bir faktör, kendilerine karşı önyargılı olabilecek bir toplumda var olmayı kasten seçtikleri için yaşamakta oldukları hayatta peşinen bir erkek ya da kadın eşcinsel olmayı seçen ruhlardır. Eşcinsel erkek ve kadın danışanlarım genellikle genç, deneyimsiz ruhlar olmaz. Kendilerini açıkça belli etmişlerse, bu durum o insanların katı cinsel kimlik kalıpları olan bir kültürde akıntıya karşı kürek çecekleri bir hayatı yaşamaya karar vermiş oldukları anlamına gelir. Özsaygı ve özbenlik bulmak için genel kötü muameleyi aşmaya çalışmak zorundadırlar. Bu da cesaret ve kararlılık gerektirir; bunu bu danışanları yaşam seçim odasına söz konusu kararların alındığı zaman geri götürdüğümde görürüm.

Tüm bunları göstermek için, bir zamanlar Çin’de bir İmparatoriçe olan eşcinsel bir erkek danışanımdan örnek vereceğim. Uzun bir bekleyişin ardından, lüks ve güç dolu o yaşamdan sonraki ilk bedenlenişindeydi. Jamona adlı bu ruh bir İmparatoriçe olarak oldukça güzel bir kadının bedeninde olduğunu, mücevherler taktığını ve seviyesine yakışır şekilde insanların etrafında dört döndüğünü anlattı. Kendi isteklerine düşkünlüğün, entrikaları davet eden bir konumda olmasından kaynaklanan kimseye güvenmeme duygusunun ve tebaasının aşırı övgülerinin doldurduğu bir hayatmış. Yaşam seçim odasında, Jamona’nın şimdiki hayatından hemen önce, üç beden seçeneği varmış. Danışanım bu kararı hakkında şunları anlatmıştı:

Üç seçeneğimden ikisi kadın, biri de bana söylendiğine göre “içinde bir kadın olan” yakışıklı bir genç adamdı. Kadınlardan biri kendini adanmış bir eş ve bir annenin dingin hayatını yaşayacak olan çok sıska, neredeyse kırılacak gibi görünen biriydi. Diğer kadın şık, frapan bir kadındı ve bir

sosyete yılışığı olacaktı. Duygusal açıdan soğuktu da. Erkeği seçtim, çünkü bir eşcinsellik hayatıyla başa çıkmak zorunda kalacaktım. Toplumun utancının üstesinden gelebilirsem, bir İmparatoriçe olarak yaşadığım şaşaalı hayatı dengelemiş olacaktım.

Bu seçimler olağan beden seçeneklerine uygundu. Çekici olan kadın danışanımın kendine düşkün olan ve kıskanılan bir halk figürü olarak önceki hayatının bir uzantısı olacaktı sadece. Ev kadını kötü bir seçim olmazdı. Jamona'nın alçakgönüllü olmayı ve kötü koşullar altında hayatın güçlüklerini kabul etmeyi öğrenmek zorunda kalacağı ılımlı bir teklifti. Yine de aday diğer kadındı ve Jamona kadın bedenlerinde olmakla geçen uzun bir döngüyü kırmak istemişti.

Jamona'ya göre eşcinsel bir erkek hayatı seçmek, maddi açıdan ortalama geliri olan bir kadından çok daha güvenli olmasına karşın, en zor olanıydı. Bu seçimler sırasında özel bir yardım almayız, ama daha yaşlı olan ruhlar genellikle bizi çok zorlamayacak olan çok çekici bir seçenek olduğunu bilirler. Jamona bunun sosyete kadını olduğunu biliyordu. Bu seçimi yapmıştı, çünkü sınav açıkça en zoru olduğu için eşcinsel erkek adayına götürecekti seçimi yapmaya sevk edilmişti. Danışanım bana şöyle demişti: "Hayatımda bana iğrenerek, hatta nefretle bakan çok insan oldu. Güvende olmamayı ve incinmişliği deneyimlemek için bu ayırımı yaşamalıyım."

Beden seçiminde dikkatimi çeken bir diğer şey de daha ilerlemiş ruhların kendilerine sunulan bedenler arasında yine sunulan süreler dahilinde içgörülü karşılaştırmalar yapabilmeleridir. Daha az ilerlemiş olan birçok ruhun en iyi gidişat olarak seçmeleri gerektiğini bildikleri bedeni kabul ettiklerini de görüyorum. Seçim sürecine kendilerinden daha fazla güvenirler. Bir danışanım şunları söylemişti: "Bana göre, yeni bir beden almak, satın almak istediğin ve üzerinde değişiklikler yapılmayı gerektirmeyeceğini umduğun yeni bir takım elbiseyi denemeye benzer."

Zaman Üstatları

Eğitimde olan bir Zaman Üstadı karşıma ancak birkaç yılda bir çıkar. Çıktığını fark ettiğimde, üzerine titrenecek bir kaynak buldum demektir. Zaman çizgileriyle ilişkili başka uzmanlık alanları da olduğu için, ipnoz görüşmelerinde erkenden tahminde bulunmaktan kaçınmam gerekir. Örneğin Arşivci Ruhlar ruhların geçmiş tarihlerini ve o olaylarla ilişkili alternatif zaman çizgilerini araştırmama yardımcı olurlar. Dolayısıyla, yaşam seçim oda-sında incelenen bedenler için o anki geleceğin zaman çizgilerini izleyecek olan Zaman Üstatlarından birer tarihçi ve kronolojist işi görürler. Diğer ruh uzmanlık alanlarında olduğu gibi, burada da hizmetlerine ihtiyacı olan ruhlar için zaman koordinasyonu konusunda çalışan birçok üstatla da bir örtüşme olduğundan eminim. Danışanlarımla genellikle onların hepsini akıllarında planlı etiketiyle biraraya toplamalarının nedeni de budur.

Henüz bir Zaman Üstadı olduklarını bilmeyen ya da öyle söyleyen, eğitim alan ruhlar da vardır. Herhangi bir ruh uzmanlık alanının içrek yönlerini araştırırken, ilerlemiş deneyimin gerçekten de bilmediği şeye kıyasla benim de bilmemem beklenen ayrıntılarla ilgili blokları halletme gerekliliği söz konusu olur. Okuyucular niçin bu kitapta sunulan vakalarla ilgili diğer soruları sormadığını merak edebilirler. Muhtemelen yapmışımdır, ama yanıt almamışımdır. Kimi zaman, hem bir uzmanlık alanında eğitimde olan bir ruh hem de ben kasıtlı olmadan başlayıp sonradan arkası gelen bilgiler açığa çıkarırız. Şimdiki hayatında bir mühendis olan Obidom adlı ruh da böyle bir vakaydı. Diyaloğa, görüşmemizin anmaya değer bir noktasından başlayacağım.

- Vaka 63 -

Dr. N: Obidom, bir ruh olarak hayatlar arasında ne yaparsın, en zorlu işin nedir?

D: Yeryüzündeki zamanı çalışırım.

Dr. N: Hangi amaçla?

D: Ben bu sanatta ... zaman çizgilerini gezmekte ... fiziksel bir dünyada yaşayan insanlarla ilgili ardışıklıkları anlamakta üstat olmak istiyorum. Ruhlara yaşam seçimlerinde yardım eden plancılara yardımcı olmak için.

Dr. N: Programın nasıl ilerliyor?

D (iç çekerek) Çok yavaş, ben yeni başlayanlardanım henüz, birçok akıl hocasına ihtiyacım var.

Dr. N: Niçin bu eğitimi seçtin?

D: Bunu sana anlatmak benim için çok zor, çünkü bu sanatta çok uygun olduğumu düşünmüyorum. Her şey derslerimde enerjiyle oynamaktan hoşlandığım için başladı ve bu konuda epeyce iyi oldum.

Dr. N: Peki, bu durum kendi yaratı derslerinde enerjiyi kullanma yoluyla bir şeyler yapan birçok ruh için de doğru değil mi?

D: (sorularıma ısınmaya başlıyor) Bu farklı, biz yaratmıyoruz... onlarla aynı şekilde değil.

Dr. N: Sizin çalışmanızdaki fark ne?

D: Zaman konusunda çalışmak için uzamsal yönlendirmeyi öğrenmen gerekir. Modellerle başlarsın, sonra da gerçek şeylere geçersin.

Dr. N: Ne tür modeller?

D: (belli belirsiz) Oh... muazzam bir buhar havuzu... dönüp duran sıvı enerjiden... minik parçalar şeklinde bizim için simülasyonu yapılan ekranların olduğu bu boşluklardan inceliyor ... boşluklar açılıyor... dalgalanan ışıktan neon tüpler görüyorsun. (duruyor) Anlatmak gerçekten çok zor.

Dr. N: Bu kadar yeter Obidom. Şu anda nerede çalıştığını, sana kimin öğretmenlik yaptığını öğrenmek ve bir Zaman Üstadı olma sanatı hakkında bir şeyler konuşabilmek isterdim.

D: (sakince) Zaman eğitimi bir tapınakta yapılıyor. (gülümsüyor) Biz ona Zaman Tapınağı diyoruz. Orada öğretmenler bize olayların enerji dizilerinin uygulamasını öğretiyorlar.

Dr. N: Diziler ne?

D: Zaman çizgileri, hareket eden olayların enerji dizileri olarak vardır.

Dr. N: Zaman çizgilerindeki enerjiyi nasıl idare ettiğini söyler misin?

D: Zaman birleşik bir alandaki enerji parçacıklarını sıkıştırıp gererek idare edilir... onun akışını düzenlemek için ... lastik bantla oynamak gibi.

Dr. N: Geçmiş, şimdi ve gelecekteki olayları değiştirebilir misin? İdare etmekten (beceriyle kullanmaktan, yönlendirmekten) kastın bu mu?

D: (uzun bir duraklama) Hayır, ben sadece enerji dizilerini denetleyebilirim. Biz... şey... biz onları yol diye düşünürüz... bu dizilere giren ve çıkan eşkıyalar gibi çalışırız... hızlandırıp yavaşlatarak. Enerjimizi yoğunlaştırmak bizi hızlandırır, genleşme ise bizi yavaşlatır. Bu dizilerde beliren olaylar ve insanlar için de aynı şey, yollardaki işaretler olarak. Biz herhangi bir şey yaratmayız. Gözlemciler olarak karışırız bu işe.

Dr. N: Öyleyse kim yarattı bu zaman dizilerini ilk başta?

D: (çok kızıyor) Bunu nasıl bilebilirim? Benim bulunduğum evrede, ben sadece sistem içinde çalışmaya uğraşıyorum.

Dr. N: Sadece sordum, Obidom. Çok yardımcı oluyorsun. Söyle bana, eğitim alan bir Zaman Üstadı olarak yaptıklarının amacı ne?

D: Bize tek olaylı ödevler verilir... tüm anlamı olan bu olayların çevresindeki insan seçimleridir. Yaptığımız şeyin pratik uygulamaları insanların bir zaman nehrine katılan

düşünce ve eylem akıntılarını içerir.

Dr. N: Ben bu oluşlara eylem geçişleri ve o eylemin belleği derdim herhalde.

D: Aynı fikirde olurdum. Enerji parçacıkları gerçekten bellek içerir.

Dr. N: Nasıl?

D: Enerji bu dizilerdeki düşünce ve belleğin taşıyıcısıdır ve bunlar asla unutulmaz. Zamanın algılandığı kanal düşünceyle bir fikrin biçimlenmesiyle başlar... sonra o olayla, en sonunda da o olayın belleğiyle.

Dr. N: Tüm bunlar dizilere nasıl kaydedilir?

D: Kaydedilmiş her enerji parçacığının titreşimsel tonuyla. Bizim geri aldığımız da budur.

Dr. N: Diziler her tür alternatif gerçeklikte var olabilir mi?

D: (duraksama...) Evet... örtüşen ve birbirine geçmiş... araştırmayı ilginç kılan da bu, tabii bulma becerisi varsa. Her şey çalışma için gözlemlenebilir ve yeniden kullanılabilir.

Dr. N: Bu noktada daha fazla yardıma ihtiyacım var, Obi-dom.

D: Sana söyleyemeyeceğim çok şey var. Zamandaki olayların oluşumuna yönelik sebep-sonuç ilişkisinin bir parçası olan enerji parçacıkları birçok alternatife sahip titreşimsel örüntüler içerir. Biz tüm bu insanlık tarihini, insanların gelecek bedenlenmeleri için kullanışlı görürüz.

Dr. N: Olayların alternatif olabilirlikleri konusunda ne düşünüyorsunuz?

D: (uzun bir duraklama) Biz üretken olanı çalışırız. Olaylar, kötü, daha iyi, en iyi şeklinde üretkenliği kesilene kadar oynanır. (derin bir iç çekiş) Neyse, bu konuda daha çok yeniyim. Ben meydana gelmiş olan şeyle ilgili geçmiş sahneleri çalışıyorum.

Dr. N: Yani, zamanda var olabilen her şeyin, insanların

onun var olmasından öğreneceği hiçbir şey yoksa, mutlaka var olması gerekmez mi diyorsun?

D: (duraksama...) Ah... evet, benzer karar alma durumları biraz farklı çözümler gerektirir ve bir süre sonra bu farklılıklar o kadar küçük olur ki birer ders olarak verimsiz halle geleceklerdir.

Dr. N: Tüm bu anlattıklarından, henüz gelecek zamanla fazla meşgul olmadığın duygusuna kapılıyorum. Peki sen kendini nasıl görüyorsun?

D: Daha çok zamandaki bir arkeolog olarak düşünüyorum. Görevim geçmişin ve şimdinin insanlarını ve olaylarını incelemek. Gelecek, anlaşılması güç bir şey... diziler bulanık, belirsiz... hayır, şu anda ben bir arkeoloğum.

Dr. N: Bu alandaki çalışmaların aslında nerede başladı?

D: Benim sınıfım tapınakta eğitim için toplandığında.

Dr. N: Sınıfında kaç ruh var?

D: Altı kişiyiz... (duraklıyor ve ekliyor) Buraya gelmeden önce hiçbirini tanıımıyordum.

Dr. N: Bana ilk eğitiminden söz et. Herhalde bunu net bir şekilde hatırlıyorsundur.

D: Galath dünyasına gönderildim. Yeryüzünün coğrafyasına benzeyen bir fiziksel dünya. Bu dünyada son derece teknik olan büyük bir uygarlık varmış bir zamanlar, üstelik Galath'lılar başka gezegenlere yolculuk yapabiliyorlarmış, mahvolma nedenleri de bu olmuş zaten şu anda Galath'ta gelişmiş bir zeki yaşam formu yok.

Dr. N: Niçin ölü bir dünyaya gönderildiğini anlamıyorsun?

D: Boş, ama boş olduğu kadar ölü değil. Biz eğitim için buraya vardığımızda, eski Galath'lıların insansı görünümüne benzeyen saydam bir forma büründük. (gülüyor)

Dr. N: Bana onlardan söz et.

D: Ben sadece düşünüyordum... onlar sarımsı-yeşil renk-

te bir ahaliydi, çok uzundular, fidan gibi görünür eklemle-
ri yoktu... büyük, çok yönlü gözleri vardı...

Dr. N: Bir ahali olarak nasıldılar?

D: Galath'lılar akıllı ama budala bir halktı... tıpkı geri ka-
lanımız gibi. Yenilmez olduklarına inanıyorlardı.

Dr. N: Peki ama buraya gelmenin amacı ne? Her şey bit-
medi mi?

D: Anlamıyor musun? Onların zaman çizgileri hala varlı-
ğını sürdürüyor. Biz buraya buranın eski tarihiyle kesişme
uygulaması yapmaya geldik. Bu egzotik bir dünya, geze-
geni kuşatan uzay platformları var. Zeminde, artık boş
olan muazzam yerleşim alanları var... eski eğitim binala-
rında bitkiler büyüyor, bir zamanlar muhteşem olan bu
uygarlığın yok olmaya yüz tutmuş izleri var dört bir yan-
da...

Dr. N: Sen ve beş sınıf arkadaşın ne yapıyorsunuz, Obi-
dom?

D: Enerjimizi yayıyoruz... ve onların geçmiş zamanlarının
koridorlarında süzülüyoruz. Öğretmenlerimizden biri tit-
reşimlerimizi Galath tarihinin belli bazı dönemleriyle kesi-
şecek şekilde ayarlamamıza yardımcı oluyor. Parça parça,
bizim beceri eksikliğimiz yüzünden... ama onların gücüne
ilişkin bazı sahneler canlı.

Dr. N: Yani geçmişin herhangi bir şeyi aslında hiç kaybol-
muyor mu?

D: Hayır, Galath'lılar yok olmuş olsalar da, yaptıkları her
şey, bir anlamda, hala yaşıyor... parlak başarıları... çöküş-
leri... onların hatalarını inceleyebiliriz. Belli anlarda konu-
şan insanlar bulabilirim... başka bir ırk tarafından fethedi-
lip buranın dışından olan kültürlerine asimile edilmeden
önce ne düşündüklerini. Galath'lıların müzikal bir dili
vardı, bozulmuş uzay gemilerinde ve terk edilmiş cadde-
lerinde hala dolanıp duran bir dil.

Dr. N: Nihai amacın ne Obidom?

D: Usta olduğumda, insanlar için belli durumları tasarlamak isteyen plancılar için bir danışman görevi yapacağım ... kütüphane araştırmacılarına yardım edeceğim ... yaşam küresindeki (yani Dairedeki) seçenekleri koordine etmeye yardımcı olacağım... bu tür şeyler.

Dr. N: Obidom, sana özel bir soru soracağım. Ben hayatlar arasında bir ruh olsaydım, doğup büyüdüğüm kasabanın benim bir çocuk olduğum zamandaki haline gidip geçmişten sahneler biçiminde kendimi yeniden arkadaşlarım ve ailemle birlikte görebilir miydim? Bütün bunları ruh dünyasında yeniden yaratmak değil kastettiğim, senin Galath'ta yaptığın gibi bedensiz bir halde yeryüzüne gerçekten geri dönmeyi kastediyorum.

D: (gülümsüyor) Kesinlikle ... ama nasıl yapıldığını öğrenmen için yetenekli bir öğretmenden biraz yardım alman gerekebilirdi. Yeter ki bazı değişiklikler yapmak için asıl olanı kurcalamayayı umma. (alaycı bir ifadeyle) Unutma, sadece bir hayaletsin o sırada.

Özgür İrade

Vancouver, BC'deki konuşmalarımdan birinde, bir kadın aniden ayağa kalkmış ve yüksek sesle haykırmıştı, "Siz Yeni Çağ guruları bize bir yandan kendi yaşamımızda seçim yapmak için özgür irademiz olduğunu, diğer yandan ise geçmiş yaşam karması yüzünden belli bir planı izlememizin önceden tayin edildiğini söylüyorsunuz. Hangisi? Yaşamımda özgür irade diye bir şey yok, çünkü üzerinde kontrolümün olmadığı kuvvetlerin insafına kalmışım. Benim hayatım kederle dolu bir hayat." Konuşmam bittikten sonra, birkaç dakikalığına bu kadının yanına oturmuş ve on dokuz yaşındaki oğlunun yakınlarında bir motosiklet kazasında öldüğünü öğrenmiştim.

İnsanlar özgür iradeyle kaderin birbirine zıt kuvvetler oldu-

ğunu düşünür. Kaderin çok sayıda bedenlenme ile geçen binlerce yıllık bir süreç boyunca eylemlerimizin toplamını temsil ettiğinin farkında değildirler. Tüm bu yaşamlarda, seçme özgürlüğümüz vardı. Şimdiki yaşamımız güzel olan ya da olmayan bütün geçmiş deneyimleri temsil eder, dolayısıyla biz daha önceki seçimlerimizin sonucuyuz. Buna bir de şimdiki hayatımızdaki olaylara nasıl tepki vereceğimizi sınamak için bile bile bu koşullarda bulunmakta olabileceğimiz gerçeğini, bilinçli zihnin farkında olmadığı bir gerçeği de ekleyin. Bu da kişisel seçimleri içerir. Birçok nedenden ötürü belli bir bedende bulunuyoruz. O genç motosiklet sürücüsü, annesinin de kabul ettiği gibi, hıza tutkun yaşamıştı ve esasen obsesyonunun tehlikelerinden çok şey kazanmıştı.

Zaman konusundaki son bölüm gelecek olasılıklara ve olabirliklere kapı açtığı için, özgür iradenin sonuçlarını biraz daha incelemek uygun olacaktır. Bütün hayat önceden tayin edilmiş olsaydı tekrardoğuşun da hiçbir anlamı olmazdı. Zaman çizgileri hakkındaki sözlerimde, geleceğin birçok gerçeklik halinde var olabileceğini öne sürmüştüm. Geleceğe ilişkin önsezileri olan insanlar belki doğrudur, belki yanlış. Bir kişi belli bir yer ve belli bir zamanda öldüğünü görmüşse ve bu gerçekleşmemişse, bu potansiyel nedensellik o olayın alternatif olabirlikler içinde en uğursuzu olduğu anlamına da gelebilir.

Özgür iradenin aksine, determinizme ilişkin bir sav da bir Kaynağın ya da kolektif daha küçük tanrısal varlıklar grubunun, yeryüzünün, hastalıklardan, acılardan, açlıktan ve korkudan yakan insanlarla dolu olmasından sorumlu olduğu savıdır. Üzerinde hiçbir kontrolümüzün olmadığı depremler, kasırgalar, seller, yangınlar ve diğer doğal felaketlerle dolu bir dünyada yaşıyoruz. Pek çok defa ruhların yeryüzünü çok zor bir okul olarak gördüklerini söyledim. Bu büyük yeryüzü dersi, yaşam içindeki gezegensel ve kişisel yıkıcı kuvvetlerin üstesinden gelmek, bu çabayla daha da güçlenmek ve devam etmektir.

Büyük bir ölçüde, varlığımızı sürdürmemiz için gerek duyduğumuz şeylerle donatılmışızdır. Karma bazen cezalandırıcı görünebilir, ama bizim acı çekerken farkına varmayabileceğimiz bir adalet ve denge vardır. Kendi spiritüel gücümüzden kendimizi ayırdığımızda korku ortaya çıkar. Yaşamımızdaki zorlu mücadelelerin çoğunu önceden biliyorduk ve bunları sağlam gerekçelerle seçtik. Bedenlerimizle ilgili kazalar ruh tarafından kaza eseri olarak düşünülmez, Amarillo'lu kadının silahla vurulmasının anlatıldığı Vaka 62'deki gibi birçok vakada bunu göstermeye çalıştım. Gerçek Benliğimizin bütün iradesi karakter olarak, özellikle de sıkıntı anlarında, zayıflığımıza karşı ortaya çıkacak güce sahiptir. Sorumluluğunu alabildiğimiz sürece herhangi bir felaketten sonra yaşamlarımızı yeniden kurma özgürlüğüne sahibiz.

Yaşamda, bizi sınavan olaylardan daha önemli olan şey bizim bu olaylara tepkimiz ve sonuçlarını nasıl ele aldığımızdır. Bilinçteki unutmanın başlıca nedeni budur. Genellikle ruhlara, başlayacak olan yaşamdaki olası gelecek olaylara ilişkin tüm alternatiflerin gösterilmediğini belirtmiştim. Bazı insanlarda görülen kendiliğinden spiritüel anımsamaya karşın, bu uygulama için geçerli nedenler vardır. Unutma, izleme odalarında gördüklerimize dair bilinçdışı geriye dönüş anılarının sınırlamaları olmaksızın özgür iradeye ve kendi geleceğini saptamaya olanak tanır. Sıradaki yaşamımızdan bize sunulan sahneler seçilmiş olmakla birlikte vakalarım, bize o yaşam bittikten sonra bütün başlıca alternatifleri gözden geçirme fırsatı verileceğini göstermiştir. Bedenlenmemiş haldeki ruhların bile yaşamdaki olası sonuçları değiştirebilecek ani bir kararla nasıl şaşırabileceklerini gösteren kısa ama oldukça çarpıcı bir özgür irade örneği vereceğim.

1863 yılında Kuzeylilere yeni katılmış bir asker olarak Gettysburg Savaşında ölen bir danışanım vardı. Adı John'du ve Gettysburg yakınlarındaki küçük bir yerde yaşıyordu. Henüz on altı yaşında olmasına rağmen, John ve sevgilisi Rose gelecekte ev-

lenmekten söz etmeye başlamışlardı. Üç günlük savaşın başlamasından önceki gece Kuzeyli bir subay raporları dağıtmak için at binebilecek, muharip sınıftan olmayan bir genç arayışıyla John'un bölgesine gelmişti. John'un savaşa katılma gibi bir planı yoktu, çünkü yaşı küçüktü ve annesinin çiftliğinde ona ihtiyaç vardı. Kuzeyli subay John'u bularak ona işin aciliyetini anlatmış, o savaş sona erdikten sonra John'un asker kaydının da biteceği sözünü vermişti. John iyi bir biniciydi ve bu işi Kuzey uğruna düşünmeden kabul etmişti, çünkü "Büyük bir macera şansını kaçırmak istemiyordum." Kimseye hoşça kal diyemeden hemen ayrılması gerekmişti. Ertesi gün John öldürülmüştü.

Yerde ölmüş bir şekilde yatarken bıraktığı bedeninin üzerinde havada süzülürken, gördüklerine inanamıyordu. Ruh grubuna geri döndüğünde Rose ile, Rose'un özünün yeryüzüne götürmediği parçasıyla karşılaşmıştı. Rose, John'u görür görmez "Niye buraya geri döndün? Bizim evlenmemiz gerekiyordu!" demişti. Bu ruh eşleri John'un aniden olası hayatından sapan bir yolu seçtiğini çabucak fark etmişlerdi. Bununla birlikte, her yol bir şekilde kendi karmik yararlarını da beraberinde taşır, John'un kısacık Ordu deneyiminde olduğu gibi.

Bu danışana izleme odasında Gettysburg'da olup bitenlere ilişkin sahnelerin gösterilip gösterilmediğini sordum. Şu yanıtı verdi: "Hayır, bana on altı yaşına kadar gösterilen şeyleri kabul ettim, çünkü yalnızca o yaşamdan önce bilmem gerekenleri açığa vuracak iyi nedenleri vardı. Rehberlerimin kararlarına güvenim vardır." John'a, gencecik askere, Gettysburg'da ölme olasılığı gösterilmemişti, bu tür vakalarda bu oldukça tipiktir. Bedenlenmeyi yeryüzündeki kişisel deneyimlerden bir şeyler öğrenme süreci olarak düşündüğümüzde zamansız ölümün bu kadar yüksek ihtimal olduğu bir yaşamın plancılar tarafından bize teklif edilmesine ne diyebiliriz?

Nazi Almanyası'ndaki Musevi katliamına katılmaya gönüllü olan kahraman ruhlarla ilgili sayısız vaka görmüş olan geçmiş

yaşam terapistleri tanıyorum. Elbette benim de böyle vakalarım oldu. Bunun nedeni belki de ölüm kamplarında yaşamını yitiren bu ruhlardan çoğunun şimdi yeni hayatlarını Amerika'da yaşıyor olmalarıdır. Her tür felaket için seçenekler söz konusudur. Kimi zamansa ruhlar, bir danışanımdan vereceğim aşağıdaki alıntıda olduğu gibi, yaşam öncesi provalarda hazır bulunarak kendilerini bekleyen olaylara hazırlıklı olurlar:

Bir amfiteatr yapısında bir araya toplanmış bir hazırlık sınıfından büyük bir ruh grubunun yanından geçtiğimi hatırlıyorum. Ruhların hepsi kendilerine yeryüzüne ancak kısa bir hayat için gidecek olsalar bile yaşamın değerinden söz eden bir konuşmacıyı dinliyordu. O ruhlar birlikte ölecekleri bir afette bulunmaya gönüllü olmuştu. Kendilerine zihinsel olarak hazırlanmaları, sahip oldukları zamandan olabildiğince faydalanmaları ve isterlerse bir sonraki yaşamlarının çok daha uzun olabileceği söylenmişti.

- Vaka 64 -

Bu vaka Sandy adındaki deneğimin de içinde bulunduğu bir ötenazi vakası. Sandy bana bir ölüm sahnesinin bir gelecek yaşamın ilgililerine gösterildiği başka bir olaydan örnek vermişti. Bir yaşama ilişkin önceden kendi ölümüne tanıklık etmek zorunda olan pek çok ruh için çoğunlukla doğru olduğu gibi, gönüllülük kontratın bir parçasıdır. Kabul görüşmemiz süresince, Sandy'nin erkek kardeşi Keith'e yakından bağlı olduğunu ve onların büyük bir ailenin üyeleri olduğunu öğrendim. Birlikte büyürlerken Sandy ablası olarak tıpkı bir anne gibi Keith'in bakımıyla meşgul olmuştu. Keith çabuk öfkelenen biriymiş ve genç yaşında hızlı araba kullanarak, kanunla sıkça başı derde girerek bıçak sırtında yaşıyormuş. Sandy bana Keith'in sanki ölmek ister gibi yaşadığını söyledi. Keith'in kaprisli yaşam tarzı yüzünden bazı insanları kışkırttığını, ama temiz bir kalbi olduğunu ve her günü dolu dolu yaşama arzusunun çok yoğun olduğunu da ekledi.

Sandy her zaman kardeşinin genç yaşta öleceğine dair bir ön-seziye sahipmiş. Keith yirmi yedi yaşındayken Amyotrophic Lateral Sclerosis (ALS) tanısı almış ve iki yıl sonra da ölmüş. ALS birkaç yıl içinde kas atropisi halini alan dejeneratif bir motor hareket hastalığıdır. Sonlara doğru, birçok hasta solunum için bir solunum cihazına bağlanmak zorunda kalır ve çok büyük bir ıstırap veren acıyla mücadele etmek için büyük dozlarda morfin alır.

Sandy görüşmemiz sırasında kendi ruh grubuna geldiğinde, onun ve kardeşinin yoldaş ruh olduğunu keşfettik. Keith gruplarında eğlenceyi seven, şakacı bir ruhtu ve önceki yüzyıllar boyunca başkalarının duygularına karşı ilgisiz olmuştu. Rehberiy-le ve grup üyeleriyle görüşmelerinde, Keith ilerlemek için alçakgönüllülüğü öğrenmesinin gerekli olduğunu fark etmiş. Cesur bir ruh olduğu için, birçok yaşam boyunca askıda bırakmaktansa, alçakgönüllülüğü kazanmak doğrultusunda güçlü, çetin bir mücadele yapacağı bir hayat istemiş. Hızlandırılmış yaşamların çok zorlu olabileceği konusunda uyarılmış ama o buna hazır olduğunu söylemiş. ALS'nin hareketsiz kılacağı atletik bir bedene gönüllü olmak durumunda kalacağını keşfetmek Dairede acı bir reçete olmuş. Sandy yaşam seçim odasında erkek kardeşinin neredeyse sözünden döneceği bir an geldiğini söyledi. Anlattıklarını görüşmemizdeki bu noktadan itibaren naklediyorum:

Dr. N: Lütfen bana Keith'in kendisine önerilen bedene tepkisini mümkün olduğunca detaylı anlat.

D: (ağırbaşlı bir ifadeyle) Ona en kötüsü gösterildi... bedeninin hastalıktan önceki ve sonraki hali. Bağımsızlığının onu bize bağımlı hale getirecek şekilde nasıl alındığı. On-dan hiçbir şey saklamadılar. Hastalığın başlangıcında kendine çok fazla acıma ve pişmanlık duyacağını, sonra da korkunç bir öfke hissedeceğini gördü, ama mücadele ederse çok şey öğrenebileceğini de.

Dr. N: (Sandy ile o anki zamandan ruh dünyasına gidip gelerek) Peki öğrendi mi?

D: Oh, evet. Sonlara doğru Keith sakinleşti, kendisi için yaptıklarımızı kabul etti ve değerini bildi.

Dr. N: Keith'in bu yaşama sizinle hazırlanması hakkında anlatabileceğin başka bir şey var mı?

D: (uzun bir duraklamadan sonra danışanımın yüzünde bir kabullenme ifadesi beliriyor) Sana anlatacağım. Bu konuda konuşmak iyi olacak ... Daha önce kimseye anlatmamıştım. (ağlamaya başlıyor, dikkatinin dağılmamasını sağlamaya çalışıyorum)

Dr. N: Çok acı verecekse bunu yapmak zorunda değiliz.

D: Hayır, yapmak istiyorum. (derin bir nefes alıyor) Bu yaşama gelmeye hazırlanırken bana ailemizdeki en büyük çocuk olacağım, dolayısıyla ilk benim geleceğim söylendi. Benim zamanımdan hemen önce uzun bir tartışma yaptık. Keith acı çekmeye hazır olduğunu söyledi, ama hiçbir şey yapamaz hale geldiği noktaya, artık hiçbir şeye tahammül edemediği noktaya vardığında ben onun yaşam destek sistemini kapatacak ve onu kurtaracaktım.

Dr. N: Bunu bir hastanede mi yapacaktın?

D: Ruh dünyasında öyle planlamıştık, ama Tanrıya şükür, son yedi haftasında eve gönderilmişti, bu da planlarımızı kolaylaştırdı.

Dr. N: Acı yüzünden mi yapacaktın? Keith ağrı kesici alıyor olmalıydı herhalde.

D: Morfin ancak biraz işe yarayabiliyordu. Son yedi hafta korkunçtu, solunum cihazı ve ağrı kesiciler olsa bile. Ciğerleri o kadar hasar görmüş durumdaydı ki sonlara doğru artık hareket edemiyor ya da konuşamıyordu.

Dr. N: Anlıyorum. Bana senin ve Keith'in yaşamlarınıza başlamadan önce ruh dünyasında tasarladığınız plandan söz et.

D: (iç çekiyor) Alıştırmamıza Keith'in izleme odasında gördüğü bir yatak ve yaşam destek sistemini yaratarak başladık. Her ayrıntı onun aklındaydı. Sonra uygulamaya geçtik, çünkü doktorları ve hemşireleri atlatmak zorunda kalacağımı düşünüyordum. Makineyi inceledim ve hastalığının ileri uyarı belirtilerini araştırdım. Alıştırmamızda, Keith'in çektiği acıdan kurtarılmaya hazır olduğunu bana gösterecek işaretleri tekrar gözden geçirdik. En sonunda, benden gücümü koruyacağıma ve son anlarda hiçbir şeyin beni vazgeçirmesine izin vermeyeceğime dair söz vermemi istedi. Bu sözü ona isteyerek verdim.

Sandy tam bilinci yeniden kazandıktan sonra onun erkek kardeşinin ölümündeki rolünü tartıştık. Keith'in boğaz bölgesinden belirli bir koku geldiğinde, hazırlanma zamanının geldiğini anladığını söyledi. Bu beden işaretinin mutlaka Keith'in hemen öleceği anlamına gelmediğini eklemem gerek. Sandy neredeyse hiç düşünmeden kardeşinin kulağına fısıldamış, "Gitmeye hazır mısın?" Sonra beklenen işaret gelmiş. O anda Keith kendini zorlayarak "evet" yanıtı anlamında gözlerini üç kez açıp kapamış. Sandy sakince, Keith'in yaşam destek sistemini kapatmış. Doktor daha sonra eve gelmiş ve yaşam destek sistemini yeniden bağlandıktan sonra görmüş ve Keith'in öldüğünü bildirmiş.

Günün geri kalanında, Sandy hiçbir suçluluk duygusu yaşamamış. O gece yatağında yatarken, Sandy'nin aklına otomatik tepkileri hakkında kuşkuyla üşüşmüş ve kendini sorgulamış. Yataktaki bir o yana bir bu yana döndükten sonra kısa aralıklarla bölünen bir uykuya dalmış. Çok geçmeden Keith rüyasına girmiş. Minnettarlıkla gülümseyerek Sandy'ye eğilmiş ve her şeyi mükemmel yaptığını, onu sevdiğini söylemiş. Birkaç hafta sonra, Sandy meditasyon yaparken kardeşinin bir bankta oturduğunu ve "cüppeli iki keşiş" ile konuştuğunu görmüş. Keith dönmüş, ona gülmüş ve "Her şey yolunda kardeşim!" demiş.

Dini bütün bir kişiye göre, bu adamın hayatı kendisine değil Tanrı'ya aitti. Bize tanrısal bir yaratılış eylemiyle bedenlerimizin verildiği doğrudur, ama herkesin hayatı eninde sonunda kendisine aittir. Ölmek hakkı günümüzün yasal ortamlarında şiddetle tartışılan bir konu, özellikle de ölümcül bir hastalığı olanların doktorların yardımıyla kendilerini öldürmeleri konusunda. Ölümün, yaşam oyununun son perdesi olduğu söylenmiştir, biz de bu son perdenin yaşam süresince kendi inançlarımızı yansıtmasını isteriz, çoğunluğun dini ya da ahlaki inançlarına bakmaksızın bu hakka sahip olmalıyız. Karşı görüş ise yaşam bizim sorumlusu olduğumuz bir armağan olduğuna göre, kendi duygularımıza rağmen belli bazı ahlaksal görevlerimiz olduğunu ileri sürer. Ruhlarımızın yaşamı nasıl seçtiğini, o yaşam süresince değişiklikler yapmak için özgür iradenin olduğunu bildiğim için, bir yaşam kalitesinin kalmadığı ve iyileşme olasılığının bulunmadığı durumlarda açıkça ölme hakkına sahip olduğumuza inanıyorum. İnsanlığımızın fiziksel ve psikolojik düşüşünün daha uzun sürmemesi amaçlanmıştır. Sıradaki vaka tam bir yaşamı açısından özgür iradenin daha olağan bir örneğini sunmaktadır.

- Vaka 65 -

Emily, yaşamdaki amacı konusunda sıkıntılı olduğu için beni görmeye gelen kırklarının sonunda bir kadındı. Çocuklarını yetiştirdiği yıllar boyunca yarım gün bir sekreter olarak çalışmıştı. Bu rolden memnun olmadığı için okula geri dönüp geriyatriye ilgi duyan bir hemşire olmuştu. Eğitimi sırasında, inançları hakkında konuşmaya daha eğilimli oldukları için yaşlılarla ilgilenmeyi sevdiğini fark etmişti. Emily bütün yaşamı boyunca spiritüelliğe çekilmişti. Bana katı, oldukça acımasız ve fazlasıyla dindar bir baba tarafından yetiştirilmesinin onu spiritüelliğin daha düzensiz yollarına döndürdüğünü söylemişti.

Görüşmemizden önce neredeyse iki yıllık bir hemşire olmasına karşın, yeterliliğine ilişkin kuşkuları yüzünden yeni mesle-

ğinde hiç çalışmamıştı. Destekleyen bir karakteri olan eşiyle mutlu devam eden evliliği sayesinde, para kazanma ve yoğun bir iş baskısı ya da sorumluluğun olmadığı gönüllü işlere kayması kolay olmuştu.

Görüşmemizin ilk evrelerinde Emily'yi hızla götürdüğüm en yakındaki geçmiş hayatında, New England'da Sisters of Mercy'de, Grace adında bir rahibe olduğunu öğrendik. Bu Tarikat ondan Baş Rahibe olmayı kabul etmesini istemiş, ama o liderlik korkuları ve değersizlik duyguları yüzünden bunu reddetmişti. Aslında Emily'nin yakın geçmişteki diğer hayatlarını ruh dünyasından gözden geçirdiğimizde, tecrit haldeki ortamlarda papaz ve rahibe olarak yaşanan bir hayatlar örüntüsü ortaya çıkmıştı. Şöyle demişti: "Dışarıdaki topluma çok bulaşmaksızın Tanrı'ya hizmet edebiliyordum."

Bana sıklıkla plancıların belli nedenlerden ötürü bizi belli hayatlara zorlayıp zorlamadıklarını sorarlar. Bu vaka biz en sonunda daha büyük mücadelelere hazır olana kadar rehberlerimizin ne kadar hoşgörülü olabileceklerine dair güzel bir örnek. Geçen 500 yıl içinde, Emily'nin bütün yaşamları öyle ya da böyle hep dini tarikatlarda geçmişti. Bu yaşamlardan rahattı ve büyük değişiklikler yapmak istemiyordu. Bu geçmiş yaşam davranışı onun bugünkü hayatına ilişkin kafa karışıklığının belirleyici bir unsurunu gösteriyor.

Bu vakanın diyalogu Emily'nin Rahibe Grace'in hayatından sonraki ikinci meclis toplantısıyla açılıyor; bu da onun şimdiki hayatına hazırlık evresinde olduğu anlamına geliyor. Hayatlar arasında ikinci bir meclis toplantısı olduğunu fark edersem, bu genellikle Daireye gitmeden hemen önce gerçekleşen bir toplantıdır, ben de gelecek olan hayatın muhtemelen önemli bir değişim fırsatı içereceğini anlarım. Bu ikinci meclis toplantısında görülen Yaşlıların hem tipi hem de sayısı sunulacak olan yaşamların ve bedenlerin türüne bağlıdır.

Dr. N: Bu ikinci meclis toplantısında, heyet ilkiyle aynı mı?

D: Hayır, yalnızca ikisi aynı. Başkan ve sıradaki yaşamda bana sunulacak olan şeye özel bir ilgisi var gibi görünen bir üye.

Dr. N: Tamam, Rahibe Grace olarak hayatını takip eden ilk meclis toplantısından zaten söz ettiğimize göre, yaşam seçim yerine gitmeden önce şu anda neler olduğuna dair bana bir fikir verebilir misin?

D: Son 500 yıl boyunca bu kadar rutin olma konusunda uzun uzun düşünüp düşünmediğimi ve topluma karışmaya hazır olup olmadığımı bilmek istiyorlar.

Dr. N: Bir kez daha dinsel bir yaşama geri dönecek olursan, bu onları hayal kırıklığına uğratabilir mi?

D: Hayır, onlar bu tür şeyler için fazlasıyla irfan sahibidir. Sadece benim girişim için hazır olup olmadığımı bilmek istiyorlar. Bana karşı çok nazikler. Öz disiplinimin ve inancımın hayran olunacak bir şey olduğunu ve çok şey öğrendiğimi, ama birçok yaşam boyunca çok fazla tekrarın ilerlememi engelleyebileceğini hatırlatıyorlar.

Dr. N: Son 500 yıldan, bütün bu dinsel yaşamlardan önce çok mu risk aldın?

D: (gülüyor) Uzun bir süre farklı bir yoldaydım. Ben şeydim... eee... aşırı... şöyle diyelim, evlenmeme yemini gündemimde değildi.

Dr. N: Yani, Rahibe Grace olduktan sonra, sıradaki bir dizi yaşam seçeneğini orta yola getirmenin, yani yeryüzündeki varoluşunu dengelemenin, zamanı mı gelmişti?

D: Evet, onlara değişim için hazır olduğumu söyledim.

Not: Meclis toplantılarındaki zaman değişimlerini kullanımı 6. Bölümde tartışılmıştı. Bu vakada, şimdi Emily'ye yardımcı olacak daha iyi bir iyileştirici çalışma çerçevesi sağlamak için yaşam seçim odasındaki sahnelerle doğru ilerliyorum. Aşağıdaki kısım,

kişisel çatışmaların belirlenmesi ve dışa vurulmasıyla başlayan, kullandığım algısal yeniden düzenlemenin bir parçasıdır. Bunkdaki amacım ipnoz altındaki bu deneğin kendi spiritüel plancılarının onu daha büyük öz farkındalıklarla yeni girişimlere yönettikleri bu fırsatı fark etmesini sağlayacak olmasıdır.

Dr. N: Şimdi Emily olarak şimdiki bedenini ilk kez gözden geçirdiğin yerdeyiz. Yalnız mısın, yoksa birileri var mı?

D: O ikinci meclis üyesi de benimle, bir başkasının... görmediğim birinin... varlığını hissediyorum. (muhtemelen koordine edici bir Zaman Üstadı)

Dr. N: (diğer beden seçeneklerini kısaca tartıştıktan sonra) Emily'nin bedenini niçin çekici buluyorsun?

D: O beynin dalga boylarını... bir de karşılıklı titreşimlerimizin nasıl birbirine karışacağını hissetmek için bir sahneye giriyorum. Güzel bir karışım... ikimizin arasında... onun yetenekleri ve duyarlılığı benimle çok uyumlu.

Dr. N: (pekiştirme) Yani plancıların gerçekten de senin için en iyi olanı istediklerini anlayabiliyorsun.

D: Oh, evet.

Dr. N: Emily olarak gelecek yaşamının en önemli yönü olarak ne görüyorsun?

D: (uzun bir duraklama) Bunu yanıtlamak çok zor benim için. Onun çelişkilerini görüyorum. Onlar benim de çelişkilerim; bir şeyi yapmakla bir başka tür kariyer istemek arasında şaşırıp kalmak. Kendimi bir hemşire olarak görmüyorum.

Dr. N: Artık bir hemşire olarak yeterlilik aldığına göre, sana daha fazlası gösterilmiş, fakat plancıların böylesine önemli bir yol ayrımında bir karar almak için senin özgür iradene karışmak istememelerinden dolayı bu ayrıntılara ilişkin spiritüel belleğin kendini göstermemiş olabilir mi?

D: Belki, emin değilim. (duraksama...) Ah... meslekler bize

gösterilmek zorunda değil... belli bir bedene ilişkin yaşam küresinde farklı zamanlardaki tutumlar ve hisler... duygu durumları görülebilir.

Dr. N: Güzel, içinde bulunduğun bu beden hakkındaki duyguları incelemeni ve bana bir kişi olarak nasıl gelişebileceğini söylemeni istiyorum.

D: (yine uzun bir duraklama) İnsanlara bakarak.

Dr. N: Peki bu sana ne anlatıyor?

D: (düşünüyor, ama yanıt yok)

Dr. N: Peki, yaşam seçim küresinde, şimdi Emily hakkında sahip olduğun içgörünün bu kişiyi kabul etmen ve yaşama bir katkı yapacak şekilde ilerleme kaydetmen için yeterli olduğunu düşünüyor musun?

D: Evet.

Görüşmemizin bu önemli anında, Emily şu anda benimle Dairedeki bu geçmiş olayları gözden geçirmeyle yaşamını değiştirecek özgür iradeye sahip olma arasında eşzamanlılık unsurları olduğunu fark ediyor. Daireye yapılan bazı yolculuklar bize gelecek bir hayat hakkında diğer hayatlara kıyasla daha fazla ayırtı verir. Emily bir çocuk olarak açıkça katı dini bir tutumu olan bir eve atanmasının hiç de tesadüf olmadığını gördü; bu durum onu eski, koşullanmış davranış örüntülerinden çıkarıp yeni düşünce yollarına yönltebilecekti. Yeni seçimler yapma ve içindeki hislere güvenme özgürlüğünün kendisine bu araştırmaya girişme izni verdiğini gördü.

Yaşamdaki belirsizlik genellikle eski yaşam örüntülerinin ve obsesyonların bir sonucudur. Emily'nin, kendini değersiz hissettiği için kilisede sorumluluk gerektiren bir pozisyonda olmayı kabul etmeyi istememesine yönelik içteki eski korkusu şimdiki meslek hayatında da yine ortaya çıkmıştı. Gizemli bir şekilde tıp alanında önünde bir kapı açılmakla birlikte, bu aynı zamanda onun kafasını da karıştırmıştı. Niçin aynı anda hem doğru hem

de yanlış gibi görünmüştü? Emily Rahibe Grace olarak bundan önceki son hayatında doruğuna çıkmış olan o bilinçdışı kendine güvensizliği yaşamın ortasındaki bir rota düzeltmesi ile giderme planlarına takılıp kalmıştı.

Görüşmemizden altı ay sonra, Emily'den bir bakım evinden bir iş aldığını ve bu işi sevdiğini anlatan bir mektup aldım. Bu özel hizmet tesisi hastalara çaresizlik, yalnızlık ve depresyon duygularının üstesinden gelme konusunda yardımcı olmak için spiritüel danışmanlık yapmaktan çekinmeyecek hemşireler istiyordu. Emily spiritüel açıdan bir olgunluk duygusu yaşadığını yazmıştı. Bu durumun açıklığa kavuşmasında çok büyük bir payım olduğunu kabul etmiyorum, çünkü Emily bizim görüşmemizden önce zaten kendi araştırmasına başlamıştı. Tek ihtiyacı olan devam etmesi için bir itmeydi. Bugün, ellisine yaklaşmış olan Emily artık özgürdü.

Bu vaka Emily'nin ruhunun 500 yıllık bedenlenme süresini papaz ve rahibe rolleri üstlenerek bir şekilde boşa harcadığı fikrini akla getirerek geleneksel dine ya da dini tarikatlara gölge düşürmek için sunulmamıştır. Bu roller onun spiritüel çağrısı için yararlı yıllardı. Bugün bu aynı çağrılar farklı bir yolda giderilmektedir. Değişim, bilinmeyen sularda rota düzeltmeleri yapmada özgü iradenin kullanımı yoluyla karmanın niteliğini gösteren bir işarettir. Gerçekte kim olduğunuz sorusuna yanıt aramak, kendi iç Benliğinizle temasa geçmek ve yaşamda yaptığınız şeylere tutku ve anlam getirmektir.

Küçüklerin Ruhları

Bir Çocuğun Kaybı

Daire, bir yaşam, ölüm ve yeniden doğum döngüsünü gösterir. Ruhlara göre, çocuk yaşamlarının rejenerasyonunda çok önemli bir rol oynar. Peki, bu son derece işlevsel organizmanın daha yeni başladığında ölmesinin spiritüel imaları nelerdir? Yastaki anne-babalardan çocuklarının zamansız ölümlerinin taşıdığı anlamı

sorgulayan mektuplar alırım; bu mektupları yanıtlamak her zaman zordur. Bir çocuğu kaybetmenin ıstırabını yaşamamış olanlarımız bu anne-babaların çektikleri acıyı ancak tahmin edebilirler. Çocuğunu kaybeden bazı insanlar, yaşadıkları bu korkunç kaybın, çocuklara kötü muameleyi içeren önceki bir hayattaki bir tür günah yüzünden ödemek zorunda oldukları karmik bir borcun sonucu olduğu şeklinde acele bir hüküm verirler.

Kaybedilen çocuk onlu yaşlarındaysa veya daha büyükse, bu ölüme yol açan karmik kuvvetler genellikle anne-babadan ziyade doğrudan o çocukla ilgilidir. Ayrıca, daha genç bir çocuğun ölümü karmik açıdan anne-babayı içeriyor olsa bile, bu ders otomatikman anne-babanın önceki bir hayatta çocuklara kötü muamelede bulunmuş olduğu anlamına gelmez. Bu ders dolaylı eylem de dahil olmak üzere başka birçok unsurun sonucu olabilir. Aşağı yukarı bir yıl önce sekiz yaşındaki kızının ölümünden sonra bana gelen bir danışanım, aşağıdaki hikayeyi anlatmıştı:

On dokuzuncu yüzyılda Londra'da çocuk sahibi, orta yaşlı, varlıklı bir kadındım. O civardaki sokaklarda yaşayan kimsesiz çocukların çektiklerine pek dikkat etmezdim. Benim çocuklarım olmadıkları için, içinde bulundukları sefalete aldırış etmezdim; düşünceme göre onlar anne-babalarının ya da devletin sorumluluğuydular ve benimle ilişki bir şey yoktu. Yakınlardaki bir yetimhane ve evli olmayan genç annelerin kaldığı bir barınağa destek olacak paraya sahip olsam bile başka bir yol arardım. Bu tür yerlerin masraflarını karşılamak için uğraşıp durduğunu bilirdim, ama hiçbir şey yapmazdım. Hayatlar arasında bu derinlemesine düşünmeyen tarzımı düzeltmeye karar verdim. Çok sevdiğim kendi çocuğumun, onun benden alınmasının acısını çekmeye razı oldum. Tanrım, ne büyük bir acı, ama şefkati, halden anlamayı öğreniyorum.

Yıllar boyunca elimde, doğmamış bir çocuğun kaybını içeren hem gönüllü hem de gönülsüz eylemlerden vicdan azabı duyan

anneleri bir parça da olsa teselli edebilecek bilgiler birikti ruh ve bebek ölümleri hakkında. Bu durum hem çocuk aldırma hem de çocuk düşürmeyi içerir. Bu konuyu incelerken, eski bir yaşamdaki olaylarla ilişkili karmik sebep-sonuçların her bir anne-baba/çocuk ilişkisine özel olduğunu lütfen aklınızda tutun. Amacım okuyucuya çocuklar hakkında birçok deneğin anlattıklarından edindiğim bazı genel yorumları vermektir.

Konuya, bir ruhun cenine ilk üç aylık dönemde katıldığı tek bir vaka bile duymadığımı ifade ederek başlayacağım. Ruhların üç aydan önce bir ceninle kendi kompleks birleşmelerine başlamalarının nedeni çok basittir: bu evrede henüz üzerinde çalışacakları yeterli beyin dokusu yoktur. Oregon'daki büyük bir hastanenin doğum bölümünde çalışan bir hemşire olan bir dostum var. Ulusal bir radyo programında benim bunları söylediğimi duyduğunda telefon etti ve "Michael, niçin bu küçüklerin ruhları olmasına izin vermiyorsun?" diye sordu. Bir bebek doğmayacaksa yerine kimin bir ruhu olup kimin olmadığı sorusu yüzünden bana açıkça bozulmuştu. Kuralları ben koymuyorum, bu yüzden de lütfen elçiyi öldürme diyerek başladım. Hayatta kalmayı başaramayan birçok bebek görmüş olan bu hemşirenin, gebe kalma anından itibaren bir ruh benliğine sahip bir ceninin bir şekilde daha spiritüel bir rahatlama alacağını düşündüğünü sanıyorum.

Dostuma bütün doğmamış bebekleri kuşatan evrensel bir sevgi bilinci olduğunu anlattım. Varoluşun yaratıcı kuvveti herhangi bir canlı enerji formundan asla ayrı tutulmaz. Bir cenin henüz ölümsüz bir ruh benliğine sahip olmayan bir bireysel varlık olarak canlı olabilir. Bir anne çocuğunu ilk üç aylık dönemde aldırırsa, bu anneyi rahatlatacak ve çocuğu gözetecek sevecen spiritüel kuvvetler vardır o yakınlarda bulunan. Danışanlarımdan, dört ila dokuz ay arasında meydana gelen düşük ve aldırma vakalarında bile ruhların enerjile daha doğrudan fiziksel bir tarzda hem çocuğu hem de anneyi desteklemek için orada

olduğunu da duymuştum. Ruhlar doğacak bebekle ilgili olasılıkları önceden bilirler.

Örneğin, hamile bir kadın bir merdivenden düştüğü için, diyelim ki yedinci ayda çocuğunu kaybederse, onun bu şekilde düşeceği önceden belirlenmiş bir şey değildir kesinlikle. O belli günde, belli bir zaman diliminde, son anda merdivenden inmemeye de karar vermiş olabilmesi de mümkündür. Bununla birlikte, genç, evlenmemiş bir kız hamile kalır ve istenmediği için çocuğunu aldirmaya karar verirse, bunun önemli bir seçim olayı olması çok muhtemeldir. Bu iki nedensellik yorumu, elbette varsayımsal birer yorum. Yine de yaşamımızdaki önemli olaylara ilişkin çeşitli senaryolar, biz Dairede o belirli bedenleri seçtiğimiz sırada önceden bilinmektedir. Bunların hepsinin bizim için karmik implikasyonları ve amacı vardır.

Ruhlar bebeklere rastgele atanmazlar. Bir anne hangi nedenden olursa olsun çocuğunu kaybettiğinde, bu bebeğin ruhunun bir sonraki çocukla aynı anneye tekrar geri dönecek olması ihtimalinin oldukça yüksek olduğunu buldum. Bu anne başka bir çocuk doğurmazsa, bu ruh, ilk amaç yüzünden, o ailenin bir başka yakın üyesine dönebilir. Bir yaşam kısa sürdüğünde, ruhlar bu yaşamlara dolgu yaşamları (filler lives) derler ve amacın da anne-babaya yönelik olduğunu anlatırlar. İşte bir örnek:

Üç aylık bir yaşam için dördüncü ayındaki bir cenine katıldım. Bu süre boyunca annemin hayat vermenin ve kaybetmenin çok anlamlı olduğunu anlaması için benim ruh enerjimi hissetmesi gerekiyordu. Beni kaybetmenin acısının onu tekrar deneme cesaretinden alıkoymasına izin vermek istemedim. Bu ceninin dünyaya gelmeyeceğini biliyorduk, ama benim için ikinci bir çocuk olması için güzel bir olasılık söz konusuydu ve ben onunla bu ortaklığı istemiştim. Benim bir zamanlar oğlu, şimdiyse kızı olduğunun farkında değil. İki hamileliği arasındaki gecelerin sessizliğinde anneme rahatlatıcı düşünceler göndererek

onun acısını ve büyük üzüntüsünü hafifletebildiğimi düşünüyorum.

7. Bölümde ruh eşleri kısmında da ifade ettiğim gibi, bebekler ve küçük çocuklar öldüklerinde, ruhları genellikle ruh dünyasına tek başına yükselmez. Ruh rehberleri, o çocuğa bakmakla yükümlü kişiler, ya da o çocuğun ruh grubundan bir üye genellikle tam da sıfır zemininde bu ruhları karşılarlar. Bir annesinin kendi küçük çocuğuyla aynı zamanda ölürse, aşağıdaki alıntının da gösterdiği gibi, birlikte kalırlar:

Oğlum ve ben haydutlar tarafından öldürüldükten sonra (İsveç, 1842), onu birlikte yükseleceğiz diye rahatlattım. Çok küçük olduğu için ilk başta zihni karıştı. Oğluma sıkı sıkı sarıldım ve onu ne kadar sevdiğimi, eve birlikte gideceğimizi söyledim. Birlikte yükselirken, bizi çok geçmeden arkadaşlarımızın karşılayacağını, sonra tekrar birleşmeden önce bir süreliğine ayrılacağımızı anlattım.

Yeni Beden – Ruh Ortaklığı

Bir ruhun doğmamış bir çocukla birleşme süreci bu kitapta sunduğum vaka hikayeleri için de çok uygun bir son olacak sanırım. Ruh, yaşamda yepyeni bir role yönelik umutları ve beklentileriyle bir başka reenkarnasyon serüvenine başlamaya hazırdır artık. Bütün bir insanı dünyaya getiren fiziksel ve eterik zihinler arasındaki ortaklık çocukluğun ilk alışma evrelerinde sorunsuz da yaşanabilir, zorlukla da. Yine de en önemli olan şey çıktığımız bu yolu nasıl bitirdiğimiz ve sonuçtur.

Yaşam süremiz boyunca, ruh ve beden birbirine öylesine geçmiştir ki ifadenin ikiliği gerçekte kim olduğumuz konusunda kafamızı karıştırabilir. Beden ve ruh arasındaki bu ilişkinin karmaşıklığı, belki de ilk başta bu gezegendeki hominoidlerin ruh kolonileşmesine uygun görüldüğü Pleistosen çağın son dönemlerine dek uzanan uzun bir evrimsel gelişim birliğidir. Modern beynimizin en

eski bölümleri hala varkalımsal mekanizmalar olarak durmaktadır. Bazı kişiler, Vaka 36'daki ruh Kliday gibi, bir cenine girdiklerinde beynin primitif bölümleriyle teması kabul ederler. Bu alanlar bizim, entelektüelden çok içgüdüsel ve duygusal olan, iç organlara ilişkin ve fiziksel tepkilerimizi kontrol eden alanlardır. Danışanlarımdan bazıları birleştikleri birkaç beynin diğer tümünden daha primitif gibi göründüğünü anlatmışlardır.

Ego, Benlik olarak tanımlanmış, varoluşun üstüne yerleştiği bir spiritüel madde olarak düşünülmüştür. Bu psişe ruhu belirleyecektir, ama etkiyi ve tepkiyi yöneten duyarlar yoluyla dış dünyayı deneyimleyen beyne atanmış bir tür ego da vardır. Ruhun bir anneye katılmak zorunda olması işte bu işlevsel organizmadır – ruh gelmeden önce yaratılmış bir işlevsel organizma. Bir anlamda, bu noktada iki ego iş başındadır; deneklerimi Daireye, sonra da bir cenine katıldıkları zaman götürdüğüm regresyonlar sırasında bunu çok açıkça görürüm. Ruh-beden ortaklığının gerçekten başladığı yer cenindir.

Ruh ve yeni bir bebeğin beyni iki ayrı ve farklı varlık olarak ilişkilerine başlar ve tek bir zihin haline gelir gibi görünüyor. Bazı kişiler benim bu iki-varlık görüşümün ya da beden ve ruh ikiliğinin, ruhun ölümsüz karakterinin yaşamaya devam ettiği, diğer yandan bedenın geçici kişiliğinin öldüğü anlamına gelmesinden rahatsız olurlar. Yine de tek bir Benlik'in kendine özgü kişiliğini yaratan, bir bedenın zihniyle uyum içinde olan, şey ruhtur. Bedenın fiziksel organizması ölüp gidecek olmasına karşın, o bedende bulunan ruh, belli bir zaman ve mekanda yeryüzünü deneyimlemesine olanak tanıyan ev sahibini asla unutmaz. Ruhların belirli zaman çizgilerinde bulundukları kişiyi nasıl hatırlayıp yeniden yaratabildiklerini görmüştük.

Her fiziksel bedenın kendine ait benzersiz bir tasarımı vardır ve herhangi bir insan zihninin kavram, fikir ve yargıları o bedende bulunan ruhla doğrudan ilişkilidir. 3. ve 4. Bölümlerde bazı beden-ruh bileşiminin diğerlerine nazaran nasıl daha etkin bir

şekilde işlediğini göstermeye çalışmışım. Fizyologlar yoğun duyguların niçin bir kişide irrasyonel bir davranışa yol açarken, başka bir kişide mantıklı başa çıkma hareketlerine neden olduğunu bilmemektedirler. Bana göre, bunun yanıtı ruhta yatmaktadır. Ruh-beden ortaklığı bir danışanın şimdiki bedeninin cenininde başladığında, birçoğundan o yeni bebekte beyin devre sisteminin iyi ayarlanmış (fine-tuned) ya da biraz karışık olduğuna ilişkin değerlendirmeler duyarım. Bir bedene girme konusunda bir V. düzey ruhun sözleri bağ konusunda öğretici sözlerdir:

Tam olarak aynı şekilde yapılanmış iki beyin yoktur hiçbir şekilde. Ben başlangıçta annemin rahmine girdiğimde beyne dokunurum nazikçe. İçinde akarım ... arayarak ... inceleyerek ... gözleyerek. Ozmos (geçişim) gibidir bu. O beynin karşılıklı iletişimimiz açısından sorunsuz mu, sorunlu mu olacağını hemen anlarım. Hamilelik süresince annemin hislerini onun kolayca anlaşılır düşüncelerinden daha çok alacağım. Bebeğin istenip istenmediğini bu şekilde anlarım; bu durum bebeğin iyi ya da kötü bir başlangıç yapmasında fark yaratacaktır.

İstenmeyen bir bebeğin ceninine girdiğimde, bu çocukla enerji angajmanı yoluyla olumlu bir farklılık yaratabilirim. Genç bir ruhken, bir anne-babanın yabancılaşmasını hissederdim ve hem o çocuk hem de ben bir ayrılık hissederdik. Binlerce yıldır bebeklerle çalışıyorum, bana hangi tür çocuk verirlerse versinler onu idare edebilirim, böylece bir araya gelmekten her ikimizin de memnuniyet duyarız. Benim için kusursuz olmayacak bir beden eşleşmesinin yavaşlatacağı bir yaşamda yapacak çok işim olur.

Ruhlar III. Düzeye ulaştığında, çoğu bir ceninin içinde olduktan sonra hızlı ayarlamalar yapmayı başarabilecek durumda olur. Bir denek bana açık açık şöyle demişti: "Kompleks, son derece ilerlemiş bir ruhun ağır işleyen bir beyinle birleşmesi bir yarış

atını sütçü beygirinin arkasına bağlamaya benzer.” Genellikle danışanlarım bedenler hakkındaki bu duyguyu daha saygılı bir tarzda ifade ederler. Bütün ruh-beden eşleşmelerine yönelik karmik nedenler vardır. Ayrıca, yüksek bir IQ olması ilerlemiş bir ruh olduğunun göstergesi de değildir. Daha az deneyimli ruhların sorun yaşamasının nedeni düşük bir IQ değil, bozuk, irrasyonel zihin olmasıdır.

Bedenlerin ruhlarla eşleşmesi konusunda, seçeneklerimiz bize çeşitli yaşam tasarımlarına yönelik iyi bir inançla sunulur. Dairedeki beden seçenekleri asla bizi gelişimimiz için uygun olmayan bir durumun içine düşürmek amacıyla kullanılmaz. Yaşam seçim küresi çeşitli malların satıldığı bir mağaza değildir. Plancıların bir şeyden kuşkulananmayan bir ruhu “kötü nitelikli” bir bedenle sınırlamaya meraklı değillerdir. Her ruh-beden eşleşmesinin ardında yatan her iki ego için de bir amaç vardır. Beden bir yandan ruhu hem fiziksel hem de zihinsel bir ifade aracı olarak görürken, bu aynı zamanda büyük bir acı da getirebilir. Bu birleşmenin dersi, bir birim olarak her ikisinin de çalışabileceği uyumlu bir beden ve ruh birleşimi oluşturmaktır. Bu işbirliğini gösteren iki bakış açısı var elimde:

Acelecı eğilimleri olan havai bir ruhum ve benim bu eğilimlerimi tamamlayacak bir tabiatı olan agresif bedenleri tercih ederim. Biz bu tür ayna imgesi birleşimine double-double deriz. Ben asla yavaşlayamam. İtiraf etmeliyim ki dövüşken olmayan bir zihne sahip hareketsiz bedenler beni sakinleştirir, ama böyle bir durumda çok tembel ve halinden hoşnut olurum genellikle.

Duygusal olarak soğuk bedenlerle rahatımdır. Analitik zihinleri de severim, böylece işleri yapmaya başlamadan önce durup düşünebiliriz. Jane’in içinde sanki bir roller-coaster ridedaymış gibiyim. O kadar aldırışsız, o kadar acelecı ki – yani demek istediğim onun sırtını kollamaya çalışıyorum – ama tamamen kontrolden çıkıyor, bu da ikimize de

çok acı veriyor. Bununla birlikte eğlenceli yanı da çok – her şey çok zor, ama ne çılgın bir gezinti!

Belli bazı beden eşleşmeleri hüsrana ve çok zorlu mücadelelerle dolu hayatlar ortaya çıkarır. Bununla birlikte, herhangi bir şekilde kendini ayarlamamanın mümkün olmadığını düşündükleri bir cenine yerleştirilmeyi istediğini söyleyen bir ruhla bütün kariyerim boyunca ancak bir iki kez karşılaşmışımdır. Her iki durumda da diğer ruh dokuzuncu aydan önce onun yerini almıştı. Bağdaşmazlık yüzünden doğum önce bir değişim son derece nadir görülen bir durumdur, çünkü yaşam seçim odasının işi zaten bu konuyla ilgilidir.

Haksız şeyler yapan insanları tartıştığım 3. Bölümde içsel ruh Benliğimizin bedenimizle nasıl uyum içinde olmayabileceğini açıklamıştım. Hiçbir ruhun bir cenine katıldığında doğası itibarıyla kötü olmadığını da söylemiştim. Yine de, ruh tamamen boş bir listeye girmez. Bir ruhun ölümsüz karakteri, o ruhun olgunluğuna meydan okuyan beynin bütün nitelikleri ve yapısından etkilenir. Yaşamda olumsuz etkilere yakalanmaya başkalarına kıyasla daha açık olan ruhlar olduğunu söylemiştim. Bu kitaptaki vakaların çoğu bedenleriyle uyumlu bir birliktelik halinde çalışan ya da ona karşı mücadele eden ruhları yansıtıyor. Kontrol gereksinimi duygusuyla mücadele eden ruhlar yüzleşmeye eğilimli bir beden egosuyla birbirlerine pek iyi karışmayabilirler. Diğer yandan, tedbirli, düşük-enerjili bir ruh, misafir olduğu bedenle uyum içinde gözüpeklik kurmak için pasif, içe dönük bir beden yapısı tercih etmiş olabilir.

Bir ruh yeni bir bebekle birleştğinde, bu ortaklığın hem ruhun kusurlarına hem de o ruha ihtiyacı olan bir beden-zihne hitap edeceğinden çok emin olabilirim. Plancılar bizim için karakter kusurlarımızı belirli kişisel kombinasyonlar ortaya çıkaracak belli bazı beden yapılarıyla birleştirmenin amaçlandığı bedenler seçerler. Tıp doktorları ve fizyolog olan danışanlarımdan, bir ceninin

gelişmekte olan beynine giren ruhlar hakkında kısa anatomik görüşler almıştım. Vaka 66 buna bir örnektir. İpnoz öncesi telkinler bu meslekten olan deneklerin ipnozda oldukları sırada bu bağlantılar hakkında söylemeye çalıştıkları şeye ilişkin basitleştirilmiş diyagramlar çıkarmalarına olanak tanımıştır.

- Vaka 66 -

Dr. N: Cenine ilk geçiş döneminin senin için hep aynı mı olduğunu öğrenmek isterdim.

D: Hayır, aynı değildir. Yaşam seçimi sırasında çocuğun zihnine röntgen ışınları göndermiş olsam bile, girişim sorunlu olabilir.

Dr. N: Zor bir girişe ilişki hatırladığın en yeni örneği anlatabilir misin?

D: Üç yaşam önce, çok katı, açık olmayan bir beyinle birleşmiştim. Benim varlığımı bir saldırı diye algılamıştı. Bu olağan değildi, çünkü misafir olduğum bedenlerin çoğu varlığımı kabul eder. Ben genellikle yeni bir oda arkadaşı olarak düşünülürüm.

Dr. N: Bu söz konusu bedenin seni reddetmesi gereken yabancı bir varlık olarak algıladığını mı söylüyorsun?

D: Hayır, o yoğun enerji çukurları (energy pockets) olan donuk bir zihindi. Benim gelişim onun zihinsel etkinlik eksikliğine bir saldırı olmuştu... beynin bölümleri arasında... iletişime... karşı direnç yaratan bir yalıtılma... vardı. Letarjik zihinler benim adıma daha fazla çaba gerektirir. Onlar değişime dirençlidirler.

Dr. N: Ne değişimi?

D: Benim onun yerinde olma değişimi, bu gerçeğe uğraşmak bir tepki gerektirir. Ben bu zihnin düşünmesine neden olmuşum ve o meraklı bir zihin değildi. düğmelere basmaya başladım ve onun benim tarafından çağrılmak istemediğini gördüm.

Dr. N: Sen ne ummuştun?

D: Küredeki (Dairedeki) incelememde, yetişkin bir zihnin nihai sonucunu görmüştüm ben, ama bebekle... yeni olduğu zamanki... güçlüklerin tamamını görmemiştim.

Dr. N: Anlıyorum, peki bu zihnin senin gelişini bir tehdit olarak gördüğünü mü söylüyorsun?

D: Hayır, yalnızca bir baş belası olarak. En sonunda kabul edildim ve çocukla ben birbirimize adapte olduk.

Dr. N: Düğmelere basmakla ilgili sözlerine dönelim. Seçtiğin cenine standart bir giriş konusunda bunun senin için ne anlama geldiğini bana anlatır mısın lütfen?

D: Gelişmekte olan bir beyne gireceksem, genellikle dördüncü ay civarında katılmaya alışığımdır – rehberlerim biz bu konuda serbestlik tanırırlar – ama ben asla altıncı aydan sonra girmem. Annenin rahmine girdiğimde kırmızı bir enerji ışığı yaratır ve onu bebeğin omurgasında aşağı yukarı gezdiririm – beyne giden nöron ağını takip ederek.

Dr. N: Niçin yapıyorsun bunu?

D: Bu bana düşünce iletiminin etkililiğini gösterir – duyum rolleri...

Dr. N: Sonra ne yaparsın?

D: Kırmızı ışığımy beynin ve omuriliğin dış zarında (dura meter) dolandırırım – beynin dış tabakasında... hafif hafif...

Dr. N: Niye kırmızı ışık?

D: Bu benim... özellikle bu yeni kişinin fiziksel duygularına karşı duyarlı olmamı sağlar. Enerji sıcaklığımy beyin maddesinin gri-mavileriyle karıştırırım. Ben orada olmadık önce, beyin sadece gridir. Benim yaptığım şey ortasında bir ağaç olan karanlık odada ışıkları açmaktır.

Dr. N: Kafamı karıştırdın. Ne ağacı, açıklar mısın?

D: (şiddetle) Ağaç beyin sapıdır (stem). Bu sistemin nasıl işleyeceği konusunda bir ringe yakın bir yer edinmek için beynin iki yarı küresi arasına park ederim. Sonra, devre

sistemini incelemek için ağacın dalları arasında dolanırım. Talamus çevresinde katlanan serebral korteksin çarkı çevresindeki fiberlerde enerjinin ne kadar yoğun olduğunu bilmek isterim ... Bu beynin nasıl düşüneceğini ve nasıl hissedeceğini öğrenmek isterim.

Dr. N: Beyinde enerji yoğunluğunun olması ya da olmaması ne kadar önemlidir?

D: Belli bazı alanlarda aşırı yoğunluğa sahip olan bir zihin etkin nöron aktivitesi arasındaki köprüleri engelleyen bloklar olduğu anlamına gelir. Becerebilirim, yolun üstündeki bu bloklar üzerinde enerjimle bazı ayarlamalar yapmak isterim – bilirsin – beyin hala bir oluşum sürecindedir.

Dr. N: Beynin gelişim biçiminde farklılık yaratabilir misin?

D: (bana gülüyor) Elbette! Sen, ruhların bir trendeki yolcular olduğunu mu düşünmüştün? Bu alanları biraz uyarırım hep.

Dr. N: (kasten anlamamış gibi davranarak) Şey, ben senin ve bebeğin ... her ikinizin de başlangıçta senin zeka sergileme biçiminle ufak çapta ... olduğunuzu düşünmüştüm.

D: (gülerek) Doğuma kadar değil.

Dr. N: Tüm bu anlattığın aktivitelerle beynin dalga işlevini geliştirebileceğini mi söylüyorsun yani?

D: Beklentimiz bu. Bütün fikir titreşimsel düzelerini ve yeteneklerini çocuğun beyin dalgalarının doğal ritmininkiyile eşleştirmektir – elektriksel akışıyla. (neşeyle) Misafir olduğum bedenlerin köprüler üzerinden düşüncenin hızını arttırmadaki yardımına minnettar olduğunu sanıyorum. (duruyor, sonra ekliyor) Belki de hüsnükuruntudur bu.

Dr. N: Devam eden evrim içinde ve bir uyaran olarak ruhların etkisiyle beynin geleceğine dair ne görüyorsun?

D: Zihinsel telepati.

Elbette, bedene girdikten sonra Vaka 66'dan çok daha etkisiz gibi görünen daha genç ruhlar da oldu görüşmelerimde. Aşırı gayretli, deneyimsiz ruhların beceriksizliği yüzünden çocuğu ajite etmekten çok daha iyidir bu. Ortalama bir ruh misafir olacağı yeni bedeni bilgi almak için inceler, ama bunu "keyfi vermek için çocuğu gıdıklamak" diye tanımladıkları bir şekilde yaparlar. Aslında, bu beden ve ruh arasındaki bütünleşme için önemli bir zamandır; bu aynı zamanda tanışıklık kazanma sürecine zihinsel olarak giren anne için de geçerlidir. Ruhun makamı hiçbir şekilde beyinle sınırlı değildir. Ruh enerjisi çocuğun bedeninin bütününe yayılır.

Vaka 66 bir tıp doktoruydu. Sıradaki vaka ise yeni bir yaşam başlarken iki varlığın bir bütün oluşturacak biçimde birleşmesini tıbbi geçmişi olmayan bir danışanımla ilgili. Her ruhun ceni ne zaman ve nasıl girmek istediği konusunda kendi tercihleri vardır. Aşağıdaki vaka bize oldukça düşünceli, gelişmiş bir ruh tarafından kullanılan prosedürlere dair bir örnek sunmaktadır.

- Vaka 67 -

Dr. N: Bir bebeğin zihnine girmenin nasıl bir şey olduğunu ve genellikle ne zaman girdiğini bana söyler misin?

D: Başlangıçta, onu bir nişanlanma olarak düşünürüm. Şimdiki bedenime sekizinci ayda girdim. Beynin daha büyümüş olduğu son dönemde girmeyi tercih ederim, böylece birleşme süresince çalışacak daha çok şeyim olur.

Dr. N: Geç girmenin bir downsideı yok mu? Yani o zaman daha bağımsız bir bireyle ilgilenmek durumunda kalıyormusun, demek istiyorum.

D: Arkadaşlarımdan bazıları da öyle düşünüyor, ama ben öyle düşünmüyorum. Daha karşılıklı bir farkındalık olduğunda çocukla konuşabilmek isterim.

Dr. N: (bir tepki uyandırmak için anlamamış gibi davranarak) Konuşmak mı – bir ceninle konuşmak – ne söylüyorsun sen...?

D: (bana gülerek) Tabii ki çocukla etkileşim kurarız.

Dr. N: Bana bunu yavaş yavaş anlat. İlk kim konuşuyor, ne söylüyor?

D: Çocuk "Sen kimsin?" diyebilir örneğin, ben de yanıtlarım: "Seninle oynamak ve senin bir parçan olmak için gelmiş bir arkadaşı."

Dr. N: (kasten kışkırtarak) Bu hile olmuyor mu? Sen oynamak için gelmedin. Sen o zihni işgal etmek için geldin.

D: Oh, lütfen! Sen kiminle konuştun? Bu zihin ve benim ruhum birlikte olmak için yaratıldı. Benim yeryüzündeki yabancı bir tür istilacı olduğumu mu düşünüyorsun? Beni hoş karşılayan bebeklere katılırım ben sanki bekleniyormuşum gibi.

Dr. N: Farklı bir deneyim yaşamış ruhlar da var.

D: Bak, sakar ruhlar tanıyorum. Onlar bir porselen dükkanına girmiş boğalar gibidirler, bir gündemle başlamak için fazlasıyla heveslidirler. Aynı anda çok fazla frontal enerji direnç yaratır.

Dr. N: Şimdiki ömründe, çocuk senin gelişinden hiç kaygılanmadı mı?

D: Hayır, onlar henüz kaygılı olmayı bilmezler. Beyni okşayarak işe başlarım. Sevgi ve arkadaşlık düşünceleri, sıcağı düşünceler yansıtabilirim hemen. Bebeklerin büyük bir kısmı beni kendilerinin bir parçası olarak kabul ederler. Birkaçı sakınır yalnızca – tıpkı şimdiki bedenim gibi.

Dr. N: Oh, öyle mi? Bu ceninde anormal olan şey neydi?

D: Büyük bir iş değildi. Onun düşünceleri şu yöneydi: "Madem sen buradasın, ben nereye gideceğim öyleyse?"

Dr. N: Sanırım bu büyük bir iş. Aslında çocuk varlığının sana bağlı olduğunu kabul ediyor.

D: (sabırla) Bu çocuk kendine "Ben kimim?" diye sormaya başlamıştı. Bazı çocuklar diğerlerinden daha farkında olurlar. Birkaçı direnç gösterir, çünkü, onlara göre, biz on-

ların süreduran başlangıçları için bir iritasyonuzdur – tıpkı bir istiridyedeki bir inci gibi.

Dr. N: Yani bu çocuğun kendi bireyliğinin bir kısmından vazgeçmeye zorlandığını hissettiğini düşünmüyorsun?

D: Hayır, biz çocuğa... kişilik derinliği verecek ruhlar olarak geldik. Onun varlığının değeri bizim varlığımızla artmış olacak. Biz olmasaydık, ham bir meyve gibi olurlardı büyük ölçüde.

Dr. N: Ama çocuk doğumdan önce bundan bir şey anlar mı?

D: Sadece benim arkadaş olmak istediğimi, dolayısıyla birlikte bir şeyler yapabileceğimizi bilir. Annenin rahmindeki rahat olmayan pozisyonlar gibi basit şeylerden söz etmeye başlarız birlikte. Göbek kordonunun bebeğin boynuna dolandığı zamanlar olmuştu ve ben çocuğu sakinleştirmiştim, aksi taktirde kıpırdanabilir, işler daha kötü bir hal alabilirdi.

Dr. N: Bebeğe nasıl yardım ettiğinle devam et lütfen.

D: Çocuğu doğuma hazırlarım, doğrum gerçekleştiğinde bir çok olacaktır. Sıcak, rahat, güvenli bir rahimden bir hastane odasının parlak ışıklarına çıkmaya zorlandığını düşünsene... gürültü... hava almak zorunda olmak... ele alınmak. Çocuk yardımımı takdir eder, çünkü benim asıl amacım artık beyni yatıştırarak, her şeyin iyi olacağını söyleyip rahatlatarak korkuyla savaşmaktır.

Dr. N: Ruhlar kendilerine yardıma gelmeden önce bunun çocuklar için nasıl bir şey olduğunu merak ediyorum.

D: Beyin o durumda doğum travmasını kavramsallaştırmak için fazlasıyla primitifti. Farkındalık çok azdı. (gülüyor) Elbette o günlerde ben yoktum.

Dr. N: Anneyi de herhangi bir şekilde sakinleştirebilir misin?

D: Usta olmamız gerekir. Varoluşumun büyük bir bölümü

boyunca, hamilelik sırasında korktuklarında, üzüldüklerinde ya da kızdıklarında anneler üzerinde pek etkim olmadı. Enerji titreşimlerini hem çocuk hem de annenin doğal beden ritimlerine göre ayarlamayı becermen gerekir. Anneyi sakinleştirmek için üç dalga boyunu da uyumlu hale getirmelisin – kendininki de dahil. İyi olduğumuzu bilmesini sağlamak için bebeğe anneye tekme attırmayı bile başarabilirim.

Dr. N: Peki doğumda, sanırım o zorlu birleşme işi bitmiş oluyor?

D: Dürüst olmak gerekirse, birleşme benim için henüz tamamlanmış olmaz. Altı yaşına kadar ikinci bir varlık olarak bedenimle konuşurum. Öyle hemen tam bir birbirine karışma için zorlamamak daha iyidir. Bir süre iki kişi olarak oyunlar oynarız.

Dr. N: Çok sayıda küçük çocuğun sanki hayali bir oyun arkadaşları varmış gibi kendi kendilerine konuştuklarını fark etmiştim. Bu konuştukları ruhları mı?

D: (sırıtarak) Doğru, her ne kadar rehberlerimiz bizimle küçük çocuklar gibi oynamaktan hoşlansalar da. Peki yaşlıların da kendi kendilerine çokça konuştuklarını fark ettin mi? Onlar da kendi yollarının diğer ucunda ayrılığa hazırlanmaktadırlar.

Dr. N: Genel olarak, yaşamdan sonra yaşamda yeryüzüne geri gelmek konusunda neler hissediyorsun?

D: Bir armağandır bu. Burası çok yönlü bir gezegen. Elbette üzüntülere de yol açan bir yer, ama çok keyifli ve inanılmaz güzel bir yer. İnsan bedeni de bir biçim ve yapı harikası. Şimdiye kadar, aldığım her yeni bedenle huşu içinde kalmadığım olmadı hiç... kendimi o bedenlerle ifade edebildiğim birçok farklı yol var... özellikle de en önemli ifade yolu olan sevgiyle.

Spiritüel Yolumuz

Bir ebediyet alemine ait olan varlıklar halinde yeniden dirilme (resurrection) kavramı insanlığın ilk çağlarına kadar uzanır. İlk başlardan beri, yaşamın ve öte dünyanın tek, birleşmiş bir bütün olarak tanrısal bir zeka tarafından sürdürüldüğüne inanmışızdır. Bu hisler, Taş Devrine kadar regress ettiğim birçok insanın anılarından kaynaklanmaktadır. O zamandan beri çağlar boyunca, ruh dünyasını soyut bir yerden çok, başka bir bilinç hali olarak düşünmüşüzdür. Öte dünya fiziksel yaşamımızın sadece bir uzantısı olarak göz önünde tutulmuştur. Yeryüzünün Spinoza'nın şu sözleriyle güzelce ifade edilen kavramlara geri dönmekte olduğuna inanıyorum: "Bütün kozmos bizim de bir parçası olduğumuz tek bir özdür (gerçektir). Tanrı dışsal bir görünme değildir, olan her şeydir."

Atlantis ve Shangri-La gibi efsanelerin kökenlerinin bir zamanlar var olan, ama artık kaybolmuş bir Ütopya'yı yeniden ele geçirmek için duyduğumuz o ebedi özleme dayandığını düşünüyorum. Şimdiye dek derin hipnoza götürdüğüm her insanın süperbilinçli zihninde, Ütopik bir yuvanın anısı yatar. Aslen Ütopya kavramıyla bi toplum değil, fikirleri göstermek amaçlanmıştır. Deneklerim ruh dünyasını bir fikirler topluluğu olarak görürler. Bu anlamda, öte dünya düşüncenin öz-arınımını (self-purification) içerir. Hala bedenlenmekte olan varlıklar, vakalarımın da gösterdiği gibi, kusursuzluktan çok uzaktadırlar. Bununla birlikte, ruh dünyasındaki varoluşumuzu Ütopik diye düşünebiliriz haklı olarak, çünkü evrensel bir ruh ahengi vardır. Erdemlilik, dürüstlük, nüktedanlık ve sevgi yaşamdan sonraki yaşamımızın başlıca temelleridir.

Bu kitaptaki bilgileri okuduktan sonra, hayallerimizin Ütopyasının aslında hepimizin içinde var olmasının, ama hafıza kaybı yoluyla bilinçli bellekten bloke edilmesinin acımasızca gibi görüneceğinin farkındayım. Bu blokların bir kısmı hipnoz, meditasyon, dua, kanalize etme (channelling), yoga, imgelem ve rüyalar ya da fiziksel çabayla ulaşılan bir zihin hali yoluyla aşıldığında, bir kişisel salahiyyet (empowerment) duygusu ortaya çıkar. 2400 yıl kadar önce Plato reenkarnasyondan söz etmiş ve ruhların, sularının belleğin gerçek doğamızdan kaybolmasına yol açtığı Lethe'den – Unutkanlık Irmağından (River of Forgetfulness) – geçmek zorunda olduğunu söylemiştir.

Eterik tarihimizin kutsal hakikatleri bugün yeniden bulunabilir, çünkü bilinçli zihni atlayıp Unutkanlık Irmağına dalmamış olan bilinçdışı zihne ulaşabilmekteyiz. Daha yüksek Benliğimiz, seçici bir şekilde, zaman ve uzamdan fısıldayan geçmiş zaferlerimizi ve günahlarımızı hatırlar. Kişisel ruh rehberlerimiz bize, her iki dünyadan, hem göksel hem de özdeksel dünyadan, en iyiyi vermeye çalışırlar. Her yeni doğan bebeğe açık bir geleceği olan yeni bir başlangıç verilir. Spiritüel üstatlarımız önceki hayatlarda düştüğümüz tuzakları bilmemizin getireceği sınırlamaların olmadığı bir karmik fırsat üretmek isterler. Biz kendimizi keşifle uğraşırken onlar bu işi hafıza kaybıyla seçici bir şekilde daha yumuşak hale getirirler. Bu, bilgeliğe giden en iyi yolumuzdur.

Spiritüel yaşamımız hakkındaki hafıza kaybı bloklarının niçin ruh dünyası hakkında araştırma yapılmasına olanak tanıyacak biçimde gevşediği sorusu yöneltilmiştir haklı olarak. Çok düşündüğüm bir konudur bu, çünkü artık yirmi birinci yüzyılda daha genç hipnoterapistlerin spiritüel zihni ortaya çıkarmada benim kuşağımın başardıklarından çok daha öteye gitmesini umuyorum. Diğer taraftaki yaşam hakkındaki gizemlerin daha fazlasını keşfedebilmemizin nedenlerinin yirminci yüzyılda yaşamının doğrudan bir sonucu olduğunu sanıyorum.

İpnozda yeni tekniklerin ilerlemesi bir faktör olarak dikkate alınmak zorunda kalacaktır. Bununla birlikte, son otuz yılda hafıza kaybımızın niçin daha gevşek hale geldiğine dair daha zorlayıcı nedenler olduğuna inanıyorum. İnsan popülasyonunda uyuşturucu madde çeşitliliği daha önce hiç bu kadar yaygın olmamıştı. Zihin halinde değişikliğe yol açan bu kimyasallar ruhu zihinsel bir sisle yüklü bir bedenin içine hapsetmiştir. Ruhun özü kimyasal olarak bağımlı bir zihin aracılığıyla kendini ifade edemez durumdadır. Diğer taraftaki plancıların insan toplumunun bu yönü konusunda sabırlarını kaybettikleri hissine kapılıyorum. Başka nedenler de var. yirminci yüzyıl biterken, çılgına dönmüş, hışım dolu, aşırı nüfuslu, çevresel açıdan bozulmuş bir dünyada yaşıyoruz. Son yüzyılda gezegenimizdeki bütün kaynakların kitlesel yok edilişi insan deneyimine bakıldığında emsalsizdir.

Bu yorumlarıma karşın, geleceği karanlık görmüyorum. Bir çağda yaşayan insanlara içinde bulundukları zaman diliminin bir öncekinden daha çökmüş gibi görüldüğü doğru olabilir. Yine de son yüzyılda, kültürel, politik ve ekonomik açıdan büyük ilerlemeler kaydettik. Birçok bakımdan, dünya 1950’de olduğundan daha güvenli bir yer. Uluslar arası ölçekte bakıldığında, uluslar, yirminci yüzyılın başlangıcında son derece açık olan monarşi ve diktatörlüklerle dolu uzun tarihimizde daha önce hiç olmadığı kadar sosyal vicdana ve barış için çalışma vaadine sahip. Yirminci yüzyılda karşı karşıya olduğumuz şey, materyalizmin hakim olduğu aşırı kalabalık bir toplumda insanın itibarının ve bireyliğin aşınmasıdır. Küreselleşme, kentsel yayılım ve büyüklük, yalnızlık ve memnuniyetsizliğin formülü olmuştur. Birçok insan varkalım dışında hiçbir şeye inanmıyor.

Spiritüel kapının ölümsüzlüğe açılmış olduğuna inanıyorum, çünkü kendimizi bu bilgiden yoksun bırakmanın amaca zararının dokunduğu (ters sonuçlar doğurduğu) kanıtlanmıştır. Gördüğüm kadarıyla ruh dünyasında, yeryüzünde bir şey işe yaramıyorsa, değiştirilebilir. Hafıza kaybı blokları belli bazı karmik

olaylara önceden koşullanmış tepkiler verilmesini önlemek için başlamıştır. Bununla birlikte, hafıza kaybının yararları artık kimyasal nedenli bir kayıtsızlık boşluğu içinde var olan yaşamların dezavantajlarından daha ağır basmıyor olabilir. Kendi benliklerini bir amaca ya da anlama sahip olduğunu görmediği için gerçeklikten kaçmaya çalışan çok sayıda insan var. Uyuşturucu maddeler ve alkol bir yana, dünyanın dört bir yanındaki aşırı kalabalık, ileri teknolojiye sahip toplumlarda, insanlara kendi beden-ego duyumları hakim olduğu için içlerinde bir ruh boşluğu var. Kendi gerçek Benlikleriyle neredeyse hiçbir ilişkileri yok.

Her birimiz diğer herkesten farklı, benzersiz bir varlık olduğumuz için, iç huzuru isteyenlerin kendi spiritüelliklerini bulmaları yine kendilerine düşer. Kendimizi tamamen başkalarının deneyimine dayanan inanç sistemlerine göre ayarlısak, buna göre bu süreçte kendi bireyliğimizden bir şeyler kaybederiz. Kendini keşfe ve kurumların doktrinleri tarafından tasarılanmamış kişisel bir felsefe biçimlendirmeye giden yol çaba gerektirmekle birlikte ödülleri büyüktür. Bu amaca giden birçok yol vardır; bunlar kendine güvenmekle başlar. Camus şöyle diyor: "Rasyonel olan da irrasyonel olan da aynı anlayışa götürür. İşin aslı, alınan yol pek de mesele değildir; varma iradesi yeterlidir."

Yeryüzü labirentinde yol alırken, öte dünyaya ilişkin vizyonlar her birimizin içinde bir mabet olarak bulunmaktadır. Ebedi ve ezeli evimize ilişkin bu küçük parçaları açığa çıkarmadaki güçlük, yaşamın insanın dikkat dağıtıcı öğelerinin oynadığı rolün hiç de küçük bir rol olmamasıdır. Hayatı, hiçbir soru sormayıp sonunda olması gereken şeyin olacağını varsayarak olduğu gibi kabul etmek kötü bir şey değildir. Bununla birlikte, daha fazlasını bilme arzusu duyanlar için, hayatı basitçe kabul etmek hiçbir şekilde tatmin edici olmaz. Bazı yolcular için, canlı olmanın bir anlamı olacaksa, bu, hayatın gizemlerine dikkati gerektirir.

Kendi spiritüellik yolumuzu arayış sırasında, "Hangi tür davranışsal yasaya inanacağım?" sorusunu yöneltmek akıllıca olacaktır. Bazı teologlar dindar olmayan insanların, daha yüksek bir otoritenin kutsal kitaplarda bize dikte ettiği ahlaki ve etik sorumluluklardan uzaklaşmaya çalıştıklarını ileri sürerler. Bununla birlikte, ölümden sonra dini ilişkilerimizle değil, kendi davranış ve değerlerimizle değerlendiriliriz. Benim bildiğim kadarıyla ruh dünyasında, kendimizden çok başkaları için ne yaptığımızla ölçülürüz. Geleneksel dini etkinlik amacınıza hizmet ediyor ve size spiritüel bir varkalım (sustenance) sağlıyorsa, muhtemelen kutsal kitaptaki bir inanç ve ibadet sırasında yanınızda birilerinin olması isteğiyle motive oluyorsunuzdur. Aynı ilgiler metafizik gruplara katılan ve benzer düşünen insanlarla önceden belirlenmiş spiritüel metinler fikrini takip etmekten memnun olan insanlar için de geçerlidir. Bu tür uygulamalar rahatlatıcı ve spiritüel gelişiminizi yükseltici olabilir, ama bu yolların herkese uymayacağının da farkında olunmalıdır.

İç huzur yoksa, hangi tür spiritüel bağa sahip olduğunuzun da önemi yoktur. Yukarıda dinleyen hiç kimse olmadığı için, spiritüel rehberlik almaksızın, hepimizin tek başına olduğu görüşüne inanarak kendi iç gücümüzden ayrıldığımızda yaşamla da bağlarımızın kesilir. Kendi içinde bir inancı koruyabilen insanlara büyük saygı duymuşumdur, çünkü hayatımın büyük bir kısmı boyunca, araştırmalarımın rağmen, hiçbir spiritüel temelim olmamıştı. Dinsel ve spiritüel bilgi doğal ya da kanıtlanmış kanıtlara dayandırılmayacağı için kabul edilemez olduğu görüşünü benimseyen ateistler ve agnostikler vardır. Basitçe bir inanca sahip olmak, aslında septiklere bilgi vermez. Kendimi bu insanlarla bir tutuyorum, çünkü ben de onlardan biriydim. Bundan sonraki inancım ise hipnozdaki deneklerle birlikte olmamın bir sonucu olarak yavaş yavaş başladı. Bu benim araştırmalarımındaki keşiflerimden önce profesyonel olarak inandığım bir disiplindir. Yine de kendi spiritüel farkındalığım, aynı zamanda

bu araştırmalar hakkındaki içgörüler ve kişisel meditasyonla geçen yılların da bir sonucu olmuştur.

Spiritüel algı bireysel bir arayış olmalıdır, aksi taktirde hiçbir anlamı yoktur. Biz büyük ölçüde kendi o anki gerçekliğimizden etkileniriz ve çok uzağı görme gerekliliği olmaksızın her defada bir adım atarak bu gerçekliğe göre davranabiliriz. Yanlış yöndeki adımlar bile bize bir şeyler öğretmek için tasarılanmış birçok yola dair içgörü kazanmamızı sağlayabilir. Ruh Benliğini fiziksel çevremizle uyumlu hale getirmek için, bize burada olmamamızın nedenlerine yönelik arayışta özgür iradeyi kullanma seçeneğinin özgürlüğü verilir. Yaşam yolunda, yaşamın mutsuzluk getiren aksaklıkları için diğer insanları suçlamadan kendi kararlarımızın tümünün sorumluluğunu almak zorundayız.

Daha önce de söz ettiğim gibi, görevimizde etkin olmak için, her mümkün olduğunda başkalarına kendi yollarında yardımcı olmamız beklenir. Başkalarına yardım ederek kendimize de yardım ederiz. Tamamen kendimize dalacağımız bir ölçüde kendi benzersizliğimizi beslediğimizde başkalarına el uzatmak da engellenmiş olur. Bununla birlikte, kendi evinde hazır bulunmayan bir ev sahibi olmak sizi bir şahıs olarak etkisiz kılar. Size bu beden bir şans eseri verilmemiştir. Sizin için spiritüel danışmanlar tarafından seçilmiştir ve siz, sunulan başka bedenleri de gözden geçirdikten sonra, şu anda sahip olduğunuz bedeni kabul etmişsinizdir. Dolayısıyla, koşulların bir kurbanı değilsiniz. Yaşama seyirci kalan biri değil ona aktif bir şekilde katılan biri olmak için bedeninize emanet edilirsiniz. Bu kutsal yaşam akdini kabul ettiğimiz, bunun da yeryüzünde oynadığımız rollerin aslında bizden daha önemli olduğu anlamına geldiği düşüncesini göz ardı etmemeliyiz.

Ruh enerjimiz şu anki gelişim evremizde bilemeyeceğimiz daha yüksek bir otorite tarafından yaratılmıştır. Dolayısıyla, içimizdeki bu tanrısallık parçasını bulmak için bir şahıs olarak kim olduğumuz konusuna odaklanmalıyız. Kişisel içgörünün önün-

deki tek sınırlama kişinin kendi koyduğu sınırlamadır. Diğer insanların spiritüel yolları sizinle hiçbir ilgisi yoksa, bu sizin ihtiyaçlarınıza yönelik tasarımlanmış bir yolun da olmadığı anlamına gelmez. Olduğumuz varlığa yönelik nedenler yaşamdaki başlıca bir gerçektir. Bir kişinin kendisine gösterilmiş bu gerçeğin bir yönünü bulabildiği yer, bir başka kişi için aynı yer olmayacaktır.

Aslında, kendi ruhumuzla tek başınayız, yine de yalnızlık hisseden insanlar kendilerini genellikle bulamamışlardır. Ruhun kendini keşfi kendine hakim olmayla ilişkilidir. Bireysel özümü-zü yakalamak aşık olmaya benzer. İçinizde uykuda yatan bir şey, yaşamınızda bir an gelir, bir uyaran tarafından uyandırılır. Ruh ilk başta sizinle flört etmeye başlar, sizi ancak belli bir mesafeden görülebilecek keyiflerle daha ileri gitmeye kışkırtır. Kendini keşfin ilk çekiciliği, bilinçdışı zihinle bilinçli zihnin neredeyse oyun niteliği taşıyan bir temasıyla başlar. Kendi iç Benliğimize tamamen sahip olma isteğinin yoğunluğu arttıkça, karşı konulmaz bir şekilde çok daha yakın bir ilişkiye doğru çekiliriz. Ruhumuzu tanımak kişinin Benliğine sadakat duyduğu bir evlilik haline gelir. Kendini keşfin büyüleyici yönü, o sesi duyduğunuzda onu hemen fark etmenizdir. Kendi deneyimlerim temelinde, bu gezegendeki herkesin kişisel bir spiritüel rehberi olduğuna ikna oldum. Ruh rehberleri, biz açık olduğumuz sürece, iç zihnimizle konuşurlar. Bazı rehberlere diğerlerine kıyasla daha kolay ulaşılabilir, ama her birimiz rehberlerimizi çağırma ve onları dinleme yeteneğine sahibizdir.

Yaşamda rastlantı diye bir şey yoktur, ama yine de insanların rastgelelik diye algıladığı şeyler kafalarını karıştırır. Spiritüel düzenin düşüncelerine karşı çalışan işte bu felsefedir. Bir sonraki kolay adım, yaşamlarımız üzerinde hiçbir kontrole sahip olmadığımız duygusuna kapılmak ve yaptığımız hiçbir şey bir önem taşımayacağı için amaçsız olduğumuzu düşünmek olacaktır. Olayların rastgeleliğine inanmak koşullara tepkimizi olumsuz

yönde etkiler ve bizi bu olayların açıklamaları hakkında düşünmekten alıkoyar. “Bu Tanrının isteği,” hatta “Bu benim karmam,” diyerek yaşama kaderci bir bakışa sahip olmak eylemsizliğe ve amaçsızlığa katkıda bulunur.

Yaşamda anlamlı olan şey küçük parçalar halinde de gelebilir, aynı anda büyük kümeler halinde de. Benlik farkındalığı bizi asıl varış yerimiz olarak düşündüğümüz şeyin ötesine götürebilir. Karma yolumuz üzerinde, öğrenmeyi geliştiren bu koşulların harekete geçirilmesidir. Tüm bunu yöneten bir Kaynak kavramı illa gösterişli bir kavram olmak zorunda değildir. Spiritüel eksternalistler ölümden sonra bir Yaratıcı ile yeniden birleşmeyi beklerken, internalistler ise her gün bir Tekliğin parçası olma hissini yaşarlar. Spiritüel içgörü bize tek bir düşüncenin gücüyle gösterilen sessiz, içgözlemsel, süptil anlarda gelir.

Hayat ergiye doğru sürekli değişim meselesidir. Bugün yer-yüzündeki yerimiz yarın farklı olabilir. Yaşamdaki bu farklı perspektiflere kendimizi adapte etmeyi öğrenmek zorundayız, çünkü bu da bizim gelişimimize yönelik planın bir parçasıdır. Böyle yaptığımızda, Benliğin, geçici dış kabuğun daimi ruh zihnimizde yatan şeyi maskeleyen sürecini aşması söz konusu olacaktır. İnsan zihnini disenchantment duygularından yukarı çıkarmak için, bir yandan hatalardan dolayı kendimizi bağışlarken diğer yandan da bilincimizi genişletmek zorundayız. Kendimize ve yol boyunca içine düştüğümüz budalaca kötü durumlara gülmenin zihinsel sağlığımız açısından son derece önemli olduğuna inanıyorum. Hayat, hepsi burada olduğumuz için yaşadığımız çelişkiler ve mücadele, acı ve mutlulukla doludur. Her gün yeni bir başlangıç demektir.

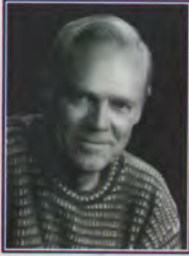
Yeryüzünde yeni bir bedenlenme için ruh dünyasından ayrılmaya hazırlanan bir denekten aldığım son bir alıntı var. Bu denneğin söylediklerinin bu kitap için uygun bir son olduğunu düşünüyorum:

Yeryüzüne gelmek kendi yurdumuzdan uzakta yabancı bir ülkeye yolculuk yapmaya benzer. Bazı şeyler size tanıdık görünür, ama çoğu şeye, özellikle de bağışlayıcı olan koşullara alışana kadar tuhaf gelecektir. Asıl yurdumuz mutlak huzur, tam kabul ve eksiksiz sevginin olduğu bir yerdir. Ruhlar evimizden ayrıldığında, artık bu güzel özelliklerin çevremizde olacağını varsayamayız. Yeryüzünde, bir taraftan sevinç ve sevgiyi ararken, bir taraftan da hoşgörüsüzlük, öfke ve üzüntüyle baş etmeyi öğrenmek zorundayız. Bu yolda, hayatta kalmak için içimizdeki iyiliği feda ederek ve çevremizdeki kişilere yönelik üstünlük ya da değersizlik tutumları edinerek bütünlüğümüzü kaybetmemeliyiz. Kusurlu bir dünyada yaşamının, kusursuzluğun gerçek anlamını takdir etmemize yardımcı olacağını biliriz. Bir başka yaşama yolculuğumuzdan önce cesaret ve alçakgönüllülük isteriz. Farkındalığımız arttıkça varoluşumuzun kalitesi de artacaktır. Sınanma biçimimiz de budur. Bu sınavı geçmek kaderimizdir.

RUHLARIN KADERİ

Sizden hiçbir farkı olmayan 67 kişi Ruhların Kaderi'nde Dr. Newton'un spiritüel hipnoterapi çalışmaları aracılığıyla hayatlar arası hayatlarına uzanıyorlar. Dr. Newton'un ötealem üzerindeki araştırmaları üzerine yazılmış olan bu çalışma hem konuyla ilk kez karşılaşacaklar için hem de yazarın ilk kitabı Ruhların Yolculuğu'nu okumuş olanlar için hazırlanmıştır.

Derin hipnoz altındaki deneklerin anlattığı örneklerden yola çıkarak kendi ruhsal hatıralarınızın arkasındaki anlamı keşfedecek ve aşağıdaki konularda çarpıcı detaylar öğreneceksiniz:

- Dünya'daki amacımız
- Ruhlarımızın ölümden sonra gittikleri yer
- Ruhların yaşayanlarla bağlantı kurma ve yardım etme yolları
 - Ruhsal rehberler ve her hayattan sonra bizimle görüşen Yüksek Varlıklar
- Dünya'daki ailelerimiz ve Ruh gruplarımız arasındaki bağlantılar
- Ruhların dinlenmesi ve hayatlar arasındaki gezintileri
 - Niçin belirli bedenleri seçiyoruz?

"Ruhların Yolculuğu danışanlarımla sonsuzluğun büyük nehri olan ruhsal dünyaya çıktığım ilk yolculuktu. Ruhların Kaderi ise bizi aynı nehir boyunca daha ayrıntılı bir araştırma için nehrin başlıca kollarında yapılacak yan gezilerle ikinci bir keşif yolculuğuna çıkarıyor. Bu çalışmaların bütüne yönelik daha geniş bakış açıları sunmak üzere bu yolculuğun gizli yönlerine dair daha çok şeyi açığa çıkaracağına inanıyorum."

Michael NEWTON

Dr. Michael Newton, psikolojik danışmanlık dalında doktora yapmıştır, resmi onaylı Master İpnoterapist belgesine sahiptir ve Amerika Danışmanlık Birliği'nin üyesidir. Özel hasta kabulleriyle sürdürdüğü ipnoterapi uygulamaları davranışın değiştirilmesini ve kişilerin daha yüksek ruhsal benliklerine ulaşmalarına yardım etmeyi hedef alır. Kendi geliştirdiği regresyon tekniği vasıtasıyla deneklerini geçmiş hayat deneyimlerinin ötesine götürmenin ve bu hayatlar arası dönemde daha anlamlı bir ruhsal varoluşu açığa çıkarmanın mümkün olduğunu keşfetmiştir. Dr. Newton eşiyile birlikte, Kuzey California'da Sierra Nevada dağlarında yaşamaktadır.

ISBN 978-975-6377-50-5

